THE BOOK WAS DRENCHED

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_176155

UNIVERSAL
LIBRARY

हिन्दी तमिल कोष

सर्वोदय साहित्य मन्दिर
हुसैनीआलम रोड़, हैदराबाद (दक्षिण).

प्रकाशक
दक्षिण भारत हिन्दुस्तानी प्रचार सभा
त्यागरायनगर, मद्रास

सर्वाधिकार स्वरक्षित] १९४९ [मूल्य ४-०-०

हिन्दी प्रचार पुस्तकमाला, पुष्प—१०.

१-२ ... ..

३ अप्रेल १९४५

कबीर प्रिंटिंग वोर्कस, तिरुवल्लिकेणी, मद्रास

प्रकाशक की ओर से

इस शब्द-कोष में वे ही शब्द दिये गये हैं जो वर्तमान खड़ीबोली में आते हैं। ब्रजभाषा और अवधी के शब्द देने से इसकी उपयोगिता बढ़ सकती थी। लेकिन ऐसा करने से कोष का कलेवर बहुत बढ़ जाता और पुस्तक का दाम साधारण विद्यार्थियों की पहुँच के बाहर हो जाता। इसलिये हमने ऐसे शब्दों को कोष में नहीं रखा। हमने संस्कृत के ऐसे शब्दों को भी नहीं रखा, जो प्रायः तमिल में इस्तेमाल होते हैं।

इस कोष में हमने आम तौर पर उर्दू में आनेवाले शब्दों को भी सम्मिलित किया है। लेकिन प्रचलित प्रथा के अनुसार हमने उनके साथ अरबी, फ़ारसी संकेत नहीं दिया है। हमारा ख्याल है कि अब ये शब्द हिन्दुस्तानी की संपत्ति हो गये हैं।

इसको तैयार करने में नागरी प्रचारिणी सभा के शब्द-सागर और हिन्दी ग्रन्थ रत्नाकर-कार्यालय के उर्दू-हिन्दी कोष से हमको सहायता मिली है; तदर्थ हम उनके प्रकाशकों के आभारी हैं।

इस कोष के शब्दों के तमिल अनुवाद का काम श्री एम. एम. कल्याणसुंदरम जी, लाहौर को दिया गया था। उन्होंने इस काम को बड़ी मेहनत व तत्परता के साथ किया, जिसके लिये सभा अपनी कृतज्ञता उनको प्रकट करती है।

कोष की पांडुलिपि को देखकर उसमें आवश्यक सुधार करने में पं. अवधनंदनजी और श्री महालिंगमजी बी. ए. ने विशेष परिश्रम किया है।

कोष छपते समय उसका अंतिम प्रूफ़ देखने में प्रो॰ अ. रामय्यर एम. ए. की सहायता के लिये हम उनको धन्यवाद देते हैं।

हम आशा रखते हैं कि इसके पहले सभा ने जो कोष प्रकाशित किया था उससे यह अधिक उपयोगी सिद्ध होगा।

इस पुस्तक की उपयोगिता को और भी बढ़ाने के लिये हिन्दी प्रेमियों से जो सलाहें आवेंगी उन्हें हम सहर्ष स्वीकार करेंगे।

नवंबर १९३९ —प्रकाशक.

इस बार

तमिल कोष का यह संस्करण बहुत देर बाद निकल रहा है। कागज़ की कमी व छपाई की कठिनाइयों के कारण ऐसा हुआ है। फिर भी उसके लिये हम माफ़ी चाहते हैं।

बीच में तमिल कोष का गुटका-संस्करण निकाला गया था। उससे सीखनेवालों को संतोष नहीं हुआ। बड़े संस्करण की मांग हुई। इसलिये अब पुराने संस्करण को ही फिर छापा गया है। इसमें पृष्ठ-संख्या कम है पर शब्द-संख्या अधिक। बात यह है कि हमने काग़ज़ पर छपाई की जगह की लम्बाई (गेज) बढ़ायी है। अंत में परिशिष्ट के रूप में करीब एक हज़ार नये व उपयोगी शब्द जोड़ दिये गये हैं। इस तरह पुस्तक की उपयोगिता बढ़ गयी है। तब भी विद्यार्थियों की सभी ज़रूरतें शायद पूरी नहीं हो सकेंगी। हमारी उन से मिन्नत है कि वे अपनी बेश-क़ीमती सलाह देकर मदद पहुँचावें ताकि अगली बार कुछ और तरक़्क़ी की जा सके।

सर्व साधारण की स्थिति का ख्याल कर हमने दाम सिर्फ़ चार रुपये रखा है।

१८-४-४९ प्रकाशक

इस कोष में इस्तेमाल किये हुए

संकेतों की सूची

पु॰	संज्ञा पुल्लिंग	பெயர்ச்சொல் ஆண்பால்
स्त्री॰	,, स्त्रीलिंग	,, பெண்பால்
वि॰	विशेषण	பெயருரிச்சொல்
क्रि॰ वि॰	क्रिया विशेषण	வினையுரிச்சொல்
क्रि॰ स॰	क्रिया सकर्मक	செயப்படு பொருள் குன்று வினை
क्रि॰ अ॰	क्रिया अकर्मक	செயப்படு பொருள் குன்றிய வினை
अ॰	अव्यय	இணைச்சொல், விளிச்சொல், வினையுரிச்சொல்
उप॰	उपसर्ग	பகுதி
प्र॰	प्रत्यय	விகுதி
बहु॰	बहुवचन	பன்மை
सर्व॰	सर्वनाम	பிரதிப் பெயர்ச்சொல்
व्या॰	व्याकरण संबंधी शब्द	இலக்கணச்சொல்.

हिन्दी तमिल कोष

अंक, पु॰ அடையாளம் ; எழுத்து ; எண் ; (நாடகத்தின்) அங்கம் ; மடி ; தேகம்.

अंकगणित, पु॰ கணக்கு.

अँकड़ी, स्त्री॰ கொக்கி.

अँकवार, स्त्री॰ மடி ; ஆலிங்கனம்.

अँकाना, क्रि॰ स॰ விலைபோட, மதிப்பிட.

अँकित, वि॰ குறிப்பிட்ட, அடையாளம் செய்த.

अँकुड़ा, पु॰ வளைந்த இரும்புக் கம்பி அல்லது கொண்டி.

अंकुर, पु॰ (விதையின்) மூளை.

अँकुरना, क्रि॰ अ॰ மூளை கிளம்ப; வேர் பிடிக்க.

अंकुरित, वि॰ மூளை கிளம்பிய.

अंकुश, अंकुस, पु॰ யானையை அடக்கும் அங்குசம்.

अँखुआ, पु॰ =अंकुर

अंग, पु॰ சரீரம் ; பாகம்.

अँगड़ाई, स्त्री॰ சோம்பல் முறித்தல்.

अंगभंगी, स्त्री॰ ஸ்திரீகள் மனதைக் கவரும் பொருட்டுச் செய்யும் சேஷ்டை அல்லது காரியம்.

अँगरखा, पु॰ பக்கத்தில் இழுத்துக் கட்டக் கயிறுகளுடன் கூடிய, முழங்காலுக்குக் கீழே தொங்கும் நீண்ட 'கோட்டு'.

अंगराग, पु॰ வாசனைப் பூச்சு.

अँगरेज़, पु॰ ஆங்கிலேயர்.

अँगरेज़ी, स्त्री॰ ஆங்கிலம்.

अंगा, पु॰ =अंगरखा.

अंगार, पु॰ தணல்.

अँगिया स्त्री॰ ரவிக்கை.

अंगीकार, पु॰ அங்கீகாரம், சம்மதம்.

अंगीठी, स्त्री॰ குமட்டியடுப்பு.

अंगुर, अंगुल, पु॰ ஒரு அளவு.

अंगुली: स्त्री॰ விரல்.

अंगुश्त, पु॰ விரல்.

अंगुश्तनुमाई, स्त्री॰ சுட்டிக் காட்டுதல்; துஷ்டனைச் சுட்டிக் காட்டுதல்.

अंगुश्तरी, स्त्री॰ மோதிரம்.

अंगुश्ताना, पु॰ தையற்காரன் அணியும் அங்குஸ்தான்.

अंगूठा, पु॰ கட்டை விரல்.

अंगूठी, स्त्री॰ மோதிரம்.

अंगूर, पु॰ திராட்சை.

अँगेजना, क्रि॰ स॰ பொறுத்துக் கொள்ள.

अंगेठी, स्त्री॰ = अंगीठी.

अंगोछा, पु॰ (உடம்பு துடைக்கும்) துண்டு.

अंचल, पु॰ முந்தாணி; ஓரம்.

अंजन, पु॰ கண்மை; எஞ்ஜின்.

अंजरपंजर, पु॰ உடம்புக்கட்டு; எலும்புக்கூடு.

अंजलि, अंजली, स्त्री॰ இரண்டு உள்ளங் கைகளையும் சேர்த்துக்கிண்ணம்போல் வைத்தல்.

अंजाम, पु॰ முடிவு; பலன்.

अंजीर, पु॰ அத்திப்பழம்.

अंजुमन, स्त्री॰ சபை.

अँजुरी, अँजुली. स्त्री॰ = अंजली.

अंजोर, पु॰ வெளிச்சம்; நிலவு.

अंझा, पु॰ விடுமுறை.

अँटना, क्रि॰ अ॰ கொள்ள, அடங்க.

अंटा, पु॰ பெரிய குண்டு; பஞ்சு அல்லது பட்டுநூல் கட்டு.

अंटागफ़ील, अंटा गुड़ गुड़, क्रि॰ वि॰ பாதையில் சூழ்ந்து.

अँटिया, स्त्री॰ புல்.

अंठी, स्त्री॰ விரலிடை; பஞ்சு அல்லது பட்டு நூல் கட்டு.

अंड, पु॰ முட்டை; அண்ட கோசம்; பிரம்மாண்டம்; சரீரம்.

अंडकोश, पु॰ அண்டகோசம்; பிரம்மாண்டம்; பழத் தோல்.

अंडज, पु॰ முட்டையிலிருந்து உண்டான ஜீவன்கள்.

अंडबंड, स्त्री॰ உளறுதல்.

अंडा, पु॰ முட்டை.

अंडाकार, वि॰ முட்டை வடிவமான.

अंडी, स्त्री॰ ஆமணக்கு; ஒரு விதப் பட்டு.

अंत, पु॰ முடிவு.

अँतड़ी, स्त्री॰ குடல்.

अंतरंग, वि० உள்ளே இருக்கும் ; அந்தரங்கமான.

अंतर, पु० வித்தியாசம் ; மறைவு ; இருதயம் ; துவாரம்.

अंतरा, क्रि० वि० நடு ; பக்கத்து ; தவிர ; தனிப்பட்ட ; இல்லாமல். **पु०** முறைக் காய்ச்சல்.

अंतराल, पु० மண்டலம்.

अंतरिक्ष, पु० ஆகாயம் ஸ்வர்க்க லோகம்.

अंतरीप, पु० தீவு ; மூலை.

अंतर्गत, वि० உள்ளடங்கிய.

अंतर्द्धानी, पु० மறைதல்.

अंतर्यामी, वि० இருதயத்தில் நடப்பதை அறிகிற. **पु०** ஈச்வரன்.

अंतर्हित, वि० மறைந்த.

अंतिम, वि० கடைசியான.

अंतःकरण, पु० (சங்கல்பம், விகல்பம், நிச்சயம், ஸ்மரணம், சுகதுக்க அநுபவம் முதலிய செய்யும்) மனம்.

अंतःपुर, पु० வீட்டில் ஸ்திரீகள் வசிக்கும் உள்பாகம்.

अंतःराष्ट्रीय, अंतर्राष्ट्रीय, अंतरराष्ट्रीय, **वि०** பல்வேறு வெளி நாடுகளோடும் சம்பந்தப்பட்ட.

अंत्य, वि० கடைசியான.

अंत्यज, पु० ஹரிஜன்.

अंदर, क्रि० वि० உள்ளே.

अंदरूनी, वि० உள்ளே உள்ள.

अंदाज़, पु० மதிப்பு, அனுமானம்.

अंदाज़न, क्रि० वि० சுமார்.

अंदाज़ा पु० மதிப்பு.

अंदेशा, पु० எண்ணம் ; சந்தேகம் ; பயம் ; தயக்கம்.

अंध, वि० குருட்டு ; விவேகமில்லாத ; மதம் பிடித்த, **पु०** குருடன் ; ஆந்தை ; வெளவால் ; இருட்டு.

अंधकार, पु० இருட்டு.

अंधकूप, पु० பாழுங் கிணறு.

अंधखोपड़ो, स्त्री० புத்தியற்றவன்.

अंधड़, पु० புயல் காற்று.

अंधपरंपरा, पु० குருட்டு நம்பிக் கையை கடைப்பிடித்தல்.

अंधा, पु० (**स्त्री० अंधी**) குருடன் ; அவிவேகி.

अंधाधुंध, स्त्री० கார் இருட்டு ; சீர்கேடு ; அநியாயம்.

अँधियारा, पु० = **अंधेरा**

अंधेर, पु० = **अंधाधुंध.**

अंधेर-खाता, पु० வியாபாரக் கணக்குகளில் ஒழுங்கின்மை.

अंधेरा, पु॰ இருட்டு ; மந்தம் ; மங்கல்.

अंब, स्त्री॰ தாய். पु॰ மாமரம்.

अंबर, पु॰ வஸ்திரம்; ஆகாயம் ; பருத்தி ; அபிரகம் ; மேகம்.

अंबराई, स्त्री॰ மாந்தோப்பு. पु॰ மாமரம்.

अंबा, स्त्री॰ தாய்.

अंबार, पु॰ குவியல் ; அம்பாரி.

अंबारी, स्त्री॰ யானைமேல் அமைக்கும் ஆசனம். அம்பாரி.

अंबिया, स्त्री॰ மாவடு.

अंबु, पु॰ தண்ணீர்.

अंबुज, पु॰ நீரிலிருந்து உண்டான வஸ்து ; தாமரை ; சங்கு.

अंबुद, वि॰ நீர் கொடுக்கக் கூடிய. पु॰ மேகம்.

अंबुधि, पु॰ சமுத்திரம்.

अंबोह, पु॰ கூட்டம்.

अंश, पु॰ பாகம் ; வகுக்கப்படும் எண் ; கோண அளவில் ஒரு டிகிரி.

अंशु पु॰ கிரணம்.

अंशुमान, अंशुमाली, } पु॰ சூரியன்.

अकड़, स्त्री॰ அகம்பாவம் ; முறுக்கு ; பிடிவாதம்.

अकड़बाज़, पु॰ டாம்பீகன்.

अकड़ना, क्रि॰ अ॰ கர்வப்பட ; 'முறுக்காய்' நடக்க.

अकड़ैत, पु॰ = **अकड़बाज़.**

अकथ, वि॰ சொல்ல முடியாத.

अकना, क्रि॰ अ॰ கலக்கமடைய.

अकनना, क्रि॰ स॰ கவனமாய் கேட்பது.

अकबक, स्त्री॰ உளறுதல் ; பயம் ; சாமர்த்தியம். वि॰ திடுக்கிட்ட.

अकबकाना, क्रि॰ अ॰ வியப்படைய ; கலங்க.

अकबर, वि॰ மிகப் பெரிய.

अकबाल, पु॰ மஹிமை.

अकर्मक, पु॰ செயப்படு பொருள் இல்லாத வினைச் சொல்.

अकर्मण्य, वि॰ சோம்பேறி.

अकस, पु॰ துவேஷம்.

अकसर, क्रि॰ वि॰ பெரும்பாலும் ; சாதாரணமாய்.

अकसीर, पु॰ ஸர்வரோக நிவாரிணி.

अकस्मात्, क्रि॰ वि॰ தற்செயலாய்.

अकाज, पु॰ நஷ்டம் ; தடங்கல் ; கெட்ட காரியம். क्रि॰ वि॰ வீணாய்.

अकाट्य, वि॰ தண்டிக்க முடியாத.

अकारथ, क्रि॰ वि॰ வீணாய்.

अकारिब, पु॰ உறவினர்.

अकाल, पु॰ கெட்டகாலம்; பஞ்சம்.

अकिंचन, वि॰ பரம ஏழையான.

अकील, पु॰ புத்திமான்.

अकुलाना, क्रि॰ अ॰ அறுவறுத்துப்போக.

अकुलाना, क्रि॰ अ॰ சிக்கிரம் செய்ய; கலக்கமடைய.

अकेला, वि॰ தனியான; இணையற்ற.

अकेले, क्रि॰ वि॰ தனியாய்; மட்டும்.

अक्खड़, वि॰ சொன்ன வார்த்தை கேளாத; பயமற்ற; நாகரீகமற்ற.

अक्ल, स्त्री॰ புத்தி;—**चक्कर में आना**, क्रि॰ अ॰ புத்திமயங்க;—**दौड़ाना**, யோசிக்க;—**पर पर्दा पड़ जाना**, புத்திமந்தமடைய;—**मारी जाना** புத்தியை இழக்க;—**का दुश्मन** மூட்டாள்;

अक्लमंद, वि॰ புத்திகூர்மையான.

अक्लमंदी, स्त्री॰ புத்திகூர்மை.

अक्षर, वि॰ நாசமற்ற, சாசுவதமான. पु॰ எழுத்து,

अक्षि, स्त्री॰ கண்.

अक्षुण्ण, वि॰ முறியாத; பூரா.

अक्षौहिणी, स्त्री॰ 109,350 காலாள், 65,610 குதிரை, 21,870 தேர், 21,870 யானை கொண்ட ஒரு பூரா சேனை.

अक्स, पु॰ பிரதிபிம்பம்; படம்.

अक्सर, क्रि॰ वि॰ = **अकसर**.

अक्सीर, पु॰ = **अकसीर**.

अख़बार, पु॰ சமாசாரப் பத்திரிகை.

अख़बार-नवीस पु॰ பத்திரிகாசிரியர்.

अखरना, क्रि॰ अ॰ மனதிற்குப் பிடியாமல் இருக்க.

अखरोट पु॰ ஒருவித கொட்டை, walnut பருப்பு.

अख़लाक़, पु॰ வழக்கங்கள்.

अखाड़ा, पु॰ குஸ்தி செய்யும் இடம்; சங்கியாசிகளின் ஒரு ஸபை; ஸபை.

अखाद्य, वि॰ சாப்பிடத்தகாத.

अखिल, वि॰ சம்பூர்ண; பிரிக்கப்படாத.

अखीर, पु॰ முடிவு; நுணி.

अखेट, स्त्री॰ வேட்டை.

अखोह, पु॰ மேடு பள்ளமான பூமி.

अल्लाह, अ॰ ஆஹா !

अख़्तर, पु॰ நட்சத்திரம்.

अख़्तियार, पु॰ அதிகாரம்; சாமர்த்தியம்.

अगड़बगड़, वि॰ அர்த்தமற்ற.

अगण्य, वि॰ எண்ணிலடங் காத; எண்ணத்தகாத; அல்ப.

अगम, **अगम्य,** } वि॰ கடக்கமுடி யாத; கடினமான; புத்திக்கெட்டாத.

अगर, पु॰ வாசனைக் கட்டை யுள்ள ஒரு மரம்; ஒரு வாசனை திரவியம்; **बत्ती** स्त्री॰ மெழு வாசனை கலந்த ஊதுவத்தி.

अगर, अ॰ ஆல் (If).

अगरचे, कि॰ वि॰ இருந்த போதிலும்.

अगलबगल, क्रि॰ वि॰ அக்கம் பக்கத்தில்.

अगला, वि॰ எதிரேயிருக்கும்; வரப்போகும்.

अगवानी, स्त्री॰ விருந்தாளியை அல்லது கல்யாணத்தில் பிள்ளை வீட்டுக்காரர்களை எதிர் கொண்டழைத்தல்.

अगहन, पु॰ மார்கழி.

अगहनी, स्त्री॰ மார்கழியில் அறுவடையாகும் பயிர்.

अगाऊ क्रि॰ वि॰ முன்னதாக; முன் செலுத்திய.

अगाड़ी, क्रि॰ वि॰ முன்பு. स्त्री॰ குதிரையின் கழுத்தில் கட்டும் கயிறு;

अगाध, वि॰ ஆழங்காணுத; புத்திக்கெட்டாத.

अगाह, वि॰ अगाह.

अगिन, स्त्री॰ கீ. **अगिन-बोट** - पु॰ - புகைப்படகு (steam-launch.)

अगुआ, पु॰ வழிகாட்டி; தலை வன்; விவாகம் நிச்சயம் செய்பவன்.

अगोरना, क्रि॰ अ॰ எதிர்பார்க்க; காவல்காக்க; தடுக்க.

अगौनी, स्त्री॰ = **अगवानी**

अग्नि, स्त्री॰ நெருப்பு.

अग्र, पु॰ முன்பாகம்.

अग्रज, पु॰ அண்ணன். वि॰ உத்தமமான.

अग्रसर, क्रि॰ वि॰ முன்னுல்.

अग्राह्य, वि॰ ஏற்றுக் கொள் ளத்தகாத.

अघ, पु॰ பாவம்.

अघट, वि॰ குறையாத; கடி னமான.

अघाना, क्रि॰ अ॰ போஜனத்தில் திருப்தியாக ; தெவிட்ட. क्रि॰ स॰ திருப்தியாக்க.

अघोर, वि॰ அதிகோரமான ; ரம்யமான.

अघोरी, पु॰ வெறுக்கத்தக்க.

अचंभा, पु॰ ஆச்சரியம்.

अचंभित, वि॰ வியப்படைந்த.

अचकन, पु॰ ஒருவித நீண்ட கோட்டு.

अचक्कन, पु॰ முன்பின் அறியாத மனிதன்.

अचरज, पु॰ ஆச்சர்யம்.

अचल, वि॰ நகரமுடியாத ; சாசுவதமான. पु॰ மலை.

अचला, वि॰ நகராத. स्त्री॰ பூமி.

अचानक, क्रि॰ वि॰ திடீரென்று ; தற்செயலாய்.

अचार, पु॰ ஊறுகாய்.

अचिर, क्रि॰ वि॰ சீக்கிரம்.

अचूक, वि॰ கட்டாயம் பலன் கொடுக்கும் ; பிசகாத.

अचेत, वि॰ பிரஞ்ஞையற்ற ; அறிவற்ற. पु॰ ஜடப்ரக்ருதி.

अचेतन वि॰ சுகதுக்கம் அறியும் சக்தியற்ற ; மூர்ச்சித்த.

अचैन, क्रि॰ वि॰ அமைதியில்லாமல், கலக்கமாய். वि॰ அமைதியற்ற.

अच्छत, पु॰ உடையாதது ; அக்ஷதை.

अच्छा, वि॰ நல்ல.

अच्छाई, स्त्री॰ உத்தமகுணம் ; நன்மை.

अच्युत, वि॰ வீழ்ச்சியடையாத ; கலக்கமடையாத. पु॰ கிருஷ்ணபகவான்.

अछत, क्रि॰ वि॰ இருக்கும் பொழுது.

अछूत, वि॰ தொடக்கூடாத.

अछूता, पु॰ தீண்டாதார். वि॰ தொடப்படாத,

अछेद, वि॰ மிகுதியாய்.

अज, वि॰ பிறப்பற்ற. पु॰ ஸ்வயம் பூ ; வெள்ளாட்டுக் கடா.

अज़, उप॰ = से

अजगर, पु॰ மலைப்பாம்பு.

अज़गैबी, वि॰ மறைந்த ; ரகசியமான.

अज़दहा, पु॰ = अजगर.

अजनबी, वि॰ பரிசயமற்ற ; அயல்நாட்டான்.

अजब, वि॰ விசித்திரமான.

अजमाना, क्रि॰ स॰ = आजमाना.

अजय, पु॰ தோல்வி. पु॰ ஜயிக்கமுடியாத.

अजर, वि॰ கிழத்தன்மை இல்லாத.

अज़-रूए, क्रि॰ वि॰ = अनुसार

अज़ल, स्त्री॰ மரணம்.

अजवायन, स्त्री॰ ஓமம்.

अजस, पु॰ = अपयश.

अजसी, वि॰ பயரைக் கெடுக்கும்.

अज़हद, वि॰ எல்லை கடந்த.

अजा, स्त्री॰ வெள்ளாடு.

अजाइब, पु॰ அற்புதங்கள்.

अजात, वि॰ ஜன்மமற்ற.

अज़ान. पु॰ மசூதிகளில் பிரார்த்தனைக் காலத்தைக் குறிப்பிடக் கூவப்படும் சத்தம். वि॰ தெரியாத; அறிமுகமில்லாத.

अज़ाब, पु॰ துக்கம்; விபத்து; கெட்ட செயல்.

अजायब खाना, **अजायब घर,** } पु॰ ஆற்புத வஸ்து சாலை, மியூஸியம்.

अजित, वि॰ ஜயிக்கப்படாத.

अजी, अ॰ ஐயா!

अजीज़, वि॰ மதிக்கத் தக்க; அன்பான.

अजीब, वि॰ விசித்திரமான.

अजीर्ण, पु॰ அஜீர்ணம்.

अजूबा, वि॰ விசித்திரமான.

अजेय, वि॰ ஜயிக்கமுடியாத.

अज्ञ, वि॰ மூடனான. पु॰ அஞ்ஞானி; மூடன்.

अज्ञात, क्रि॰ वि॰ பிறருக்குத் தெரியாமல்.

अज्ञान, वि॰ மூட்டாள்தனமான. पु॰ ஜடத்தன்மை: மூட்டாள்தனம்.

अज्ञानी, वि॰ அறிவில்லாத.

अज्ञेय, वि॰ அறியமுடியாத.

अज़्मत, स्त्री॰ பெருந்தன்மை.

अज्र, पु॰ சன்மானம்; செய்த வேலைக்குப் பதில் பணம் அல்லது உபகாரம்.

अटंबर, पु॰ குவியல்.

अट, स्त्री॰ நிபந்தனை: சிறை வாசம்; இடையூறு.

अटक, स्त्री॰ தடங்கல்; தயக்கம்.

अटक मटक, स्त्री॰ காதல் சேஷ்டைகள்.

अटकना, अ॰ क्रि॰ தடைபட; தங்க.

अटकल, स्त्री॰ அனுமானம்.

अटकल-पच्चू, पु॰ அனுமானம், குத்துமதிப்பு.

अटकलबाज, पु॰ உத்தேசமாய் சொல்வதில் கெட்டிக்காரன்.

अटकाना, क्रि॰ स॰ தடுக்க; சிக்கவைக்க; தாமதிக்க.

अटकाव, पु॰ தடங்கல் ; சிக்கு தல்.

अटन, पु॰ அலைதல்.

अटना, क्रि॰ अ॰ அலைய ; மறை ந்க ; வழி மறிக்க ; கொள்ள.

अटपट, वि॰ பயங்கரமான ; நடிஸமான ; வீணான.

अटपटाना, क्रि॰ अ॰ தடுமாற.

अटपटी, स्त्री॰ விஷமத்தனம் ; அறிய முடியாமை.

अटल, वि॰ ஸ்திரமான ; சாசு வதமான.

अटवी, स्त्री॰ காடு.

अटा, **अटारी,** } स्त्री॰ ஓ ம த் தை அறை.

अट्ट, वि॰ முறிக்கமுடியாத ; மிக அதிகமான.

अट्टपट्ट, पु॰ உளறல்.

अट्टहास, पु॰ உரத்த சிரிப்பு ; அட்டகாசம்.

अट्टालिका, स्त्री॰ பெரிய மாளி [கை.

अठखेली, स्त्री॰ விநோதம் ; விளை யாட்டு.

अठन्नी, स्त्री॰ எட்டணா நாண யம்.

अठवारा, पु॰ எட்டு நாள் காலம் ; வாரம்.

अडंगा, पु॰ இடைஞ்சல்.

अड़, पु॰ பிடிவாதம்.

अड़चन, स्त्री॰ கஷ்டம் ; இடைஞ்சல்.

अड़ना, क्रि॰ अ॰ தடைப்பட ; தங்க ; பிடிவாதம் செய்ய.

अड़ाड़, पु॰ நால்நடைக்கொட் டம்.

अड़ाना, क्रि॰ स॰ தடுக்க ; நிறு த்த ; ஒன்றோடு மற்றொ ன்றைக் கட்ட.

अड़ार, पु॰ கூட்டம் ; குவியல் ; விறகுச்சுமை.

अड़ियल, वि॰ முரட்டு.

अड़ी, स्त्री॰ பிடிவாதம் : தடங் கல்.

अड्डा, पु॰ தங்குமிடம் ; கூடு மிடம் ; புரோமாடம்.

अदतिया, पु॰ கமிஷன் வியா பாரி.

अढ़ाई, वि॰ இரண்டரை.

अणिमा, स्त्री॰ அஷ்டசித்தி களில் ஒன்று ; கண்ணில் படாத அளவு சிறுத்துப் போதல்.

अतः **अतएव,** } क्रि॰ वि॰ ஆகையால்

अतनु, वि॰ தேகமற்ற. पु॰ காமதேவன்.

अतर, पु॰ அத்தர்.

अतरदान, पु• அத்தர் வைக்கும் பாத்திரம்.

अतरसों, कि• वि• சென்ற நாலாம் நாள்; வரும் நாலாம் நாள்.

अता, पु• தானம்.

अतानामा, पु• தானபாத்திரம்.

अताई, पु• சாதுர்யமுள்ளவன்.

अति, कि• वि• அதிகமாக.

अतिक्रम पु• நியமம் மீறுதல்.

अतिथि, पु• விருந்தாளி.

अतिब्बा, पु• வைத்தியர்கள்.

अतिरिक्त, कि• वि• தனிர.

अतिशय वि• அதிகமான.

अतीत, वि• சென்ற; தனியான, இறந்த.

अतीव, वि• அதிகமான.

अतुल, वि• நிகரற்ற.

अतुलित, वि• நிறுக்காத; மிக அதிகமான.

अत्तार, पु• தைலம் விற்பவன்; யூனனி மருந்து தயாரிப்பவன்; ரோஜா விற்பவன்.

अत्यंत, वि• மிக அதிக.

अत्याचार, पु• கொடுமை.

अत्याचारी, वि• கொடுமையான.

अत्युक्ति, स्त्री• மிகைப்படுத்திச் சொல்லுதல்.

अथवा, अ• அல்லது.

अथाई, स्त्री• உட்காருமிடம்; சபை.

अथाह, वि• மிக ஆழமான. पु• ஆழம்; சமுத்திரம்.

अदंड्य, वि• தண்டனைக்கு உட்படாத.

अदंत, वि• பல்லில்லாத; பல் முளைக்காத.

अदद, स्त्री• எண்ணிக்கை.

अदना, वि• அல்பமான; சாதாரணமான.

अदब, पु• மரியாதை முறை.

अदम-पैरवी स्त्री• கோர்ட்டில் தன் வழக்கை கவனியாதிருத்தல்.

अदय, वि• தயையற்ற.

अदरक, पु• இஞ்சி.

अदल, पु• நியாயம்.

अदल-बदल, पु• கலந்திருத்தல்.

अदवान / **अदवायन** } स्त्री• கட்டிலின் சட்டத்தை இறுக்குவதற்கேற்பட்ட கயிறுகள்.

अदहन, पु• உலை நீர்.

अदा, वि• பாக்கியில்லாமல் செலுத்திய. स्त्री• தளுக்கு.

अदाई, स्त्री• கடனைத்தீர்த்தல்.

अदालत, स्त्री॰ நியாயஸ்தலம். —दीवानी ஸிவில் கோர்ட்டு. —माल ரெவின்யூ கோர்ட்டு.

अदालती, वि॰ கோர்ட்டு சம்பந்தமான ; पु॰ வழக்குத் தொடுப்பவன்.

अदावत, स्त्री॰ சத்துருத்வம்.

अदीब, स्त्री॰ சாஹித்ய ஞானி.

अदूरदर्शी, वि॰ முன் யோசனை செய்யாத.

अदृश्य, वि॰ கண்ணுக்குப் புலப்படாத.

अदेय, वि॰ கொடுக்கமுடியாத; கொடுக்கக்கூடாத.

अद्धा, पु॰ பாதி.

अद्धी, स्त्री॰ 1½ தம்பிடி ; ஒருவித மெலிந்த மினுமினுப்பான துணி.

अद्भुत, वि॰ அற்புதமான.

अद्रि, पु॰ மலை.

अद्वितीय, वि॰ இணையற்ற.

अधःपतन, अधःपात, पु॰ வீழ்ச்சி; நாசம்.

अधकचरा, वि॰ திறமையற்ற ; முடிக்காத.

अधकपारी, स्त्री॰ ஒற்றைத்தலைவலி.

अधखिला, वि॰ பாதி மலர்ந்த.

अधम, वि॰ தாழ்ந்த ; பாவி.

अधमरा, अधमुआ, वि॰ பாதி இறந்த, குற்றுயிருள்ள

अधर, पु॰ உதடு ; கீழ் உதடு.

अधरपान, पु॰ முத்தமிடுதல்.

अधवा, स्त्री॰ அமங்கலி.

अधिकरण, पु॰ ஆதாரம் ; ஏழாம் வேற்றுமை.

अधिकांश, पु॰ அதிகபாகம். कि॰ वि॰ பெரும்பாலும்.

अधिकृत, वि॰ அதிகாரத்தில் கொண்டுவரப்பட்ட.

अधिगत, वि॰ பெறப்பட்ட ; அறியப்பட்ட.

अधिनायक, पु॰ தலைவன்.

अधिपति, पु॰ எஜமானன்.

अधियाना, क्रि॰ स॰ பாதியாக்க.

अधिरथ, पु॰ தேரோட்டி.

अधिवेशन, पु॰ சபை ; மகாநாடு.

अधिष्ठाता, पु॰ தலைவன்.

अधिष्ठान, पु॰ வாசஸ்தானம்.

अधीन, वि॰ கீழ்ப்பட்ட.

अधीर, वि॰ சஞ்சலமான ; பொறுமையில்லாத.

अधीश, पु॰ எஜமானன்.

अधूत, वि॰ பயமற்ற.

अधूरा, वि॰ பூர்த்தியடையாத.

अधेड़, वि॰ நடுவயதுள்ள.

अधोगति, स्त्री॰ வீழ்ச்சி.

अधेला, पु॰ ஒன்றரை தம்பிடி.

अध्यक्ष, पु॰ அக்கிராஸனர்.
अध्यवसाय, पु॰ விடாமுயற்சி.
अध्यापक, पु॰ உபாத்தியாயர்.
अध्यापन, पु॰ கற்பித்தல்.
अनंग, वि॰ சரீரம் அற்ற. पु॰ காமதேவன்.
अनंत, वि॰ எல்லையற்ற.
अनंतर, क्रि॰ वि॰ பிறகு : விடாமல்.
अन, क्रि॰ वि॰ இல்லாமல். वि॰ வேறு.
अनकरीब, क्रि॰ वि॰ சுமாராய்; இன்னும் கொஞ்ச காலத்தில்.
अनकहा, वि॰ சொல்லப்படாத.
अनख, पु॰ கோபம்; துக்கம்; பொறுமை. वि॰ நகமில்லாத.
अनघ, वि॰ பாவத்தால் தீண்டப்படாத.
अनजान, वि॰ அறிவில்லாத; அறிமுகமில்லாத.
अनन्नास, पु॰ அன்னாசிப்பழம்.
अनन्य, वि॰ வேறு எதோடும். சம்பந்தம் இல்லாத; ஒன்றிலேயே ஈடுபட்ட.
अनपच, पु॰ அஜீர்ணம்.
अनपढ़, वि॰ படிப்பற்ற.
अनपेक्ष, वि॰ சிரத்தையற்ற.
अनपेक्षित, वि॰ அபேக்ஷிக்காத.
अनबन, पु॰ மனஸ்தாபம்.
अनभल, पु॰ தீமை.
अनभिज्ञ, वि॰ அறிவில்லாத; அறிமுகமில்லாத.
अनभ्यस्त वि॰ பழக்கமில்லாத.
अनमन, अनमना, वि॰ மனம் தளர்ந்த.
अनमेल, वि॰ வேறு வேறு ஜாதையைச் சேர்ந்த; பொருந்தாத; கலப்பில்லாத.
अनमोल, वि॰ விலையற்ற; உத்தமமான.
अनरस, पु॰ ஸ்வாரஸ்யமில்லாதது; மனஸ்தாபம்.
अनरीति स्त्री॰ கெட்டரீதி.
अनर्गल, वि॰ சம்பந்தமில்லாத; உளறல்; தொடர்ச்சியற்ற.
अनर्थ, पु॰ விரோதமான கருத்து; நஷ்டம்; விபத்து.
अनल, पु॰ நெருப்பு.
अनवरत, क्रि॰ वि॰ சர்வதா மாய்.
अनशन, पु॰ உபவாசம்.
अनसुना, वि॰ காதில்போட்டுக் கொள்ளாத.

अनहद्-नाद्, पु॰ யோகிகளுக்குப் புலப்படும் ஒரு தொனி.

अनहित, पु॰ தீமை ; சத்துரு.

अनहोनी, स्त्री॰ சம்பவிக்க முடியாத.

अनाकानी, स्त्री॰ கேட்டும் கேட்காததுமாயிருத்தல்.

अनागत, वि॰ வராத ; எதிரே இல்லாத.

अनाज, पु॰ தானியம்.

अनाड़ी, वि॰ அறிவில்லாத ; சாமர்த்தியமில்லாத.

अनादर, पु॰ மரியாதையின்மை.

अनादि, वि॰ ஆதியில்லாத.

अनादृत, वि॰ அவமதிக்கப்பட்ட.

अनापशनाप, पु॰ உளறுதல்.

अनामय, वि॰ வியாதியற்ற ; குற்றமற்ற. पु॰ ஆரோக்கியம்.

अनामिका, स्त्री॰ மோதிரவிரல்.

अनार, पु॰ மாதுளை.

अनावृत, वि॰ மூடப்படாத.

अनावृष्टि, स्त्री॰ மழை இல்லாமை ; வரட்சி.

अनाहार, पु॰ சாப்பாடு இல்லாமை அல்லது விட்டுவிடுதல். वि॰ உபவாசம் செய்யும்.

अनिंद्य, वि॰ நிந்திக்கத்தகாத ; உத்தமமான.

अनिच्छा, स्त्री॰ விருப்பமின்மை.

अनित्य, वि॰ சாசுவதமற்ற.

अनिमेष, वि॰ கண்கொட்டாத.

अनियंत्रित, वि॰ இடையூரின்றி, தடுக்கப்படாத.

अनियमित, वि॰ வ்யவஸ்தையில்லாத ; நிச்சயமில்லாத.

अनियारा, वि॰ கூர்மையான.

अनिर्दिष्ट, वि॰ குறிப்பிடாத,

अनिर्वचनीय, वि॰ வர்ணிக்க முடியாத.

अनिल, पु॰ காற்று.

अनिवार्य, वि॰ கட்டாயமான.

अनिष्ट, वि॰ விரும்பப்படாத.

अनी, स्त्री॰ தனி ; முன்பாகம் ; கூட்டம் ; சேனை ; வெட்கம்.

अनीक पु॰ சேனை.

अनीत, अनीति, } स्त्री॰ அந்நியாயம் ; போக்கிரித்தனம் ; சீர்கேடு.

अनीश, वि॰ எஜமானன் இல்லாத.

अनीस, पु॰. மித்திரன் ; அன்பன்

अनु—, उप• பின்னே (**अनुगामी** பின்பற்றுபவன்); போல (**अनुरूप** போல); கூட (**अनुपान** மருந்தோடு சாப்பிடும் வஸ்து); திரும்பத் திரும்ப (**अनुशीलन** திரும்பத் திரும்ப படிப்பது).

अनुकंपा, स्त्री• தயை.

अनुकरण, पु• ஒன்றைப் பார்த்து மற்றொன்று 'காப்பி' செய்தல்; நகல்.

अनुक्त, वि• சொல்லப்படாத.

अनुग, अनुगत, } **पु•** சேவகன்.

अनुगामी, वि• பின்பற்றும்; கீழ்ப்படிதலுள்ள.

अनुग्रह, पु• கிருபை.

अनुचर, पु• தாசன்; தோழன்.

अनुज, पु• தம்பி.

अनुज्ञा, स्त्री• கட்டளை.

अनुताप, पु• துக்கம்; பச்சாத்தாபம்.

अनुनय, पु• வேண்டுகோள்.

अनुपम, वि• இணையற்ற.

अनुपस्थित, वि• ஆஜரில்லாத.

अनुपात, पु• கணக்கில் விகித சமத்துவம் அல்லது தரம் (Ratio)

अनुपान, पु• அனுபானம், மருந்தோடு சாப்பிடும் வஸ்து.

अनुभव, पु• அனுபவம்.

अनुभवी, वि• அனுபவமுள்ள.

अनुभूति, स्त्री• அனுபவம்.

अनुमान, पु• மதிப்பு; உத்தேசம்.

अनुयायी, पु• பின்பற்றுபவன்; தாசன்.

अनुराग, पु• அன்பு; பற்றுதல்.

अनुरूप, वि• போல.

अनुरोध, पु• தடங்கல்; ஒரு காரியத்தை சாதிப்பதற்காக வணக்கமான பிடிவாதம்.

अनुलेपन, पु• பூசுதல்: மெழுகுதல்.

अनुवाद, पु• மொழிப் பெயர்ப்பு, தர்ஜுமா.

अनुवादक, पु• மொழிபெயர்ப்பவன்.

अनुशासन, पु• கட்டளை; உபதேசம்; ஒழுங்குமுறை (discipline).

अनुशीलन, पु• திரும்பத் திரும்பப்படிப்பது, அப்யாஸம்.

अनुसंधान, पु• தேடுதல்: விசாரித்தல்.

अनुसरण, पु॰ கூட அல்லது பின்பற்றிச் செல்லுதல்.

अनुसार, अनुहार, } வி॰ அனுகூலமாக ; சமமாக.

अनूठा, வி॰ விசித்திரமான ; நேர்த்தியான.

अनूदित, வி॰ சொல்லப்பட்ட ; செய்யப்பட்ட ; மொழி பெயர்க்கப்பட்ட.

अनूप, வி॰ இணையற்ற ; மிக அழகான.

अनेरा, வி॰ பொய்யான ; நியாயமற்ற ; வீணான.

अनैक्य, பு॰ ஒற்றுமையின்மை ; அபிப்ராயபேதம்.

अनैस, பு॰ நீமை.

अनोखा, வி॰ விசித்திரமான ; அசாதாரணமான.

अनोना, வி॰ உப்பில்லாத ; சப்பான.

अनौचित्य, பு॰ உசிதம் இல்லாமை.

अन्देश, வி॰ தியானம் செலுத்துகிற ; கவலைப்படுகிற.

अन्दोह, பு॰ வருத்தம், துக்கம்.

अन्न, பு॰ தான்யம் ; சாதம்.

अन्ना, ரூ॰ வளர்க்கும் தாய்.

अन्य, வி॰ வேறு, அயல்.

अन्यत्र, வி॰ வேறு இடத்தில்.

अन्यथा, வி॰ எதிரிடையாக ; பொய்யான ; இல்லாவிட்டால்.

अन्यपुरुष, பு॰ படர்க்கை (இலக்கணம்.)

अन्यमनस्क, வி॰ மனம் செல்லாத ; மனம் தளர்ந்த.

अन्योन्य, सर्व॰ பரஸ்பரம் ; தங்களுக்குள்.

अन्वय, பு॰ பரஸ்பர சம்பந்தம் ; செய்யுளில் இடம் புரண்டிருக்கும் வார்த்தைகளை வசனநடையில் மாற்றி அமைத்தல். (Prose-Order).

अन्वीक्षण, பு॰ எண்ணம் ; தேடுதல்.

अन्वेषण, பு॰ தேடுதல் ;

अन्वेषी, வி॰ பரிசோதனை (Research) செய்யும் (மனிதன்).

अपंग, வி॰ அங்கஹீனமான ; நொண்டியான ; மூடமான.

अप, उप॰ விரோதமான ; கெட்ட ; அதிகமான.

अपकर्ष, பு॰ வீழ்த்துதல் ; அவமானம்.

अपच, பு॰ அஜீர்ணம் ;

अपजस, பு॰ = अपयश.

अपटु, वि॰ சாமர்த்தியமில்லாத.

अपढ़, वि॰ படிப்பற்ற ; அறிவற்ற.

अपत्य, पु॰ குழந்தை குட்டிகள்.

अपना, सर्व॰ தன்னுடைய ; (தன்மை ; மூன்னிலை, படர்க்கை மூன்று இடங்களிலும் உபயோகமாகும்.)

अपनाना, स॰ क्रि॰ தனக்கு அநுகூலமாகச் செய்து கொள்ள ; தனதாக்கிக் கொள்ள ; தன் அதிகாரத்தில் கொண்டு வர.

अपनापन, पु॰ / **अपनायत, स्त्री॰** } தன்னுடையது என்ற உணர்ச்சி.

अपयश, पु॰ அபகீர்த்தி ; களங்கம்.

अपरंच, अ॰ இன்னமும் ; மறுபடியும்.

अपरंपार, वि॰ எல்லையற்ற ; இக்கரையும் அக்கரையும் இல்லாத.

अपर, वि॰ கடந்த ; வேறு.

अपराह्न, पु॰ பிற்பகல்.

अपरिग्रह, पु॰ தானம் வாங்கிக் கொள்ளாமை.

अपरिचित, वि॰ அறிமுகமில்லாத.

अपरिच्छिन्न, वि॰ மூடப்படாத.

अपरिपक्व, वि॰ பக்குவமாகாத ; அனுபவமில்லாத.

अपरिमित, वि॰ எல்லை கடந்த ;

अपरिमेय, वि॰ சுமாரில்லாத.

अपवाद, पु॰ விதிக்கு விலக்கு.

अपव्यय पु॰ வீண் செலவு.

अपशब्द, पु॰ திட்டு, வசவு.

अपसोप, पु॰ = अपसोप.

अपस्मार, पु॰ மூர்ச்சை.

अपस्वार्थी, वि॰ சுயநலமுள்ள.

अपहरण, पु॰ பிடுங்குதல், அபகரிப்பது ; திருடுதல்.

अपावन, वि॰ அசுத்தமான.

अपाहिज, वि॰ அங்கஹீனமான ; வேலை செய்யத் தகுதியில்லாத ; சோம்பேறி.

अपि, अ॰ கூட ; நிச்சயமாய் ; சரியாய்.

अपितु, अ॰ ஆனால் ; சொல்லப் போனால்.

अपेक्षा, स्त्री॰ எதிர்பார்த்தல் ; தீவிரமான விருப்பம் ; ஒப்பிடுதல்.

अपेक्षाकृत, अ॰ ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால்.

अपेक्षित, वि॰ விரும்பப்பட்ட ; அவசியமுள்ள.

अप्रतिभ, वि॰ உத்ஸாக பங்க மான.

अप्रसन्न, वि॰ கோபமான ; மனம் தளர்ந்த.

अप्राप्त, वि॰ கிடைக்காத.

अप्राप्य, वि॰ பெற முடியாத, கிடைக்காத.

अप्रिय, वि॰ பிடிக்காத.

अफ़ज़ल, वि॰ மிக உத்தம மான.

अफ़ज़ूँ, वि॰ வளர்ந்த : அதி கரித்த.

अफ़यून, स्त्री॰ அபின்.

अफ़रना, क्रि॰ अ॰ வயிறு புடைக்கச் சாப்பிட ; வயிறு புடைக்க : அறு வறுப்படைய.

अफ़रात, स्त्री = इफ़रात

अफ़लातून, पु॰ அரபி பாஷை யில் பிளேடோ (Plato) என்னும் கிரேக்க தத்துவ ஞானியின் பெயர் ; அதிக கர்வம் கொள்ளுகிறவன்.

अफ़वा, अफ़वाह, स्त्री॰ வதந்தி, 'கப்.'

अफ़शा, वि॰ வெளியான, தெரிந்த.

अफ़सर, पु॰ பெரிய உத்தியோ கஸ்தன் (officer).

अफ़साना, पु॰ கதை.

अफ़सुरदा, वि॰ வாடின, வதங் கின ; குளிரால் தணுத் துப்போன.

अफ़सूँ, पु॰ ஜாலவித்தை.

अफ़सोस, पु॰ துக்கம் ; பச் சாத்தாபம்.

अफ़ीम, स्त्री॰ அபின்.

अफ़ीमची, पु॰ அபின் தின்னும் அப்பியாசமுள்ளவன்.

अब, क्रि॰ वि॰ இப்பொழுது.

अबख़रा, पु॰ ஆவி. (Vapour)

अबतर, वि॰ சீர் கெட்ட ; தர்த்தசையால் பிடிக்கப் பட்ட.

अबतरी, स्त्री॰ சீர்கேடு.

अबरक, अबरख, पु॰ அப்பிரகம்.

अबरू, स्त्री॰ புருவம்.

अबल, वि॰ பலமற்ற.

अबलक, अबलख, वि॰ கருப்பும் வெண்மையும் கலந்த (குதிரை.)

अबला, स्त्री॰ ஸ்திரீ.

अबवाब, पु॰ அதிகப்படுத்திய வரிகள் (Enhanced taxes) ; அத்தியாயங்கள்.

अबा, पु॰ ஒருவித ரீண்ட தளர்ந்த ஆடை.

अवादान, वि॰ நிறைந்த ; ஜன சங்கியை நிறைந்த.

अवादानी, स्त्री॰ = अवादानी

अबाध, अबाधित, } वि॰ தடங்கல் இல்லாத ; சுயேச்சையான.

अबीर, पु॰ ஹோலிப் பண்டிகையில் விளையாட்டாய் ஒருவர் மீது ஒருவர் வீசி எரியும் ஒரு சிவப்புப் பொடி அல்லது அபிரகப்பொடி.

अबूझ, वि॰ அறிவில்லாத.

अबे, अ॰ அடே !

अबेर, स्त्री॰ தாமதம்.

अबोध, वि॰ அறிவில்லாத. पु॰ அறிவில்லாமை.

अब्ज, पु॰ ஜலத்தில் உற்பத்தியாகும் வஸ்து :—(உ-ம்) தாமரை, சங்கு ; சந்திரன் ; கற்பூரம் ; 100 கோடி.

अब्द, पु॰ வருஷம் ; மேகம் ; அடிமை ; சேகவன்.

अब्धि, पु॰ சமுத்திரம் ; தடாகம்.

अब्बा, पु॰ அப்பா, தகப்பன்.

अभ्र, पु॰ மேகம்.

अभद्र, वि॰ அசுபமான ; அகரகரீகமான.

अभय, वि॰ பயமில்லாமல்,

अभाग, पु॰ = अभाग्य.

अभागा, वि॰ துரதிர்ஷ்டமான.

अभागी, वि॰ துரதிர்ஷ்டமான ; சாத்துபாத்தியமில்லாத.

अभाग्य, पु॰ துரதிருஷ்டம் கெட்ட காலம்.

अभाव, पु॰ இல்லாமை : குறை.

अभास, पु॰ = आभास.

अभि, उप॰ (பகுதி) முன் : கெட்ட ; அருகில் ; அடிக்கடி ; தூரம் ; மேல்.

अभिजित, वि॰ ஜயிக்கும்.

अभिज्ञ, वि॰ அறிந்த.

अभिज्ञान, पु॰ ஞாபகம் ; அடையாளம் ; குறி ; அறிதல்.

अभिनन्दन, पु॰ வாழ்த்து.

अभिनय, पु॰ நடித்தல்.

अभिनव, वि॰ புதிய.

अभिनेता, पु॰ நடிப்பவன்.

अभिनेत्री, स्त्री॰ நடிப்பவள்.

अभिन्न, वि॰ வேறில்லாத, அதே.

अभिभावक, वि॰ தோற்கடிப்பவன் ; ரக்ஷகன்.

अभिमान, पु॰ கர்வம், அகம் பாவம்.

अभियुक्त, वि॰ குற்றம் சாட்டப்பட்ட.

अभियोग, पु॰ வழக்கு.

अभिराम, वि॰ மனோகரமான.

अभिरुचि, स्त्री॰ பிரியம் (liking)

अभिलाषा, स्त्री॰ விருப்பம்.

अभिवादन, पु॰ வந்தனம்; ஸ்துதி.

अभिसंधि, स्त्री॰ வஞ்சனை; சதியாலோசனை.

अभी, कि॰ वि॰ இப்பொழுதே,

अभीर, पु॰ = **अहीर**.

अभीष्ट, वि॰ விரும்பப்பட்ட.

अभुआना, कि॰ अ॰ ஆவேசத்தில் பேச.

अभूत, वि॰ நேரிடாத.

अभूतपूर्व, वि॰ முன் நேரிடாத.

अभेद्य, वि॰ பிளக்க முடியாத; துளைக்க முடியாத.

अभ्यंतर, पु॰ மத்தி; இருதயம்; உள்ளே.

अभ्यर्थना स्त्री॰ எதிரே இருந்து பிரார்த்தித்தல்; அதிதியை அன்புடன் சந்தித்தல்.

अभ्यस्त, वि॰ அப்பியாசம் உள்ள (மனிதன்); அப்பியசிக்கப்பட்ட (விஷயம்).

अभ्यागत, वि॰ அதிதி, விருந்தாளி.

अभ्यास, पु॰ பழக்கம்; வழக்கம்.

अभ्युत्थान, पु॰ எழுதல்; முன்னேற்றம்; உற்பத்தி.

अभ्युदय, पु॰ கிருகங்களின் உதயம்; உற்பத்தி; விருத்தி.

अभ्र, पु॰ ஆகாயம்; மேகம்.

अभ्रक, पु॰ அபிரகம்.

अभ्रांत, वि॰ தப்பபிப்பிராயம் இல்லாத, மனக்குழப்பமில்லாத.

अमचूर पु॰ வட இந்தியாவில் சமையலில் உபயோகிக்கும் மாங்காய் வற்றல் பொடி.

अमजद्, वि॰ உயர்ந்த, மேலான.

अमन, पु॰ அமைதி; சாந்தி.

अमर, वि॰ சாவில்லாத. पु॰ தேவதை.

अमराई, स्त्री॰ மாந்தோப்பு.

अमरूत, **अमरूद**, } पु॰ கொய்யாப் பழம்; கொய்யா மரம்.

अमर्ष, पु॰ கோபம்; பொறுமை.

अमल, वि• நிர்மலமான ; சுத்த மான. **पु•** நடத்தை ; அதிகாரம். **—दारी स्त्री•** அதிகாரம்.

अमला, पु• கச்சேரி உத்தி யோகஸ்தன்.

अमली, वि• அதிகாரம் செய் யும் ; அமுலிலிருக்கும். **इमली (स्त्री•)** புளி ; போ தைப் பழக்கமுள்ளவன்.

अमात्य, पु• மந்திரி.

अमान, पु• ரகஷை ; சரணம்.

अमानत, स्त्री• அடமானம் (Deposit).

अमाना, क्रि• अ• = अंटना.

अमामा, पु• தலைப்பாகை.

अमारी, स्त्री• அம்பாரி.

अमाल पु• பெரிய அதிகாரி.

अमालनामा, पु• காரிய அறிக் கை.

अमावट, स्त्री• உலர்த்திய மாம் பழச்சாறு.

अमिट, वि• அழியாத ; திட மான.

अमित, वि• மிதமில்லாத, அள வற்ற.

अमिय, पु• அமிர்தம்.

अमिष, पु• சாக்குப்போக்கு இல்லாத ; உண்மையான.

अमी, पु• = अमिय.

अमीन, पु• கோர்ட்டு அமீன்.

अमीर, पु• பணக்காரன்.

अमीराना, वि• பார்ப்பதற்கு தனவந்தன் போன்ற.

अमीरी, स्त्री• இராஜத்துவம் ; பிரபுத்துவம் ; தாராளம்.

अमुक, वि• குறிப்பிட்ட ; இன்ன.

अमूल, वि• வேர் இல்லாத மூலகாரணம் இல்லாத, **पु•** இயற்கை.

अमूल्य, वि• விலை மதிப்பிட முடியாத.

अमेठना, क्रि• स• = उमेठना.

अमोघ, वि• பலன் தராமல் போகாத.

अमोल, अमोलक, वि• = अमूल्य.

अमोला, पु• மாங்கொட்டையி லிருந்து இப்பொழுது தான் முளைத்துவரும் இள ஞ்செடி.

अम्दन, क्रि• वि• தெரிந்து கொண்டே : வேண்டு மென்றே.

अम्मामा, पु• = अमामा.

अम्र, पु• வேலை ; கட்டளை.

अम्ल, पु• புளிப்பு.

अम्लान, वि• மனம் தளராத ; சுத்தமான.

अम्हौरी, स्त्री॰ வேர்க்குரு.

अयन, पु॰ வீடு ; பால்மடு ; பாதை.

अयश, पु॰ அபகீர்த்தி.

अयां, वि॰ தெளிவான.

अयादत स्त्री॰ நோயாளியிடம் தேக நிலை விசாரித்தல்.

अयान, पु॰ முட்டாள். वि॰ கால்நடையான.

अयानत स्त्री॰ உதவி ; அனுதாபம்.

अयाल पु॰ பிடரி ; குழந்தை குட்டிகள்.

अयोग, पु॰ ஒற்றுழைப்பு இல்லாமை ; கெட்ட காலம். वि॰ அநுசிதமான.

अय्याम, पु॰ நாள் ; காலம்.

अरंड, पु॰ ஆமணக்கு.

अरक़, पु॰ ரசம் ; சாரம் ; வியர்வை.

अरगजा, पु॰ கேஸரி, சந்தனம், கற்பூரம் முதலியவை கலந்த ஒருவித வாசனைத் திரவியம்.

अरगनी, स्त्री॰ = अलगनी.

अरज़, स्त्री॰ வேண்டுகோள் ; पु॰ அகலம்.

अरजी, वि॰ மலிவான.

अरज़ी, स्त्री॰ மனுப்பத்திரம்.

अरण्य, पु॰ காடு.

अरण्यरोदन पु॰ பலன் தராத அழுகை.

अरथाना, क्रि॰ स॰ விவரித்துச் சொல்ல ; புரியும்படி சொல்ல.

अरथी, स्त्री॰ பாடை.

अरदली, पु॰ டவாலி சேவகன் (Orderly).

अरना, पु॰ अड़ना காட்டெருமை

अरब, पु॰ நாறு கோடி.

अरमान, पु॰ விருப்பம்.

अरवा, पु॰ பச்சையரிசி.

अरविन्द, पु॰ தாமரை.

अरवी स्त्री॰ சேப்பங்கிழங்கு.

अरस-परस, पु॰ ஒரு வீளையாட்டு.

अरसा, पु॰ சமயம் ; நேரம் ; தாமதம்.

अरस्तू, पु॰ 'அரிஸ்டாடில்' என்னும் கிரேக்க தத்துவ ஞானி.

अरहर, स्त्री॰ துவரை.

अराजक, पु॰ ராஜ விரோதியான ; அரசன் இல்லாத.

अराजकता, स्त्री॰ குழப்பம்.

अराज़ी, स्त्री॰ பயிராக்கப்பட்ட நிலம்.

अराल, वि॰ கோணிய ; கெட்ட. पु॰ மதயானை.

अरि, पु॰ சத்துரு.

अरिवन, पु॰ தாம்பு கயிறு.
अरिष्ट, पु॰ துரதிர்ஷ்டம்.
अरु, अ॰ = और.
अरुई, स्त्री॰ = अरवी.
अरुज, वि॰ நோயற்ற.
अरुण वि॰ சிவந்த. पु॰ விடியற் காலை ; சூர்யன் ; குங்குமம் ; சிந்தூரம்.
अरुणशिखा, पु॰ சேவல்.
अरुणाई, स्त्री॰ சிவந்த நிறம்.
अरुणिमा, स्त्री॰ சிவப்புத் தன்மை.
अर्क, पु॰ சூரியன் ; இந்திரன் ; எருக்கு.
अर्क्, पु॰ = अरक़.
अर्गला स्त्री॰ கட்டைத் தாழ்ப்பாள் ; யானைச் சங்கிலி.
अर्घ, पु॰ அர்க்கியம் கொடுக்கும் வஸ்து.
अर्चा, स्त्री॰ பூஜை ; பிரதிமை.
अर्चित, वि॰ பூஜித்த.
अर्ज, स्त्री॰ வேண்டுகோள். पु॰ அகலம்,
अर्जन, पु॰ சம்பாதித்தல்.
अर्जा, वि॰ மலிந்த.
अर्जित, वि॰ சேர்க்கப்பட்ட ; சம்பாதிக்கப்பட்ட.
अर्ज़ी, स्त्री॰ மனுப்பத்திரம்,
अर्ज़ी-दावा, पु॰ கோர்ட்டில் தாக்கல் செய்யும் மனுப் பத்திரம்.
अर्थ, पु॰ அர்த்தம் ; சம்பத்து.
अर्थदण्ड, पु॰ அபராதம்.
अर्थशास्त्र, पु॰ பொருளாதார நூல்.
अर्थात्, अ॰ அதாவது ; அர்த்தம் என்னவென்றால்.
अर्थी, वि॰ விரும்பும். पु॰ வாதி ; பணக்காரன்.
अर्द्ध, वि॰ அரை, பாதி.
अर्पण, पु॰ கொடுத்தல் ; காணிக்கை.
अर्भक, वि॰ அல்பமான. पु॰ குழந்தை.
अर्वाचीन, वि॰ தற்காலத்து ; புதிய.
अर्श, पु॰ ஆகாயம் ; ஸ்வர்க்கம் ; மூல வியாதி.
अर्सा, पु॰ = अरसा.
अर्ह, वि॰ பூஜிக்கத்தக்க.
अलंघनीय, अलंघ्य, वि॰ தாண்ட முடியாத.
अलक, पु॰ நெற்றியின் மேலுள்ள தலைமயிர்ச் சுருள்.
अलकतरा, पु॰ தார் ; கீலெண்ணெய்.
अलक्ष्य, अलक्षित, वि॰ பார்க்க முடியாத ; மறைந்த.

अलख, वि॰ பார்க்க முடியாத. पु॰ கடவுள்.

अलग, वि॰ தனியான.

अलगनी, स्त्री॰ துணி உலர்த்தும் கொடி.

अलग़रज़, वि॰ அசிரத்தையான ; அர்த்தம் என்ன வென்றுல்.

अलग़रज़ी, वि॰ அசிரத்தையான, அஜாக்கிரதையான.

अलगाना, क्रि॰ स॰ தனிப்படுத்த.

अलग़ैब, वि॰ ரகசியமான.

अलगोजा, पु॰ ஒருவித புல்லாங்குழல்.

अलफ़ाज़, पु॰ வார்த்தைகள்.

अलबत्ता, वि॰ சந்தேகமில்லாமல் ; ஆனல்.

अलबेला, वि॰ ஷோக்கான,

अलम्, अ॰ போதுமான.

अलम, पु॰ துக்கம்.

अलमस्त, वि॰ மதம் பிடித்த ; பிரஞ்ஞையற்ற ; கவலையற்ற.

अलमास, पु॰ வைரம்.

अललटप्पू, वि॰ சம்பந்தமில்லாத ; உளறுகிற.

अलवान, पु॰ கம்பளிப் போர்வை.

अलविदा, अ॰ விடைபெறும் பொழுது சொல்லும் 'நமஸ்காரம்' (Good-bye.)

अलस, वि॰ சோம்பலான ; மந்தமான.

अलसी, स्त्री॰ ஆளிவிரை.

अलसेट, स्त्री॰ வீண் தாமதம் ; தளர்ச்சி ; தகராறு.

अलहदा, वि॰ தனியான, அலாதி.

अलान, पु॰ யானையைக் கட்டும் முளை ; கட்டு (பந்தனம்).

अलापना, क्रि॰ अ॰ ராக ஆலாபனம் செய்தல்.

अलाल, वि॰ சோம்பேறியான; உபயோகமற்ற.

अलालत, स्त्री॰ நோய்.

अलाव, पु॰ குளிர் காயும் தீ ; சோழி ; சிப்பி.

अलावा, क्रि॰ वि॰ தவிர ; அதிகப்படியாக.

अलि, पु॰ வண்டு ; பிரமரம்.

अली, स्त्री॰ தோழி ; வரிசை.

अलीक, वि॰ பொய்யான. पु॰ பொய்.

अलील, वि॰ வியாதியுள்ள.

अलोक, वि॰ பார்க்க முடியாத ; தனியான ; ஜனங்களில்லாத. पु॰ களங்கம்.

अलोना, वि० उप्पिल्लाத ; ருசியற்ற.

अलोप, वि० அழிந்த ; மறைந்த.

अलौकिक, वि० இவ்வுலகத்தில் காணமுடியாத ; அற்புதமான.

अल्प वि० குறைவான.

अल्पज्ञ, वि० அல்ப ஞான முள்ள ; அறிவற்ற.

अल्पशः, क्रि० वि० கொஞ்ச கொஞ்சமாக.

अल्विदा, पु० ரம்ஜான் மாதத்துக் கடைசி வெள்ளிக் கிழமை ; விடைபெற்றுக் கொள்ளுதல்.

अल्हड़, वि० ஸ்வேச்சைக்குட் பட்டு ஆடும் ; அநுபவமற்ற, அநாகரீகமான. **पु०** வண்டிக்குப் பழகாத காளை.

अव—उप० நிச்சயம், அவமரியாதை, குறைவு, ஆழம், பரவல் இவற்றைக் குறிப்பிடும் பகுதி.

अवकाश, पु० காலியிடம் ; ஆகாயம் ; பிரயாண தூரம் ; சந்தர்ப்பம் ; காலி நேரம் ; ஒழிவு.

अवगत, वि० தெரிந்த ; வீழ்ச்சியடைந்த.

अवगुंठन, पु० மூடுதல் ; மறைத்தல் ; முகமூடி.

अवगुण, पु० குற்றம்.

अवघट, वि० பயங்கரமான ; கடக்க முடியாத.

अवचट, पु० அறியாதவன் ; கஷ்டம். **पु० वि०** கற் செயலாய்.

अवज्ञा, स्त्री० அவமானம் : கீழ்ப்படியாமை.

अवडेर, पु० சிக்கல் ; கலகம்.

अवडेरा, वि० சிக்கலான ; ஒழுங்கில்லாத.

अवदात, वि० பிரகாசமான ; சுத்தமான ; வெண்மையான.

अवद्य, वि० தாழ்ந்த ; தள்ளுபடியான ; தோஷமுள்ள.

अवधि, स्त्री० எல்லை ; கடைசி காலம்.

अवधूत, पु० சன்னியாசி ; யோகி.

अवनत, वि० தாழ்ந்த ; குனிந்த.

अवनति, स्त्री० குறைவு ; வீழ்ச்சி ; வணக்கம்.

अवनि स्त्री० பூமி.

अवरुद्ध, वि० தடுக்கப்பட்ட.

अवरुद्ध, वि॰ இறங்கிய.

अवरेब, पु॰ கோணலான நடத்தை.

अवरोध पु॰ தடங்கல் ; சூழ்தல்.

अवरोहण, पु॰ இறங்குதல்.

अवलंब पु॰ ஆச்ரயித்தல் ; (ஒருவரை) அண்டி வாழ்தல்.

अवलंबित, वि॰ ஆச்ரயித்து.

अवली, स्त्री॰ வரிசை ; கூட்டம்.

अवलोकन, पु॰ பார்த்தல்.

अवश वि॰ வசமற்று வேறு வழியில்லாமல்.

अवशिष्ट, वि॰ பாக்கி.

अवश्य, क्रि॰ वि॰ நிச்சயமாய்.

अवश्यमेव, क्रि॰ वि॰ நிச்சயமாகவே.

अवसन्न, वि॰ வருத்த மடைந்த ; துடிக்கிற.

अवसर, पु॰ சந்தர்ப்பம் ; ஒழிவு.

अवसाद, पु॰ நாசம் ; துக்கம் ; களைப்பு.

अवसान, पु॰ இளைப்பாறுதல் ; முடிவு ; மரணம்.

अवस्था, स्त्री॰ நிலைமை ; சமயம் ; வயது.

अवस्थित, वि॰ ஹாஜராயுள்ள.

अवहेलना, स्त्री॰ மதியாமை ; அசிரத்தை.

अवांतर, वि॰ உள்ளே இருக்கும். पु॰ நடு மத்தி.

अवाई, स्त्री॰ வருதல் ; ஆழ உழுதல்.

अवाक्, वि॰ பேச்சற்று ; ஸ்தம்பித்து.

अवाज़, स्त्री॰ = आवाज़.

अवाम, पु॰ பொது ஜனங்கள்.

अविकार, वि॰ மாறுதல் அற்ற ; पु॰ மாறுதல் இன்மை.

अविगत, वि॰ அறிய முடியாத

अविचल, वि॰ நகராத.

अविच्छिन्न, वि॰ தொடர்ச்சியாய் ; நிற்காமல்.

अविद्या, स्त्री॰ தப்பான படிப்பு.

अविनय, पु॰ பிடிவாதம்.

अविरत वि॰ நிரந்தரமான, சாசுவதமான ; தொடர்ந்த.

अविरल, वि॰ கலந்த ; அடர்த்தியான.

अविराम वि॰ இளைப்பாராமல்.

अविवेकी, वि॰ விவேகமில்லாத, அறிவில்லாத.

अविश्वास, पु॰ நம்பிக்கையின்மை.

अवैतनिक, वि० சம்பளமில்லா மல்.

अव्यक्त, वि० பிரத்யக்ஷமில் லாத; புலனுக்கெட்டாத.

अव्यय, वि० மாறுதலற்ற ; சாசுவதமான. **पु०** (சமஸ் கிருத இலக்கணத்தில்) எண், பால், இடத்தால் மாறுபாடு அடையாத வார்த்தை (வினை உரிச் சொல். இடைச் சொல், விளிச்சொல் முதலியன) ; கடவுள்.

अव्यर्थ, वि० வீணாகாத.

अव्यवस्था, स्त्री० ஒழுங்கில்லா மை.

अव्यवस्थित, वि० நியமத்துக் குக் கட்டுப்படாத; ஸ்திர மில்லாத.

अव्याहत, वि० தடங்களில் லாத ; உண்மையான.

अव्वल, वि० முதல் ; உத்தம மான. **पु०** ஆரம்பம்.

अशंक, वि० பயமின்றி.

अशकुन, पु० அபசகுனம்.

अशक्त, वि० சக்தியற்ற.

अशक्य, वि० முடியாத.

अशन, पु० போஜனம், சாப் பிடுதல்.

अशरण, वि० சரணம் கிடைக் காத, தஞ்சம் கிடைக் காத,

अशरफी, स्त्री० 16 ரூபாயிலி ருந்து 25 ரூபாய் வரை பெறும் ஒரு தங்க நாண யம் ; ஒரு வகை மஞ்சள் பூ.

अशराफ़, वि० மேன்மை தங் கிய, கனவானான.

अशान्ति, स्त्री० அமைதியின் மை.

अशिक्षित, वि० சிக்ஷை பெறாத, படிப்பில்லாத.

अशिष्ट, वि० மரியாதை-முறை தெரியாத.

अशुचि, वि० அசுத்தமான.

अशुभ, पु० அமங்களம் ; பாவம். **वि०** அமங்கள மான.

अशेष, वि० மீதியில்லாத ; முழு.

अशोक, वि० துக்கமில்லாத. **पु०** நெட்டிலிங்கமரம்.

अश्क, पु० கண்ணீர்.

अश्खास, पु० शख़्स का बहुवचन மனிதர்கள்.

अश्रु, पु० கண்ணீர்.

अश्रुत, वि० கேள்விப்படாத.

अश्लील, वि॰ அசிங்கமான, ஆபாஸமான.

अश्वतर, पु॰ தட்டுக்குதிரை.

अषाढ़, पु॰ = आषाढ.

असंख्य, वि॰ எண்ணில் அடங்காத.

असंगत, वि॰ சரியில்லாத; சேராத; தகுதியற்ற.

असंतुष्ट, वि॰ திருப்தியற்ற.

असंतोष, पु॰ அதிருப்தி.

असंबद्ध, वि॰ தனியான; கூடச் சேராத.

असंयत, वि॰ அடக்கமில்லாத.

असकताना, क्रि॰ अ॰ சோம்பல் பட.

असगुन, पु॰ அபசகுனம்.

असबाब, पु॰ சாமான்; தட்டு முட்டுச் சாமான்கள்.

असभ्य, वि॰ நாகரிகமற்ற.

असमंजस, स्त्री॰ தயக்கம், நிர்ணயம் செய்ய முடியாமை.

असमय, पु॰ ஆபத்துக்காலம். क्रि॰ वि॰ கெட்ட சமயத்தில்.

असमर्थ, वि॰ சாமர்த்தியம் இல்லாத; பலமற்ற.

असर, पु॰ பிரபாவம் (effect)

असरार, क्रि॰ वि॰ விடாமல், தொடர்ச்சியாய்.

असल, वि॰ உண்மையான; மேன்மையான. पु॰ வேர்; மூலதனம்; அசல்.

असलह, पु॰ யுத்த ஆயுதங்கள்; கவசங்கள்.

असलियत, स्त्री॰ சாராம்சம்; உண்மை.

असली, वि॰ உண்மையான; அசலான; சுத்தமான.

असहयोग, पु॰ ஒற்றுழையாமை.

असहाय, वि॰ உதவியற்ற.

असहिष्णु वि॰ பொறுமையில்லாத, சிடுசிடுப்புள்ள.

असह्य, वि॰ பொறுக்க முடியாத.

असाधारण, वि॰ விசேஷமான.

असाध्य, वि॰ சாத்திய மில்லாத; கடினமான.

असामयिक, वि॰ சமயம் தவறிய; குறிப்பிட்ட காலத்துக்கு முன்போ அல்லது பின்போ.

असामी, पु॰ பண்ணையாள்; குற்றவாளி.

असालतन, क्रि॰ वि॰ தானே; சுயமாகவே.

असावधानी, स्त्री॰ கவனமில்லாமை.

असावरी, स्त्री॰ 36 ராகங்களில் ஒன்று.

असि, स्त्री॰ யுத்தக்கத்தி ; வாள்.

असित, वि॰ கருப்பான ; கெட்ட.

असीम, वि॰ எல்லையற்ற.

असीर, पु॰ கைதி.

असीस, स्त्री॰ ஆசீர்வாதம்.

असुविधा, स्त्री॰ கஷ்டம் ; அசௌகர்யம்.

असूया, स्त्री॰ பொறுமை; அருவறுப்பு.

असोग, पु॰ அமைதி.

असोच, वि॰ கவலையற்ற.

अस्त, वि॰ மறைந்த ; அஸ்தமித்த. पु॰ மறைதல்.

अस्तबल, पु॰ லாயம்.

अस्तर, पु॰ உள் பாவாடை ; லைனிங்.

अस्तरकारी, स्त्री॰ சுண்ணும்புப் பூச்சு ; சுயப்பூச்சு.

अस्तव्यस्त, वि॰ ஒழுங்கில்லாத, சீர்கேடான.

अस्ताचल, पु॰ அஸ்தமன சூர்யனை மறைப்பதாகச் சொல்லப்படும் மலை.

अस्तित्व, वि॰ இருத்தல். (existence)

अस्तु, अ॰ என்னவானாலும்.

अस्तुरा, पु॰ க்ஷவரக் கத்தி.

अस्त्र, पु॰ அம்பு ; ரண வைத்திய ஆயுதம்.

अस्थि, स्त्री॰ எலும்பு.

अस्थिर, वि॰ ஸ்திரமில்லாத ; சஞ்சலமான.

अस्पताल, पु॰ ஆஸ்பத்திரி.

अस्पृश्य, वि॰ தொடத்தகாத.

अस्फुट, वि॰ தெளிவில்லாத.

अस्मत, स्त्री॰ பாவத்திலிருந்து விலகியிருத்தல் ; பதிவிரதைத் தன்மை.

अस्वस्थ, वि॰ உடம்பு சௌக்கியமில்லாத.

अस्वाभाविक, वि॰ இயற்கைக்கு விரோதமான.

अस्वीकार, पु॰ மறுத்தல் ; அங்கீகரியாமை.

अस्वीकृत, वि॰ அங்கீகரிக்காத.

अहंकार, पु॰ கர்வம் ; 'தான்' என்னும் எண்ணம்.

अहंकारी, वि॰ கர்வமுள்ள.

अहकाम, पु॰ हुक्म का बहुवचन கட்டளைகள்.

अहद, पु॰ பிரதிக்ஞை.

अहदी, वि॰ சோம்பலுள்ள.

अहबाब, पु॰ हबीब का बहुवचन நண்பர்கள்.

अहमक, वि॰ முட்டாளான.

अहमेव, पु॰ கர்வம்.

अहरा, पु॰ ரீர்க்குட்டை ; விராட்டி.

अहरह, क्रि॰ वि॰ இரவும் பகலும்.

अहरार, वि॰ சுதந்திரமான ; யாருக்கும் கீழ்ப்படியாத.

अहर्निश, क्रि॰ वि॰ பகலும் இரவும்.

अहलकार, पु॰ உத்தியோகஸ்தன்.

अहलमद, पु॰ கோர்ட்டு உத்தியோகஸ்தன்.

अहवाल, पु॰ **हाल का बहुवचन** சமாசாரங்கள்.

अहसान, पु॰ = **एहसान.**

अहह, अ॰ அடாடா ; ஐயோ.

अहा, अ॰ ஆஹா !

अहाता, पु॰ = **आहात.**

अहार, पु॰ கஞ்சிப்பசை ; பசை ; உணவு.

अहारना-क्रि॰ स॰ பசை யெ ர ட் ட ; துணிக்கு கஞ்சி போட ; சாப்பிட.

अहि, पु॰ பாம்பு ; அபின்.

अहित, वि॰ விரோதமான.
पु॰ தீமை.

अहिवात, पु॰ ஸ்திரீயின் சௌபாக்கியம்,

अहिवातिन, अहिवाती, } स्त्री॰ சுமங்கலி ;

अहीर, पु॰ மாட்டிடையன்.

अहेर, पु॰ வேட்டை ; வேட்டையாடப்படும் பிராணி.

अहेरी, पु॰ வேடன்.

अहलेवतना पु॰ தன் நாட்டு ஜனங்கள்.

आंक, पु॰ அடையாளம் ; எண் : ப ா ட் டு ; எழுத்து.

आंकना, क्रि॰ स॰ மதிப்பிட ; அடையாளம் செய்ய.

आंकुस, पु॰ = **आंकुश, अंकुश.**

आँख, स्त्री॰ கண் ; பார்வை ; கிருபா திருஷ்டி ; மக்கள் ; கரும்பிலும் கிழங்குகளிலும் மூலை கி ள ம் பு ம் இடம் :—**आना** கண்வலிவர :—**का तारा** கண்மணி, செல்வக் குழந்தை :-**चुराना** வெட்கத்தால் கண்ணெடுத்துப் பாராமலிருக்க ; —**ठंडी करना** கண் குளிர ; —**दिखलाना** மி ர ட் ட ;—**बचाना** கண்ணில் படாமல் தப்பித்துப்போக ; —**मूंद के** கண்மூடித்தனமாய் ;—**में रखना** த ய வு வைக்க ;—**लगना** தூங்கிப் போக ; காதல் கொள்ள ; —**लड़ाना** இருவர் மாற்றி

மாற்றிப் பார்க்க ; கண் ஜாடை செய்ய ;—**सेंकना** பிரிய வஸ்துவைக் கண்டு கண் களிக்க ; **आंखें चार होना** இருவர் கண்களும் சந்திக்க ; **आंखें नीली पीली करना** அதிக கோபப்பட ; **आंखों पर बैठाना** மரியாதை வைக்க ; அன்புடன் பாவிக்க ; **आँखों में चरबी छाना** வேணுமென்று அலட்சிய மாய் இருக்க ; **आंखों में रात काटना** ராமுழுவதும் தூங்காமலிருக்க.

आँख-मिचौनी, **आँख-मिचौली,** } ஸ்ரீ० கண்ணு மூச்சி விளையாட்டு.

आँग, பு० = **अंग.**

आंगन, பு• முற்றம்.

आँगी, ஸ்ரீ• = **अँगिया.**

आँच, ஸ்ரீ० சூடு ; த்வாலை ; தீ ; காயம் ; தீங்கு.

आँचर, **आँचल,** } பு• புடவையின் தலைப்பு.

आंजन, பு० = **अंजन.**

आँजना, க்ரி• स• கண்ணுக்கு மை இடை.

आँट, ஸ்ரீ• முடிச்சு ; கணு ; **विरंगणा.**

आँटी, ஸ்ரீ• சிறு புல் கட்டு ; நூல் கட்டு.

आँठी, ஸ்ரீ• பழக்கொட்டை ; தயிர்க் கட்டி, ஆடைக் கட்டி.

आँड, பு• மூத்திரக்காய் விதை, அண்டகோசம்.

आँत, ஸ்ரீ• **अंतड़ी** குடல்.

आंदोलन, பு• கிளர்ச்சி.

आँधी, ஸ்ரீ• புயல்.

आयँ-वायँ, ஸ்ரீ• உளறல்.

आँव, பு• அஜீர்ணத்தில் வெளியேறும் வெண்மையான மலம்.

आँवला, பு• நெல்லிக்காய்.

आँवा, பு• சூளை.

आँसू, பு• கண்ணீர் ;—**पी जाना** துக்கத்தை அடக்கிக் கொள்ள.

आँहाँ, अ• **नहीं** இல்லை.

आइंदा, வி• எதிர்காலத்து ; எதிர்காலத்தில். பு• எதிர் காலம்.

आइना, **आईन,** } பு• நிலைக் கண்ணாடி.

आईन, பு• **कानून** நியமம் ; சட்டம்.

आईनी வி• **कानूनी** சட்ட சம்பந்தமான ; அரசியல் நியமப்படி.

आक, पु॰ எருக்கை.

आकबत, स्त्री॰ பரலோகம், ஸ்வர்கம்.

आकर, पु॰ **खजाना** சுரங்கம்; கஜானா; வகை; ஜாதி.

आकर्ष, पु॰ **खिचाव** கவர்தல்; தன் பக்கம் இழுத்தல்.

आकर्षक, वि॰ கவரும்.

आकर्षण, पु॰ இழுக்கும் தன்மை.

आकली, स्त्री॰ **व्याकुलता** மனக் கலக்கம், அமைதியின்மை.

आकस्मिक वि॰ அகஸ்மாத்தான.

आकांक्षा, स्त्री॰ **इच्छा** விருப்பம்.

आकांक्षी वि॰ விரும்புகிற.

आक़ा पु॰ **मालिक** எஜமானன்; கடவுள்.

आकार, पु॰ தோற்றம்; உருவம்; அமைப்பு.

आकाश, पु॰ **आसमान** ஆகாயம்.

आकिल, वि॰ **अक़्लमन्द** புத்தி சாலியான.

आकुल, वि॰ கலங்கிய; கஷ்டப் பட்ட.

आकृति स्त्री॰ **बनावट,** அமைப்பு

आकृष्ट, वि॰ கவரப்பட்ட, இழுக்கப்பட்ட.

आक्रमण, पु॰ **हमला** எதிர்ப்பு, படை யெடுப்பு; காயப் படுத்துவதற்காகப் பாய்தல்.

आक्रान्त, वि॰ எதிர்க்கப் பட்ட; தோற்கடிக்கப் பட்ட.

आक्रोश, पु॰ **कोसना** சபித்தல்.

आक्षेप, पु॰ வீசிப்போடுதல்; குற்றம் சாட்டுதல்.

आखरी, वि॰ **आखिरी** கடைசியான; பின் நடந்த.

आखिर वि॰ கடைசியான; பின் நடந்த क्रि॰ वि॰ கடைசியல். पु॰ கடைசி.

आखिरत, स्त्री॰ **प्रलय** பிரளயம்; பரலோகம்.

आखिरश, क्रि॰ वि॰ **अंत में** கடைசியில்.

आखु, पु॰ **चूहा** எலி. சுண்டெலி.

आखेट, पु॰ **शिकार** வேட்டை:

आहता, वि॰ விரை அடிக்கப் பட்ட (எருது முதலிய வை.)

आख्यात, वि॰ **मशहूर** பெயர் பெற்ற.

आख्यान, पु॰ **वर्णन** வர்ணனை; கதை.

आख्यायिका, स्त्री॰ कहानी கதை, நீதி புகட்டும் கற்பனைக் கதை.

आगंतुक, वि॰ வந்த. **पु॰** வந்தவன்.

आग, स्त्री॰ நெருப்பு ; பொறுமை.

आगत, वि० வந்த.

आगत-स्वागत, पु॰ आव भगत வரவேற்பு, ஆசார உபசாரம்.

आगम, वि॰ வரும் (விஷயம்). **पु॰** வருதல் ; எதிர்காலம் சாஸ்திரம்.

आगमन, पु॰ வருதல்.

आगमी, पु० வரப்போகிறதைச் சொல்பவன் ; ஜோதிடன்.

अगर, वि॰ மேலான ; சாமர்த்தியமுள்ள. **पु०** சுரங்கம் ; சேர்க்கை ; பொக்கிஷம் ; வீடு.

आगा, पु॰ முன்பாகம் ; வீட்டு முன் முற்றம் ; எதிர் காலம் ;—**पीछा करना,** தயங்க ; பின்வாங்க ;—**पीछा सोचना** முன்பின் யோசிக்க.

आगा, पु॰ தலைவன் ; எஜமானன் ; முகம்மதியர்களின் ஒரு பட்டப் பெயர்.

आगामी, वि॰ எதிர் காலத்து.

आगार, पु॰ = आगर.

आगाह, वि॰ जानकार அறிந்த. **पु॰** எதிர் காலம் : சம்பவம்.

आगे, क्रि॰ वि॰ முன்னால் ; எதிரில் ; எதிர்காலத்தில்.

आगोश, स्त्री॰ தழுவுவது ; மார்பு.

आग्रह, पु॰ हठ வற்புறுத்துவது.

आघात, पु॰ धक्का அடி.

आघ्राग, पु॰ வாசனை பார்ப்பது.

आचरण, पु॰ चालचलन நடத்தை, அநுஷ்டானம்.

आचार, पु॰ நடத்தை ; விவகாரம்.

अच्छन्न, आच्छादित, } **वि॰** மூடப்பட்ட, மறைக்கப்பட்ட.

आज, क्रि॰ वि॰ இன்று ; இப்பொழுது.

आजकल, क्रि॰ वि॰ இந்நாட்களில்.

आजन्म, क्रि॰ वि॰ ஆயுளெல்லாம்.

आजमाइश, स्त्री॰ जांच பரீட்சை ; சோதனை.

आजमाना, क्रि॰ स॰ சோதிக்க;

आजमूदा, स्त्री॰ **परीक्षित** பரீட்சிக்கப்பட்ட.

आजा, पु॰ **दादा** தகப்பனின் தகப்பன், தாத்தா.

आज़ाद, वि॰ **स्वतंत्र** கட்டப்படாத ; பயமற்ற ; சுதந்திரமுள்ள.

आज़ादी, स्त्री॰ **स्वतंत्रता** சுதந்திரம்.

आज़ार, पु॰ **बीमारी** வியாதி ; துக்கம்.

आज़िज़, वि॰ **शक्तियहीन** ; **व्यथित** சக்தியற்ற ; வியப்புற்ற:

आज़िज़ी, स्त्री॰ **विनम्रता** வேண்டுகோள் ; எளிமை.

आजीवन, क्रि॰ वि॰ **आयुपर्यंत** ஆயுள்கால மெல்லாம்.

आजीविका, स्त्री॰ **रोज़ी** தொழில்.

आजुर्दगी, स्त्री॰ **नाराज़गी** வருத்தம், பிரியமின்மை.

आजुर्दा, पु॰ **दुःखी** துன்புறுத்தப்பட்டவன் ; துக்கப்பட்டவன் ; கவலையுள்ளவன்.

आज्ञा, स्त्री॰ **हुक्म** கட்டளை ; அநுமதி.

आटा, पु॰ **मावा** (விசேஷமாக கோதுமை மாவு.)

आडंबर, पु॰ **ढोंग** ஆடம்பரம் ; பகட்டு.

आड़, स्त्री॰ **ओट** மறவு ; திரை ; ரகசூ ; தடங்கல்.

आड़ना, क्रि॰ स॰ **अड़ाना** தடுக்க ; மறிக்க ; கட்ட.

आड़ा, वि॰ **टेढ़ा** கோணலான.

आड़ी, स्त्री॰ **पक्का** பக்கம் ; புறம்.

आड़ू, पु॰ **एक फल** ஒரு பழம் (Peach)

आढ़त, स्त्री॰ **दलाली** தரகு வியாபாரம்.

आढ़तिया, पु॰ **अढ़तिया** தரகு வியாபாரி.

आतंक, पु॰ **रोग** கவலை ; பயம்.

आततायी, पु॰ **दुष्ट** பெரும் பாவி.

आतप, पु॰ **धूप** வெய்யில் ; சூடு.

आतश, स्त्री॰ **आग** நெருப்பு.

आतशक, पु॰ **एक रोग** வெட்டை நோய்.

आतशबाज़ी, स्त्री॰ **एक खेल** வாண வேடிக்கை.

आतशी, वि॰ **उष्ण** மான ; நெருப்படங்கிய. —**शीशा**, पु॰ **भूतदर्शक** கண்ணாடி (Lens).

आतिथ्य, पु॰ **अतिथि सत्कार** விருந்தாளிக்குச் செய்யும் உபசாரம்.

आतिश, स्त्री॰ = **आतश**.

आतुर, वि॰ **दुःखी** துக்கமான. क्रि॰ वि॰ **शीघ्र** சீக்கிரம்.

आत्मीय, वि॰ **अपना** தன்னுடைய, தன்னுடன் சம்பந்தப்பட்ட. पु॰ **स्वजन** உறவினர்.

आदत, स्त्री॰ சுபாவம் ; வழக்கம்.

आदम, पु॰ ஆதி மனிதன் ;—**खोर** மனிதனைக் கொன்று தின்னும் சுபாவமுள்ள.

आदमियत, स्त्री॰ மனிதத் தன்மை ; நாகரீகம்.

आदमी, पु॰ மனிதன் ; புருஷன் ; வேலைக்காரன்.

आदर, पु॰ மரியாதை.

आदरणीय, पु॰ மரியாதை செய்யத்தக்க.

आदर्श, पु॰ முகம் பார்க்கும் கண்ணாடி ; நமூனா (மாதிரி) ; லட்சியம் (ideal.)

आदहन, पु॰ =**अदहन.**

आदान-प्रदान, पु॰ கொடுப்பது வாங்குவது.

आदाब, पु॰ வந்தனம் ; சலாம்.

आदि, आदिक, वि॰ **प्रथम** முதல். अ॰ **वगैरह** வகையறா, முதலியன.

आदिम, वि॰ **पहला** முதல் ; ஆரம்பத்திலிருந்த.

आदिल, वि॰ நியாயமான ; पु॰ நியாயவான்.

आदी, वि॰ பழக்க மடைந்த. स्त्री॰ **अदरक** இஞ்சி.

आद्दत, वि॰ மரியாதை செய்யப்பட்ட.

आदेश, पु॰ **हुक्म** கட்டளை ; உபதேசம்.

आद्यंत, आद्योपांत, क्रि॰ वि॰ முதலிலிருந்து கடைசி வரை.

आध, आधा, वि॰ பாதி.

आधार, पु॰ **सहारा** ஆதாரம், அஸ்திவாரம்.

आधि-दैविक, वि॰ பூதங்களாலும் தெய்வீக காரணத்தாலும் உண்டாகும் (துன்பங்கள்.)

आधि-भौतिक, वि॰ ஜந்துக்களாலும் பிராணிகளாலும் உண்டாகும் (துன்பங்கள்.)

आधीन, वि॰ =**अधीन.**

आधुनिक, वि॰ தற்காலத்து.

आनंद, पु॰ **खुशी** சந்தோஷம், ஆனந்தம்.

आनंदित, वि॰ **खुश** சந்தோஷமடைந்த.

आन, स्त्री॰ மரியாதை, சபதம் ; கர்வம்.

आन, स्त्री॰ நிமிஷம் ; சமயம் ; —**की आन में** க்ஷணத்தில்.

आनन, पु॰ **मुँह** முகம் ; வாய்.

आनन-फ़ानन, क्रि॰ वि॰ अति शीघ्रता.

आनना, क्रि॰ स॰ लाना कोण्डु वर.

आना, पु॰ अणे. क्रि॰ अ॰ वर.

आनाकानी, स्त्री॰ **हीला-हवाला** वेणुमेन्ऱे कारणिल् पोट्टुक् कॊळ्ळामलिरुत्तल्; कवनियादिरुत्तल्.

आप, सर्व॰ तान्गळ्; स्वयम्; तानेन.

आनुषंगिक, वि॰ मुक्कियमिल्लाद, ऒरु वेलैयोडु आगुम् मट्ऱॊरु (वेलै.)

आपत्ति, **आपद,** **आपदा,** स्त्री॰ तुक्कम्; विपत्तु; तडै.

आपन, **आपना,** = अपना.

आपस, स्त्री॰ सम्बन्धम्; उऱवु; परस्परम्.

आपा, पु॰ तान् (self); ममतै; पिरञ्ञै; **आपेसे बाहर होना** अधिक सन्तोषत्तालो, तुक्कत्तालो, नेचत्तालो मॆय्मऱक्क.

आपाद, पु॰ वीळ्च्चि.

आपा-धापी, स्त्री॰ तङ्गळ् तङ्गळ् वेलै.

आफ़त, स्त्री॰ आपत्तु; तीङ्कु.

आफ़ताब, पु॰ सूरज सूरियन्.

आफ़ताबा, पु॰ जलपात्तिरम्; पॆरिय किण्डि.

आफ़ाक, पु॰ क्षितिज अडिवानम्.

आफ़ियत, स्त्री॰ आराम सौकर्यम्, सुकम्.

आब, पु॰ पानी जलम्. स्त्री॰ प्रकाशम्; कौरवत्तै; रत्तिनङ्कळिन् नीरोट्टम्; अऴगु;—**ए-हयात** जीवनीर्; अमिर्तम्;—**दस्त** सौलभ्यम्; सौलभ्यत्तिर्कु जलम्;—**दाना** अन्न जलम्; वाऴ्क्कै;—**दार** प्रकाशमान;—**पाशी** नीर्प्पाय्च्चल्.

आबकारी स्त्री॰ कळ्ळुक्कडै; कळ्ळु इलाका.

आबजोश, पु॰ ऒरुविद पॆरिय तिराट्चैप् पऴम् (पाडम् चॆय्दु उलर्त्तियदु).

आबताब, स्त्री॰ मिनुक्कु; अऴगु.

आबरू, स्त्री॰ इज्जत कौरवत्तै; मानम्.

आवला, पु॰ छाला கொப்பளம்,
आवहवा, स्त्री॰ சீதோஷ்ணம்.
आबाद, वि॰ குடியேறப்பட்ட.
आबादी, स्त्री॰ जनसंख्या ஜன தொகை.
आबिद, पु॰ பூசாரி.
आब्दिक, वि॰ सालाना வருஷாந்திர.
आभरण, पु॰ गहना ஆபரணம், நகை.
आभा, स्त्री॰ பிரகாசம் ; காந்தி.
आभार, पु॰ சுமை ; நன்றி ; உபகாரம்.
आभारी, वि॰ உபகாரம் பெற்றுக் கொண்ட, கடமைப் பட்ட.
आभास, पु॰ முன் தகவல் ; அடையாளம் ; நிழல்.
आभूषण, पु॰ गहना நகை.
आमंत्रित, वि॰ அழைக்கப் பட்ட.
आम, पु॰ மாம்பழம்.
आम, वि॰ சாதாரண ; பொது,
आमद, स्त्री॰ आय வரும்படி ;—
ओ खर्च पु॰ வரவு செலவு ;
—ओ रफ्त — स्त्री॰ உள் வழி, வெளி வழி.
आमदनी, स्त्री॰ வரும்படி.
आमने सामने, क्रि॰ वि॰ எதிர் எதிரே.
आमफ़हम, क्रि॰ वि॰ எல்லா ருக்கும் புரியக் கூடிய ;
आमरण, क्रि॰ वि॰ சாகும் வரை.
आमर्ष, पु॰ கோபம் ; பொறுமை.
आमलक, आमला, } पु॰ = आँवला.
आमादा, वि॰ तैयार தயாராய்.
आमाल, पु॰ (बहु॰) काम வேலைகள்.
आमाशय, पु॰ உணவுப்பை.
आमास, पु॰ सूजन வீக்கம்.
आमिल, पु॰ हाकिम அதிகாரி ; தொழிலாளி.
आमिष, पु॰ மாமிசம்.
आमीन, अ॰ ததாஸ்து. அப்படியே ஆகட்டும் (Amen !)
आमेज, वि॰ கலந்த. पु॰ கலப்பு.
आमोद, पु॰ சந்தோஷம் ; களிப்பு.
आमोद-प्रमोद, पु॰ உல்லாச வாழ்க்கை ; சுகபோகம்.
आयंदा, क्रि॰ वि॰ = आइन्दा.
आय, स्त्री॰ வரும்படி.
आयत, वि॰ விஸ்தாரமான. स्त्री॰ பைபிள் அல்லது

குரானில் ஒரு சுலோகம் ; அடையாளம்.

आयद्, वि॰ சாட்டப்பட்ட.

आया, स्त्री॰ தாதி, ஆயா.

आयात, पु॰ இறக்குமதிச் சாமான்.

आयाम, पु॰ நீளம்; விஸ்தாரம்.

आयास, पु॰ **मेहनत** உழைப்பு.

आयु, स्त्री॰ **उम्र** வயது.

आयुध, पु॰ **हथियार** ஆயுதம்.

आयुष्य, पु॰ வயது.

आयोजन, पु॰ **इंतजाम** ஏற்பாடு ; சாமான்.

आरंभ, पु॰ ஆரம்பம்.

आरज़ा, पु॰ **रोग** வியாதி

आरजू, स्त्री॰ **प्रार्थना** வேண்டுகோள் ; விருப்பம்.

आरत, वि॰ வருத்தமடைந்த.

आरपार, पु॰ இக்கரையும் அக்கரையும்.

आरसी स्त्री॰ **आईना** கண்ணாடி.

आरा, पु॰ ரம்பம் ;—**कश** மரம் அறுப்பவன்.

आराइश, आरास्तगी } स्त्री॰ அலங்காரம்.

आराति, पु॰ சத்துரு.

आराधन, पु॰ **आराधना,** स्त्री॰ } பூஜை

आराम, पु॰ **बगीचा** தோட்டம் ; நந்தவனம் ; அமைதி ; சுகம் : இளைப்பாறுதல் ; —**कुरसी** स्त्री॰ இளைப்பாறும் நாற்காலி (Easy chair)

आराम-गाह, स्त्री॰ இளைப்பாறுமிடம்.

आरामतलब, वि॰ சுகம் விரும்புகிற ; நாசூக்கான ; சோம்பேறி.

आरास्ता, वि॰ அலங்கரிக்கப்பட்ட.

आरिज, पु॰ **गाल** கன்னம். वि॰ நிகழக்கூடிய.

आरिफ, वि॰ அடையாளம் கண்டு பிடிக்கும். पु॰ மஹாத்மா.

आरी, स्त्री॰ சிறிய ரம்பம்.

आरूढ, वि॰ **सवार** ஏறிய ; திடமான ; தயாரான.

आरोप, पु॰ ஸ்தாபித்தல்.

आरोपित, वि॰ ஸ்தாபிக்கப்பட்ட.

आरोहण, पु॰ **चढ़ना** ஏறுதல் ; சவாரி செய்தல்.

आरोही, वि॰ **सवार** ஏறுகிற.

आर्त्त, वि॰ பீடிக்கப்பட்ட ; கஷ்டப்படும்.

आर्त्तनाद, पु॰ துக்கத்தைத் தெரிவிக்கும் சத்தம்.

आर्थिक, वि॰ **माली** பணசம்பந்தமான.

आर्द्र, वि॰ நனைந்த.

आर्य, **आर्य्य**, } வி॰ மேன்மையான ; பூஜிக்கத்தக்க. பு॰ ஆரிய ஜாதி; கனவன்.

आर्ष, वि॰ ரிஷிகளால் செய்யப்பட்ட ; வைதிக.

आलंबन, पु॰ சாதனம்; உதவி; அடைக்கலம்.

आल, स्त्री॰ மக்கள் ; குடும்பம் ; வம்சம் ; பெண் வயிற்று மக்கள்.

आलम, पु॰ **दुनिया** உலகம் ; நிலைமை ; ஜனக்கூட்டம் ; —**गीर** உலகத்தை யே ஜயிப்பவன்.

आलमारी, स्त्री॰ **अलमारी**.

आलय, पु॰ **घर** வீடு.

आलवाल, पु॰ **थाला** தண்ணீர் பாத்தி.

आलस, वि॰ **आलसी** சோம்பலான.

आलस्य, पु॰ **सुस्ती** சோம்பல்.

आला, पु॰ **ताक़** மாடப் பிரை.

आलान, पु॰ **बंधन** பந்தனம் ; கட்டு ; மூலை.

आलाप, पु॰ பாட்டு ஆலாபனம் ; பேசுதல்.

आलापना, क्रि॰ स॰ பாட; ஸ்வரம் இழுக்க.

आलिंगन, पु॰ அணைத்துக் கொள்ளல்.

आलि, स्त्री॰ **सखी** சகி ; தோழி : பெண் வண்டு ; வரிசை.

अलिम, वि॰ வித்வானான.

आली, वि॰ மேன்மையான.

आलीशान, वि॰ உயர்ந்த, விசாலமான (கட்டடம்).

आलू, पु॰ உருளைக் கிழங்கு.

आलूबुखारा, पु॰ உலர்த்திய ஆலூசாப்பழம் (சென்னையில் 'பாதம் பழம்' என்று விற்கப்படுகிறது.)

आलेख, पु॰ **लिखावट** எழுத்து.

आलोक, पु॰ **रोशनी** பிரகாசம் ; மினுமினுப்பு.

आलोचक, पु॰ விமரிசனம் எழுதுபவர்.

आलोचन, पु॰ தரிசனம் ; விமரிசனம்.

आलोचना, स्त्री॰ விமர்சனம்.

आलोड़न, पु॰ கடைதல் ; அசைத்தல்; யோசித்தல் ;

आलोड़ना, क्रि॰ स॰ கடைய; அசைக்க.

आवभगत, **आवभाव**, } पु॰ உபசாரம்.

आवरण, पु॰ **परदा** மூடுதல் ; சுற்றி வைக்கும் துணி.

आवश्यक, वि॰ **जरूरी** அவசிய மான.

आवश्यकता, स्त्री॰ **जरूरत** அவசி யம்.

आवाँ, पु॰ குயவன் சூளை.

आवागमन, पु॰ வருதல் போ தல்.

आवाज़, स्त्री॰ **ध्वनि** சத்தம், த்வனி.

आवाज़ा, पु॰ **ताना** கிண்ட லாய்ப் பேசுதல்.

आवाजाही, स्त्री॰ = **आवागमन.**

आवारगी, स्त्री॰ போக்கிரித் தனம், சோதாத்தனம்.

आवारजा, पु॰ **जमाखर्च बही** வரவு செலவுப் புத்தகம்.

आवारा, आवारागर्द, वि॰ **शोहदा** வீணாய் அலையும்; வேலையில்லாத; வீடு வாசல் இல்லாத; போக்கிரி; சோதா.

आवास, पु॰ **घर** வாசஸ்தா னம்; வீடு.

आवाहन, पु॰ அழைப்பு; பூஜை யில் மந்திரம் சொல்லி தேவதையை அழைத்தல்.

आविर्भाव, पु॰ **उत्पत्ति** உற்பத்தி.

आविर्भूत, वि॰ **उत्पन्न** உற்பத்தி யான.

आविष्कार, पु॰ **ईजाद** புது இயக் கம் அல்லது வஸ்துவைக் கண்டுபிடித்தல், ஆவிஷ் காரம்.

आविष्कृत, वि॰ புதிதாய் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட.

आवृत, वि॰ மறைக்கப்பட்ட

आवृत्ति, स्त्री॰ திருப்பித் திருப் பிப் பழகுதல்; அப்யா ஸம்; படித்தல்.

आवेग पु॰ **जोश** ஊக்கம்; ஆவேசம்; பயம்.

आवेदक, पु॰ விண்ணப்பம் செய்பவன்.

आवेदन, आवेदन-पत्र, पु॰ **अर्जी** விண் ணப்பம், மனு.

आवेश, पु॰ **जोश** ஆவேசம்; பிரவேசம; சுற்றுப் பிர யாணம்; ஒரு வியாதி.

आशंका, स्त्री॰ **शक** சந்தேகம்; பயம்.

आशना, पु॰ **प्रेमी** காதலன்; காதலி; அன்பர்கள்.

आशनाई, स्त्री॰ **प्रेम** அன்பு; உசிதமற்ற சம்பந்தம்.

आशय, पु॰ **मतलब** கருத்து; விருப்பம்; உத்தேசம்.

आशा, स्त्री॰ நம்பிக்கை.

आशिक, पु॰ **प्रेमी** காதலன்.

आशिक-मिजाज, वि॰ காதல் கொள்ளும்.

आशिक़ाना, वि॰ प्रेमपूर्ण அன்பு கொண்ட.

आशियाँ, } पु॰ घोसला பக்ஷி
आशियाना, } கட்டும் கூடு.

आशिश, स्त्री॰ आशीर्वाद் ஆசீர் வாதம்.

आशु, क्रि॰ वि॰ சீக்கிரமாய்.

आशुफ़्तगी, स्त्री॰ घबराहट பயம், கலக்கம்.

आशुफ़्ता, वि॰ பயமடைந்த.

आश्रय, पु॰ पनाह அடைக்க லம்.

आश्रित, वि॰ அடைக்கலம் புகுந்த.

आश्वास, } पु॰ तसल्ली தேற்று
आश्वासन, } தல் ; சமாதா னம் சொல்லித் தைரியம் ஊட்டுதல்.

आस, स्त्री॰ = आशा.

आसकत, स्त्री॰ आलस சோம்பல்.

आसकती, वि॰ आलसी சோம்ப லான.

आसक्त, वि॰ பற்றுதல் கொண்ட ; ஈடுபட்ட ; காதல் கொண்ட.

आसते, क्रि॰ वि॰ आहिस्ते மெள்ள.

आसन, पु॰ உட்காரும் விதம் ; உட்கார உபயோகிக்கும் ஆசனம்.

आसनी, स्त्री॰ சிறு ஆசனம் ; சிறு விரிப்பு.

आसन्न, वि॰ நெருங்கிவந்த.

आसपास, क्रि॰ वि॰ அக்கம்பக் கத்தில், நாலா பக்கமும்.

आसमान, पु॰ ஆகாயம்; ஸ்வர்க் கம்.

आसमानी, वि॰ ஆகாய சம்பந்தமான ; ஆகாய நிற மான. स्त्री॰ கள்ளு.

आसरा, पु॰ அடைக்கலம் ; எதிர் பார்த்தல்.

आसव, पु॰ अर्क காய்ச்சிய சாராயம் ; வெல்லச் சாராயம்.

आसाइश, स्त्री॰ आराम சுகம் ; அமைதி.

आसान, वि॰ சுலபமான, லகு வான.

आसानी, स्त्री॰ சுலபம், லகு ; சௌகர்யம்.

आसामी, पु॰ பண்ணையாள்.

आसार, पु॰ चिन्ह அடையாளம் ; அறிகுறி ; லட்சணம்.

आसिन, पु॰ आश्विन ஐப்பசி ;

आसीन, वि॰ உட்கார்ந்திருக் கும்.

आसीश, स्त्री॰ आशिश ஆசீர் வாதம்.

आसूदगी, स्त्री॰ சுகம்; அமைதி.

आसूदा, वि॰ திருப்தியடைந்த ; கவலையற்ற.

आस्तीन, स्त्री॰ சட்டையில் கைப்பாகம் (sleeve),

आस्था, स्त्री॰ श्रद्धा சிரத்தை.

आस्वादन, पु॰ चखना ருசிபார்த்தல்.

आह, अ॰ வருத்தத்தைக் குறிப்பிடும் மொழி. स्त्री॰ துக்கத்தைக் காட்டும் பெருமூச்சு.

आहट, स्त्री॰ காலடிச் சத்தம்.

आहत, वि॰ घायल காயப்பட்ட.

आहा, अ॰ ஆஹா !

आहार, पु॰ खुराक உணவு, உணவுப் பொருள்.

आहार-विहार, पु॰ சாப்பாடு, வாழ்க்கை முதலியவை.

आहारी, वि॰ சாப்பிடுகிற.

आहित, वि॰ ஸ்தாபிக்கப்பட்ட ; அடமானம் வைக்கப்பட்ட.

आहिस्तगी, स्त्री॰ विलंब காமதம்.

आहिस्ता, वि॰ धीरे धीरे மெள்ள : மெள்ள.

आहुत, पु॰ விருந்தாளி உபசாரம்.

आहूत, वि॰ அழைக்கப்பட்ட.

आह्लाद, पु॰ खुशी சந்தோஷம்.

आह्वान, पु॰ निमंत्रण அழைத்தல், அழைப்பு.

इ

इंगलिस्तान, पु॰ இங்கிலாந்து.

इंगित, पु॰ इशारा ஜாடை.

इंगुरौटी, स्त्री॰ குங்குமப் பரணி.

इंजील, स्त्री॰ கிறிஸ்தவ வேத புஸ்தகம் (The Bible).

इंडुआ, पु॰ சும்மாடு.

इंतकाल, पु॰ मौत மரணம்.

इंतज़ाम, पु॰ बन्दोबस्त ஏற்பாடு.

इंतज़ार, पु॰ राह देखना எதிர் பார்த்தல்.

इंतहा, स्त्री॰ समाप्ति முடிவு.

इंतिख़ाब, पु॰ चुनाव தேர்தல்.

इंदारा, पु॰ कुँआ கிணறு.

इंदु, पु॰ चंद्रमा சந்திரன்.

इंद्रजाल, पु॰ मायविद्या மாயவித்தை.

इंद्रजाली, वि॰ मायाविद्या करनेवाला மாயவித்தை செய்யும்.

इंद्रधनुष, पु॰ वानमिल.

इंद्रिय, स्त्री॰ காண்தல், கேட்டல், முகர்தல், ருசிபார்த்தல், தொடுதல் என்னும் புலன்கள் ; ஐந்து புலன்களுடன் சம்பந்தப்பட்ட அவயவங்கள். (கண், காது, மூக்கு, நாக்கு, தோல்).

इंधन, पु॰ = **ईंधन**.

इंसाफ़, पु॰ **न्याय** நியாயம்.

इकटक, पु॰ உற்றுப் பார்த்தல்.

इकट्ठा, वि॰ **जमा** ஒன்று கூடி ; சேர்த்து.

इकतार, वि॰ **बराबर** சமமான. क्रि॰ वि॰ **लगातार** தொடர்ச்சியாக.

इकतारा, पु॰ ஒற்றைக் கம்பி வாத்தியம் ; ஒரிழைத் துணி.

इकबाल, पु॰ **कीर्ति** கீர்த்தி.

इकराम, पु॰ **इनाम** இனம்.

इक़रार, पु॰ **प्रतिज्ञा** பிரதிஜ்ஞை; ஒரு வேலையை முடித்துத் தருவதாக ஏற்றுக் கொள்ளுதல் ;—**नामा** ஒப்பந்தப் பத்திரம்.

इकला, क्रि॰ वि॰ **अकेला** ; தனியாய்.

इकलौता, वि॰ ஒரே பிள்ளை (only son).

इकल्ला, वि॰ **एकहरा** ; ஒரு மடிப்புள்ள ; ஒரு தட்டுள்ள.

इकसर, वि॰ **अकेला** தனியான,

इकहरा, वि॰ = **इकल्ला**.

इक्का, वि॰ தனியான, இணையற்ற. पु॰ ஒருவித சிறு குதிரை வண்டி.

इक्का-दुक्का, वि॰ ஒருவர் இருவராய்.

इक्तिजा, पु॰ **आवश्यकता** அவசியம்.

इक्तिदा, वि॰ **नक़्ल** நகல்.

इक्तिफ़ा, स्त्री॰ திருப்தி ; போதுமான அளவு இருத்தல்.

इख़बार, पु॰ **अख़बार** சமாசாரப் பத்திரம்.

इख़्तियार, पु॰ அதிகாரம் ; சாமர்த்தியம்.

इख़्तिलात, पु॰ **मेलजोल** அன்பு, ஒற்றுமை.

इख़्तिलाफ़, पु॰ **अनबन** சண்டை, சச்சரவு.

इच्छा, स्त्री॰ விருப்பம்.

इच्छित, वि॰ விரும்பிய.

इच्छुक, वि॰ விரும்புகிற.

इजमाल, पु॰ சிதறிக் கிடக்கும் சாமான்களைத் திரட்டுதல் ; சுருக்குதல் ; சுருக்கிய ரூபம் ; ஒரு எல்லையில் உள்ள ஜனங்களின் பொது அதிகாரம்.

इजरा, स्त्री॰ / **इजराय**, पु॰ விடுவிப்பது (டிக்ரீ முதலியவை.)

इजलास, पु॰ கோர்ட்டு, கச்சேரி.

इजहार, पु॰ கோர்ட்டில் விவரித்துச் சொல்லுதல்.

इजाज़त, स्त्री॰ **अनुमति** அனுமதி ; ஸ்வீகாரம்.

इज़ाफा, पु॰ விருத்தி.

इज़ार, स्त्री॰ **पाजामा** நிஜார் ;— **बँद** நிஜாரின் நாடா.

इजारदार, पु॰ அதிகாரி, குத்தகைக்காரன்.

इजारा, पु॰ **ठेका** குத்தகை.

इज्जत, स्त्री॰ மானம், மரியாதை.

इज़्ज़तदार वि॰ கௌரவமுள்ள.

इठलाना, क्रि॰ अ॰ கர்வம் காண்பிக்க ; (நடை, காரியம் முதலியவைகளில்) வெளிப்பகட்டுடன் நடிக்க.

इतना, वि॰ இவ்வளவு.

इतमीनान, पु॰ **विश्वास** நம்பிக்கை.

इतर, वि॰ வேறு ; நீசனான ; சாதாரணமான. पु॰ **इत्र** அத்தர்.

इतराना, क्रि॰ अ॰ கர்வப்பட.

इतरेतर, वि॰ பரஸ்பரமாய்.

इतलाक़, पु॰ **छोड़ना** விட்டு விடுவது ; உபயோகிப்பது.

इतवार, पु॰ ऐतवार ஞாயிற்றுக் கிழமை.

इतस्ततः, क्रि॰ वि॰ இங்குமங்கும்.

इताअत, स्त्री॰ கட்டளைப்படி நடத்தல்.

इति, **इतिश्री**, } अ॰ இவ்வளவுதான் ; முடிவைக் காட்டும் சொல் स्त्री॰ முடிவு ; பூர்ணம்.

इतिवृत्त, पु॰ பழையகதை ; கதை.

इतिहास, पु॰ तवारीख़ தேச சரித்திரம்.

इत्तफ़ाक़, पु॰ एकता ஒற்றுமை ; **संयोग** தற்செயல்.

इत्तफ़ाकन, **इत्तफ़ाकिया**, } क्रि॰ वि॰ **संयोग से** தற்செயலாய்.

इत्तला, पु॰ **सूचना** அறிவிப்பு.

इत्तहाद, पु॰ एकता ஒற்றுமை ; ஐக்கியம் ; சிநேகம்.

इत्तहाम, पु॰ குற்றம் சாட்டுதல்.

इत्ता, **इतना**, } वि॰ இவ்வளவு.

इत्यादि, अ॰ வகையறு.

इत्र, पु॰ **अतर** அத்தர்.

इधर, क्रि॰ वि॰ இந்தப் புறம்.

इनकार, पु॰ **अस्वीकार** சம்மதியாமை ; மறுப்பது.

इनकिलाब, पु॰ क्रांति புரட்சி.
इनसान, पु॰ आदमी மனிதன்.
इनसानियत, स्त्री॰ மானிடத் தன்மை.
इनसाफ़, पु॰ நியாயம்.
इनाम, पु॰ வெகுமதி.
इनायत, स्त्री॰ मेहरबानी தயை.
इनारा, पु॰ इंदारा கிணறு.
इनेगिने, वि॰ थोड़े சில, பொறுக்கிய.
इन्किलाब, पु॰ = इनकिलाब.
इन्तख़ाब, पु॰ चुनाव தேர்தல்; தெரிந்தெடுத்தல்.
इन्तहा, स्त्री॰ எல்லை; முடிவு; பலன்.
इफ़रात, स्त्री॰ पोषिय अलवु க்கு அதிகம். (excess)
इफ़लास, पु॰ गरीबी ஏழ்மை.
इबादत, स्त्री॰ பூஜை.
इबारत, स्त्री॰ வியாசம்; பாஷையின் நடை.
इब्तदा, स्त्री॰ प्रारंभ ஆரம்பம்.
इमकान, पु॰ சாத்தியம்; சாமர்த்தியம்.
इमदाद, स्त्री॰ मदद् உதவி.
इमरती, स्त्री॰ ஜிலேபி.
इमरोज़, क्रि॰ वि॰ आज இன்று.
इमली, स्त्री॰ புளி.
इमाम, पु॰ முகம்மதிய புரோகிதன்.
इमामदस्ता, पु॰ இரும்பு அல்லது பித்தளையால் செய்த சிறு உரல் உலக்கை.
इमामबाड़ा, पु॰ मुहर्रम் பண்டிகை நடக்கும் இடம்.
इमारत, स्त्री॰ भवन கட்டிடம்.
इम्तहान, पु॰ परीक्षा பரீட்சை.
इम्तिना, पु॰ தடுத்தல்.
इम्दाद, स्त्री॰ = इमदाद.
इयत्ता, स्त्री॰ सीमा எல்லை.
इरशाद, पु॰ उपदेशसिद्धल்; வழிகாட்டுதல்; கட்டளை.
इरसाल, पु॰ அனுப்புதல்.
इरादा, पु॰ उद्देशம்; தீர்மானம்.
इर्दगिर्द, क्रि॰ वि॰ आसपास அக்கம்பக்கத்தில்; நாலா பக்கமும்.
इलज़ाम, पु॰ दोष குற்றம்.
इलतिजा, पु॰ प्रार्थना பிரார்த்தனை; வேண்டுகோள்.
इलहाम, पु॰ தேவ வாக்கு.
इलाक़ा, पु॰ சம்பந்தம்; பண்ணை; அதிகாரம் செல்லும் எல்லை.
इलाज, पु॰ चिकित्सा மருந்து; சிகிச்சை; உபாயம்.
इलायची, स्त्री॰ ஏலக்காய்.
इलाही, पु॰ खुदा கடவுள்.
स्त्री॰ தெய்வீகமான.

इख्लाम, पु॰ = इख्लास.

इख्तिजा, स्त्री॰ } = इख्तियार.
इख्तियास, पु॰ }

इख्म, पु॰ विद्या कल्वि ; அறிவு.

इख्मे-अदब, पु॰ साहित्य இலக்கியம்.

इख्लास, स्त्री॰ कारणम् ; கெட்ட வழக்கம் ; சச்சரவு ; தோஷம்,

इख्व, अ॰ போல ; சமமான.

इशरत, स्त्री॰ सुखभोग ஆனந்தம் ; சுகபோகம்.

इशारा, पु॰ ஜாடை ; ரகசியமாய்த் தூண்டுதல்.

इश्क, पु॰ प्रेम அன்பு.

इश्तहार, पु॰ इश्तिहार விளம்பரம், விஞ்ஞாபனம்.

इश्त-आल, पु॰ (கெட்ட காரியம்செய்ய) தூண்டுதல்.

इश्तिदाद, स्त्री॰ சாமர்த்தியம் ; திறமை.

इष्ट, वि॰ விரும்பிய ; பூஜிக்கப்பட்ட ;—मित्र पु॰ நண்பர்கள்.

इसपात, पु॰ எஃகு.

इसबगोल, पु॰ குளிர்ச்சியைத் தரும் ஒருவித விதை.

इसराफ़, पु॰ வீண் செலவு செய்பவன்.

इसरार, पु॰ जिद् பிடிவாதம்.

इसलाम, पु॰ முகம்மதிய மதம்.

इसलाह, स्त्री॰ சோதித்தல் ; பிழை திருத்துதல்.

इस्तकबाल, पु॰ स्वागत வரவேற்பு.

इस्तगासा, पु॰ அடிதடி சண்டையின் வழக்கு.

इस्तदुआ, स्त्री॰ विनती வேண்டுகோள்.

इस्तरारी, वि॰ स्थाई சாசுவதமான.

इस्तिरी, स्त्री॰ துணிகளுக்கு இஸ்திரி இடுதல். (Ironing).

इस्तीफ़ा, पु॰ त्याग-पत्र ராஜீநாமா.

इस्तेमाल, पु॰ उपयोग உபயோகம்.

इस्म, पु॰ பெயர் ; பெயர்ச் சொல்.

इस्मशरीफ़, पु॰ (தங்கள்) திருநாமம் (என்னவோ ?)

इसलाह, स्त्री॰ திருத்துதல்.

इहतियात, पु॰ सावधानी ஜாக்கிரதை, கவனம்.

इहसान, पु॰ एहसान நன்றி மறவாமை.

इहाता, पु॰ காம்பவுண்டு. (compound).

ई

ईंगुर, पु॰ सिंदूरम् (red-lead).

ईंट स्त्री॰, **ईंटा,** पु॰, } செங்கல்; சீட்டா ட்டத்தில் டய மண்டுசீட்டு.

ईंधन, पु॰ விறகு, விராட்டி வகையறு.

ईख, स्त्री॰ கரும்பு.

ईजाद, स्त्री॰ **आविष्कार** புதிதாய்க் கண்டுபிடித்தல்.

ईद, स्त्री॰ பக்ரீத் பண்டிகை.

ईदगाह, पु॰ 'ஈத்' பிரார்த்தனை செய்யுமிடம்.

ईदृश, वि॰ **ऐसा** இவ்விதமான. क्रि॰ वि॰ **ऐसे** இவ்விதமாக.

ईप्सा, स्त्री॰ **इच्छा** விருப்பம்.

ईप्सित, वि॰ **इच्छित** விருப்பப் பட்ட.

ईमान, पु॰ நாணயமான குணம்.

ईमानदार, वि॰ நாணயமான, யோக்கியமான.

ईरान, पु॰ பாரசீக தேசம்.

ईर्षा, स्त्री॰ **डाह** பொறுமை.

ईर्षालु, वि॰ பொறுமையுள்ள.

ईश, पु॰ **ईश्वर** கடவுள்; எஜமானன்; ராஜா.

ईशान, पु॰ சிவன்; எஜமானன்; வட கிழக்கு.

ईषत, वि॰ **थोड़ा** கொஞ்சம்.

ईषना, स्त्री॰ ஆழ்ந்த இச்சை.

ईसवी, वि॰ கிறிஸ்து சகாப்தத்தின்.

ईसा, पु॰ ஏசுகிறிஸ்து.

ईसाई, पु॰ கிறிஸ்தவன்.

ईहा, स्त्री॰ **कोशिश** முயற்சி; **लोभ** பேராசை.

उ

उंगली, स्त्री॰ விரல்;—**उठाना** குற்றம் சாட்ட; **उंगलियों पर नचाना** இஷ்டப்படி ஆட்டி வைக்க.

उँचाई, स्त्री॰ உயரம்.

उंछवृत्ति, स्त्री॰ வயலில் சிந்திக் கிடக்கும் தானிய மணிகளைக் கொண்டு காலங் கழித்தல்; பிச்சை எடுத்து ஜீவனம் செய்தல்.

उंदुर पु॰ எலி; சுண்டெலி.

उऋण, वि॰ கடனிலிருந்து விடுதலை யடைந்த.

उकटना, क्रि॰ स॰ = **उघटना.**

उकठना, क्रि॰ अ॰ உலர; உலர்ந்து கெட்டியாய்ப் போக.

उकठा, वि॰ उलर्‍ठा हुआ.

उकड़ू, पु॰ घुटने मोड़कर बैठने की क्रिया.

उकताना, क्रि॰ अ॰ ऊबना सं॰ सलभ्पड़ना; तंग होना.

उकबा, पु॰ भेद रहस्य; गाँठ मुट्ठी.

उकलाई स्त्री॰ कै वमन.

उकलाना, क्रि॰ अ॰ वमन करना.

उकसाना, क्रि॰ स॰ तुंडना.

उकाब, पु॰ एक प्रकार का बड़ा शिकारी पक्षी.

उकेलना, क्रि॰ स॰ खुदाना खोदना; अंकित करना; मिटाना; पृथक् करना.

उक्त, वि॰ कहा हुआ.

उक्ति, स्त्री॰ कथन; कहावत.

उखड़ना, क्रि॰ अ॰ उखाड़ा जाना.

उखली स्त्री॰ ओखली ऊखल.

उखाड़ना, क्रि॰ स॰ उखाड़ना.

उगना, क्रि॰ अ॰ उदय होना.

उगलना, क्रि॰ स॰ वमन करना.

उगाना, क्रि॰ स॰ उदय कराना.

उगालदान, पु॰ पीक-दान थूकने का पात्र.

उगाहना, क्रि॰ स॰ वसूल करना; संग्रह करना.

उगाही, स्त्री॰ वसूली; वसूल किया हुआ धन.

उग्र, वि॰ उग्र स्वभाव का; तीव्र.

उचटना, क्रि॰ स॰ अपने किये हुए उपकार को जताना; दूसरे के किये हुए अपकार को याद दिलाना.

उघड़ना, क्रि॰ अ॰ खुलना; प्रकट होना.

उघाड़ना, **उघारना** } क्रि॰ स॰ खोलना; हटाना; प्रकट करना.

उचकन, पु॰ पीरो आदि वस्त्रों में लगाने का बटन.

उचकना, क्रि॰ अ॰ ऊपर उठने के लिए पैर के पंजों पर खड़ा होना.

उचकाना, क्रि॰ स॰ ऊपर उठाना; उभारना.

उचक्का, पु॰ चोर; लुटेरा.

उचटना, क्रि॰ अ॰ अपने स्थान से हटना; उखड़ना.

उचटाना, क्रि॰ स॰ वैमनस्य उत्पन्न करना; वैराग्य उत्पन्न करना।

उचड़ना, क्रि॰ अ॰ = उचटना।

उचरना, क्रि॰ स॰ उच्चारण करना, बोलना।

उचाट, पु॰ वैराग्य।

उचाटना, क्रि॰ स॰ = उचटाना।

उचाड़ना, क्रि॰ स॰ पड़े हुए पदार्थ को हिलाना।

उचित, वि॰ ठीक, उपयुक्त, योग्य।

उच्च, वि॰ ऊँचा; श्रेष्ठ।

उच्चाटन, पु॰ पड़े हुए पदार्थ को हिलाना।

उच्चारण, पु॰ बोलना; उच्चारण करना।

उच्छिष्ट, वि॰ जूठा, झूठा। पु॰ जूठन।

उच्छृंखल, वि॰ स्वेच्छाचारी; उद्दंड।

उच्छेद, **उच्छेदन** } पु॰ नाश, ध्वंस।

उच्छ्वास, पु॰ लंबी साँस।

उछंग, पु॰ गोद; हृदय; छाती।

उछलकूद, स्त्री॰ उछलना; आनंद करना।

उछलना, क्रि॰ अ॰ उछलना; आनंदित होना।

उछलाना, क्रि॰ अ॰ उछालने का काम कराना।

उछाल, स्त्री॰ उछलना; वमन; हर्ष।

उछालना, क्रि॰ स॰ ऊपर फेंकना।

उछाह, पु॰ उत्साह; उत्सव; आनंद।

उजड़ना, क्रि॰ अ॰ नष्ट होना; बरबाद होना।

उजड्ड, वि॰ गँवार; अशिष्ट।

उजबक, वि॰ मूर्ख; बेवकूफ।

उजरत, स्त्री॰ मजदूरी; किराया।

उजलत, स्त्री॰ जल्दी; शीघ्रता।

उजला, वि॰ सफेद; स्वच्छ; शुद्ध।

उजागर, वि॰ प्रकाशमान; प्रसिद्ध।

उजाड़, पु॰ निर्जन स्थान; वीरान। वि॰ निर्जन।

उजाड़ना, क्रि॰ स॰ नष्ट करना; बरबाद करना।

उजालना, क्रि॰ स॰ प्रकाशित करना; चमकाना।

उजाला, पु॰ प्रकाश. वि॰ प्रकाशमुळें:

उजास, पु॰ पळपळाट ; प्रकाश.

उजियार, उजियारा, उजियाला, उजेला, } पु॰ = उजाला.

उज्र, पु॰ तडा, आक्षेपणें, —दारी आक्षेपणें मनुं (objection petition)

उज्वल, वि॰ प्रकाशमान ; मासरहित.

उझकना, क्रि॰ अ॰ कुदणें ; उडणें.

उझलना, क्रि॰ स॰ ढालना एका पात्रांतून दुसऱ्या पात्रांत ओतणें, वाढणें.

उटंग, वि॰ आखूड, लहान पायाचें.

उटज, पु॰ झोंपडी कुडी.

उठना, क्रि॰ अ॰ उडणें ; उडणें ; कडे अल्लत दुकान सोडून जाणें ; चालतां होणें.

उठल्लू, वि॰ आवारा इकडे तिकडे फिरणारा.

उठवाना, क्रि॰ स॰ उडविणें ; टाकविणें.

उठाईगीर, वि॰ एकाद्याचें लक्ष नाहीं असें पाहून चोरी करणारा.

उठान, पु॰ उन्नति वाढ.

उठाना, क्रि॰ स॰ उडविणें ; टाकणें ; आरंभ करणें ; चालविणें ; वाटेकरी करणें.

उडंकू, वि॰ उडणारा.

उड़द, पु॰ उरद उडीद.

उड़नखटोला, पु॰ आकाश विमान.

उड़ना, क्रि॰ अ॰ उडणें.

उड़ाऊ, उड़ाक, उड़ाकू, } वि॰ उडणारा ; चालणारा ;

उड़ान, क्रि॰ उडणें ; उडी.

उड़ाना, क्रि॰ स॰ उडविणें ; अपकार करणें ; चालविणें.

उडु, स्त्री॰ तारा नक्षत्र ; चिडिया पक्षी ;—पति पु॰ चंद्र.

उडुप, पु॰ खटमल मूंटडा.

उडेलना, क्रि॰ स॰ ओतणें.

उढ़कना, क्रि॰ अ॰ தடுக்கி விழ, ஒரு வஸ்துவின் மேல் சாய.

उढ़काना, क्रि॰ स॰ ஒரு வஸ்துவின் மேல் சாய்த்து வைக்க.

उढ़ारना, क्रि॰ स॰ மற்றொருவர் ஸ்திரீயை அபகரிக்க.

उतंग, वि॰ உயரமான ; சிரேஷ்டமான.

उतना, वि॰ அத்தனை ; அவ்வளவு.

उतपात, पु॰ கலகம் ; கொடுமை.

उतरना, क्रि॰ अ॰ இறங்க ; படம், போட்டோ மூதலியவைகள் சரியாய் விழ.

उतराई स्त्री॰ இறக்கம் ; ஆறு கடக்கும் கூலி ; சரிந்த பூமி.

उतराना, क्रि॰ स॰ இறக்க.

उतराव, पु॰ இறக்கம்.

उतान क्रि॰ वि॰ மல்லாந்து.

उतार पु॰ இறங்குதல்.

उतारना, क्रि॰ स॰ இறக்க ; (ஆடை) கழற்ற ; தங்கும் வசதி தர.

उताल, वि॰ தயாரான.

उतावला, वि॰ பொறுமையில்லாத ; அவசரப்படுகிற.

उतावली, स्त्री॰ பொறுமையின்மை ; 'அவசரக் குடுக்கை' சுபாவம்.

उत्कंठा, स्त्री॰ தீவிர விருப்பம்.

उत्कंठित, वि॰ தீவிர விருப்பமுள்ள.

उत्कट, वि॰ தீவிரமான ; உக்கிரமான.

उत्कर्ष, पु॰ புகழ்ச்சி.

उत्कृष्ट, वि॰ உத்தமமான.

उत्कोच, पु॰ रिश्वत லஞ்சம்.

उत्क्रांति, स्त्री॰ முன்னேற்றம். (evolution)

उत्तप्त, वि॰ நன்றாய் சூடாக்கப் பட்ட ; தக்கப்பட்ட.

उत्तर, पु॰ வடக்கு ; பதில் वि॰ பின்னுலுள்ள.

उत्तरदायित्व, पु॰ जवाबदेही பொறுப்பு.

उत्तराधिकार, पु॰ विरासत சொத்து பாத்தியம்.

उत्तराधिकारी, पु॰ वारिस சொத்துக்கு பாத்தியமுள்ளவன் ; வாரிஸ்தார்.

उत्तरार्द्ध, पु॰ பின்பாதி.

उत्तरीय, मेल் வேஷ்டி. वि॰ மேலே இருக்கும் ; வடதிக்கைச் சேர்ந்த.

उत्तरोत्तर, क्रि॰ वि॰ बराबर ஒன்றன் பின் ஒன்றுக.

उत्तान, वि॰ **उत्तान** மல்லாந்த ; ஆழமில்லாத ;

उत्ताप, पु॰ உஷ்ணம் ; கஷ்டம் ; கவலை.

उत्तीर्ण, वि॰ கடந்து சென்ற ; பரீட்சையில் தேறிய.

उत्तुंग, वि॰ மிக உயர்ந்த.

उत्तेजक, वि॰ ஊக்க மூட்டும் ; தூண்டும்.

उत्तेजना, स्त्री॰ பிரேரணை ; தூண்டுதல்.

उत्थान, पु॰ மேலெழுதல், வளர்ச்சி.

उत्पत्ति, स्त्री॰ **पैदाइश** ஜன்மம் ; சிருஷ்டி ; ஆரம்பம்.

उत्पन्न, वि॰ பிறந்த.

उत्पात, पु॰ உபத்திரவம் ; கலகம் ; குழப்பம் ; தடபுடல்.

उत्पाती, पु॰ உபத்திரவம் செய்பவன் ; விஷமக்காரன்.

उत्पादक, वि॰ உற்பத்தி செய்கிற.

उत्पादन, पु॰ உற்பத்தி செய்தல்.

उत्पीडन, पु॰ கஷ்டப்படுத்துதல் ; துன்புறுத்துதல்.

उत्फुल्ल, वि॰ மலர்ந்த ; விரிந்த.

उत्सर्ग, पु॰ தியாகம் ; தானம் ; முடிவு.

उत्सव, पु॰ பண்டிகை ; மங்கள காரியம் ; கொண்டாட்டம்.

उत्साह, पु॰ **जोश** உத்ஸாகம்.

उत्साही, वि॰ ஊக்கமுள்ள.

उत्सुक, वि॰ ரொம்ப விருப்பமுள்ள.

उथल-पुथल, स्त्री॰ சீர்கேடு ; தலைகீழ் நிலைமை.

उथला, वि॰ **छिछला** ஆழமில்லாத.

उदंत, वि॰ பல் வளராத.

उदक, पु॰ **पानी** ஜலம்.

उदधि, पु॰ **समुद्र** சமுத்திரம்.

उदय, पु॰ உதயம் ; வெளிப்படுதல்.

उदर, पु॰ **पेट** வயிறு ; மத்தி.

उदात्त, वि॰ **उदार** தாராள குணமுள்ள ; உயர்ந்த ; சாமர்த்தியமுள்ள.

उदार, वि॰ தாராள குணமுள்ள ; மேலான சுபாவமுள்ள.

उदारचेता, वि॰ தாராள மனமுள்ள.

उदारता, स्त्री॰ தாராள குணம் ; மேலான எண்ணம்.

उदारना, क्रि॰ स॰ விழச் செய்ய ; முறிக்க.

उदास, वि॰ பற்றுதலற்ற ; மனம் தளர்ந்த ; வருத்தப்பட்ட.

उदासी, पु॰ பற்றுதலற்றவன் ; சந்நியாசி.

उदासीनता, स्त्री॰ வருத்தம், கலக்கம்.

उदाहरण, पु॰ मिसाल திருஷ்டாந்தம்.

उदित, वि॰ உதயமான ; கிளம்பிய.

उदूलहुक्मी, स्त्री॰ கீழ்ப்படியாமை, கட்டளை மீறுதல்.

उद्गम, पु॰ உதயம் ; உற்பத்தி ஸ்தானம்.

उद्गार, पु॰ பொங்கி எழும்புதல் (கவிதை முதலியன) ; வாந்தி ; கபம் ; ஏப்பம்

उद्घाटन, पु॰ திறத்தல் ; வெளியிடுதல்..

उद्दंड, वि॰ முரட்டு ; நாகரீக மற்ற.

उद्दाम, वि॰ அடக்கப்படாத ; சுதந்திரமான.

उद्दीपक, वि॰ ஊக்கமூட்டும் ; தூண்டும்.

उद्दीपन, पु॰ தூண்டுதல்.

उद्देश, उद्देश्य, पु॰ விருப்பம் ; நோக்கம்.

उद्धत, वि॰ முரட்டு ; நாகரீக மற்ற.

उद्धरण, पु॰ முன்னேற்ற மடைதல் ; (extract, quotation)

उद्धार, पु॰ விடுதலை ; சீர்திருத்தம் ; முன்னேற்றம்.

उद्धृत, वि॰ தூப்பப்பட்ட ; தூக்கப்பட்ட ; எடுத்து எழுதப்பட்ட.

उद्बोधन, पु॰ எச்சரிக்கை ; தூண்டுதல் ; எழுப்புதல்.

उद्भट, वि॰ பிரபலமான ; மேலான.

उद्भव, पु॰ பிறப்பு ; உண்டாதல் ; வளர்ச்சி.

उद्भावना, स्त्री॰ கற்பனை ; உற்பத்தி.

उद्भास, पु॰ வெளிச்சம் ; மனதில் தோன்றுதல்.

उद्भिद, पु॰ पेड़-पौधे தாவரவர்க்கம்.

उद्भूत, वि॰ உற்பத்தியான.

उद्भ्रांत, वि॰ அலைந்துதிரிந்த ; வழி தவறிய ; வியப்படைந்த.

उद्यत, क्रि॰ वि॰ तैयार தயாராக.

उद्यम, पु॰ मेहनत பிரயாசை ; உழைப்பு ; தொழில்.

उद्यमी, वि॰ मेहनती உழைப்புள்ள.

उद्यान, पु॰ **बगीचा** நந்தவனம் ; தோட்டம்.

उद्युक्त, वि॰ வேலையில் ஈடுபட்ட ; தயாரான.

उद्योग, पु॰ **कोशिश** முயற்சி ; உழைப்பு.

उद्योगी, वि॰ உழைக்கிற.

उद्योत, पु॰ பிரகாசம் ; பளபளப்பு.

उद्रेक, पु॰ **जोश** விருத்தி.

उद्विग्न, वि॰ வியாகூலமான ; சஞ்சலமான.

उद्वेग, पु॰ ஆவேசம் ; சஞ்சலம்.

उधर, क्रि॰ वि॰ அந்தப் பக்கம்.

उधार, पु॰ **कर्ज** கடன்.

उधेड़ना, क्रि॰ स॰ தையல் பிரிக்க ; தோல் உரிக்க.

उधेड़बुन, स्त्री॰ யோசனை ; சங்கடம்.

उनींदा, वि॰ தூங்கி விழுகிற.

उन्नत, वि॰ **ऊँचा** உயரிய, மேலான.

उन्नति, स्त्री॰ உயர்வு ; மேன்மை.

उन्नावी, पु॰ ஒருவித ஆழ்ந்த சிவப்பு நிறம்.

उन्मत्त, वि॰ **मतवाला** மதம் பிடித்த; பைத்தியம் பிடித்த.

उन्माद, पु॰ **पागलपन** பைத்தியம்.

उन्मादी, वि॰ **उन्मत्त** பைத்தியமான ; மதம்பிடித்த.

उन्मीलन, पु॰ மலர்வது ; திறப்பது.

उन्मुख, वि॰ மேல் நோக்கிய ; தயாரான.

उन्मूलन, पु॰ அடியோடு ஒழித்தல்.

उन्मेष, पु॰ மலர்தல் ; கொஞ்சம் பிரகாசம்.

उन्स, पु॰ **प्रेम** அன்பு.

उपकरण, पु॰ உபகாரக் கருவிகள்.

उपकार, पु॰ **भलाई** நன்மை ; லாபம்.

उपकारी, वि॰ நன்மை செய்கிற.

उपकृत, वि॰ நன்மை யடைந்த.

उपक्रम पु० முன் யோசனை ; சித்தம் செய்தல் ; பீடிகை.

उपक्रमणिका, स्त्री० பொருளடக்கம்.

उपचार, पु० தொண்டு ; சிகிச்சை.

उपज, स्त्री० **पैदावार** விளைவு.

उपजाऊ, वि० செழிப்புள்ள.

उपटना, उपड़ना, } क्रि० स० அடையாளம் உண்டாவது.

उपत्यका, स्त्री० तराई மலைச் சாரல்.

उपदेश, पु० नसीहत உபதேசம்.

उपद्रव, पु० उपत्रवं, தொந்திரவு.

उपद्रवी, वि० உபத்திரவம் செய்கிற.

उपनयन, पु० உபநயனம், பூணூல் கல்யாணம்.

उपनाम, पु० तख़ल्लुस பட்டப் பெயர்; மறு பெயர்; புனைப் பெயர்.

उपनिवेश, पु० குடியேற்றம்.

उपन्यास, पु० நாவல், நவீனம்.

उपभोग, पु० உபயோகித்தல்; சுகத்தை அனுபவித்தல்.

उपमा, स्त्री० तुलना ஒப்பிடுதல், உபமானம்.

उपमेय, वि० ஒப்பிடப் பட்ட, உபமேயம்.

उपयुक्त, वि० தகுந்த.

उपयोग, पु० इस्तेमाल உபயோகம்.

उपयोगिता, स्त्री० உபயோகப் படக் கூடிய தன்மை.

उपयोगी, वि० फ़ायदेमंद उपयोகப் படக்கூடிய; லாபம் தரக்கூடிய.

उपरना, पु० दुपट्टा அங்க வஸ்திரம்.

उपरांत, क्रि० वि० बाद பிற்பாடு.

उपरा-चढ़ी, स्त्री० போட்டி.

उपरी-उपरा, पु० போட்டி.

उपरोक्त, उपर्युक्त, } वि० மேலே சொல்லப்பட்ட.

उपल, पु० कल; ओला ஆலங் கட்டி; ரத்தினம்; மேகம்.

उपलब्ध, वि० अडैयप्पट्ट, பெறப்பட்ட.

उपला, पु० कण्डा வரட்டி.

उपवन, पु० बगीचा தோட்டம்; உத்யான வனம்.

उपवास, पु० फ़ाका உபவாசம்.

उपविष्ट, वि० உட்கார்ந்த.

उपवीत, पु० जनेऊ பூணூல்; உபநயனம்.

उपशमन, पु० சாந்தப்படுத்துவது; கிவர்த்திப்பது.

उपसंहार, पु० खात्मा முடிவு; சாராம்சம்.

उपसर्ग, पु० பகுதி (இலக்கணம்).

उपस्थित, वि० हाज़िर ஆஜரான.

उपस्थिति, स्त्री० हाज़िरी ஆஜராயிருத்தல்.

उपहार, पु० भेंट காணிக்கை.

उपहास, पु० दिल्लगी பரிகாசம்.

उपाख्यान, पु॰ உபாக்யானம், பழைய காலத்துக் கதை.

उपाड़ना क्रि॰ स॰ उखाड़ना பிடுங்க.

उपादेय, वि॰ ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்க.

उपाधि, स्त्री॰ கிராம பட்டம்; கபடம்; உபத்திரவம்.

उपाधी, वि॰ உபத்திரவம் செய்யும்:

उपाध्याय, पु॰ உபாத்தியாயர்; பிராம்மணர்களில் ஒரு வகுப்பு.

उपानह, पु॰ जूता செருப்பு, ஜோடு.

उपाय, पु॰ உபாயம்; தந்திரம்; வழி.

उपार्जन, पु॰ कमाना சம்பாதித்தல்.

उपालंभ, पु॰ शिकायत குறை கூறுதல்; புகார்.

उपास, पु॰ = उपवास.

उपासक, वि॰ பூஜை செய்கிற; ஆராதிக்கிற.

उपासना, स्त्री॰ ஆராதனை.

उपासा, वि॰ பசித்த.

उपासी, वि॰ தொண்டு புரியும்; பக்தியுள்ள.

उपास्य, वि॰ பூஜிக்கத்தக்க; பூஜிக்கப்படுகிற.

उपेक्षा, स्त्री॰ வெறுப்பு; அலக்ஷ்யம்.

उपेक्षित, वि॰ அலட்சியம் செய்யப்பட்ட.

उपोद्घात, पु॰ दीबाचा பீடிகை. முகவுரை.

उफ़, अ॰ ஐயோ! துக்கம்!

उफ़नना, **उफ़नाना** } क्रि॰ अ॰ பொங்க; ஆவேசம்கொள்ள.

उफ़ान, पु॰ उबाल பொங்குதல்.

उबकना, क्रि॰ अ॰ வாந்தி யெடுக்க.

उबकाई, स्त्री॰ வாந்தி.

उबटन, पु॰ குளிப்பதற்கு முன் உடம்பில் பூசிக் கொள்ளும் ஒரு பூச்சு.

उबरना, क्रि॰ अ॰ விடுதலை அடைய; மிஞ்சிப் போக.

उबरा, स्त्री॰ மிச்சம்.

उबलना, क्रि॰ अ॰ கொதிக்க; பொங்க.

उबार, पु॰ छुटकारा விடுதலை.

उबारना, क्रि॰ स॰ காப்பாற்ற.

उबाल, पु॰ கொதித்தல்; பொங்குதல்.

उबालना, क्रि॰ स॰ கொதிக்க வைக்க.

उभड़ना, क्रि॰ अ॰ வெளியே வர; மலர; யௌவனத்தை அடைய.

उभय, वि॰ **दोनों** இரண்டும்.

उभाड़ना, क्रि॰ स॰ தூண்ட, கிளப்பிவிட.

उमंग, स्त्री॰ **जोश** ஊக்கம் ; உல்லாசம்.

उमँगना, क्रि॰ अ॰ உல்லாசமாய் இருக்க.

उमँड़ना, **उमड़ना,** } क्रि॰ अ॰ கரை புரண்டோட ; பெருக ; பொங்கி வழிய, பரவ.

उमदा, वि॰ **बढ़िया** உயர்ந்த ; நேர்த்தியான.

उमर, स्त्री॰ வயது.

उमरा, **उमराव,** } पु॰ **अमीर का बहुवचन** பிரபுக்கள்.

उमस, स्त्री॰ உஷ்ணம் ; புழுக்கம்.

उमाह, पु॰ **उत्साह** உத்ஸாகம்.

उमेठना, क्रि॰ स॰ திருக ; முறுக்க.

उम्दगी, स्त्री॰ **खूबी** நேர்த்தியான குணம்.

उम्दा, वि॰ நல்ல ; நேர்த்தியான.

उम्मत, स्त्री॰ **समिति** ஸபை ; கூட்டம் ; வகுப்பு.

उम्मीद, स्त्री॰ **उम्मेद,** पु॰ } நம்பிக்கை.

उम्मेदवार पु॰ தேர்தல் முதலிய வற்றில் நியமனம் பெறுபவன் (candidate).

उम्र, स्त्री॰ **उमर** வயது.

उर, पु॰ ஹ்ருதயம்.

उरग, पु॰ **साँप** பாம்பு.

उरज, पु॰ **स्तन** ஸ்தனம்.

उरझना, क्रि॰ अ॰ = उलझना.

उरद, पु॰ **उड़द** உளுந்து

उरस, वि॰ **फीका** ரஸமற்ற ; சப்பென்ற.

उराहना, पु॰ = उलाहना.

उरिण, **उरिन,** } वि॰ = उऋण.

उरु, वि॰ விசாலமான. पु॰ தொடை.

उरूज, पु॰ **बढ़ती** விருத்தி.

उरूस, पु॰ மணமகன் स्त्री॰ மணமகள்.

उरेब, वि॰ கோணலான. पु॰ ஏமாற்றம்.

उरेहना, क्रि॰ स॰ **खींचना** இழுக்க ; அமைக்க.

उरोज, पु॰ ஸ்தனம்.

उर्द, पु॰ உளுந்து.

उर्दू, स्त्री॰ சிப்பாய்கள் தங்குமிடங்களிலும் கடைத் தெருவிலும் பேசப் பட்டு வந்த, அரபி, பார்ஸி கலந்த ஹிந்தி.

उर्फ़, पु॰ **उपनाम** மறு பெயர்.

उर्वरा, स्त्री॰ செழிப்பான பூமி. वि॰ செழிப்பான.

उर्वी, स्त्री॰ பூமி.

उर्स முகம்மதிய தர்க்காக் களில் நடக்கும் வருஷ உத்ஸவம்.

उल्लंघन, पु॰ கடப்பது, தாண் டுவது.

उलका, स्त्री॰ ஆகாயத்திலிரு ந்து விழும் நக்ஷத்திரம்.

उलझन, स्त्री॰ முடிச்சு ; சிக்கல்.

उलझना, क्रि॰ अ॰ சிக்கிக் கொள்ள. पु॰ சண்டை.

उलझाव, पु॰ = उलझन.

उलटना, क्रि॰ अ॰ पलटना கவிழ்க்கப்பட. क्रि॰ स॰ கவிழ்க்க.

उलट-पलट, **उलटफेर,** } पु॰ परिवर्तन மாறுதல்.

उलटा, वि॰ எதிரிடையான, நேர் விரோதமான.

उलटाना, क्रि॰ स॰ கவிழ்க்கச் செய்ய.

उलटा,-पलटी, स्त्री॰ மாறுதல்.

उलटी, स्त्री॰ கை வாந்தி.

उलटे, क्रि॰ वि॰ விபரீதமாக.

उलथा, पु॰ மொழி பெயர்ப்பு.

उलफ़त, स्त्री॰ प्रेम அன்பு ; காதல் ; நட்பு.

उलमां, पु॰ विद्वान विद्वान்.

उलहना, **उलाहना,** } पु॰ शिकायत புகார் ; நிந்தை. क्रि॰ स॰ புகார் செய்ய ; நிந்திக்க.

उलीचना, क्रि॰ स॰ கையாலாவது பாத்திரத்தாலாவது. ஜலத்தை இறைத்தல்.

उलूक, पु॰ उल्लू ஆந்தை.

उलूक, पु॰ तनख़्वाह சம்பளம் ; அன்றுடக் கூலி.

उलूम, पु॰ (इल्म का बहुवचन) சாஸ்திரங்கள்.

उलेटना, क्रि॰ अ॰ = उलटना.

उल्का, स्त्री॰ பிரகாசம் ; விழும் நட்சத்திரம்.

उल्था, पु॰ = उलथा.

उल्लंघन, पु॰ மீறுதல்.

उल्लास, पु॰ பிரகாசம் ; சந்தோஷம்.

उल्लिखित, वि॰ மேலே எழுதப் பட்ட ; வெட்டப்பட்ட.

उल्लू पु॰ ஆந்தை ; முட்டாள்.

उल्लेख, पु॰ வர்ணனை ; நிரூபேசப்படுவது (Mention).

उल्लेखनीय, पु॰ சொல்லத் தகுந்த, எழுதத் தகுந்த.

उशीर, पु॰ खस வெட்டிவேர்.

उषा, स्त्री॰ அதிகாலை ; உதய காலத்துசிவப்பு நிறம்.

उष्ण, वि॰ சூடான. पु॰ கோடை காலம் ; வெங் காயம்.

उष्म, पु॰ சூடு.

उसकाना, क्रि॰ स॰ = उकसाना

उसनना, क्रि॰ स॰ **उबालना** கொதிக்க வைக்க.

उसांस, स्त्री॰ மேல் மூச்சு.

उसीर, स्त्री॰ = **उशीर** வெட்டிவேர்.

उसूल, पु॰ சித்தாந்தம்.

उस्तरा, पु॰ க்ஷவரக்கத்தி.

उस्ताद, पु॰ உபாத்தியாயர். वि० தந்திரமான ; சாமர்த்தியமுள்ள.

उस्तादी, स्त्री॰ உபாத்தியாயர் தொழில் ; சாமர்த்தியம் ; தந்திரம்.

उस्तुरा, पु॰ = **उस्तरा**.

उहदा, पु॰ **ओहदा** பதவி ; உத்தியோகம்.

उहां, क्रि॰ वि॰ **वहां** அங்கே.

ऊ

ऊँघ, स्त्री॰ **झपकी** தூங்கி விழுதல்.

ऊँघना, क्रि॰ अ॰ தூங்கி விழ.

ऊँचा, वि॰ உயரமான.

ऊँचाई, स्त्री॰ உயரம் ; மேன்மை.

ऊँघना, क्रि॰ अ॰ கூந்தலை வார.

ऊँट, पु॰ ஒட்டகம்.

ऊँहूँ, अ॰ **नहीं** இல்லை.

ऊख, पु॰ **ईख** கரும்பு.

ऊखल, पु॰ **ओखली** உரல்.

ऊजड़, वि॰ **उजाड़** பாழான.

ऊटपटांग, वि॰ **वाहियात** அர்த்தமில்லாத ; வீணான.

ऊत, वि॰ குழந்தையற்ற ; முட்டாளான.

ऊदबत्ती, स्त्री॰ ஊதுவத்தி.

ऊधम, पु॰ உபத்திரவம்.

ऊधमी, वि॰ உபத்திரவம் செய்யும்.

ऊन, पु॰ கம்பளி நெய்யும் ரோமம். वि॰ குறைவான.

ऊनी, वि॰ ரோமத்தால் செய்த.

ऊपर, क्रि॰ वि॰ மேலே.

ऊपरी, वि॰ மேலே இருக்கும் ; வெளிப்படையான.

ऊब, स्त्री॰ சஞ்சலம் ; தெவிட்டல் ; வெறுப்பு.

ऊबड़-खाबड़, वि॰ மேடு பள்ளமான.

ऊबना, क्रि॰ अ॰ சஞ்சலப்பட ; அறுவறுத்துப்போக.

ऊरु, पु॰ **जंघा** தொடை.

ऊर्ज, वि॰ பலமுள்ள ; சக்தியுள்ள.

ऊर्ध्व, क्रि॰ वि॰ **उपर** மேலே. वि॰ உயரமான ; நின்று

கொண்டிருக்கும் ; மூக்கி யடைந்த.

ऊर्ध्वश्वास, पु॰ மூச்சு இழுத்தல் (கடைசி காலத்தில்.)

ऊर्मी, स्त्री॰ அலை ; வலி.

ऊल-जलूल, वि॰ **बेबंद** சம்பந்த மில்லாத ; அநுசிதமான.

ऊष, पु॰ சூடு. वि॰ சூடான.

ऊसर, पु॰ உவர் பூமி.

ऊह, पु॰ ஊகம், அநுமானம்.

ऊहा-पोह, पु॰ ஆலோசனை ; தர்க்கம்.

ऋ

ऋक्, स्त्री॰ ருக்வேதம்.

ऋक्ष, पु॰ **रीछ** கரடி ; நட்சத்திரம்.

ऋचा, स्त्री॰ வேத மந்திரம்.

ऋण, पु॰ **क़र्ज़** கடன் ;—**पटाना** क्रि॰ स॰ கொஞ்சம் கொஞ்சமாய்க் கடனைத் தீர்க்க.

ऋणी, वि॰ **क़र्ज़दार** கடன் பட்ட.

ऋतु, स्त्री॰ ருது ; பருவம்.

ऋतुराज, पु॰ வசந்தகாலம்.

ऋत्विज, पु॰ யாகம் செய்பவன்.

ऋद्धि, स्त्री॰ வளர்ச்சி.

ऋषभ, पु॰ **बैल** எருது.

ऋषि, पु॰ ரிஷி முனிவர்.

ए

ऐंच-पेंच, पु॰ **उलझन** சிக்கல்.

ऐंड़ा-बेंड़ा, वि॰ சம்பந்தமில்லாத.

ऐंड़ी, स्त्री॰ ஒருவிதப் பட்டுப் பூச்சி ; **एड़ी**,

एक, वि॰ ஒன்று.

एकजुट्टी, वि॰ ஒரே கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த.

एकटकी, स्त्री॰ கண் கொட்டாமல் பார்வை.

एकतरफ़ा, वि॰ ஒரு பக்கத்து ; பக்ஷபாதமுள்ள.

एकता, स्त्री॰ **मेल** ஒற்றுமை ; சமத்தன்மை.

एकतारा, पु॰ ஒரு தந்தியுள்ள வாத்தியம்.

एकत्र, क्रि॰ वि॰ **इकट्ठा** சேர்த்து.

एकत्रित, वि॰ **जमा** சேர்க்கப் பட்ட.

एकनिष्ठ, वि॰ ஒரே விஷயத்தில் கவனத்தைச் செலுத்தும்.

एकन्नी, स्त्री॰ **इकन्नी** ஒரணா நாணயம்.

एकफ़सला, वि॰ ஒரு போகம். (பயிர்).

एकबारगी, क्रि॰ वि॰ ஒரு தடவையில் ; திடீரென்று.

एकबाल, पु• कीर्त्ति ; सौभाग्यम्.

एकमत, वि• एकमतिः

एकरंग, वि• समानमान ; कपटमिल्लाद.

एकरस, वि• एकरे मादिरियान; मारुपाडिल्लाद.

एकरार, पु• सम्मदम् ; प्रतिज्ञे.

एकलौता, वि• एक्कने(पिल्लै).

एकसर, वि• अकेला तनियान.

एकसाँ, वि• समान ; ओन्रु पोन्र.

एकहरा, वि• ओरु मडिप्पुळ्ळ; एक्कैयान ; मेल्लिय.

एकांगी, वि• ओरु कक्षियैच् सेर्न्द.

एकाँत, वि• तनियान ; निर्जनमान. पु• निर्जनमान इडम्.

एका, स्त्री• एकता ऒट्रुमै.

एकाई, स्त्री• ऒट्रुमै ; कणक्किल् ओन्रुवदु स्थानम्.

एकाएक, क्रि• वि• अकस्मात्ताय् ; तिडरेन्रु.

एकाकार, पु• ओन्रु सेर्वदु. वि• ओरे वडिवमान.

एकाकी, वि• तनहा तनियान.

एकाग्र, वि• सञ्चलमिल्लाद ; कवनमान.

एकाधिपत्य, पु• एकाधिपत्तियम्.

एक्का, वि• तनियान. पु• वड इन्दियाविल् उपयोगिक्कुम् ओरुविद वण्डि ; सिट्टाट्टत्तु आस्.

एक्कादुक्का, वि• तनियाग अल्लदु इरुवराग.

एक्कावान, पु• वण्डिक्कारन्.

एड़ी, स्त्री• कुदिकाल्.

एतकाद, पु• भक्ति पूर्णनम्बिक्कै.

एतदर्थ, क्रि• वि• इसके लिये इदर्कागा.

एतबार, पु• विश्वास नम्बिक्कै.

एतमाद, पु• भरोसा नम्बिक्कै.

एतराज़, पु• आपत्ति तडै (objection).

एतवार, पु• इतवार ञायिट्रुक्किऴमै.

एरंड, पु• अंडी आमणक्कु.

एलची, पु• राजदूतन्.

एवं, क्रि• वि• अप्पडियेयु. अ• और मट्रुम्.

एव, अ• ही, भी (अप्पडि)यै ; (अदनालै)यै ; कूड.

एवज, पु॰ **बदला** பழி ; பிரதி பலன் ; பதில் உத்தியோகஸ்தன்.

एवजी, वि॰ பதில் உத்தியோகம் செய்யும். (acting).

एहतमाम, पु॰ **कोशिश** முயற்சி ; மேற்பார்வை.

एहतियात, स्त्री॰ **सावधानी** ஜாக்கிரதை.

एहसान, पु॰ **कृतज्ञता** நன்றியறிவு.

एहसान-फ़रामोश, वि॰ **कृतघ्न** நன்றி மறந்த.

एहसानमंद, वि॰ **कृतज्ञ** நன்றியறிவுள்ள.

ऐ

ऐंचना, क्रि॰ स॰ **खींचना** இழுக்க.

ऐंचाताना, वि॰ கோணல் பார்வையுள்ள ; 'ஒண்ணைறைக் கண்' உள்ள.

ऐंचातानी, स्त्री॰ **खींचा खींची** முன்னும் பின்னும் இழுப்பது.

ऐंठ, स्त्री॰ கர்வம். 'முறுக்கு.'

ऐंठन, स्त्री॰ சுர்வம்.

ऐंठना, क्रि॰ स॰ திறுக (நூல் கயிறு முதலியவைகளை). क्रि॰ अ॰ இறுமாப்புடன் நடக்க ; விரைத்துப் போக.

ऐंड, पु॰ கர்வம் ; நீர்ச்சுழல். वि॰ பிரயோசனமற்ற.

ऐंडना, क्रि॰ अ॰ **ऐंठना,**

ऐ, अ॰ அடே !

ऐक्य, पु॰ ஒற்றுமை.

ऐच्छिक, वि॰ விருப்பத்தைப் பொறுத்த ; கட்டாயமில்லாத.

ऐज़न, वि॰ **उक्त** மேற்படி ; ditto.

ऐतिहासिक, वि॰ சரித்திர சம்பந்த முள்ள.

ऐन, वि॰ **ठीक** சரியான.

ऐनक, स्त्री॰ **चश्मा** மூக்குக் கண்ணாடி.

ऐब, पु॰ தோஷம் ; குற்றம்.

ऐबगोई, स्त्री॰ தூஷிப்பது.

ऐबजोई, स्त्री॰ பிறரிடம் குற்றம் கண்டு பிடிப்பது.

ऐबदार, वि॰ குற்றமுள்ள.

ऐबपोश, वि॰ குற்றங்களை மறைக்கும்.

ऐयाम, पु॰ காலம் ; நேரம்.

ऐयार, पु॰ போக்கிரி.

ऐयारी, स्त्री॰ தந்திரம் ; போக்கிரித்தனம்.

ऐयाश, वि॰ **विलासी** சிற்றின்பப் பிரியமுள்ள.

ऐयाशी, स्त्री॰ **विलास** சிற்றின்பம்.

ऐरागैरा, वि॰ அறிமுகமில்லாத ; அல்பமான.

ऐलान, पु॰ **घोषणा** ராஜ ஆக்ஞை ; விளம்பரம் ; பறையறிவிப்பு.

ऐश, पु॰ **आराम** சுகம் ; சிற்றின்பம்.

ऐश्वर्य, पु॰ ஐச்வர்யம் ; வைபவம்.

ऐसा, वि॰ இவ்விதமான.

ऐसे, क्रि॰ वि॰ இவ்விதமாய்.

ऐहिक, वि॰ இவ்வுலகத்தின்.

ओ

ओंठ, पु॰ **होंठ** உதடு.

ओक, पु॰ **घर** வீடு.

ओकना, क्रि॰ अ॰ வாந்தியெடுக்க.

ओकाई, स्त्री॰ வாந்தி.

ओखली, स्त्री॰ **ऊखल** உரல்.

ओछा, वि॰ அல்பமான ; ஆழமில்லாத.

ओछापन, पु॰ அல்பத்தனம்.

ओज, पु॰ **तेज** பிரகாசம் ; கீர்த்தி.

ओजस्वी, वि॰ கீர்த்தி வாய்ந்த.

ओझल, पु॰ **ओट** மறைவு.

ओझा, पु॰ பிராமணர்களில் ஒரு வகுப்பு ; மாந்திரீகன்.

ओझाई, स्त्री॰ மாந்திரிகத் தொழில்.

ओट, स्त्री॰ மறைவு.

ओटना, क्रि॰ स॰ பஞ்சு அறைக்க ; தன் பேச்சே பேசிக் கொண்டிருக்க.

ओटनी, स्त्री॰ பஞ்சு அறைக்கும் இயந்திரம்.

ओठंगना, क्रि॰ अ॰ சாய்ந்து கொள்ள.

ओड़ना, क्रि॰ अ॰ தடுக்க அல்லது தாங்க ; கையை மேலே தூக்க.

ओढना, क्रि॰ स॰ போர்த்திக் கொள்ள पु॰ போர்வை.

ओढ़नी, स्त्री॰ ஸ்திரீகளின் போர்வை.

ओढ़ाना, क्रि॰ स॰ மூட.

ओत प्रोत, क्रि॰ ஆழ்ந்த ; நிரம்பிய.

ओद, पु॰ ஈரம். वि॰ ஈரமான.

ओदन, पु॰ **भात** சாதம் ; ஒன்றோடொன்று ஒட்டியிருக்கும் வஸ்து.

ओदरना, क्रि॰ अ॰ பிரிய ; உரிய.

ओदा वि॰ ஈரமான.

ओरदाना, क्रि॰ स॰ ஒட்டியிருக்கும் வஸ்துக்களைப் பிரிக்க ; உரிக்க.

ओप, स्त्री॰ **चमक** பளபளப்பு.

ओफ़, अ॰ आச்சரியம், துக்கம் அல்லது அலட்சியத்தைக் குறிப்பிடும் சொல்.

ओर पु॰ மூலை ; கரை. स्त्री॰ பக்கம் ; புறம்.

ओल, पु॰ **सूरन** சேனைக் கிழங்கு. वि॰ ஈரமான.

ओलती, स्त्री॰ தாழ்வாரம் ; கூரையில் சுவற்றுக்கு வெளியே நீட்டிக்கொண்டிருக்கும் பாகம் ; (eaves) ;

ओला, पु॰ ஆலங்கட்டி. वि॰ மிகக் குளிர்ந்த.

ओष्ठ, पु॰ **होंठ** உதடு.

ओस, स्त्री॰ பனி.

ओसर, स्त्री॰ பசுவின் கன்று.

ओसाना, क्रि॰ स॰ தானியம் முதலியவைகளை தூற்க.

ओसार पु॰ பரப்பு ; விஸ்தீரணம்.

ओसारा, पु॰ **बरामदा** தாழ்வாரம்.

ओह, अ॰ = **ओफ़.**

ओहदा, पु॰ உத்தியோகம் ; பதவி.

ओहदेदार, पु॰ பதாதிகாரி.

ओहार पु॰ திரை ; மறைவு.

औ

औंघना, **औंघाना,** } क्रि॰ अ॰ தூங்கி வழிய.

औंघाई, स्त्री॰ தூங்கி வழிதல்.

औंधा, वि॰ தலைகீழான.

औक़ात, स्त्री॰ **हैसियत** நிலைமை ; **—बसरी,** स्त्री॰ ஜீவன நிர்வாகம்.

औघट, वि॰ கடினமான.

औघड़, पु॰ யோசனை யின்றி வேலை செய்பவன் ; ஒரு விதமான யோகி.

औगुन, पु॰ = **अवगुण.**

औचक, **औचट,** } क्रि॰ वि॰ **अचानक** திடீரென்று, எதிர்பாராமல்.

औचित्य, पु॰ உசிதமாயிருத்தல்.

औजार, पु॰ **हथियार** தொழிலாளிகளின் கருவிகள்.

औटना, **औटाना,** } क्रि॰ स॰ வற்றக் காய்ச்ச (பால் முதலியவற்றை)

औदर, वि॰ சீக்கிரம் சந்தோஷம் அல்லது கோபம் அடையும்.

औदार्य, पु॰ தாராள குணம்.

औद्योगिक, वि॰ தொழில் சம்பந்தமான.

और, अ• மேலும் ; உம் ; (and); வேறு ; இன்ன மும்.

औरत, स्त्री• ஸ்திரீ,

औरस, पु• வார்ஸ—ர.

औलाद, स्त्री• **संतान** மக்கள் ; வம்ச பரம்பரை.

औलिया, पु• மகம்மதிய சித் தர்கள்.

औवल, वि• **अव्वल.**

औषध, स्त्री• மருந்து.

औसत, पु• சராசரி.

औसर, पु• = **अवसर.**

औसान, पु• முடிவு.

औसाफ़ पु• குணங்கள் ; விசே ஷத் தன்மைகள்.

क

कंकड़, पु• சரளைக்கல்.

कंकड़ीला, वि• சரளை கலந்த.

कंकण, पु• **कंगन ;** வளையல் ; கங்கணம்.

कंकाल, पु• **ठठरी** எலும்புக் கூடு.

कँखौरी, स्त्री• கக்கம் ; கக்கத் தில் உண்டாகும் ஒரு கொப்பளம்.

कंगनी स्त्री• சிறு கங்கணம் ; கரை ; மூலை.

कंगारू, पु• கங்காரு மிருகம்.

कंगाल, वि• பரம ஏழையான.

कंगाली, स्त्री• பரம ஏழ்மை.

कंगूरा, पु• **चोटी** உச்சி ; கோபு ரம்.

कंघी, स्त्री• சீப்பு ;—**चोटी करना** பின்னல் போட.

कंचन, पु• **सोना** தங்கம்.

कंचनी, स्त्री• நர்த்தனம் செய் பவள்.

कंचुक, पु• **चोली ;** ரவிக்கை ; பாம்புச் சட்டை.

कंचुकी, स्त्री• ரவிக்கை. पु• அந் தப்புர ரக்ஷகன் ; பாம்பு.

कंज, पु• தாமரை ; பிரம்மா.

कंजई, स्त्री• காக்கி நிறம்.

कंजड़, पु• நரிக்குறவர் போன்ற ஒரு ஜாதி.

कंजा, पु• நீல நிறமான கண் களையுடையவன்.

कंजूस, वि• **सूम** லோபித்தன மான.

कंजूसी, स्त्री• லோபம்.

कंटक, पु• **काँटा** முள் ; துஷ் டன்.

कँटिया, स्त्री• சிறுமுள் ; பாதா ளக் கரண்டி.

कंटीला, वि• முள் நிறைந்த.

कंटोप, पु• பனிக்குல்லா.

कंठ, पु॰ தொண்டை ; குரல் ; —करना பாடம் செய்ய ; —बैठना தொண்டை கட்ட.

कंठस्थ, वि॰ பாடம் செய்யப் பட்ட.

कंठा, पु॰ கழுத்தில் அணியும் ஆபரணம்.

कंठाग्र, वि॰ ज़बानी பாடம் செய் யப்பட்ட.

कंठी, स्त्री॰ கழுத்தில் அணியும் ஒரு நகை ; சிறிய துளசி மாலை ; —बाँधना சிஷ்ய னாக்க.

कंडा, पु॰ ஏரு, விரட்டி.

कंडील, स्त्री॰ காகிதம், அபிர கம் முதலியவற்றால் செய் யப்பட ஒரு லாந்தல்.

कंडेरा, पु॰ பஞ்சடிப்பவன்.

कंत, पु॰ கணவன்.

कंथा, स्त्री॰ गुदड़ा அநேக ஒட்டு கள் போட்ட ஆடை அல் லது படுக்கை ; ரஜாய்.

कंद, पु॰ கிழங்கு.

कंदरा, स्त्री॰ குகை.

कंदील, स्त्री॰ = कंडील

कंदुक, पु॰ गेंद பந்து ; திண்டு.

कंधा, पु॰ தோள் ; देना பிணம் சுமக்க ; உதவி செய்ய.

कंप, पु॰ அசைத்தல், நடுக் கம் ; தங்கு மிடம்.

कँपकँपी, स्त्री॰ நடுக்கம்.

कंपन, पु॰ थरथराहट நடுக்கம்.

कंपना, क्रि॰ अ॰ அசைய.

कंपा, पु॰ பிசின் தடவப்பட்ட (பட்சி பிடிக்கும்) குச்சி.

कंपाना, क्रि॰ स॰ அசைக்க ; डराना பயம் காண்பிக்க.

कंपायमान, वि॰ அசையும்.

कंपित, वि॰ அசையும் ; பய மடைந்த.

कंपू, वि॰ சிப்பாய்கள் வசிக் குமிடம்.

कंबख़्त, वि॰ துரதிர்ஷ்ட மான.

कंबल, पु॰ கம்பளி.

कंबु, **कंबुक**, पु॰ சங்கு ; சிப்பி ; யானை.

कँवल, पु॰ கமல தாமரை.

कँवल-गट्टा, पु॰ தாமரை விதை.

कई, वि॰ அநேக, பல ;—एक சில.

ककड़ी, स्त्री॰ கக்கரி.

ककना, पु॰ **ककनी**, स्त्री॰ வளையல்.

ककहरा, पु॰ 'क' முதல் 'ह' வரை ஏற்பட்ட அக்ஷரா வளி.

काका, पु॰ = काका.

कक्ष, पु॰ कक்கம்; கக்கத்தில் உண்டாகும் புண்; வகுப்பு; வண்டல் நிலம்.

कक्षा, स्त्री॰ வகுப்பு; கிரகங்கள் போகும் பாதை; வட்டத்தின் சுற்றளவு.

कखरी } स्त्री॰ கக்கத்தில்
कखौरी } வரும் கொப்பளம்.

कगर }
कगार } पु॰ உயர்ந்த கரை.

कच, पु॰ மயிர்; உலர்ந்த புண்.

कचक, स्त्री॰ நசுங்குவதால் உண்டாகும் காயம்.

कचकच, स्त्री॰ இரைச்சல், சப்தம்.

कचकचाना क्रि॰ स॰ பற்களை நெறிக்க.

कचकना, क्रि॰ अ॰ சுளுக்கினால் வலிக்க.

कचपचिया, पु॰ கார்த்திகை நட்சத்திரம்.

कचरकूट, पु॰ வயிறு நிறைய சாப்பாடு; நன்றாய் அடித்தல்.

कचरना, क्रि॰ स॰ அறைக்க; நன்றாய் சாப்பிட.

कचरा, पु॰ குப்பை.

कचहरी, स्त्री॰ கச்சேரி.

कचारना, क्रि॰ स॰ கசக்கித் துவைக்க.

कचालू, पु॰ ஒருவித சேம்பு.

कचियाना, क्रि॰ अ॰ கண்களில் அழுக்கு சேர.

कचूमर, पु॰ இடித்துப் போடப்பட்ட ஊறுகாய்; நசுக்கப்பட்ட வஸ்து;—**निकालना** நன்றாய் அடிக்க.

कचौड़ी, } स्त्री॰ அறைத்த பருப்பு உள்ளே வைக்கப்பட்ட ஒருவித பூரி.
कचौरी, }

कच्चा, वि॰ பச்சையான; பக்குவமில்லாத; அனுபவமில்லாத.

कच्चू, स्त्री॰ अरवी சேப்பங் கிழங்கு.

कच्चे-बच्चे, पु॰ மிக இளங் குழந்தைகள்.

कच्छ, पु॰ கச்சம்.

कच्छप, पु॰ **कछुआ** ஆமை.

कछार, पु॰ தாழ்ந்த சதுப்பு நிலம்.

कछु, वि॰ **कुछ** சில.

कछुआ, पु॰ ஆமை.

कज, पु॰ டேரபன கோணல்; वि॰ கோணலான.

कज-बहस, पु॰ வீண் தர்க்கம் செய்பவன். स्त्री॰ வீண் தர்க்கம்.

कजरारा, वि॰ கண்மையுள்ள ; கறுப்பான கண்கள் உள்ள ; ஆழ்ந்த கருப்பான.

कजरौटा, पु॰ **कजलौटा** கண்மைப் பரணி.

कजली, } स्त्री॰ மை ; மழை
कजरी, } காலத்தில் பாடப்படும் ஒரு பாட்டு ; கறுப்புக் கண்களுடைய பசு.

कजलौटा, पु॰ கண்மைப் பரணி.

कज़ा, स्त्री॰ **मौत** மரணம்.

कज़ाए-नागहानी, स्त्री॰ எதிர் பாராத மரணம்.

कजाक, पु॰ **लुटेरा** கொள்ளைக் காரன்.

कजाकी, स्त्री॰ கொள்ளை ; வஞ்சகம்.

कज़िया, पु॰ சண்டை ; வழக்கு.

कजी, स्त्री॰ கோணல் தன்மை ; ஏவ தோஷம்.

कजल, पु॰ கண்மை ; மேகம்.

कजाक, पु॰ = **कजाक**.

कटक, पु॰ **फ़ौज** சேனை.

कटकटाना, क्रि॰ अ॰ பல் நெறிக்க.

कटखना, वि॰ கடிக்கும் சுபாவமுள்ள.

कटघरा, पु॰ மரக் கூண்டு ; கிராதி வேலி.

कटती, स्त्री॰ விற்பனை.

कटना, क्रि॰ अ॰ வெட்டப்பட ; கத்தரிக்கப்பட.

कटनी, स्त्री॰ வெட்டும் அல்லது கத்தரிக்கும் ஆயுதம் ; வெட்டுதல்.

कटरा, पु॰ சந்தை ; பஜார்.

कटहरा, पु॰ = **कटघरा**.

कटहल, पु॰ பலாப்பழம்.

कटहा, वि॰ கடிக்கும் சுபாவமுள்ள ; பைத்தியம் பிடித்த.

कटाई, स्त्री॰ அறுவடை.

कटाकटी, स्त्री॰ அடிதடி ; கொலை.

कटाक्ष, पु॰ **तिरछी नज़र** கடைக்கண் பார்வை ; கோணல் பார்வை ; கிண்டல் பேச்சு.

कटाना, क्रि॰ स॰ வெட்டுவிக்க, அறுவடை செய்விக்க.

कटार, स्त्री॰ கட்டாரி ; சிறு வாள்.

कटाव, पु॰ நதி தன் கரையை யறுப்பது ; தணி மேல் போடும் பூ வேலி.

कटास, पु॰ காட்டுப் பூனை.

कटाह, पु॰ **कड़ाह** வாணலி ; ஆமை ஓடு.

कटीला, वि॰ கூர்மையான ; முள் உள்ள.

कटु, वि॰ **कड़ुआ** கசப்பான.

कटुता, स्त्री॰ கசப்பு.

कटूक्ति, स्त्री॰ பிரியமில்லாத சொல்.

कटोरा, पु॰ அகன்ற கிண்ணம்.

कटोरी, स्त्री॰ சிறு கிண்ணம்.

कट्टर, वि॰ பிடிவாதங் கொண்ட ; மூட நம்பிக்கையுள்ள.

कट्टा, वि॰ **हट्टा-कट्टा** திடகாத்திரமான.

कट्ठा, पु॰ நில அளவு (**बीघा** வில் இருபதில் ஒரு பங்கு.)

कठ, पु॰ **लकड़ी** கட்டை.

कठपुतली, स्त्री॰ மரப்பாச்சி ; பிறரால் ஆட்டிவைக்கப் படும் மனிதன்.

कठफोड़ा, कठफोर, } पु॰ மரங் கொத்திப் பறவை.

कठबाप, पु॰ மாற்றுந் தகப்பன்.

कठमलिया, पु॰ மரமணிமாலை அணியும் ஒருவகை வைஷ்ணவன் ; போலி பக்தன்.

कठरा, पु॰ = **कठघरा.**

कठहँसी, स्त्री॰ கள்ளச் சிரிப்பு.

कठिन, वि॰ **मुश्किल** கடினமான.

कठिनाई, स्त्री॰ **सख़्ती** கஷ்டம்.

कठुवाना, क्रि॰ अ॰ உலர்ந்து கட்டை போல் கெட்டியாய்ப் போக ; குளிரினால் கைகால் விறைத்துப் போக.

कठोर, वि॰ கஷ்டமான ; கொடுமையான.

कठौत, कठौता, कठौती, स्त्री॰ } பெரிய மரத் தொட்டி.

कड़क, स्त्री॰ பலத்த சத்தம் ; இடி ; —**कर बोलना** இரைந்து அல்லது கோபத்தில் பேச.

कड़कड़ाना, कड़कना, } क्रि॰ अ॰ கட கட என்று ஒலிக்க ; அதட்ட.

कड़कड़ाहट, स्त्री॰ கட கட வென்னும் சத்தம்.

कड़वा, वि॰ = **कड़ुआ.**

कड़ा, पु॰ வளையல். वि॰ கெட்டியான ; தீவிரமான.

कड़ाई, स्त्री॰ கெட்டித்தனம் ; strictness.

कड़ाह, पु॰ கடாய், வாணலி.

कड़ाका, पु॰ பெரும் சத்தம்.

कड़ाके-का, वि॰ கடுமையான.

कढ़ाही, स्त्री॰ इलुअप्पच्चट्टि ; वाणलि.

कढ़ी, स्त्री॰ सङ्किलियिन् ऒरु वकैयम् ; चिऱु उत्तिरम्. वि॰ कटुमैयान.

क.ड़ुआ, वि॰ कचप्पान ; कोपमान.

क.ड़ुआ-तेल, पु॰ (पॆरुङ्) कटुकु ॆण्णॆय्.

क.ड़ुआना, क्रि॰ अ॰ कचक्क ; कोपित्तुक्कॊळ्ळ.

कढ़ना, क्रि॰ अ॰ वॆळि वर.

कढ़ाई, स्त्री॰ कढ़ाही.

कढ़ाव, पु॰ चित्तिरत् तैयल् वॆकॆ.

कढ़ी, स्त्री॰ मोर्क् कुऴम्बु.

कण, कणिका, पु॰ रवा कुरुणै, रत्तिन त्तिन् पट्टै.

कत, पु॰ पॆण्णिन् मूनै, मिप्.

कतई, अ॰ बिलकुल मुऱ्ऱिलुम् ; ऒरे यडियाय्.

कतब, पु॰ ॅक्स वियाचम्.

कतरन स्त्री॰ वॆट्टित् तळ्ळिय तुण्डुङ्कळ्.

कतरना, क्रि॰ स॰ कत्तिरिक्क.

कतरनी, स्त्री॰ कैयी कत्तिरिक्कोल्.

कतरब्योंत स्त्री॰ वॆट्टुतल् ; कलैत्तल् ; युक्ति.

कतरा, पु॰ तुण्डु ; तुळि.

कतराना क्रि॰ अ॰ तप्पियोड ; पक्क वऴियाय् तप्पिक्क.

कतल पु॰ कॊलै ; —ए-आम् पडु कॊलै.

कतलाम, पु॰ पडु कॊलै.

कता, स्त्री॰ अमैप्पु ; ऒरुवम्.

कताई, स्त्री॰ नूट्रल् ; नूट्क्क कॊडुक्कुम् कूलि.

कतार, स्त्री॰ वरिसै ; कूट्टम् ; —बांधना वरिसैयाय् निऱुत्त.

कतिपय, वि॰ कै पल.

कतौनी, स्त्री॰ = कताई

कत्ता, पु॰ मूङ्किल् किऱुम् ऒरु विदक् कत्ति.

कत्ती, स्त्री॰ कत्ति ; तट्टा ऩुडैय कत्तिरिक्कोल्.

कत्थई, वि॰ कत्तैक् काम्बु निऱमुळ्ळ.

कत्था, पु॰ कत्तैक् काम्बु.

कतल, पु॰ = कतल.

कतलेआम, पु॰ = कतलाम.

कथक, पु॰ कतै सॊल्लु पवन्.

कथक्कड़, पु॰ निरम्प कतैकळ् सॊल्लुपवन्.

कथन, पु॰ उक्ति சொல்லுதல்; வர்ணனை.

कथनी, स्त्री॰ வெறும் பேச்சு.

कथनीय, वि॰ சொல்லத் தகுந்த

कथरी, स्त्री॰ = कंथा.

कथानक, पु॰, **कथावस्तु**, स्त्री॰, } கதையின் விஷயம் (Plot)

कथावार्ता, स्त्री॰ பலஹித சம்பாஷணை; தர்ம சம்பந்தமான சம்பாஷணை.

कथित, वि॰ சொல்லப்பட்ட.

कथोपकथन, पु॰ கதையில் வரும் சம்பாஷணை.

कदंब, पु॰ கதம்ப மரம்.

क़क, पु॰ उंचाई உயரம்; பரிமாணம்.

कदन, पु॰ மரணம்; கொலை.

कदम, पु॰ = कदंब वृक्ष.

क़दम, पु॰ பாதம்; காலடி.

क़दम-बोसी, स्त्री॰ மூத்தோர் பாதத்தை வணக்கமாய் முத்த மிடுதல்; மூத்தோருக்குத் தொண்டு புரிதல்.

क़दम शरीफ़, पु॰ சுப சரணம்; (வியங்கிய பாஷையில்) அசுபசரணம்.

क़दर, स्त्री॰ प्रतिष्ठा மரியாதை; —दान, वि॰ மரியாதை செய்யும்; —दानी மதிப்பு அறியும் குணம்.

कदराई, स्त्री॰ कायरता பயங் காளித்தனம்.

कदराना, क्रि॰ अ॰ डरना பயப் பட.

कदर्थ पु॰ குப்பை கூளம்.

कदर्य, वि॰ कंजूस லோபியான.

कदली, स्त्री॰ केला வாழை.

कदा क्रि॰ वि॰ कब எப்பொழுது.

कदाचित, क्रि॰ वि॰ शायद ஒரு வேளை.

कदापि क्रि॰ वि॰ कभी ஒரு பொழுதும்.

कदी, वि॰ பிடிவாதமுள்ள.

क़दीम, वि॰ पुराना பழைய.

क़दीमी, वि॰ பழைய காலத்திய.

क़दे-आदम, वि॰ ஆள் உயரமான.

क़द्दावर, वि॰ ऊंचा உயரமான.

कद्दू, पु॰ பரங்கிக்காய்.

कद्दूकश, पु॰ தேங்காய் துருவும் சட்டம்.

कन, पु॰ = कण.

कनक, पु॰ सोना தங்கம்; ஊமத்தி; கோதுமை.

कनकटा, वि॰ बूचा காதறுந்த.

कनकनाना, क्रि॰ अ॰ कूच्चलिट.

कनकी, स्त्री॰ = कणिका.

कनकौवा, पु॰ காற்றாடி.

कनखजूरा, पु॰ பூரான்.

कनखियाना, क्रि॰ स॰ கடைக் கண் பார்வை பார்க்க.

कनखी, स्त्री॰ கடைக் கண் பார்வை ; கண் ஜாடை.

कनगुरिया, स्त्री॰ சிறு விரல்.

कनटोप, पु॰ பனிக்குல்லா.

कनपटी, स्त्री॰ கண் ணுக்கும் காதுக்கும் நடுவிலிருக் கும் பாகம் ; பொட்டு.

कनफूँकवा, वि॰ காதில் ஊது கிற ; தீக்ஷை கொடுக்கிற.

कनफूँका, वि॰ **कनफूँकवा**.

कनफुसकी, स्त्री॰ கா தோடு பேசுதல்.

कनसुई, स्त्री॰ காலடிச் சத்தம்.

कनस्तर, पु॰ தகரடப்பா.

कनहा, पु॰ பயிர் மதிப்பிடும் உத்தியோகஸ்தன்.

कनाअत, स्त्री॰ संतोष திருப்தி; பொறுமை.

कनात, स्त्री॰ சுவர்போல் நிறுத் தப்படும் உறுதியான திரை.

कनिक, पु॰ கோதுமை மா.

कनिका, स्त्री॰ = **कणिका**.

कनिष्ठ, वि॰ எல்லோரிலும் இளைய.

कनिष्ठा, स्त्री॰ சிறு விரல்.

कनी, स्त्री॰ சிறு துண்டு ; ரத் தினங்களின் ஒளி.

कनीज़, स्त्री॰ दासी வேலைக்காரி ; மணி; அடிமை.

कनीनिका, स्त्री॰ கண் ணின் மணி, கன்னிகை.

कनेठी, स्त्री॰ गोशमाली காதை நிமிண்டுதல்.

कनेर, पु॰ அரளி.

कनौजिया, पु॰ கான்யகுப்ஜ பிராம்மணன்.

कनौड़ा, वि॰ ஒற்றைக் கண் ணுள்ள ; அங்கஹீன மான ; நாணமடைந்த ; களங்கமுள்ள. पु॰ கட மைப்பட்டவன்.

कनौती, स्त्री॰ மிருகங்களின் காதின் நுனி.

कन्नी, स्त्री॰ கரை ; காற்றடி யின் வால்.

कन्या, स्त्री॰ கன்னிப் பெண்.

कन्हाई, **कन्हया**, } पु॰ கிருஷ்ணன்.

कपट, पु॰ धोखा வஞ்சனை.

कपटना, क्रि॰ स॰ வெட்டித் தனியாக்க.

कपड़छन, **कपड़छान**, } पु॰ சூரணத்தைத் துணியால் சலித் தல், வஸ்திரகாயம் செய் தல்.

कपड़ा, पु• துணி ; உடை.

कपाट, पु• கிவாடு கதவு.

कपार, **कपाल,** } पु• மண்டையோடு ; நெற்றி ; விதி.

कपास, स्त्री• பருத்தி, பஞ்சு.

कपि पु• **बन्दर** குரங்கு ; யானை ; சூரியன் :

कपित्थ, पु• **कैथ** விளாம்பழம்.

कपिल, वि• **भूरा** பழுப்பு நிற மான ; வெள்ளை. पु• அக்கினி ; சூரியன்.

कपिला, वि• வெள்ளை நிற மான ; பழுப்பு நிறமான ; கபடமற்ற. स्त्री• வெண்மையான அல்லது சாதுவான பசு.

कपिश, वि• **मटमैला** மண் நிற மான.

कपूत, पु• **कुपुत्र** கெட்ட புத்திரன்.

कपूर, पु• **काफूर** கற்பூரம்.

कपोत, पु• **कबूतर** புறு.

कपोल, पु• **गाल** கன்னம்.

कल्पना, स्त्री• கற்பனை, 'கப்'.

कफ, पु• கபம் ; நுரை.

कफन, पु• பிணத்தை மூடும் துணி.

कफनाना, क्रि• स• பிணத்தைப் போர்த்த.

कफनी, स्त्री• பிணத்தின் கழுத்தில் போடும் துணி.

कफस, पु• **पिंजरा** கூடு ; சிறை.

कबंध, पु• முண்டம் ; பிப் பாய்.

कब, क्रि• वि• எப்பொழுது.

कबड्डी, स्त्री• 'பலின் சடுகுடு' என்னும் ஆட்டம்.

कबर, स्त्री=**क़ब्र.**

कबरा. वि• வெண்மையின் மேல் வர்ணப் பொட்டுகள் போட்ட (குதிரி, பறவை முதலியன.)

क़बल, क्रि• वि• முன்பு.

कबाड़ा, पु• சண்டை சச்சரவு ; வீண் வார்த்தை.

कबाड़िया, **कबाड़ी.** } पु• பழைய சாமான் விற்பவன்.

क़बाब, पु• கம்பிகளில் கோர்த்து வறுத்த மாமிசம்.

कबाबी, वि• கபாப் விற்கிற ; மாமிசம் உண்ணுகிற.

कबार पु• **रोज़गार** வியாபாரம்.

कबारना, क्रि• स• **उखाड़ना** பிடுங்க.

क़बाला, पु• விற்பனைப் பத்திரம்.

कबाहत, स्त्री• தீமை ; இடையூறு, தொந்திரவு.

कबीर, वि॰ श्रेष्ठ மேன்மை யான. [டம்; மஹிவி.

कबीला, स्त्री॰ जोरू இனம்; கூட்

कबूतर, पु॰ புறு.

क़बूल, मंज़ूर சம்மதம்.

क़बूलना, क्रि॰ स॰ சம்மதிக்க.

क़बूलियत, स्त्री॰ ஒப்பந்தப் பத்திரம்.

क़बूली, स्त्री॰ சம்மதம்; கடலைப் பருப்பும் அரிசியும் போட்ட ஒருவித்தப் பொங்கல்.

क़ब्ज़, पु॰ பற்றிக் கொள்ளல்; மல பந்தம்.

क़ब्ज़ा, पु॰ मूँठ ைகப் பிடி; அநுபவித்தல்;—उठाना அதிகாரத்திலிருந்து விடுவிக்க; बहाल करना முன் போல் இருக்கச் செய்ய; —दार அநுபவிக்க பாத்தியமுள்ள.

क़ब्ज़ियत, स्त्री॰ மல பந்தம்; பற்றிக் கொள்ளல்.

क़ब्र, स्त्री॰ பிணத்தைத் புதைக்கும் குழி; குழி மேல் கட்டப்படும் சமாதி.

क़ब्रिस्तान, पु॰ स्मशान சவம் புதைக்கும் பூமி.

कभी, क्रि वि॰ ஏதோ ஒரு சமயம்;—कभी किलपोछ தும்;—न कभी எப்பொழுதாவது;—नहीं ஒருபொழுதும் இல்லை.

कमंगर, पु॰ வில் செய்பவன்; கீல் விட்டுப்போன எலும்பை மறுபடி மாட்டுபவன்.

वि॰ சாமர்த்தியமுள்ள.

कमंडली वि॰ சாதுவான; ஆஷாடபூதியான.

कमंद, वि॰ சுவர் ஏறுவதற்காக திருடர்கள் உபயோகிக்கும் கருக்குப் போட்ட கயிறு.

कम, वि॰ குறைவான, கொஞ்ச சமான. क्रि॰ वि॰ குறைவாக; கொஞ்சமாக.

कम-असल, वि॰ கலப்பான பிறப்புடைய.

कमख़ाब, पु॰ ஒருவித மான பட்டுத்துணி.

कमची, स्त्री॰ மிலாறு; வளார்; சிறு கிளை; சிம்பு.

कमज़ोर, वि॰ பலஹீனமான.

कमज़ोरी, स्त्री॰ பலஹீனம்.

कमठ, पु॰ कछुआ ஆமை.

कमठा, पु॰ धनुष வில்.

कमतर, वि॰ மிகக் குறைந்த.

कमतरीन, पु॰ மிகவும் தாழ்ந்த ஊழியன் (சாதாரணமாய் மனுஷின் கீழ் எழுதும் முறை). वि॰ மிகவும் குறைந்த.

कमती, स्त्री॰ குறைவு. वि॰ குறைந்த.

कमनसीब, वि॰ अभागा துர்ப்பாக்கியமான.

कमनीय, वि॰ விரும்பத்தக்க ; மனோகரமான.

कमनैत, पु॰ तीरंदाज வில்லாளி.

कम-फ़हम, वि॰ புத்தி குறைந்த.

कमबख़्त, वि॰ = कंबख़्त.

कमबख़्ती स्त्री॰ बदनसीबी துரதிர்ஷ்டம்.

कमर स्त्री॰ இடுப்பு ; टूटना கஷ்டத்துக்கு மேல் கஷ்டம் ஏற்பட்டு தைரியம் இழக்க ;—तोड़ना தைரியத்தை இழக்கச் செய்ய.

कमर-बंद, पु॰ इज़ारबंद 'பெல்டு.'

कमरा, पु॰ कोठरी அறை.

कमल, पु॰ தாமரை ; நீர்.

कमल-गट्टा, पु॰ தாமரை விதை.

कमला, पु॰ லக்ஷ்மி, ஐசுவரியம் ; ஆரஞ்சு.

कमलासन, पु॰ பிரம்மா ; பத்மாசனம்.

कमली, स्त्री॰ छोटा कंबल சிறு கம்பிளி.

कमवाना, क्रि॰ स॰ சம்பாதிக்கச் செய்ய.

कमसख़ुन, वि॰ குறைவாய்ப் பேசுகிற.

कमसिन, वि॰ சிறு பிராயமான.

कमसिनी, स्त्री॰ சிறு பிராயம்.

कमाई, स्त्री॰ சம்பாத்தியம் ; தொழில்.

कमाऊ, वि॰ சம்பாதிக்கிற.

कमान, स्त्री॰ வில்.

कमाना, क्रि॰ स॰ சம்பாதிக்க.

कमानिया पु॰ வில்லாளி.

कमानी, स्त्री॰ வண்டியின் வில் ; கடிகாரம், கிராமபோன் முதலிய வற்றிலிருக்கும் விசை (spring).

कमाल, पु॰ दक्षलता சாமர்த்தியம் ; அற்புதம். वि॰ மிக உத்தமமான.

कमालियत, स्त्री॰ பரிபூர்ணத் தன்மை ; சாமர்த்தியம்.

कमासुत, वि॰ சம்பாதிக்கிற.

कमी, स्त्री॰ குறைவு ; நஷ்டம்.

क़मीज़, स्त्री॰ ஷர்ட்டு.

कमीना, वि॰ ओछा அல்பமான.

कमी-बेशी, स्त्री॰ ஏற்றத் தாழ்வு.

कमेरा, पु॰ मज़दूर கூலியாள்.

क़याम, पु॰ ठहराव தங்கு மிடம்.

क़यामत, स्त्री॰ प्रलय का दिन முகம்மதியர், கிறிஸ்தவர், முதலியவரின் பாப புண்ணிய விசாரணை நாள் (Doomsday); பிரளயம்.

क़यास, पु॰ अनुमान அனுமானம்.

क़यासी, वि॰ கற்பனையான.

क़रंक, पु॰ कौड़ी ; தேங்காய் ஓடு.

करंजा, वि॰ मंजिष्ठ நிறமான. (Khaki). पु॰ பூனைக்கண்ணன்.

कर, पु॰ हाथ ; துதிக்கை ; கிரணம் ; வரி.

करकट, पु॰ कूड़ा குப்பை.

करकश, वि॰ கரடு முரடான.

करकसा, स्त्री॰ சண்டை பிடிக்கும் ஸ்திரீ.

करघा, पु॰ नेसवुச் சட்டம், தறி.

करछा } पु॰ பெரிய கரண்டி.
करछुल }

करण, पु॰ मूன்றும் வேற்றுமை ; ஆயுதம் ; காரணம்.

करतब, पु॰ हुनर கலை ; காரியம் ; கடமை ; சாமர்த்தியம்.

करतल, पु॰ हथेली உள்ளங் கை.

करतार, पु॰ ईश्वर கடவுள்.

करताल, पु॰ ஜால்ரா.

करतूत, स्त्री॰ தொழில்; செயல்; கெட்ட செயல்.

करद, वि॰ வரி கொடுக்கும்.

करधनी, स्त्री॰ ஒட்டியாணம்.

करनफूल, पु॰ காதில் அணியும் ஒரு நகை.

करनबेध, पु॰ குழந்தைகளுக்குக் காது குத்தும் சடங்கு.

करना, क्रि॰ स॰ செய்ய.

करनी, स्त्री॰ कर्म காரியம்; இறந்தவருக்குச் செய்யும் கருமம்; கொத்தனின் கரண்டி.

करबला, पु॰ அரேபியாவில் ஹஸன், ஹுஸேன் என்னும் வீரர்கள் கொலையுண்ட இடம்.

करभ, पु॰ பின்னங்கை ; இடுப்பு ; யானைக் குட்டி.

करम, पु॰ காரியம் ; அதிர்ஷ்டம்; அநுக்கிரகம் ; பெருந்தன்மை.

करमकल्ला, पु॰ बच्चा गोभी முட்டைக்கோஸ்.

करमठ, वि॰ कर्म निष्ठ தையுள்ள.

करमी, वि॰ காரியம் செய்யும்.

करमुँहा, वि॰ कलुषित मुख मुखवाला ; कलंकमुखवाला.
करवट, स्त्री॰ पक्कम ; पुरम ; ஒருபக்கமாய்ப் படுத்தல் ; —बदलना புரண்டு படுக்க ; கொள்கையை மாற்ற.
करवत, पु॰ आरा ரம்பம்.
करवा, पु॰ बधना மண் கெண்டி.
करवाल, पु॰ खड्ग ; வாள்.
करवीर, पु॰ कनेर அரளிச்செடி ; कत्ती ; மயானம்.
करसना, पु॰ करामात சமத்காரம், விந்தை.
करष, पु॰ तनाव மனத்தாங்கல்.
करषना, क्रि॰ स॰ इकट्ठा करना ; கூப்பிட ; உலர்த்த.
करसायर, **करसायल**, } पु॰ कबूतर புறப்பு மான்.
करसी, स्त्री॰ मिट्टी का उपला விறட்டித்துண்டு.
कराइत, पु॰ एक विषैला साँप ஒரு விஷப் பாம்பு.
करांडुल, पु॰ नाड़ी நாரை.
करांती, पु॰ आराकश ரம்பம். அறுப்பவன்.
कराबा, पु॰ बड़ी आँख का टिड्डा பெரிய கண்ணுடிப் புட்டி.
करामात, स्त्री॰ चमत्कार, विस्मय சமத்காரம், விந்தை.
करामाती, स्त्री॰ चमत्कार दिखानेवाला சமத்காரம் தெய்பவன்.
क़रार, पु॰ अंगीकार ; समाधान ; निश्चय. वादा வாக்கு.
करारी, पु॰ जल से कटी हुई ऊँची भूमि जलம் அறுத்த தால் ஏற்பட்ட உயரமான கரை. वि॰ कड़ी ; चरचरी. கெட்டியான ; சொரசொரப்பான.
कराल, वि॰ बड़े दाँतोंवाला பெரிய பற்களுள்ள ; பயங்கரமான.
कराह, पु॰ बिना कराहे दर्द सहना வலி தாங்காமல் கத்துதல்.
कराहना, क्रि॰ अ॰ कष्ट में चिल्लाना கஷ்டம் சகிக்காமல் ஐயோ என்று கத்த, பெருமூச்சு விட.
कराही, स्त्री॰ = कड़ाही.
करि, स्त्री॰ हथिनी யானை
करिणी स्त्री॰ पेण्याने.
करिखा, पु॰ कालिख மை.
करिया, वि॰ काला கருப்பான, पु॰ कबूतर சுக்கான்.
करिल पु॰ धूलिर. वि॰ करुप் பான.
करी, पु॰ हाथी. वि॰ कटी हुई யானை. கெட்டியான.
करोना, पु॰ नियम ; ढंग வழி.
क़रीब, क्रि॰ वि॰ निकट சமீபத்தில். वि॰ एकरूप ஏறக்குறைய.
करीम, वि॰ दयावान् தயவுள்ள. पु॰ ईश्वर கடவுள்.

करीर, करील, } पु॰ इலையே இல்லாத ஒரு முள்செடி.
करुआ, वि॰ = कडुआ
करुआई स्त्री॰ कडुआपन.
करुण, वि॰ मेहरबान கருணை யுள்ள.
करुणा, स्त्री॰ தயை ; இரக்கம்.
करुवार, पु॰ துடுப்பு.
करेजा, पु॰ = कलेजा.
करेजो, स्त्री॰ இருதயத்தின் மாமிசம்.
करेला, स्त्री॰ பாகற்காய்.
करेली, स्त्री॰ சிறு பாகற்காய்.
करैत, पु॰ ஒரு விஷப்பாம்பு.
करैल, स्त्री॰ வண்டல் மண்.
करैला, पु॰ = करेला.
करोड़, वि॰ கோடி ;—पती கோடீஸ்வரன்.
करोदना, क्रि॰ स॰ खुरचना சுரண்ட.
करौंदा, पु॰ கலாக்காய்.
करौता पु॰ ரம்பம்.
करौती, स्त्री॰ சிறு ரம்பம்.
कर्क, कर्कट, } पु॰ केकड़ा நண்டு.
कर्कर, वि॰ கரடு முரடான,
कर्कश, पु॰ கரும்பு ; வாள். वि॰ கரடு முரடான.
कर्कशा, वि॰ लड़ाकू சண்டை பிடிக்கும் சுபாவமுள்ள.
कर्ज़, कर्जा, } पु॰ ऋण கடன்.
कर्ज़दार, वि॰ கடன் வாங்கும்.
कर्ण, पु॰ कान காது ; படகின் சுக்கான் ;—कटु காதுக் கினிமை யில்லாத ;—धार படகோட்டி.
कर्त्तन, पु॰ कतरना வெட்டுதல்.
कर्त्तनी, स्त्री॰ कैंची கத்திரிக் கோல்.
कर्त्तव्य, पु॰ फ़र्ज़ கடமை ;—विमूढ़ वि॰ என்ன செய்வ தென்று அறியாத.
कर्त्ता, पु॰ ஆக்கியோன் ; கடவுள் ; முதல் வேற்றுமை.
कर्त्तार, पु॰ செய்பவன் ; கடவுள்.
कर्पूर, पु॰ कपूर கற்பூரம்.
कर्बुर, पु॰ பொன் ; ஊமத்தி. वि॰ चितकबरा கருப்பு வெள்ளை புள்ளிகளுள்ள.
कर्म, पु॰ காரியம் ; கடமை ; இரண்டாம் வேற்றுமை , விதி ;—काण्ड மத சம்பந்தமான சடங்குகள் ;—चारी உத்தியோகஸ்தன் ;—शील வேலையில் ஈடுபட்டுள்ள ; சுறுசுறுப்பான ;—हीन அதிர்ஷ்டமில்லாத; கல்ல காரியம் செய்ய முடியாத.

कर्मण्य, वि॰ செய்கிற ; சுறு சுறுப்பான.

कर्षक=पु॰ **किसान.**

कलंक, पु॰ **दाग** மாசு ; களங் கம் ; தோஷம்.

कलंकित, **कलंकी,** } வி॰ **दोषी** தோஷ முள்ள.

कलंगी, स्त्री॰=**कलगी.**

कलंदर, पु॰ ஒருவித முகம் மதியத்துறவி ; கரடி, குர ங்கு முதலியன ஆட்டு பவன்.

कल, वि॰ அழகான ; स्त्री॰ அமைதி ; நிம்மதி—**पड़ना** நிம்மதியாயிருக்க. क्रि॰ वि॰ நாளை ; நேற்று. स्त्री॰ உபாயம் ; யந்திரம்.

कलई, स्त्री॰ **मुलम्मा** ரயம் பூசு தல் ;—**खुलना** ரகசியம் வெளியாகுதல்;—**गर** ரயம் பூசுபவன் ;—**गरी** வேலை தொழில்.

कलकंठ, पु॰ குயில் ; கோகிலம்.

कलक, पु॰ அமைதியின்மை ; துக்கம்.

कलकल, स्त्री॰ சண்டை. पु॰ 'சலசல' வென்னும் சப்தம்.

कलगी, स्त्री॰ பறவையின் கொண்டை ; கட்டிடத் தின் உச்சி ; தலைப்பாகை யில் சொருகும் இறகு அல்லது ஆபரணம்.

कलछा, **कलछी,** **कलछुल,** } स्त्री॰ அகப்பை; கரண்டி.

कलत्र, पु॰ **पत्नी** மனைவி.

कलदार, वि॰ ஸ்குரூ உள்ள (யந்திரம்). पु॰ பிரிட்டிஷ் ரூபாய்.

कलधूत, पु॰ **चांदी** வெள்ளி.

कलधौत, पु॰ பொன் ; வெள்ளி.

कलप, पु॰ கஞ்சி சத்து ; நரை மயிர்ச் சாயம்.

कलपना क्रि॰ अ॰ **विलापना** பிரலாபிக்க.

कलफ़, पु॰ கஞ்சிப் பசை ; பரு.

कलबल, पु॰ **खलबली** இரைச் சல் ; உபாயம்.

कलबूत, पु॰ **ढांचा** அச்சு.

कलम, पु॰ பேனா ;—**करना** வெட்ட ;—**तोड़ना** வெகு நன்றாய் எழுத.

कलमदान, पु॰ மைக்கூடு.

कलमा, पु॰ வாக்கியம் ; முகம்மதிய மதத்தின் மூலமந்திரம்.

कलमी, वि॰ எழுதப்பட்ட ; ஒட்டு ஜாதி.

कलमुँहा, वि॰ கறுத்த முகமுள்ள ; துரதிர்ஷ்டமான.

कलरव, पु॰ பட்சி, ஓடை முதலியவற்றின் இனிமையான சத்தம்.

कलवरिया, स्त्री॰ கள்ளுக்கடை.

कलवार, पु॰ கள்ளு உண்டாக்கி விற்பனை செய்யும் ஒரு ஜாதி.

कलश, पु॰ घड़ा குடம் ; கோவில் சிகரம் ; உச்சி.

कलशी, स्त्री॰ சிறு மண் பானை ; சிறு ஸ்தூபி.

कलसा, पु॰ मण्ड பானை ; கோபுரம்.

कलह, पु॰ झगड़ा கலகம், சண்டை.

कलही, वि॰ झगड़ालू சண்டை பிடிக்கிறது.

कलां वि॰ பெரிய.

कला, स्त्री॰ அம்சம் ; சந்திரனின் கலை ; சாமர்த்தியம் ; தெய்வீக சக்தி ; கர்ணம் போடுதல் ; கலை ;—**बाजी** குதித்துக் கர்ணம் போட்டு மறுபடி நேராய் நிற்றல் (somersault).

कलाई, स्त्री॰ மணிக் கட்டு.

कलाकंद, पु॰ பால் கோவாவும் கற்கண்டும் கலந்து செய்த பர்பி.

कलाकौशल, पु॰ ஏதாவது கலையில் நிபுணத்துவம் ; சிற்பம்.

कलाधर, पु॰ சந்திரன் ; சிவன்.

कलाप, पु॰ கூட்டம் ; அம்பறாத் தூணி.

कलापी, पु॰ மயில் ; குயில்.

कलाबत्तू, पु॰ ஜரிகை வேலை.

कलाम, पु॰ कथन வசனம் ; சம்பாஷணை ; ஆக்ஷேபம்.

कलार, **कलाल**, } पु॰ கள்ளியாபாரி.

कलावंत, पु॰ பாடகன் ; நாட்டியம் செய்பவன். वि॰ கலை ஞானம் உள்ள.

कलिंग, पु॰ கலிங்க தேசம் (ஒரிஸ்ஸா).

कलिंद, पु॰ சூரியன்.

कलिंदजा, स्त्री॰ யமுனை.

कलि, पु॰ தாணிக்காய். पु॰ கலகம் ; பாவம் ; கலியுகம். वि॰ கறுப்பான.

कलिका, स्त्री॰ **कली** மொட்டு.

कलित, वि॰ सुन्दर அழகான.

कलिमल, पु॰ பாபம்.

कलिया, पु॰ ஒருவித வறுத்த மாமிசம்.

कलियाना, वि॰ மொட்டுப் பிடிக்க; புது இறகு முளைக்க.

कली, स्त्री॰ மொட்டு; சிப்பிச் சுண்ணாம்பு.

कलील, पु॰ சொல்பம்; குறைவு.

कलुष, पु॰ **मलिनता** அழுக்கு; தோஷம். वि॰ அழுக்கான.

कलुषित, वि॰ தோஷமுள்ள.

कलुषी, वि॰ அழுக்கான; பாபமுள்ள.

कलूटा, वि॰ **काला** கறுப்பான.

कलेऊ, पु॰ = कलेवा.

कलेजा, पु॰ கல் ஈரல்; ஹிருதயம்; தைரியம்; பெருந்தன்மை;—**कटना** ரொம்பவும் கஷ்டப்பட;—**काढ़ना** தீங்கிழைக்க;—**छलनी होना** ரொம்பவும் வருத்தப்பட;—**जलना** வயிறெரிய;—**तर होना** ஆனந்தமடைய;—**थाम रह जाना (या मसोसना)** துக்கத்தை அடக்கிக்கொண்டிருக்க;—**निकाल कर रखना** தெளிவாகத் தெரிவிக்க;—**पर साँप लोटना** பொறுமைப்பட;—**पर हाथ रखना** மனசாக்ஷியின் படி;—**बैठ जाना** அதைரியம் அடைய; **मुँह को या मुँह तक आना**—பயப்பட, இரக்கப்பட; **में आग लगना** வயிறெரிய; **में बैठना** மனதைக் கவர.

कलेजी, स्त्री॰ ஆடு முதலிய மிருகங்களின் இருதயத்தின் மாமிசம்.

कलेवर, पु॰ சரீரம்; உருவம்;—**बदलना** உருவம் அல்லது நீதியை மாற்றுவது.

कलेवा, पु॰ **नाश्ता** காலைச் சாப்பாடு.

कलेश, पु॰ = क्लेश.

कलोल, पु॰ ஆனந்தித்தல்; துள்ளி விளையாடுதல்.

कलोलना, क्रि॰ अ॰ துள்ளி விளையாட; ஆனந்திக்க.

कल्पना, स्त्री॰ கற்பனை.

कल्पांत, पु॰ **क़यामत** பிரளயம்.

कल्पित, वि **मनगढंत** கற்பனை செய்யப்பட்ட.

कल्याण पु॰ மங்களம்; சுபம். वि॰ நல்ல.

कल्ला, पु॰ தாடை; மூலை; விளக்கின் பர்னர்.

कहादराज़, वि॰ **मुँहज़ोर** பிடிவாதமுள்ள; மிதமிஞ்சிப் பேசுகிற.

कल्लोल, पु॰ அலை ; விளையாட்டு.

कल्लोलिनी, स्त्री॰ नदी நதி.

कवच, पु॰ जिरह बख्तर ; கவசம் ; ரட்சை.

कवरी, स्त्री॰ जूड़ा பின்னல்.

कवल, पु॰ कौर கவளம்.

कवलित, वि॰ சாப்பிடப் பட்ட.

कवायत, स्त्री॰ சிப்பாய்களின் கவாத்து.

कवि, पु॰ शायर கவி.

कविराज, पु॰ வங்காள தேசத்தில் வைத்தியர்களின் பட்டம்.

कश, पु॰ சவுக்கு ; உள்ளிழுத்தல்.

कश-मकश, स्त्री॰ ஸிகரெட், பீடி முதலியவைகளின் புகை கூட்டத்தின் இடி.

कशा, स्त्री॰ கயிறு ; சவுக்கு, முன் பின் இழுப்பது ; இடித்துக் கொள்வது ; தயங்குதல்.

कशिश, स्त्री॰ खिंचाव கவர்தல் ; இழுத்தல்.

कशीदगी, स्त्री॰ वैमनस्य மனஸ் தாபம் ; விரோதம்.

कशीदा, पु॰ सित्तिर वेलैத் தையல்.

कश्चित, वि॰ कोई ஏதாவது.

कश्ती, स्त्री॰ किश्ती படகு ; சதுரங்க ஆட்டத்தில் ராஜா கட்டுப்படும் நிலை மையில் இருத்தல்.

कषाय, वि॰ துவர்ப்பான ; காஷாய நிறமான. पु॰ துவர்ப்புப் பதார்த்தம் ; கஷாயம்.

कष्ट, पु॰ तकलीफ़ கஷ்டம் ;—साध्य செய்வதற்குக் கஷ்டமான.

कस, पु॰ பலம் ; பரீக்ஷை.

कसक, स्त्री॰ பழைய விரோதம்.

कसकना, क्रि॰ अ॰ வலிக்க.

कसकुट, पु॰ काँसा வெண்கலம்.

कसन, स्त्री॰ துக்கம் ; இறுக்கிக் கட்டும் கயிறு.

कसना, क्रि॰ स॰ இறுக்கிக் கட்ட ; கெட்டியாய் அடைக்க ; क्रि॰ अ॰ தங்கம் முதலியவைகளை உரைத்துப் பரீக்ஷிக்க.

कसनी, स्त्री॰ கட்டும் கயிறு ; உரைகல் ; பரிசோதனை ; ரவிக்கை.

कसबल, पु॰ शक्ति பலம் ; தைரியம்.

कसबा, पु॰ கஸ்பா ; பெரிய கிராமம்.

क़सबी, स्त्री॰ रंडी வேசி.

क़सम, स्त्री॰ சபதம் ;—**खाना** சத்தியம் செய்ய ;—**देना, रखना** சபதம் செய்விக்க.

कसमसाना, क्रि अ॰ கொதிக்க ; வியாகூலப்பட.

कसर, स्त्री॰ **कमी** குறைவு ; துவேஷம் ;—**करना** குறைக்க ;—**पड़ना** நஷ்டம் உண்டாக ;—**निकालना** நஷ்டத்தைச் சரிப்படுத்த ; பழி வாங்க.

कसरत, स्त्री॰ **बहुतायत** ஏராளம் ; தேகப் பயிற்சி ; உழைப்பு.

कसरती, वि॰ தேகப் பயிற்சி செய்கிற ; தேகப் பயிற்சியால் பலம் பெற்ற.

क़साई, पु॰ கசாப்புக் கடைக்காரன் ; தயவற்றவன், वि॰ தயவற்ற.

कसाना, क्रि॰ अ॰ துவர்க்க ; களிம்பு ஏற.

कसाला, पु॰ கஷ்டம் ; துன்பம் ; உழைப்பு.

कसाव, पु॰ துவர்ப்பு.

कसावट, स्त्री॰ விரைப்பு ; இழுத்தல்.

कसीदा पु॰ = **कशीदा**.

क़सीदा, पु॰ உர்து, பாரசீக பாஷைகளில் ஒரு வித கவிதை.

कसीर, वि॰ மிக அதிகமாக.

क़सूर, पु॰ **क़ुसूर** குற்றம் ;—**मंद, —वार** குற்றமுள்ள.

कसेरा, पु॰ கன்னான் ; வெங்கல வியாபாரி.

कसैला, वि॰ துவர்ப்பான.

कसैली, स्त्री॰ **सुपारी** பாக்கு.

कसोरा, पु॰ **कटोरा** கிண்ணம்.

कसौटी, स्त्री॰ உரைகல் ; சோதனை.

कस्तूरी, स्त्री॰ கஸ்தூரி.

क़स्द, पु॰ **विचार** எண்ணம் ; உத்தேசம்.

क़स्दन, क्रि॰ वि॰ தெரிந்து ; வேணுமென்றே.

कस्साब, पु॰ = **कसाई**.

क़हक़हा, पु॰ உரத்த சிரிப்பு ; அட்டகாசம்.

कहत, पु॰ **अकाल** பஞ்சம்.

कहन, स्त्री॰ **कथन** சொல்லப்பட்ட விஷயம் ; பழமொழி ; கதை.

कहना, क्रि॰ स॰ சொல்ல.

कहनावत, स्त्री॰ **कहावत** பழமொழி.

क़हर, पु॰ **आफ़त** ஆபத்து.

कहरना, क्रि॰ अ॰ कराहना வலியின் காரணமாய் பெரு மூச்சுவிடு.

कहलाना, कहवाना, क्रि॰ स॰ சொல்லச் செய்ய; தூது அனுப்ப; சொல்லப்பட.

कहवा, पु॰ காப்பிக் கொட்டை; காப்பி (பானம்).

कहां, क्रि॰ वि॰ எங்கே;—का कहां वेकुतूरम்.

कहानी, स्त्री॰ கதை.

कहार, पु॰ வீட்டு வேலை செய்யும் ஒரு ஜாதி.

कहावत, स्त्री॰ मसल பழமொழி.

कहासुना, पु॰ பிழை, தவறு.

कहासुनी, स्त्री॰ झगड़ा சகராறு; சண்டை.

कहीं, क्रि॰ वि॰ எங்கேயாவது; மிக அதிகமாய்.

काँइया, वि॰ चालाक தந்திரமான.

कांकरी, स्त्री॰ சிறு சரளை.

कांक्षा, स्त्री॰ इच्छा விருப்பம்.

कांक्षी, वि॰ விரும்புகிற.

कांख, स्त्री॰ கக்கம்.

कांखना॰, क्रि॰ अ॰ சிரமத்தால் முக்கி முணங்குதல்.

कांच, पु॰ கண்ணாடி.

कांचन, पु॰ பொன்; ஊமத்தை.

कांचली, स्त्री॰ कैंचुली பாம்புச் சட்டை.

कांजी, स्त्री॰ காடி; தயிர்மேல் இருக்கும் புளித்த ஜலம்; மோர்.

कांजी-हाउस, पु॰ பட்டி, பவுண்டு.

कांटा, पु॰ முள்; பாதாளக் கரண்டி; தராசு முள்; ஐரோப்பியர் சாப்பாட்டில் உபயோகிக்கும் முள் கரண்டி;—बोना இடையூறு செய்ய;—होना ரொம்பவும் மெலிந்து போக. कांटों में घसीटना ரொம்பவும் புகழ்ச்சி செய்ய.

कांटी, स्त्री॰ சிறு முள்; ஆணி.

कांड, पु॰ இரண்டு கணுக்களுக்கு நடுவே உள்ள இடம்; கிளை; காண்டம்; அத்தியாயம்.

कांत, पु॰ पति கணவன்.

कांता, स्त्री॰ पत्नी மனைவி.

कांति, स्त्री॰ तेज பிரகாசம்; அழகு.

कांपना, क्रि॰ अ॰ அசைய, நடுங்க.

कांय कांय, कांव कांव, पु॰ காக்கை கத்துதல்; வீண் சத்தம்.

कांवर, स्त्री० बहँगी कावडि.

कांवरिया, पु० कावडि एटुत्तुच् चेल्लुम् तीर्त्त यात्तिरी.

कांस, पु० कोरैप्पुल्.

कांसा पु० वेण्कलम्.

काई, स्त्री० तेङ्किय जलत्तिल् मितक्कुम् पाचि ; अऴुक्कु.

काक, पु० कौआ काक्कै.

काका, पु० चाचा तकप्पनारिन् सकोतरन्.

काकी, स्त्री० पॆण् काक्कै ; **चाची** तकप्पनारिन् सकोतरनिन् मनैवि.

काकु, पु० वियङ्कियम्.

काकुल, पु० कून्तल्.

काग, पु० कौआ काकम् ; कार्क्कु.

काग़ज़, पु० काकितम् ; पत्तिरम् ; समाचारप् पत्तिरिकै.

काग़ज़ात, पु० काकितङ्कळ् ; पत्तिरङ्कळ्.

काग़ाजी, वि० काकितत्ताल् सॆय्त ; ऎऴुतप्पट्ट ; काकितम् पोन्ऱ.

कागद, पु० = **काग़ज़**.

काछ, पु० इटुप्पु ; वेष्टियिन् कच्चै.

काछना, क्रि० स० वस्त्तिरत्तैक् कच्चै पोट्टुक् कट्टिक्कॊळ्ळ.

काछनी, स्त्री० कच्चै पोट्टु अणिन्त ऒरुविध वस्त्तिरम्.

काछा, पु० = **काछनी**.

काछी, पु० कऱिकाय् पयिर् सॆय्तु विऱ्पवन्.

काछे, क्रि० स० समीपत्तिल्.

काज, पु० काम कारियम् ; पित्तान् पोटुम् तुवारम्.

काजर, काजल, पु० कण्मै.

काजी, पु० मुकम्मतिय नियायाति पति.

काजू, पु० मुन्तिरिप् पऴुप्पु.

काट, स्त्री० मुक वॆट्टु अल्लतु आटैयिन् वॆट्टु ; वॆट्टुतल् ; नऱुक्कुतल्.

काटना, क्रि० स० वॆट्ट ; कुऱैक्क ; कॊल्ल.

काठ, पु० कट्टै ;—**का उल्लू** वटिक्कट्टिन मूट्टाळ् ; —**में पांव देना** तानॆ कष्टप्पट्टत् तयाराक ; कैतियाक ;—**की हांडी** मरप्पाऩै ; सुलपमाय् उटैयक् कूटिय वस्तु.

काठड़ा, पु॰ பெரிய மரத் தொட்டி.

काढ़ना, क्रि॰ स॰ வெளிப் படுத்த ; பகிரங்கப் படுத்த ; கட்டை, கல் முதலியவற்றில் செதுக்கு வேலை செய்ய.

काढ़ा, पु॰ கஷாயம்.

कातना, क्रि॰ स॰ நூல் நூற்க.

कातर, वि॰ பயந்த.

कातिक, पु॰ **कार्तिक** கார்த்திகை.

कातिब पु॰ **लेखक** எழுதுபவன்; குமாஸ்தா.

क़ातिल, वि॰ கொலை செய்யும்.

कादर, वि॰ = **कातर.**

कादिर, वि॰ சாமர்த்திய முள்ள ; பலமுள்ள.

कान, पु॰ காது;—**भरना** கோள் சொல்ல ;—**पर जू न चलना** கவனக் குறைவாய் இருக்க ;—**पर हाथ धरना** மறுக்க ;—**पकड़ना** தண்டனைக் குட்பட ; தாழ்மையைத் தெரிவிக்க;—**फूलना** கோள் சொல்லி சண்டை மூட்டி விட ;—**काटना** சாமர்த்தியத்தால் ஏமாற்ற ;—**का कच्चा** கேட்பதெல்லாம் நம்புகிற;—**खड़े होना** பயப்பட ;—**में तेल डालना** கவனியாது போல் இருக்க ; —**लगाना** நம்பிக்கைக்கு ஆளாக.

कानन, पु॰ காடு ; வீடு.

काना, वि॰ ஒரு கண் கெட்டுப் போன ; பூச்சி அரித்த (பழம்).

कानाकानी, **कानाफूसी,** } स्त्री॰ தாழ்ந்த குரலில் ரகசியமாய்ச் சொல்லுதல்.

कानी, वि॰ ஒரு கண் உள்ள (ஸ்திரீ) ; எல்லாவற்றிலும் சிறிய (விரல்.)

कानी-हाउस, पु॰ ஆடு, மாடு அடைக்கும் 'பவுண்டு'.

क़ानून, पु॰ சட்டம்.

क़ानूनगो, पु॰ நிலவரி உத்தியோகஸ்தன், ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்.

क़ानूनदां, पु॰ வக்கீல்.

क़ानूनन, क्रि॰ वि॰ சட்டப்படி.

क़ानूनी, वि॰ சட்டம் அறிந்த ; சட்ட சம்பந்தமான ; தர்க்கம் செய்கிற.

कान्ह, पु॰ ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்.

कापुरुष, पु॰ பயங்காளி.

क़ाफ़िया, पु॰ செய்யுட்களில் அந்தியப் பிராஸம்

(rhyme) ; —तंग करना ரொம்பத் தொந்தரவு படுத்த.

काफ़िर, वि॰ முகம்மதியர் ஐதீகப்படி அன்னிய மதக் காரன் ; கடவுளை நம்பாதவன் ; நாஸ்திகன்.

क़ाफ़िला, पु॰ பிரயாணிகள் கூட்டம்.

काफ़ी, वि॰ போதுமான ; பூரா

काफ़ूर, पु॰ கற்பூரம்.

काबर, वि॰ புள்ளியுள்ள.

काबा, पु॰ மெக்கா நகரத்தில் ஒரு புண்ணிய ஸ்தலம், முகம்மதியர் ஹஜ் யாத்திரை போகும் இடம்.

काबिज़, वि॰ அதிகாரமுள்ள ; மலச்சிக்கல் உண்டாக்கும்.

क़ाबिल, वि॰ योग्य தகுந்த.

क़ाबिलियत, स्त्री॰ योग्यता தகுதி; சாமர்த்தியம்.

काबुक, स्त्री॰ புறு மாடம்.

काबुली पु॰ காபூல்காரன்.
वि॰ காபூலைச் சேர்ந்த.

काबू पु॰ वश வசம்.

काम, पु॰ காரியம்; பிரயோஜனம் ; —आना உபயோகப்பட ; —तमाम करना வேலை முடிக்க, கொல்ல ; देना வேலைக்குதவ ;—पड़ना விவகார சம்பந்தம் ஏற்பட ;—में लाना உபயோகப்படுத்த.

कामकाज, पु॰ வேலை; தொழில்.

कामकाजी, वि॰ காரியம் செய்யும்.

कामगार, पु॰ மாசனஜர், ஏஜண்டு. वि॰ சித்திரத் தையல் வேலை செய்யப் பட்ட.

कामचलाऊ, वि॰ எப்படியாவது சமாளித்துத் காரியத்தை முடிக்கக் கூடிய.

कामचोर वि॰ வேலையைச் செய்யாமல் ஏமாற்றித் திரிகிற.

कामदार, वि॰ =कामगार.

कामना, स्त्री॰ इच्छा விருப்பம்.

कामयाब, वि॰ सफल வெற்றியடைந்த.

कामयाबी, स्त्री॰ सफलता வெற்றி.

कामिल, वि॰ पूर्ण முழு.

कामी, **कामुक,** } वि॰ விரும்புகிற ; விஷய வாசனையில் மூழ்கிய.

काय, स्त्री॰ शरीर शरीर.

क़ायदा, पु॰ नियम ; முறை.

क़ायम वि॰ मुक़र्रर தீர்மானிக்கப் பட்ட ; स्थाई ஸ்திரமான ;—**मुक़ाम**, वि॰ பதிலுக்கு வேலைபார்க்கும்.

क़ायर, वि॰ பயந்த.

क़ायल, वि॰ ஒப்புக் கொள்ளுகிற.

कायस्थ, पु॰ வட இந்தியாவில் ஒரு ஜாதியின் பெயர்.

काया, स्त्री॰ சரீரம்.

कायाकल्प, पु॰ ரஸவனம் உண்டாக்கும் சிகிச்சை.

कायापलट, स्त्री॰ மிகப் பெரிய மாறுதல்.

कायिक, वि॰ சரீர சம்பந்தமான.

कार, पु॰ செய்கை ; செய்பவன்.

कारक, वि॰ செய்கிற ; வேற்றுமை (இலக்கணம்).

कार-करदा, वि॰ வேலை நன்றாய்ச் செய்யும் ; அநுபவமுள்ள.

कारकुन, पु॰ எதிர் பார்ப்பவன் ; ஏற்பாடு செய்பவன் ; ஏஜண்டு.

कारख़ाना, पु॰ தொழிற்சாலை,

कारगर, वि॰ பலித்த ; குணக்கரக்கூடிய.

कारगुज़ार, वि॰ கடமையை நன்றாய்ச் செலுத்துகிற.

कारगुज़ारी, स्त्री॰ கடமை செலுத்துதல் ; சாமர்த்தியமாய் வேலை செய்தல்.

कारचोबी, स्त्री॰ சித்திரத்தையல் வேலை.

कारण, पु॰ காரணம்.

कारतूस, पु॰ தோட்டா.

कारनामा, पु॰ யாராவது செய்த காரியங்களின் (முக்கியமாய் யுத்தங்களின்) வர்ணனை.

कारपरदाज़, पु॰ மானேஜர் ; ஏஜண்டு.

कारबार, पु॰ வேலை ; தொழில்.

कारबारी, वि॰ வேலையுள்ள.
पु॰ ஏஜண்டு.

कारवाई, स्त्री॰ செயல் ; நிகழ்ச்சிக் குறிப்பு, நடவடிக்கை

कारवाँ, पु॰ பிரயாணிக் கூட்டம்.

कारसाज़, पु॰ காரியத்தைச் சாதிக்கும் யோசனை சொல்பவன்.

कारसाज़ी, स्त्री॰ காரியத்தைச் செய்துமுடிக்க யோசனை;

कारस्तानी, स्त्री॰ = कारसाज़ी.

कारा, स्त्री॰ சிறை.

कारागार, कारागृह, } पु• சிறைச்சாலை.

कारावास, पु• சிறைவாசம்.

कारिंदा, पु• குமாஸ்தா ; ஏஜண்டு ; மானேஜர்.

कारिख, स्त्री• =कालिख.

कारी, पु• செய்கிறவன். वि• கொலை செய்யும்.

कारीगर, पु• சிற்பி.

कारुण्य, पु• தயா தயை.

काल्रा, पु• பேசாத மூத்திரம்.

कारोबार, पु• வேலை; தொழில்.

कार्पण्य, पु• कंजूसी கஞ்சத்தனம்.

कार्य, पु• காரியம்.

कार्यकर्त्ता, पु• உத்தியோகஸ்தன்.

कार्यालय, पु• ஆபீஸ் ; தொழிற்சாலை.

कार्रवाई, स्त्री• =काररवाई.

काल, पु• சமயம் ; யமன் ; பஞ்சம்.

कालकूट, पु• மிக பயங்கரமான ஒரு விஷம்.

कालकोठरी, स्त्री• சிறையின் இருட்டறை.

कालचक्र, पु• காலத்தின் மாறுபாடு.

कालयापन, पु• காலத்தைக் கழித்தல்.

काला, वि• கறுத்த.

कालातीत, वि• காலாவதியான.

काला नमक, पु• சோடா கலந்து செய்த ஒருவித ஜீரண உப்பு.

काला पानी, पु• நாடு கடத்தும் தண்டனை, அந்தமானுக்கு அனுப்புதல்.

कालिंदी, स्त्री• யமுனை.

कालिख, स्त्री• மை.

कालिमा, स्त्री• கறுமை ; இருட்டு.

काली, स्त्री• காளி அம்மன், துர்க்காதேவி.

काली मिर्च, स्त्री• மிளகு.

कालीन, वि• ஒரு காலத்தைச் சேர்ந்த.

क़ालीन, पु• ஜமக்காளம் ; விரிப்பு.

काल्पनिक, वि• கற்பனை செய்யப்பட்ட.

काव्य, पु• காவியம்.

काश, अ• கடவுள் அநுக்கிரகிக்கட்டும் ; அவ்வாறு நடக்கட்டும் (வேண்டுகோள் அல்லது எதிர் பார்ப்பதைக் காட்டும் சொல்).

काशाना, पु• குடிசை ; வீடு.

काशीफल, पु• பூசணிக்காய்.

काश्त, स्त्री० விவசாயம் ; விவசாயக் குத்தகைப் பாத்தியம் ;—**कार, पु०** குடியானவன் ; குத்தகைக் குடியானவன்.—**कारी, स्त्री०** குடியானத் தொழில்.

काष्ठ, पु० लकड़ी கட்டை.

कासा, पु० பேலா ; கோப்பை.

क़ासिद, पु० தூதன் ; தபால் கொண்டு ஒடுகிறவன் (Postal runner).

कासीस, पु० அன்னபேதி. (Iron Sulphate).

काहिल, वि० आलसी சோம்பேறியான.

काहे, क्रि० वि० क्यों ஏன்.

किंकर, पु० அடிமை ; வேலையாள்.

किंकर्तव्य-विमूढ़, वि० என்ன செய்வதென்று தெரியாத.

किंकिणी, स्त्री० करधनी ஒட்டியாணம்.

किंचन, पु० स्वल्पम்.

किंचित, वि० கொஞ்சம்.

किंजल्क, पु० தாமரை.

किंतु, अ० लेकिन ஆனால்.

किंवदंती, शो० अफ़वाह வதந்தி,

किंवा, अ० या அல்லது.

किंशुक, पु० பூவரசமரம்.

कि, अ० அதாவது (that).

किकियाना, क्रि० अ० रोना அழ.

किचकिच, स्त्री० வீண் பேச்சு.

किचकिचाना, किटकिटाना, } **क्रि० अ०** பல் நெறிக்க.

कितना, वि० எத்தனை ; எவ்வளவு.

किता, पु० துண்டு.

किताब, स्त्री० पुस्तक புஸ்தகம்.

किताबत, स्त्री० लिखना எழுதுதல்.

किताबी वि० புஸ்தக சம்பந்தமான.

किधर, क्रि० वि० எந்த திசையில் ; எங்கே.

किनका, पु० குருணை, நொய்.

किनार, किनारा, } **पु०** ஓரம், கரை.

किनारा.कश, पु० விலகியிருப்பவன்.

किनारी, स्त्री० துணிகளின் கரையில் நெய்யப்படும் தங்க அல்லது வெள்ளி ஜரிகை.

किनारे, क्रि० वि० ஓரத்தில் ; தனியாய்.

किफ़ायत, स्त्री० செட்டு.

किफ़ायती, वि० செட்டாய் செலவு செய்யும்.

किबला, पु० மேற்கு திசை ;

—नुमा அரபி படகோட்டி கள் மேற்கு திசையைக் காட்டுவதற்காக உபயோகித்த ஒரு கருவி.

किब्र, पु• மேன்மை ; கிழத் தன்மை.

किमाम, पु• சர்க்கரை அல்லது வெல்லப் பாகு.

किमार, पु• சூதாட்டம்.

किमारबाज़, पु• சூதாடுபவன்.

किमाश, पु• முறை.

कियत, वि• எத்தனை.

कियारी, स्त्री• क्यारी பார்க்க.

किरकिरा, वि• சிறு கற்கள் நிறைந்த ;—होना சந்தோஷத்தில் இடையூறு விழு.

किरकिरी, स्त्री• கண்ணை உறுத்தும் தூசு ; அவமானம்.

किरच, स्त्री• துப்பாக்கியின் முனையில் வைக்கும் 'சனியன், என்னும் குத்தும் கத்தி (bayonet).

किरण
किरन } स्त्री• கிரணம்.

किरपान, पु• कृपाण கத்தி ; வாள்.

किररानाना, क्रि• अ• பல்லை நெறிக்க.

किरात, पु• ஒரு காட்டு ஜாதியைச் சேர்ந்த மனிதன்.

किराना, पु• केराना பலசரக்கு சாமான்கள்.

किरानी, पु• केरानी ஆங்கிலோ இந்தியன் ; குமாஸ்தா.

किराया, पु• भाड़ा வாடகை.

किरायेदार, पु• வாடகை கொடுப்பவன்.

किरासन, पु• மண் எண்ணெய்.

किरिच, स्त्री• = किरच.

किलक, स्त्री• சந்தோஷக் கூச்சல் போடுதல் ; நாணல் தட்டை.

किलकार,
किलकारी } स्त्री• சந்தோஷக் கூச்சல்.

किलबिलाना, क्रि• अ• அசையா : சஞ்சலப்பட.

किला, पु• கோட்டை.

किलाबंदी, स्त्री கோட்டை கட்டல்.

किल्लत, स्त्री• குறைவு.

किल्ली, पु• பெரிய ஆணி ; முளை.

किल्ली, स्त्री ஆணி.

किवाड़, पु• கதவு.

किशमिश, स्त्री• கிஸமிஸ் பழம் (உலர்ந்த விரையில்லாத திராட்சை.)

किशलय, पु• துளிர்.

किशोर, पु• 11 வயதுக்கு மேல் 15 வயதுக்குட்

பட்ட பையன் ; புத்திரன்.

किश्त, स्त्री॰ சதுரங்கத்தில் ராஜா கட்டுப்படும் நிலை மையிலிருத்தல் ; (check in the game of chess)

किश्ती, स्त्री॰ नाव படகு;—**नुमा** वि॰ படகைப் போன்ற.

किसमत, स्त्री॰ **किस्मत** தலைவிதி.

किसलय, पु॰ = **किशलय**.

किसान, पु॰ வேளாளன்.

किसानी, स्त्री॰ வேளாண்மை.

किस्त, **किस्तबंदी** } स्त्री॰ தவணைப்படி செலுத்துதல்.

किस्तवार, क्रि॰ वि॰ தவணைப் படி.

किस्म, स्त्री॰ மாதிரி ; விதம்.

किस्मत, स्त्री॰ தலை விதி ;—**वर** वि॰ பாக்கியசாலியான.

किस्सा, पु॰ கதை.

किस्सा-कोताह, क्रि॰ वि॰ சுருக்கிச் சொல்லின்.

कीक, पु॰ கூச்சல்.

कीकना, क्रि॰ अ॰ கூச்சலிட.

कीकर, पु॰ **बबूल** கருவேல மரம்.

कीच, **कीचड़**, } पु॰ சேறு ; கண் பீளை.

कीट, **कीड़ा**, } पु॰ புழு.

कीड़ी, स्त्री॰ சிறுபுழு.

कीना, पु॰ द्वेष துவேஷம்.

कीमत, स्त्री॰ दाम விலை.

कीमती, वि॰ விலையுயர்ந்த.

कीमा, पु॰ மிகச் சிறு துண்டுகளாக வெட்டப் பட்ட மாமிசம்.

कीमिया, स्त्री॰ ரஸாயனம்.

कीमियागर, पु॰ விஞ்ஞானி.

कीर, स्त्री॰ கிளி ; பட்சிவேடன்.

कीर्तनिया, स्त्री॰ கீர்த்தனை பாடுபவன்.

कील, स्त्री॰ ஆணி.

कीलक, स्त्री॰ खूँटी முளை.

कीलना, क्रि॰ स॰ ஆணி அடிக்க.

कीला, पु॰ பெரிய ஆணி.

कीली, स्त्री॰ சக்கரத்தின் அச்சு, இருசு.

कीश, पु॰ குரங்கு.

कुँअर, पु॰ பையன் ; ராஜகுமாரன்.

कुँआरा, वि॰ விவாகமாகாத.

कुँई, स्त्री॰ कुमुदिनी அல்லி பூ.

कुंज, पु॰ அடர்ந்த சோலை.

कुंजड़ा, पु॰ கறிகாய் விற்கும் ஒரு ஜாதி.

कुंजर, पु॰ யானை. वि॰ சிறந்த.

குஞ்சி, ஸ்ரீ• **சாபி** சாவி ; அர்த் தப்புத்தகம்.

குஂ, வி• மூட்டாளான ; மழுங்கிய.

குஂதித, வி• மழுங்கிய.

குண்ட, பு• குட்டை, குளம்.

குண்டல, பு• காதில் அணியும் குண்டலம்.

குண்டலி, பு• ஜாதகம்.

குண்டா, பு• பானை ; கதவின் சங்கிலி மாட்டுவதற்காக நிலவாசலில் உள்ள கொண்டி.

குண்டி, ஸ்ரீ• கதவுச் சங்கிலி.

குண்ட, பு• சட்டி.

குண்டல, பு• கூந்தல், தலைமயிர்,

குண்ட, பு• வெண்மை நிறமுள்ள ஒரு பூ ; தாமரை. வி• மழுங்கிய.

குண்டஜ்ஹன. பு• மூட்டாள்.

குண்டன, பு• சுத்தமான தங்கம். வி• சுத்தமான.

குண்டரூ, பு• கோவைக்காய்.

குண்டா, பு• கனத்த விறகுக் கட்டை ; துப்பாக்கியின் அடிபாகம். (Butt-edd).

குண்டி, ஸ்ரீ• தூணிகளின் சருங் கலை நீக்கி, ஒரு கட்டை யால் அடித்து சீராக்கி மடித்தல் ; நன்றாய் அடித் தல்.

குண்ப, பு• பானை ; யானையின் தலையில் இருக்கும் இர ண்டு உயர்ந்த பாகங்கள்.

குண்பகார, பு• குயவன் ; சேவல்.

குண்வர, பு• = **குண்பர.**

குண்வாரா, வி• = **குண்பாரா.**

குணா, பு• கிணறு.

குணார, பு• அற்பசி மாதம்.

கு, ஸ்ரீ• அல்லி.

குகர்ம, பு• கெட்ட காரியம்.

குகர்மீ, வி• கெட்ட காரியம் செய்கிற.

குகுர, பு• நாய்.

குகுரதந்த, பு• அதிகப்படியான கோணல் பல், நாய்ப் பல்.

குகுரமுத்தா, பு• நாய்க் குடை.

குகுஹட, பு• சேவல்.

குகுஹர, பு• = **குகுர.**

குக்ஷ, பு• பெட வயிறு.

குக்ஷேத, பு• கெட்ட இடம்.

குகாத, பு• கெட்ட சமயம்.

குச, பு• ஸ்தனம்.

குசக்ர, பு• **ஷடயந்ர** சதியா லோசனை.

குசக்ரீ. பு• சதியாலோசனை செய்பவன்.

குசலனா, க்ரி• ஸ• நசுக்க.

குசால, ஸ்ரீ• கெட்ட நடத் தை ; போக்கிரித்தனம்.

குசேஷ்டா, ஸ்ரீ கெட்ட பிரயத்தினம்.

குசைலா, வி. அழுக்கான ; அழுக்கான உடையுள்ள.

குச்ச, வி. சில ; கொஞ்சம்.

குச்ச-ஏக வி. மிகச் சில.

குச்ச ந குச்ச, வி. ஏதாவது.

குஜா, க்ரி. வி. எங்கே, எவ்விடம்.

குஜாதி, ஸ்ரீ. கெட்ட ஜாதி.

குஜோக, பு. கெட்ட சேர்க்கை; கெட்ட சமயம்;

குட்கா, பு. சிறு துண்டு.

குட்னா, பு. ஸ்திரீகளை ஏமாற்றி பர புருஷர்களுடன் சந்திக்கச் செய்கிறவன். **க்ரி. ச.** இடிபட.

குட்னி, ஸ்ரீ. = குட்னா.

குட்டை. ஸ்ரீ. இடித்தல் ; இடிக்குங் கூலி.

குடிய, ஸ்ரீ. குடிசை.

குடில, வி. கபடமான ; கோணலான. **பு.** போக்கிரி.

குடி, ஸ்ரீ. / **குடீர, பு.** குடிசை.

குடும்ப, பு. परिवार குடும்பம்.

குடேக, ஸ்ரீ. தப்பான பிடிவாதம்.

குடேவ ஸ்ரீ. கெட்ட வழக்கம்.

குட்லா, பு. குதிர்.

குட்ஹ, பு. கெட்ட இடம்.

குட்ஹார, பு. கோடாலி.

குட்ஹாரி, ஸ்ரீ. கோடாலி ; நாசம் செய்பவன்.

குட்ஹோர, பு. குட்ஹ.

குடகுடானா, / குடகுடானா, க்ரி. ச. முணு முணுத்துப் பேச, மனதுக்குள் புகைந்து கொண்டிருக்க.

குடோல, வி. கோரமான.

குட்ங்க, பு. கெட்ட நடத்தை ; கெட்டமாதிரி.

குட்ங்கா, வி. கெட்டமாதிரியான ; ஒழுங்கில்லாத.

குட்னா, க்ரி. ச. மனதுக்குள் வெறுப்பு அல்லது கோபம் அடைய ; வயிறெரிய.

குடப-வி. கோரமான ; தூக்குணமுடைய.

குடாவா, க்ரி. ஸ. துக்கம் அல்லது கோபம் அடையச் செய்ய.

குதனா, க்ரி. ச. மதிப்பிடப்பட.

குதரனா, க்ரி. ஸ. கொத்திச் சாப்பிட.

குதர்க், பு. விதண்டா வாதம்.

குதர்கீ, பு. விதண்டா வாதம் செய்பவன்.

कुतिया, स्त्री॰ பெண் நாய்.

कुतुब, पु॰ துருவ நட்சத்திரம் ; நுமா திசை காட்டும் கருவி.

कुतुब, पु॰ **किताबें ;—खाना** புஸ்தகாலயம்.

कुतूहल, पु॰ விந்தை ; தெரிந்து கொள்ள ஆசை.

कुत्ता, पु॰ நாய்.

कुत्सा, स्त्री॰ நிந்தனை.

कुत्सित, वि॰ அல்பமான.

कुदकना, क्रि॰ अ॰ **कूदना** குதிக்க.

कुदरत, स्त्री॰ சக்தி ; சுடவுளின் சக்தி ; இயற்கை.

कुदरती, वि॰ தெய்வீகமான.

कुदाना, क्रि॰ स॰ குதிக்கச் செய்ய.

कुदाल, स्त्री॰ பிக்காசு. (pick-axe).

कुदिन, पु॰ கெட்ட காலம்.

कुदृष्टि, स्त्री॰ கெட்ட பார்வை ; 'கண் வைத்தல்.'

कुनइना, வெது वि॰ வெதுப்பான ; நகச் சூடான.

कुनबा, पु॰ குடும்பம்.

कुनह, स्त्री॰ வெறுப்பு.

कुन्द, वि॰ மந்தமான.

कुपंथ, पु॰ கெட்ட வழி.

कुपढ़, वि॰ படிப்பில்லாத.

कुपथ, पु॰ கெட்ட வழி ; அபத்தியச் சாப்பாடு.

कुपथ्य, पु॰ அபத்தியச் சாப்பாடு.

कुपाठ, पु॰ கெட்ட யோசனை.

कुपात्र वि॰ தகுதியற்ற.

कुपित, वि॰ கோபமுள்ள.

कुपुत्र, पु॰ கெட்ட புத்திரன்.

कुप्पा, पु॰ தோல் ஜாடி.

कुप्पामल, पु॰ தடிராமன்.

कुप्पी, स्त्री॰ சிறிய தோல ஜாடி.

कुफ़्र, पु॰ முகம்மதிய மதத்தினின்று வேறு பட்ட மதம்.

कुफ्ल, पु॰ பூட்டு.

कुबड़ा, पु॰ கூனன். वि॰ கோணலான.

कुबड़ी, स्त्री॰ கூனி ; வளைந்த பிடியுள்ள தடி.

कुबुद्धि, स्त्री॰ துர்புத்தி.

कुबेला, स्त्री॰ கெட்ட வேளை.

कुब्ज, वि॰ கூனலுள்ள.

कुमंत्रणा, स्त्री॰ கெட்ட யோசனை.

कुमार, पु॰ புத்திரன் ; இளவரசன்.

कुमारी, स्त्री॰ விவாகமாகாத பெண்.

कुमार्ग, पु॰ கெட்ட வழி.

कुमार्गी, वि॰ கெட்ட நடத்தை யுள்ள.

कुमुद, पु॰, कुमुदिनी, स्त्री॰, } அல்லி.

कुम्मैत, पु॰ கறுப்பு கலந்த சிவப்பு நிறம் ; செடி நிற முள்ள குதிரை.

कुम्हड़ा पु॰ பூஷணிக்காய்.

कुम्हलाना, क्रि॰ स॰ வாட, வதங்க.

कुम्हार, पु॰ குயவன்.

कुरंग, पु॰ மான் ; கெட்ட லட்சணம்.

कुरकी, स्त्री॰ कुर्की ஜப்தி செய் தல்.

कुरकुरा, वि॰ முரமுரப்பான ; காகரப்பான ; சுலபமாய் உடையக் கூடிய.

कुरता, पु॰ குடுத்துணி, ஜுப் பா.

कुरबान, वि॰ பலியிடப்பட்ட.

कुरबानी, स्त्री॰ பலி.

कुरसी, स्त्री॰ = कुर्सी நாற்காலி ; வம்ச பரம்பரை ;—नामा வம்சாவளி.

कुरान, पु॰ முகம்மதிய வேத புஸ்தகம்.

कुराह, स्त्री॰ கெட்ட வழி ; கெட்ட நடத்தை.

कुराही वि॰ கெட்ட வழியில் செல்லுகிற. स्त्री॰ கெட்ட நடத்தை.

कुरीति, स्त्री॰ கெட்ட ரீதி.

कुरुख, वि॰ नाराज़ கோபமான.

कुरूप, वि॰ குரூபமான, கோர மான.

कुरेदना, क्रि॰ स॰ வெட்ட (பூமி யை).

कुर्क, वि॰ ஜப்தியான.

कुर्की, स्त्री॰ ஜப்தி செய்தல்.

कुलंग, पु॰ சேவல்,

कुलंजन, पु॰ சித்தரத்தை.

कुल, पु॰ வம்சம் ; மொத்தம். वि॰ पूरा பூரா.

कुलट, वि॰ கெட்ட நடத்தை யுள்ள.

कुलफ़, पु॰ பூட்டு.

कुलफ़त, स्त्री॰ கவலை.

कुलफ़ी, स्त्री॰ ஐஸ்க்ரீம் அடைக் கப் பட்ட சிறு தகரக் குவளை.

कुलबुलाना, वि॰ அசைய ; சஞ் சலப்பட.

कुलबोरन, वि॰ குலத்தின் பெய ரைக் கெடுக்கும்.

कुलवंत, कुलवान, } वि॰ உயர்குலத்து.

कुलह, स्त्री॰ குல்லா.

कुलही, स्त्री॰ பனிக் குல்லா.

कुलांगार, पु॰ குலத்தை நாசம் செய்பவன்.

कुलांच, स्त्री॰ குதி ; பாய்ச்சல்.

कुलाबा, पु॰ கதவின் ஆதாரம் அல்லது தாங்கல், கீல்.

कुलिश, पु॰ வைரம் ; மின்னல் ; இடி.

कुली, पु॰ கூலி.

कुलीन, वि॰ உயர் குலத்து ; பவித்திரமான.

कुलुफ़, पु॰ பூட்டு.

कुलेल, स्त्री॰ விளையாட்டு.

कुल्ला, पु॰ வாய் கொப்பளித்தல்.

कुल्ली, स्त्री॰ = कुल्ला.

कुल्हड़, पु॰ மண்கலயம்.

कुल्हाड़ी, स्त्री॰ கோடாலி.

कुल्हिया, स्त्री॰ சிறு மண் கலயம்.

कुवाच्य, वि॰ சொல்லத்தகாத पु॰ திட்டு.

कुवार, पु॰ அற்பிசி மாதம்.

कुविचारी, वि॰ கெட்ட எண்ணமுள்ள.

कुश, पु॰ தர்ப்பைப் புல்.

कुशल, वि॰ கைதேர்ந்த ; சூக்ஷமமான.

कुशाग्र, वि॰ புல் நுனியைப் போலக் கூர்மையான.

कुशादा, वि॰ விசாலமான. क्रि॰ वि॰ தனியாய் ; தூரத்தில்.

कुशीलव, पु॰ கவி ; நாடகத்தில் நடிப்பவன்.

कुश्ती, वी॰ குஸ்தி ;—बाज़. वि॰ குஸ்தி விளையாடுகிற.

कुसंग, पु॰ कुसंगति துஷ்டர் சேர்க்கை.

कुसमय, पु॰ கெட்ட காலம் ; தகுதியற்ற சமயம்.

कुसल, वि॰ = कुशल.

कुसाइत, स्त्री॰ கெட்ட முகூர்த்தம்.

कुसीद, पु॰ வட்டி ; வட்டிக்குக் கடன் கொடுத்த பணம்.

कुसुंभ, पु॰ தாணிகளுக்காகச் சிவப்புச் சாயம் இறக்கும் ஒரு பூ.

कुसुम, पु॰ பூ ; கண்ணில் விழும் பூ ; புஷ்பவதியாதல்.

कुसुमांजलि, स्त्री॰ இரு கை நிறைய புஷ்பம்.

कुसुमाकर, पु॰ வஸந்த காலம்.

कुसुमायुध, पु॰ காமதேவன்.

कुसुमित, वि॰ மலர்ந்த.

कुहक, पु॰ ஏமாற்றம் ; துஷ்டன் ; சேவலின் கூவல்.

कुहकना, क्रि॰ अ॰ पक्षि इनि मैयाय்க் கூவுதல்.
कुहनी, स्त्री॰ மூழங்கை.
कुहर, पु॰ துவாரம்.
कुहरा, पु॰ மூடு பனி.
कुहराम, पु॰ அழுகை ; இரைச் சல்.
कुहासा, पु॰ = कुहरा.
कुहुक, पु॰ பட்சிகளின் இனி மையான தொனி.
कुहुकना, क्रि॰ अ॰ பட்சிகளைப் போல் இனிமையாய்ப் பேசுதல்.
कूँचा, पु॰ துடைப்பம்.
कूँची, स्त्री॰ சிறு துடைப்பம் ; வர்ணம் பூசும் புருஷ்.
कूँडा, पु॰ பாத்ர.
कूँडी, स्त्री॰ சிறு தொட்டி.
कूँथना, क्रि॰ स॰ அடிக்க.
कूई, स्त्री॰ = कुमुदिनी.
कूक, स्त्री॰ நீண்ட இனிமை யான தொனி.
कूकना, क्रि॰ अ॰ மயில் அல் லது குயில் கூவுதல்.
कूकर, पु॰ நாய்.
कूच, पु॰ புறப்படுதல்.
कूचा, पु॰ சந்து.
कूज, स्त्री॰ தொனி.
कूजन, पु॰ பட்சிகளின் இனி மையான கூவல்.
कूजना, क्रि॰ अ॰ இனிமை யாய்ப் பேச.
कूज़ा, पु॰ கூஜா ; மண் பாண் டத்தில் படிய விட்ட கற் கண்டு.
कूट, वि॰ பொய்யான.
कूटना, क्रि॰ स॰ இடித்துப் பொடியாக்க.
कूटनीति, स्त्री॰ கபட நடத் தை.
कूटस्थ, वि॰ மிகச் சிறந்த.
कूड़ा, पु॰ கூளம் ; பிரயோ ஜனமற்ற வஸ்து.
कूढ़, वि॰ அறிவில்லாத.
कूढ़मग़ज़, वि॰ மந்த புத்தி யுள்ள.
कूतना, क्रि॰ स॰ மதிப்பிட.
कूदना, क्रि॰ अ॰ குதிக்க.
कूप, पु॰ கிணறு.
कूबड़, पु॰ கோணல் ; கூன்.
कूर, वि॰ தயவற்ற ; கெட்ட ; பயங்கரமான.
कूरा, पु॰ குவியல் ; பாகம் ; கூறு.
कूर्म, पु॰ ஆமை.
कूल, पु॰ கரை ; சமீபம் ; பெரிய வாய்க்கால் ; குளம்.
कूल्हा, पु॰ இடுப்பின் எலும்பு கள்.

कूवत, स्त्री॰ பலம்.

कृत, वि॰ செய்யப்பட்ட ; —**कार्य** वि॰ எண்ணம் நிறை வேறிய ;—**कृत्य** वि॰ காரியம் கைகூடிய.

कृतघ्न, वि॰ நன்றி கெட்ட.

कृतज्ञ, वि॰ நன்றியுள்ள.

कृतांत, पु॰ முடிக்கிறவன் ; யமன்.

कृतार्थ, वि॰ காரியம் கைகூடின ; திருப்தியடைந்த.

कृति, स्त्री॰ செயல் ; காரியம்.

कृती, वि॰ சாமர்த்தியமுள்ள ; சாதுவான.

कृत्य, पु॰ காரியம்.

कृत्रिम, वि॰ செயற்கையான (இயற்கையில்லாத) ; நகல் செய்த.

कृपण, पु॰ கஞ்சன்.

कृपया, क्रि॰ वि॰ தயவுசெய்து.

कृपा, स्त्री॰ **मेहरबानी** தயை ; —**पात्र** वि॰ தயைக்கு ஆளான.

कृपाण, पु॰ கத்தி ; வாள்.

कृपालु, वि॰ தயவுள்ள.

कृमि, पु॰ கிருமி.

कृश, वि॰ மெலிந்த ; சிறிய.

कृशानु, पु॰ அக்கினி.

कृशित, वि॰ மெலிந்த.

कृषक, पु॰ **किसान** ; குடியான வன்.

कृषि, स्त्री॰ **खेती** விவசாயம்.

कृष्ण, वि॰ கறுப்பான.

केंचली, स्त्री॰ பாம்புச் சட்டை.

केंचुआ, पु॰ மண்ணுண்ணிப் பாம்பு.

केंचुली, स्त्री॰ **केंचली** பாம்புச் சட்டை.

केंद्र पु॰ நடுப்புள்ளி ; முக்கிய இடம்.

केकड़ा, पु॰ நண்டு.

केकी, पु॰ மயில்.

केचित्, सर्व॰ சிலர்.

केड़ा पु॰ **अंजुर** முழை.

केत, पु॰ வீடு ; இடம் ; ஜண்டா.

केतक, पु॰ **केवड़ा** தாழம்பூ.

केतु, पु॰ அடையாளம் ; ஜண்டா ; வால் நட்சத்திரம்.

केयूर, पु॰ கைக்கவசம் ; புஜத்தில் அணியும் ஒரு நகை.

केराना, पु॰ மளிகை சாமான்கள்.

केरानी, पु॰ ஆங்கிலோ இந்தியர் ; கிறிஸ்தவர் ; குமஸ்தா.

केला, पु॰ வாழைப் பழம்.

केलि, स्त्री० विलास ; क्रीड़ा ; हास्य ; परिहास ; शृङ्गार ; रति ; सुरत ; मैथुन ; आनन्द ; उत्सव ; प्रेम ; प्रीति ; अनुराग ; आसक्ति ; लीला ; खेल ; नाटक ; अभिनय ; गान ; संगीत ; वाद्य ; नृत्य ; वेश्या ; रण्डी ; पतुरिया ; नटी ; नर्तकी ; गायिका ; अभिनेत्री ; रङ्गमञ्च ; रङ्गशाला ; नाट्यशाला ; नाट्यगृह ; नाट्यमन्दिर ; नाट्यभवन

कोख, स्त्री॰ வயிறு ; கர்ப்பப் பை.

कोट, पु॰ கோட்டை ; கூட்டம்.

कोटर, पु॰ மரப் பொந்து.

कोटि, स्त्री॰ கோடி.
(1, 00,00,000).

कोटिक, वि॰ கோடி ; கணக்கிலடங்காத.

कोटिशः, क्रि॰ वि॰ பலவிதமாய். वि॰ மிக அதிகமான.

कोठरी, स्त्री॰ சிறு அறை.

कोठा, पु॰ பெரிய அறை ; சாமான்கள் வைக்கும் அறை.

कोठार, पु॰ கிடங்கு.

कोठारी, पु॰ கிடங்கு அதிகாரி.

कोठी, स्त्री॰ பலமான வீடு ; பங்களா ; வியாபார ஸ்தலம் ; — **बैठना,** — **बिगड़ना** இன்ஸால்வெண்டு ஆக ; — **चलना** வியாபார விருத்தியடைய.

कोठीवाला, पु॰ வியாபாரி ; வட்டிக்கடைக்காரன்.

कोड़ना, क्रि॰ स॰ **खोदना** வெட்ட.

कोड़ा, पु॰ சவுக்கு.

कोड़ी, स्त्री॰ இருபது.

कोढ़ पु॰ குஷ்டம்.

कोढ़ी, पु॰ குஷ்டரோகி.

कोण, पु॰ கோணம் (angle)

कोतल, पु॰ ஜேணமும் லகானும்போட்டு அலங்காரத்திற்காக வைத்திருக்கும் குதிரை.

कोतवाल, पु॰ கொத்தவால் ; போலீஸ் உத்தியோகஸ்தன்.

कोतवाली, स्त्री॰ கொத்தவாலின் கச்சேரி.

कोताह वि॰ சிறிய.

कोताही, स्त्री॰ **कमी** குறை.

कोथमीर, पु॰ பச்சைக் கொத்தமல்லி.

कोथली, पु॰ பெரிய பை ; வயிறு.

कोदंड, पु॰ வில்.

कोदो, कोदों, } पु॰ ஒரு வகை தானியம் ; — **दलवाना** கஷ்டமான வேலை செய்விக்க ; — **देकर पढ़ना** சொல்பச் செலவில் படிக்க.

कोना, पु॰ மூலை.

कोप, पु॰ கோபம்.

कोपल, पु॰ துளிர்.

कोपि, पु॰ सर्व॰ சிலர்.

कोपी, वि॰ கோபமுள்ள.

कोफ़्त, स्त्री॰ கஷ்டம் ; துக்கம்.

कोफ़्ता, पु॰ क़बाब ஒரு வித மாமிச ஆகாரம்.

कोबी, स्त्री॰ = गोभी.

कोमल, वि॰ மிருதுவான.

कोयल, स्त्री॰ குயில்.

कोयला, पु॰ நிலக்கரி ; அடுப் புக்கரி.

कोया, पु॰ பலாச் சுளை.

कोर, स्त्री॰ கரை ; பொறுமை; வரிசை.

कोरकसर, स्त्री॰ குறை, தோ ஷம்.

कोरनिश, स्त्री॰ உடம்பு வளைத்து ஸலாம் செய்தல்.

कोरमा, पु॰ குருமா, வறுத்த மாமிசம்.

कोरा, वि॰ புதிய ; கரையில் லாத ; மூட்டாளான. **पु॰** கரையில்லாத பட்டு வஸ் திரம்.

कोरी, पु॰ ஹிந்து சேணியன்.

कोल, पु॰ सूअर பன்றி ; பண் டைக் காலத்து ஜாதி.

कोलाहल, पु॰ இரைச்சல்.

कोली, स्त्री॰ गोद மடி.

कोल्हू, पु॰ எண் ணெய் ச் செக்கு அல்லது கரும் பாலை.

कोविद, वि॰ பண்டிதனான.

कोश, पु॰ டப்பா ; மூடி பொக்கிஷம் ; அகராதி.

कोशिश, स्त्री॰ முயற்சி.

कोष, पु॰ = कोश.

कोषाध्यक्ष, पु॰ பொக்கிஷதார்.

कोष्ठ, पु॰ வயிற்றின் உள் பாகம் ; கிடங்கு.

कोष्ठक, पु॰ சுவர், கோடு அல் லது சாமானால் சூழப் பட்ட இடம் ; ப்ராக்கட் ( ) அடையாளம்.

कोष्ठबद्ध, पु॰ மலபந்தம்.

कोस, पु॰ இரண்டு மைல் தூரம்.

कोसना, क्रि॰ स॰ சபிக்க ; திட்ட.

कोह, पु॰ மலை.

कोहकन, पु॰ மலை வெட்டுபவன் **फरहाद,** என்பவனுடைய மறு பெயர் (அவன் தன் காதலியைப் பெறுவதற் காக ஒரு மலையை வெட்டி அந்த இடத்தில் ஒரு வாய்க்கால் உண்டாக்கி யதாகக் கதை)

कोहनी, स्त्री॰ முழங்கை.

कोहबर, पु॰ கல்யாண வீட்டில் குல தேவதை ஸ்தாபிக் கும் அறை.

कोहान, पु॰ ஒட்டகத்திமில்.

कोहिस्तान, पु॰ மலைப்பாங்கான நாடு.

कोही, वि॰ கோபிக்கும்; மலைப்பாங்கான.

कौध, स्त्री॰ மின்னல்.

कौआ, पु॰ காகம்.

कौटुंबिक, वि॰ குடும்பசம்பந்தமான.

कौड़ी, स्त्री॰ சோழி;—**का** மிக அல்பமான.

कौतुक / **कौतूहल** } पु॰ = कुतूहल.

कौन, सर्व॰ யார்.

कौपीन, पु॰ கோமணம்.

कौम, स्त्री॰ ஜாதி.

कौमार, पु॰ பாலிய நிலைமை.

कौमियत, स्त्री॰ ஜாதி.

कौमी, वि॰ ஜாதிசம்பந்தமான;—**ज़बान** தேசிய பாஷை;—**हुकूमत** சுயராஜ்யம்;—**मजलिस** தேசிய மகாநாடு.

कौमुदी, स्त्री॰ நிலா வெளிச்சம்; அல்லிப்பூ.

कौर, पु॰ கவளம்.

कौल, पु॰ வாக்கியம்; சொல்; பிரதிக்ஞை;—**व फेल** पु॰ சொல்லும் செயலும்.

कौवा, पु॰ = **कौआ**.

कौवाली, स्त्री॰ ஸூபி மதத்தார் பாடும் கீர்த்தனங்கள்.

कौशल, पु॰ சாமர்த்தியம், திறமை.

क्या, सर्व॰ என்ன.

क्यारी, स्त्री॰ பாத்தி.

क्यों, क्रि॰ वि॰ ஏன்.

क्रन्दन, पु॰ அழுகை.

क्रम, पु॰ வரிசைக் கிரமம்; தொடர்ச்சி.

क्रमशः, क्रि॰ वि॰ செல்லச் செல்ல; முறையே.

क्रय, पु॰ வாங்குதல்.

क्रयी, पु॰ வாங்குபவன்.

क्रव्य, पु॰ மாமிசம்.

क्रांत, वि॰ அழுத்திய அல்லது மூடிய; எதிர்க்கப்பட்ட.

क्रांति, स्त्री॰ புரட்சி.

क्रिया, स्त्री॰ செயல்; நித்திய கருமம்; வினைச்சொல் (இலக்கணம்);—**विशेषण** வினை உரிச்சொல்.

क्रिस्तान, पु॰ கிறிஸ்தவன்.

क्रीट, पु॰ கிரீடம்.

क्रीड़ा, स्त्री॰ விளையாட்டு.

क्रीत वि॰ விலைக்கு வாங்கப்பட்ட.

क्रुद्ध, वि॰ கோபம் அடைந்த.

क्रूर, वि॰ கொடுமையான ; கூர்மையான.
क्रोड, पु॰ மார்பு மடி.
क्रोडपत्र, पु॰ அறுபந்தம்.
क्रोध, पु॰ கோபம்.
क्रोधित, वि॰ கோபங் கொண்ட.
क्रोधी, वि॰ கோபித்துக் கொள்ளுகிற.
क्रौंच, पु॰ ஒருவிதப் பட்சி.
क्लांत, वि॰ களைத்த.
क्लिष्ट, वि॰ கஷ்டமான.
क्लीब, वि॰ ஆண்மையற்ற ; பயங்காளியான.
क्लेद, पु॰ ஈரம் ; வியர்வை,
क्लेश, पु॰ துக்கம் ; வேதனை.
क्वचित्, क्रि॰ वि॰ அரிதாய் (rarely).
क्वणित, क्रि॰ वि॰ சத்தம் செய்து கொண்டு.
क्वाथ, पु॰ काढ़ा கஷாயம்.
क्वारा, पु॰ விவாகம் ஆகாதவன். वि॰ விவாகம் ஆகாத.
क्षंतव्य, वि॰ மன்னிக்கக்கூடிய.
क्षण, पु॰ கூஷணம் ; கணம் ; —भंगुर वि॰ நொடியில்நசித்துப் போகக் கூடிய.
क्षणिक, वि॰ क्षणभंगुर.
क्षत, वि॰ காயம் பட்ட. पु॰ காயம் ; அடி ;—विक्षत காயம் பட்ட.
क्षति, स्त्री॰ ஹானி ; நாசம்.
क्षत्र, पु॰ பலம் ; கூஷத்திரியன்.
क्षत्राणी, स्त्री॰ கூஷத்திரிய ஸ்திரீ.
क्षपा, स्त्री॰ இரவு ;—कर சந்திரன்.
क्षमता, स्त्री॰ தகுதி ; யோக்யதை.
क्षमा, स्त्री॰ माफ़ी மன்னிப்பு.
क्षमी वि॰ மன்னிக்கும் சுபாவமுள்ள.
क्षम्य, वि॰ மன்னிக்கத் தக்க.
क्षय पु॰ குறைதல் ; பிரளயம் ; கூஷயரோகம்.
क्षर, वि॰ அழியக் கூடிய.
क्षाम, वि॰ கூஷீணமான ; துர்பலமான.
क्षार पु॰ உவர்மண் ; உப்பு ; சாம்பல். वि॰ உப்பான.
क्षिति, स्त्री॰ பூமி.
क्षितिज, पु॰ அடிவானம்.
क्षिप्त, वि॰ எறியப்பட்ட ; வீழ்ச்சியடைந்த : சஞ்சலமான.
क्षिप्र, क्रि॰ वि॰ சிக்கிரம் ;—हस्त, वि॰ துரிதமாய் வேலை செய்யக்கூடிய.
क्षीण, वि॰ மெலிந்த.
क्षीर, पु॰ பால் ; பாயஸம்.

क्षुद्र, वि॰ கஞ்சனன ; அல்ப மான.

क्षुधा, स्त्री॰ பசி ;—तुर वि॰ பசியுள்ள.

क्षुधित, वि॰ பசியுள்ள.

क्षुब्ध, वि॰ சஞ்சலமான ; வியாகூலமடைந்த; கோப மடைந்த.

क्षेत्र, पु॰ இடம் ; கட்டம் ; —फल விஸ்தீர்ணம்.

क्षेप, पु॰ எறிதல்.

क्षेपक, वि॰ கலந்த. पु॰ பின் னல் சேர்க்கப் பட்ட பாகம்.

क्षेपण, पु॰ எறிதல்.

क्षोणि, स्त्री॰ பூமி.

क्षोभ, पु॰ சஞ்சலம் ; வியாகூ லம் ; கோபம்.

क्षोभित, वि॰ வியாகூலப் பட்ட ; பயப்பட்ட ; கோபங்கொண்ட.

क्षोभी, वि॰ வியாகூலப்பட்ட.

क्षौर, पु॰ கூவரம்.

ख

खँखार, पु॰ **खखार** கபம்.

खंग, पु॰ **तलवार** வாள்.

खँगालना, **खँघारना**, } क्रि॰ स॰ கழுவ, அலம்ப ; காலி செய்ய.

खंज, पु॰ நொண்டி.

खँजडी, स्त्री॰ **खंजरी**, கெஞ்சிரா.

खंजर, पु॰ குத்துவாள்.

खंजरी, स्त्री॰ **खंजडी**.

खंड, पु॰ பாகம் ; கண்டம். वि॰ முற்றுப் பெறுத : சிறிய.

खंडन, पु॰ உடைத்தல் ; ஒரு விஷயத்தைப் பொய் என்று நிரூபித்தல்.

खँडहर, पु॰ பாழடைந்த வீடு.

खंडित, वि॰ உடைந்த ; முற் றுப் பெறுத.

खंता, पु॰ பிக்காசு (pick-axe) கோடாலி; மண் வெட்டி.

खंदक, स्त्री॰ அகழி ; பெரிய குழி.

खँभ, **खंभा**, } पु॰ ஸ்தம்பம் ; தூண்.

खंभिया, स्त्री॰ மெல்லிய தூண்.

खखार, पु॰ கபம்.

खखारना, क्रि॰ अ॰ காறித் துப்ப.

खग, पु॰ பட்சி ; பாணம்.

खगोल, ஆகாய மண்டலம் ; வான சாஸ்திரம்.

खग्ग, स्त्री॰ கத்தி ; வாள்.

खचना, क्रि॰ अ॰ அமைய ; பொருந்த. क्रि॰ स॰ பொருத்த ; அமைக்க.

खचरा, वि॰ வெவ்வேறு வகை ஜந்துக்களுக்குப் பிறந்த ; துஷ்ட.

खचाखच, क्रि॰ वि॰ மிக நெருங்கி நிரப்பப்பட்டு.

खचित, वि॰ அமைக்கப்பட்ட, பொருத்தப்பட்ட ; சித்திரிக்கப்பட்ட.

खच्चर, पु॰ கோவேறு கழுதை.

खज़ानची, पु॰ பொக்கிஷதார்.

खज़ाना, पु॰ கஜானா.

खजूर, पु॰ பேரீச்சம் பழம் ; ஒருவிதத் தின்பண்டம்.

खटकना, क्रि॰ अ॰ கட், கட் என்ற சத்தம் உண்டாக ; நின்று நின்று வலிக்க ; மனஸ்தாபம் ஏற்பட.

खटका, पु॰ பயம் ; சுவிட்ச்.

खटखट, स्त्री॰ தட்டும் சத்தம் ; மனஸ்தாபம் ; சண்டை.

खटखटाना क्रि॰ स॰ தட்ட.

खटना, क्रि॰ स॰ சம்பாதிக்க. क्रि॰ अ॰ தொழிலில் ஈடுபட.

खटपट, स्त्री॰ மனஸ்தாபம் ; தட்டும் ஓசை.

खटमल, पु॰ மூட்டுப் பூச்சி.

खटमिट्ठा, वि புளிப்பும் இத்திப்பும் கலந்த.

खटराग, पु॰ குழப்பம் : அபஸ்வரம்.

खटाई, स्त्री॰ புளிப்பு ; புளிப்பான பண்டம்.

खटाखट, पु॰ டக், டக் என்னும் சத்தம். क्रि॰ वि॰ சீக்கிரம்.

खटिक, पु॰ கறிகாய் விற்கும் ஒரு ஜாதி.

खटिया, स्त्री॰ / **खटोला,** पु॰ } சிறு கட்டில்.

खट्टा, वि॰ புளிப்பான.

खट्टू, पु॰ சம்பாதிப்பவன்.

खड़खड़िया, स्त्री॰ **पालकी** பல்லக்கு.

खड़बड़ स्त्री॰ தட்டும் சத்தம் ; குழப்பம் ; மாறுதல்.

खड़मंडल, पु॰ குழப்பம் ; சீர்கேடு.

खड़ा, वि॰ நின்ற ; ஸ்திரமான ; முன்னிலையில் இருக்கும் ; **—होना,** क्रि॰ अ॰ நிற்க ;— **करना** क्रि॰ स॰ நிற்கச் செய்ய ; கட்ட.

खड़ाऊँ, स्त्री॰ பாதரக்ஷை. ;

खड़िया, स्त्री॰ சிறு பை ; 'சாக்' கட்டி.

खड्ग, पु॰ கத்தி, வாள்.

खड्ड, / **खड्डा,** } पु॰ பள்ளம்.

खत, पु• கடிதம் ; கூவரம்.
खतना, पु• ஸுன்னத்.
खतम करना, क्रि• स• முடிக்க.
खतम होना, क्रि• अ• முடிய.
खतरा, पु• பயம்.
खता, स्त्री• குற்றம்.
खतावार, वि• குற்றமுள்ள.
खतियाना, क्रि• स• பேரேட்டில் பதிய.
खतियौनी, स्त्री• खाता பேரேடு ; பேரேட்டில் பதிதல்.
खत्म, वि• = खतम.
खदबदाना, क्रि• अ• கொதிக்கும் சத்தம் உண்டாக.
खदान, स्त्री• खान சுரங்கம்.
खदेरना, क्रि• स• **खदेड़ना** விரட்ட.
खद्योत, पु• மின்மினிப்பூச்சி ; சூரியன்.
खनक, पु• மண் வெட்டுபவன்.
खनना, क्रि• स• (பள்ளம்) வெட்ட.
खनिज, वि• சுரங்கத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்ட.
खबास, पु• பிசாசு ; சைத்தான்.
खपड़ा, पु• **खपरा** ஓடு ; ஆமை ஓடு.
खपड़ैल, स्त्री• = **खपरैल**.
खपत, **खपती**,, } स्त्री• செலவாதல் ; விலையாதல் ; கொள்ளுதல்.
खपना, क्रि• अ• விலையாக ; செலவாக.
खपरैल, स्त्री• ஓட்டுக்கூரை.
खपाना, क्रि• स• உபயோகிக்க ; செலவாக்க.
खप्पर, पु• தொட்டி போன்ற பாத்திரம் ; மண்டையோடு.
ख़फ़गी, स्त्री• கோபம் ; சந்தோஷமின்மை.
ख़फ़ा, वि• கோபமான.
ख़फ़ीफ़, वि• கொஞ்சம் ; லேசான.
ख़बर, स्त्री• சமாசாரம் ; தகவல் ;—**लेना** தண்டிக்க.
ख़बरदार, वि• எச்சரிக்கையான. अ• ஜாக்கிரதை !
ख़बीस, पु• பயங்கரமான துஷ்டஜந்து ; பிசாசு ; கஞ்சன்.
ख़ब्त, पु• **पागलपन** பைத்தியம்.
ख़ब्ती, वि• பைத்தியமுள்ள.
ख़म, पु• தூண் ; கோணல் ; **ठोंकना** குஸ்திக்கு முன் புஜம் தட்ட.
ख़मदम, पु• தைரியம்.
ख़मीर, पु• காடி (yeast).

खयानत, स्त्री० அடகு வைத்த சாமான் திருப்பிக் கொடாமை, அல்லது குறைத்துக் கொடுத்தல்; அயோக்கியத்தனம்.

ख़याल, पु० ख्याल எண்ணம்.

ख़यालात, पु० எண்ணங்கள்.

खर, पु० गधा கழுதை.

खरका, पु० துரும்பு.

खरग, पु० तलवार வாள்.

ख़रगोश, पु० முயல்.

ख़रच, पु०=ख़र्च.

खरचना, क्रि० स० செலவு செய்ய; உபயோகப் படுத்த.

खरब, पु० நூறு அரப், 1,00,00,00,00,000.

खरबूज़ा, पु० தர்பூஜ் பழம்.

खरभर, पु० இரைச்சல்.

खरभराना, क्रि० अ० இரைச்சல் போட.

खरल, पु० खल மருந்து முதலியவைகள் செய்ய உபயோகிக்கும் சிறிய கல் உரல்.

खरहरा, पु० குவரங்குச்சிகளால் செய்த துடப்பக் கட்டை; குதிரைச் சீப்பு.

खरहा, पु० முயல்.

खरा, वि० கூர்மையான; நல்ல; உண்மையான.

खराद, पु० கடைசல் யந்திரம்.

खरादना, क्रि० स० விரும்பிய உருவமாகக் கடைய.

खराब, वि० கெட்ட.

खराबी, स्त्री० கெடுதல்; தோஷம்.

ख़राश, स्त्री० சுறண்டுதல்; உரித்தல்.

खरिया, स्त्री० சிறு பை.

खरियाना, क्रि० स० பையில் போட.

खरिहान, पु० खलियान களம்; குவியல்.

खरीता, पु० பை.

खरीद, स्त्री० வாங்குதல்; வாங்கப்பட்ட சாமான்.

खरीदना क्रि० स० வாங்க.

खरीदार, पु० வாங்குபவன்.

खरीफ़, स्त्री० இலையுதிர் காலத்திய பயிர்.

खरोंच, स्त्री० பட்டை யுரித்த வடு.

खरोंचना, क्रि० स० பட்டை யுரிக்க.

खर्च, ख़र्चा, } पु० செலவு.

खर्चीला, वि० மிகச் செலவு செய்யும்.

खजूर, पु॰ खजूर ஈச்சம் பழம்.

खर्व, वि॰ அங்கஹீனமுள்ள; சிறிய.

खर्राच, वि॰ மிகச் செலவு செய்யும். पु॰ முக்கியமான வியாபார விவரங்களும் கணக்குகளும் குறித்த காகிதம் அல்லது காகிதக் கட்டு.

खर्राटा, पु॰ குறட்டை.

खल, वि॰ கொடுமையான; போக்கிரியான. पु॰ சிறு உரல்.

खलक, पु॰ உலகம்; சிருஷ்டி;

खलना, क्रि॰ अ॰ பிடிக்காமல் இருக்க.

खलबल स्त्री॰ குழப்பம்.

खलबलाना, क्रि॰ अ॰ கொதிக்க; கலங்க.

खलबली, स्त्री॰ குழப்பம்; கலக்கம்.

खलल, पु॰ இடையூறு.

खलास, वि॰ முடிந்த.

खलासी, स्त्री॰ கப்பலோட்டி.

खलियान, पु॰ களம்; குவியல்.

खली, स्त्री॰ பிண்ணாக்கு.

खलीता, पु॰ =खरीता.

खलीफा, पु॰ தலைவன்; வயோதிகன்.

खलीस, पु॰ உண்மையான நண்பன்.

खल्क स्त्री॰ மானிட ஜாதி.

खल्वाट, पु॰ மயிர் உதிர்ந்து சொட்டை விழும் வியாதி. वि॰ சொட்டையான.

खवास, पु॰ பிரத்தியேக வேலையாள்.

खवासी, स्त्री॰ வேலை.

खवैया, पु॰ சாப்பிடுகிறவன்.

खस, स्त्री॰ வெட்டிவேர்.

खसकना, क्रि॰ अ॰ நழுவ; வெட்டுப்போக.

खसकाना, क्रि॰ स॰ விலக்க.

खसखस, स्त्री॰ கசகசா விரை.

खसखसा वि॰ உலர்ந்ததும், பொடியாகும் குணமும் உடைய (crisp)

खसम, पु॰ கணவன்; எஜமானன்; விரோதி.

खसरा, पु॰ தினசரிக் கணக்குப் புஸ்தகம் (ஒழுங்காய் ரகம் வாரியாய்ப் பிரிக்காதது); கர்ணத்தின் நில ஜாப்தா.

खसलत, स्त्री॰ இயற்கை; சுபாவம்; பழக்கம்.

खसाना, क्रि॰ स॰ விழச்செய்ய.

खसिया, वि॰ விதையடிக்கப்பட்ட; நபும்சகமான. पु॰ வெள்ளாட்டுக் கடா.

खसी, पु॰ வெள்ளாட்டுக் கடா.

खसोटना, क्रि॰ स॰ பிறுண்ட ; பிடுங்க.

खस्ता, वि॰ = खसखसा.

खस्सी, पु॰ = खसिया.

खाँखर, वि॰ துவாரமுள்ள.

खाँग, पु॰ முள்.

खाँचा, पु॰ கூடை ; கூடு ; கோழிக்கூடு.

खांड, स्त्री॰ சர்க்கரை.

खांदना, क्रि॰ स॰ முறிக்க ; மெல்ல.

खाँड़ा, पु॰ வாள் ; பாகம்.

खाँसना, क्रि॰ अ॰ இரும.

खाँसी, स्त्री॰ இருமல் ; இருமல் நோய்.

खाई, स्त्री॰ அகழி.

खाऊ, वि॰ போஜனப் பிரிய முள்ள.

खाक, स्त्री॰ தூள் ; சாம்பல் ; —**उड़ाना** நாசமாக்க ;— **चाहना** வணக்கமாயிருக்க ; —**छानना** கரியமின் றி அதிக முயற்சி யெடுத்துக் கொள்ள ;—**सिर पर उड़ाना** துக்கப்பட.

खाकसार, वि॰ அகம்பாவமில் லாத ; மிக எளிய ; (அடி யார்க்கடியான் என்பது போல் தன்னைப் பற்றித் தாழ்மையுடன் சொல்லு வது.)

खाका, पु॰ சட்டம் (frame work); திட்டக் குறிப்பு.

खाकी, वि॰ காக்கி நிறமான (khaki).

खाज, स्त्री॰ **खुजली** செறி சிறங்கு.

खाजा पु॰ சாப்பிடக் கூடிய பண்டம், ஒரு விதத் தின்பண்டம்.

खाट, स्त्री॰ கட்டில்.

खाड़ी, स्त्री॰ விரி குடா.

खात, पु॰ தோண்டுதல் ; குளம் ; பள்ளம்,

खातमा, पु॰ முடிவு ; சாவு.

खाता, पु॰ பேரேடு ; கணக்கு (head of account).

खातिर, स्त्री॰ மரியாதை, अ॰ ஆக (for). (उ॰ **आपके खातिर**),

खातिरजमा, स्त्री॰ திருப்தி.

खातिरदारी, **खातिरी**, } स्त्री॰, மரியாதை ; உபசாரம்.

खातून, (துருக்கி) स्त्री॰ **महिला** பெரிய குடும்பத்து ஸ்திரீ.

खाद, स्त्री॰ எரு ; உரம்.

खादन, पु॰ போஜனம்.

खादर, पु॰ தாழ்ந்த பூமி.

खादिम, पु॰ தொண்டன்.

खाद्य, वि॰ சாப்பிடத் தகுந்த.

खान, पु॰ போஜனம். स्त्री॰ சுரங்கம்.

खान, पु॰ தலைவன்; பட்டாணியர்களில் ஒரு பட்டம் (खां),

खान-खाना, पु॰ தலைவர்களுக்குத் தலைவன்.

ख़ानगी, वि॰ வீட்டுச் சம்பந்தமான. स्त्री॰ அற்ப வேசி.

खानदान, पु॰ வம்சம்; குடும்பம்.

खानदानी. वि॰ உயர் குலத்து; பூர்வீகமான.

खान-पान, पु॰ அன்னபானாதிகள்; சாப்பிடுதல்.

खानम, स्त्री॰ பெரிய குடும்பத் தஸ்திரீ.

खानसामा, पु॰ உக்கிராணச் சேவகன்; சமையற்காரன்.

खाना, क्रि॰ स॰ சாப்பிட. पु॰ சாப்பாடு.

खाना, पु॰ வீடு;—तलाशी (போலீசார்) வீடு சோதனை செய்தல்;—दारी இல்லறம்;—बदोश வீடு வாசலில்லாத; शुमारी ஜனத் தொகை கணக்கிடுதல்; —नशीन உத்தியோகத்திலிருந்து விலகினவன்.

ख़ाना-जंगी, स्त्री॰ உள்நாட்டுக் கலகம்.

ख़ानापुरी, स्त्री॰ பட்டங்களில் அல்லது கட்டங்களில் குறிப்பிட்ட இடத்தில் வார்த்தை அல்லது எண் எழுதுதல்.

ख़ाम, पु॰ கடிதத்தின் உறை (கவர்). वि॰ கெட்ட.

ख़ाम-ख़याली, स्त्री॰ வீண் யோசனைகள்.

ख़ाम ख़ाह, क्रि॰ वि॰ = ख़्वाह-म-ख़्वाह.

ख़ामी, स्त्री॰ பக்குவமில்லாமை; தோஷம்; கெடுதல்.

ख़ामोश, वि॰ பேசாமல்; சத்தமில்லாமல்.

ख़ामोशी, स्त्री॰ சத்தமின்மை; மௌனம்.

ख़ार, पु॰ முள்; பொறுமை; —ख़ाना பொறுமைப் பட.

ख़ारा, वि॰ உப்பான. पु॰ வலிப்பை.

ख़ारिज, वि॰ வெளியேற்றப்பட்ட; தள்ளிவிடப்பட்ட; தனியான.

ख़ारिश, स्त्री॰ சொறி சிரங்கு.

खारो, वि॰ उप्पान.

खाल, स्त्री॰ तोल्; ताऴ्न्त निलम्.

खालसा, सिक्किय जातियारिन् ऒरु विसेष सबै.

खाला, वि॰ ताऴ्न्त.

खाला, स्त्री॰ मौसी तायारिन् सकोतरि.

खालिक़ पु॰ कडवुळ्.

खालिस, वि॰ सुत्तमान.

खाली, वि॰ कालियान; क्रि॰ वि॰ मात्तिरम्.

खाविंद्, पु॰ कणवन्; एजमानन्.

खास, वि॰ मुक्कियमान; सॊन्तमान; विसेषमान.

खासकर, क्रि॰ वि॰ मुक्कियमाय्.

खासदान पु॰ वॆट्रिलै पाक्कुप् पॆट्टि.

खासबरदार, पु॰ अरसनिन् मुन्नॆल् सॆल्लुम् सिप्पाय्.

खास-व-आम, वि॰ पॊदुजन सम्बन्तमान.

खासा, वि॰ नल्ल; अऴगान; निरम्पिय; मेन्मै तङ्किय. पु॰ विरुन्तुच् साप्पाडु; मॆल्लिय मस्लिन् तुणि.

ख़ासियत, स्त्री॰ सुपावम्; विसेष गुणम्.

खिंचना, क्रि॰ अ॰ इऴुक्कप्पड; विरक्तियडैय.

खिंचाव, पु॰ इऴुक्कप्पडुदल्; आकर्षणम्.

खिचड़ी, स्त्री॰ पॊङ्गल्; पल पदार्त्तङ्गळ् कलन्त वस्तु. वि॰ कलन्त.

खिजलाना, क्रि॰ अ॰ कोपमडैय. क्रि॰ स॰ कोपमूट्ट.

ख़िज़ाँ, स्त्री॰ इलैयुदिर्कालम्; ताऴ्मै यॆऱ्पडुम् कालम्.

ख़िज़ाब, पु॰ नरैमयिर्च् चायम्.

खिसाना, क्रि॰ स॰ कोपमूण्डाक्क.

ख़िड़की, स्त्री॰ जन्नल्.

ख़िताब, पु॰ पदवि; पॆरुमै.

ख़िदमत, स्त्री॰ सेवा सॆवै; तॊण्डु.

ख़िदमतगार, पु॰ तॊण्डन्.

खिन्न, वि॰ मनमुडैन्त; वरुत्तमडैन्त.

ख़िरदमंद, वि॰ बुत्तियुळ्ळ.

ख़िराज, पु॰ वरि.

खि़लअत, स्त्री॰ राजाद्वारा सन्मानसूचक कोई पदवी अथवा वस्तु।

खिलक़त, स्त्री॰ जगत्; सृष्टि; मनुष्यसमूह।

खिलखिलाना, क्रि॰ अ॰ उच्च स्वर से हँसना।

खिलना, क्रि॰ अ॰ विकसित होना; प्रसन्न होना।

खिलवत, स्त्री॰ एकान्त; निर्जनता।

खिलवाड़, पु॰ = खेलवाड़।

खिलाड़ी, पु॰ खेलनेवाला। वि॰ खेलने में निपुण।

खिलाना, क्रि॰ स॰ खेलाना; चखाना; विकसित करना।

खि़लाफ़, वि॰ विरुद्ध; विपरीत।

खि़लाफ़त, स्त्री॰ खलीफा का पद।

खिलौना, पु॰ खेलने की वस्तु; गुड़िया।

खि़ल्क़त, स्त्री॰ = खिलक़त।

खिल्ली, स्त्री॰ हँसी; उपहास।

खिसकना, क्रि॰ अ॰ = सरकना।

खि़सारा पु॰ नुकसान; हानि।

खिसियाना क्रि॰ अ॰ लज्जित होना; झेंपना।

खींच-तान, स्त्री॰ विरोध; विवाद।

खींचना, क्रि॰ स॰ अपनी ओर लाना; रेखा बनाना।

खीजना, क्रि॰ अ॰ क्रुद्ध होना; झुँझलाना।

खीर, स्त्री॰ दूध में पकाया चावल।

खीरा, पु॰ एक प्रकार का फल।

खीली, स्त्री॰ लोहे की कील।

खीस, स्त्री॰ क्रोध; लज्जा।

खीसा, पु॰ जेब; थैली।

खुक्ख, वि॰ खाली।

खुखड़ी, स्त्री॰ सूखी रोटी।

खुगीर, पु॰ जीन।

खुगीर की भर्ती, पु॰ अनावश्यक वस्तुओं का संग्रह।

खुजलाना, क्रि॰ अ॰ खुजली होना। क्रि॰ स॰ खुजाना।

खुजली, स्त्री॰ खुजलाने की क्रिया; एक रोग।

खुजाना = खुजलाना।

खुटकना, क्रि॰ स॰ मूँज को ऐंठना।

खुटचाली, वि॰ दुष्ट; कुटिल।

खटाई, पु॰ தோஷம்; விஷ மம்.

ख़तबा, पु॰ புகழ்ச்சி; கட்டி யங் கூறுதல்.

ख़तून, पु॰ கடிதங்கள்.

ख़ुद, वि॰ தானே.

ख़ुदकुशी, स्त्री॰ தற்கொலை.

ख़ुदग़रज़, वि॰ சுயநலமுள்ள.

ख़ुद-ब-ख़ुद, क्रि॰ वि॰ தானுக வே.

ख़ुदना, क्रि॰ वि॰ தோண்டப் பட.

ख़ुदपरस्त, वि॰ சுயநலமுள்ள.

ख़ुदमुख़्तार, वि॰ சுதந்திர முள்ள.

ख़ुदरा, पु॰ சில்லரைச் சாமான்கள்:—फ़रोश சில்லரை வியாபாரி.

ख़ुदसर, वि॰ சுதந்திரமுள்ள.

ख़ुदा, पु॰ கடவுள்.

ख़ुदाई, स्त्री॰ சுசுவரத் தன்மை; சிருஷ்டி.

ख़ुदाई, स्त्री॰ வெட்டுதல்; வெட்டும் காரியம்; வெட்டுக் கூலி.

ख़ुदा-दाद, वि॰ கடவுளால் கொடுக்கப்பட்ட.

ख़ुदावंद, पु॰. கடவுள்; எஜமானன்; ஸ்வாமி.

ख़ुदा-हाफ़िज़, पु॰ கடவுள் காக்கட்டும் (Good-bye)!

ख़ुदी, पु॰ அகங்காரம்.

ख़ुद्दी, स्त्री॰ குருணை.

ख़ुनकी, स्त्री॰ குளிர்ச்சி.

ख़ुनस, स्त्री॰ கோபம்.

ख़ुनसी, वि॰ கோபமுள்ள.

ख़ुफ़िया वि॰ ரகசியமான.

ख़ुभना, क्रि॰ स॰ குத்த.

ख़ुमान, वि॰ சிரஞ்ஜீவியான; ஆயுஷ்மானை.

ख़ुमार, **ख़ुमारी**, } குடி வெறி; இரவில் விழித்ததால் ஏற்பட்ட கலைப்பு.

ख़ुर, पु॰ பிளந்த குளம்பு.

ख़ुरख़ुरा, वि॰ கரடுமுரடான.

ख़ुरचन, स्त्री॰ துருவி எடுத்த வஸ்து.

ख़ुरचना, क्रि॰ स॰ துருவ. (தேங்காய் முதலியன.)

ख़ुरजी, स्त्री॰ பெரிய பை.

ख़ुरदा, पु॰ खुर्दा.

ख़ुरपा, पु॰ புல் வெட்டும் ஆயுதம்.

ख़ुरमा, पु॰ பேரீச்சம் பழம்; ஒருவித மிட்டாய்.

ख़ुरशैद, पु॰ சூரியன்.

ख़ुराक, स्त्री॰ உணவு.

ख़राकी, स्त्री॰ சாப்பாட்டுக் காகக் கொடுக்கப்படும் பணம்.

ख़राफ़ात, स्त्री॰ சச்சரவு ; திட்டுதல்.

ख़ुर्द, वि॰ சிறிய.

ख़ुर्दबीन, स्त्री॰ சிறு வஸ்துக்களை பெரிதாகக் காட்டும் யந்திரம். (microscope).

ख़ुर्दबुर्द, पु॰ நஷ்டம் ; பணநாசம்.

ख़ुर्दा, पु॰ **ख़ुदरा** சில்லரைச் சாமான்.

ख़ुर्राट वि॰ வயதான ; அநுபவமுள்ள.

ख़ुलना, क्रि॰ अ॰ திறக்கப்பட ; புறப்பட ; ரகசியம் வெளி வர.

ख़ुलासा, वि॰ வெளிப்படையான ; தெளிவான. पु॰ சாராம்சம்.

ख़ुल्क़, पु॰ நல்லொழுக்கம்.

ख़ुल्लमख़ुल्ला, क्रि॰ वि॰ வெளிப்படையாய்.

ख़ुश, वि॰ சந்தோஷமான.

ख़ुश ख़बरी, स्त्री॰ நல்ல சமாசாரம்.

ख़ुश ख़त, वि॰ அழகாய் எழுதுகிற. पु॰ அழகான எழுத்து.

ख़ुशदिल, वि॰ எப்பொழுதும் சந்தோஷமாயிருக்கும்.

ख़ुशनसीब वि॰ அதிர்ஷ்டமுள்ள.

ख़ुशनवीस, पु॰ நன்றாய் எழுதுபவன்.

ख़ुशनुमा, वि॰ பார்க்க அழகான.

ख़ुशनूदी, स्त्री॰ சந்தோஷம்.

ख़ुशबू, स्त्री॰ நல்ல வாசனை.

ख़ुशमिज़ाज, वि॰ இனிமையான சுபாவமுள்ள.

ख़ुशहाल, वि॰ சுகமாக ; ஐசுவரியமுள்ள.

ख़ुशामद, स्त्री॰ முகஸ்துதி.

ख़ुशामदी, वि॰ முகஸ்துதி செய்யும் ;—टट्टू, पु॰ முகஸ்துதி செய்பவன்.

ख़ुशी, स्त्री॰ சந்தோஷம்.

ख़ुश्क, वि॰ உலர்ந்த. क्रि॰ वि॰ மாத்திரம்.

ख़ुश्की, स्त्री॰ வறட்சி ; தரை.

ख़ुसर, पु॰ மாமனார்.

ख़ुसूसन्, क्रि॰ वि॰ முக்கியமாக; விசேஷமாக.

ख़ुसूसियत, स्त्री॰ விசேஷத் தன்மை.

ख़ूंख़ार वि॰ பயங்கரமான ; தயையில்லாத.

खूँट, पु॰ தூனி ; ஓரம்.

खूँटा, पु॰ மாடு கட்டும் முளை.
खूँदना, क्रि॰ अ॰ குதிக்க; தாவ.
खूँरेजी, स्त्री॰ ரத்தம் சிந்துதல்.
खून, पु॰ ரத்தம்; கொலை; —खराबी, पु॰ கொலை.
.खूनी, वि॰ கொலை செய்யும்; கொடூரமான.
.खूब, वि॰ உத்தமமான. क्रि॰ वि॰ நன்றாய்.
.खूबसूरत, वि॰ அழகான.
.खूबी, स्त्री॰ நன்மை; குணம்.
खूसट, वि॰ ஒழுக்கமில்லாத.
खेचर, पु॰ பக்ஷி.
खेड़ा, पु॰ சிறு கிராமம்.
खेत पु॰ வயல்; யுத்தகளம்.
खेतिहर, पु॰ குடியானவன்.
खेती, स्त्री॰ விவசாயம்; பயிர்.
खेती-बारी, स्त्री॰ விவசாயம்.
खेद, पु॰ துக்கம்.
खेदना, क्रि॰ स॰ துரத்த; பின் தொடர.
खेना, क्रि॰ स॰ துடுப்பால் படகு ஒட்ட.
खेप, स्त्री॰ தடவை (நடை).
खेपना, क्रि॰ स॰ நேரம் போக்க.
खेम, पु॰ க்ஷேமம்.
खेमा, पु॰ கூடாரம், டேரா.
खेल, पु॰ விளையாட்டு.
खेलना, क्रि॰ अ॰ விளையாட.
खेलवाड़, पु॰ தமாஷ், வேடிக்கை.
खेलाड़ी, वि॰ = खिलाड़ी.
खेवट, पु॰ ஓடக்காரன்.
खेवा, पु॰ படகுக் கூலி; பட கேறி நதியைக் கடத்தல்; தடவை.
खेह, स्त्री॰ தூள்.
खैंचना, क्रि॰ स॰ = खींचना.
खैर, पु॰ கத்தைக் காம்பு.
खैर, अ॰ நல்லது! பரவாயில்லை.
खैर-आफ़ियत, स्त्री॰ குசலோபரி.
खैरख़ाह, वि॰ க்ஷேமம் அல்லது நன்மையை விரும்புபும்.
खैर-मक़दम, पु॰ स्वागत வரவேற்பு.
.खैरात, स्त्री॰ தானம்.
.खैरियत, स्त्री॰ க்ஷேமம்.
खोंच, स्त्री॰ சராய்த்தல்; முள் முதலியவற்றில் சிக்கித் துணி கிழிதல்.
खोंटना, क्रि॰ स॰ ஏதாவது சாமானின் மேல் பாகத்தை உடைத்தல்.
खोंता, पु॰ பட்சிக் கூடு.
खोंसना, क्रि॰ स॰ சொருக.

खोई, स्त्री० करुंबुच् சக்கை.
खोखला, वि० பொந்தான.
खोगीर, पु० ख़ुगीर ஜேணம்.
खोज, स्त्री० தேடுதல்.
खोजना, क्रि० स० தேட.
खोजा, पु० அந்தப்புரத்து நபும்சக வேலைக்காரன்.
खोट, स्त्री० குற்றம் ; தோஷம்.
खोटा, वि० தோஷமுள்ள.
खोदरा, पु० பழைய மரத்தி லிருக்கும் பெரிய பொந்து.
खोदना, क्रि० स० தோண்ட ; செதுக்க.
खोदाई, स्त्री० = ख़ुदाई.
खोना, क्रि० स० இழக்க.
खोन्चा, पु० தெருத் தெரு வாய்ப் போய் மிட்டாய் விற்பவன் உபயோகிக்கும் பெரிய தட்டு.
खोपड़ा, पु० மண்டையோடு ; தலை ; கொப்பரை.
खोपड़ी, स्त्री० தலை.
खोया, पु० திரட்டுப்பால்.
खोर, वि० சாப்பிடுகிற. [उ-म नशाखोर—போதை வஸ்து உட்கொள்ளுபவன், குடிகாரன்.] स्त्री० ஸ்நானம்.
खोरा, पु० கிண்ணம்.
खोराक, पु० = ख़ुराक.
खोल, पु० गिलाफ़ உறை ; மூடி.
खोलना, क्रि० स० திறக்க.
खोली, स्त्री० மூடி.
खोह, स्त्री० குகை.
खौफ़ पु० பயம்.
खौफ़ज़दा, वि० பயந்த.
खौफ़नाक वि० பயங்கரமான.
खौर, पु० திலகம் ; பொட்டு.
खौलना, क्रि० अ० கொதிக்க.
खौलाना, क्रि० स० கொதிக்க வைக்க.
ख्यात, वि० பிரசித்தி பெற்ற.
ख्याति, स्त्री० பிரசித்தி.
ख्याल, पु० எண்ணம் : நினைவு ; தியானம்.
ख्याली, वि० கற்பனையின் ; விநோதம் செய்கிற.
ख्वाजा, पु० எஜமானன் ; மேன்மையான ; முகம்மதிய சன்னியாசி ; அந்தப்புரத்து நபும்சக வேலைக்காரன்.
ख्वाब, पु० கனவு.
ख्वाह, अ० அல்லது वि० விரும்புகிற ;-म-ख्वाह இஷ்டப்பட்டாலும் சரி, படாவிட்டாலும் சரி.
ख्वाहाँ, वि० விரும்புகிற.
ख्वाहिश, स्त्री० इच्छा விருப்பம்.

ग

गंग, } **स्त्री•** கங்கை நதி.
गंगा, }

गंगाल, पु• கங்காளம்.

गंगालाभ, पु• மரணம்.

गंज, पु• வழுக்கைத் தலை ; கடைத்தெரு : சேரியல்.

गंजन, पु• அவமதிப்பு ; கஷ்டம்.

गंजा, वि• வழுக்கைத் தலையுள்ள.

गंजी, स्त्री• பனியன் ; குஷியல்.

गंजेड़ी, वि• கஞ்சா குடிக்கிற.

गंठकटा, पु• முடிச்சு மாறி.

गंठजोड़ा, } **पु•** விவாகத்தில்
गंठबंधन, } மணமக்களின் வஸ்திரங்களை முடிதல்.

गंड, पु• கன்னம் ; முடிச்சு.

गंडस्थल, पु• கனபடி பொட்டு.

गंडा, पु• முடிச்சு ; தாயத்து.

गँड़ासा, पु• வைக்கோல் தட்டை முதலியவற்றை வெட்டும் ஆயுதம்.

गंडेरी, स्त्री• சிறு கரும்புத் துண்டு.

गंदगी, स्त्री• அழுக்கு : அசுத்தம்.

गंदला, } **वि•** அழுக்கான ;
गंदा, } அசுத்தமான.

गंदुम, पु• கோதுமை.

गंदुमी, वि• கோதுமை நிறமான.

गंध, स्त्री• வாசனை.

गंधी, पु• வாசனைத் திரவிய வியாபாரி.

गँभीर, वि• ஆழமான ; அடர்த்தியான ; ரகசியமான ; கம்பீரமான.

गँव, स्त्री• தருணம்.

गँवई, स्त्री• = गाँव.

गँवरमला, पु• நாட்டுப்புறப் பேச்சு.

गँवाना, क्रि• स• இழக்க.

गँवार, पु• நாட்டுப் புறத்தான் ; முட்டாள்.

गँवारी, स्त्री• கிராமீயத் தன்மை ; முட்டாள் தனம்.
वि• நாட்டுப் புறத்து.

गँवारू, वि• நாட்டுப் புறத்து.

गऊ, स्त्री• பசு.

गगन, पु• आसमान ஆகாயம் ; **—चर** பட்சி.

गगरा, पु• குடம்.

गच, पु• காங்கிரீட் ; காங்கிரீட் தரை ; **करी स्त्री•** காங்கிரீட் வேலை.

गज, पु• யானை.

गज़, पु॰ கெஜம்.

गज़क, पु॰ ஒருவித எள்ளு ருண்டை ; சிற்றுண்டி.

ग़ज़ब, पु॰ கோபம் ; ஆபத்து ; அநியாயம் ;—**टूटना** ஆப த்து நேர ;—**नाक** மிகக் கோபமுள்ள.

गजरा, पु॰ அடர்த்தியாகக் கட்டிய பூமாலை.

ग़ज़ल, स्त्री॰ பார்வி உர்து ஜாவளி.

गजी, स्त्री॰ மூரட்டுத் துணி.

गटकना, क्रि॰ स॰ விழுங்க

गटपट, स्त्री॰ அதி சிநேகம்.

गट्टा, पु॰ மணிக்கட்டு ; ஒரு மிட்டாய்.

गठर, पु॰ பெரிய மூட்டை.

गठन, स्त्री॰ அமைப்பு.

गठना, क्रि॰ अ॰ சௌகர்யமாய் அமைய ; அதிக சிநேகம் உண்டாக.

गठरी, स्त्री॰ மூட்டை.

गठित, वि॰ சேர்ந்த ; அமை ந்த.

गठिया, स्त्री॰ சாக்குப் பை ; மூட்டை ; வாத ரோகம்.

गठीला, वि॰ பல முடிச்சுகள் அடங்கிய ; கணுக்களு ள்ள ; பலமான.

गड्, पु॰ மறைவு ; வெளிச் சுவர்.

गड्गड़ा, पु॰ ஒருவித ஹுக்கா.

गड् जाना, क्रि॰ अ॰ வெட்கப் பட.

गड़ना, क्रि॰ अ॰ நுழைய ; குத்த ; புதைக்கப்பட.

गड़पना, क्रि॰ स॰ விழுங்க ; ஜீர்ணமாக்க.

गड़प्पा, पु॰ பள்ளம் ; ஏமாற் றும் இடம்.

गड़बड़, पु॰ ஏற்றத் தாழ்வு; ஒழுங்கின்மை ; குழப் பம் ; சச்சரவு.

गड़बड़ाना, क्रि॰ अ॰ கலந்து போக. क्रि॰ स॰ குழப்பம் உண்டாக்க.

गड़बड़िया, वि॰ குழப்பம் உண்டாக்குகிற.

गड़बड़ी, स्त्री॰ = **गड़बड़**.

गड़रिया, पु॰ ஆட்டிடையன்.

गड़हा, पु॰ பள்ளம்.

गड़ा, पु॰ குவியல்.

गड़ाना, क्रि॰ स॰ குத்த.

गड़ारी, स्त्री॰ பாத்தி : வட்ட மான கோடு.

गड़ुई, स्त्री॰ கிண்டி.

गड़ुवा, पु॰ பெரிய கிண்டி.

गड़ेरिया, पु॰ = **गड़रिया**.

गड्डु, पु॰ அடுக்கு.

गड्डा, पु॰ பள்ளம்.

गढ़त, वि॰ கற்பனை செய்த ; இட்டுக் கட்டிய.

गढ़, पु॰ கோட்டை.

गढ़न, स्त्री॰ அமைப்பு.

गढ़ना, क्रि॰ स॰ உண்டாக்க ; உருவம் கொடுக்க ; பொய்க்கதைகள் கட்ட.

गढ़ाई, स्त्री॰ அமைத்தல் ; அமைப்புக் கூலி.

गढ़ाना, क्रि॰ स॰ அமைக்கச் செய்ய. क्रि॰ अ॰ கஷ்டமாகத் தோன்ற.

गढ़िया, அமைப்பவன்.

गढ़ी, स्त्री॰ சிறு கோட்டை.

गण, पु॰ கூட்டம்.

गणक, पु॰ ஜோசியன்.

गणन, पु॰ எண்ணுதல் ; எண்ணிக்கை.

गणना, स्त्री॰ எண்ணிக்கை.

गणिका स्त्री॰ வேசி.

गणित, पु॰ கணக்கு.

गण्य, वि॰ எண்ணக் கூடிய ; மரியாதை செய்யத்தக்க.

गण्य-मान्य, वि॰ மரியாதை செய்யத்தக்க ; கனவான.

गत, वि॰ கழிந்த ; இல்லாத. स्त्री॰ நிலைமை. पु॰ வாத்தியங்களின் 'கத்'

गतका, पु॰ சிலம்பத் தடி.

गतांक, वि॰ பிரயோசன மில்லாத. पु॰ பத்திரிகையின் முந்தின இதழ்.

गति, स्त्री॰ நடை ; நிலைமை ; கதி ; எட்டுதல்.

गत्ता, पु॰ அட்டை (card-board).

गत्तालखाता, पु॰ வசூலிக்க முடியாத கடன் பாபத்து.

गद, पु॰ வியாதி.

गदकारा, वि॰ மிருதுவான.

ग़दर, पु॰ கலகம்.

गदराना, क्रि॰ अ॰ பழுக்க ஆரம்பிக்க.

गदहपन, पु॰ முட்டாள்தனம்.

गदहा, पु॰ வைத்தியன் ; கழுதை ; முட்டாள்.

गदाई, वि॰ அல்பமான ; உபயோகமற்ற.

गदला, पु॰ மெத்தை.

गद्गद, वि॰ அதிக அன்பு அல்லது சந்தோஷம் அனுபவிக்கிற.

गद्दर, वि॰ பாதி வெந்த.

गद्दा पु॰ மெத்தை.

गद्दार, वि॰ பெரிய துரோகியான ; பெரிய கலகக்காரனை.

गद्दी, स्त्री० सिंहासनம் ; சிறு மெத்தை.

गद्दी-नशीन वि० பட்டத்திற்கு வந்த.

गद्य, पु० வசன நடை.

गधा, पु० கழுதை.

ग़नी, पु० மிகப் பெரிய பணக் காரன்.

ग़नीम, पु० விரோதி ; 'கொள் ளைக்காரன்.

ग़नीमत, स्त्री० லகுவாய்க் கிடைத்த தனம் ; சந்தோ ஷப்பட வேண்டிய விஷ யம்.

गन्ना, पु० கரும்பு.

गप, गप-शप, } **स्त्री०** வதந்தி; 'கப்' ; ' சரடு '.

गपकना, क्रि० स० சட்டென்று விழுங்க.

गपड़चौथ, स्त्री० அர்த்தமற்ற பேச்சு.

गपोड़ा, पु० பொய்ப் பேச்சு.

गप्प, स्त्री० = गप.

गप्पा, पु० மோசம்.

गप्पी, वि० ' சரடு ' விடுகிற.

गफ़्फा, पु० பெரிய கவளம் ; லாபம்.

गफ़्फ़, वि० அடர்த்தியான.

ग़फ़लत, स्त्री० கவனக்குறைவு ; பிசகு.

ग़फ़ूर, वि० மன்னிக்கும்.

ग़फ़्फ़ार, वि० மிக்க தயவுள்ள.

ग़बन, पु० ஒப்படைத்த பணத் தை அபகரித்தல்.

गबरू, वि० யௌவனமான ; கபடமற்ற.

गब्बर, वि० கர்வமுள்ள ; மந்த மான.

गम, स्त्री० நுழைதல் ; அடை தல் ; எட்டுதல்.

ग़म, पु० துக்கம் ; கவலை.

गमक, स्त्री० நல்ல வாசனை. **पु०** மிருதங்கத்தில் ' கம கம் '.

गमकना, क्रि० अ० வாசனை யடிக்க.

ग़मख़ोर, वि० பொறுமை யுள்ள.

ग़म-गलत, पु० துக்கத்தைப் போக்கும் காரியம் ; விளை யாட்டு ; தமாஷ்.

गमगीन, वि० துக்கமுள்ள.

गमछा, पु० துண்டு ; மேல் துணி.

ग़म-ज़दा, वि० துக்கமுள்ள.

गमन, पु० போதல் ; வழி.

गमला पु० பூத்தொட்டி.

ग़मी, स्त्री० துக்க காலம் ; மர ணத்தால் ஏற்பட்ட துக் கம்.

गम्य, वि॰ போகத் தகுந்த; சாத்தியமான.

गयंद, पु॰ பெரிய யானை.

गय, पु॰ யானை.

ग़र, पु॰ வியாதி; விஷம்.

ग़र, अ॰ = अगर.

गरक़, वि॰ நஷ்டமான; மூழ்கிய.

गरचे, अ॰ अगरचे, यद्यपि இருந்த போதிலும்.

गरज, स्त्री॰ கர்ஜனை.

ग़रज़, स्त्री॰ கருந்து; தேவை; விருப்பம். क्रि॰ वि॰ கடைசியில்; கருத்து என்ன வென்றால்.

गरजना, क्रि॰ अ॰ கர்ஜிக்க.

ग़रज़मंद, ग़रजो, गरजू, वि॰ அவசியமான; விரும்பிய.

गरदन, स्त्री॰ கழுத்து.

गरदनियाँ, स्त्री॰ 'கல்தா'

गरदा, पु॰ धूल தூசி.

गरब, पु॰ கர்வம்; யாளையின் மதம்.

ग़रब, पु॰ மேற்கு.

गरबीला, वि॰ கர்வமுள்ள.

गरम, वि॰ சூடான; தீவிரமான; உஷ்ணம் நிறைந்த.

गरमागरम, वि॰ சுடச் சுட.

गरमागरमी, स्त्री॰ தயாராயிருத்தல்; வாத விவாதம்.

गरमाना, क्रि॰ अ॰ சூடாக; கோபிக்க. क्रि॰ स॰ சூடாக்க.

गरमी, स्त्री॰ சூடு; தீவிரம்; கோபம்; கோடை.

गरल, पु॰ விஷம்.

गरां, वि॰ भारी கனமான; அதிக விலையுள்ள.

गराड़ा, स्त्री॰ ராட்டு; கிணற்று ராட்டினம்.

गरानी, स्त्री॰ கிராக்கி; வருத்தம்; கனம்.

गरिमा, स्त्री॰ பெருந்தன்மை; மகிமை.

गरियार, वि॰ சோம்பலான.

गरिष्ठ, वि॰ மிகக் கனமான: ரிக்கிரம் ஜீர்ணமாகாத.

गरी, स्त्री॰ கொப்பரை.

गरीब, वि॰ எளிய; ஏழையான.

ग़रीबपरवर, वि॰ ஏழைகளை ஆதரிக்கும் (மரியாதைச் சொல்).

ग़रीबी, स्त्री॰ தரித்திரம்; எளிமை.

गरीयस, वि॰ மகத்துவமான.

गरु, गरुआ, वि॰ கனமான: கௌரவமுள்ள.

गरुआई, स्त्री॰ பெருந்தன்மை.
गरू, वि॰ கனமான.
ग़रूर, पु॰ கர்வம்.
ग़रूरी, वि॰ கர்வமுள்ள.
गरेबान, पु॰ சட்டைக் கழுத்து.
गरेरना, क्रि॰ स॰ சூழ.
गरोह, पु॰ கூட்டம்.
ग़र्क़, वि॰ மூழ்கிய ; சிந்தனையிலாழ்ந்த.
गर्ज, स्त्री॰ = गरज.
गर्जन, पु॰ கர்ஜனை.
गर्जना, क्रि॰ अ॰ = गरजना.
गर्द, स्त्री॰ தூசி ; —ख़ोर, —ख़ोरा, पु॰ காலைத் தடைக்கும் பாய்.
गर्दभ, पु॰ கழுதை.
गर्दिश, स्त्री॰ சுற்றுதல் ; விபத்து.
गर्भित, वि॰ நிறைந்த.
गर्व, पु॰ கர்வம், அகங்காரம்.
गर्वी, गर्वीला, वि॰ கர்வங் கொண்ட.
गर्हण, पु॰ நிந்தை.
गर्हित, वि॰ நிந்திக்கப் பட்ட.
गल, पु॰ गला கழுத்து.
ग़लत, वि॰ பிசகான ; பொய்யான.
ग़लतनामा, पु॰ பிழை திருத்தம்.
ग़लत-फ़हमी, स्त्री॰ பிரமை ; தப்பெண்ணம்.
ग़लती, स्त्री॰ பிசகு.
गलना, क्रि॰ अ॰ உருக ; கரைய ; வீணாக.
गलफांसी, स्त्री॰ கழுத்துச் சுருக்கு ; பந்தனம்.
गलफूला, वि॰ கன்னங்கள் உப்பிய.
गलबांही, स्त्री॰ கழுத்தில் கை போட்டுக் கொள்ளுதல்.
गलमुच्छा, पु॰ கிருதா.
गला, पु॰ கழுத்து ; குரல் ; —बैठना தொண்டைகட்ட; **गले पड़ना, गले का हार होना** விடாமல் பின் தொடர.
गलाना, क्रि॰ स॰ உருக்க ; கரைக்க ; நஷ்டமாக்க.
गलित, वि॰ கரைந்த ; விழுந்து போன.
गलिया, पु॰ சண்டி மாடு.
गली, स्त्री॰ சந்து.
ग़लीचा, पु॰ ஜமக்காளம் ; கம்பளம்.
ग़लीज़, वि॰ गंदा அழுக்கான. पु॰ குப்பை கூளம்.
गलेबाज़, वि॰ நல்லகுரலுள்ள.
गल्प, स्त्री॰ கற்புகழ்ச்சி ; சிறு கதை.

गल्ला, पु॰ இரைச்சல் ; கூட்டம்.

ग़ल्ला, पु॰ விளைச்சல் ; தானியம்.

गर्ज़, स्त्री॰ பிரயோசனம் ; —से சமயம் பார்த்து.

गवन, पु॰ புறப்படுதல் ; சாந்தி முகூர்த்தம்.

गवाक्ष, पु॰ சிறு ஜன்னல்.

गवारा, वि॰ பிரியமான.

गवाह, पु॰ சாட்சி.

गवाही, स्त्री॰ சாட்சியம்.

गवेषणा, स्त्री॰ **खोज** தேடுதல்.

गवेषी, वि॰ தேடுகிற.

गवैया, पु॰ பாடகன்.

गव्य, वि॰ பசுவிலிருந்து உண்டான (பஞ்ச கவ்யம்).

ग़श, पु॰ மூர்ச்சை.

ग़श्त, पु॰ உலாவுதல்.

ग़श्ती, वि॰ உலாவுகிற ; —**चिट्ठी** சுற்றறிக்கை.

गसीला, वि॰ சேர்க்கப்பட்ட ; அடர்த்தியான.

गस्सा, पु॰ கவளம்.

गह, स्त्री॰ பிடிப்பு ; கைப்பிடி.

गहगहा, वि॰ சந்தோஷமான.

गहगहाना, क्रि॰ अ॰ சந்தோஷத்தால் பூரிக்க.

गहन, वि॰ தோரணையான ; கடக்கக் கஷ்டமான. पु॰ ஆழம்.

गहना, पु॰ நகை. क्रि॰ स॰ பிடிக்க.

गहनि, स्त्री॰ பிடிவாதம்.

गहर, स्त्री॰ நேரம்.

गहरना, क्रि॰ अ॰ நேரமாக்க.

गहरा, वि॰ ஆழமான ; கம்பீரமான.

गहवारा, पु॰ **पालना** தொட்டில்.

गहेला, वि॰ பிடிவாதம் கொண்ட ; முட்டாளான.

गह्वर, पु॰ இருண்ட மறைவான இடம் ; வளை,

गांज, पु॰ குவியல்.

गांजना, क्रि॰ स॰ குவியலாக்க.

गांजा, पु॰ கஞ்சா.

गांठ, स्त्री॰ கணு ; முடிச்சு ; மூட்டை ;—**देना, बांधना, लगाना** ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ள ;—**का** சொந்தமான ;—**का पूरा** ஜுவரியமுள்ள ;—**पड़ना** மனஸ்தாபம் உண்டாக.

गांठगोभी, स्त्री॰ நூற் கோல் என்னும் குளிர் நாட்டுக் கிழங்கு.

गांठना, क्रि॰ स॰ मूढिपोट ; சேர்க்க.

गांडर, स्त्री॰ ஒருவித அருகம் புல்.

गांडा, पु॰ கரும்புத் துண்டு.

गांव, पु॰ கிராமம்.

गांस, स्त्री॰ விரோதம் ; முடிச்சு.

गांसना, क्रि॰ स॰ குத்த.

गांसी, स्त्री॰ அம்பு அல்லது ஈட்டியின் முனை.

गागर, गागरी, } स्त्री॰ गगरी பார்க்க.

गाछ, पु॰ செடி.

गाज, स्त्री॰ சத்தம் ; மின்னல். पु॰ நுரை.

गाजना, क्रि॰ अ॰ கர்ஜிக்க ; சந்தோஷப்பட.

गाजर, स्त्री॰ சீமை முள்ளங்கி (carrot).

गाजा-बाजा, पु॰ பல வாத்தியங்கள்.

ग़ाज़ी, पु॰ மதத்திற்காக யுத்தம் செய்யும் (முகம்மதிய) வீரன்.

गाड़, स्त्री॰ பள்ளம்.

गाड़ना, क्रि॰ स॰ புதைக்க.

गाड़र, स्त्री॰ செம்மறி யாடு.

गाड़ी, स्त्री॰ வண்டி.

गाढ़, वि॰ அதிகமான ; அடர்த்தியான ; கஷ்டமான ; ஆழமான. पु॰ சங்கடம்.

गाढ़ा, वि॰ அடர்த்தியான. கெட்டியான. पु॰ ரெட்டுத் துணி.

गात, पु॰ சரீரம்.

गात्र, पु॰ அங்கம்.

गाथा, स्त्री॰ ஸ்துதி ; கதை.

गाद, स्त्री॰ கெட்டியான வஸ்து ; கசண்டு.

गादा, पु॰ பாதி பழுத்த தானியம்.

गाध, वि॰ ஆழமில்லாத.

गान, पु॰ பாட்டு.

गाना, क्रि॰ स॰ பாட. पु॰ பாட்டு.

ग़ाफ़िल, वि॰ बेख़बर கவனமில்லாத.

गाभा, पु॰ துளிர்.

गाभिन, गाभिनी, } वि॰ கர்ப்பமான.

गाम, पु॰ गांव கிராமம்.

गामी, वि॰ போகிற.

गाय, स्त्री॰ பசு ; கபடமற்றவன்.

गायक, पु॰ பாடகன்.

गायन, पु॰ பாட்டு ; பாடகன்.

गायब, वि॰ மறைந்த.

गायबाना, क्रि॰ वि॰ மறைவில்; ஆள் எதிரே இல்லாத போது.

ग़ार, पु॰ ஆழமான குழி; குகை.

ग़ारत, वि॰ நஷ்டமான. स्त्री॰ கொள்ளை.

गारद, स्त्री॰ காவல் சிப்பாய்கள் (guards).

गारना, क्रि॰ स॰ பிழிய.

गारा, पु॰ காரை.

गारी, स्त्री॰ = ग़ाली.

गाल, पु॰ கன்னம்; —**बजाना** தற்புகழ்ச்சி பேச.

ग़ालिब वि॰ விஜயி ஜயிக்கும்.

ग़ालिबन, क्रि॰ वि॰ அநேகமாய்; சம்பவிக்கக் கூடிய தாய்.

गाली, स्त्री॰ திட்டு.

गाली-गलौज, **गाली-गुफ़्ता**, } पु॰ பரஸ்பர நிந்தனை.

गालू, वि॰ அதிகமாய்ப் பேசுகிற.

गाव, पु॰ பசு; —**ज़ेशी** பசுவைக் கொல்லுதல்.

गाव-तकिया, पु॰ பெரிய தலையணை.

गावदी वि॰ முட்டாளான.

गावदुम, वि॰ அடி பெருத்து நுனி சிறுத்த.

गाह, पु॰ வாடிக்கைக்காரன்; பிடிப்பு.

गाह, स्त्री॰ இடம்; சமயம்.

गाहक, पु॰ வாங்குபவன்; மரியாதை செய்பவன்.

गाहकी, स्त्री॰ விக்கி விற்பனை.

गाहन, पु॰ ஸ்நானம்.

गाहना, क्रि॰ स॰ மூழ்கி ஆழம் பார்க்க; தானியத்தை சூடு மிதிக்க.

गाह-बगाह, क्रि॰ वि॰ = **गाहे-बगाहे**.

गाहा, स्त्री॰ கதை.

गाही, स्त्री॰ ஐந்து கொண்ட ஒரு கூறு.

गाहे-ब-गाहे, क्रि॰ वि॰ கமி கமி எப்பொழுதாவது.

गिंजना, क्रि॰ स॰ கலக்கப்பட.

गिचपिच, **गिचिरपिचिर**, } वि॰ தெளிவில்லாத.

ग़िज़ा, स्त्री॰ போஜனம்; சாப்பிடக்கூடிய வஸ்து.

गिटपिट, स्त्री॰ அர்த்த மற்ற பேச்சு அல்லது சத்தம்.

गिड़गिड़ाना, वि॰ கெஞ்ச.

गिद्ध, पु॰ கழுகு.

गिनती, स्त्री॰ எண்ணிக்கை.

गिनना, क्रि॰ स॰ எண்ண; கணக்கிட.

गिनाना, क्रि॰ स॰ எண்ணுவிக்க.

गिनी, } स्त्री॰ கினீ என்னும்
गिन्नी, } தங்க நாணயம். (Guinea).

गिरगिट, पु॰ ஒணன்.

गिरजा, पु॰ மாதா கோவில்.

गिरदा, पु॰ சுற்று ; சுற்றளவு.

गिरना, क्रि॰ अ॰ விழு.

गिरफ्त, स्त्री॰ பிடிக்கப் படுதல்.

गिरफ्ता, वि॰ பிடிக்கப்பட்ட.

गिरफ्तार, वि॰ கைது செய்யப் பட்ட.

गिरफ्तारी, स्त्री॰ கைதியாதல்.

गिरमिट, पु॰ பெரிய தமூர் (auger).

गिरवी, स्त्री॰ रेहन அடகு வைத்தல்.

गिरह, स्त्री॰ கணு ; முடிச்சு ; வீசம் கஜம் ;—कट முடிச் சவிக்கி.

गिरां, वि॰ = गरां.

गिरा, स्त्री॰ வாக் சக்தி ; சரஸ் வதி.

गिराना, क्रि॰ स॰ வீழ்த்த ; தள்ள.

गिरानी, स्त्री॰ महँगी ஹராக்கி.

गिरि, पु॰ மலை.

गिरो, वि॰ அடகு வைத்த.

गिर्द, क्रि॰ वि॰ அக்கம் பக்கத் தில்.

गिर्दावर, पु॰ அலைபவன்.

गिल, स्त्री॰ காரை ; சாந்து.

गिलकारी, स्त्री॰ மணியாசி செய் தல்.

गिलट, पु॰ வெள்ளி போன்ற ஒரு மலிவான தாது.

गिलटी, स्त्री॰ நெறி.

गिलना, क्रि॰ स॰ விழுங்க ; மனதில் அடக்கிக் கொண்டிருக்க.

गिलम, स्त्री॰ மெத்தை. वि மெதுவான.

गिलहरी, स्त्री॰ அணில்.

गिला, पु॰ புகார் ; இகழ்ச்சி.

गिलाफ़, पु॰ உறை ; கூடு ; ரஜாயி.

गिलावा, पु॰ காரை ; சாந்து.

गिलास, पु॰ டம்ளர்.

गिलौरी, स्त्री॰ வெற்றிலை பீடா.

गिल्टी, स्त्री॰ = गिलटी.

गींजना, क्रि॰ स॰ நசக்கிப் பா ழாக்க.

गीत, पु॰ பாட்டு.

गीति, स्त्री॰ பாட்டு.

गीदड़, पु॰ நரி ; பயங்காளி ; —भबकी போலி தைரியப் பேச்சு.

गीदी, वि॰ பயங்காளியான.

गोबत, स्त्री॰ अजरील्लामै ; கோள் சொல்லுதல்.

गोर, स्त्री॰ वाणी வாக்கு.

गोला, वि॰ நனைந்த.

गुंचा, पु॰ कली மொட்டு.

गुंज, गुंजन, } स्त्री॰ ரீங்காரம்.

गुंजना, गुंजरना, } क्रि॰ अ॰ ரீங்காரம் செய்ய.

गुंजा, स्त्री॰ குந்து மணிக் கொடி.

गुंजाइश, स्त्री॰ உள் அடங்கியிருக்க இடம் ; அவகாசம்.

गुंजान, वि॰ அடர்த்தியான.

गुंजार, पु॰ ரீங்காரம்.

गुंडा, वि॰ போக்கிரி.

गुंथना, क्रि॰ अ॰ கோர்க்கப்பட ; தொடுக்கப்பட.

गुंफ, पु॰ சிக்கல் ; கொத்து.

गुंफन, पु॰ சிக்கலாதல்.

गुंबज़, गुंबद, } पु॰ கும்மட்டம் போன்ற சிகரம் (dome.)

गुंबा, पु॰ सूजन புடைத்தல் ; வீக்கம்.

गुंभी, स्त्री॰ अंकुर முளை.

गुहचा, पु॰ தாழன். स्त्री॰ தோழி.

गुच्ची, स्त्री॰ கோலி அல்லது கிட்டிப்புள் ஆட்டத்தின் குழி.

गुच्छ, गुच्छक, गुच्छा, } पु॰ கொத்து.

गुच्छेदार, वि॰ கொத்தாயிருக்கும்.

गुज़र, पु॰ நிர்வாகம் ; உற்பத்தி ஸ்தானம் ; பிரவேசம் ;—बसर ஜீவனம்.

गुजरना, क्रि॰ अ॰ கழிய ; கடந்து செல்ல ; வாழ் நாள் கழிய ; இறக்க.

गुज़रान, पु॰ =गुज़र.

गुज़रता, वि॰ கழிந்த.

गुज़ारना, क्रि॰ स॰ கழிக்க.

गुज़ारा, पु॰ வாழ்க்கை ; ஜீவனம்சம்.

गुज़ारिश, स्त्री॰ प्रार्थना வேண்டுகோள்.

गुझिया, स्त्री॰ சோமாசி.

गुटकना, क्रि॰ स॰ விழுங்க. पु॰ புறுவின் சத்தம்.

गुटका, पु॰ சிறு புஸ்தகம்.

गुटिका, स्त्री॰ மாத்திரை.

गुट्ट, पु॰ சேர்க்கை.

गुठली स्त्री॰ பழக்கொட்டை.

गुड, पु॰ வெல்லம்.

गुड़गुड़ाना, क्रि॰ अ॰ गुड़ गुड़ एन्नु सत्तम सेय्य ; हुक्का कुडिक्क.

गुड़गुड़ी, स्त्री॰ ऒरुविध हुक्का.

गुड़िया, स्त्री॰ पॊम्मै.

गुड़ी, स्त्री॰ काट्रुरुडि.

गुड्डा, पु॰ पॆरिय काट्रुरुडि.

गुड्डी, स्त्री॰ काट्रुरुडि.

गुण, पु॰ कुणम् ; कयिरु ; —गाना पुकऴ.

गुणक, पु॰ ऎ प॑रुक्कुम् ऎण्.

गुणकारक, गुणकारी, } वि॰ पयन् तरुम्.

गुणज्ञ, वि॰ पिऱर् कुणत्तै अऱिन्तु कॊळ्ळुम्.

गुणन, पु॰ पॆरुक्कल्.

गुणना, क्रि॰ स॰ पॆरुक्क.

गुणांक, पु॰ पॆरुक्कप् पडुम् ऎण्.

गुणा, पु॰ ज़रब पॆरुक्कल्.

गुणाढ्य, वि॰ कुणवाऩै.

गुणी, पु॰ कुणवान् ; निपुणन्.

गुत्थम-गुत्था, पु॰ सिक्कल् ; पोराट्टम्.

गुत्थी, स्त्री॰ मुडिच्चु ; सिक्कल्.

गुथना, क्रि॰ अ॰ कोक्कप्पड.

गुदगुदा, वि॰ सदै निऱैन्त ; मिरुदुवान.

गुदगुदाना, क्रि॰ अ॰ किऴु किऴु मूट्ट.

गुदगुदी, स्त्री॰ किऴु किऴु.

गुदड़ी स्त्री॰ कन्दै.

गुदना, क्रि॰ अ॰ कुत्तप्पड.

गुदा, पु॰ मलत्तुवारम्.

गुदाज़, वि॰ परुमऩान ; पलमान ; मिरुदुवान.

गुद्दी, पु॰ पऴच्चदै ; उळ् ळङ्गैच् चदै.

गुनगुना, वि॰ = कुनकुना.

गुनगुनाना, क्रि॰ अ॰ मुणु मुणुक्क ; मूक्काल् पेस.

गुनना, क्रि॰ स॰ ऎण्ण.

गुनह, पु॰ पावम् ; कुट्रम् ; —गार वि॰ पावम् सेय्त ; कुट्रम् सेय्त.

गुना, पु॰ मडङ्कु.

गुनाह, पु॰ कुट्रम् ; पावम् ; —गार कुट्रम् सेय्त ; पावम् सेय्त.

गुनी, वि॰ = गुणी.

गुब्बा, पु॰ अणुस्वार्म्.

गुपचुप, क्रि॰ वि॰ रहसियमाय्.

गुप्त, वि॰ मऱैन्त ; रहसियमान. पु॰ ऒट्रऩ्.

गुप्तचर, पु॰ उळवऩ्.

गुप्ती, स्त्री॰ வெளியே தெரியா மல் கத்தி சொருகப்பட்ட தடி.

गुफ़ा, स्त्री॰ குகை.

गुफ़्तगू, **गुफ़्तार**, } स्त्री॰ बातचीत சம்பா ஷணை.

गुबरैला, पु॰ **गुबरौता** சாணி வண்டு.

गुबार, पु॰ தூசி; மனதில் அடக்கிக் கொண்டிருக் கும் கோபம், வெறுப்பு முதலியன.

गुब्बारा, पु॰ புகைக் கூண்டு (balloon).

गुम, वि॰ ஒளிந்து கொண்ட; கெட்டுப் போன; இழக் கப்பட்ட;—**राह** வழி தவ றிய; கெட்ட நடத்தை யுள்ள;—**सुम होना** நஷ்ட மடைய.

गुमटी, स्त्री॰ கோபுரம்; ரயில் கேட்.

गुमटीहा, पु॰ ரயில் கேட்டுக் காரன்.

गुमना, क्रि॰ अ॰ காணுமல் போக.

गुमनाम, वि॰ பிரசித்தி பெறுத; பெயர் கொடுக்கப்படாத.

गुमर, पु॰ கர்வம்; ரகசிய மாய்ப் பேசுதல்.

गुमान, पु॰ கர்வம்.

गुमानी, वि॰ கர்வமுள்ள.

गुमाश्ता, पु॰ ஏஜண்டு.

गुम्मा, वि॰ மிதமாய்ப் பேசு கிற.

गुर, पु॰ யுக்தி; குறுக்கு வழி; ரகசியம்.

गुरगा, पु॰ **गुसचर** உளவன்; சிஷ்யன்.

गुरदा, पु॰ மூத்திரக்காய்; தைரியம்.

ग़ुरबत, स्त्री அந்நிய நாட்டு வாசம்; பிரயாணம்; தாழ்மை.

ग़ुरबा, पु॰ (ग़रीब का बहु॰) ஏழைகள்.

गुरिया, स्त्री॰ மாலையின் மணி.

गुरु, पु॰ ஆசாரியர். वि॰ கன மான.

गुरुआई, स्त्री॰ குருவின் தொழில்.

गुरुजन, पु॰ பெரியார்.

गुरुता, स्त्री॰ **गुरुत्व**, पु॰ } கனமான தன் மை; மேன்மை.

गुरुद्वारा, पु॰ சிக்கியர்களின் கோவில்.

गुरुघंटाल, पु॰ அதி சாமர்த்திய சாலி; போக்கிரி.

गुरुमुखी, स्त्री॰ சிக்கியர் உப யோகிக்கும் எழுத்து.

गुरुवार, पु॰ வியாழன்.
गुरू, पु॰ உபாத்தியாயர்.
.गुरूब, पु॰ அஸ்தமனம்.
गुरूर, पु॰ = ग़रूर.
.गुरेज, स्त्री॰ **बचना** தப்பித்தல்.
गुरेरना, क्रि॰ स॰ உற்று நோக்க.
गुर्ज, पु॰ **गदा** கதை ஆயுதம்.
.गुर्राना, क्रि॰ अ॰ உறுமு.
गुल, पु॰ ரோஜா ; புஷ்பம் ; —**कंद** குல்கந்து ;—**खिलना** விசித்திர சம்பவம் நடக்க ;—**करना** விளக்கை அணைக்க.
.गुल, पु॰ சத்தம் ;—**गपाड़ा** पु॰ இரைச்சல்.
.गुलकारी, स्त्री॰ கொடி வேலை.
गुलगुल, वि॰ மிருதுவான.
गुलगुला, पु॰ ஒரு மிட்டாய்.
गुलचीं, पु॰ பூத்தொடுக்கிற வன்.
गुलछर्रा, पु॰ அநுசிதமான சிற்றின்ப வாழ்க்கை.
गुलज़ार, पु॰ தோட்டம். वि॰ பசுமையான.
गुलदस्ता, पु॰ பூச்செண்டு.
गुलदाउदी, स्त्री॰ கொத்தாய்ப் பூக்கும் ஒரு செடி.
गुलदान, पु॰ பூக்களைச் சொருகி வைக்கும் பாத்திரம்.
गुलनार, पु॰ மாதுளம் பூ ; கை யின் சிவப்பு நிறம்.
गुल-फ़ाम, पु॰ ரோஜா நிறமான வன் ; மிக அழகான வன்.
गुलबदन, पु॰ ஒருவித பட்டுத் துணி. वि॰ மிக அழகான.
गुल-रू, वि॰ ரோஜா போன்ற முகமுள்ள ; மிக அழகான.
गुलशन, पु॰ தோட்டம்.
गुलशब्बो, पु॰ ராஜனீ காந்தாப் பூ (Night queen).
गुलाब, पु॰ ரோஜாப் பூ.
गुलाबपाश, पु॰ பன்னீர்ச் செம்பு.
गुलाबी, वि॰ ரோஜா நிறமான.
.गुलाम, पु॰ அடிமை ; வேலைக் காரன்.
.गुलामी, स्त्री॰ அடிமைத்தனம்.
गुलाल, पु॰ ஹோலிப் பண்டிகையில் ஒருவர்மீது ஒருவர் போட்டுக் கொள்ளும் சிவப்புப் பொடி.
गुलिस्ताँ, पु॰ தோட்டம்.
गुलू, पु॰ கழுத்து ; குரல்.
गुलूबंद, पु॰ பனி காலத்தில் தலை, காது, கழுத்து இவற்றைச் சுற்றிக் கட்டும் துணி (muffler).

गुलेल, स्त्री० पट्सि वेट्टैयिल् मण् उरुण्डैगळ् एय्युम् विल्.

गुलेलचा, पु० पट्सि वेडन्.

गुलेला, पु० पट्सि वेट्टैयिल् उपयोगमागुम् मण् उरुण्डै.

गुल्फ़, पु० कणुक्काल्.

गुल्म, पु० वयिऱु सम्बन्धमान वियाधि.

गुल्ली, स्त्री० पऴत्तिन् कॊट्टै; किट्टिप्पुळ् विळैयाट्टिल् 'पुळ्.'

गुसाँई, पु० = गोसाई.

गुस्ताख़, वि० पॆरियोरिडम् मरियादैयऱ्ऱ; अधिकप् प्रसङ्गियान.

गुस्ताख़ी, स्त्री० अधिकप् प्रसङ्गित्तनम्.

ग़ुस्ल, पु० स्नानम्;—**ख़ाना** कुळिक्कुम् अऱै.

ग़ुस्सा, पु० कोपम्.

ग़ुस्सैल, वि० मुन् कोपियान.

गुहना, क्रि० स० = गूथना.

गुहराना, क्रि० स० कूप्पिड.

गुहा, स्त्री० कुहै.

गुहार, स्त्री० अपयक् कूच्चल्, उदविक्काकक् कूप्पिडुदल्.

गुह्य, वि० मऱैन्द; मऱैक्क वेण्डिय; रहसियमान.

गूँगा, वि० ऊमैयान.

गूँज, स्त्री० ऎदिरॊलि; वण्डुकळिन् रीङ्कारम्.

गूँजना, क्रि० अ० ऎदिरॊलिक्क; वण्डुकळ् रीङ्कारम् सॆय्य.

गूँथना, क्रि० स० = गूथना.

गूँधना, क्रि० स० तण्णीरोडु कलन्दु पिसैय.

गूजर, पु० माट्टिडैयन्.

गूढ़, वि० रहसियमान; कडिनमान.

गूथना, क्रि० अ० नुऴैक्क; कोर्क्क; सेर्क्क; तैक्क.

गूदड़ पु० कन्दै;—**का लाल** कुप्पैयिल् किडक्कुम् माणिक्कम्.

गूदा, पु० पऴच् सदै.

गून, स्त्री० पडकु इऴुक्कुम् वडम्.

गूमड़ी, स्त्री० परु.

गूलर, पु० पॆरिय उरुण्डैप् पऴङ्कळुळ्ळ ऒरु वगै अत्तिमरम्.

गृध्र, पु० कऴुगु.

गृह, पु० वीडु; कुडुम्बम्.

गृहस्थ, पु० कुडुम्बस्तन्.

गृहस्थी, स्त्री० इल्लऱम्.

गृहिणी, स्त्री० वीट्टिन् एजमानी; इल्लाळ्.

गृही, पु॰ குடும்பஸ்தன்.
गेंढना. क्रि॰ स॰ வயலுக்குக் கரை கட்ட.
गेंढा, पु॰ கரும்பின் தோகை ; கரும்பு ; காண்டாமிருகம்.
गेंद, स्त्री॰ பந்து.
गेंदा, पु॰ செண்டுப்பூ.
गेंदुवा, पु॰ தலையணை.
गेड़ना, क्रि॰ स॰ சுற்றிக் கோடு போட ; பிரதட்சணம் செய்ய.
गेय, वि॰ பாடத் தகுந்த.
गेरुआ, वि॰ காஷாய நிறமான.
गेरू, स्त्री॰ காவிக்கல்.
गेसू, पु॰ மயிர்க் கொத்து.
गेह, पु॰ வீடு.
गेहनी, स्त्री॰ இல்லாள்.
गेही, पु॰ குடும்பஸ்தன்.
गेहुँअन पु॰ நாகப் பாம்பு.
गेहुँआ, वि॰ கோதுமை நிறமான.
गेहूँ, पु॰ கோதுமை.
गेंड़ा, पु॰ காண்டா மிருகம்.
ग़ैब, पु॰ மறைந்து இருத்தல்; புலப்படாமை.
ग़ैबी, वि॰ மறைந்த ; அறிமுகமில்லாத.
गैया, स्त्री॰ गाय பசு.
ग़ैर, वि॰ அந்நிய ; வேறு பட்ட.
ग़ैरत, स्त्री॰ लज्जा வெட்கம், நாணம்.
ग़ैरमज़रूआ, वि॰ உழப்படாத.
ग़ैरमनक़ूला, वि॰ ஸ்திரமான ; நகற்ற முடியாத.
ग़ैरमुमकिन, वि॰ அசம்பவமான.
ग़ैरवाजिब, वि॰ யோக்கியதை இல்லாத.
ग़ैरहाज़िर, वि॰ ஆஜரில்லாத ; முன்னிலையிலில்லாத.
गैरिक, पु॰ காவி ; பொன்.
गैल, स्त्री॰ रास्ता வழி.
गोंठना, क्रि॰ स॰ நாலா புறமும் சூழ.
गोंढा, पु॰ வேலி போட்ட இடம் ; சிறு கிராமம்.
गोंद, पु॰ கோந்து.
गो, स्त्री॰ गाय பசு ; இந்திரியம். क्रि॰ वि॰ இருந்த போதிலும். पु॰ சொல்பவன்.
गोइंदा, पु॰ துப்பறிபவன்.
गोइयाँ, पु॰ தோழன். स्त्री॰ தோழி.
गोखा, पु॰ झरोखा பலகணி.

गोचर, पु॰ புலன்களால் அறியக் கூடிய ; மேய்ச்சல் தரை.

गोज़, पु॰ அபான வாயு.

गोजर, पु॰ பூரான்.

गोज़ा, पु॰ ஒருவிதமிட்டாய் ; சட்டைப் பை.

गोट, गोटा, स्त्री॰ வஸ்திரத்தின் கரையில் தைக்கும் ஒருவித நாடா.

गोटी, स्त्री॰ பாண்டி முதலிய விளையாட்டுகளில் உபயோகப்படுத்தும் சில்லு.

गोठ, स्त्री॰ பசுவின் கொட்டில்.

गोड़हत, पु॰ தலையாரி.

गोड़ना, क्रि॰ स॰ தோண்ட.

गोड़ा, पु॰ கட்டில், நாற்காலி, மேஜை முதலியவைகளின் கால்.

गोड़िया, स्त्री॰ சிறுகால்.

गोत, पु॰ குலம் ; கூட்டம்.

गोता, पु॰ மூழ்குதல் ;—**खोर** மூழ்குபவன் ;—**खाना** மூழ்க ; ஏமாற.

गोद, स्त्री॰ மடி ; ஆலிங்கனம் ; ஸ்வீகாரம்

गोदना, क्रि॰ स॰ குத்த ; பச்சை குத்த.

गोदाम, पु॰ கிடங்கு (go-down.)

गोदी, स्त्री॰ = गोद.

गोधूम, पु॰ गेहूँ கோதுமை.

गोधूलि, गोधूली, पु॰ மாடுகள் தூசி கிளப்பிக் கொண்டு வரும் மாலை நேரம்.

गोन, गोनी, स्त्री॰ கோணிப்பை.

गोप, पु॰ மாட்டிடையன்.

गोपन, पु॰ மறைத்தல் ; காப்பாற்றுதல்.

गोपनीय, वि॰ மறைக்கத் தகுந்த.

गोपी, स्त्री॰ இடைச்சி.

गोफ़ा, पु॰ இலை மொட்டு.

गोबर, पु॰ சாணம் ;—**गणेश** वि॰ மூட்டாளான.

गोबरी, स्त्री॰ எரு ; வரளி.

गोभी, स्त्री॰ கோசுக்கீரை.

गोया, क्रि॰ वि॰ **मानों**—வைத்துக் கொள்ளேன், போல.

गोर, स्त्री॰ சமாதி.

गोरखधंधा, पु॰ சிக்கலான வேலை.

गोरज, पु॰ மாட்டுத் தூசி.

गोरस, पु॰ பால், தயிர் முதலியவை, சிற்றின்பம்.

गोरा, वि॰ வெண்ணிறமான ; அழகான. पु॰ ஐரோப்பி

गोरू, पु॰ பசு; மிருகம். [யன்.

गोलंदाज, पु॰ பீரங்கி சுடு பவன்.

गोलंबर, पु॰ கோபுரம் ; வட்டம்.

गोल, वि॰ வட்டமான, உருண்டையான.

ग़ोल, पु॰ கூட்டம்.

गोलक, पु॰ சோரபுத்திரன் ; உண்டியல் பெட்டி.

गोलमाल, पु॰ சீர் கேடு.

गोलमिर्च, स्त्री॰ மிளகு.

गोला, पु॰ பெரிய உருண்டை; பீரங்கிக் குண்டு.

गोलाकार, गोलाकृति, } वि॰ வட்ட வடிவ மான ; உருண்டை வடிவமான.

गोली, स्त्री॰ உருண்டையான, மாத்திரை ; கோலி. துப்பாக்கி வெடி.

गोश, पु॰ காது ;—**माली** காது நிமிண்டுதல்.

गोश-वारा, पु॰ கூட்டுத் தொகை. சுருக்க வரவு செலவு விவரம்.

गोशा, पु॰ கோடி ; மூலை ; தனிமையான இடம்.

गोश्त, पु॰ மாமிசம் ;—**ख़्वार** மாமிசம் உண்ணும்.

गोष्ठ, पु॰ பசுக்கொட்டம் ; ஆலோசனை ; கூட்டம்.

गोष्ठी, स्त्री॰ சபை ; சம்பாஷணை ; ஆலோசனை.

गोसाईं, गोस्वामी, } पु॰ ஒரு விதசந்நியாசி.

गोह, स्त्री॰ உடும்பு.

गोहरा, पु॰ சாணி எரு.

गोहराना, क्रि॰ अ॰ கூப்பிட.

गोहार, स्त्री॰ கூப்பிடுதல் ; சத்தம்.

गौं, स्त्री॰ அனுகூலமான சமயம் ; பிரயோஜனம்.

गौंगीर, वि॰ சுயநலமான.

गौ, स्त्री॰ பசு.

गौख, स्त्री॰ ஜன்னல்.

ग़ौग़ा, पु॰ இரைச்சல் ; வதந்தி.

गौण, वि॰ முக்கியமில்லாத.

गौना, पु॰ சாந்தி முகூர்த்தம்.

गौर, वि॰ = **गोरा.**

ग़ौर, पु॰ கவனம்; யோசனை ; —**तलब** ஆலோசிக்கத் தக்க.

गौरैया, स्त्री॰ சிட்டுக் குருவி.

गौहर, पु॰ முத்து ; இயற்கை குணம் ; விசேஷகுணம்.

ग्रंथ, पु॰ நூல் (புஸ்தகம்).

ग्रंथन, पु॰ சேர்த்தல் ; கோர்த்தல்.

ग्रंथि, स्त्री॰ முடிச்சு.

ग्रंथित, वि॰ கோர்க்கப்பட்ட.

ग्रंथिबंधन, पु॰ மணமக்களின் வஸ்திரங்களை முடிதல்.

ग्रसन, पु॰ பிடித்தல் ; விழுங் குதல்.

ग्रसना, क्रि॰ स॰ வலிவுடன் பிடிக்க ; துன்புறுத்த.

ग्रस्त, वि॰ பிடிக்கப் பட்ட ; பீடிக்கப் பட்ட.

ग्रामणी, पु॰ கிராமத் தலைவன் ; முக்கியஸ்தன்.

ग्रामीण, ग्राम्य, } वि॰ கிராம சம்பந்த மான.

ग्राह्य, पु॰ கவளம் ; பிடி ; கிரகணம் பிடித்தல்.

ग्राह, पु॰ முதலை ; பிடித்தல்.

ग्राहक, पु॰ விலைக்கு வாங்கு பவன்.

ग्राही, पु॰ வாங்குபவன், விரும்புபவன்.

ग्राह्य, वि॰ வாங்கத் தகுந்த.

ग्रीवा, स्त्री॰ கழுத்து.

ग्रीष्म, स्त्री॰ கோடை காலம் ; உஷ்ணம்.

ग्लानि, स्त्री॰ துக்கம்.

ग्वार, स्त्री॰ கொத்தவரை.

ग्वाल, ग्वाला, } पु॰ மாட்டிடையன்.

ग्वालिन, स्त्री॰ இடைச்சி.

घ

घंघोलना, क्रि॰ स॰ ஜலத்தைக் கலக்க.

घंट, पु॰ பானை.

घंटा, पु॰ மணி (bell ; hour),

घंटिका, स्त्री॰ சிறிய மணி ; சிலம்பு ; உள் நாக்கு.

घंटी, स्त्री॰ சிறிய மணி.

घट, पु॰ பானை ; சரீரம். वि॰ குறைந்த.

घटक, पु॰ மத்தியஸ்தன்.

घटती, स्त्री॰ குறைவு.

घटना, क्रि॰ अ॰ குறைய. स्त्री॰ நிகழ்ச்சி ; சம்பவம்.

घटबढ़, स्त्री॰ ஏற்றத் தாழ்வு.

घटवार, पु॰ ஒடக்காரன் ; துறைவரி வசூல் செய் பவன்.

घटा, स्त्री॰ மேகம்.

घटाटोप, पु॰ மேகங்கள் சூழ் தல் ; பல்லாக்குத் துணி.

घटाना, क्रि॰ स॰ குறைக்க.

घटाव, पु॰ குறைவு ; கழித்தல்.

घटिका, स्त्री॰ சிறு பானை ; கணுக்கால் ; ஒரு நாழி கை.

घटित, वि॰ செய்யப் பட்ட ; நடந்த.

घटिया, वि० மட்டரகமான, மலிவான.

घटिहा, वि० சமயம் பார்த்துத் தன் காரியத்தை சாதித்துக் கொள்ளுகிற.

घटी, स्त्री० குறைவு ; நஷ்டம் ; ஒரு நாழிகை.

घट्टा, पु० உரைவதால் தோலில் உண்டாகும் காய்ப்பு.

घड़ा, पु० பானை.

घड़िया, स्त्री० சிறு பானை ; சொப்பு.

घड़ियाल, पु० பூஜை மணி ; முதலை.

घड़ी, स्त्री० சமயம் ; நாழிகை ; கடிகாரம் ;—साज़ கடிகாரம் நிப்பேர் செய்பவன்.

घन, पु० மேகம் ; பெரிய சம்மட்டி ; கூட்டம் ; கன அளவு.

घनघोर, पु० பயங்கரமான சத்தம். **वि०** ஆழமான.

घनचक्कर, पु० மூட்டாள் ; வீணாய்த் திரிபவன்.

घनफल, पु० கன அளவு.

घनमूल, पु० கன மூலம். (cuberoot).

घनश्याम, पु० கருமேகம் ; ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்.

घनसार, पु० கற்பூரம்.

घना, वि० அடர்ந்த ; பக்கத்திலிருக்கும்.

घनात्मक, वि० நீளம், அகலம், உயரம் சமமாயுள்ள.

घनिष्ठ, वि० கெட்டியான ; நெருங்கிய.

घने, वि० கஷ்ட அநேக.

घपला, पु० ஒழுங்கின்மை.

घबराना, क्रि० अ० மனம் கலங்க. **क्रि० स०** கலக்க ; அவசரப் படுத்த.

घबराहट-स्त्री० பயம்.

घमंड, पु० கர்வம்.

घमंडी, वि० கர்வமுள்ள.

घमकना, क्रि० अ० கர்ஜிக்க.

घमका, पु० அடிக்கும் சத்தம்.

घमर, पु० டங்கா, டமாரம் முதலியவற்றின் சத்தம்.

घमसान, पु० பயங்கர யுத்தம்.

घमाना, क्रि० पु० குளிர் காய.

घमासान, पु० =**घमसान.**

घर, पु० வீடு ; இருப்பிடம் ; —**आबाद करना** மணக்க ; —**बसाना** மணக்க.

घरघराना, क्रि० अ० உறும.

घरघालन, वि० குடியைக் கெடுக்கும்.

घरजाया, पु० வீட்டு அடிமை.

घरद्वार, पु० வீடு வாசல்.

घरनी, स्त्री० இல்லாள்.

घरफोरी, स्त्री० குடும்பத்தில் கலகம் உண்டாக்குபவள்.

घरबार, पु० வீடு வாசல்; சொத்து.

घरबारी, पु० குடும்பஸ்தன்.

घराना, पु० வம்சம்.

घरी, स्त्री० மடிப்பு; அடுக்கு.

घरू, वि० வீட்டு.

घरेलू, वि० பழக்கப்பட்ட; வீட்டு.

घरैया, वि० குடும்பத்துடன் நெருங்கிப் பழகிய.

घरौंदा, घरुआ, } **पु०** பொம்மை வீடு.

घर्राटा, पु० खुर्राटा; குரட்டை.

घर्षण, पु० உரைதல்.

घलुआ, पु० கொசுறு.

घसना, क्रि० अ० घिसना தேய.

घसियारा, पु० புல் வெட்டுபவன்.

घसीट, स्त्री० வேக வேகமாய் எழுதுதல்; அவசரத்தில் எழுதப் பட்ட விஷயம்.

घसीटना, क्रि० स० தரையோடு இழுக்க; கிறுக்க.

घहराना, क्रि० अ० கர்ஜிக்க.

घांटी, स्त्री० குரவலை; தொண்டை.

घाई, स्त्री० இரண்டு விரல்கள் கூடுமிடம்; காயம்; ஏமாற்றம்.

घाएँ, क्रि० वि० तरफ பக்கமாய்.

घाघ, पु० பக்காப் போக்கிரி.

घाघरा, पु० பாவடை.

घाट, पु० ஆற்றுத் துறை; கணவாய்.

घाटा, पु० குறைவு; நஷ்டம்.

घाटी, स्त्री० கணவாய்.

घात- पु० அடி; தீமை. **स्त्री०** கபடம்.

घातक, पु० கொலையாளி.

घातिनी, स्त्री० கொலை செய்பவள்.

घाती, पु० கொலை செய்பவன்.

घान, पु०
घानी, स्त्री० } செக்கு அல்லது யந்திரத்தில் ஒரு தடவை போடக் கூடியஅளவு.

घाम, पु० வெயில்.

घाय, पु० = **घाव**.

घायल, वि० காயப் பட்ட.

घालक, पु० கொல்பவன்: அழிப்பவன்.

घालना, क्रि० स० அழிக்க; கெடுக்க.

घाव, पु० காயம்.

घास, स्त्री० புல்.

घिग्घी, स्त्री० விக்கல்; பயத் தால் தொண்டை அடைத்தல்.

घिघियाना, क्रि० अ० கொஞ்ச; திக்கித் திக்கிப் பேச.

घिन, स्त्री० घृणा வெறுப்பு.

घिनाना, क्रि० अ० வெறுக்க.

घिन्नी स्त्री० = घिरनी.

घिया, स्त्री० कद्दू சுரைக்காய்.

घिरना, क्रि० अ० சூழப்பட.

घिरनी, स्त्री० ராட்டினம்; சக்கரம்.

घिराव, स्त्री० சூழ்தல்; சூழப்படுதல்; சுற்று; சுற்றளவு.

घिसघिस, स्त्री० காரியம் செய்வதில் தளர்ச்சி; நிச்சயமில்லாமை.

घिसना, क्रि० स० உரைக்க; தேய்க்க. **क्रि० अ०** தேய.

घिसाई, स्त्री० தேய்தல்; தேய்ப்புக் கூலி.

घिस्सा, पु० மோதுதல்.

घी, पु० நெய்.

घुँइयां, स्त्री० अरवी சேப்பங் கிழங்கு.

घुँघनी, स्त्री० சுண்டல்.

घुँघराले, वि० சுருண்ட.

घुंघरू, पु० சலங்கை மணி; சிலம்பு.

घुंडी, स्त्री० துணிப் பொத்தான்.

घुग्घू, पु० ஆந்தை.

घुटकना, क्रि० स० விழுங்க; கிடக் கிடக்கொன்று குடிக்க.

घुटना, पु० முழங்கால். **क्रि० अ०** மூச்சடைக்க.

घुटवाना, क्रि० स० மூச்சடைக்கச் செய்ய; மொட்டையடிக்க.

घुटाना, क्रि० स० மூச்சடைக்கச் செய்ய.

घुड़कना, क्रि० स० மிரட்ட.

घुड़की, स्त्री० கோபித்தல்; மிரட்டல்.

घुड़दौड़, स्त्री० குதிரைப் பந்தயம்.

घुड़साल, स्त्री० குதிரை லாயம்.

घुन, पु० அந்துப் பூச்சி.

घुनना, क्रि० अ० பூச்சி அரிக்க.

घुस्सा, वि० கோபம் அல்லது வெறுப்பை மனதிலேயே அடக்கிக் கொள்ளும்.

घुमक्कड़, वि० அதிகமாய் அலையும்.

घुमड़ना, वि० மேகங்கள் திரண்டு வர.

घुमरना, क्रि० अ० கோரமாய் சப்திக்க.

घुमाना, क्रि॰ स॰ சுற்ற ; அலையச் செய்ய.

घुमाव, पु॰ சுற்றுதல் ; அலைதல் ;—**दार-वि॰** சுற்றும்.

घुर्मित क्रि॰ वि॰ அலைந்து.

घुलना, क्रि॰ अ॰ கரைய ; க்ஷீணமடைய.

घुलाना, क्रि॰ स॰ கரைக்க.

घुसना, क्रि॰ अ॰ பிரவேசிக்க.

घुसाना, घुसेड़ना, क्रि॰ स॰ நுழைக்க.

घूंघट, पु॰ முட்டாக்கு.

घूंघर, पु॰ சுருட்டை (மயிர்).

घूँट, पु॰ ஒருவாய் (பானம்).

घूंटना, क्रि॰ स॰ குடிக்க.

घूँसा, पु॰ குத்து.

घूमना, क्रि॰ अ॰ அலைய, சுற்ற.

घूरना, क्रि॰ अ॰ முறைத்துப் பார்க்க.

घूरा, पु॰ குப்பைக்குவியல்.

घूस, स्त्री॰ பெருச்சாளி ; லஞ்சம்.

घृणा, स्त्री॰ வெறுப்பு.

घृणित, वि॰ வெறுக்கத் தக்க.

घृत, पु॰ நெய்.

घेरना, क्रि॰ स॰ சூழ ; ஸ்துதி செய்ய.

घेरा, पु॰ நாற்புறத்து எல்லை ; சுற்றளவு ; முற்றுகை.

घोंघा, पु॰ நத்தை.

घोंटना, क्रि॰ स॰ 'கடக் கடக்' கென்று குடிக்க.

घोंपना, क्रि॰ स॰ குத்த.

घोंसला, पु॰ பக்ஷிக்கூடு.

घोखना, क्रि॰ स॰ மனப்பாடம் செய்ய.

घोटना, क्रि॰ स॰ மினு மினுப்புக்காகக் கடைய ; பல முறை செய்வது பழக ; மூச்சு திணறச் செய்ய ; அரைக்க. पु॰ அரைக்கும் கல்லுரல்.

घोटाला, पु॰ ஒழுங்கின்மை.

घोड़साल, स्त्री॰ = **घुड़साल.**

घोड़ा, पु॰ குதிரை.

घोर, वि॰ பயங்கரமான ; கடக்க முடியாத.

घोलना, क्रि॰ स॰ கரைக்க.

घोष, पु॰ மாட்டிடையன் ; சத்தம்.

घोषणा स्त्री॰ விளம்பரம் ; கர்ஜனை.

घौद, पु॰ பழக் கொத்து.

घ्राण, स्त्री॰ மூக்கு ; வாசனை.

च

चंग, स्त्री॰ காற்றாடி.

चंगा, क्रि॰ वि॰ நன்றாய் ; சௌக்கியமாய்.

चंगुल, पु॰ பட்சிகளின் வஹீ ந்த விரல்கள் ; பிடிப்பு.

चँगेर, चंगेरी, } ஸ்ரீ॰ தட்டுக் கூடை.

चंचरी, ஸ்ரீ॰ **चंचरीक,** पु॰ } ப்ரமர வண்டு.

चंचल, वि॰ ஸ்திரமில்லாத ; பொறுமை யற்ற ; விஷமம் செய்யும்.

चंचला, ஸ்ரீ॰ மின்னல்.

चंचु, ஸ்ரீ॰ **चोंच** அலகு.

चंट, वि॰ **धूर्त** தந்திரமான.

चंड, वि॰ தீவிரமான ; உக்ரமான. पु॰. சூடு.

चंडू, पु॰ அபின் ;—**ख़ाना** அபின் சாப்பிடும் இடம் ; —**बाज़** அபின் உபயோகிப்பவன்.

चंडूल, पु॰ மண் நிறமான ஒரு பறவை.

चंद, पु॰ சந்திரன். वि॰ சில.

चंदन, पु॰ சந்தனம்.

चंदला, वि॰ **गंजा** வழுக்கைத் தலையுள்ள.

चंदवा, पु॰ ஒருவித மண்டபம்.

चंदा, पु॰ சந்திரன் ; சந்தாப் பணம்.

चंद्र, पु॰ சந்திரன்.

चंद्रबिंदु, पु॰ அரை அனுஸ்வாரக் குறி.

चंद्रमा, पु॰ சந்திரன்.

चंद्रवार, पु॰ திங்கள் கிழமை.

चंद्रहार, पु॰ ஒருவித மாலை.

चंद्रहास, पु॰ வாள்.

चंद्रिका, ஸ்ரீ॰ நிலா.

चंपई, वि॰ சம்பங்கிப் பூ நிறமான.

चंपक, पु॰ சம்பங்கி.

चंपत, वि॰ **गायब** மறைந்து.

चंपना, क्रि॰ अ॰ சுமையால் அழுத்தப்பட்ட.

चंपा, पु॰ செண்பகம்.

चँवर, पु॰ சாமரம் ;—**दार** சாமரம் போடும் சேவகன்.

चकई, ஸ்ரீ॰ பெண் சக்ரவாகப் பட்சி.

चकचूर, वि॰ தூள் தூளான.

चकचौंध, ஸ்ரீ॰ திடுக்கிடுதல் ; கண் கூசுதல்.

चकत्ता, पु॰ தழும்பு.

चकनाचूर, वि॰ தூள் தூளாக.

चकपकाना, क्रि॰ अ॰ திடுக்கிட ; ஆச்சரியத்தால் இங்கு மங்கும் பார்க்க.

चकमक, पु॰ சிக்கி முக்கிக்கல்.

चकमा, पु॰ **धोखा** ஏமாற்றம்.

चकराना, क्रि॰ अ॰ தலை சுற்ற ; கலங்க ; வியப்படைய.

चकला, पु॰ அப்பள மிடும் பலகை.

चकलेदार, पु॰ ஒரு பிர்காவின் அதிகாரி.

चकवा, पु॰ சக்ரவாகம் என் னும் நீர்ப் பறவை.

चकाचक, क्रि॰ वि॰ खूब நன்றாய்.

चकाचौंध, स्त्री॰ திடுக்கிடுதல் ; கண் கூசுதல்.

चकित, वि॰ வியப்படைந்த.

चकोर, पु॰ ஒருவித கௌதாரி.

चक्कर, पु॰ வட்டம் ; சுற்று ; —खाना சுழல ;—में डालना சங்கடத்தில் மாட்ட ; —मारना சுற்றிவர.

चक्का, पु॰ சக்கரம் ; வட்ட மான தண்டு.

चक्की, स्त्री॰ மா அரைக்கும் இயந்திரம்.

चक्र, पु॰ சக்கரம்.

चक्रवाक पु॰ = **चकवा.**

चक्रव्यूह, पु॰ படையில் ஒரு விதஅணி வகுப்பு.

चक्षु, चख, } पु॰ आँख கண்.

च.ख, च.ख-च.ख, } स्त्री॰ लड़ाई சண் டை, சச்சரவு.

चखना, क्रि॰ स॰ ருசி பார்க்க.

चखाना, क्रि॰ स॰ ருசி காட்ட.

चगड़, वि॰ சாமர்த்தியமுள்ள.

चचा, पु॰ தகப்பனரின் சகோ தரன்.

चचींड़ा, पु॰ புடலங்காய்.

चचेरा, वि॰ **चचा** வுக்குப் பிறந்த.

चट, क्रि॰ वि॰ तुरंत உடனே ; —करना சாப்பிட்டுவிட.

चटक, पु॰ ஒருவித குருவி. स्त्री॰ மினு மினுப்பு ; சுறு சுறுப்பு. क्रि॰ वि॰ சுறு சுறுப்பாய். वि॰ ருசியான; காரசாரமான ;—**मटक** மயக்கும் எண்ணத்துடன் கூடிய சிங்கார நடை.

चटकना, क्रि॰ स॰ வெடிக்க ; பிளக்க. पु॰ செவிட்டடி.

चटकाना, क्रि॰ स॰ சுடக்க.

चटकारा, वि॰ பளபளப்பான ; சஞ்சலமான.

चटकीला, वि॰ ஸ்வாரஸ்ய மான.

चटपट, क्रि॰ वि॰ சீக்கிரம்.

चटपटा, वि॰ ஸ்வாரஸ்யமான ; காரசாரமான.

चटपटी, स्त्री॰ துரிதம் ; கலக் கம்.

चटशाल, चटसार, } स्त्री॰ பள்ளிக் கூடம்.

चटाई, स्त्री० பாய்.

चटापटी, स्त्री० துரிதம்.

चटोरा, पु० போஜனப் பிரியன்.

चट्टान, स्त्री० பாறை.

चट्टी, स्त्री० தங்குமிடம்; டேரா; ஸ்லிப்பர் ஜோடு.

चट्टू, वि० = चटोरा.

चढ़ना, क्रि० अ० ஏற.

चढ़ाई, स्त्री० ஏறுதல்; ஏற்றம்; படையெடுப்பு.

चढ़ा-उतरी, स्त्री० அடிக்கடி ஏறி இறங்குதல்.

चढ़ा-ऊपरी, चढ़ाचढ़ी, } स्त्री० போட்டி.

चढ़ाना, क्रि० स० ஏற்ற; குடிக்க.

चढ़ाव, पु० ஏற்றம்; ஏறுதல்.

चढ़ावा, पु० காணிக்கை; மணமகளுக்குக் கொடுக்கும் நகை.

चणक, पु० चना கடலை.

चतुरंग पु० நால் வகை சேனை; சதுரங்க விளையாட்டு.

चतुर, वि० சாமர்த்தியமுள்ள.

चतुराई, स्त्री० சாமர்த்தியம்.

चतुर्गुण, वि० நான்கு மடங்கு.

चतुर्थ, वि० நான்காவது.

चतुर्दिक्, क्रि० वि० நாலா பக்கமும்.

चतुष्कोण, वि० சதுரமான.

चतुष्पद, वि० நான்கு காலுள்ள.

चद्दर, स्त्री० துப்பட்டி; தகடு.

चनखना, क्रि० अ० கோபப்பட.

चना, पु० கொண்டைக் கடலை.

चपकन, स्त्री० ஒரு வகை கோட்டு.

चपकना, क्रि० अ० = चिपकना.

चपक़लश, கத்திச் சண்டை; இரைச்சல்.

चपटा, वि० = चिपटा.

चपड़ा, पु० लाख் அரக்கு.

चपत, पु० செவுட்டடி; நஷ்டம்.

चपना, क्रि० अ० அமுக்கப்பட; நசுக்கப் பட.

चपनी, स्त्री० கிண்ணம்.

चपरा, क्रि० वि० சடபட சிக்கிரம்.

चपरास, स्त्री० சேவகனின் வில்லை.

चपरासी, पु० கச்சேரிச் சேவகன்.

चपल, वि० சஞ்சலமான; தந்திரமான; கெட்டிக்காரனை.

चपला, स्त्री० மின்னல்.

चपाती, स्त्री० சப்பாத்தி (ரொட்டி).

चपेट, स्त्री॰ அறை ; பிரபாவம்.

चपेटना, क्रि॰ स॰ அமுக்க ; அதட்ட.

चप्पल, पु॰ செருப்பு.

चप्पा, पु॰ கால் பங்கு ; நாலு விரக்கடை.

चप्पू, पु॰ ஓடத்தைத் தள்ளும் தடி.

चबाना, क्रि॰ स॰ மெல்ல.

चबूतरा, पु॰ திண்ணை ; மேடை.

चबेना, पु॰ வறுக்கப் பட்ட தானியம்.

चबेनी, स्त्री॰ சிற்றுண்டி.

चभोरना, क्रि॰ स॰ நனைக்க.

चमक, स्त्री॰ பிரகாசம் ;—दमक स्त्री॰ பகட்டு ;—दार மினு மினுப்பான.

चमकना, क्रि॰ अ॰ பிரகாசிக்க ; திடீரென வலி யெடுக்க.

चमकाना, क्रि॰ स॰ பிரகாசிக்கும்படி செய்ய.

चमकीला, वि॰ பிரகாசிக்கிற ; பகட்டான.

चमगीदड़, पु॰ வௌவால்.

चमचम, स्त्री॰ பாலால் செய்த ஒருவித மிட்டாய்.

चमचमाना, क्रि॰ अ॰ மினுமினுக்க. क्रि॰ स॰ மினுமினுக்கச் செய்ய.

चमचा, पु॰ ஸ்பூன்.

चमड़ा, पु॰ / चमड़ी, स्त्री॰ } தோல்.

चमत्कृत, वि॰ ஆச்சரியப் பட்ட.

चमत्कार, पु॰ ஆச்சரியகரமான வேலை.

चमत्कारी, वि॰ ஆச்சரியகரமான.

चमत्कृत, वि॰ ஆச்சரியப்பட்ட.

चमन, पु॰ பூந்தோட்டம்.

चमर, पु॰ சாமரம்.

चमाचम, वि॰ பிரகாசமுள்ள.

चमार, पु॰ சக்கிலிய ஜாதி ; சக்கிலியன்.

चमू, स्त्री॰ சேனை.

चमेली स्त्री॰ மல்லிகை.

चमोटा, पु॰ சாணைத் தோல்.

चमोटी, स्त्री॰ சவுக்கு ; சாணைத் தோல்.

चम्मच, पु॰ ஸ்பூன்.

चय, पु॰ குவியல் ; கூட்டம்.

चयन, पु॰ பொறுக்கி யெடுத்தல்.

चर, पु॰ தூதன் ; உளவன். वि॰ தானே போகும்.

चरक, पु॰ தூதன் ; உளவன்.

चरका, पु॰ காயம் ; ஏமாற்றம்.

चर्ख, पु॰ = चर्ख.

चरखा, पु॰ ராட்டினம் ; சண்டை சச்சரவு.

चरखी, स्त्री॰ சிறிய ராட்டினம்.

चरचना, क्रि॰ स॰ மெழுக ; பூச.

चरचा, स्त्री॰ = चर्चा.

चरण, **चरन,** } पु॰ பாதம்.

चरना, क्रि॰ अ॰ மேய.

चरनी, स्त्री॰ மேய்ச்சல் தரை.

चरपरा, वि॰ காரமான ; சுறுசுறுப்புள்ள.

चरबांक, **चरबाक,** } वि॰ சாமர்த்திய முள்ள ; பயமற்ற.

चरबी, स्त्री॰ கொழுப்பு.

चरम, वि॰ கடைசி.

चरवाहा, पु॰ மேய்ப்பவன்.

चरस, पु॰ கபிலை ; லாகிரி வஸ்து.

चरसा, पु॰ பெரிய தோல் பை ; கபிலை.

चराई, स्त्री॰ மேய்தல் ; மேய்த்தல் ; மேய்ச்சல் கூலி.

चरागाह, पु॰ மேய்ச்சல் தரை.

चराचर, वि॰ அசைவன—அசையாவன, ஸ்தாவர ஜங்கம.

चराना, क्रि॰ स॰ மேய்க்க ; வார்த்தையாடி ஏமாற்ற.

चरिंदा, पु॰ மிருகம்.

चरित पु॰ நடத்தை ; வாழ்க்கைக் கதை.

चरितार्थ, वि॰ திட்டப்படி நடந்த ; பிரயோஜனப்பட்ட.

चरित्तर, पु॰ போக்கிரி நடத்தை.

चरित्र, पु॰ சுபாவம் ; செயல்.

चरी, स्त्री॰ மேய்ச்சல் தரை.

चरेरा, वि॰ முரடான.

चर्ख, पु॰ ஆகாயம் ; குயவனின் சக்கரம்.

चर्चक, पु॰ பேசுபவன் ; தர்க்கிப்பவன்.

चर्चा, स्त्री॰ பேச்சு ; சம்பாஷணை.

चर्चित, वि॰ கூறப்பட்ட ; பூசப்பட்ட.

चर्पट, पु॰ செவுட்டடி ; உள்ளங்கை.

चर्म, पु॰ தோல் ;—**कार** சக்கிலியன்.

चर्य्या, स्त्री॰ செய்யப்படும் காரியம் ; நியமம்.

चर्राना, क्रि॰ अ॰ அரிக்க ; வலிக்க ; தினவெடுக்க.

चल, वि॰ சஞ்சலமான.

चलचलाव, पु॰ यात्तिरै.

चलता, वि॰ பழக்கத்திலுள்ள; தந்திரமான.

चलती, स्त्री॰ அதிகாரம்.

चलन, पु॰ நடத்தை; போக்கு; பழக்க வழக்கங்கள்;—**सार** பழக்கத்திலுள்ள.

चलना, क्रि॰ अ॰ நடக்க; படிக்க முடிய.

चलनी, स्त्री॰ = छलनी.

चलाऊ, वि॰ வெகு காலம் உழைக்கக்கூடிய.

चलाचली, स्त्री॰ போகிற அவஸரம்.

चलान, स्त्री॰ செல்லுதல்; பணம் செலுத்தும் சலான்.

चलाना, क्रि॰ स॰ நடக்கச் செய்ய; போகச் செய்ய; ஓட்ட; அம்பு, குண்டு முதலியவைகள் விட.

चलायमान, वि॰ செல்லுகிற; சஞ்சலமான.

चलाव, पु॰ செல்லுதல்; யாத்திரை.

चलावा, पु॰ நியமம்.

चलित, वि॰ நடக்கும்; அசையும்.

चवन्नी, स्त्री॰ கால் ரூபாய் நாணயம்.

चश्म, स्त्री॰ கண்;—**दीद** கண்ணால் பார்த்த;—**नुमाई** கண் மிரட்டல்;—**पोशी** குற்றங்களை கவனியாதிருத்தல்.

चश्मा, पु॰ மூக்குக் கண்ணாடி; ஊற்று.

चषक, स्त्री॰ கள் குடிக்கும் பாத்திரம்.

चसक, स्त्री॰ இலேசான வலி.

चसकना, क्रि॰ अ॰ வலிக்க; வேதனை எடுக்க.

चसका, पु॰ விருப்பம்; கெட்ட பழக்கம்.

चस्पाँ, वि॰ ஒட்டியிருக்கும்.

चह, पु॰ படகுத் துறை. स्त्री॰ பள்ளம்.

चहक, स्त्री॰ பக்ஷிகளின் ஆரவாரம்.

चहकना, क्रि॰ अ॰ (பட்சி) கூவ; சந்தோஷத்துடன் சம்பாஷிக்க.

चहचहा, पु॰ = चहक.

चहचहाना, क्रि॰ अ॰ பட்சிகள் ஆரவாரம் செய்ய.

चहबच्चा, पु॰ தொட்டி; குழி; நிலவறை.

चहल, स्त्री॰ சேறு; ஆரவாரம்.

चहलक़दमी, स्त्री॰ நிதானமாய் உலாவுதல்.

चहलपहल, स्त्री॰ களிப்பு; கொண்டாட்டம்.

चहला, पु॰ சேறு.

चहार, वि॰ **चार** நான்கு.

चहारदीवारी, स्त्री॰ காம்பவுண்டு சுவர்.

चहार-शम्बा, पु॰ புதன் கிழமை.

चहारुम, वि॰ கால் பங்கு.

चहुँओर, क्रि॰ वि॰ நாலா பக்கமும்.

चहेता, वि॰ அன்பான.

चाँई, वि॰ மோசக்கார; தந்திரமான.

चांगला, वि॰ சொஸ்தமான; சாமர்த்தியமான.

चांटा, पु॰ செவுட்டடி, அறை.

चांड, वि॰ பலமான; தீவிரமான. स्त्री॰ சுமை தாங்கி.

चांडाल, पु॰ சண்டாளன்.

चांद, पु॰ சந்திரன்.

चांदनी, स्त्री॰ நிலா; பந்தலின் உள்பக்கம் கட்டும் வெள்ளைத் துணி.

चांदमारी, स्त्री॰ குறி பார்த்துச் சுடும் அப்பியாசம்.

चांदी, स्त्री॰ வெள்ளி.

चांप, स्त्री॰ அடக்குதல்; அழுத்துதல்.

चांपना, क्रि॰ स॰ அழுத்த.

चाँयँचाँयँ, स्त्री॰ வீண் உளறுதல்.

चाक, पु॰ குயவன் சக்கரம்; பிளவு. वि॰ திடமான; தந்திரமான.

चाकना, क्रि॰ स॰ எல்லை போட; அடையாளம் செய்ய.

चाकर, पु॰ வேலைக்காரன்.

चाकरी, स्त्री॰ வேலை.

चाकू, पु॰ கத்தி.

चाचा, पु॰ काका தகப்பனாரின் சகோதரன்.

चाट, स्त्री॰ விருப்பம்; சுவை; காரசாரமான பண்டம்; கெட்ட வழக்கம்.

चाटना, क्रि॰ स॰ நக்க.

चाटु, पु॰ முகஸ்துதி.

चाटुकार, पु॰ முகஸ்துதி செய்பவன்.

चाटुकारी, स्त्री॰ முகஸ்துதி.

चातक, पु॰ சாதக பட்சி.

चातुरी, स्त्री॰ / **चातुर्य्य,** पु॰ } சாமர்த்தியம்.

चादर, स्त्री॰ துப்பட்டி; அகலமான துப்பட்டா; தகடு.

चाप, पु॰ வில்; வட்டத்தில் ஒரு பாகம் (arc).

चापना, क्रि॰ स॰ அமுக்க.

चापलूस, वि॰ முகஸ்துதி செய்யும்.

चापलूसी, स्त्री॰ முகஸ்துதி.

चाबना, क्रि॰ स॰ மெல்ல ; சாப்பிட.

चाबी, स्त्री॰ சாவி.

चाबुक, पु॰ சவுக்கு, சாட்டை.

चाभना, क्रि॰ स॰ சாப்பிட.

चाभी, स्त्री॰ சாவி.

चाम, पु॰ தோல்.

चाय, स्त्री॰ தேயிலை.

चार, पु॰ போக்கு ; உளவன். वि॰ நான்கு ; அநேக.

चारखाना, पु॰ கட்டம் போட்ட துணி.

चारजामा, पु॰ ஜேணம்.

चारण, पु॰ ஊர் ஊராய்ச் சுற்றும் பாடகன்.

चारदीवारी, स्त्री॰ வெளிச்சுவர், காம்பவுண்டு சுவர்.

चार-नाचार, क्रि॰ वि॰ **लाचार** வேறு வழியில்லாமல்.

चारपाई, स्त्री॰ கட்டில்.

चारबाग़, पु॰ சதுரமான சிறிய தோட்டம்.

चारा, पु॰ மாடுகளின் உணவு ; உபாயம்.

चाराजोई, स्त्री॰ பிராது.

चारित्र, **चारित्र्य**, } पु॰ நடத்தை ; ஒழுக்கம்.

चारो, वि॰ நடக்கும் ; நியமத்தை அனுசரிக்கும்.

चाह, वि॰ அழகான.

चाल, स्त्री॰ போக்கு ; நடத்தை ; தந்திரம்.

चालक, वि॰ நடத்துகிற ; போக்கிரி.

चालचलन, पु॰ நடத்தை, ஒழுக்கம்.

चालढाल, स्त्री॰ நடத்தை.

चालना, क्रि॰ स॰ நடத்த ; சலிக்க.

चालबाज़, वि॰ போக்கிரி.

चालाक, वि॰ தந்திரமான ; துஷ்டனை.

चालाकी, स्त्री॰ தந்திரம், சாமர்த்தியம் ; துஷ்டத்தனம்.

चालान, पु॰ = **चलान**.

चाव, पु॰ தீவிர விருப்பம்.

चावल, पु॰ அரிசி ; சாதம்.

चाशनी, स्त्री॰ ஜீரா ; பாகு.

चाह, स्त्री॰ விருப்பம் ; தேவை.

चाहक, पु॰ விரும்புகிறவன்.

चाहत स्त्री॰ அன்பு.

चाहना, क्रि॰ स॰ விரும்ப ; பிரியப்பட.

चाहिये, अ॰ வேண்டும்.

चाहे, अ॰ இஷ்டப்படி ; வேண்டுமானால்.

चाहे-नाबग़ाब, पु• சிரிக்கும் பொழுது கன்னத்தில் விழும் குழி.

चिउँटा, पु• எறும்பு.

चिउँटी, स्त्री• சிறிய எறும்பு.

चिंघाड़, स्त्री• பிளிறுதல்.

चिंघाड़ना, क्रि• अ• கத்த ; பிளிற.

चिंतक, वि• யோசிக்கும்.

चिंतन, पु• தியானம்.

चिंतनीय, वि• யோசிக்கத்தக்க.

चिंता, स्त्री• கவலை ; யோசனை.

चिंतित, वि• கவலை கொண்ட.

चिंदी, स्त्री• துண்டு.

चिउड़ा, पु• அவல்.

चिक, स्त्री• மூங்கில் அல்லது நாணல் பாய்த்திறை. पु• கசாப்புக் கடைக்காரன்.

चिकट, वि• அழுக்கும் கந்த லுமான.

चिकना, वि• மிருதுவான ; எண்ணெய் நெய் முதலி யன தடவப் பட்ட.

चिकनाना, क्रि• अ• மினு மினுப் பாக்க.

चिकरना, क्रि• अ• கூவ.

चिकित्सक, पु• வைத்தியன்.

चिकित्सा, स्त्री• வைத்தியம்.

चिकुर, पु• கேச கூந்தல்.

चिचियाना, क्रि• अ• கூச்சலிட.

चिट, स्त्री• சீட்டு.

चिटनवीस, पु• குமாஸ்தா.

चिटवाना, क्रि• स• பட க் என்று ஒடிக்க ; தொங்கி ரவு செய்ய.

चिट्टा, वि• வெள்ளையான.

चिट्ठा, पु• குறிப்பு ; வரவு செலவுக் கணக்கு.

चिट्ठी, स्त्री• கடிதம் ;—**पत्री** கடிதம் ; கடிதப் போக்கு வரத்து.

चिट्ठीरसाँ, पु• தபால்காரன்.

चिड़चिड़ा, वि• முன் கோப முள்ள.

चिड़चिड़ाना, क्रि• अ• சி டு சிடுக்க.

चिड़िया, स्त्री• பட்சி ; சீட் டாட்டத்தில் க்ளாவர்.

चिड़िया-ख़ाना, पु• மிருக க் காட்சி சாலை. (Zoo)

चिड़ीमार, पु• பட்சி வேடன்.

चिढ़, स्त्री• கோபம் ; அதி ருப்தி.

चिढ़ना, क्रि० अ• கோபிக்க.

चिढ़ाना, क्रि• स• கோபமூட்ட.

चित, पु• மனம். वि• மல் லாந்த.

चितकबरा, वि• பல நிறங் கலந்த.

चितचोर, पु• மனதைக் கவரு பவன் ; அன்பன்.

चितला, वि• பல்வேறு நிற மான.

चितवन, स्त्री• பார்வை.

चिंता, स्त्री• தகனம் செய்யும் சிதை.

चिताना, क्रि• स• எச்சரிக்கை செய்ய ; நினைவு மூட்ட.

चितावनी, स्त्री• எச்சரித்தல், எச்சரிக்கை.

चितेरा, पु• சித்திர மெழுது பவன்.

चित्त, पु• மனம்.

चित्तवृत्ति, स्त्री• மனப்போக்கு.

चित्ती, स्त्री• சிறு புள்ளி ; மச் சம்.

चित्र, पु• படம்.

चित्रविचित्र, वि• பல்வேறு நிறங்களுள்ள.

चित्रित, वि• படம் வரையப் பட்ட.

चिथड़ा, पु• கந்தைத் துணி.

चिथाड़ना, क्रि• स• கிழிக்க ; அவமானப் படுத்த.

चिनक, स्त्री• எரிச்சல்.

चिनगारी, चिनगी, } **स्त्री•** தீப்பொறி.

चिनिया, वि• சீன தேசத்து.

चिनियाबदाम, पु• நிலக் கடலை.

चिन्ह पु• அடையாளம்.

चिन्हाना, क्रि• स• பரிசயம் செய்விக்க.

चिन्हानी, स्त्री• அடையாளம்.

चिपकना, क्रि• अ• ஒட்டிக் கொள்ள.

चिपकाना, क्रि• स• ஒட்ட.

चिपचिपा, वि• பசை உடைய, ஒட்டுகிற.

चिपटना, क्रि• अ• = चिपकना.

चिपटा, वि• ஒட்டியிருக்கும்.

चिपड़ी, स्त्री• வரட்டி.

चिबुक, पु• முகவாய்க் கட் டை.

चिमटना, क्रि• अ• ஒட்டிக் கொள்ள ; ஆலிங்கனம் செய்ய.

चिमटा, पु• இடுக்கி; சிம்டா.

चिमटाना क्रि• स• = चिपकाना.

चिरंतन, वि• பழைய.

चिर, वि• வெகு காலம் வசிக் கும்.

चिरकाल, पु• நீண்ட காலம்.

चिरकीन, वि• அழுக்கான.

चिरहुट, पु• கந்தை.

चिरजीवी, वि• சிரஞ்ஜீவி.

चिरना, क्रि• अ• பிளக்கப்பட, கீறப்பட.

चिरवाना, क्रि• स• பிளக்கும் படி செய்விக்க.

चिरस्थाई, वि॰ நெடு நாள் உழைக்கும்.

चिराई, स्त्री॰ கீறுதல்; கீறும் கூலி.

चिराग़, पु॰ விளக்கு;—**बढ़ाना, ठंढ़ा करना** விளக்கை அணைக்க.

चिराग़-पा, वि॰ **औंधा** தலை கீழான.

चिरायता, पु॰ கில வேம்பு.

चिरायु, वि॰ சிரஞ்சீவி.

चिलक, स्त्री॰ பிரகாசம்; வேதனை.

चिलकना, क्रि॰ अ॰ குத்துவலி யெடுக்க.

चिलगोजा, पु॰ வறுத்து சாப்பிடும் ஒருவித பருப்பு.

चिलबिला, चिलबिल्ला, } वि॰ சஞ்சலமான.

चिलम, स्त्री॰ ஹுக்காவில் புகையிலையும் நெருப்பும் இருக்கும் பாத்திரம்.

चिलमची, स्त्री॰ கையலம்பும் பேஸின்.

चिलमन, स्त्री॰ மூங்கில் பாய்த் திரை.

चिलुद, पु॰ சீலைப்பேன்.

चिलपों, स्त्री॰ இரைச்சல்.

चिल्ला, पु॰ வில்லின் நாண்.

चिल्लाना, क्रि॰ स॰ கத்த.

चिल्लाहट, स्त्री॰ கூச்சல்.

चिहुँकना, क्रि॰ अ॰ **चौंकना.**

चिहुंटी, स्त्री॰ கிள்ளுதல்.

चिह्न, पु॰ குறி.

चीकट, पु॰ எண்ணெயழுக்கு.

चीख़ना, क्रि॰ अ॰ கூச்சலிட.

चींचपड़, स्त्री॰ எதிர்த்துப் பேசுதல்.

चींटा, पु॰ எறும்பு.

चीज़, स्त्री॰ வஸ்து.

चीठी, स्त्री॰ = **चिट्ठी.**

चीता, पु॰ சிறுத்தை.

चीत्कार, पु॰ கூச்சல்.

चीथड़ा, पु॰ = **चिथड़ा,**

चीथना, क्रि॰ स॰ கந்தலாக்க, கிழிக்க.

चीना-बदाम, पु॰ நிலக் கடலை.

चीनी, स्त्री॰ சீனி, சர்க்கரை. वि॰ சீன தேசத்து.

चीन्ह, पु॰ = **चिन्ह,**

चीमड़, वि॰ சுலபத்தில் ஒடியாத அல்லது கிழியாத.

चीर, पु॰ துணி.

चीरना, क्रि॰ स॰ கிழிக்க; அறுக்க.

चीरफाड़, स्त्री॰ கிழித்தல், அறுத்தல்; ரண சிகிச்சை.

चील, स्त्री॰ பருந்து.

चीलर, पु॰ = **चिलुद.**

चील्ह, स्त्री॰ = चील.

चुँगल, पु॰ चंगुल.

चुंगी, स्त्री॰ சுங்க வரி ; சிட்டிகை.

चुंधलाना, क्रि॰ अ॰ = चौंधियाना.

चुंधा, वि॰ மங்கின பார்வையுள்ள ; மிகச் சிறு கண்களுள்ள.

चुँधियाना, क्रि॰ अ॰ = चौंधियाना.

चुंबक, पु॰ முத்தமிடுபவன் ; காந்தக்கல் அல்லது காந்த இரும்பு.

चुंबन, पु॰ முத்தமிடுதல்.

चुंबित, वि॰ முத்தமிடப்பட்ட.

चुंबी, वि॰ முத்தமிடுகிற.

चुआना, क्रि॰ अ॰ சொட்ட ; காய்ச்சி வடிக்க.

चुकता, वि॰ செலுத்திய.

चुकना, क्रि॰ अ॰ முடிவு பெற ; கடன் தீர.

चुकाना, क्रि॰ स॰ முடிக்க ; கடன் தீர்க்க.

चुक्कड़, पु॰ சிறிய மண் கலயம்.

चुग़द, पु॰ ஆந்தை ; மூட்டாள்.

चुगना, क्रि॰ स॰ அலகால் கொத்த.

चुग़लख़ोर, पु॰ கோள் சொல்லி.

चुग़ली, स्त्री॰ கோள்.

चुगाना, क्रि॰ स॰ பக்ஷிகளுக்குத் தீனிபோட.

चुचकारना, क्रि॰ अ॰ கொஞ்ச ; செல்லங் காட்ட.

चुटकी, स्त्री॰ சிட்டிகை ;—लेना கேளிக்கை செய்ய.

चुटकुला, पु॰ ஸ்வாரஸ்யமான விஷயம்.

चुटिया, स्त्री॰ சிகை.

चुटीला, वि॰ காயம் பட்ட ; கோடியிலிருக்கும்.

चुटैल, वि॰ காயம் பட்ட.

चुड़िहारा, पु॰ வளையல்காரன்.

चुड़ैल, स्त्री॰ பிசாசு ; துஷ்டப் பெண்.

चुनचुनाना, क्रि॰ वि॰ குத்து வலி யெடுக்க.

चुनन, स्त्री॰ மடிப்பு ; சுருங்கல்.

चुनना, क्रि॰ स॰ பொறுக்கி யெடுக்க ; சுவர் கட்ட ; (துணி) கொசுவ.

चुनरी, स्त्री॰ சுங்கடிப் புடவை.

चुनांचे, अ॰ அதனால் ; உதாரணமாக.

चुनाव, पु॰ தேர்தல் ; தேர்ந்தெடுத்தல்.

चुनिंदा, वि॰ தேர்ந்தெடுக்கப் பட்ட ; நேர்த்தியான.

चुनौटी, स्त्री० சுண்ணாம்பு டப்பி.

चुनौती, स्त्री० தூண்டுதல்; சண்டைக் கழைத்தல்.

चुन्नी, स्त्री० சிறு துண்டு.

चुप, वि० பேசாத. स्त्री० பேசாமை.

चुपका, वि० பேசாத. क्रि० वि० ரகசியமாக.

चुपड़ना, क्रि० स० தடவ. பூச.

चुपाना, क्रि० अ० மௌனமாயிருக்க.

चुप्पा, वि० மிதமாய்ப் பேசுகிற.

चुप्पी, स्त्री० மௌனம்.

चुबलाना, क्रि० स० ருசி அறிவதற்காக சவைக்க.

चुभकना, क्रि० अ० மூழ்க்கு அடிக்க.

चुभकी, स्त्री० மூழ்க்கு.

चुभना, क्रि० अ० குத்த.

चुभाना, **चुभोना,** } क्रि० स० குத்த; புகுத்த.

चुमकारना, क्रि० स० पुचकारना கொஞ்ச.

चुम्मा, पु० முத்தம்.

चुरमुर, पु० நொருங்கும் சத்தம்.

चुरमुरा, वि० காரமான; கரகரப்பான.

चुरना, क्रि० अ० தண்ணீரில் வேக.

चुराना, क्रि० स० திருட; ஒளிக்க; வேக வைக்க.

चुरुट, पु० சுருட்டு.

चुलचुलाना, क्रि० अ० அரிக்க.

चुलबुला, वि० சஞ்சலமான.

चुलबुलाना, क्रि० अ० சஞ்சலமடைய.

चुल्लू, पु० தண்ணீர் முதலியன ஏந்துவதற்காக சேர்த்துவைக்கப் பட்ட இரண்டு கைகள்;—**भर पानी में डूब मरना** மிகவும் அவமானப்பட.

चुवाना, क्रि० स० சொட்டச் செய்ய.

चुसकी, स्त्री० குடித்தல்; சீப்பிச் சாப்பிடுதல்.

चुसनी, स्त्री० உரிஞ்சும் வஸ்து. (Feeding bottle, Nipple.)

चुस्त, वि० இறுக்கமான; சுறுசுறுப்பான; பலமான.

चुस्ती, स्त्री० சுறுசுறுப்பு; பலம்.

चुहचुहाना, वि० பளபளப்பான.

चुहल, स्त्री० சிரிப்பு.

चुहलबाज़, वि॰ मज़ाकिया பரி காசம் செய்கிற.

चुहिया, स्त्री॰ பெண் எலி; சிறு எலி.

चूँ, कि॰ वि॰ ஆகையால். **अ॰ ஆல் (अगर).**

चूंकि, कि॰ वि॰ क्योंकि ஏனென் றால்.

चूँदरी, स्त्री॰ = चुनरी.

चूक, स्त्री॰ பிசகு.

चूकना, कि॰ अ॰ பிசகு செய்ய; சந்தர்பத்தை இழக்க.

चूची, स्त्री॰ ஸ்தனம்.

चूड़ांत, वि॰ கடைசி எல்லை.

चूड़ा, स्त्री॰ சிகை. **पु॰** கங்க ணம்; அவல்.

चूड़ाकरण, पु॰ குடுமிக் கல்யா ணம்.

चूड़ी, स्त्री॰ வளைந்த வஸ்து; வளையல்;—**दार वि॰** வளை யல் அல்லது வளைந்த கோடுள்ள.

चूत, पु॰ மாமரம்.

चूतड़, पु॰ சூத்தாமுட்டை.

चून, पु॰ மாவு; சூர்ணம்.

चूनर, चूनरी, स्त्री॰ சுங்குடிப் புட வை.

चूना, पु॰ சுண்ணாம்பு. **कि॰ अ॰** சொட்ட.

चूनी, स्त्री॰ நொய்.

चूमना, कि॰ स॰ முத்தமிட.

चूमा पु॰ முத்தம்.

चूर, पु॰ பொடி. **वि॰** போதை கொண்ட.

चूरन, चूरा, पु॰ சூர்ணம்.

चूर्ण, पु॰ பொடி. **वि॰** நாச மாக்கப்பட்ட.

चूल, पु॰ சிகை: மயிர்.

चूल्हा, पु॰ அடுப்பு.

चूसना, कि॰ स॰ உறிஞ்ச.

चूहा, पु॰ எலி;—**दान, दानी** எலிப் பொறி.

चे, अ॰ என்ன?

चेचक, स्त्री॰ அம்மை; வைசூரி.

चेटक, पु॰ சேவகன்.

चेटकी, पु॰ மந்திரவாதி.

चेटी, स्त्री॰ வேலைக்காரி.

चेत, पु॰ பிரக்ஞை; புத்தி.

चेतन, वि॰ பிரக்ஞை அல்லது உணர்ச்சியுள்ள.

चेतना, स्त्री॰ புத்தி; பிரக்ஞை. **कि॰ अ॰** ஜாக்கிரதையாக.

चेतावनी, स्त्री॰ எச்சரிக்கை.

चेर, चेरा, पु॰ வேலைக்காரன்; சிஷ்யன்;

चेरी, स्त्री॰ வேலைக்காரி: சிஷ் யை.

चेला, पु॰ சிஷ்யன்; மாணாக் கன்.

चेलिन, चेली, } स्त्री० शिष्या ; माणवी.

चेष्टा, स्त्री० कोशिश முயற்சி.

चेहरा, पु० முகம் ; முன் பாகம்.

चैत, पु० சித்திரை மாதம்.

चैतन्य, पु० ஞானம் ; பிரக்ஞை.

चैन, पु० आराम சிரம பரிகாரம்.

चैला, पु० விறகு.

चोंगा, पु० புனல்.

चोंच, स्त्री० அலகு.

चोंथना, क्रि० स० கிழிக்க, கீற.

चोकर, पु० சலித்த பின் தங்கும் தவிடு, உமி முதலியன.

चोख, स्त्री० சுறுசுறுப்பு ; கூர்மை.

चोखा, वि० சுத்தமான ; கூர்மையான. पु० ஒருவித பச்சடி.

चोग़ा, पु० ஒருவித நீண்ட சட்டை.

चोचला, पु० हावभाव தளுக்கு ; கேலிப் பேச்சு.

चोट, स्त्री० घाव அடி ; காயம்.

चोटार, वि० घायल காயப்பட்ட.

चोटी, स्त्री० சிகை ; பின்னல் ; உச்சி.

चोटी का, वि० सर्वोत्तम சிரேஷ்டமான.

चोट्टा, पु० திருடன்.

चोप, पु० इच्छा விருப்பம்.

चोब, स्त्री० பந்தல் அல்லது கூடாரத்தின் பெரிய தூண் ; தங்கம் அல்லது வெள்ளித்தகடு போட்ட கம்பு.

चोबदार, पु० பெரிய அதிகாரிகள் அல்லது சுவாமியின் முன்னுல் வெள்ளி அல்லது தங்கத் தகடிட்ட கம்பைத் தூக்கிக்கொண்டு போகிறவன்.

चोर, पु० திருடன்.

चोरी, स्त्री० திருட்டு ; திருட்டுத்தனம்.

चोला, पु० சரீரம் ; நீண்ட தளர்ந்த ஷர்ட்டு.

चोली, स्त्री० ரவிக்கை ;—**दामन का साथ** மிக நெருங்கிய நட்பு.

चोषण, पु० चूसना உறிஞ்சுதல்.

चौंकना, क्रि० अ० திடுக்கிட.

चौंधियाना, क्रि० अ० கண் கூச.

चौक, पु॰ சதுர பூமி ; மூற்றம் ; பூஜைக்காக கோலம் போட்ட இடம் ; மார்க்கெட் ; நாற்சந்தி.

चौकड़ी, स्त्री॰ மண்டலி ; நான்கு குதிரை வண்டி ; நாற்கால் பாய்ச்சல்.

चौकन्ना, वि॰ எச்சரிக்கையாக ; ஜாக்கிரதையாக.

चौकस, वि॰ எச்சரிக்கையாக ; சரியாக.

चौकसी, स्त्री॰ எச்சரிக்கை ; ஜாக்கிரதை.

चौका, पु॰ ஆசாரமாய் சமைத்துச் சாப்பிடும் இடம்.

चौकी, स्त्री॰ தாழ்ந்த அகல மான பெஞ்சி ; காவல்.

चौकीदार, पु॰ காவல்காரன் ; பாராக்காரன்.

चौकीदारी, स्त्री॰ பாரா ; பாராச் கூலி.

चौकोना, **चौकोर,** } वि॰ சதுரமான ; நாற்கோணமான.

चौखट, स्त्री॰ வாசல்படி ; கதவு நிலை.

चौखूँट, पु॰ நான்கு திசைகள். क्रि॰ वि॰ நாலா பக்கமும்.

चौखूटा, वि॰ =चौकोना.

चौगान, पु॰ போலோ, ஹாக்கி போன்ற விளையாட்டு.

चौगिर्द, क्रि॰ वि॰ நாலா பக்கமும்.

चौगुना, वि॰ நான்கு மடங்கு.

चौड़ा, वि॰ அகலமான.

चौतरा, पु॰ =चबूतरा.

चौथ स्त्री॰ சதுர்த்தி ; கால் பங்கு ; மராட்டியர் விதித்த ஒரு வரி.

चौथा, वि॰ நான்காவது.

चौथाई, पु॰ கால் பங்கு.

चौदस, स्त्री॰ சதுர்த்தசி.

चौधरी, पु॰ முக்கியஸ்தன்.

चौपट, वि॰ பாழான ; காப்பாற்றப் படாத.

चौपड़, स्त्री॰ சொக்கட்டான் ஆட்டம்.

चौपथ, पु॰ நாற்சந்தி.

चौपहल, वि॰ நான்கு பக்கங்களுள்ள.

चौपाई, स्त्री॰ ஒரு விருத்தம்.

चौपाया, पु॰ நாற்கால் பிராணி.

चौपाल, पु॰ உட்காருமிடம்.

चौमंज़िला, वि॰ நான்கு மாடிகளுள்ள.

चौमुख, क्रि॰ वि॰ நாலா பக்கமும்.

चौमुहानी, स्त्री॰ நாற்சந்தி.

चौरस, वि॰ சமதளமான.

चौरस्ता, पु॰ நாற்சந்தி.

चौरा, पु॰ =चबूतरा.

चौराहा, पु॰ நான்கு பாதை கள் சேருமிடம், நாற் சந்தி.

चौरेठा, पु॰ ஜலம் விட்டு அரைத்த அரிசி மா.

चौर्य, पु॰ திருட்டு.

चौलाई. स्त्री॰ அகலம்.

चौवा, पु॰ நான்கு விரக்கடை அகலம்.

चौसर, पु॰ சொக்கட்டான் ஆட்டம்.

चौहट्टा, पु॰ நாற்சந்தி.

चौहद्दी, स्त्री॰ நாற்புற எல்லை.

चौहरा, वि॰ நான்கு மடிப் புள்ள.

च्युत, वि॰ வீழ்ச்சியடைந்த.

छ

छँटना, क्रि॰ अ॰ வெட்டுண்டு பிரிக்கப்பட.

छँटवाना, क्रि॰ स॰ வெட்டச் செய்ய ; தேர்ந்தெடுக்கச் செய்ய.

छंद, क्रि॰ अ॰ விருத்தம் ; யாப்பதிகாரம் ; தந்திரம்.

छंदोबद्ध, वि॰ விருத்தமாக இயற்றப்பட்ட.

छकड़ा, पु॰ கட்டை வண்டி ; மாட்டு வண்டி.

छकड़ी, स्त्री॰ ஆறு வஸ்துக் கள் கூடிய கூறு.

छकना, क्रि॰ अ॰ திருப்தி யடைய ; ஆச்சரியப்பட.

छकाना, क्रि॰ स॰ திருப்தியாய் உணவளிக்க ; ஆச்சரியப் படச் செய்ய ; தொந்தி ரவு செய்ய.

छगड़ा, पु॰ வெள்ளாட்டுக் கடா.

छगन, पु॰ சிறு குழந்தை (செல்லப் பெயர்.)

छगुनी, स्त्री॰ சிறு விரல்.

छछूंदर, पु॰ மூஞ்சூறு.

छजना, क्रि॰ अ॰ பிடித்திருக்க.

छजा, पु॰ மெத்தையில் முன் நீட்டிக் கொண்டிருக்கும் பாகம் (Balcony).

छटकना, क्रि॰ अ॰ பிதுங்கித் தப்பியோட ; ஒதுங்கி யிருக்க.

छटकाना, क्रि॰ स॰ பிதுக்க.

छटपटाना, क्रि॰ अ॰ துடிக்க ; பதற.

छटपटी, स्त्री॰ கலக்கம் ; பயம்.

छटांक, स्त्री॰ வீசம் சேர் (சுமார் 5 தோலா.)

छटा, स्त्री॰ அழகு ; பிரகாசம்.

छठ, स्त्री॰ சஷ்டி.

छठा, वि• ஆறுவது.

छठी, स्त्री• பிறந்த ஆறும் நாள் நடக்கும் சடங்கு; **—का दूध याद आना** எல்லா சுகமும் மறக்க; மிகக் கவலைப்பட.

छड़, स्त्री• கடி; இரும்புக் கம்பி.

छड़ा, पु• காலில் அணியும் ஒரு ஆபரணம். **वि•** தனிமையான.

छड़ी, स्त्री• பிரம்பு; கடி.

छत, स्त्री• வெய்யில் மாடி (மொட்டை மாடி).

छतनार, वि• விஸ்தாரமான.

छतरी, स्त्री• குடை; மண்டபம்.

छतियाना, क्रि• स• மார்பின் பக்கம் கொண்டு போக.

छत्ता, पु• குடை; தேன் கூடு, குளவிக்கூடு முதலியன.

छत्र, पु• குடை; ராஜ சின்னங்களில் சேர்ந்த அலங்காரக்குடை; **—पति** ராஜா; **—भंग** ராஜாவின் அழிவு.

छत्रक, पु• நாய்க்குடை.

छद, पु• மூடி; போர்வை.

छदाम, पु• காலணாவின் கால் பாகம் (¼ பை).

छद्म, पु• மறைத்தல்; கபடம்; **—वेश** மாறுவேஷம்.

छद्मी, वि• மாறுவேஷம் அணியும்; வஞ்சகமான.

छन, पु• = क्षण.

छनक, पु• இரும்பின் ஓசை.

छनकना, क्रि• अ• 'சொய்' என்று ஒலிக்க; பயந்து ஓட.

छनकाना, क्रि• स• 'சொய்' என்ற சத்தம் உண்டாக்க; திடுக்கிடச் செய்ய.

छनछनाना, क्रि• अ• ஓசையுண்டாக. **क्रि• स•** ஓசையுண்டாக்க.

छनना, क्रि• अ• சலிக்கப்பட; வடிக்கட்டப்பட; லாகிரி வஸ்து சாப்பிடப்பட.

छनिक, वि• = क्षणिक.

छन्न, पु• 'சொய்' என்னும் ஓசை.

छप, स्त्री• நீர்த் துளிகள் வேகமாய்விழும் சத்தம்.

छपछपाना, क्रि• अ• ஜலத்தை அடித்தால் உண்டாகும் சத்தம்.

छपना, क्रि• अ• அச்சடிக்கப்பட; அம்மை குத்தப்பட.

छपरी, स्त्री• குடிசை.

छपवाना, क्रि० स० छपाना अच्छिटच् करवाना.
छपाई, स्त्री० अच्छिटत्तल்; अच्छुक् कूलि.
छपाका, पु० जलत्तिल् तोप् पॆन्ऱु विऴुम् चत्तम्.
छपाना, क्रि० स० अच्छिटच् चॆय्य.
छप्पर, पु० कूरै.
छबि, स्त्री० अऴकु.
छबीला, वि० अऴकान.
छमछम, क्रि० वि० चम्, चम् ऎन्ऱ ऒलियुटन्.
छमछमाना, क्रि० अ० चम्, चम् ऎन्ऱ चत्तम् चॆय्य.
छमा, स्त्री० = क्षमा.
छय, पु० क्षय कुऱैवु; अऴिवु.
छरछराना, क्रि० अ० वलिक्क; ऎरिय.
छरा, पु० = छड़ा.
छर्रा, पु० चिऱु तुप्पाक्कि कुण्टु.
छल, पु० मोचम्; वञ्चऩै.
छलकना, क्रि० अ० तऴुम्प.
छलकाना, क्रि० स० तऴुम्पुम् पटि चॆय्य.
छलछद्द, पु० वञ्चऩै.
छलछिद्र, पु० कपट नटत्तै.
छलना, क्रि० स० ऎमाट्ऱ. स्त्री० मोचम्.
छलनी, स्त्री० चल्लटै.
छलांग, स्त्री० पाय्च्चल्.
छलाना, क्रि० स० ऎमाट्ऱच् चॆय्य.
छलिया, छली, } वि० कपटमान.
छल्ला, पु० मोतिरम्.
छल्लेदार, वि० वट्टमान कुऱि कळुळ्ळ.
छवाई, स्त्री० परप्पुतल்; परप्पुक् कूलि.
छवाना, क्रि० स० परप्पच् चॆय्य.
छवि, स्त्री० अऴकु.
छहराना, क्रि० अ० चिदऱ. क्रि० स० चिदऱटिक्क.
छांगुर, पु० आऱु विरल् उळ्ळवन्.
छांट, स्त्री० वॆट्टुतल்; ऒतुक्कप्पट्ट उपयोकमट्ऱ चामान्; वाङ्कि.
छांटना, क्रि० स० विलक्क; वॆट्टि विलक्क.
छांद, स्त्री० मिरुकङ्कळिन् काल्कळैक् कट्टुम् कयिर्.
छांदना, क्रि० स० कट्ट.
छांवड़ा, पु० मिरुकङ्कळिन् चिऱिय कुट्टिकळ्.
छांह, स्त्री० निऴल்; चरणम्.
छाक, स्त्री० तिरुप्ति.

छाकना, क्रि॰ अ॰ தெவிட்ட; பிரமிக்க.

छाग, पु॰ வெள்ளாட்டுக் கடா.

छाछ, स्त्री॰ மத்தா மோர்.

छाज, पु॰ முறம்.

छाजन, पु॰ வஸ்திரம். स्त्री॰ கூரை.

छाजना, क्रि॰ अ॰ சோபிக்க.

छाता, पु॰ பெரிய குடை.

छाती, स्त्री॰ மார்பு; இருதயம்; தைரியம்;—पर पत्थर रखना துக்கத்தைப் பொறுத்துக் கொண்டிருக்க;—पर मूंग दलना துன்பப்படுத்த;—पर सांप लोटना பொறுமைப்பட;—से लगाना அணைத்துக் கொள்ள.

छात्र, पु॰ சிஷ்யன்;—वृत्ति மாணாக்கனுக்குக் கொடுக்கப்படும் திரவிய சகாயம் (Scholarship).

छात्रालय, पु॰ மாணவர் விடுதி (Hostel).

छान, स्त्री॰ கூரை.

छानना, क्रि॰ स॰ வடிகட்ட; தேட.

छानबीन, स्त्री॰ சோதனை.

छाना, क्रि॰ स॰ மூட; பரப்ப. क्रि॰ अ॰ பரவ.

छाप, स्त्री॰ அச்சு, அடையாளம்.

छापना, क्रि॰ स॰ அச்சடிக்க; முத்திரை போட.

छापा, पु॰ அச்சு; முத்திரை; இரவு நேரங்களிலோ அல்லது எதிர் பாராத நேரத்திலோ விரோதியின்மேல் பாய்வது.

छापा-ख़ाना, पु॰ அச்சுக்கூடம்.

छाया, स्त्री॰ நிழல்; பிரதிபிம்பம்.

छार, पु॰ क्षार உப்பு; சாம்பல்.

छाल, स्त्री॰ பட்டை.

छाला, पु॰ தோல்; பட்டை; கொப்புளம்.

छावनी, स्त्री॰ கூரை; கூடாரம்; ராணுவ ஸ்தலம்.

छिगुनी, स्त्री॰ சிறு விரல்.

छिछला, वि॰ ஆழமில்லாத

छिछोरपन, छिछोरापन, } पु॰ அல்பத்தனம்.

छिछोरा, वि॰ அல்பமான.

छिटकना, क्रि॰ अ॰ சிதற; சோபிக்க.

छिटकाना, क्रि॰ स॰ பரப்ப; சோபிக்கச் செய்ய.

छिड़कना, क्रि॰ स॰ தெளிக்க.
छिड़काव, पु॰ தெளித்தல்.
छिड़ना, क्रि॰ अ॰ ஆரம்பிக்க.
छितराना, क्रि॰ अ॰ சிதற; பரவ. क्रि॰ स॰ பரப்ப.
छिदना, क्रि॰ अ॰ குத்தப்பட; ஓட்டையாய்ப் போக.
छिदाना, क्रि॰ स॰ குத்த; ஓட்டை யாக்க.
छिद्र, पु॰ துவாரம்; குற்றம்.
छिद्रान्वेषण, पु॰ தேடித் தேடி குற்றம் கண்டு பிடித்தல்.
छिन, पु॰ = क्षण.
छिनकना, क्रि॰ स॰ மூக்கைச் சிந்த.
छिनना, क्रि॰ अ॰ பிடுங்கப்பட.
छिनाल, स्त्री॰ வியபிசாரி ஸ்த்ரீ.
छिन्न, वि॰ துண்டிக்கப்பட்ட.
—भिन्न துண்டு துண்டாக்கப் பட்ட; சிதறடிக்கப் பட்ட.
छिपकली, स्त्री॰ பல்லி.
छिपना, क्रि॰ अ॰ மறைய.
छिपाना, क्रि॰ स॰ ஒளிக்க, மறைக்க.
छिपाव, पु॰ மறைத்தல்.
छिमा, स्त्री॰ = क्षमा.
छिया, स्त्री॰ அருவருப்பான வஸ்து; மலம்.
छिलका, पु॰ காய் கனிகளின் தோல்.
छिलना, क्रि॰ अ॰ தோல் உரிய.
छींक, स्त्री॰ தும்மல்.
छींट, स्त्री॰ நீர்த்துளி; சீட்டித் துணி.
छींटना, क्रि॰ स॰ தெளிக்க.
छींटा, पु॰ துளி; புள்ளி.
छीका, पु॰ सिकहर உறி.
छीछालेदर, स्त्री॰ கெட்ட நிலை மை; தூர்தசை.
छीजना, क्रि॰ अ॰ குறைய.
छीनना, क्रि॰ स॰ பலாத்கார மாய்ப் பிடுங்க.
छीना-झपटी, स्त्री॰ பிடுங்கிக் கொண்டு ஓடுதல்.
छीप, वि॰ வேகமான.
छीमी, स्त्री॰ காய்.
छीर, पु॰ = क्षीर.
छीलना, क्रि॰ स॰ தோல் உரி க்க; பதிந்திருக்கும் வஸ் துவைக் கிளப்ப.
छीलर, पु॰ சிறு குட்டை.
छुआना, क्रि॰ स॰ தொடச் செய்ய.
छुआछूत, स्त्री॰ மடி, விழுப்பு; தீண்டல், தீண்டாமை.
छुईमुई, स्त्री॰ தொட்டாச் சுருங்கி.
छुच्ची, स्त्री॰ மெல்லிய குழாய்.

छुछूँदर, पु• மூஞ்சூறு.
छुटकारा, पु• விடுதலை.
छुटपन, पु• சிறு பிராயம்.
छुट्टा, वि• கட்டப் படாத.
छुट्टी, स्त्री• விடுதலை ; விடு முறை.
छुड़ाना, क्रि• स• விடுவிக்க.
छुतिहा, वि• தீண்டக்கூடாத ; தோஷமுள்ள.
छुद्र, पु• = क्षुद्र.
छुधा, स्त्री• = क्षुधा.
छुपना, क्रि• अ• = छिपना.
छुभित, वि• கலங்கிய.
छुरा, पु• பெரிய கத்தி ; வால் ; அம்பட்டன் கத்தி.
छुरी, स्त्री• கத்தி.
छुलाना, **छुवाना**, } क्रि• स• தொடச் செய்ய.
छुहारा, पु• பேரீச்சம்பழம்.
छूँछा, वि• காலியான.
छूट, स्त्री• விடுதலை ; விட்டுக் கொடுக்கப்பட்ட பணம் ; விலக்கு.
छूटना, क्रि• अ• விடப்பட ; பாக்கி நிற்க ; புறப்பட.
छूत, स्त्री• தீண்டல்.
छूना, क्रि• अ• தொடப்பட.
क्रि• स• தொட.

छेंकना, क्रि• स• வழி மறிக்க.
छेक, पु• துவாரம்.
छेदना, क्रि• स• துன்புறுத்த ; பரிகாசம் செய்ய ; சதாய்க்க ; சண்டை ஆரம்பிக்க.
छेद, पु• துவாரம்.
छेदना, क्रि• स• துவாரமிட.
छेना, पु• திரிந்த பாலின் கெட்டிப் பாகம்.
छेनी, स्त्री• வெட்டிரும்பு.
छेम, पु• = क्षेम.
छेरी, स्त्री• வெள்ளாடு.
छेव, पु• காயம் ; வரப்போரும் கஷ்டம்.
छेवना, क्रि• स• கள்ளிறக்க.
छैल-छबीला, पु• அழகன் ; ஆடம்பரமுள்ளவன்.
छैला, वि• அழகான.
छोंड़ा, पु• மதனி மத்து.
छोकड़ा, **छोकरा**, } पु• பையன்.
छोटा, वि• சிறிய ; அல்பமான.
छोटाहाज़िरी, स्त्री• காலை 'டிபன்'.
छोड़ना, क्रि• स• விட ; விட்டு விட ; பாக்கிவைக்க.
छोनी, स्त्री• = क्षोणी
छोप, पु• பூச்சு ; மறைத்தல்.
छोपना, क्रि• स• மறைக்க ; மூட.

छोभ, पु॰ எல்லை ; தூனி.
छोह, पु॰ அன்பு.
छोही, वि॰ அன்புள்ள.
छौंक, स्त्री॰ தாளிதம்.
छौंकना, क्रि॰ स॰ தாளிக்க.
छौंकना, क्रि॰ अ॰ பாய.
छौना, पु॰ மிருகங்களின் குட்டி.

ज

जंग, स्त्री॰ யுத்தம்.
ज़ंग, पु॰ துரு.
जंगल, पु॰ காடு.
जंगला, पु॰ கம்பி ஜன்னல்.
जंगली, वि॰ காட்டு ; அநாகரீக மான.
जंगी, वि॰ சேனை சம்பந்த மான ; பெரிய.
जंघा, स्त्री॰ தொடை.
जँचना, क्रि॰ अ॰ சோதிக்கப் பட ; நல்லது என்று தோன்ற.
जंजाल, पु॰ சச்சரவு.
जंजाली, वि॰ சண்டை பிடிக் கும்.
ज़ंजीर, स्त्री॰ சங்கிலி ; விலங்கு.
जंतर, पु॰ = यंत्र.
जंतर-मंतर, पु॰ மந்திரித்தல்.
जंतरी, स्त्री॰ பஞ்சாங்கம்.
जंत्र, पु॰ = यंत्र.
जंबना, स्त्री॰ = यंत्रणा.
जंत्र-मंत्र, पु॰ = जंतर, मंतर.
जंत्री, पु॰ வாத்தியம்.
जंद, पु॰ பாரஸீக வேத புஸ் தகம்.
जंबु, पु॰ நாவல் பழம்.
जंबुक, पु॰ பெரிய நாவல் பழம் ; நரி.
जंबू, पु॰ நாவல் பழம்.
जंभ, पु॰ கடைவாய்ப் பல் ; கொட்டாவி.
जंभाई, स्त्री॰ கொட்டாவி.
जंभाना, क्रि॰ अ॰ கொட்டாவி விட.
जई, स्त्री॰ பார்லி ஜாதியைச் சேர்ந்த ஒரு தானியம் (oats).
ज़ईफ़, वि॰ கிழமான.
ज़ईफ़ी, स्त्री॰ கிழப் பருவம்.
जक, स्त्री॰ கஞ்சன். स्त्री॰ பிடி வாதம்.
ज़क, पु॰ தோல்வி ; நஷ்டம்.
जकड़ना, क्रि॰ स॰ இறுக்கிக் கட்ட. क्रि॰ अ॰ மரத்துப் போக.
ज़कात, स्त्री॰ தானம் ; வரி.
ज़ख़्म, पु॰ காயம்.
ज़ख़्मी, वि॰ காயப் பட்ட.
ज़ख़्मात, स्त्री॰ பருமன்.
ज़ख़ीरा, पु॰ குவியல்.

ज़ख़्म, पु॰ = ज़ख़म.

जग, पु॰ உலகம்.

जगजगाना, क्रि॰ स॰ மின்னச் செய்ய.

जगत, पु॰ உலகம்.

जगत, स्त्री॰ கிணற்றைச்சுற்றி யிருக்கும் மேடை.

जगतसेठ, पु॰ மிகப் பெரிய பணக்காரன்.

जगती, स्त्री॰ உலகம் ; பூமி.

जगना, क्रि॰ अ॰ விழிக்க ; எச்சரிக்கையுடனிருக்க.

जगमग, **जगमगा**, } वि॰ பளபளப்பான.

जगमगाना, क्रि॰ अ॰ ஜொலிக்க.

जगह, स्त्री॰ இடம் ; பதவி.

जगात, पु॰ தானம் ; வரி.

जगाना, क्रि॰ स॰ விழிப்பு மூட்ட ; எச்சரிக்க.

जघन्य, वि॰ கடைசி ; தாழ்ந்த.

ज़च्चा, स्त्री॰ பிரசவித்திருக்கிற ஸ்திரீ.

जजमान, पु॰ = यजमान.

जज़िया, पु॰ சில மூகமதிய அரசர்கள் அன்னிய மதத் தார்மீது விதித்த ஒருவரி.

जज़ीरा, पु॰ தீவு.

जज़्ब, पु॰ உறிஞ்சுவது.

जज़्बा, पु॰ ஆவேசம் ; அதிக விருப்பம்.

जज़्बात, पु॰ அபிப்பிராயம் (Sentiments).

जटना, क्रि॰ स॰ ஏமாற்ற ; பதிக்க.

जटल, स्त्री॰ பொய்.

जटा, स्त्री॰ சடை.

जटित, वि॰ பதிக்கப் பட்ட.

जटिल, वि॰ சடையான ; கஷ்டமான.

जठर, पु॰ வயிறு.

जड़, वि॰ சேதனம் இல்லாத ; மூட்டாள். स्त्री॰ வேர் ; மூலம் ; காரணம்.

जड़ता, स्त्री॰ புத்தியின்மை.

जड़ना, क्रि॰ स॰ பதிக்க ; கோள் சொல்ல.

जड़ाऊ, वि॰ (கல்) பதித்த.

जड़ाव, पु॰ பதித்தல்.

जड़ावर, पु॰ பனி காலத்து (கம்பளி) ஆடைகள்.

जड़िया, पु॰ இரத்தினங்கள் பதிப்பவன் ; நகை வியாபாரி.

जड़ी, स्त्री॰ மருந்து மூலிகை.

जतन, पु॰ = यत्न.

जतलाना, **जताना** } क्रि॰ स॰ தெரிவிக்க ; ஜாக்கிரதைப் படுத்த ; ஞாபகப் படுத்த.

जत्था, पु॰ கூட்டம், ஜாதா:

जथा, वि॰ போல. स्त्री॰ சேர்க்கை ; குவியல்.

ज़द. स्त्री॰ அடி ; காயம் ; குறி, இலக்கு (target) ; நஷ்டம் ; கெடுதல்.

ज़दगी, स्त्री॰ அடித்தல் அல்லது பற்ற வைத்தல்.

ज़दन, पु॰ அடித்தல் ; சாப் பிடுதல் ; திறத்தல் ; வைத்தல்.

जदल, पु॰ யுத்தம்.

ज़दा, वि॰ அடிபட்ட ; பிரபாவிக்கப் பட்ட (influenced).

जदीद, पु॰ புதிய.

जद्द, पु॰ முயற்சி.

जद्दी, वि॰ முன்னோர்களின்.

जन, पु॰ லோகம் ; ஜனங்கள் ; தாசன்.

ज़न, स्त्री॰ ஸ்திரீ ; மனைவி.

जनक, पु॰ பிதா.

ज़नख, पु॰ முகவாய்க் கட்டை.

ज़नख़ा, वि॰ பெண்கள்போல் நடந்து கொள்ளுகிற ; அலியான.

जनता, स्त्री॰ பொது ஜனம்.

जनन, पु॰ உற்பத்தி ; பிறத்தல்.

जनना, क्रि॰ स॰ குழந்தை பெற.

जननि, **जननी**, } स्त्री॰ தாயார்.

जनपद, पु॰ ஜனங்கள் உள்ள தேசம்.

जनम, पु॰ = जन्म.

जनमना, क्रि॰ अ॰ பிறக்க.

जनमाना, क्रि॰ स॰ பெற.

जन-मुरीद, वि॰ மனுஷிக்கு பயந்த.

जनरव, पु॰ வதந்தி ; லோக நிந்தை ; இரைச்சல்.

जनवास, **जनवासा**, } पु॰ பொது மக்கள் தங்குமிடம் ; மணமகன் வீட்டார் தங்குமிடம்.

जनश्रुति, स्त्री॰ வதந்தி.

जनसंख्या, स्त्री॰ ஜனத்தொகை.

जनाज़ा, पु॰ அர்த்தி பாடை ; பிரேத ஊர் வலம்.

ज़नानखाना, पु॰ அந்தப்புரம்.

जनाना, क्रि॰ स॰ = जताना.

ज़नाना, वि॰ ஸ்திரீகள் சம்பந்தமான ; அலியான. स्त्री॰ மனைவி ; அந்தப்புரம்.

जनाब, पु॰ महाशय ஐயா ; —आली ஸ்ரீமான் ! —मन मतिप्पुक्कुरिय ஐயா.

जनित, वि॰ பிறந்த.

जनिता, पु॰ உற்பத்தி செய்பவன் ; பிதா.

जनी, स्त्री॰ ஸ்திரீ ; தாசி. वि॰ உற்பத்தி செய்யப்பட்ட.

जनु, क्रि॰ वि॰ **मानों** வைத்துக் கொள் ; போல்.

ज़नूब, पु॰ தெற்கு.

ज़नेऊ, पु॰ பூணூல்.

जनेत, स्त्री॰ **बरात** ; மணமகன் வீட்டுக்காரர்.

ज़न्द, पु॰ பார்ஸி மதம் ; பார்ஸிமத நூல்.

जन्नत, स्त्री॰ ஸ்வர்க்கம்.

जन्म, पु॰ பிறப்பு ; வாழ்க்கை ;—**कुंडली** ஜாதகம் ;—**—पत्र,—पत्री** ஜாதகம்.

जन्मना, क्रि॰ अ॰ பிறக்க.

जन्मान्तर, पु॰ வேறு ஜன்மம்.

जन्माना, क्रि॰ स॰ பெற.

जन्य, पु॰ பொது மக்கள் ; வதந்தி. वि॰ ஜன சம்பந்தமான ; பிறந்த.

जपना, क्रि॰ स॰ ஜபிக்க.

जपनी, स्त्री॰ ஜபமாலை.

जफ़र, पु॰ வெற்றி அடைதல்.

जफ़ा, पु॰ கடுமை ;—**कश** கஷ்டம் சகிக்கும் சக்தியுள்ள.

ज़फ़ील, ज़फ़ीरी, } स्त्री॰ சிட்டி.

जब, क्रि॰ स॰ எந்த சமயத்தில்.

जबड़ा, पु॰ தாடை.

ज़बर, वि॰ பலமுள்ள.

ज़बरई, स्त्री॰ பலாத்காரம் ; கொடுமை.

ज़बरदस्त, वि॰ பலத்த.

जबरदस्ती, स्त्री॰ கொடுமை ; பலாத்காரம். क्रि॰ वि॰ பலாத்காரமாய்.

ज़बरन, क्रि॰ वि॰ பலாத்காரமாய்.

ज़बरा, वि॰ பலமுள்ள.

ज़बह, पु॰ கழுத்தை யறுத்தல்.

जबहा, पु॰ தைரியம்.

ज़बान, स्त्री॰ நாக்கு; பாஷை ; பிரதிக்ஞை.

ज़बान-दराज़, वि॰ அளவு கடந்து வாயில் வந்ததைப் பேசுகிற ; ஒழுங்கு தவறிப் பேசுகிற.

ज़बान-बन्दी, स्त्री॰ எழுதப் பட்ட பிரசங்கம்.

ज़बानी, वि॰ வாய் மொழியான.

ज़बून, वि॰ கெட்ட.

ज़ब्त, वि॰ ஜப்தி செய்யப் பட்ட.

ज़ब्ती, स्त्री॰ ஜப்தி செய்தல்.

जब्र, पु॰ கொடுமை.

जब्रन, क्रि॰ वि॰ பலாத்கார மாய்.

जमघट, पु॰ மனிதக் கூட்டம்.

ज़मज़मा, पु॰ சங்கீதம்.

जमना, क्रि॰ अ॰ உறைய; முளைக்க; பதிய; கெட்டிப்பட; ஒன்று சேர; நன்கு அமைய.

जमहूर, पु॰ ஜன சமூகம்; தேசம்.

जमहूरी, वि॰ பூரா தேசத்துடன், அல்லது எல்லா ஜனங்களுடன் சம்பந்த முள்ள.

जमहूरियत, स्त्री॰ குடியரசு.

जमा, वि॰ ஒன்று சேர்த்து வைத்த; वरवु स्त्री॰ முதல்; சம்பத்து.

जमाई, पु॰ மாப்பிள்ளை; மருமகன்.

जमाख़र्च, पु॰ வரவு செலவு.

जमात, स्त्री॰ மனிதக் கூட்டம்; வகுப்பு.

जमादार, पु॰ சிப்பாய்க் கூட்டத்தின் தலைவன்.

ज़मानत, स्त्री॰ ஜாமீன்; —दार ஜாமீன் இருப்பவன்.

ज़मानतन्, क्रि॰ वि॰ ஜாமீனாக.

जमाना, क्रि॰ स॰ உறை குத்த, தோய்க்க; கெட்டிப்படுத்த.

ज़माना, पु॰ காலம் உலகம்; —साज़ विवकार ஞான முள்ள.

जमाबंदी, स्त्री॰ நிலவரிக் கணக்கு.

जमाबार, वि॰ பிறர் பொருளை அபகரிக்கும்.

जमाल, पु॰ அபரிமிதமான அழகு.

जमाली वि॰ மிக அழகான.

जमाव, पु॰ / **जमावट,** स्त्री॰ } கூடுதல்; உறைதல்.

जमावड़ा, पु॰ கூட்டம்.

ज़मीं, स्त्री॰ ज़मीन நிலம்.

ज़मींकंद, पु॰ सूरन சேனைக் கிழங்கு.

ज़मीन, स्त्री॰ பூமி; நிலம்.

ज़मीमा, पु॰ அநுபந்தம்.

ज़मीर, पु॰ மனம்; விவேகம்; பிரதிப் பெயர்ச்சொல் (இலக்கணம்).

ज़मील, स्त्री॰ மிக அழகான.

जमुर्रद, पु॰ மரகதம்.

जमैयत, स्त्री॰ கூட்டம்; வகுப்பு; திருப்தி; சேனை.

जयंत, वि॰ ஜயமடைந்த.

जयी, वि॰ வெற்றி பெற்ற.

ज़र, पु॰ கிழத்தன்மை.

ज़र, पु॰ பொன் ; செல்வம்.

ज़रख़ेज़, वि॰ செழிப்பான.

ज़रगा, पु॰ கூட்டம் ; வம்சம் (tribe) ; வம்சத்தாரின் சபை. (tribal gathering).

ज़रद, वि॰ மஞ்சளான.

ज़रदा, पु॰ வாசனைப் புகையிலை.

ज़रदार, वि॰ பணக்கார.

ज़रदी, स्त्री॰ = ज़र्दी

ज़रदोज़ी, स्त्री॰ ஜரிகை வேலை.

ज़रना, क्रि॰ अ॰ = जलना ; जड़ना.

ज़र-परस्त, वि॰ பண ஆசை பிடித்த.

ज़रब, स्त्री॰ காயம் ; மடங்கு.

ज़रबीला, वि॰ பளபளப்பும் அழகுமுள்ள.

ज़रर, पु॰ தீங்கு ; அடி.

ज़रा, स्त्री॰ கிழத்தன்மை.

ज़रा, वि॰ थोड़ा கொஞ்சம்.

ज़राअत, स्त्री॰ விவசாயம் ; விளைவு.

ज़राफ़त, स्त्री॰ பரிகாசம் ; புத்திசாலித்தனம்.

ज़रायम, पु॰ (जुर्म का बहु॰) பல விதமான குற்றங்கள்.

ज़रिया, पु॰ சம்பந்தம் ; சாதனம் ; ஹேது.

ज़री, स्त्री॰ ஜரிகை வேலை.

ज़रीफ़, पु॰ பரிகாசம் செய்பவன் ; புத்திசாலி.

ज़रीब, स्त्री॰ நிலம் அளக்கும் சங்கிலி ; ஒரு நில அளவு.

ज़रूर, क्रि॰ वि॰ அவசியம்.

ज़रूरत, स्त्री॰ தேவை.

ज़रूरियात, स्त्री॰ (ज़रूरी का बहु॰) தேவைகள்.

ज़रूरी, वि॰ தேவையான.

ज़र्क़-बर्क़, वि॰ கண்ணைக் கவரு கிற.

जर्जर, वि॰ பழைய.

ज़र्द, वि॰ மஞ்சளான.

ज़र्दा, स्त्री॰ மஞ்சள் தன்மை ; மூட்டையில் மஞ்சள் பாகம் ; காமாலை.

ज़र्दी, स्त्री॰ மஞ்சள் தன்மை.

ज़र्रा, पु॰ துண்டு.

जर्राह, पु॰ இரண வைத்தியன்.

जल, पु॰ தண்ணீர் ;—**कर** நீர் வரி ;—**खावा,** சிற்றுண்டி ;—**चर** நீர்வாழ் பிராணி ;—**ज** ஜலத்தில் உண்டான ; தாமரை ;—**जात** தாமரை ;—**द** மேகம் ;—**धर** மேகம் ;—**धि** சமுத்திரம் ;—**निधि** சமுத்திரம் ;—**पान** சிற்று

ण्डि ;—प्रपात नीர் வீழ்ச்சி; —प्लावन கரை உடைந்து ஓடும் பிரவாகம் ;—यान படகு, பரிசல், கப்பல்.

ज़लज़ला, पु• பூகம்பம்.

जलन, स्त्री• எரிதல் ; பொறுமை.

जलना, क्रि• अ• எரிய ; தீய ; பொறுமைப்பட.

जलवा, = पु• जल्वा.

जलसा, पु• கொண்டாட்டக் கூட்டம்.

जलातन, वि• கோபமுள்ள ; பொறுமையுள்ள.

जलाना, क्रि• स• எரிக்க ; துக்கப்படுத்த.

जलापा, पु• பொறுமைப் படுதல்.

जलाल, पु• ஒளி ; பிரபாவம்.

जला-वतन, वि• நாட்டிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட.

जलावन, पु• விறகு.

जलाशय, पु• குளம்.

ज़लील, वि• அற்பமான ; அவமதிக்கப்பட்ட.

जलूस, पु• = जुलूस.

जल्द, क्रि• वि• சீக்கிரம் ; —बाज़ அவசரப்படுத்தும்.

जल्दी, स्त्री• சீக்கிரம்.

जल्प, पु• உளறுதல் ; வீண் வாதம் ; தர்க்கம்.

जल्पन, पु• உளறுதல்.

जल्पना, क्रि• अ• உளற.

जल्लाद, पु• கொலையாளி ; கொடியவன்.

जल्वा, पु• அழகு ; சோபை.

जवनिका, स्त्री• = यवनिका.

जवां, वि• = जवान.

जवांमर्द, वि• சூரன்.

जवांमर्दी, स्त्री• சூரத்தனம்.

जवान, वि• யௌவனமான.

जवानी, स्त्री• யௌவனம்.

जवाब, पु• பதில்; வேலையிலிருந்து விலக்கும் உத்திரவு ; —दावा पु• பிரதிவாதியின் எதிர் விண்ணப்பம் ;—देह பொறுப்புள்ள;—देही பொறுப்பு.

जवाबी, वि• பதில் கொடுக்க வேண்டிய.

जवार, पु• அக்கம் பக்கத்து இடம்.

ज़वाल, पु• வீழ்ச்சி ; ஆபத்து.

जवास, जवासा, } **पु•** ஒருவித முள்ளுள்ள புல்.

जवाहर, जवाहिर, } **पु•** ரத்தினம்.

जवाहरात, पु• ரத்தினங்கள்.

जशन, पु• उற்சவம்.
जस, पु• = यश.
जसामत, स्त्री• பருமன்.
जसीम, वि• பருத்த.
जस्ता, पु• துத்தநாகம்.
जहद्, स्त्री• முயற்சி ; உழைப்பு.
ज़हन, पु• = जिहन.
जहन्नुम, पु• நரகம்.
ज़हमत, स्त्री• கஷ்டம் ; சச்சரவு.
ज़हर, स्त्री• விஷம் ;—**आलूदा** விஷம் கலந்த ;—**कातिल** கொல்லக்கூடிய விஷம் ; —**दार** விஷமுள்ள.
ज़हरमोहरा, पु• பாம்பின் விஷத்தை முறிக்கக் கூடியது என்று சொல்லப்படும் ஒரு கல்.
ज़हरीला, वि• விஷமுள்ள.
जहल, पु• அஞ்ஞானம் ; அறியாத்தனம்.
जहां, क्रि• वि• எவ்விடத்தில்.
जहां, पु• **जहान** உலகம் ; —**गीर** உலகத்தை ஜயிப்பவன்.
जहांपनाह, पु• உலக ரக்ஷகன் (அரசனை சம்போதனை செய்யும் வார்த்தை).
जहाज़, पु• கப்பல்.
जहाज़ी, वि• கப்பல் சம்பந்தமான.
जहाद्, पु• மத சம்பந்தமான யுத்தம்,
जहान, पु• உலகம்.
जहालत, स्त्री• அஞ்ஞானம்.
जहीं, क्रि• वि• எங்கேனும்.
ज़हीन, वि• புத்திசாலி.
ज़हीर, पु• உதவிபுரிபவன்.
ज़हूर. पु• விளம்பரமாதல் ; ஆரம்பமாதல்.
जहेज़, पु• **दहेज़** வரதக்ஷிணை.
ज़ह, पु• பின்பாகம்; முதுகு; மேல் பாகம் ; வெளி பாகம்.
जां, स्त्री• **जान** உயிர்.
जांनिवाज़, वि• தயையுள்ள.
जांफ़िज़ा, पु• அமிர்தம்.
जांफ़िशानी, स्त्री• மிக அதிக உழைப்பு.
जाँबाज़, वि• பிராணனையும் மதிக்காமல் உழைக்கிற.
जाँगलू, वि• **जंगली** அநாகரீக மான.
जांघ, स्त्री• தொடை.
जांघिया, पु• லங்கோடு.
जांच, स्त्री• பரீட்சை ; விசாரணை.
जांचक, पु• = **जाचक**.

जांचना, क्रि॰ स॰ பரீட்சிக்க ; பிச்சை கேட்க.

जांत, **जांता,** } पु॰ மாவு அரைக்கும் இயந்திரம்.

जा, वि॰ உசிதமான.

जाई, स्त्री॰ பெண்.

जाकद, पु॰ ஈரட்டு. (Suspense.)

जाकिर, वि॰ எடுத்துரைக்கும்.

जागज़ीं, वि॰ जागृत விழித்துக் கொண்டிருக்கிற.

जागना, क्रि॰ अ॰ தூங்கி விழிக்க ; எச்சரித்திருக்க.

जागरण, पु॰ விழித்தல்.

जागरूक, पु॰ விழித்துக்கொண்டிருக்கும்.

जागर्त्ति, स्त्री॰ விழித்திருத்தல்.

जाग्रत, वि॰ விழித்திருக்கும்.

जाग्रति, स्त्री॰ விழித்திருத்தல்.

जाचक, पु॰ யாசகன்.

जाचना, क्रि॰ स॰ யாசிக்க.

जा-ज़रूर, पु॰ மலங்கழிக்குமிடம்.

जाज़िम, स्त्री॰ விரிப்புத் துணி,

जाज्वल्य, **जाज्वल्यमान,** } वि॰ பிரகாசமான.

जाठ, पु॰ செக்கு உலக்கை ; வட இந்திய குளங்களின் நடுவில் உள்ள கம்பு.

जाड़ा, पु॰ குளிர் ; குளிர் காலம்.

जात, स्त्री॰ ஜாதி. वि॰ உற்பத்தியான ; பிறந்த.

ज़ात, स्त्री॰ சரீரம். स्त्री॰ ஜாதி.

जातक, पु॰ குழந்தை ; புத்தர் கதைகள்.

जातना, स्त्री॰ = यातना.

जातपाँत, स्त्री॰ ஜாதி.

जाता, स्त्री॰ புத்திரி, वि॰ பிறந்த.

जाति, स्त्री॰ ஜன்மம் ; ஜாதி ; வகுப்பு.

जाति-पाँति, स्त्री॰ = जात-पांत.

जाती, वि॰ தன் னுடைய ; சொந்த விஷயமான.

जातीय, वि॰ ஜாதி சம்பந்தமான.

ज़ाद-उप॰ பிறந்த [உ - ம். **आदमज़ाद** ஆதமுக்குப் பிறந்த.]

ज़ादा, वि॰ பிறந்த.

जादू, पु॰ மந்திரம் ; தந்திரம் ;—**गर** மந்திரவாதி ; —**गरी** மந்திரம் போடுதல்.

जान, स्त्री॰ அறிந்திருத்தல் ; உயிர் ; சாரம்.

जानदार, वि॰ உயிருள்ள.

जानना, क्रि॰ स॰ அறிய.

जानवर, पु॰ பிராணி ; மிருகம்.

जा-नशीन, वि॰ உத்தராதிகாரியான.

जाना, क्रि॰ अ॰ போக ; விலக.

जानिब, स्त्री॰ திசை. क्रि॰ वि॰ பக்கமாய்.

जानी, वि॰ உயிர் சம்பந்தமான. स्त्री॰ உயிர்க்காதலி.

जानु, ज़ानू, पु॰ முழங்கால் ; தொடை.

जाने-मन, अ॰ என் உயிரே !

जाप, पु॰ ஜபித்தல்.

जापक, पु॰ ஜபிப்பவன்.

जाफ़, पु॰ மூர்ச்சை.

ज़ाफ़रा, स्त्री॰ விருந்து.

ज़ाफ़रान, पु॰ குங்குமப்பூ.

जाफ़री, स्त्री॰ மூங்கில் தட்டி. ஒருவித செண்டுப்பூ.

जा-ब-जा, क्रि॰ वि॰ இடம் இடமாக.

ज़ाबिता, पु॰ = ज़ाब्ता.

जाबिर, वि॰ பலாத்காரம் செய்யும் ; கொடுமையான.

ज़ाब्ता, पु॰ முறை; சட்டம்.

जाम, पु॰ ஜாமம் ; பேலா.

जामन, पु॰ உறை குத்தும் மோர்.

जामा, पु॰ உடை ; ஒருவித ஆடை.

जामाता, पु॰ மருமகன் ; மாப்பிள்ளை.

जामिन, ज़ामिनदार, पु॰ ஜாமீன் இருப்பவன்.

जामिनी, स्त्री॰ = यामिनी.

जामुन, पु॰ நாகப்பழம்.

जाय, वि॰ உசிதமான. स्त्री॰ இடம்.

ज़ायक़ा, पु॰ ருசி.

जायचा, पु॰ ஜாதகம்.

जायज़, वि॰ உசிதமான.

जायज़ा, पु॰ சோதனை ; பரிசீலனை ; இனம்.

जायद, वि॰ அதிகமான ; வீணான ; அதிகப்படியான.

जायदाद, स्त्री॰ சொத்து.

जायपत्री, स्त्री॰ जावित्री ஜாதிபத்திரி.

जायफल, पु॰ ஜாதிக்காய்.

जाया, स्त्री॰ மனைவி.

ज़ाया, वि॰ கெட்ட ; நஷ்டமான ;

ज़ार, पु॰ இடம்.

ज़ारन, पु॰ விறகு ; எரித்தல்.

जारना, क्रि॰ स॰ = जलाना.

जारी, वि॰ பாய்கிற ; நடக்கிற; அமுலிலிருக்கிற.

ज़ारी, स्त्री• அழுதல்.

जाल, पु• வலை ; பிறரை வசமாக்கும் அல்லது ஆட்டிவைக்கும் அல்லது ஏமாற்றும் யுக்தி ;—**साज़** புo மோசக்காரன்; **साज़ी** வஞ்சனை.

जाला पु• சிலந்தி வலை.

ज़ालिम, वि• கொடிய.

जालिया, वि• மோசம் செய்யும்.

जाली, स्त्री• வலை அல்லது சல்லடைபோன்ற துவாரங்களுள்ள வஸ்து. **वि•** பொய்யான; மோசமான.

जाविली, स्त्री• ஜாதிபத்திரி.

ज़ाविया, पु• கோணம். மூலை.

जावेद, वि• சாசுவதமான.

जासूस, पु• உளவன், ஒற்றன்.

जाह, पु• உயர்ந்த பதவி ; கீர்த்தி ;—**तलब** புகழ் தேடும்.

ज़ाहिद, पु• தர்ம நிஷ்டையான.

जाहिर, वि• வெளிப்படையாய்த் தெரிந்த.

ज़ाहिरा, क्रि• वि• வெளிப்படையாக.

जाहिल, वि• முட்டாள் ; எழுத்தறிவில்லாத.

जाही, स्त्री• ஜாதிப் பூ.

ज़िंद, पु• பூதம்.

ज़िंदगी, स्त्री• வாழ்க்கை.

ज़िंदा, वि• உயிருள்ள.

ज़िंदादिल, वि• வினோதப் பிரியமுள்ள.

ज़िंस, स्त्री• வகை ; சாமான்கள் ; தானியம் ;—**वार** பயிரிடப்பட்ட தானியங்களின் குறிப்பு.

जिआना, क्रि• स• = **जिलाना.**

ज़िक्र, पु• சர்ச்சை.

ज़िगर, • पु• = **कलेजा.**

जिगरा, पु• தைரியம்.

जिगरी, वि• மிகப் பிரியமான.

ज़िद्द, स्त्री• வேறு வழியில்லாமல் இருத்தல் ; முன்னேயும் போக முடியாமல் பின்னேயும் போக முடியாமல் இருக்கும் ஸ்திதி.

जिज्ञासा, वि• அறிய விருப்பம்.

जिज्ञासु, वि• அறிய் விரும்புகிற ; தேடுகிற.

जित, वि• ஜயிக்கிற ; ஜயித்த.

जितना, वि• எத்தனை. **क्रि• वि•** எந்த அளவுக்கு.

जिताना, क्रि॰ स॰ வெற்றி பெறச் செய்ய.

ज़िद्, स्त्री॰ हठ பிடிவாதம்.

ज़िद्दी, वि॰ பிடிவாதமுள்ள.

जिधर, क्रि॰ वि॰ எந்தப் பக்கம்.

जिन, पु॰ பூதம் ; பிசாசு.

ज़िन्दाँ, पु॰ சிறைச்சாலை.

ज़िन्दा-दिली, स्त्री॰ ரசிகத் தன்மை ; உல்லாசமான சுபாவம்.

ज़िबह, पु॰ ज़बह கழுத்தை நெறித்துக் கொல்லுதல் ; தறிம்சை.

जिभ्या, स्त्री॰ जोभ நாச்சு.

जिमाना, क्रि॰ स॰ விருந்தளிக்க.

जिमि, क्रि॰ वि॰ जैसे எப்படி.

ज़िम्मा, पु॰ பொறுப்பு.

जिम्मेदार, ज़िम्मेवार, पु॰ பொறுப்பாளி.

जियन, पु॰ மனம்.

जिय, पु॰ வாழ்க்கை.

ज़ियान, पु॰ நஷ்டம்.

जियाना, क्रि॰ स॰ உயிர்ப்பிக்க.

ज़ियाफ़त, स्त्री॰ பெரிய விருந்து,

ज़ियारत, स्त्री॰ தரிசனம் ; க்ஷேத்திர தரிசனம்..

जिरगा, पु॰ கூட்டம் ; கழகம்.

जिरह, स्त्री॰ குறுக்கு விசாரணை ; தர்க்கம்.

ज़िरह, स्त्री॰ கவசம்.

ज़िराअत, जिरात, स्त्री॰ = ज़राअत.

ज़िला, पु॰ ஜில்லா.

जिला, स्त्री॰ பளபளப்பு ; —कार பிரகாசிக்கச் செய்பவன் ; आयुधङ्कर சாணை பிடித்து மின்னச் செய்பவன்.

जिलाना, क्रि॰ स॰ உயிர்ப்பிக்க ; வளர்க்க.

जिलाबाज़, पु॰ ஆயுதங்களுக்கு மெருகு இடுபவன்.

ज़िलेदार, पु॰ ஜில்லாவின் தலைமை உத்தியோகஸ்தன்.

जिल्द, स्त्री॰ தோல் ; புஸ்தகத்தின் 'பைண்டு' ; புத்தகத்தின் ஒரு பாகம் (Volume) ; —साज़ பைண்டு செய்பவன்.

ज़िल्लत, स्त्री॰ அவமரியாதை ; கெட்ட நிலைமை.

जिस्म पु॰ தேகம்.

जिस्मानी, वि॰ தேக சம்பந்தமான.

ज़िहन, पु॰ அறிவு..

ज़िहाद, पु॰ மத சம்பந்தமான யுத்தம்.

जिह्वा, स्त्री॰ நாக்கு.

जी, पु॰ மனம் ; மரியாதை யைக் குறிப்பிடும் சொல்.

जीजा, वि॰ அக்காவின் கண வன்.

जीजी, पु॰ அக்கா.

जीत, स्त्री॰ வெற்றி.

जीतना, क्रि॰ स॰ வெற்றி பெற.

जीन, वि॰ ஜீர்ணமான.

ज़ीन, पु॰ சேணம் ; ஒருவித மூரட்டுத் துணி ;—**पोश** சேணத் துணி.

ज़ीनत, स्त्री॰ சோபை, அழகு.

ज़ीनहार, क्रि॰ वि॰ ஒரு போ தும்.

जीना, क्रि॰ अ॰ உயிருடன் இருக்க.

ज़ीना, पु॰ ஸோ ஏணி ; மாடிப் படி.

जीमना, क्रि॰ स॰ சாப்பிட.

जीरा, पु॰ சீரகம்.

जीर्ण, वि॰ பழையதான.

जीर्णोद्धार, पु॰ மராமத்து.

जीवंत, वि॰ உயிருடனுள்ள.

जीव, पु॰ பிராணன்.

जीवक, पु॰ பிராணனுள்ள வன் ; சேவகன்,

जीवट, पु॰ துணிச்சல்.

जीवनी, स्त्री॰ ஜீவிய சரித்திரம்.

जीविका, स्त्री॰ பிழைப்பு.

जीवित, वि॰ உயிருள்ள.

जीस्त, स्त्री॰ வாழ்க்கை.

जीह, स्त्री॰ = **जीभ.**

जुआ, पु॰ சூதாட்டம் ;—**चोर** மோசக்காரன்.

जुआरी, पु॰ சூதாடுபவன்.

जुई, स्त्री॰ சிறு பேன்.

जुकाम, पु॰ ஜலதோஷம்.

जुग, पु॰ யுகம் ; ஜோடி.

जुगजुगाना, क्रि॰ अ॰ மினுமினுக்க.

जुगनू, पु॰ மினுமினுப்பூச்சி.

जुग़राफ़िया, पु॰ பூகோளம்.

जुगल, वि॰ = **युगल.**

जुगवना, क्रि॰ स॰ சேர்த்து வைக்க ; பத்திரமாய் வைக்க.

जुगालना, क्रि॰ अ॰ पागुर करना அசைபோட.

जुगाली, स्त्री॰ पागुर அசை.

जुगुप्सा, स्त्री॰ அருவருப்பு ; நிந்தனை.

जुज़, पु॰ துண்டு ; அச்சு பாரம் (form.) क्रि॰ वि॰ தவிர.

जुज़बी वि॰ மிக சாதாரணமான ; அல்பமான.

जुटना, क्रि॰ अ॰ ஒன்று சேர; காரியத்தில் கலந்து கொள்ள.

जुटाना, क्रि॰ स॰ சேர்க்க.

जुठारना, क्रि॰ स॰ எச்சிலாக்க.

जुड़ना, क्रि॰ अ॰ ஒன்று சேர.

जुड़वाँ, पु॰ இரட்டைக் குழந்தைகள்.

जुड़ाना, क्रि॰ अ॰ குளிர; அமைதியடைய. क्रि॰ स॰ குளிரச் செய்ய.

जुतना, क्रि॰ अ॰ நுகத்தடியில் பூட்டப்பட. உழப்பட; கஷ்டமான காரியத்தில் ஈடுபட.

जुताई, स्त्री॰ = जोताई.

जुदा, वि॰ அலக தனியான.

जुदाई, स्त्री॰ பிரிவு.

जुनून, पु॰ பைத்தியம்.

जुबार, पु॰ பார்விக்காரர் கட்டிக் கொள்ளும் பவித்திரமான கயிறு; பூணூல்.

जुन्हाई, स्त्री॰ நிலா; சந்திரன்.

जुफ़्त, पु॰ ஜோடி.

जुबान, स्त्री॰ = ज़बान.

जुमला, वि॰ எல்லா. पु॰ வரக்கியம்.

जुमा, पु॰ வெள்ளிக்கிழமை.

जुमेरात, स्त्री॰ வியாழக்கிழமை.

जुरअत, स्त्री॰ துணிவு.

जुरमाना, पु॰ அபராதம்.

जुर्म, पु॰ குற்றம்.

जुलाब, पु॰ பேதி மருந்து.

जुलाहा, पु॰ நெசவுக்காரன்.

जुलूस, पु॰ ஊர்வலம்.

जुल्फ़, स्त्री॰ கூந்தல்.

जुल्म, पु॰ அத்யாசார கொடுமை.

जुल्मी, वि॰ கொடிய.

जुस्तजू, स्त्री॰ தலாश தேடுதல்.

जुही, स्त्री॰ மூல்லைச் செடி.

जूँ, स्त्री॰ பேன்.

जू, अ॰ = जो!

जूवा, पु॰ நுகத்தடி; சூதாட்டம்.

जूझना, क्रि॰ अ॰ யுத்தம் செய்ய.

जूठन, स्त्री॰ எச்சில் வஸ்து.

जूठा, वि॰ எச்சிலான.

जूड़ा, पु॰ பின்னல்; பிரிமணை; சும்மாடு.

जूड़ी, स्त्री॰ குளிர் காய்ச்சல்.

जूता, पु॰ செருப்பு.

जून, पु॰ बार தடவை.

जेंवना, क्रि॰ स॰ சாப்பிட.

जेठ, पु॰ ஆனிமாதம்; மைத்தனன். वि॰ பெரிய.

जेठा, वि॰ பெரிய.

जेता, पु॰ ஜயிப்பவன்.

ज़ेबा, वि॰ உசிதமான.

जेबी, वि॰ சட்டைப் பையில் வைக்கக்கூடிய ; மிகச் சிறிய.

जेय, वि॰ ஜயிக்கத் தக்க.

ज़ेर, क्रि॰ वि॰ கீழே. वि॰ தாழ்ந்த ;—तजवीज़. ஆலோசனையிலிருக்கும் ; — **दस्त** பலமற்ற ;—**बार** கடன் அல்லது அதிகச் செலவால் அழுத்தப் பட்ட.

जेल, जेलखाना, पु॰ சிறைச்சாலை.

जेवना, क्रि॰ स॰ — जीमना.

जेवनार, स्त्री॰ விருந்து ; சமையல்.

ज़ेवर, पु॰ நகை.

जेवरी, स्त्री॰ கயிறு.

जेह, स्त्री॰ வில் நாண் ; ஓரம்.

ज़ेहन, पु॰ புத்தி ; அறிவு.

जेहल, पु॰ = जेल.

जै, स्त्री॰ जय வெற்றி.

ज़ैल, पु॰ சட்டையின் கீழ் தொங்கும் பாகம் ; பின்னல் உரைக்கப்பட்ட விஷயம் ; அநுபந்தம்.

जैसा, वि॰ எப்படியிப்பட்ட ; போல.

जैसे, क्रि॰ वि॰ எப்படி.

जोंक, स्त्री॰ அட்டை (leach).

जो, वि॰ எந்த. स॰ यदि— ஆல்.

जोखना, क्रि॰ स॰ நிறுக்க.

जोखा, पु॰ கணக்கு.

जोखिम, स्त्री॰ அபாயம்.

जोगवना, क्रि॰ स॰ பத்திரமாய் வைத்தல்.

जोगिन, जोगिनी, स्त्री॰ சன்னியாசினி.

जोटा, पु॰ ஜோடி.

जोड़, पु॰ கூட்டுதல் ; கணு ; ஜோடி ; சமம்.

जोड़न, स्त्री॰ பிரை ; உறைமோர்.

जोड़ना, क्रि॰ स॰ சேர்த்துக் காட்ட ; கூட்ட.

जोड़वाँ, पु॰ இரட்டைக் குழந்தைகள்.

जोड़ा, पु॰ ஜோடி ; ஜாடு ; தம்பதி..

जोड़ाई, स्त्री॰ சாமான்களை ஒன்றுப்போல் சேர்த்தால் ; தையின் கூலி.

जोड़ी, स्त्री॰ ஜோடி.

जोतना, क्रि॰ स॰ உழ ; பலாத்காரமாய் வேலை வாங்க.

जोताई, स्त्री॰ உழுதல் ; உழவுக் கூலி.

ज़ोफ़, पु॰ பலஹீனம் ; கிழத்தனம்.

जोबन, पु॰ யௌவனம்; அழகு.
ज़ोम, पु॰ உற்சாகம்: ஆவேசம்.
जोय, स्त्री॰ மனைவி.
ज़ोर, पु॰ பலம்;—दार; பல முள்ள;—शोर, पु॰ அதிக இரைச்சல்; தடபுடல்.
ज़ोरावर, वि॰ பலமுள்ள.
जोरू, स्त्री॰ மனைவி.
जोली स्त्री॰ சமத்துவம்.
जोश, पु॰ ஆவேசம்.
जोशीला, वि॰ ஆவேசமுள்ள.
जोषिता, स्त्री॰ மனைவி.
जोहना, क्रि॰ स॰ எதிர்பார்க்க; தேட.
जोहार, स्त्री॰ நமஸ்காரம்.
जौ, पु॰ யவை, பார்லி.
ज़ौक़, पु॰ ஆனந்தம்.
ज़ौज, पु॰ ஜோடி; கணவன்.
ज़ौजा, स्त्री॰ மனைவி.
जौर, पु॰ கொடுமை.
जौहर, पु॰ ரத்தினம். पु॰ ராஜ புத்திர ஸ்திரீகளின் பிராணத் தியாக நியமம்.
जौहरी, पु॰ ரத்தினங்கள் சோதிப்பவன் அல்லது விற்பவன்; பரீக்ஷகன்.
ज्ञात, वि॰ அறியப்பட்ட.
ज्ञातव्य, वि॰ அறியக்கூடிய.
ज्ञाता, वि॰ அறிந்த.
ज्ञाति, पु॰ தாயாதி; உறவினர்.
ज्ञापक, वि॰ सूचक தெரிவிக்கிற.
ज्ञापन, पु॰ அறிவித்தல்.
ज्या, स्त्री॰ வில்லின் நாண்.
ज़्यादती, स्त्री॰ அதிகம்; கொடுமை.
ज़्यादा, वि॰ அதிகமான.
ज्यामिति, स्त्री॰ க்ஷேத்திர கணிதம் (Geometry)
ज्येष्ठ, वि॰ பெரிய; மூத்த. पु॰ ஆனி மாதம்.
ज्यों, क्रि॰ वि॰ எப்படி; எவ்வாறு.
ज्योति, स्त्री॰ பிரகாசம்; பார்வை.
ज्योत्स्ना, स्त्री॰ நிலா; நிலா இரவு.
ज्योनार, स्त्री॰ சமையல்; விருந்து.
ज्वलंत, वि॰ பிரகாசமான.
ज्वलन, पु॰ உஷ்ணம்; எரிதல்; தீ.
ज्वलित, वि॰ எரித்த.
ज्वार, स्त्री॰ சோளம்; கடல் பொங்குதல் (tide).
ज्वारभाटा, पु॰ கடலின் பொங்குதல், வடிதல் (tides).

ज्वाल, पु• ज्वाலை.
ज्वाला, स्त्री• ज்வாலை ; சூடு.
ज्वालामुखी, स्त्री• எரிமலை.

झ

झंकार, स्त्री• கலீர் என்ற சத்தம்.
झंखना, क्रि• अ•=झोखना.
झंखाड़, पु• அடர்ந்த முட்புதர் ; குப்பை கூளம்.
झंझट, स्त्री• வீண் சச்சரவு.
झंझरा, पु•
झंझरी, स्त्री• } ஜாரணி.
झंझा
झंझावात } पु•, புயல் மழை.
झंझी, स्त्री• உடைந்த.
झंझोड़ना, क्रि• स•=झकझोरना.
झंडा, पु•கொடி ; ஜண்டா.
झंपना, क्रि• अ• மூடப்பட.
झंपान, पु• மலைப்பிரயாணத்தில் உதவும் டோலி.
झंवराना, क्रि• अ• வதங்க.
झंवाना, क्रि• अ• கருகிப் போக ; வாடிப்போக.
झक, स्त्री• பைத்தியம். वि• பிரகாசமுள்ள ;—मारना பலனற்ற காரியம் செய்ய.
झकझक, स्त्री• வீண் தர்க்கம்.
झकझोरना, क्रि• स• நன்றாய்க் குலுக்க.
झकाझक, वि• பிரகாசமான.
झकोर, पु• காற்றின் மோதல்.
झक्कड़, पु• பெரும்புயல்.
झक्की, वि• மிகவும் உளறுகிற ; பைத்தியம் பிடித்த.
झखना, क्रि• अ•=झोखना.
झगड़ना, क्रि• अ• சண்டை பிடிக்க.
झगड़ा, पु• சண்டை.
झगड़ालू, वि• சண்டை பிடிக்கும் குணமுள்ள.
झझक, स्त्री• கோபம் ; சிடுசிடுப்பு.
झझकना, क्रि• अ• கோபிக்க.
झट, क्रि• वि• உடனே ; சிக்கிரமாய்.
झटकना, क्रि• स• உதற.
झटका, पु• உதறுதல்.
झटपट, क्रि• वि• அவசரமாய் ; வேகமாய்.
झड़ना, क्रि• अ• உதிர.
झड़पना, क्रि• अ• சண்டை போட.
झड़ी, स्त्री• விடாமல் உதிர்தல் ; விடாத தூறல்.
झनक, स्त्री• கணீர் என்ற சத்தம்.
झनकार, स्त्री•=झंकार.
झप, क्रि• वि• உடனே ; சிக்கிரம்.

झपक, स्त्री० झोंका; लेसान झूकम.

झपकना, क्रि० अ० कंप अयर; झूंगिविझ.

झपकाना, क्रि० स० इमेयडिक्क.

झपकी, स्त्री० लेसान झूकम; इमै कोट्टुदल்; एमाट्रम்.

झपट, स्त्री० पाय்दल்.

झपटना, क्रि० अ० पाय.

झपना, क्रि० अ० इमैसाय; वेट்कप்पड.

झपेटना, क्रि० स० पिडुंगिक் कॊळ்ळ.

झबरा, वि० रोमम் अडர்ंद.

झब्बा, पु० कुंजम்.

झमकना, क्रि० अ० प्रकाशिक்क; ऒळिक்क.

झमकाना, क्रि० स० प्रकाशिक்कच் चॆय்य; ऒळिक்कच் चॆय்य.

झमेला, पु० सच்चरवु; कूट்टम்.

झरना, क्रि० अ० = झड़ना. पु० नीर் वीழ்च்चि; ऊट்रु.

झरोखा, पु० पल सिरु कण்ण ुळ்ळ ज़न்नल், चाल रम்.

झलक, स्त्री० प्रकाशम்.

झलकना, क्रि० अ० प्रकाशिक்क; ज़ाडैयाय்त் तॆरिय.

झलका, पु० कॊप்पुळம்.

झलकाना, क्रि० स० प्रकाशिक்कच் चॆय்य; ज़ाडैयाय்त் तॆरिविक்क.

झलना, क्रि० स० विसिर.

झलमल, पु० इरुळिल் सिरि तळवु प्रकाशम்; प्रकाशम்.

झलमलाना, क्रि० स० प्रकाशिक்कच் चॆय்य.

झला, पु० पॆरिय कूडै; मळै; पैत்तियक்कारन்.

झलाना, क्रि० अ० कोपिक்क. क्रि० स० कोपमूट்ट.

झष, पु० मीन்.

झाँई, स्त्री० निऴल்; एमाट्रम்; रत்तक் कोळाऱुल் तेकत்तिल் उण்डाकुम् करुप்पुप் पुळ்ळिकळ்.

झांकना, क्रि० अ० मऱैविलिरुन்दु एट்टिप் पार்क்क; कुनிन்दु इङ்कुमङ்कुम் पार்क்क.

झांकी, स्त्री० तरिसनम்; ज़न்नल்.

झांझ, स्त्री० ज़ालरा; कॊल் सलङ்कै.

झांझर, वि॰ பழைய ; துவார முள்ள.

झांझरी, स्त्री॰ ஜாலரா ; கால் சலங்கை.

झांपना, क्रि॰ स॰ ஒளிக்க.

झांपो, स्त्री॰ மூடும் கூடை ; தர்ப்பையால் பின்னிய பெட்டி.

झांवां, पु॰ கருகிய செங்கல்.

झांसना, क्रि॰ स॰ வஞ்சிக்க.

झांसा, पु॰ மோசம்.

झाग, पु॰ நுரை.

झाड़, पु॰ புதர் ; லஸ்தர் ; விளக்கு ;—फूंक மந்திர தந்திரப பிரயோகம்.

झाड़न, स्त्री॰ குப்பை ; அழுக்கு துடைக்கும் துணி.

झाड़ना, क्रि॰ स॰ பெருக்க ; தூசியைத் தட்ட.

झाड़ा, पु॰ மலம்.

झाड़ो, स्त्री॰ புதர்.

झाड़ू, पु॰ துடைப்பம்.

झापड़, पु॰ செவிட்டடி.

झाबर, **झाबा,** } पु॰ பெரிய கூடை.

झारना, क्रि॰ स॰ தலை வார ; பெருக்க.

झाल, पु॰ ஜாலரா. स्त्री॰ காரம்.

झालर, स्त्री॰ ஜாலரா ; குஞ்சம்.

झिझकना, क्रि॰ अ॰ வெட்கப் பட.

झिड़कना, क्रि॰ स॰ திட்ட ; வீசி எறிய.

झिड़की, स्त्री॰ திட்டுதல்.

झिलमिल, स्त्री॰ விட்டு விட்டு மின்னும் ஒளி.

झिलमिला, वि॰ மெல்லிய ; பிரகாசிக்கிற.

झिलमिलाना, क्रि॰ अ॰ விட்டு விட்டுப் பிரகாசிக்க.

झिल्ली, **झींगुर,** } पु॰ சில் வண்டு, பாச்சை.

झींसी, स्त्री॰ சிறு நீர்த்துளிகள்.

झीना, वि॰ மெலிந்த ; பல ஹீனமான.

झील, स्त्री॰ ஏரி.

झुंझलाना, क्रि॰ अ॰ சிடுசிடுக்க.

झुंड, पु॰ கூட்டம்.

झुकना, क्रि॰ अ॰ குனிய ; தாழ்ந்து போக.

झुकाना, क्रि॰ स॰ வளைக்க. [க்கு.

झुकाव, पु॰ சரிவு ; மனப்போ

झुटलाना, क्रि॰ स॰ பொய்யாக்க ; பொய் என்று சொல்லி ஏமாற்ற.

झुनझुनी, स्त्री॰ மரத்துப் போதல்.

झुमका, पु॰ ஜிமிக்கி என்னும் ஆபரணம்.

झुरना, क्रि॰ अ॰ வாட ; மெலிய.

झुरमुट, पु॰ தோப்பு; கூட்டம்.

झुराना, क्रि॰ स॰ வாட்ட ; உலர்த்த.

झुलसना, क्रि॰ अ॰ பொசுங்க.

झुलाना, क्रि॰ स॰ ஊஞ்சலில் ஆட்ட.

झूठ, पु॰ பொய் ;—**मूठ** क्रि॰ वि॰ வீணாய்.

झूठा, वि॰ பொய்யான; பொய் பேசும்.

झूमक, **झूमका,** } पु॰ ஜிமிக்கி.

झूमना, क्रि॰ अ॰ அசைய ; ஆட ; யானையைப்போல் உடம்பையும் தலையையும் அசைக்க.

झूमर, पु॰ = **झूमक.**

झूर, वि॰ உலர்ந்த ; காலியான.

झूल, स्त्री॰ வாகன மிருகங்கள் மீது போடப்படும் அழகான துணி.

झूलना, क्रि॰ अ॰ ஊஞ்சலாட. पु॰ ஊஞ்சல்.

झूला, पु॰ ஊஞ்சல்.

झेंपना, **झेपना,** } क्रि॰ अ॰ நாண ; வெட்கப்பட.

झेलना, क्रि॰ स॰ சகிக்க.

झोंक, स्त्री॰ சுபாவம் ; வேகம்.

झोंकना, क्रि॰ स॰ தீயில் எறிய; தள்ள.

झोंका, पु॰ காற்றின் வேகம்.

झोंटा, पु॰ பெரிய மயிர்க் கொத்து.

झोंपड़ा, पु॰ குடிசை.

झोंपड़ी, स्त्री॰ சிறு குடிசை.

झोरी, स्त्री॰ = **झोली.**

झोल, पु॰ **शोरबा** குழம்பு ; பிசுகு ; சாம்பல். वि॰ தளர்ந்த; உபயோகமற்ற.

झोला, पु॰ பெரிய பை.

झोली, स्त्री॰ துணிப்பை, स्त्री॰ சாம்பல்.

झौंरना, क्रि॰ अ॰ **गूँजना** எதிரொலிக்க.

झौंसना, क्रि॰ अ॰ = **झुलसना.**

ट

टंक, पु॰ ஒரு சிறு நிறுவை; ஒரு நாணயம் ; உளி.

टंकना, क्रि॰ अ॰ கிலால் சேர்க்கப்பட ; தைக்கப்பட.

टंकी, स्त्री॰ தொட்டி.

टंगना, क्रि॰ अ॰ தொங்க.

टंगारी, स्त्री॰ கோடரி.

टंच, वि॰ லோபி.

टंट घट, **टंट घंट,** } पु॰ வீண் ஆடம்பரம்.

टंटा, पु• ஆடம்பரம் ; தண்டா.

टक, स्त्री• உற்றுப்பார்த்தல்.

टकटकाना, क्रि• स• உற்றுப் பார்க்க.

टकटकी- स्त्री• இமை கொட்டாமல் பார்த்தல்.

टकराना, क्रि• अ• மோத.

टकसाल, स्त्री• தங்கசாலை, நாணயம் போடும் இடம் ; பிராமாணிகமான வஸ்து.

टका, पु• ரூபாய் ; அரையணை ; பணம்.

टकुआ, पु• ராட்டையின் கதிர்

टक्कर, स्त्री• முட்டிக்கொள்ளுதல் ; சமானம்.

टखना, पु• கணுக்கால்.

टघरना, क्रि• अ• **पिघलना** உருக.

टटका, वि• புதிய.

टटोरना, **टटोलना,** } क्रि• स• விரல்களால் தடவித் தேட ; சோதிக்க.

टट्टी, स्त्री• தட்டி ; மூங்கில் திரை ; மலங்கழிக்குமிடம்.

टट्टू, पु• மட்டக் குதிரை.

टनमना, वि• சுறுசுறுப்பான.

टपकना, क्रि• अ• சொட்ட ; மேலே இருந்து திடீரென்று கீழே விழ.

टपकाना, क्रि• स• சொட்டச் செய்ய.

टपाना, क्रि• स• தாண்டச் செய்ய.

टमटम, स्त्री• கூண்டில்லாத குதிரை வண்டி.

टर, स्त्री• கொடே வசனம் ; விரைப்பு; கர்வம்; தவளையின் சத்தம்.

टरकना क्रि• अ• நழுவ.

टरकाना, क्रि• स• நழுவச் செய்ய.

टरटराना, क्रि• अ• உளற ; அதிகப் பிரசங்கித்தனமாகப் பேச.

टर्रा, वि• கடுமையாய்ப் பேசுகிற.

टर्राना, क्रि• अ• மரியாதைக் குறைவாய் கடிந்து பேச.

टलना, क्रि• अ• விலக ; கழிய.

टसक, स्त्री• குத்துவலி.

टसकना, क्रि• अ• அசைய ; வலிக்க.

टसकाना, क्रि• स• விலக்க.

टहनी, स्त्री• சிறு கொம்பு ; மிலார்.

टहल, स्त्री• தொண்டு.

टहलना, क्रि• अ• உலாவ.

टहलनी, स्त्री• வேலைக்காரி.

टहलुआ, टहलू, } पु• வேலைக்காரன்.

टांकना, क्रि• स• கீல் வைத்து சேர்க்க ; தைக்க ; அம்மி, யந்திரம் முதலியவற்றை உளியால் பொளிய ; குறித்துக் கொள்ள.

टाँका, पु• கீல் ; தையல் ; கல் துளி ; தொட்டி.

टाँकी, स्त्री• உளி ; சிறு தொட்டி.

टांग, स्त्री• கால்.

टांगन, पु• மலைநாட்டு மட்டக் குதிரை.

टांगना, क्रि• स• தொங்கவிட.

टांगा, पु• பெரிய கோடாரி.

टांगी, स्त्री• கோடாரி.

टांघन, पु• மலைநாட்டு மட்டக் குதிரை.

टांच, स्त्री• கோள் ; பிறர் காரியத்தைக் கெடுக்கும் பேச்சு.

टांचना, क्रि• स• = टांकना.

टाट, पु• கோணித்துணி ; —उलटना 'இன்ஸால் வெண்டாய்'ப் போக.

टानना, क्रि• स• = तानना ஏதாவது ஒரு வஸ்துவை நன்கு விரிப்பதற்காக இழுக்க.

टाप स्त्री• குதிரையின் கால டிச் சத்தம்

टापना, क्रि• अ• குதிக்க.

टापा, पु• பாழான மைதானம் ; பெரிய கூடை ; கோழிக் கூண்டு.

टापू, पु• தீவு.

टारना, क्रि• स• =टालना.

टाल, स्त्री• உயரமான குவியல்.

टालटूल, स्त्री• =टाल-मटूल.

टालना, क्रि• स• விலக்க ; சாக்குப் போக்குச் சொல்ல ; தள்ளிப்போட.

टाल-मटूल, स्त्री• பாசாங்கு ; சாக்குப் போக்கு.

टिकट, पु• தபால் தலை ; டிக்கட்டு.

टिकठी, स्त्री• பாடை.

टिकना, क्रि• अ• தங்க ; வெகு நாள் உறுதியாய் இருக்க ;

टिकली, स्त्री• சிறு வில்லை ; நிகளப் பொட்டு.

टिकस, पु• வரி (tax).

टिकाऊ, वि• உறுதியான ; உழைக்கக் கூடிய.

टिकान, स्त्री• தங்குதல் ; தங்குமிடம்.

टिकाना, क्रि• स• தங்கச் செய்ய.

टिकाव, पु० நிச்சயம் ; ஸ்திரத் தன்மை ; தங்குமிடம்.

टिकिया, स्त्री० வில்லை.

टिकुली, स्त्री० = टिकली.

टिकैत, पु० யுவராஜா ; தலை வன்.

टिकोरा, पु० மாம்பிஞ்சு.

टिक्की, स्त्री० टिकिया நெற்றிப் பொட்டு.

टिटिहरी, स्त्री० நீர் ஓரத்தில் வசிக்கும் ஒரு பக்ஷி.

टिड्डा, पु० } **टिड्डी**, स्त्री० } தத்துக்கிளி ; வெட்டுக்கிளி.

टिप्पणी, } स्त्री० टीका உரை ;
टिप्पनी, } வியாக்கியானம்.

टिपटिमाना, क्रि० अ० மங்கலாய் பிரகாசிக்க.

टिहुनी, स्त्री० முழங்கால் ; முழங்கை.

टीकना, क्रि० स० பொட்டிட.

टीका, पु० நெற்றிப் பொட்டு ; அம்மைக்குத்த ; பெண் வீட்டார் பிள்ளை வீட்டாருக்குஷவாக உத்தேசத்துடன் அனுப்பும் காணிக்கை ; பட்டாபிஷேகம். स्त्री० வியாக்கியானம்.

टीप, स्त्री० அழுத்துதல் ; குறித்தல் ; ஜாதகம்.

टीपना, क्रि० स० அழுத்த ; குறிக்க.

टीमटाम, स्त्री० ஆடம்பரம் ; அலங்காரம்.

टीला, पु० மேடு ; குன்று.

टीस, स्त्री० வேதனை ; வலி.

टीसना, क्रि० अ० குத்து வலி எடுக்க.

टुहयां, वि० குள்ளமான.

टुक, वि० கொஞ்சம்.

टुकड़ा, पु० துண்டு ; பாகம்.

टुकड़ी, स्त्री० சிறு துண்டு.

टुच्चा, वि० அல்பமான.

टुटपुंजिया, वि० சொல்ப மூதலுள்ள.

टूंगना, क्रि० स० கொத்த ; கொஞ்சமாய்ச் சாப்பிட.

टूका, पु० துண்டு ; பிச்சை.

टूटना, क्रि० अ० உடைய, ஒடிய.

टेंट, स्त्री० வேஷ்டியின் மடி.

टेंटुवा, पु० தொண்டை ; கட்டை விரல்.

टेक, स्त्री० தாங்கல் ; மூட்டு ; பிடிவாதம் ; வழக்கம்.

टेकना, क्रि० स० ஒரு வஸ்துவின் மேல் சாய.

टेकाना, क्रि० स० சாமானைத் தூக்கும்போது தாங்கி நிற்க.

टेकी, पु• திடப் பிரதிக்ஞை யுள்ளவன் ; பிடிவாத முள்ளவன்.

टेकुआ, पु• ராட்டையின் கதிர்.

टेढ़बिढ़ंगा, वि• கோணலான ; உருவமற்ற.

टेढ़ा, वि• கோணலான ; **टेढ़ी खीर**, கஷ்டமான விஷயம்.

टेम, स्त्री• வத்திச்சுடர்.

टेर, स्त्री• ராகம்.

टेरना, क्रि• स• உயர்த்திப் பாட.

टेव, स्त्री• வழக்கம்.

टेसू, पु• சிகப்புப் பூக்கள் உள்ள ஒரு மரம்

टोंटा, पु• பாத்திரங்களின் மூக்கு அல்லது கிண்டியின் குழாய்.

टोकना, क्रि• स• தடை செய்ய.

टोकरा, पु• பெரிய கூடை.

टोकरी, स्त्री• சிறு கூடை.

टोटका, पु• மந்திர வித்தை.

टोना, पु• துப்பாக்கி குண்டு ; நஷ்டம்.

टोना, पु• மந்திர வித்தை.

टोप, पु• பெரிய தொப்பி ; தலைக் கவசம்.

टोपा, पु• பெரிய தொப்பி.

टोपी, स्त्री• தொப்பி ; குல்லா.

टोला, पु• मुहल्ला பேட்டை ; ஊரில் ஒரு குறிப்பிட்ட பாகம்.

टोली, स्त्री• சிறு பேட்டை ; கூட்டம்.

टोह, स्त्री• தேடுதல் ; சமாசாரம்.

टोही, स्त्री• கண்டு பிடிப்பவன்.

ठ

ठंडा, वि• = ठंढा.

ठंढ, ठंढक, } स्त्री• குளிர்ச்சி.

ठंढा, वि• குளிர்ந்த ; அணைந்த ; அமைதியான —होना இறக்க ; **ठंडी सांस लेना** துக்கத்தினல் பெரு மூச்சுவிட.

ठंढाई, स्त्री• குளிர்ச்சியான பானம்.

ठकठक, स्त्री• சச்சரவு.

ठकठकाना, क्रि• स• = खटखटाना.

ठकुरसुहाती, स्त्री• முகஸ்துதி.

ठकुराई, स्त्री• கலைமை ; பெருமை.

ठकुरायत, स्त्री• பிரபுத்துவம்.

ठग, पु• மோசக்காரன்.

ठगाई, स्त्री• = ठगपना.

ठगना, क्रि० स० வஞ்சிக்க; வஞ்சித்துக் கொள்ளையடிக்க.

ठगपना, पु० வஞ்சித்துக் கொள்ளையடித்தல்.

ठगाना, क्रि० अ० வஞ்சிக்கப்பட.

ठगिन, ठगिनी, स्त्री० கொள்ளைக் காரி; கொள்ளைக் காரனின் மனைவி.

ठगी, स्त्री० வஞ்சகம்.

ठगोरी, स्त्री० மந்திர வித்தை.

ठट, पु० அலங்காரம்; கூட்டம்.

ठटना, क्रि० स० நிச்சயிக்க; தயார் செய்ய. क्रि० अ० எதிர்த்து நிற்க.

ठटरी, स्त्री० எலும்புக் கூடு; பாடை.

ठट्ठा, पु० பரிகாசம்.

ठठरी, स्त्री० ठटरी.

ठठाना, क्रि० स० அடிக்க.

ठठेरा, पु० கன்னான்.

ठठेरी, स्त्री० கன்னர வேலை; கன்னானின் மனைவி.

ठठोल, पु० பரிகாசம் செய்பவன்; விகடன்.

ठठोली, स्त्री० பரிகாசம்.

ठड्ढा, वि० =खड्ढा.

ठप्पा, पु० அச்சு.

ठमकना, क्रि० अ० தடை பட; யௌவன சேஷ்டையுடன் நடக்க.

ठस, वि० கெட்டியான; கனமான.

ठसक, स्त्री० ஆடம்பரம்; கர்வம்.

ठसका, पु० வரட்டு இருமல்.

ठसाठस, वि० அடைத்து நிரப்பப்பட்ட.

ठहरना, क्रि० अ० தங்க; நிச்சயிக்கப்பட.

ठहराना, क्रि० स० நிறுத்த; நிச்சயிக்க; தங்கும்படி செய்ய.

ठहराव, पु० ஸ்திரத்தன்மை; நிச்சயம்.

ठहाका, पु० உரத்த சிரிப்பு.

ठांठ, वि० உலர்ந்த; ரசமில்லாத; பால் கொடுக்காத.

ठांयँ, ठांव, पु० இடம்; சமீபம்.

ठांसना, क्रि० स० ठूसना அமுக்கி அமுக்கி நிரப்ப.

ठाकुर, पु० மதிப்புக்குகந்தவன்; ஜமீன்தார்; எஜமானன்; விக்கிரகம்.

ठाकुरबाड़ी, स्त्री० கோவில்.

ठाट, ठाटबाट, पु० ஏற்பாடு; ஆடம்பரம்; அலங்காரம்.

ठाटर, पु० தட்டி.

ठाठ, पु० = ठाट.

ठाढ़ा, वि० நின்ற.

ठानना, क्रि० स० நிச்சயிக்க.

ठाला, पु० வேலையில்லாமலிருத்தல்.

ठाली, वि० வேலையில்லாத.

ठिंगना, वि० குள்ளமான.

ठिकाना, पु० இடம்; அடைக்கலம் புகும்இடம்; எல்லை.

ठिठकना, क्रि० अ० திடுக்கிட.

ठिठरना, ठिठुरना, क्रि० अ० குளிரால் நடுங்க.

ठिनकना, क्रि० अ० தேம்பி அழ.

ठिलुआ, वि० உபயோகமற்ற.

ठीक, वि० சரியான; நல்ல; அசலான. क्रि० वि० சரியாய். पु० நிச்சயம்.

ठीकरा पु० சட்டிபானைத் துண்டு; ஓட்டாஞ்சல்லி.

ठीका, पु० ஒப்பந்தம்; கண்டிராக்ட்.

ठीकेदार, पु० ஒப்பந்தக்காரன், கண்டிராக்டர்.

ठूंठ पु० உலர்ந்து போன மரம்.

ठुकना, क्रि० अ० அடிக்கப்பட.

ठुड्डी, स्त्री० முகவாய்க்கட்டை.

ठुमकना, क्रि० अ० உல்லாசமாய் அடியெடுத்து வைக்க.

ठुसाना, क्रि० स० அமுக்கி, அமுக்கி நிரப்ப.

ठूंठ, पु० = ठूंठ.

ठूंसना, ठूसना, क्रि० स० அமுக்கி நிரப்ப.

ठेंगना, वि० குள்ளமான.

ठेंगा, पु० சிறு தடி.

ठेका, पु० = ठीका,

ठेठ, वि० கலப்பற்ற; சுத்தமான.

ठेलना, क्रि० स० தள்ள.

ठेला, पु० தள்ளுதல்; கை வண்டி.

ठेस, स्त्री० இடறுவதினால் காலில் படும் காயம்.

ठोंक, स्त्री० அடி.

ठोंकना, क्रि० स० அடிக்க; உட்புகுத்த.—बजाना நன்முய் சோதிக்க.

ठोकर, स्त्री० அடி; இடறுதல்.

ठोढ़ी, स्त्री० முகவாய்க்கட்டை.

ठोर, पु० அலகு.

ठोस, वि० கெட்டியான; திடமான.

ठौर, पु० இடம்.

ड

डंक, पु० விஷப்பூச்சிகளின் கொடுக்கு.

டங்கா, பு• நகாரா.
டங்கர, பு• கால் நடை.
டங்கல, பு• தண்டு.
டண்ட, பு• தடி ; தண்டால் ; தண்டனை, நஷ்டம்.
டண்டா, பு• தடி.
டண்டியா, பு• வரி வசூலிப்பவன்.
டண்டி, ஸ்ரீ• தராசின் தடி.
டண்டோரனா, கி• ஸ• தேட.
டம்பர, பு• ஆடம்பரம் ; கபடவியவகாரம்.
டவாண்டோல, வி• = **டாவாண்டோல**.
டகார, பு• ஏப்பம் ; கர்ஜனை.
டகாரனா, கி• அ• ஏப்பம் விட ; கர்ஜிக்க.
டகைத, பு• கொள்ளைக்காரன்.
டகைதி, ஸ்ரீ• கொள்ளை.
டக, பு• தப்படி.
டகமகானா, கி• அ• ஸ்திரமில்லாமல் போக, அசைய.
டகர, ஸ்ரீ• போதை.
டடனா, கி• அ• திடமாய் நிற்க.
டடானா, கி• ஸ• திடமாய் நிற்கச் செய்ய.
டடியல, வி• தாடியுள்ள.
டபட, ஸ்ரீ• அதட்டுதல் ; பயமுறுத்துதல்.
டபடனா, கி• ஸ• அதட்ட.
டபோரசங்க, பு• தற்புகழ்ச்சிக் காரன் ; முட்டாள்.
டப, பு• ஒருவிதப் பறை ; 'டப்பா'.
டபாலி, பு• **டப** வாசிப்பவன்.
டபடபானா, கி• அ• கண்ணீர்ததும்ப.
டபரா, பு• சேற்று நீர்க் குட்டை.
டப்பா, பு• டப்பி ; ரயில் தொடரில் ஒரு வண்டி.
டமரூ, பு• உடுக்கு.
டமரூமத்ய, பு• பூ சந்தி.
டர, பு• பயம்.
டரனா, கி• அ• பயப்பட.
டரபோக, வி• பயங்காளி.
டரானா, கி• ஸ• பயமுறுத்த.
டரावना, வி• பயங்கரமான.
டல, பு• துண்டு. ஸ்ரீ• ஏரி.
டலா, பு• துண்டு ; பெரிய கூடை.
டலிया, ஸ்ரீ• சிறு கூடை.
டலி, ஸ்ரீ• சிறு துண்டு.
டसना, கி• ஸ• விஷ ஜந்து கொட்ட அல்லது தீண்ட.
டहகனா, கி• ஸ• வஞ்சிக்க ; தவிக்கச் செய்ய. கி• அ• அழ.
டहகானா, கி• அ• ஏமாற. கி• ஸ• இழக்க ; ஏமாற்ற.

डहडहा, वि० हरा-भरा பசுமையான.

डहन, पु० சிறகு.

डहना, क्रि० अ० எரிய ; பொறுமைப்பட.

डाँकना, क्रि० अ० தாண்ட ; வாந்தி யெடுக்க.

डाँगर, पु० கால் நடை. वि० மிக மெலிந்த; முட்டாள்.

डाँट, स्त्री० அதட்டுதல்.

डाँटना, क्रि० स० பயமுறுத்த.

डाँठ, पु० தண்டு.

डाँड, पु० தடி ; படகுத் தடுப்பு ; அபராதம் ; நஷ்டஈடு.

डाँड़ना क्रि० अ० அபராதம் போட.

डांडा, पु० தடி ; படகுத் தடுப்பு.

डांडी, स्त्री० தராசுக் கோல்.

डाँवरा, पु० பையன்.

डाँवाँडोल, वि० ஸ்திரமில்லாத, அசைகிற.

डाइन, स्त्री० பிசாசு, சூனியக்காரி.

डाक, पु० தபால் ; தபால் கடிதம் ;—**खाना** தபாலாபீஸ் ;—**गाड़ी** மெயில் வண்டி ;—**घर** தபாலாபீஸ்.

डाका, पु० கொள்ளை ; வழிப்பறி.

डाकज़नी, स्त्री० கொள்ளை.

डाकू, पु० கொள்ளைக்காரன்.

डाटना, क्रि० स० அதட்ட ; பயப்படுத்த.

डाढ़, स्त्री० கடைவாய்ப் பல்.

डाढ़ना, क्रि० स० எரிக்க.

डाढ़ी, स्त्री० தாடி.

डाबर, पु० சேற்று நீர் ; குட்டை.

डाबा, पु० = डब्बा.

डामर, पु० குழப்பம்.

डामल, स्त्री० ஆயுள் கைதி.

डायन, स्त्री० = डाइन.

डार, **डाल**, } स्त्री० கிளை.

डालना, क्रि० स० போட ; அணிய.

डाली, स्त्री० சிறு கூடை ; காணிக்கை.

डासन, पु० படுக்கை ; விரிப்பு.

डासना, क्रि० स० விரிக்க.

डाह, स्त्री० பொறுமை ; எரிச்சல்.

डाहना, क्रि० स० எரிக்க.

डिंब, पु० அண்டா முட்டை.

डिंभ, पु॰ சிறு குழந்தை.

डिगना, क्रि॰ अ॰ அசைய ; சஞ்சலப்பட.

डिगाना, क्रि॰ स॰ அசைக்க ; வார்த்தை புரளச் செய்ய.

डिग्गी, स्त्री॰ குளம்.

डिठौना, पु॰ திருஷ்டிபரிகாரத்திற்காக இடும் மை அல்லது பொட்டு.

डिबिया, स्त्री॰ சிறு டப்பி.

डिब्बा, पु॰ = डब्बा.

डींग, स्त्री॰ சேலி தற்புகழ்ச்சி.

डीठ, स्त्री॰ திருஷ்டி.

डील, पु॰ வடிவம் ; தேகம்.

डीह, पु॰ வாசஸ்தலம்.

डुगडुगी, डुग्गी, } स्त्री॰ சிறு முரசு.

डुपटना, क्रि॰ स॰ கொசுவ.

डुबकी, स्त्री॰ முழுக்கு ;—मारना முழுக்குப் போட.

डुबाना, डुबोना, } क्रि॰ स॰ முழுகடிக்க ; அமிழ்த்த.

डुलाना, क्रि॰ स॰ அசைக்க.

डूँगर पु॰ மேடு ; குன்று.

डूबना, क्रि॰ अ॰ முழுக ; அஸ்தமிக்க ; பாழாக.

डेढ़, वि॰ ஒன்றரை.

डेढ़ा, वि॰ = डयोढ़ा.

डेल, पु॰ ஆந்தை ; சரகோ.

डेली, स्त्री॰ = डलिया.

डेवढ़ा, वि॰ = डयोढ़ा.

डेवढ़ी, स्त्री॰ डयोढ़ी.

डेहरी. स्त्री॰ = दहलीज़.

डैना, पु॰ சிறகு.

डोंगर, पु॰ குன்று.

डोंगा, पु॰ பாய் இல்லாத படகு.

डोंगी, स्त्री॰ சிறு படகு.

डोम, पु॰ ஒரு தாழ்ந்த ஜாதி.

डोर, डोरा, } पु॰ கயிறு.

डोरिया, पु॰ டோரியாத் துணி.

डोरी, स्त्री॰ மெலிந்த கயிறு.

डोल, पु॰ வாளி ; ஊஞ்சல். वि॰ சஞ்சலமான.

डोलडाल, पु॰ அலைந்து திரிதல் ; மலம் கழித்தல்.

डोलना, क्रि॰ अ॰ செல்ல.

डोली, स्त्री॰ டோலி.

डौंडो, स्त्री॰ தன்டோரா ; விளம்பரம்.

डौल, पु॰ உருவம் ; உபாயம் ; நிலைமை.

डयोढ़ा, वि॰ ஒன்றரை மடங்கு. पु॰ ரயிலில் மூன்றுக்கும் இரண்டுக்கும் நடுத்தரமான வகுப்பு (Inter class).

ड्योढ़ी, स्त्री० द्वारम् ; वासल् ; निलैप्पडि ; —**दार**, वान वासर् काप्पोन्.

ढ

ढंग, पु० माद्रिरि ; नडत्तै ; निलैमै.

ढँगी, वि० तन्दिरसालियान.

ढँढोरना, क्रि० स० ढूंढना, तेड.

ढंपना, **ढकना**, } पु० मूडि, क्रि० अ० मूडप्पड. क्रि० स० मूडि.

ढकनी, स्त्री० मूडि.

ढकेलना, क्रि० स० इडित्तुत् तळ्ळ.

ढकोसना, क्रि० स० कड कड वेन्ऱु कुडिक्क.

ढकोसला, पु० कपड वियवाहारम् ; आडम्बरम्.

ढक्कन, पु० मूडि.

ढचर, पु० आडम्बरम्.

ढपना, क्रि० अ० मूडप्पड.

ढब, पु० ढंग माद्रिरि ; वळक्कम्.

ढयना, क्रि० अ० इडिय.

ढरकना, क्रि० अ० ओड, पाय. (जलम् मुदलियवै).

ढर्रा, पु० वळि ; मुऱै.

ढलकना, क्रि० अ० ऊऱ्ऱप्पड ; पाय.

ढलकाना, क्रि० स० ऊऱ्ऱ ; पाय्च्च.

ढलना, क्रि० अ० पाय ; सरिय, कवरप्पड.

ढलवां, वि० सरिवान ; वार्क्कप्पट्ट.

ढलाई, स्त्री० वार्प्पु वेलै ; वार्प्पुक्कूलि.

ढहना, क्रि० अ० इडिय.

ढहवाना, **ढहाना**, } क्रि० स० इडिक्क ; वीऴ्त्त.

ढांकना, क्रि० स० मूड.

ढांचा, पु० वार्प्पु अच्चु ; सट्टक्कू ड (frame-work).

ढांपना, क्रि० स० मूड.

ढासना, क्रि० अ० कपम् इल्लामल् इरुम.

ढाई, वि० इरण्डरै.

ढाढ़, स्त्री० कूच्चल्.

ढाढ़स, पु० तैरियम्.

ढाबर, वि० सेऱुन तण्णीर्.

ढारना, क्रि० स० = ढालना.

ढारस, पु० = ढाढ़स.

ढाल, स्त्री० केडयम् ; सरिवु.

ढालना, क्रि० स० वार्क्क.

ढलवां, **ढालू**, } वि० सरिवान.

ढिग, क्रि० वि० अरुगे. स्त्री० पक्कम्.

ढिठाई, स्त्री० गुस्ताख़ी अधिकप्रसङ्गित्वनम्.

ढिबरी, स्त्री० சிமிணி இல்லாத மண்ணெண்ணெய் விளக்கு ; சுரை (nut of a screw).

ढिलाई, स्त्री० தளர்வு.

ढिलाना, क्रि० स० தளர்த்த.

ढीठ, वि० மரியாதையற்ற.

ढील, स्त्री० தளர்வு.

ढीलना, क्रि० स० தளர்த்த.

ढीला, वि० தளர்ந்த.

ढुकना, क्रि० अ० நுழைய.

ढुरना, क्रि० अ० சறுக்க ; அனுகூலம் ஆக.

ढुर्री, स्त्री० காலடிப் பாதை.

ढुलकना, ढुलना, } **क्रि० अ०** உருள ; கீழே விழ.

ढुलाना, क्रि० स० உருட்ட.

ढूंढना, क्रि० स० தேட.

ढूह, पु० குவியல்.

ढेंकली, स्त्री० தண்ணீர் ஏற்றம்; நெல் குத்தும் ஒரு யந்திரம்.

ढेंकी, स्त्री० தானியம் குத்தும் ஒரு யந்திரம்.

ढेर, पु०
ढेरी, स्त्री० } குவியல்.

ढेला, पु० மண் கட்டி ; கட்டி.

ढोंग, पु० ஆடம்பரம்.

ढोंगी, वि० கபட வியவகார முள்ள.

ढोंढो, स्त्री० தொப்புள்.

ढोटा, पु० புத்திரன் ; பையன்.

ढोना, क्रि० स० சுமைதூக்க ; தூக்கிச் செல்ல.

ढोर, पु० ஆடு மாடுகள் ; கால் நடை.

ढोल, पु० பெரிய மத்தளம்.

ढोलक, स्त्री० சிறு மத்தளம்.

ढोलनो, स्त्री० ஊஞ்சல்.

ढोली, स्त्री० இருநூறு வெற்றிலைகள் உள்ள கட்டு. **स्त्री०** பரிகாசம்.

त

तंग, वि० இறுகிய ; ஒடுக்கமான ; துன்பப்படுகிற ; **—करना** தொந்திரவு செய்ய ; **—दस्त** ஏழை ; கஞ்சனை ; **—दिल** குறுகிய நோக்கமுள்ளவன் ; கஞ்சன் ; **—हाल** கஷ்டமான நிலைமையிலிருக்கும்.

तंगी, स्त्री० இறுக்கம் ; ஒடுக்கம் ; ஏழ்மை ; துன்பம்.

तंज़ेब, स्त्री० ஒருவித நேர்த்தியான மல் துணி.

तंड, पु० நர்த்தனம்.

तंदुल, पु० அரிசி.

तंतु, पु॰ நூல்.
तंत्र, पु॰ நூல் ; மந்திரித்தல்.
तंत्री, स्त्री॰ வாத்தியத்தின் தந்தி.
तंदुरुस्त, वि॰ ஆரோக்கியமான.
तंदुरुस्ती, स्त्री॰ ஆரோக்கியம்.
तंदेही, स्त्री॰ உழைப்பு ; மூயற்சி ; கவனம்.
तंद्रा, स्त्री॰ தூங்கி விழுதல்.
तंबाकू, पु॰ புகையிலை.
तंबीह, स्त्री॰ சிக்ஷை ; எச்சரிக்கை.
तंबू, पु॰ கூடாரம்.
तंबूरची, पु॰ தம்பூர் வாசிப்பவன்.
तंबोली, पु॰ வெற்றிலைக் காரன்,
तअक़ुब, पु॰ பின் தொடர்தல்.
तअज्जुब, पु॰ ஆச்சரியம்.
तअम्मुल, पु॰ தடை.
तअल्लुक़, पु॰ சம்பந்தம்.
तअस्सुब, पु॰ மதசம்பந்தமான பக்ஷபாதம்.
तई, अ॰ பற்றி ; ஆக.
तऊ, अ॰ இருந்தாலும்.
तक, अ॰ வரை, வரைக்கும்.
तक़दीर, स्त्री॰ விதி.
तक़दीरवर, वि॰ பாக்கியசாலியான.
तकबीर, स्त्री॰ ஸ்துதிசெய்தல்.
तकब्बुर, पु॰ கர்வம்.
तकरार, स्त्री॰ தகராறு.
तकरारी, वि॰ சண்டை பிடிக்கும்.
तकरीब, स्त्री॰ அருகே இருத்தல் ; பலர் கூடும் சுப சமயம்,
तकरीबन्, क्रि॰ वि॰ சுமாராய்.
तकरीर, स्त्री॰ கௌரவித்தல் ; மதித்தல்.
तक़रीर, स्त्री॰ व्याख्यान பிரசங்கம்.
तक़रीरी, वि॰ வாத விவாதம் செய்யும். क्रि॰ वि॰ வாய் மொழியாக (orally).
तकला, पु॰ ராட்டையின் கதிர்.
तक़लीद, स्त्री॰ नक़ल 'குருட்டுக் காப்பி' அடித்தல்.
तकलीफ़, स्त्री॰ கஷ்டம் ; விபத்து.
तक़ल्लुफ़, पु॰ வெளி உபசாரம்.
तक़वियत, स्त्री॰ समर्थन பலமளித்தல், ஆமோதித்தல்.
तक़सीम, स्त्री॰ भाग பாகம்.
तक़सीर, स्त्री॰ குறைவு ; பிசகு ; தர்க்குணம்.
तक़ाज़ा, पु॰ தூண்டுதல்.

तकाना, क्रि॰ स॰ दिखाना காட்ட.

तक़ावी, स्त्री॰ வேளாண்மைச் செலவுக்காகக் கொடுக்கப் படும் கடன்.

तकिया, पु॰ தலையணை.

तकिया-कलाम, पु॰ சிலர் அடிக்கடி உபயோகப் படுத்தும் சில சொற்கள் (mannerism.)

तकुआ, पु॰ = तकला.

तक्र, पु॰ மோர்.

तक्षक, पु॰ பாம்பு.

तख़फ़ीफ़, स्त्री॰ कमी குறைவு.

तख़मीनन्, क्रि॰ वि॰ लगभग மதிப்பாய்; சுமாராய்.

तख़मीना, पु॰ अंदाज़ உத்தேசம்.

तख़लिया, पु॰ காலி செய்தல்; தனி இடம்.

तख़ल्लुस, पु॰ கவிகளின் உப பெயர்.

तख़सीस, स्त्री॰ விசேஷ் விஷயம்.

तख़्त, पु॰ ஆசனம்; சிங்காசனம்;—ताऊस மயிலாசனம்;—नशीन சிங்காசன மேறிய;—पोश ஆசன விரிப்புத் துணி.

तख़्ता, पु॰ பலகை; பீடம்.

तख़्ती, स्त्री॰ சிறு பீடம்.

तगड़ा, वि॰ பலமுள்ள.

तगमा, पु॰ பதக்கம்.

तग़य्युर, पु॰ மிகப் பெரிய மாறுதல்.

तगादा, पु॰ = तक़ाज़ा.

तग़ाफ़ुल, पु॰ उपेक्षा அசிரத்தை.

तज़किरा, पु॰ चर्चा சர்ச்சை; பேச்சு.

तजना, क्रि॰ स॰ छोड़ना விட்டு விட.

तजरबा, पु॰ अनुभव அநுபவம்; —कार அநுபவசாலி.

तजवीज़, स्त्री॰ राय; फ़ैसला தீர்ப்பு;—सानी, स्त्री॰ வழக்கில் முன் விசாரணை.

तज्ञ, वि॰ தத்துவமறிந்த.

तट, पु॰ கரை.

तटस्थ, वि॰ கரையில் நிற்கிற; பற்றில்லாத, இருகட்சிகளிலும் சேராத.

तटिनी, स्त्री॰ நதி.

तड़कना, क्रि॰ अ॰ துண்டு துண்டாக; கோபமடைய.

तड़का, पु॰ விடியற் காலம்.

तड़काना, क्रि॰ स॰ சத்தத்துடன் உடைக்க.

तड़पना, क्रि॰ अ॰ துடிக்க.

तड़पाना, क्रि॰ स॰ துடிக்கச் செய்ய.

तड़फ़ना, क्रि॰ अ॰ = तड़पना.
तड़ाग, पु॰ குளம்.
तड़ातड़, क्रि॰ वि॰ தொடர்ச்சி யாய்.
तड़ावा, पु॰ ஆடம்பரம் ; வஞ் சனை.
तड़ित, स्त्री॰ மின்னல்.
तड़ी, स्त्री॰ அறைதல் ; வஞ் சனை.
ततबीर, स्त्री॰ = तदबीर.
तत्काल, क्रि॰ वि॰ உடனே.
तत्कालीन, वि॰ அந்த சமய த்து.
तत्क्षण, क्रि॰ वि॰ அதே சமயம்.
तत्ता, वि॰ சூடான.
तत्सिम्मा, पु॰ அநுபந்தம்.
तत्त्व, पु॰ தத்துவம் ; உண் மை.
तत्त्वावधान, पु॰ மேற் பார்வை.
तत्पर, वि॰ தயாராய்.
तत्र, क्रि॰ वि॰ அங்கே.
तथापि, अ॰ இருந்தபோதி லும்.
तथा, अ॰ மேலும் ; இன்ன மும் ; அப்படியே.
तथापि, अ॰ இருந்த போதி லும்.
तथैव, अ॰ அதே மாதிரி.
तथ्य, पु॰ உண்மை.
तदंतर, तदनंतर, } क्रि॰ वि॰ அதன் பிறகு.
तदनुसार, वि॰ அதை அநுச ரித்து.
तदपि, अ॰ இருந்தபோதிலும்.
तदबीर, स्त्री॰ உபாயம்.
तदारुक, पु॰ சோதனை ; தண் டனை.
तदीय, सर्व॰ அவனுடைய ; அவளுடைய.
तदुपरांत, क्रि॰ वि॰ அதன் பிறகு.
तद्यपि, अ॰ இருந்தபோதி லும்.
तद्वत्, वि॰ அதே போன்ற.
तन, पु॰ சரீரம்.
तनक़ीह, स्त्री॰ जांच விசாரணை ; சோதனை.
तनख़ाह, स्त्री॰ சம்பளம்.
तनज़, पु॰ கேலி ; 'கிண்டல்'.
तनज़ीम, स्त्री॰ संगठन ஏற்பாடு.
तनज़ेब, स्त्री॰ மிக நேர்த்தியான மல் துணி.
तनज़्ज़ल, पु॰ तनज़्ज़ुली, स्त्री॰ } अवनति வீழ் ச்சி ; பதவி யிழுத்தல்.
तनदेह, वि॰ மனம் வைத்து உழைக்கும்.
तनदेही, स्त्री॰ உழைப்பு ; மூய ற்சி.

तनना, क्रि॰ अ॰ नीला ; विस्तार होना.
तनय, पु॰ कुमारन.
तनया, स्त्री॰ कुमारी.
तनसीफ़, स्त्री॰ समझौता करना.
तनहा, वि॰ तनियान. क्रि॰ वि॰ तनियाक.
तनहाई, स्त्री॰ तनिमै.
तना, पु॰ अडिमरम्.
तनाज़ा, पु॰ सण्डै ; विरोधम्.
तनाव, पु॰ इळुत्तल्; विस्तारम्.
तनावर, वि॰ कोळुत्त ; पल मुळ्ळ.
तनासुख, पु॰ विनाश अळिवु ; उरुमारुतल् ; मरु पिरप्पु.
तनि, तनिक, वि॰ कोञ्चम्.
तनु, वि॰ कोञ्चम्. स्त्री॰ देहम्.
तनुज, पु॰ कुमारन्.
तनुजा, स्त्री॰ कुमारी.
तनुता, स्त्री॰ सिरुमै.
तन्हाना, क्रि॰ अ॰ डम्बमाय् नडक्क.
तन्मय, वि॰ लयित्त.
तप, पु॰ तवम् ; सूरम्.
तपत, पु॰ चूडु.
तपना, क्रि॰ अ॰ चूडाग.
तपाक, पु॰ आवेशम्.
तपाना, क्रि॰ स॰ चूडाक्क ; वरुत्तप्पडुत्त.
तपिश, स्त्री॰ चूडु.
तपेदिक, पु॰ क्षयरोगम्.
तप्त, वि॰ चूडान ; तुक्क मडैन्द.
तफ़तीश, स्त्री॰ जांच शोदनै ; विचारणै.
तफ़रक़ा, पु॰ वित्तियासम् ; तूरम् ; पिरिवु.
तफ़रीक़, स्त्री॰ पिरित्तल् ; वित्तियासम् ; कळित्तल्.
तफ़रीह, स्त्री॰ खुशी सन्तोषम् ; केलि ; उलावुदल्.
तफ़सील, स्त्री॰ ब्यौरा विवरम् ; वर्णनै ; वियाक्कियानम् ;—**वार** विवरमाग.
तफ़ावत, पु॰ वित्तियासम् ; तूरम्.
तब, क्रि॰ वि॰ अप्पॊळुदु ; अदनाल्.
तबई, वि॰ इयर्कैयान् ; असलान.
तबक़, पु॰ लोकम् ; तुणिकळिन् अडुक्कु ; तङ्कम् अल्लदु वॆळ्ळियैत् तट्टिच् चॆय्द मॆल्लिय

தாள் ;—गर ஷெ தகடு தட்டு பவன்.

तबक़ा, पु॰ பாகம் ; மடிப்பு ; கூட்டம்.

तबदील, वि॰ மாறுதலடைந்த.

तबदीली, स्त्री॰ மாற்றல்.

तबद्दुल, पु॰ परिवर्तन மாறுதல்.

तबर, पु॰ கோடரி.

तबल, पु॰ பெரிய மத்தளம்.

तबलची, पु॰ தபேலாக்காரன்.

तबला, पु॰ தபேலா.

तबलिया, पु॰ தபேலாக்காரன்.

तबलीग़, पु॰ மதப்பிரசாரம் ; பிற மதத்தாரைத் தம் மதத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளுதல்.

तबस्सुम, पु॰ मुस्कराहट புன் சிரிப்பு ; மலர்தல்.

तबादला, पु॰ மாறுதல் ; உத்தியோகஸ்தர்களை ஊர் மாற்றுதல்.

तबाह, वि॰ அழிந்த.

तबाही, स्त्री॰ அழிவு.

तबीअत, स्त्री॰ தேகநிலை ; மனநிலை ; சுபாவம்.

तबीब, पु॰ வைத்தியன்.

तबीयत, स्त्री॰ = तबीअत.

तभी, क्रि॰ वि॰ அதேசமயம் ; இதே காரணத்தால்.

तमंचा, पु॰ கைத்துப்பாக்கி.

तम, पु॰ இருட்டு.

तमक, पु॰ ஆவேசம்.

तमकाना, क्रि॰ अ॰ கோபாவேசமடைய.

तमग़ा, पु॰ பதக்கம்.

तमचर, पु॰ ராக்ஷசன் ; ஆக்ஞை ; இருட்டில் நடமாடுபவன்.

तमतमाना, क्रि॰ अ॰ வெயிலால் அல்லது கோபத்தால் முகம் சிவக்க.

तमद्दुन, पु॰ நகரவாசம் ; நாகரீகம்.

तमन्ना, स्त्री॰ இச்சா விருப்பம்.

तमर्रुद, पु॰ விரோதம் ; கீழ்ப்படியாமை.

तमस, पु॰ இருட்டு.

तमस्सुक, पु॰ தஸ்தாவேஜு.

तमहीद, स्त्री॰ பூமிகா முன்னுரை.

तमाकू, पु॰ புகையிலை.

तमाचा, पु॰ அடி ; அறை.

तमादी, स्त्री॰ காலாவதி.

तमाम, वि॰ பூரா.

तमाल, पु॰ கருங்காலி.

तमाशबीन, पु॰ வேடிக்கை பார்ப்பவன்.

तमाशा, पु॰ வேடிக்கை.

तमाशाई, पु॰ வேடிக்கை பார்ப்பவன்.

तमीचर, पु॰ ராக்ஷசன்.

तमीज़, स्त्री॰ பகுத்தறிவு; மரியாதை.

तमीश, पु॰ சந்திரன்.

तमोली, पु॰ =तँबोली.

तय, वि॰ முடிந்த; தீர்ந்த.

तरंग, स्त्री॰ அலை; மனம் பொங்குதல்.

तरंगिणी, स्त्री॰ நதி.

तर, वि॰ நனைந்த.

तरकश, पु॰ அம்பறாத்தூணி.

तरका, पु॰ வாரிசுக்குக் கிடைத்த சொத்து.

तरकारी, स्त्री॰ கறி காய்.

तरकी, स्त्री॰ காதில் அணியும் ஒரு நகை.

तरकीब, स्त्री॰ उपाय உபாயம்.

तरक्क़ी, स्त्री॰ वृद्धि விருத்தி; முன்னேற்றம்.

तरग़ीब, स्त्री॰ தூண்டி விடுதல்; தன் பக்ஷமாக்குதல்.

तरजना क्रि॰ अ॰ அதட்ட.

तरजनी, स्त्री॰ ஆள்காட்டி விரல்.

तरजीह, स्त्री॰ விசேஷ சலுகை காட்டல். (giving preference.)

तरजुमा, पु॰ अनुवाद் மொழி பெயர்ப்பு.

तरणि-तनूजा, स्त्री॰ யமுனை.

तरणी, स्त्री॰ படகு.

तरतीब, स्त्री॰ வரிசைக் கிரமம்.

तरदीद, स्त्री॰ வெட்டுதல்; எதிர்ப்பு; ரத்து செய்தல்.

तरद्दुद, पु॰ கவலை.

तरनतारन, पु॰ முக்தி கொடுப்பவன்.

तरना, क्रि॰ अ॰ கடக்க; முக்தியடைய.

तरनी, स्त्री॰ =तरणी.

तरपना, क्रि॰ अ॰ =तड़पना.

तरफ़, स्त्री॰ புறம்; ஓரம்.

तरफ़दार, वि॰ பின் பற்றுகிற; பக்ஷபாதியான.

तरफ़ैन, पु॰ இரு புறத்தார்.

तर बतर, वि॰ நனைந்த.

तरबियत, स्त्री॰ கல்வி பயில் வித்து நாகரீகமாக்குதல்.

तरबूज़, पु॰ தர்பூசுபழம்.

तरमीम, स्त्री॰ संशोधन திருத்தம்.

तरल, वि॰ சஞ்சலமான; பாய்கிற.

तरवर, पु॰ = तरुवर.

तरवार, स्त्री॰ = तलवार.

तरस, पु॰ தயை.

तरसना, क्रि० अ० ஆவலுடன் துடிக்க.

तरसाना, क्रि० अ० ஆசை காட்டி ஏய்க்க.

तरह, स्त्री० விதம்.

तरहटी, स्त्री० தாழ்ந்த நிலம்.

तरहदार, वि० நாகரீகமான ; அழகாகச் செய்யப் பட்ட.

तराई, स्त्री० மலை அடிவாரம்.

तराज़ू, पु० தராசு.

तराना, पु० சங்கீதம் ; ராகம் ; ஒருவித மெட்டு.

तराबोर, वि० நன்றாய் நனைந்த.

तरावट, स्त्री० நனைந்திருத்தல் ; குளிர்ச்சி.

तरावत, स्त्री० நனைந்திருத்தல் ; புதிதாயிருத்தல் (freshness).

तराश, स्त्री० வெட்டும் விதம்.

तराशना, क्रि० स० வெட்ட.

तरिवन, पु० = तरकी.

तरी, स्त्री० படகு ; நழுத்திருத்தல் ; சதுப்பு நிலம்.

तरीक़त, स्त्री० மார்க்கம் ; நடத்தை ; மனச்சுத்தம்.

तरीक़ा, पु० விதம் ; மாதிரி ; உபாயம்.

तरु, पु० மரம்.

तरुण, वि० வாலிபமான.

तरुणी, स्त्री० யுவதி.

तरुनई, स्त्री० யௌவனம்.

तरेरना, क्रि० स० கோபத்தோடு உற்றுப் பார்க்க.

तर्क, पु० தர்க்கம் ; விட்டு விடுதல் ; தியாகம்.

तर्कश, पु० அம்பறுத்தூணி.

तर्की, पु० தர்க்கிப்பவன்.

तर्ज़, पु० விதம் ; வழி.

तर्जना, क्रि० स० அதட்ட.

तर्जनी, स्त्री० ஆள்காட்டி விரல்.

तर्जुमा, पु० மொழி பெயர்ப்பு.

तल, पु० கீழ்ப்பாகம் ; அடிப் பக்கம்.

तलख़, वि० கசப்பான ; பிரிய மில்லாத.

तलना, क्रि० स० வறுக்க.

तलपट, **तलफ़,** } वि० அழிந்த.

तलफना, क्रि० अ० = तड़पना.

तलफ़्फ़ुज, पु० उच्चारण உச்சரிப்பு.

तलब, स्त्री० தேடுதல் ; கோறுதல் ; சம்பளம் ;—गार விரும்புகிற.

तलबाना, पु० சாக்ஷிகளுக்குக் கொடுக்கும் படிச் செலவு.

तलबी, स्त्री० அழைப்பு ; கோறுதல் ; தேவை.

तलबेली, स्त्री॰ आवल.

तलमलाना, क्रि॰ अ॰ = तिलमिलाना.

तलवा, पु॰ उल्लंगकाल ;—चाटना मुकस्तुति करना.

तलवार, स्त्री॰ वाल ; युद्धक कत्ति.

तलहटी, स्त्री॰ ताल्लंत निलम ; मलियडिवारम.

तला, पु॰ कीळ्ळ्पाकम ; चेरुप्पिन् अडित्तोल्.

तलाक़, पु॰ विवाक रत्तु.

तलाश, स्त्री॰ तेडुतल्.

तलाशी, स्त्री॰ सोतनै ; तेडुतल्.

तली, स्त्री॰ उल्लंगै अल्लतु उल्लंगाल्.

तले, क्रि॰ वि॰ नीचे कीळे.

तलेटी, स्त्री॰ = तलहटी.

तलैया, स्त्री॰ चिरु कुलम्.

तल्ख, वि॰ कचप्पान.

तल्ला, पु॰ कीळ् मडिप्पु ; उल्लाडै ; अत्तर् तयारिक्कुम् चन्दन ऎण्णॆय् ; माडि.

तव, सर्व॰ उन्नुडैय.

तवंगर, वि॰ धनी ऐश्वरिय मुळ्ळ.

तवक्का, स्त्री॰ आशा नम्बिक्कै.

तवक्कुफ़, पु॰ विलंब तामतम्.

तवक्कुल, पु॰ कडवुळै नम्बियिरुत्तल् ; उलक विषयत्तिल् असिरत्तै.

तवाज़ा, स्त्री॰ मरियाति ; उपचारम् ; विरुन्तु.

तवज्जह, स्त्री॰ ध्यान तियानम्.

तवना, क्रि॰ अ॰ = तपना.

तवा, पु॰ तोचैक्कल्.

तवायफ़, स्त्री॰ वेचि.

तवारीख़, स्त्री॰ इतिहास चरित्तिरम्.

तवील, वि॰ नीलमान.

तवेला, पु॰ कुतिरै लायम्.

तशखीस, स्त्री॰ निश्चय तीर्प्पु.

तशद्दुद, पु॰ कट्टि ; कडुमै.

तशफ़्फ़ी, स्त्री॰ आरुतल् ; तिरुप्ति.

तशबीह, स्त्री॰ उपमानम्.

तशरीफ़, स्त्री॰ उन्नत निलैमै ;—लाना एळुन्तरुळ् ; —रखना अमर.

तशरीह, स्त्री॰ व्याख्या वियाक्यानम् ; चरीर चास्त्रिरम्.

तश्वीश, स्त्री॰ कवलै ; कलक्कम्.

तश्तरी, स्त्री॰ तट्टु.

तस, वि॰ अप्पडिप्पट्ट.

क्रि॰ वि॰ अप्पडि.

तसकीन, स्त्री॰ तेऱुतल्.

तसदीफ़, स्त्री॰ रुजुप्पडुत्तुतल्.

तसद्दुक, पु• அர்ப்பணம்; தானம்.

तसनीफ़, स्त्री• तस्नीफ़ நூல்; நூல் இயற்றுதல்.

तसफ़िया, पु• तस्फ़िया சண்டையைத் தீர்த்தல்.

तसबीह, स्त्री• तस्बीह ஜபமாலை.

तसर्रुफ़, पु• செலவு; உபயோகப்படுத்துதல்.

तसला, पु• கிண்ணம் போன்ற பெரிய பாத்திரம். (basin).

तसलीम, स्त्री• ஸலாம்; அங்கீகாரம்.

तसल्ली, स्त्री• தேறுதல்.

तसवीर, स्त्री• चित्र படம்.

तसव्वर, तसौवर, पु• தியானம்; எண்ணம்; கற்பனை.

तस्कर, पु• திருடன்.

तस्करी, स्त्री• திருட்டு; திருடி; திருடன் மனைவி.

तस्मात्, अ• இதனால்.

तस्य, सर्व• அவனுடைய.

तह, स्त्री• மடிப்பு; கீழ்ப்பாகம்.

तहक़ीक़, तहसीक़ात, स्त्री• விசாரணை; சோதனை.

तहक़ीर, स्त्री• அவமானம்,

तहख़ाना, पु• நிலவறை.

तहज़ीब, स्त्री• நாகரீகம்,

तहत, पु• அதிகாரம்; பிறருக்கு அடங்கியிருத்தல்.

तहत्तुक, पु• அவமானம்.

तहदर्ज़, वि•புதிய.

तहम्मुल, पु• பொறுமை.

तहरीक, स्त्री• ஊக்கமூட்டுதல்; கிளர்ச்சி.

तहरीर, स्त्री• எழுத்தின் அமைப்பு; எழுத்துக்கூலி.

तहरीरी, वि• எழுதப்பட்ட.

तहलका, पु• சாவு; அழிவு; உபத்திரவம்.

तहवील, स्त्री• கஜானா.

तहवीलदार, पु• பொக்கிஷதார்.

तहस-नहस, वि• அழிந்த.

तहसील, स्त्री• வசூலித்தல்.

तहसीलना, क्रि• स• வசூலிக்க; சேகரிக்க.

तहां, क्रि• वि• அங்கே.

तहियाना, क्रि• स• மடிக்க.

तहीं, क्रि• वि• அங்கேயே.

तहैयुर, पु• आश्चर्य ஆச்சரியம்.

तहो-बाला, वि• கீழ்மேலான; அழிந்த.

ता, अ• வரைக்கும்.

तांगा, पु• ஜட்கா வண்டி.

तांत, स्त्री• குடல்; நரம்பு.

तांता, पु• तांती, स्त्री• வரிசை.

तांबा, पु॰ செம்பு.

ताअत, स्त्री॰ பூஜை; தொண்டு.

ताई, स्त्री॰ பெரிய தாயார் (பெரிய தகப்பனரின் மனைவி)

ताईद, स्त्री॰ பக்ஷபாதம்; ஆமோதித்தல்.

ताऊ, पु॰ பெரிய தகப்பனர்.

ताऊन, पु॰ ப்ளேக் நோய்.

ताऊस, पु॰ மயில்.

ताक, स्त्री॰ உற்றுப் பார்த்தல்; நல்ல சந்தர்ப்பத்திற் காகக் காத்திருத்தல்.

ताक़, पु॰ சுவரிலிருக்கும் பிரை;—**पर रखना** ஒதுக்கி (உபயோகமில்லாமல்)வைக்க.

ताक़त, स्त्री॰ बल, பலம்; சக்தி; —**वर** பலமுள்ள.

ताकना, क्रि॰ स॰ பார்க்க.

ताकि, अ॰ எதற்காக என்றால்; பின்வரும் காரணத்தை உத்தேசித்து.

ताक़ीद, स्त्री॰ எச்சரிக்கை.

ताक़ीर, स्त्री॰ தாமதம்.

तागना, क्रि॰ स॰ 'தாகா' தையல் போட.

तागा, पु॰ நூல்.

ताज, पु॰ கிரீடம்;—**दार** ராஜா;—**पोशी** பட்டாபிஷேகம்.

ताज़गी, स्त्री॰ புதுமை (freshness).

ताज़ा, वि॰ புதிய.

ताज़ियां, पु॰ முகரம் பண்டிகையில் உபயோகிக்கும் சப்பரம் (சந்தனக்கூடு).

ताजिर, पु॰ வியாபாரி.

ताज़ीम, स्त्री॰ கௌரவம் காட்டுதல்.

ताजीरात, पु॰ தண்டனை சம்பந்தமான சட்ட புத்தகம் (Penal code).

ताड़, पु॰ பனை.

ताड़न, पु॰ அடித்தல்; அதட்டுதல்.

ताड़ना, स्त्री॰ அடித்தல்; அதட்டுதல். क्रि॰ स॰ ஊகிக்க.

ताड़ित, वि॰ அடிக்கப்பட்ட.

ताड़ी, स्त्री॰ கள்.

तात, पु॰ தகப்பனர்; மரியாதைக்குகந்தவர்; சிறியோர் பால் அன்பு மொழி.

ताता, वि॰ சூடான.

तातील, स्त्री॰ ஜுட்டி விடுமுறை.

तात्पर्य, पु॰ அர்த்தம்.

तादाद, स्त्री॰ எண்ணிக்கை ; அளவு.

तान, स्त्री॰ இராகம்.

तानना, क्रि॰ स॰ இழுக்க.

तानपूरा, पु॰ தம்பூர்.

ताना, पु॰ பாவு நூல் ; 'கிண்டல்' பேச்சு.

ताना-बाना, पु॰ (நெசவில்) பாவு, ஊடை.

ताना-शाह, पु॰ சர்வாதிகாரி (Dictator).

तानी, स्त्री॰ பாவு நூல்.

ताप, पु॰ சூடு ; காய்ச்சல்.

तापना, क्रि॰ अ॰ நெருப்பு முன் குளிர்காய.

तापमान-यंत्र, पु॰ உஷ்ணமானி; தர்மாமீடர்.

तापस, पु॰ தபசி.

तापा, पु॰ கோழிக்கூடு.

ताफ़्ता, पु॰ ஒருவிதப் பட்டு (Tafeta).

ताब, स्त्री॰ சூடு ; பிரகாசம் ; சக்தி.

ताबड़तोड़, क्रि॰ वि॰ லகாதார தொடர்ச்சியாய்.

ताबूत, पु॰ சவப் பெட்டி.

ताबे, वि॰ மாதஹத வசப்பட்ட ; —दार கீழ்ப்பட்டவன் ; —दारी உத்தியோகம்.

तामरस, पु॰ தாமரை ; பொன்.

तामस, वि॰ தமோகுண முள்ள.

तामीर, स्त्री॰ வீடு கட்டுதல்.

तामील, स्त्री॰ நிறைவேற்றுதல்.

ताम्बूल, पु॰ ஆலோசனை ; சந்தேகம்.

ताम्र, पु॰ செம்பு.

ताम्रचूड़, पु॰ முர்கா சேவல்.

तायदाद, स्त्री॰ = तादाद.

तायफ़ा, स्त्री॰ வேசி.

तायर, पु॰ பக்ஷி.

ताया, पु॰ பெரிய தகப்பனர்.

तार, पु॰ கம்பி ; தந்தி ; தொடர்ச்சி ;—घर தந்தி ஆபீஸ்.

तारक, पु॰ நக்ஷத்திரம்; முக்தியளிப்பவன்.

तारकश, पु॰ கம்பியிழுப்பவன்.

तारण, पु॰ முக்தியளித்தல் ; முக்தியளிப்பவன்.

तारना, क्रि॰ स॰ கரையேற்ற.

तारबर्क़ी, पु॰ மின்சாரத் தந்திக் கம்பி.

तारा, पु॰ நக்ஷத்திரம் ; கண் மணி.

ताराज, पु॰ கொள்ளை ; நாசம்.

तारिक, वि॰ தர்க்கிக்கும்.

तारी, स्त्री॰ = ताली.

तारो, क्रि॰ वि॰ தெரிய வர ; நேர ; பரவ.

तारोक, वि॰ இருண்ட ; கறுத்த.

तारीको, स्त्री॰ இருட்டு.

तारोख़, स्त्री॰ தேதி.

तारोफ़, स्त्री॰ ஸ்துதி ; விசேஷ குணம் ; பரிசயம்.

तारुण्य, पु॰ யௌவனம்.

तार्किक, पु॰ தர்க்க சாஸ்திரி.

ताल, पु॰ தாளம் ; குளம்.

ताला, पु॰ பூட்டு.

तालाब, पु॰ குளம்.

तालिका, स्त्री॰ சாவி ; ஜாபிதா.

तालिब, पु॰ தேடுபவன் ; விரும்புபவன்.

तालिब-इल्म, पु॰ विद्यार्थी மாணாக்கன்.

ताली, स्त्री॰ தாளம் ; சாவி.

तालीफ़, स्त्री॰ நூல் இயற்றுதல் ; ஆகர்ஷித்தல்.

तालीम, स्त्री॰ கல்வி ;—याफ़्ता, शिक्षित படித்த.

तालू, पु॰ மேல் வாய்.

तालेवर, वि॰ धनी பணக்கார.

तालुक़, पु॰ तअल्लुक़ சம்பந்தம்.

ताव, पु॰ சூடு ; காகிதத்தாள் ; அதிகாரத்தோடு சேர்ந்த கோபம்.

तावत्, क्रि॰ वि॰ அவ்வளவு காலம் வரை ; அவ்வளவு தூரம் வரை.

तावभाव, पु॰ मौका சந்தர்ப்பம்.

तावरो, स्त्री॰ சூடு ; வெயில் ; சுரம்.

तावान, पु॰ தண்டனை.

तावीज़, पु॰ தாயத்து.

ताश, पु॰ விளையாடும் சீட்டு.

ताशा, पु॰ ஒருவிதப் பறை.

तासीर, स्त्री॰ प्रभाव குணம் ; பிரபாவம்.

तास्सुफ़, पु॰ दुख வருத்தம்.

ताहम, अ॰ तो भी இருந்தபோதிலும்.

तिकोन, तिकोना, } वि॰ முக்கோண மான.

तिक्का, पु॰ மாமிசத் துண்டு.

तिक्त, वि॰ கசப்பான ; காரமான.

तिखाई, स्त्री॰ காரம்.

तिगुना, वि॰ மும்மடங்கு.

तिग्म, वि॰ தீவிரமான.

तिजारत, स्त्री॰ व्यापार வியாபாரம்.

तिजारी, स्त्री॰ மூன்று நாளைக் கொருமுறை வரும் குளிர் ஜ்வரம்.

तिजोरी, स्त्री० இரும்புப் பெட்டி (Iron-safe).

तितना, वि० उतना அவ்வளவு.

तितर-बितर, वि० சிதறிய; சின்னபின்னமான.

तितली, स्त्री० வண்ணத்திப் பூச்சி.

तितिंवा, पु० ஆடம்பரம்; புஸ்தகத்தின் அனுபந்தம்.

तितिम्मा, पु० மிஞ்சிய பாகம்.

तिनकना, क्रि० अ० கோபிக்க.

तिनका, पु० தரும்பு;—चुनना புத்தி பிசக;—दांतों में लेना காம்ந்துபோக.

तिपाई, स्त्री० மூக்காலி.

तिफ़्ल, पु० குழந்தை; பையன்.

तिफ़्ली, स्त्री० குழந்தைப் பருவம்.

तिबाबत, स्त्री० चिकित्सा, வைத்தியம்.

तिब्ब, स्त्री० யூனனி வைத்திய முறை.

तिब्बी, वि० யூனனி வைத்திய சம்பந்தமான.

तिमंज़िला, वि० மூன்று மாடிகளுள்ள.

तिमिर, पु० இருட்டு.

तिमुहानी, स्त्री० மூன்று பாதைகள் கூடுமிடம்.

तिय, स्त्री० स्त्री.

तिरछा, वि० கோணலான.

तिरना, क्रि० अ० நீந்த.

तिरपट, वि० கோணலான; கஷ்டமான.

तिरपाई, स्त्री० = तिपाई.

तिरपाल, पु० ரட்டுத் துணி (Canvas).

तिरमिराना, क्रि० अ० கண்கூச.

तिरयाक़, पु० பாம்பு விஷ மருந்து; சர்வரோக நிவாரணி.

तिरस्कार, पु० அவமதிப்பு.

तिरस्कृत, वि० அவமதிக்கப் பட்ட.

तिराना, क्रि० स० நீந்தச் செய்ய; கடக்கச் செய்ய.

तिरिया, स्त्री० स्त्री.

तिरोधान, तिरोभाव, पु० அந்தர்தானம்; மறைதல்.

तिरोहित, तिरोभूत, वि० மறைந்த.

तिर्यक, वि० கோணலான.

तिल, पु० எள்; மச்சம்.

तिलक, पु० பொட்டு; பட்டாபிஷேகம்.

तिलमिलाना, क्रि० अ० கண்கூச.

तिलवा, पु० எள்ளுருண்டை.

तिलस्म, पु० மந்திர வித்தை.

तिलस्मी, वि॰ இந்திரஜால சம்பந்தமான.

तिलहन, पु॰ எண்ணெய் விதைச் செடிகள்.

तिलांजलि, स्त्री॰ தர்ப்பணம்; விட்டு விடுதல்.

तिलाक, पु॰ = तलाक.

तिल्ली, स्त्री॰ மண்ணீரல்.

तिशना, पु॰ = तृष्णा. கிண்டல் பேச்சு.

तिसरैत, पु॰ சம்பந்தமில்லாதவன்; மூன்றில் ஒரு பங்கின் சொந்தக்காரன்.

तिहाई, स्त्री॰ மூன்றில் ஒரு பங்கு.

तीक्ष्ण, **तीखा**, } वि॰ கூர்மையான; தீவிரமான. वि॰ உறைப்பான.

तीज, पु॰ திருதியை.

तीजा, वि॰ மூன்றாவது.

तीत, वि॰ = तीता.

तीतर, पु॰ கௌதாரி.

तीता, वि॰ கசப்பான; காரமான.

तीमारदारी, स्त्री॰ நோயாளியின் சேவை.

तीय, स्त्री॰ ஸ்திரீ.

तीरंदाज़, पु॰ வில்லாளி.

तीरंदाज़ी, स्त्री॰ வில் வித்தை.

तीर, पु॰ கரை; பக்கம்; அம்பு.

तीरथ, पु॰ = तीर्थ.

तीरवर्त्ती, वि॰ கரையில் வசிக்கும்; அக்கம் பக்கத்து.

तीर्थ, पु॰ புண்ணிய ஸ்தலம்.

तीव्र, वि॰ தீவிரமான; வேகமான. கடுமையான.

तीसरा, वि॰ மூன்றாவது; அன்னிய.

तीसी, स्त्री॰ ஆளி விதை.

तुंग, वि॰ உயர்ந்த; முக்கிய மான.

तुंड, पु॰ முகம்; அலகு; நீண்ட முகம்.

तुंडी, स्त्री॰ தொப்பிள்.

तुंद, पु॰ வயிறு; தொந்தி. वि॰ சீக்கிரம் கோபங் கொள்ளும்.

तुंदिल, **तुंदैल**, } वि॰ தொந்தியுள்ள.

तुंदी, स्त्री॰ வேகம்; கூர்மை.

तुक, स्त्री॰ அந்தியப் பிராசம்; —बंदी பிராசம் தவிர வேறு குணமில்லாத கவிதை.

तुकांत, पु॰ அந்தியப் பிராசம்.

तुख, पु॰ உமி.

तुख्म, पु॰ விதை.

तुच्छ, वि॰ அல்பமான.

तुजुक, पु॰ प्रकाश; सेना प; सट्टम; नियमम.

तुड़ाई, स्त्री॰ उडैत्तल; उडैक्कुम कूलि.

तुड़ाना, क्रि॰ स॰ उडैप्पिक्क.

तुतराना, तुतलाना, क्रि॰ अ॰ मळलैच् चॊल् पेस तॆक्क To stammer.

तुनक, वि॰ पलहीनमान; नाशुक्कान;—मिज़ाज सीक्किरम् कोपम्कॊळ्ळुम्.

तुपक, स्त्री॰ तुप्पाक्कि.

तुफ़ंग, स्त्री॰ विळैयाट्टुत् तुप्पाक्कि (Air-gun.)

तुफ़ैल, पु॰ साधनम्.

तुभना, क्रि॰ अ॰ वियप्पडैय.

तुमड़ी, स्त्री॰ सिऱु सुरैक् कुडुक्कै.

तुमुल, पु॰ सण्डै; इरैच्चल्.

तुरंग, तुरंगम, पु॰ कुदिरै.

तुरंत, क्रि॰ वि॰ सीक्किरम्; उडनॆ.

तुरई, स्त्री॰ पीर्क्कङ्काय्.

तुरक, पु॰ =तुर्क

तुरकिन, स्त्री॰ तुरुक्कियस्त्रीयॆ; मुकम्मदिय स्त्रीयॆ.

तुरग, पु॰ कुदिरै.

तुरत, क्रि॰ वि॰ सीक्किरम्.

तुरफ़ा, वि॰ अनोखा अत्पुतमान.

तुरबत, स्त्री॰ कब्र कल्लऱै, समाधि.

तुरही, स्त्री॰ कॊम्पु वाद्दियम्.

तुर्क, पु॰ तुरुक्कि तॆसत्तवन्.

तुर्की, वि॰ तुरुक्किस्तानत्तैच् सेर्न्द. स्त्री॰ तुरुक्कि पाषै.

तुर्रा, पु॰ नॆट्रियिल् विळुम् सुरुट्टै मयिर्; तलैप्पाकैक् कॆाण्डै; अधिकप्पडियान विषयम्. वि॰ अत्पुतमान.

तुर्श, वि॰ पुळिप्पान; कडुमैयान.

तुर्शरू, वि॰ कसप्पाय्प् पेसुगिऱ.

तुर्शी, स्त्री॰ पुळिप्पु; कडुमै.

तुलना, क्रि॰ अ॰ निऱुक्कप्पड॰. स्त्री॰ ऒप्पिट्टुप् पार्त्तल्.

तुलबा, पु॰ माणवर्.

तुला, स्त्री॰ तराजु.

तुलाई, स्त्री॰ पॊर्त्तिक्कॊळ्ळुम् मॆल्लिय

'राजाय' मेत्तै; நிறுத்தல்; நிறுவைக் கூலி.

तुल्य, वि॰ **समान** சமமான.

तुवर, पु॰ துவரை.

तुष, पु॰ உமி.

तुषार, पु॰ பனி. वि॰ பனி போல் குளிர்ந்த.

तुष्ट, वि॰ திருப்தியான.

तुष्टि, स्त्री॰ திருப்தி.

तुहिन, पु॰ **पाला** பனி.

तूँबा, पु॰ சுரைக் குடுக்கை.

तूण, **तूणीर**, } पु॰ அம்பறாத்தூணி.

तूत, पु॰ மூசுக்கட்டைச் செடி

तूती, स्त्री॰ சிறு கிளி.

तूदा, पु॰ **राशि** குவியல்.

तूनीर, पु॰ = **तूणीर**.

तूफ़ान, पु॰ புயல்.

तूफ़ानी, वि॰ உபத்திரவம் செய்யும்.

तूमड़ी, स्त्री॰ மகிடி.

तूमार, पु॰ அதிகப் பிரசங்கம்.

तूर, पु॰ = **तुरही**.

तूर्ण, क्रि॰ वि॰ சீக்கிரம்.

तूल, पु॰ ஆகாயம்; இலவம் பஞ்சு.

तूला, स्त्री॰ பருத்தி.

तूलिका, स्त्री॰ சித்திரம் எழுதும் 'பிரஷ்'.

तूष्णी, वि॰ **मौन** பேசாத.

तूस, पु॰ உமி; ஒருவித நேர்த்தியான கம்பளித்துணி.

तृण, पु॰ தருப்பு.

तृतीय, वि॰ மூன்றுவது.

तृपित, **तृप्त**, } वि॰ திருப்தியடைந்த.

तृषा, स्त्री॰ **प्यास** தாகம்; விருப்பம்; லோபம்.

तृषावंत, **तृषित**, } वि॰ தாகமுள்ள; விருப்பமுள்ள.

तृष्णा, स्त्री॰ = **तृषा**.

तेंदुआ, पु॰ ஒருவிதமான சிறுத்தைப்புலி.

ते, सर्व॰ அவர்கள்.

तेग़ा, स्त्री॰ **तेग़ा**, पु॰ } வாள்.

तेज, पु॰ பிரகாசம்.

तेज़, वि॰ கூர்மையான; காரமான; சூடான; வேகமான; கிராக்கியான.

तेजपत्ता, पु॰ மசாலா சாமானில் சேர்க்கும் ஒரு இலை.

तेजस्वी, वि॰ காந்தி நிறைந்த; கீர்த்தி பெற்ற.

तेजाब, पु॰ கந்தகத் திராவகம்.

तेज़ी, स्त्री॰ கூர்மை; காரம்; வேகம்; சுறுசுறுப்பு; கிராக்கி.

तेल, पु॰ எண்ணெய்.

तेलहन, पु॰ எண்ணெய் விதை கள்.

तेलिन, स्त्री॰ வாணிய ஸ்திரீ.

तेली, पु॰ வாணியன்.

तेवर, पु॰ புருவம் ; கோபப் பார்வை.

तेहरा, वि॰ மூன்று மடிப் புள்ள.

तेहराना, क्रि॰ स॰ மூன்றும் முறை செய்ய அல்லது சொல்ல.

तेहवार, पु॰ =त्योहार.

तेहा, पु॰ கோபம் ; அகங்கா ரம்.

तेही, पु॰ கோபிப்பவன் ; கர்வி.

तै, क्रि॰ वि॰ அவ்வளவு. पु॰ தீர்ப்பு ; பூர்த்தி. वि॰ நிச் சயமான ; தீர்ப்பான.

तैजस, पु॰ பிரகாசமான வஸ்து ; கீர்த்திவாய்ந்த வன்.

तैनात, वि॰ நியமிக்கப்பட்ட.

तैनाती, स्त्री॰ நியமனம்.

तैयारी, स्त्री॰ ஆயத்தம்.

तैरना, क्रि॰ अ॰ நீந்த.

तैराई, स्त्री॰ நீந்துதல்.

तैराक, वि॰ நீந்தத் தெரிந்த.

तैराना, क्रि॰ स॰ நீந்தச் செய்ய.

तैल, पु॰ எண்ணெய்.

तैश, पु॰ आवेश ஆவேசம்.

तैसा, वि॰ அந்த விதமான.

तैसे, क्रि॰ वि॰ அந்த விதமாய்.

तोंद, स्त्री॰ தொந்தி.

तोंदल, वि॰ தொந்தியுள்ள.

तो, अ॰ அப்படியானால்.

तोड़ना, क्रि॰ स॰ உடைக்க ; ஒடிக்க.

तोड़ा, पु॰ கொலுசு ; பணப் பை.

तोतराना, क्रि॰ अ॰ =तुतलाना.

तोतला, वि॰ மழலைச் சொல் பேசுகிற.

तोता, पु॰ கிளி.

तोताचश्म, पु॰ நன்றி கெட்ட வன்.

तोप, स्त्री॰ பீரங்கி.

तोपची, स्त्री॰ பீரங்கி சிப்பாய்.

तोपना, क्रि॰ स॰ ढकना மூட.

तोफ़ा, वि॰ =तोहफ़ा.

तोबड़ा, पु॰ குதிரைக்கு கொள் வைக்கும் பை.

तोबा, स्त्री॰ கெட்ட காரியத் தை மறுபடி செய்வதில்லை என்று அளிக்கும் சபதம்.

तोमर, पु॰ ஒரு வித ஈட்டி.

तोय, पु॰ தண்ணீர்.

तोरई, स्त्री॰ =तुरई.

तोरना, क्रि॰ स॰ = तोड़ना.

तोल, स्त्री॰ =तौल.

तोशक, स्त्री॰ மெல்லிய மெத்தை.

तोशा, पु॰ பிரயாணிகள் கட்டியெடுத்துக்கொண்டு போகும் ஆகாரம்.

तोशाख़ाना, पु॰ அரண்மனையில் நகைகளும் ஆடைகளும் வைத்திருக்கும் அறை.

तोष, पु॰ திருப்தி.

तोषक, वि॰ திருப்தியளிக்கும்.

तोषण, पु॰ திருப்தி.

तोहफ़ा, पु॰ காணிக்கை; பரிசு. वि॰ உத்தமமான.

तोहमत, स्त्री॰ பொய்க் குற்றம்.

तोहमती, वि॰ வீண் குற்றம் சாட்டுகிற.

तौंसना, क्रि॰ अ॰ சூட்டில் தீய்ந்து அல்லது வாடிப் போக.

तौंसा, पु॰ அதிக சூடு.

तौक़, पु॰ கழுத்தில் அணியும் ஆபரணம்.

तौक़ीर, स्त्री॰ மரியாதை.

तौफ़ीक़, स्त्री॰ கடவுளின் அருள்; பக்தி; சக்தி.

तौबा, स्त्री॰ =तोबा.

तौर, पु॰ மாதிரி; நடத்தை.

तौल, स्त्री॰ நிறை.

तौलना, क्रि॰ स॰ நிறுக்க.

तौला, पु॰ எடை போடுபவன்.

तौलाई, स्त्री॰ நிறுவை; நிறுத்தல்; நிறுவைக் கூலி.

तौलाना, क्रि॰ स॰ எடை போடுவிக்க.

तौलिया, स्त्री॰ துண்டு. (towel)

तौसना, क्रि॰ अ॰ வெயிலினால் கஷ்டப்பட.

तौहीद, स्त्री॰ அத்வைத வாதம்.

तौहीन, तौहीनी, स्त्री॰ அவமானம்.

त्यक्त, वि॰ விட்டுவிடப்பட்ட.

त्यजन, त्याग, पु॰ தியாகம்.

त्यागना, क्रि॰ स॰ விட்டுவிட.

त्यागपत्र, पु॰ ராஜினமா.

त्याज्य, वि॰ விடத்தகுந்த.

त्यूँ, त्यों, क्रि॰ वि॰ அவ்விதமாய்; அதே சமயம்.

त्योरी, स्त्री॰ பார்வை.

त्योहार, पु॰ பண்டிகை.

त्रय, वि॰ மூன்று; மூன்றுவது.

त्रयी, स्त्री॰ மூன்று வஸ்துக்களின் சேர்க்கை.

त्रसन, पु॰ பயம்.

त्रसित, त्रस्त, वि॰ பயந்த; கஷ்டப்படுகிற.

त्राण, पु॰ रक्षा ரக்ஷை.

त्राता, पु॰ ரக்ஷகன்.

त्रास, पु॰ பயம் ; கஷ்டம்.
त्राहि, अ॰ காப்பாற்று !
त्रि, वि॰ மூன்று.
त्रिभुज, पु॰ முக்கோணம்.
त्रिया, स्त्री॰ ஸ்திரீ.
त्रुटि, स्त्री॰ குறை ; பிசகு.
त्रै, वि॰ மூன்று.
त्वचा, स्त्री॰ தோல் ; பட்டை.
त्वरा, स्त्री॰ சீக்கிரம்.
त्वरित, क्रि॰ वि॰ சீக்கிரம்.

थ

थंब, थंभ, } पु॰ தூண் ; உதவி.
थंभन, पु॰ தடங்கல்.
थकना, क्रि॰ अ॰ களைத்துப் போக.
थकान, स्त्री॰ களைப்பு.
थकाना, क्रि॰ स॰ களைப்பு உண்டாக்க.
थका-मांदा, वि॰ களைத்த.
थकावट, स्त्री॰ களைப்பு.
थकित, वि॰ களைத்த.
थक्का, पु॰ உறைந்த வஸ்துக்களின் மேல் உண்டாகும் ஆடை.
थगित, वि॰ தங்கிய ; தளர்ந்த.
थन, पु॰ மிருகங்களின் ஸ்தனம் (மடி) ; மடியின் காம்பு.
थनैत, पु॰ கிராமத் தலைவன்.
थपकना, क्रि॰ स॰ (குழந்தை களை) தட்ட.
थपकी, स्त्री॰ தட்டுதல்.
थपेड़ा, थप्पड़, } पु॰ அடி ; அறை.
थमना, क्रि॰ अ॰ நிற்க.
थरथराना, क्रि॰ अ॰ நடுங்க.
थरथरी, स्त्री॰ நடுக்கம்.
थर्राना, क्रि॰ अ॰ பயத்தால் நடுங்க.
थल, पु॰ இடம் ; தரை ; —चर நிலத்தில் வாழும் பிராணிகள்.
थली, स्त्री॰ இடம்.
थवई, पु॰ கொத்தன்.
थाँग, स्त्री॰ திருடர் தங்கு மிடம் ; தேடுதல்.
थाँगी, पु॰ திருட்டுச் சொத்து வாங்குபவன் ; உளவன்.
थाँवला, पु॰ செடி நடுவதற்கான பள்ளம்.
थाक, पु॰ குவியல்.
थाकना, क्रि॰ अ॰ = थकना.
थाति, थाती, } स्त्री॰ சேமித்த பணத்தை ஒருவரிடம் கொடுத்து வைத்தல்.
थान, पु॰ இடம். குறித்த நீளத் துணி முழுப்பீஸ்.
थाना, पु॰ தங்குமிடம் ; போலீஸ் ஸ்டேஷன்.

थानेदार, पु॰ போலீஸ் ஆபீஸர்.

थाप, स्त्री॰ தட்டுதல் ; அறை ; அச்சு ; தீர்மானம்.

थापना, क्रि॰ स॰ ஸ்தாபிக்க.

थापी, स्त्री॰ கொத்தன் அல்லது குயவன் தட்டுவதற்காக உபயோகிக்கும் கொட்டாப்புளி.

थाम, पु॰ தூண். स्त्री॰ பிடி.

थामना, क्रि॰ स॰ பிடிக்க ; நிறுத்த.

थाल, पु॰ பெரிய தட்டு.

थाला, पु॰ =थाँवला.

थाली, स्त्री॰ தட்டு.

थाह, स्त्री॰ எல்லை ; அளக்க முடியும்படியான ஆழம் ; —लेना ஆழம் பார்க்க.

थाहना, क्रि॰ स॰ ஆழமறிய.

थिगली, स्त्री॰ துணிக்குப் போடும் ஒட்டு.

थिर, वि॰ ஸ்திரமான ; சாந்தமான.

थिरकना, क्रि॰ अ॰ நாட்டிய மாட.

थिरता, स्त्री॰ நிலைத்திருத்தல் ; அமைதி.

थुक्का-फजीहत, स्त्री॰ தூஷணை ; சண்டை சச்சரவு.

थूक, पु॰ எச்சில்.

थूकना, क्रि॰ अ॰ துப்ப.

थूथन, पु॰ முன் நீட்டிய முகம்.

थून, थूनी, स्त्री॰ தூண்.

थूरना, क्रि॰ स॰ குத்த, இடிக்க.

थूल, थूला, वि॰ பருமனான.

थैला, पु॰ பை.

थैली, स्त्री॰ சிறிய பை.

थोक, पु॰ குவியல் ; கூட்டம் ; மொத்தம் (wholesale).

थोड़ा, वि॰ கொஞ்சம்.

थोथा, वि॰ வீணான ; கெட்டியில்லாத ; பொக்கை வாயான.

थोपड़ी, स्त्री॰ செவுட்டடி.

थोपना, क्रि॰ स॰ (குற்றத்தை) பிறர் தலையில் போட.

थोर, थोरा, वि॰ =थोड़ा.

द

दंग, वि॰ வியப்படைந்த पु॰ கலக்கம்.

दंगई, वि॰ கலகம் செய்யும்.

दंगल, पु॰ குஸ்தி செய்யும் கோதா.

दंगा, पु॰ கலகம்.

दंड, पु॰ தடி ; தண்டால் ; தண்டனை.

दंडक, पु॰ தடி ; ஆளுபவன்.

दंडना, क्रि॰ स॰ தண்டிக்க.

दंडनीय, वि॰ தண்டிக்கத் தக்க.

दंडवत्, स्त्री॰ தண்டனிட்டு நமஸ்கரித்தல்.

दंडालय, पु॰ நியாயலாபம்.

दंडित, वि॰ தண்டிக்கப்பட்ட.

दंड्य, वि॰ தண்டிக்கத்தக்க.

दंतकथा, स्त्री॰ பரம்பரையாய் வந்த சமாசாரம்.

दंतधावन पु॰ பல் தேய்த்தல்.

दंतिया, स्त्री॰ சிறு பற்கள்.

दंद, पु॰ சண்டை சச்சரவு.

दंदी, वि॰ கலகம் செய்யும்.

दंभ, पु॰ பொய் ஆடம்பரம். டம்பம்.

दंभी, वि॰ கபடமான ; டம்பமுள்ள.

दंश, पु॰ கடித்தல் ; கடித்த காயம்.

दंशन, पु॰ கடித்தல்.

दंष्ट्र, पु॰ பல்.

दई, पु॰ கடவுள் ; அதிர்ஷ்டம் ;—**मारा** துர்ப்பாக்கியமான.

दक्-ओ-लक, पु॰ பயிரிடாத திறந்த வெளி வி॰ விசாலமான.

दक्कियानूस, **दक्कियानूसी,** } वि॰ மிகப் பழையய ; மிகக் கிழண்ட.

दक्कोक्क, वि॰ மெல்லிய ; நாசுக்கான ; கஷ்டமான.

दक्कोक्का, पु॰ நாசுக்கான சமாசாரம் ; யுக்தி.

दक्खिन, पु॰ **दक्षिण** தெற்கு.

दक्ष, वि॰ சாமர்த்தியமுள்ள.

दक्षिण, वि॰ வலது. पु॰ தெற்கு.

दख़ल, पु॰ அதிகாரம் ; ஆக்கிரமத்தில் ; தலையிடுதல் ;—**याबी,** அதிகாரம் பெறுதல்.

दख़ील, वि॰ உரிமையுள்ள.

दग़ड़, पु॰ ரண பேரிகை.

दग़दग़ा, पु॰ பயம் ; சந்தேகம்.

दग़ा स्त्री॰ கபடம் ; மோசம் ;—**बाज़** மோசம் செய்கிற ;—**बाज़ी** வஞ்சனை.

दग़ैल, वि॰ கறை பட்ட. पु॰ மோசக்காரன்.

दग्ध, वि॰ எறிந்த ; கஷ்டப்பட்ட.

दचकना, क्रि॰ अ॰ தடுமாறி விழ ; இடிபட ; அமுங்கிவிட. क्रि॰ स॰ அடித்துத் தள்ள ; அமுக்க.

दचना, क्रि॰ अ॰ விழ.

दच्छिन, वि॰ = दक्षिण.

दढ़ियल, वि॰ தாடியுள்ள.

दंतवन, स्त्री॰ = दतुअन.

दतिया, स्त्री॰ சிறு பல்.

दतुअन, **दतुवन**, **दतौन**, स्त्री॰ பல் குச்சி; பல் தேய்த்தல்.

दत्त, पु॰ ஸ்வீகார புத்திரன். वि॰ கொடுக்கப்பட்ட.

दत्तक, पु॰ ஸ்வீகார புத்திரன்.

दत्तचित, वि॰ கரியத்தில் மனம் செலுத்திய.

ददोरा, पु॰ வீக்கம்; தடித்தல்.

दद्दु, पु॰ அரிப்பு; தடித்தல்; படை நோய்.

दधि, पु॰ **दही** தயிர்.

दनुज, पु॰ அசுரன்.

दपटना, क्रि॰ स॰ = डपटना.

दपु, पु॰ கர்வம்.

दपेट, स्त्री॰ அதட்டுதல்.

दफ़, स्त्री॰ **डफ़** ஒருவித தம்பட்டம்.

दफ़अतन्, क्रि॰ वि॰ அசானக திடீரென்று.

दफ़तर, पु॰ ஆபீஸ்.

दफ़ती, स्त्री॰ காகித அட்டை (card-board)

दफ़न, पु॰ புதைத்தல்.

दफ़नाना, क्रि॰ स॰ புதைக்க.

दफ़ा, स्त्री॰ முறை; சட்டப் பிரிவு.

दफ़ादार, पु॰ சிறு ராணுவ உத்தியோகஸ்தன்.

दफ़ाली, पु॰ கிஞ்ஜரா, தம்பட்டம் முதலியன அடிப்பவன்.

दफ़ीना, पु॰ புதையல்.

दफ़्तर, पु॰ = दफ़तर.

दफ़्तरी, पु॰ மொச்சி.

दफ़्ती, स्त्री॰ = दफ़ती.

दबंग, वि॰ சக்தி வாய்ந்த.

दबकना, क्रि॰ अ॰ பயத்தால் ஓடி ஒளிய.

दबकाना, क्रि॰ स॰ மறைக்க.

दबदबा, पु॰ பிரதாபம்; ஆடம்பரம்.

दबना, क्रि॰ अ॰ அழுத்தப்பட; சங்கோசப்பட; பயப்பட; பின் வாங்க.

दबाना, क्रि॰ स॰ அழுத்த; பலவந்தப்படுத்த; பிறர் பொருளை எடுத்துக் கொள்ள.

दबिस्तां, पु॰ பள்ளிக்கூடம்.

दबीज़, वि॰ பருத்த; பருத்த இதழ் உள்ள; கெட்டியான.

दबीर, पु॰ எழுதுபவன்.

दबैल, वि॰ அடங்கிப்போன ; பயந்த.

दबोचना, क्रि॰ स॰ பிடிக்க ; மறைக்க.

दम, पु॰ மூச்சு ; லாகிரிப் புகையை யிழுத்தல் ; மூச்சு விடும் நேரம் ; உயிர் ; கபடம் ;—**दिलासा** வீண் ஆசை காட்டல் ;—**ब-दम** நொடிக்கு நொடி ;—**फूलना** மேல் மூச்சுவாங்க ;—**चढ़ना** திணற ;—**लगाना** சுருட்டுப் பிடிக்க.

दमक, स्त्री॰ பளபளப்பு.

दमकना, क्रि॰ अ॰ மின்ன.

दमकल, स्त्री॰ ஜலம் இறைக்கும் யந்திரம் ; தீ அணைக்கும் யந்திரம்.

दमकला, पु॰ பீச்சாங்குழல் வைத்த பன்னீர்ச் சொம்பு.

दमख़म, पु॰ திடம்.

दमदमा, पु॰ **मोरचा** யுத்த களத்தில் சிப்பாய்கள் மறைந்திருக்கு மிடம்.

दमदार, वि॰ வலிவுள்ள, திடமான.

दमन, पु॰ அடக்குதல் ; தடுத்தல் ;—**शील** அடக்கும் ; தடுக்கும்.

दमनीय, वि॰ அடக்கத்தக்க.

दमा, पु॰ சுவாசம் ; சுவாச காசம்.

दमाद, पु॰ மாப்பிள்ளை.

दमामा, पु॰ நகாரா.

दयानत, स्त्री॰ யோக்கியதை ; நாணயம் ;—**दार** நாணயமான.

दयार, पु॰ பிரதேசம்.

दयार्द्र, वि॰ தயாள குணமுள்ள.

दर, स्त्री॰ விகிதம் ; வாசல் ;—**दर** வீடு வீடாய்.

दरकना, क्रि॰ अ॰ உடைய ; பிளவுபட.

दरका, पु॰ பிளந்த இடம் ; பிளவு உண்டாக்கக்கூடிய அடி.

दरकाना, क्रि॰ स॰ கிழிக்க ; பிளக்க.

दरकार, वि॰ அவசியமான ; வேண்டிய.

दर-किनार, क्रि॰ वि॰ ஒரு புறமாய்.

दरकूच, क्रि॰ वि॰ விடாமல் பிரயாணம் செய்து.

दर्ख़ास्त स्त्री॰ வேண்டுகோள் ; மனு.

दरख़्त, पु॰ पेड़ மரம்.

दरगाह, स्त्री० முகம்மதியர் களின் சமாதி ; தர்க்கா.

दरगुज़र करना, क्रि० स० மன்னிக்க.

दरगोर, वि० சமாதியான ; —**होना** சமாதியாக.

दरज, स्त्री० = दराज़.

दरजन, पु० = दर्जन.

दरजा, पु० = दर्जा.

दरज़ी, पु० = दर्ज़ी.

दरद, पु० = दर्द.

दरदर, क्रि० वि० வீடு வீடாய் ; அங்கங்கே.

दरदराना, क्रि० स० இயந்திரத்தில் உடைக்க (கடலை அரிசி முதலியவை).

दरपन, पु० = दर्पण.

दरपनी, स्त्री० சிறு கண்ணாடி.

दर-पेश, क्रि० वि० முன்னே.

दरब, पु० धन பணம்.

दरबा, पु० புறுக்கூடு; கோழிக் கூடு.

दरबान, पु० வாசற்காப்போன்.

दरबारी, पु० சபையோன். वि० சபையின்.

दरमाँदगी, स्त्री० உதவியின்மை; சக்தியின்மை ; விபத்து.

दरमान, पु० चिकित्सा சிகிச்சை.

दरमाहा, पु० वेतन மாதச் சம்பளம்.

दरमियान, पु० மத்தி ; நடுவு.

दरमियानी, वि० நடுவிலுள்ள. पु० மத்தியஸ்தன்.

दरवाज़ा, पु० வாசல். கதவு.

दरवेश, पु० முகம்மதிய சந்நியாசி.

दरशन, पु० = दर्शन.

दरशनी-हुंडी, स्त्री० தர்சன உண்டியல் (Demand draft).

दरशाना, क्रि० अ० = दरसाना.

दरस, पु० தர்சனம் ; சந்திப்பு.

दरसाना, क्रि० स० காண்பிக்க क्रि० अ० தென்பட.

दर-हक़ीक़त, क्रि० वि० सचमुच வாஸ்தவத்தில்.

दराज़, वि० நீளமான. क्रि० वि० ரொம்ப. स्त्री० பிளந்த இடம் ; மேஜையின் அறை.

दराज़ी, स्त्री० நீளம்.

दरार, स्त्री० பிளவு.

दरारना, क्रि० अ० பிளக்க.

दरारा, पु० மோதுதல் ; இடி.

दरिन्दा, पु० மாமிசமுண்ணும் துஷ்ட மிருகம்.

दरिया, पु० நதி ; சமுத்திரம்.

दरियाई, वि० ஆற்று சம்பந்தமான.

दरियादिल, वि॰ தாராள மன முள்ள.

दरियाफ़्त करना, क्रि॰ स॰ விசாரிக்க.

दरियाव, पु॰ = **दरिया**.

दरो, स्त्री॰ குகை ; ஜமக்காளம்.

दरो-ख़ाना, पु॰ பலவாசல்களுள்ள வீடு.

दरोचा, पु॰ ஜன்னல்.

दरोबा, पु॰ வெற்றிலை மண்டி.

दरेग़, पु॰ குறைவு ; துக்கம்.

दरेरना, क्रि॰ स॰ தேய்க்க.

दरोग़, पु॰ பொய்.

दरोग़गो, वि॰ பொய் பேசும்.

दर्ज़, वि॰ பதிவு செய்யப்பட்ட ;—**करना** பதிவு செய்ய.

दर्ज़न, पु॰ டஜன்.

दर्ज़ा, पु॰ வகுப்பு ; தரம்.

दर्ज़ी, पु॰ தையற்காரன்.

दर्द, पु॰ வலி ; கஷ்டம் ; கருணை ;—**अंगेज़** பரிதாபமான ;—**नाक** பரிதாபமான ;—**सर** தலைவலி ;—**दारोक** அநுதாபமுள்ள ;—**मंद** கஷ்டப்படுகிற ; தயையுள்ள.

दर्दुर, पु॰ தவளை ; மேகம் ; அபிரகம்.

दर्दे-सरी, स्त्री॰ கஷ்டம் ; தொந்திரவு.

दर्प, पु॰ கர்வம்.

दर्पण, पु॰ நிலைக் கண்ணாடி.

दर्मियान, पु॰ **बीच** நடுவு.

दर्रा, पु॰ பள்ளத்தாக்கு ; கணவாய்.

दर्श, पु॰ தரிசனம்.

दर्शक, पु॰ தரிசிப்பவன் ; காண்பிப்பவன்.

दर्शन, पु॰ தரிசனம்.

दर्शनीय, वि॰ பார்க்கத் தகுந்த ; அழகான.

दर्शी, वि॰ பார்க்கிற.

दल, पु॰ சேனை ; கூட்டம் ; இலை ; இதழ்.

दलक, स्त्री॰ கந்தல் ; பதட்டம் ; திகைப்பு.

दलकना, क्रि॰ अ॰ கிழிய. क्रि॰ स॰ பயமுறுத்த.

दलगंजन, वि॰ அதிவீரனான.

दलदल, स्त्री॰ **कीचड़** சேறு.

दलदला, वि॰ சேறான.

दलन, पु॰ அரைத்தல் ; சம்ஹாரம்.

दलना, क्रि॰ स॰ அரைக்க ; நசுக்க.

दलपति, पु॰ தலைவன் ; சேனாதிபதி.

दल-बल, पु॰ சேனை.

दल-बादल, पु• மேகத்திரள் ; பெரிய சேனை.
दलमलना, क्रि• स• நசுக்கிப் பொடியாக்க.
दलहन, पु• பருப்பு வகையைச் சேர்ந்த தானியம்.
दलान, पु• = दालान.
दलाल, पु• தரகன்.
दलाली, स्त्री• தரகு வேலை.
दलित, वि• நசுக்கப்பட்ட.
दलिया, पु• உடைத்த தானியம், குருணை.
दलील, स्त्री• தர்க்கம். (argument).
दलेल, स्त्री• தண்டனைக் கவாத்து.
दल्क, स्त्री• = दलक.
दव, पु• காட்டுத் தீ.
दवनी, स्त्री• போரடித்தல்.
दवा, स्त्री• மருந்து.
दवाख़ाना, पु• ஆஸ்பத்திரி.
दवादारू, स्त्री• வைத்தியம்.
दवाग्नि, स्त्री• காட்டுத் தீ.
दवात, स्त्री• மைக்கூடு.
दवानल, पु• காட்டுத் தீ.
दवामी, वि• சாசுவதமான ; —**बन्दोबस्त**, சாசுவதமான வரித் திட்டம் (Permanent Settlement).
दवारी, स्त्री• காட்டுத் தீ
दशन, पु• பல்.
दशा, स्त्री• நிலைமை.
दश्त, पु• காடு.
दसख़त, पु• = दस्तख़त.
दसन, पु• = दशन.
दसना क्रि• स• பசப்பு ; விரிக்க.
दसा, स्त्री• = दशा.
दस्तंदाज़ी, स्त्री• தலையிடுதல்.
दस्त, पु• கை ; பேதி.
दस्तक, स्त्री• கதவைத் தட்டுதல்.
दस्तकार, पु• கை வேலைக்காரன்.
दस्तकारी, स्त्री• கை வேலைப் பாடு.
दस्तख़त, पु• கையெழுத்து.
दस्तगरदाँ, वि• கைமாற்றுக் கடன்.
दस्तग़ीर, वि• ஆபத்தில் கை கொடுப்பவன்; ரக்ஷகன்.
दस्तन्दाज़ी, स्त्री• தலையிடுதல்.
दस्त-ब-दस्त, क्रि• वि• हाथों हाथ கையோடு கையாய்.
दस्तबरदारी, स्त्री• காரியத்திலிருந்து விலகிக் கொள்ளுதல்.
दस्तबस्ता, क्रि• वि• கைகட்டி ; கைகூப்பி.
दस्तयाब, वि• கைப்பற்றிய ; அடைந்த.

दस्तरख़ान, पु• சாப்பாட்டு மேஜைத்துணி.

दस्ता, पु• கைப்பிடி ; பூக் கொத்து ; காகித தஸ்தா (quire)

दस्ताना, स्त्री• கையுறை ; கையின் மேஜோடு.

दस्तार, स्त्री• தலைப்பாகை.

दस्तावर, वि• பேதியுண்டாக்கும் (மருந்து.)

दस्ती, वि• கை சம்பந்தமான. स्त्री• சிறிய பேனு மைக் கூடுப் பெட்டி.

दस्तूर, पु• வழக்கம்.

दस्तूरी, स्त्री• மாமூல்.

दस्यु, पु• கொள்ளைக்காரன்.

दह, पु• நதியின் மடுவு ; தொட்டி.

दहक, स्त्री• ஜ்வாலை.

दहकना क्रि• अ• கொழுந்து விட்டெரிய.

दहक़ान, पु• गँवार நாட்டுப் புறத்தான்.

दहक़ानी, वि• நாட்டுப் புறத்து.

दहन, पु• எரிதல் ; நெருப்பு ; முகம்.

दहना, क्रि• अ• எரிய.

दहपटना, क्रि• स• அழிக்க ; நசுக்க.

दहर, पु• ஆற்றின் மடுவு ; காலம் ; யுகம்.

दहलना, क्रि• अ• பயத்தால் பதற.

दहलाना, क्रि• स• பயத்தால் பதறச் செய்ய.

दहलीज़, स्त्री• வாசற்படி.

दहशत, स्त्री• பயம் ;—नाक பயங்கரமான.

दहा, पु• முகர்ரம் நடக்கும் மாதம் ; சந்தனக்கூடு.

दहाई, स्त्री• எண்ணிக்கையில் பத்தாவது ஸ்தானம்.

दहाड़, स्त्री• கர்ஜனை ; கூச்சலிட்டு அழுதல்.

दहाड़ना, क्रि• अ• கூச்சலிட்டு அழ.

दहान, पु• வாய் ; துவாரம் ; காயம்.

दहाना, पु• நதியின் சங்கம இடம்.

दहिना, वि• வலது.

दहिने, क्रि• वि• வலது புறமாய்.

दही, पु• தயிர்.

दहेंड़ी, स्त्री• தயிர்ப்பானை.

दहेज़, पु• வரதக்ஷிணை.

दहेला, वि• எரிந்த ; துக்கப் பட்ட.

दाँ, पु॰ முறை. पु॰ அறி வாளி.

दाँकना, क्रि॰ अ॰ =दहाड़ना.

दाँत, पु॰ பல்;—**खट्टे करना** மிகத் துன்புறுத்த;—**तले उंगली दबाना**, ஆச்சரியப் பட.

दाँता-किटकिट, स्त्री॰ வாத விவா தம்; திட்டுதல்.

दाँना, क्रि॰ स॰ போர் அடிக்க.

दांसिक, वि॰ டாம்பீகன்.

दांवरी, स्त्री॰ கயிறு.

दाईं, वि॰ வலது.

दाई, स्त्री॰ மருத்துவச்சி; வளர்ப்புத் தாய்.

दाऊ, पु॰ அண்ணன்.

दाख, स्त्री॰ திராட்சை.

दाख़िल, वि॰ பிரவேசித்த; கலந்த;—**होना** நுழைய, பிரவேசிக்க.

दाख़िल-दफ़्तर, वि॰ ஆபீசில் நடவடிக்கை யெடுத்துக் கொள்ளாமல் போட்டு வைக்கப்பட. (Filed).

दाख़िला, पु॰ பிரவேசம்.

दाग़, पु॰ அழுக்குப் புள்ளி; களங்கம்; கறை; சூடு;—**दार** वि॰ அழுக்கு அல்லது புள்ளி விழுந்த; சூடு போட்ட.

दागना, क्रि॰ स॰ சூடு போட; துப்பாக்கி சுட.

दाग़ी, वि॰ அழுக்கான; களங்கமடைந்த.

दाघ, पु॰ உஷ்ணம்; எரிதல்.

दाड़िम. पु॰ மாதுளை.

दाढ़, स्त्री॰ கடவாய்ப் பல்.

दाढ़ना, क्रि॰ स॰ எரிக்க; துன்பமுண்டாக்க.

दाढ़ी, स्त्री॰ முகவாய்க் கட்டை; தாடி.

दातव्य, वि॰ கொடுக்கத் தகுந்த.

दाता, **दातार**, } पु॰ கொடையாளி.

दातुन, **दातौन**, } स्त्री॰ பல் தேய்த்தல்.

दाद, स्त्री॰ தடித்தல்; அரிப்பு; படை நோய், நியாயம்;—**देना** புகழ.

दादनी, स्त्री॰ செலுத்த வேண்டிய பணம்; முன் பணம்.

दादा, पु॰ பாட்டன்; அண்ணன்.

दादी, स्त्री॰ பாட்டி.

दादुर, पु॰ மேடக, தவளை.

दाधना, क्रि॰ स॰ எரிக்க.

दानव, पु॰ ராக்ஷசன்.

दानवी॰, स्त्री॰ ராக்ஷஸி. वि॰ ராக்ஷஸர் சம்பந்தமான.

दाना, पु॰ தானியம். वि॰ புத்தி சாலியான.

दानाई, स्त्री॰ பத்திசாலித் தனம்.

दानापानी, पु॰ ஆகாரம்.

दानिश, स्त्री॰ அறிவு ; புத்தி ; மூளை ;—**मन्द** புத்தியுள்ள.

दानिस्त, स्त्री॰ அறிதல் ; ஞானம்.

दानिस्ता, क्रि॰ वि॰ **जानबूझकर** தெரிந்து கொண்டே.

दानी, वि॰ தானம் செய்யும்.

दानेदार, वि॰ தானியமுள்ள (grainy).

दाप, पु॰ கர்வம் ; சக்தி ; செல்வாக்கு.

दाब, स्त्री॰ சுமை ; ஆதிபத்யம் ; பகட்டு.

दाबना, क्रि॰ स॰ = **दबाना**.

दाभ, पु॰ தர்ப்பை.

दाम, पु॰ விலை ; கயிறு.

दामन, पु॰ ஆடையின் தலைப்பு ; மலையடிவாரம்.

दामनीर, पु॰ **अनुयायी** பின் பற்றுபவன்.

दामरी, स्त्री॰ கயிறு.

दामाद, पु॰ மாப்பிள்ளை.

दामिनी, स्त्री॰ மின்னல்.

दामी, वि॰ விலையுள்ள.

दाय, पु॰ தானமாய்க் கொடுக்கப்படும் தனம் ; பூர்வீகச் சொத்து.

दायक, पु॰ கொடுப்பவன்.

दायज, **दायजा**, } पु॰ வரதக்ஷிணை.

दायभाग, पु॰ பூர்வீகச் சொத்தைப் பிரித்துக் கொள்ளுதல்.

दायम, क्रि॰ वि॰ எப்பொழுதும் ; **उल्-मर्ज़** எப்பொழுதும் வியாதியாயிருக்கும்.

दायमी, वि॰ ஸ்திரமான, சாசுவதமான.

दायर, वि॰ அமுலிலிருக்கிற ; —**करना** வழக்குத் தொடுக்க.

दाहरा, पु॰ வட்டம் ; எல்லை.

दायाँ, वि॰ வலது.

दाया, स्त्री॰ = **दाई**.

दायाद, पु॰ பங்காளி; தாயாதி.

दायित्व, पु॰ பொறுப்பு.

दायी, वि॰ கொடுக்கும்.

दायें, क्रि॰ वि॰ வலது புறமாய்.

दार, स्त्री॰ மனைவி ; **फ़ांसी** தூக்கு ; வீடு ; இடம்.

दारक, पु॰ **पुत्र** மகன்.

दारकर्म, पु॰ விவாகம்.

दारचीनी, स्त्री॰ லவங்கப் பட்டை.

दार-मदार, पु॰ ஆச்ரயம்; பிறரை நம்பியிருத்தல்.
दारा, स्त्री॰ மனைவி.
दारिका, स्त्री॰ மகள்.
दारिद्, पु॰ தரித்திரம்.
दारु, पु॰ கட்டை; தச்சன்.
दारुण, वि॰ பயங்கரமான; கடினமான.
दारुल-सलतनत, पु॰ ராஜதானி.
दारू, स्त्री॰ மருந்து; சாராயம்.
दारोग़ा, पु॰ போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர்.
दाल, स्त्री॰ பருப்பு;—**गलना** காரியம் கைகூட; பருப்பு வேக.
दालचीनी, स्त्री॰ **दारचीनी** லவங்கப் பட்டை.
दालमोठ, स्त्री॰ வருத்த கடலைப் பருப்பு.
दालान, पु॰ தாழ்வாரம், வெராண்டா.
दाँव, पु॰ முறை; சந்தர்ப்பம்; தந்திரம்;—**लगाना** பந்தயம் கட்ட.
दाँवना, क्रि॰ स॰ போர் அடிக்க.
दाँवरी, स्त्री॰ கயிறு.
दाव, पु॰ காட்டுத் தீ.
दावत, स्त्री॰ விருந்து.
दावन, पु॰ அடக்குதல்; அழித்தல்; ஒருவித அரிவாள்.
दावात, स्त्री॰ மைக்கூடு.
दावानल, पु॰ காட்டுத் தீ.
दास, पु॰ வேலைக்காரன்; அடிமை.
दासी, स्त्री॰ வேலைக்காரி.
दास्तान, स्त्री॰ **वृत्तान्त**, விருத்தாந்தம்.
दास्य, पु॰ அடிமைத்தனம்.
दाह, पु॰ எரித்தல்; பொறுமை.
दाहक, वि॰ எரிக்கிற.
दाहन, पु॰ எரித்தல்.
दाहना, क्रि॰ स॰ எரிக்க.
दाहिना, वि॰ தெற்கு; வலது புறத்து; அனுகூலமான.
दाहिने, क्रि॰ वि॰ வலது புறமாய்.
दाहो, वि॰ எரிக்கிற.
दिअली, स्त्री॰ அகல்.
दिआ, पु॰ = **दिया**.
दिक़, वि॰ கஷ்டமான; நெருக்கடியான;—**करना** தொந்திரவு செய்ய. पु॰ கூய ரோகம்.
दिक, वि॰ = **दिक़**.
दिक्कत, स्त्री॰ கஷ்டம்.
दिखना, **दिखलाई देना**, } क्रि॰ अ॰ தென்பட.

दिखलाना, क्रि॰ स॰ காண்பிக்க.
दिखाई देना, क्रि॰ अ॰ = दिखलाई देना.
दिखाऊ, वि॰ பார்க்கத் தகுந்த; பகட்டான ;
दिखाना, क्रि॰ स॰ காண்பிக்க.
दिखावटी, वि॰ = दिखौआ.
दिखावा, पु॰ ஆடம்பரம் ; பகட்டு.
दिखौआ, वि॰ பகட்டான.
दिगंत, पु॰ அடிவானம்.
दिगंबर, वि॰ அம்மணமான.
दिगर, वि॰ வேறு.
दिग्गज, पु॰ அஷ்டதிக்குயானைகள். वि॰ மிகப் பெரிய.
दिग्दर्शन, पु॰ மாதிரி ; நமூனா ; —कराना உதாரணம் காண்பிக்க.
दिग्भ्रम, पु॰ திக்கு திசை தெரியாமை.
दिठाना, क्रि॰ स॰ திருஷ்டி போட.
दिठौना, पु॰ திருஷ்டிப் பொட்டு (ரகைஷ).
दिढ़ाना, क्रि॰ स॰ திடமாக்க ; கெட்டியாக்க.
दिन, पु॰ நாள் ; பகல்.
दिनकर, पु॰ சூரியன்.
दिनचर्या, स्त्री॰ தினசரிக் காரியம்.
दिनमणि, पु॰ சூரியன்.
दिनाइ, पु॰ = दाद.
दिनो, वि॰ பழைய காலத்து.
दिनेश, पु॰ சூரியன்.
दिमाग़, पु॰ மூளை ; புத்தி ; கர்வம்.
दियरा, दिया, } पु॰ = दीया.
दियारा, पु॰ ஆற்றின் நடுவிலுள்ள திட்டு.
दियासलाई, स्त्री॰ தீக்குச்சி.
दिरम, पु॰ பண்டைக்காலத்து வெள்ளி நாணயம்.
दिल, पु॰ ஹிருதயம் ; மனம்; தைரியம்.
दिलआज़ार, वि॰ கொடிய.
दिलकश, वि॰ மனதைக் கவரும்.
दिलकुश, वि॰ அழகான.
दिलगीर, वि॰ வருத்தமான.
दिलचला, वि॰ துணிந்த.
दिलचस्प, वि॰ ஸ்வாரஸ்யமான
दिलज़दा, वि॰ வருத்த மடைந்த.
दिलजमई, स्त्री॰ தேறுதல்.
दिलजला, वि॰ மன வருத்தம் கொண்ட.

दिलजोई, स्त्री॰ சந்தோஷப் படுத்துதல்.

दिलदार, वि॰ தாராளமான மனதுள்ள.

दिलपज़ीर, वि॰ மனோகரமான.

दिलफ़रेब, वि॰ மனதைக் கவரும்.

दिलबर, वि॰ பிரியமான.

दिलबस्ता, वि॰ காதல் கொண்ட.

दिलबस्तगी, स्त्री॰ மனம் ஒரு விஷயத்தில் பதிதல்; காதல்.

दिलशाद, वि॰ சந்தோஷமான.

दिलशिकनी, स्त्री॰ வருத்துதல்; மனதை உடைத்தல்.

दिलसोज, वि॰ தயையுள்ள; இரக்கமுள்ள.

दिला, अ॰ ஏ மனமே!

दिलाना, क्रि॰ स॰ கொடுக்கும் படி செய்ய.

दिलारा, वि॰ பிரியமான.

दिलावर, वि॰ தைரியமான.

दिलासा, पु॰ தைரியம்.

दिली, वि॰ ஹிருதய பூர்வமான.

दिलेर, वि॰ தைரியமான.

दिल्लगी, स्त्री॰ பரிகாசம்;—**बाज़** பரிகசிப்பவன்.

दिवस, पु॰ நாள்.

दिवांध, वि॰ பகற் குருடான. पु॰ பகல் குருடு; ஆந்தை.

दिवा, पु॰ பகல்;—**कर** சூரியன்.

दिवाना, पु॰ = **दीवाना.**

दिवाल, स्त्री॰ = **दीवार.**

दिवाला, पु॰ கடன் அடைக்க முடியாத நிலைமை; திவால்;—**निकलना** 'இன்ஸால் வெண்ட்' ஆக, திவாலாக.

दिवालिया, वि॰ இன்ஸால் வெண்டான.

दिवाली, स्त्री॰ **दीवाली** தீபாவளி.

दिवैया, वि॰ கொடுக்கிற.

दिव्य, தெய்வீகமான; பிரகாசமான;—**चक्षु** ஞானக் கண்.

दिशा, **दिशि,** } स्त्री॰ திசை.

दिसना, क्रि॰ अ॰ = **दिखना.**

दिसा, स्त्री॰ = **दिशा.**

दिसावर, पु॰ அன்னிய நாடு.

दिसावरी, वि॰ **बाहरी** வெளி நாட்டிலிருந்து வந்த.

दिहंदा, वि॰ கொடுக்கிற.

दिहाड़ा, पु॰ கெட்ட நிலைமை; நாள்.

दिहात, स्त्री॰ = **देहात.**

दीआ, पु॰ விளக்கு.

दीखना, क्रि॰ अ॰ தென்பட.
दीगर, वि॰ வேறு ; அன்னிய.
दीघी, स्त्री॰ குளம்.
दीठ, स्त्री॰ பார்வை ; 'திருஷ்டி'.
दीठवंत, वि॰ பார்க்கச் சக்தியுள்ள.
दीद, स्त्री॰ பார்வை.
दीदा, திருஷ்டி ; கண் ; பிடிவாதம். वि॰ பார்க்கப்பட்ட. क्रि॰ वि॰ தெரிந்து கொண்டே.
दीदार, पु॰ தரிசனம்.
दीदी, स्त्री॰ அக்கா.
दीन, वि॰ ஏழையான ; கஷ்டப்படும் ; வணக்கமான. पु॰ மதம் ;—दार மதப் பற்றுதலுள்ள.
दीनदुनिया, स्त्री॰ இவ்வுலகமும் மறுவுலகமும்.
दीनार, पु॰ பண்டைக் காலத்துத் தங்க நாணயம்.
दीप, पु॰ விளக்கு ; தீவு.
दीपक, पु॰ விளக்கு.
दीपत, स्त्री॰ காந்தி ; சோபை.
दीपदान, पु॰ தீபாராதனை.
दीपन, पु॰ பிரகாசம் ; பசி தீர்த்தல் ; ஊக்க மூட்டுதல்.
दीपना, क्रि॰ अ॰ பிரகாசிக்க, क्रि॰ स॰ பிரகாசிக்கச் செய்ய.
दीपमाला, स्त्री॰ விளக்கு வரிசை.
दीपशिखा, स्त्री॰ விளக்குச் சுடர்.
दीपिका, स्त्री॰ சிறு விளக்கு.
दीपित, दीप्त, वि॰ பிரகாசிக்கிற.
दीप्ति, स्त्री॰ பிரகாசம் ; காந்தி.
दीप्यमान, वि॰ பிரகாசிக்கிற.
दीबाचा, पु॰ प्रस्तावना முகவுரை.
दीमक, स्त्री॰ கறையான்.
दीयट, पु॰ = दीवट.
दीया, पु॰ விளக்கு.
दीरघ, दीर्घ, वि॰ நீளமான.
दीर्घसूत्र, दीर्घसूत्री, =वि॰ தாமதமாய் வேலை செய்கிற.
दीवट, स्त्री॰ விளக்குத் தூண்.
दीवा, पु॰ விளக்கு.
दीवान, पु॰ ராஜ சபை ; மந்திரி ;—आम பொது ஜனங்கள் கலந்து கொள்ளக் கூடிய ராஜ சபை ;—खाना உட்காருமிடம் ; ஆலோசனை மண்டபம் ;—खास விசேஷ ராஜ சபை.
दीवानगी, स्त्री॰ पागलपन பைத்தியக்காரத்தனம்.

दीवाना, वि॰ பைத்தியமான.

दीवानी, स्त्री॰ மந்திரி. பதவி ; சிவில் கோர்ட்டு.

दीवार, स्त्री॰ சுவர் ;—**गीर** விளக்கு வைப்பதற்காக சுவற்றில் மாட்டும் சிறிய ஆதாரம்.

दीवाल, स्त्री॰ = **दीवार**.

दूसना, क्रि॰ अ॰ தென்பட.

दीह, वि॰ **लंबा** நீண்ட.

दुज, वि॰ இரண்டு.

दुंदुभि, पु॰ நகாரா.

दुःख, पु॰ கஷ்டம் ; துக்கம்.

दुखद, वि॰ துன்பம் விளைவிக்கும்.

दुःखांत, वि॰ துக்ககரமான முடிவுள்ள.

दुःखित, **दुःखी**, } वि॰ துக்கமடைந்த.

दुःसह, वि॰ பொறுக்க முடியாத.

दुःसाध्य, वि॰ வெகு கடினமான.

दुःसाहस, पु॰ அசட்டு தைரியம்.

दुआ, स्त्री॰ பிரார்த்தனை ; ஆசீர்வாதம்.

दुआबा, पु॰ இரண்டு நதிகளுக்கு நடுவே உள்ள பூமி.

दुआर, पु॰ வாசல்.

दुआरी, स्त्री॰ சிறு வாசல்.

दुआली, स्त्री॰ கடைசல் வேலையில் உபயோகப்படும் தோல்.

दुइ, वि॰ = **दो**.

दुकड़ा, पु॰ ஜோடி ; இரட்டை.

दुकान, स्त्री॰ கடை ;—**दार** கடைக்காரன்.

दुकाल, पु॰ **अकाल** பஞ்சம்.

दुकूल, पु॰ ஒருவித மெல்லிய வஸ்திரம்.

दुकेला, वि॰ துணையோடு.

दुक्का, वि॰ இரட்டையான.

दुक्की, स्त्री॰ (சீட்டாட்டத்தின்) இரண்டாம் பந்து.

दुखड़ा, पु॰ துக்கக் கதை.

दुखना, क्रि॰ अ॰ வலிக்க.

दुखाना, क्रि॰ स॰ துக்கம் விளைவிக்க.

दुखानी, वि॰ ஈராவியால் செல்லுகிற.

दुखारा, **दुखारी**, **दुखित**, **दुखिया**, **दुखी**, } वि॰ துக்கமுள்ள.

दुख़्त, **दुख़्तर**, } स्त्री॰ புத்திரி.

दुगई, स्त्री॰ தாழ்வாரம்; வெராண்டா.

दुगना, वि॰ दूना இரு மடங்கு.

दुग्ध, वि॰ கறந்த. पु॰ பால்.

दुचंद, वि॰ இரு மடங்கு.

दुचित, वि॰ चिंतित மனம் கலங்கிய.

दुचित्ता, वि॰ இதுவோ அதுவோ என்ற நிச்சயமில்லாத; சந்தேகமான; கவலையுள்ள.

दुज़्द, पु॰ चोर திருடன்.

दुज़्दीदा, वि॰ திருட்டுத் தனமான.

दुत्, अ॰ (இகழ்ச்சி மொழி).

दुतकार, स्त्री॰ திரஸ்காரம்.

दुतर्फ़ा, वि॰ இருபுறத்து.

दुति, स्त्री॰ =द्युति.

दुतिया, स्त्री॰ துவிதியை திதி.

दुतिवंत, वि॰ பிரகாசமுள்ள; அழகான.

दुधमुहाँ, वि॰ பால் மணம் மாறுத.

दुधार, वि॰ பால் கறக்கிற.

दुधारा, वि॰ இருபுறம் கூர் உள்ள (கத்தி).

दुधिया, वि॰ பாலுள்ள; பால் வெள்ளையான.

दुधैल, वि॰ அதிக பால் கொடுக்கும்.

दुनाली, वि॰ இரண்டு குழல் உள்ள.

दुनियवी, वि॰ உலக சம்பந்தமான.

दुनियाँ, दुनिया, स्त्री॰ உலகம்; உலகத்தார்.

दुनियादार, पु॰ உலக வியவகாரத்தில் ஆழ்ந்தவன்; குடும்பஸ்தன்.

दुनियादारी, स्त्री॰ உலக வியவகாரம்.

दुनिया-साज़, वि॰ சுயநலமுள்ள; முகஸ்துதி செய்யும்.

दुपटा, दुपट्टा, पु॰ அங்கவஸ்திரம்.

दुपहर, स्त्री॰ =दोपहर.

दुपहरिया, दुपहरी, स्त्री॰ दोपहर.

दुफ़सली, वि॰ இருபோகம்.

दुबधा, स्त्री॰ =दुविधा.

दुबला, वि॰ மெலிந்த.

दुबारा, क्रि॰ वि॰ இரண்டாம் முறையாக.

दुविधा, स्त्री॰ மனச் சஞ்சலம்; சந்தேகம்.

दुभाषिया, पु॰ இரண்டு பாஷைகளறிந்தவன்; துபாஷ்

दुमंजिला, वि॰ இரண்டு மாடிகள் உள்ள.

दुम, स्त्री॰ वाल ;—**दार** वाल वाला. **दुमुहाँ,** वि॰ = **दोमुहाँ.**
दुरंगा, वि॰ दोरंगा. **दुरंद,** वि॰ अपारमान; कठिन; कष्टमान. **दुरजन,** पु॰ = **दुर्जन.**
दुरना, क्रि॰ अ॰ छिपना. **दुरभिसंधि,** स्त्री॰ खोटी सलाह. **दुराधर्ष,** वि॰ अटल; अधिक बलवान. **दुराना,** क्रि॰ अ॰ दूर होना. छिपा रहना; क्रि॰ स॰ दूर करना; छिपाना. **दुराव,** पु॰ कपट; छिपाव. **दुराशय,** पु॰ खोटा मतलब. **दुराशा,** स्त्री॰ वृथा आशा. **दुरित,** पु॰ पाप वि॰ पापी. **दुरुखा,** पु॰ रेती. **दुरुस्त,** वि॰ ठीक; उचित. **दुरूह,** वि॰ समझने में कठिन. **दुर्गंध,** स्त्री॰ बदबू. **दुर्ग,** पु॰ किला. **दुर्गम,** वि॰ कठिन. **दुर्घटना,** स्त्री॰ बुरी घटना. **दुर्जय,** वि॰ कठिनता से जीतने योग्य. **दुर्ज्ञेय,** वि॰ कठिनता से समझने योग्य. **दुर्दमनीय, दुर्दम्य,** वि॰ कठिनता से दबने योग्य. **दुर्दैव,** पु॰ अभाग्य; बुरा समय. **दुर्द्धे,** वि॰ कठिनता से पकड़ने योग्य; बलवान. **दुर्द्धर्ष,** वि॰ कठिनता से दबने योग्य. **दुर्नाम,** पु॰ बदनाम. **दुर्भिक्ष,** पु॰ अकाल. **दुर्वाद,** पु॰ निंदा. **दुर्वृत्त,** वि॰ बुरे चाल-चलन का. **दुर्व्यसन,** पु॰ बुरी लत. **दुलकी,** स्त्री॰ घोड़े की धीमी चाल (trot). **दुलत्ती,** स्त्री॰ लात. **दुलहन,** स्त्री॰ नवविवाहिता स्त्री. **दुलहा,** पु॰ नवविवाहित पुरुष.

दुहाई, स्त्री॰ பொர்த்திக் கொள்ளும் மெல்லிய ரஜாய்.

दुलार, पु॰ அன்பு ; செல்லம்.

दुलारना, क्रि॰ स॰ செல்லம் கொஞ்ச.

दुलारा, क्रि॰ स॰ செல்வமான.

दुविधा, स्त्री॰ दे॰ दुबिधा.

दुशवार, वि॰ கடினமான.

दुशवारी, स्त्री॰ கஷ்டம் ; தொந்திரவு.

दुशाला, पु॰ சால்வை.

दुश्चरित, वि॰ கெட்ட நடத்தையுள்ள.

दुश्चरित्र, पु॰ கெட்ட நடத்தை.

दुश्मन, पु॰ சத்துரு.

दुश्मनी, स्त्री॰ விரோதம்.

दुष्कर, वि॰ मुश्किल கடினமான.

दुष्कर्मा, पु॰ கெட்ட காரியம்.

दुष्काल, पु॰ கெட்ட காலம்.

दुसह, वि॰ சகிக்க முடியாத.

दुस्तर, वि॰ கடப்பது கஷ்டமான ; பயங்கரமான.

दुस्सह, वि॰ = दुःसह.

दुहना, क्रि॰ स॰ பால் கறக்க.

दुहनी, स्त्री॰ பால் கறக்கும் பாத்திரம்.

दुहाई, स्त्री॰ விளம்பரம் ; ஒருவருடைய பெயரைச் சொல்லி அவரைக் காப்பாற்றக் கூப்பிடுவது. स्त्री॰ பால் கறத்தல் ; கறப்புக் கூலி.

दुहिता, स्त्री॰ புத்திரி.

दूकान, स्त्री॰ கடை.

दूज, स्त्री॰ துவிதியை திதி.

दूजा, वि॰ இரண்டாவது.

दूध, पु॰ பால் ;—**पूत** செல்வமும் மக்கட் பேறும் ; —**भाई** வளர்ப்புத் தாயின் மகன் ;—**मुंहा** பால்மணமாறாத.

दूना, वि॰ இரு மடங்கு.

दूब, स्त्री॰ அருகம்புல்.

दू-ब-दू, क्रि॰ वि॰ எதிரெதிரே.

दूभर, वि॰ கடினமான.

दूरंदेश, वि॰ தூரதர்சியான ; பின் வருவதை அறியும்.

दूर, क्रि॰ वि॰ தூரத்தில். वि॰ தூரத்திலுள்ள.

दूरदराज, वि॰ வெகு தூரமான.

दूरदर्शिता, स्त्री॰ பின் வருவதைப் பற்றித் தெளிவாய் யோசிக்கும் குணம்.

दूरदर्शी, वि॰ பின் வருவதைப் பற்றி யோசிக்கும்.

दूरदस्त, वि॰ வெகு தூரத்து.

दूरबीन, स्त्री॰ தூரதிருஷ்டிக் கண்ணாடி.

दूरवर्ती, वि॰ தூரத்திலுள்ள.
दूरवीक्षण, पु॰ தூரதிருஷ்டிக் கண்ணுடி.
दूरी, स्त्री॰ தூரம்.
दूर्वा, स्त्री॰ =दूब.
दूलह, **दूल्हा**, पु॰ மணமகன்; கணவன்.
दूषण, पु॰ குற்றம்; நிந்தனை; தூஷணை.
दूषणीय, वि॰ நிந்திக்கக் கூடிய.
दूषित, वि॰ குற்றமுள்ள.
दूसना, क्रि॰ स॰ =दूषिक्क.
दूसरा, वि॰ இரண்டாவது; வேறு.
दृगंचल, पु॰ पलक கண்ணிமை.
दृग, पु॰ கண்; பார்வை.
दृढ़, वि॰ திடமான; கெட்டியான.
दृढ़ाना, क्रि॰ स॰ கெட்டியாக்க.
दृश्य, वि॰ பார்க்கக் கூடிய; பார்க்கத் தகுந்த. पु॰ காட்சி.
दृष्ट, वि॰ பார்க்கப் பட்ட; அறியப் பட்ட; வெளிப் படையான.
दृष्टांत, पु॰ உதாரணம்.
दृष्टि, स्त्री॰ பார்வை.
दृष्टिगत, **दृष्टिगोचर**, वि॰ பார்க்கப் பட்ட.
देई, स्त्री॰ தேவி.
देखन हारा, पु॰ பார்ப்பவன்.
देखना, क्रि॰ स॰ பார்க்க.
देख-भाल, **देखरेख**, स्त्री॰ மேல் பார்வை.
देखाऊ, वि॰ =दिखाऊ.
देखा-देखी, स्त्री॰ நேரில் பார்த்தல். क्रि॰ वि॰ பிறர் செய்வதைப் பார்த்து.
देखाव, पु॰ பார்வையின் எல்லை; ஆடம்பரம்.
देग, पु॰ பெரிய தவலை.
देगचा, पु॰ தவலை.
देगची, स्त्री॰ சிறிய தவலை.
देदीप्यमान, वि॰ பிரகாசிக்கும்.
देन, स्त्री॰ கொடுத்தல்; கொடுக்கப் பட்ட வஸ்து.
देनदार, पु॰ கடன்பட்டவன்.
देना, क्रि॰ स॰ கொடுக்க. पु॰ கடன்.
देय, वि॰ கொடுக்கத் தகுந்த.
देर, **देरी**, स्त्री॰ தாமதம், நேரம்.
देर-पा, वि॰ நாள்பட உழைக்கும்; உறுதியான.
देरीना, वि॰ பழைய; கிழண்ட.
देव, पु॰ தேவதை, ஒரு மரியாதை மொழி; ராக்ஷசன்.
देवर, पु॰ கணவனின் தம்பி.

देवरानी, पु॰ கணவனுடைய தம்பியின் மனைவி.

देवल, पु॰ கோவில்.

देवा, वि॰ கொடுக்கிற.

देवान, पु॰ தர்பார் ; மந்திரி.

देशज, वि॰ நம் நாட்டில் உண்டான.

देशांतर, पु॰ அயல் நாடு.

देशाटन, पु॰ வெவ்வேறு நாட்டுப் பிரயாணம்.

देशी, वि॰ நாட்டு.

देसगी, वि॰ கொடுக்கும்.

देसावर, पु॰ அயல் நாடு.

देह, स्त्री॰ சரீரம்.

देहकान, पु॰ கிராமத்தான்.

देहली, स्त्री॰ நிலைப்படி.

देहांत, पु॰ மரணம்.

देहात, पु॰ கிராமாந்தரம்.

देहाती, वि॰ கிராமத்து.

देन, वि॰ கொடுக்கும். पु॰ கொடை ; கடன்.

दैनिक, वि॰ தினசரி.

दैन्य, पु॰ ஏழ்மை ; வணக்கம்.

दैर, पु॰ मंदिर கோவில்.

दैव, वि॰ தெய்வீகமான. पु॰ விதி.

दैवयोग, पु॰ தற்செயல் ; தெய்வச் செயல்.

दैवात्, क्रि॰ वि॰ अचानक தற் செயலாய்.

दैवी, वि॰ அகஸ்மாத்தான.

दैहिक, वि॰ தேக சம்பந்தமான.

दो, वि॰ இரண்டு.

दो-आब, दो-आबा, } पु॰ = दु-आबा.

दोउ, दोऊ, } वि॰ = दोनों.

दोग़ला, पु॰ வெவ்வேறு இனத்து ஜந்துகளுக்குப் பிறந்த பிராணி.

दोच, स्त्री॰ சந்தேகம்.

दोज़ख़, पु॰ நரகம்.

दोजानू, क्रि॰ वि॰ மண்டியிட்டு.

दोज़ी, स्त्री॰ தையல் வேலை.

दोतरफ़ा, वि॰ இரு புறத்து.

दोतला, दोतल्ला, } वि॰ இரண்டு மாடிகளுள்ள.

दोतारा, पु॰ இரண்டு கம்பி வாத்தியம்.

दोधारा, वि॰ இரு புறம் கூரான.

दोन, पु॰ பள்ளத்தாக்கு.

दोनला, वि॰ இரண்டு குழலுள்ள.

दोना, पु॰ தொன்னை.

दोनों, वि॰ இருவரும் ; இரண்டும்.

दोपल्ली, वि॰ இரண்டு தலைப்புகளுள்ள.

दोपहर, स्त्री॰ மத்தியானம்.

दोफ़सला, **दोफ़सली**, } वि॰ = **दुफ़सली**

दोबारा, क्रि॰ वि॰ இரண்டாம் முறையாக.

दोभाषिया, पु॰ दे॰ = **दुभाषिया**.

दोमंज़िला, **दोमहला**, } वि॰ இரண்டு மாடிகள் உள்ள.

दोम, **दोयम**, } वि॰ இரண்டாவது.

दोरंगी, स्त्री॰ கபடமான.

दोल, पु॰ **दोला**, स्त्री॰ } ஊஞ்சல் ; டோலி.

दोलायमान, वि॰ அசையும்.

दोशम्बा, पु॰ திங்கட்கிழமை.

दोशाला, पु॰ **दुशाला**, சால்வை.

दोष, पु॰ தோஷம் ; குற்றம் ; களங்கம்.

दोषी, पु॰ குற்றவாளி.

दोसाला, वि॰ இரு வருஷத்து.

दोसूती, वि॰ சரிபாதி.

दोस्त, पु॰ மித்ர சிநேகிதன்.

दोस्ताना, पु॰ சிநேகம். वि॰ சிநேக சம்பந்தமான.

दोस्ती, स्त्री॰ சிநேகம்.

दोहता, पु॰ பெண் வயிற்றுப் பேரன்.

दोहन, पु॰ பால் கறத்தல்.

दोहर, स्त्री॰ இரண்டாய் மடித்துத் தைத்த துணி.

दोहरा, वि॰ இரண்டு மடிப்புள்ள.

दोहराना, क्रि॰ स॰ மறு முறை சொல்ல அல்லது செய்ய.

दोहा, पु॰ ஹிந்தி கவிதையின் ஒரு விருத்தம்.

दौड़-धूप, स्त्री॰ சிரமம் ; உழைப்பு ; அலைச்சல்.

दौड़ना, क्रि॰ स॰ ஓட.

दौड़ादौड़ी, स्त्री॰ சிரமம் ; அலைச்சல்.

दौड़ान, स्त्री॰ ஓடுதல் ; ஓட்டம்.

दौर, पु॰ சுற்றுப் பிரயாணம் ; காலத்தின் மாறுபாடு ; முன்னேற்ற மடையும் சமயம்.

दौरा, **दौरान**, } पु॰ சுற்றுப் பிரயாணம்.

दौर्बल्य, पु॰ பலஹீனம்.

दौलत, स्त्री॰ செல்வம் ; — **खाना** இருப்பிடம் ; — **मंद** ஐசுவரியமுள்ள.

दौवारिक, पु॰ வாசற்காவலாள்.

दौहित्र, पु॰ பெண் வயிற்றுப் பேரன்.

द्युति, स्त्री॰ प्रकाशम் ; சோபை.
द्यूत, पु॰ சூதாட்டம்.
द्योतक, वि॰ பிரகாசிக்கச் செய்யும் ; காண்பிக்கும்.
द्योतन, पु॰ காண்பித்தல்.
द्रव, पु॰ திரவங்களின் ஓட்டம். वि॰ திரவ பதார்த்தமான.
द्रवना, क्रि॰ अ॰ ஓட ; உருக.
द्रष्टव्य, वि॰ பார்க்கத் தகுந்த.
द्रष्टा, वि॰ பார்க்கும்.
द्रावक, वि॰ உருகச் செய்யும்.
द्रुत. वि॰ வேகமான ;—**गामी** வேகமாய்ச் செல்லும்.
द्रुम, पु॰ **पेड़** மரம்.
द्वंद, पु॰ ஜோடி ; இரண்டு பேர் போடும் சண்டை.
द्वय, वि॰ இரண்டு.
द्वादश, वि॰ பன்னிரண்டு.
द्वार, पु॰ வாசல் ;—**पाल** வாசற் காவலாள்.
द्वारा, पु॰ வாசல் ; வழி. क्रि॰ वि॰ வழியாய் ; மூலமாய்.
द्विगुण, वि॰ **दुगुना** இருமடங்கு.
द्वितीय, वि॰ இரண்டாவது.
द्विरद, वि॰ இரண்டு பல் உள்ள. पु॰ யானை.
द्विरेफ, पु॰ குழவி, வண்டு.
द्वीप, पु॰ தீவு.
द्वै, वि॰ இரண்டு.

ध

धंधक, पु॰ சச்சரவு.
धंधला, पु॰ வஞ்சனை ; பொய்க் காரணம்.
धंधा, पु॰ காரியம் ; தொழில்.
धंधार, स्त्री॰ ஜ்வாலை.
धंधोर पु॰ ஜ்வாலை.
धंसना, क्रि॰ अ॰ புதைய ; ஊடுருவிப் பாய.
धसान, स्त्री॰ ஊடுருவிப் பிரவேசித்தல் ; சேறு.
धसाना, क्रि॰ स॰ குத்தி நுழைக்க.
धक, स्त्री॰ நெஞ்சடித்தல் ; மனம் பொங்குதல். क्रि॰ वि॰ திடீரென்று.
धकधकाना, क्रि॰ अ॰ நெஞ்சு பதற.
धकधकी, स्त्री॰ மனப்பதட்டம்.
धकपकाना, क्रि॰ अ॰ பயப்பட.
धकियाना, क्रि॰ स॰ மோத ; இடிக்க.
धकेलना, क्रि॰ स॰ **ढकेलना** தள்ள.
धक्कमधक्का, पु॰ இடித்துத் தள்ளும் கூட்டம்.
धक्का, पु॰ மோதுதல் ; நஷ்டம்.

धक्कामुक्की, स्त्री॰ அடிபிடி சண்டை.

धज, स्त्री॰ அமைப்பு ; சோபை.

धजा, **धज्जी**, } स्त्री॰ ध्वजा ஜண்டா.

धड़ंग, वि॰ தண்டு ; நாடா ; அம்மணமான.

धड़, पु॰ முண்டம்.

धड़कन, स्त्री॰ நெஞ்சடித்தல்.

धड़कना, क्रि॰ अ॰ நெஞ்சடிக்க.

धड़का, पु॰ நெஞ்சடித்தல்.

धड़काना, क्रि॰ स॰ மனம் பதறச் செய்ய.

धड़ा, पु॰ ஒரு வஸ்து வை நிறுக்கும்பொழுது பாத்திரத்தின் எடைக்காக கட்டும் தடை.

धड़ाधड़, क्रि॰ वि॰ தொடர்ச்சியாய்.

धड़ी, स्त्री॰ ஐந்து சேர்; வீசை.

धत, स्त्री॰ கெட்ட வழக்கம்.

धता, वि॰ விலகிய ; ஒதுங்கிய.

धतूर, पु॰ तुरही ஒரு வாத்தியம்.

धतूरा, पु॰ ஊமத்தை.

धधकना, क्रि॰ अ॰ கொழுந்து விட்டு எரிய.

धन, पु॰ செல்வம் ;—**धाम** வீடு, வாசல், பணம் வகையறு.

धनाढ्य, वि॰ பணக்காரனை.

धनिक, वि॰ பணமுள்ள. पु॰ பணக்காரன்.

धनिया, पु॰ கொத்தமல்லி.

धनी, वि॰ பணமுள்ள.

धनु, पु॰ வில்.

धनुर्धर, **धनुर्द्धारी**, } पु॰ வில்லாளி.

धनुष, पु॰ வில்.

धनुही, स्त्री॰ விளையாட்டு வில்.

धन्यासेठ, वि॰ ஸ்துதிக்கத் தக்க.

धन्यवाद, पु॰ மெத்த வந்தனம். (thanks).

धन्वा, पु॰ வில் ; பாலை வனம்; —**कार** கோணலான.

धन्वी, पु॰ வில்லாளி ; நிபுணன்.

धब्बा, पु॰ களங்கம்.

धमक, स्त्री॰ கனத்த சாமான் விழும் சத்தம் ; காலடிச் சத்தம் ; அடி.

धमकाना, क्रि॰ स॰ பயமுறுத்த; அதட்ட.

धमकी, स्त्री॰ அதட்டுதல்.

धमनी, स्त्री॰ ரத்தக் குழாய்.

धमाका, पु॰ = धमक.

धमाचौकड़ी, स्त्री॰ கலகம் ; இரைச்சல்; அடிதடி சண்டை.

धमार, स्त्री॰ குதித்தல்.

धर, वि॰ தாங்கும் ; பிடிக்கும். पु॰ மலை.

धरकना, क्रि॰ अ॰ = धड़कना.

धरणी, धरती, } स्त्री॰ பூமி.

धरना, क्रि॰ स॰ பிடிக்க ; வைக்க ; அடகுவைக்க. पु॰ மறியல்.

धरहरा, पु॰ கோபுரம்.

धरा, स्त्री॰ பூமி.

धराऊ, वि॰ வெகு நாளாய் வைக்கப்பட்ட.

धरातल, पु॰ பூமி ; விஸ்தீர்ணம்.

धरोहर, स्त्री॰ அடகு.

धर्त्ता, पु॰ தாங்குகிறவன் ; ஏதாவது காரியத்தை ஏற்றுக் கொள்ளுகிறவன்.

धर्मशाला, स्त्री॰ சத்திரம்.

धवल, वि॰ வெள்ளை ; சுத்தமான.

धसक, स्त्री॰ வறட்டு இருமல்.

धसकना, क्रि॰ अ॰ அமிழ்ந்து போக; பொறுமைப்பட.

धसना, क्रि॰ अ॰ அமுங்கிப் போக ; நாசமாக.

धांधल, धांधली, } स्त्री॰ கலகம் ; மோசம்.

धाक, स्त्री॰ பிரபாவம் ; கீர்த்தி.

धागा, पु॰ நூல்.

धाता, वि॰ போஷிக்கும்.

धातु, स्त्री॰ உலோகம் ; வீர்யம். पु॰ வினைச் சொற்களின் மூல ரூபம்.

धात्री, स्त्री॰ தாய் ; தாதி.

धान, पु॰ நெல்.

धाना, क्रि॰ अ॰ ஓட.

धानी, वि॰ இளம் பச்சை நிறமான.

धाप, पु॰ பெரிய மைதானம்.

धाम, पु॰ வீடு ; இருப்பிடம்.

धाय, स्त्री॰ தாதி.

धार, पु॰ தாரை.

धारक, वि॰ தாங்குகிற ; தடுக்கிறவன்.

धारणा, स्त्री॰ தாங்குதல். पु॰ ஏற்றுக் கொள்ளுதல் ; புத்தி ; ஞாபகம் ; நிச்சயம்.

धारना, क्रि॰ स॰ தாங்க ; ஏற்றுக் கொள்ள.

धारा, स्त्री॰ நீர் ஓட்டம் ; தாரை ;—**वाही** தொடர்ச்சியான.

धारी, स्त्री॰ கோடு ;—**दार** நீண்ட கோடுகளுள்ள.

धारोष्ण, पु• கறவைச் சூடு ஆறுத.

धावक, पु• தூது ஓடுபவன்.

धावन, पु• ஓடுதல்; துவைத்தல் அல்லது சுத்தம் செய்தல்.

धावा, पु• எதிர்ப்பு; படையெடுப்பு.

धिंग, स्त्री• கலகம்; இரைச்சல்.

धिंगाई, स्त्री• விஷமம்; துஷ்டத்தனம்; வெட்கமின்மை.

धिकाना, क्रि• स• சூடாக்க.

धिक्कार, स्त्री• நிந்தனை; இகழ்ச்சி.

धिक्कारना, क्रि• स• நிந்திக்க; இகழ.

धिय, स्त्री• புத்திரி; பெண்.

धिराना, क्रि• स• பயமுறுத்த.

धींग, वि• பலமான; துஷ்டமான.

धींगा, पु• போக்கிரி.

धींगाधींगी, स्त्री• பலாத்காரம்; போக்கிரித்தனம்.

धींवर, पु• धीमर செம்படவன்; படகோட்டி.

धी, स्त्री• புத்தி.

धीमा, वि• மெள்ள நடக்கிற; தாழ்ந்த.

धीमान, पु• புத்திமான்.

धीया, स्त्री• लड़की பெண்.

धीर, वि• தீரமான. पु• திருப்தி; பொறுமை.

धीरे, क्रि• वि• மெள்ள.

धीवर, पु• = धींवर.

धुंध, स्त्री• அதிக தூசு கிளம்புவதால் ஏற்படும் இருட்டு; ஒருவிதக் கண் நோய்; —**कार** இருட்டு.

धुंधला, वि• புகைநிறமான; தெளிவில்லாத.

धुआं, पु• புகை; —**कश** புகைக்கப்பல்; —**दार** புகை நிறைந்த; தீவிரமான.

धुआंना, क्रि• अ• புகைவாசனை அடிக்க.

धुकधुकी, स्त्री• நெஞ்சுக் குழி; ஹிருதயம்; பயம்; நெஞ்சடித்தல்.

धुन, स्त्री• பற்றுதல்; உற்சாகம்; ஆசை. மெட்டு.

धुनकना, क्रि• स• धुनना.

धुनकी, स्त्री• சிறு வில்; பஞ்சடிக்கும் வில்.

धुनना, क्रि• स• பஞ்சு அடிக்க.

धुनियाँ, पु• பஞ்சடிப்பவன்.

धुरंधर, वि• சிரேஷ்டமான.

धुर, धुरा, } पु॰ வண்டியின் அச்சு.

धुर्री, पु॰ சிறு துண்டு.

धुर्रे उड़ाना, क्रि॰ स॰ நையப் புடைக்க ; சுக்குச் சுக்காக்க.

धुलना, क्रि॰ अ॰ துவைக்கப் பட.

धुलाई, स्त्री॰ துவைத்தல் ; கூலி.

धुलाना, क्रि॰ स॰ துவைக்கச் செய்ய.

धुस्सा, पु॰ முரட்டுக் கம்பளிச் சால்வை.

धूआँ, पु॰ =धुआँ.

धूत, वि॰ துஷ்ட.

धूनी, स्त्री॰ தூபம் ; சன்னியாசிகளின் கணப்புத் தீ.

धूप, पु॰ தூபம். स्त्री॰ சாம்பிராணி, மட்டிப்பால் வகையறு ; வெயில்.

धूपघड़ी, स्त्री॰ சூரிய நிழலால் மணி அறியும் கருவி (Sun-dial).

धूपदानी, स्त्री॰ தூபம் போடும் பெட்டி.

धूपबत्ती, स्त्री॰ ஊதுவத்தி.

धूम, पु॰ புகை. स्त्री॰ கிளர்ச்சி ; தடபுடல் ; உபத்திரவம்.

धूमकेतु, पु॰ வால்நக்ஷத்திரம்.

धूमधड़क्का, पु॰ } தடபுடல் ;
धूमधाम, स्त्री॰ } ஆடம்பரம்.

धूमपान, पु॰ புகை பிடித்தல்.

धूमपोत पु॰ புகைக் கப்பல்.

धूमिल, वि॰ புகை நிறமான ; மங்கலான.

धूम्र, पु॰ புகை.

धूरा, पु॰ தூசி ; சூர்ணம்.

धूर्त्त, वि॰ கபடமான ; துஷ்ட.

धूल, धूली, } स्त्री॰ தூசு ; புழுதி.

धूवाँ, पु॰ புகை.

धूसर, } वि॰ மண்நிறமான ;
धूसरित, } தூசுபடிந்த.

धृत, वि॰ பிடிக்கப்பட்ட ; தாங்கப் பட்ட.

धृति, स्त्री॰ தாங்குதல் ; தைரியம்.

धृष्ट, वि॰ பிடிவாதமுள்ள ; வெட்கமற்ற ; அதிகப் பிரசங்கியான.

धेनु, स्त्री॰ பசு ; புதிதாய் ஈன்ற பசு. वि॰ ஏற்றுக் கொள்ளத் தக்க ; போஷிக்கத் தக்க.

धेली, स्त्री॰ எட்டணா நாணயம்.

धैर्य, पु॰ பொறுமை ; ஸ்திரசித்தம் ; தைரியம்.

धोंधा, पु॰ உருவற்ற கட்டி ; விகாரமான வஸ்து.

धोंड़, वि॰ புஷ்டியான.

धोंका, धोंखा, } पु॰ வஞ்சனை ; ஏமாற்றம் ; மலைப்பு உண்டாக்கும் வஸ்து ;—**देना** ஏமாற்ற.

धोंखेबाज़, वि॰ வஞ்சிக்கும் ; ஏமாற்றும்.

धोंखेबाज़ी, स्त्री॰ மோசம்.

धोती, स्त्री॰ வேஷ்டி ; புடவை.

धोना, क्रि॰ स॰ கழுவ; துவைக்க.

धोबिन, स्त्री॰ வண்ணாத்தி.

धोबी, पु॰ வண்ணன்.

धोर, पु॰ அருகாமை ; ஓரம்.

धोवन, स्त्री॰ கழுவுதல் ; துவைத்தல் ; அலம்பிய ஜலம்.

धौंक, स्त्री॰ துருத்திக் காற்று.

धौंकना, क्रि॰ स॰ ஊதுகுழல் அல்லது துருத்தியால் காற்றடிக்க.

धौंकनी, स्त्री॰ ஊதுகுழல் அல்லது துருத்தி.

धौंका, स्त्री॰ கோடை காலத்து அனல் காற்று.

धौंताल, वि॰ ஒரு விஷயத்தில் அதிகப் பற்றுதலுள்ள ; தந்திரமான.

धौंस, स्त्री॰ மிரட்டுதல் ; அதிகாரம் ; ஏமாற்றம்.

धौंसना, क्रि॰ स॰ மிரட்ட ; அடிக்க.

धौंस-पट्टी, स्त्री॰ ஏமாற்றம்.

धौंसा, पु॰ பெரிய நகாரா ; சாமர்த்தியம்.

धौत, वि॰ துவைத்த ; பிரகாசமான. पु॰ வெள்ளி.

धौल, स्त्री॰ அடி ; நஷ்டம். वि॰ வெண்மையான.

धौल-धप्पड़, पु॰ அடிதடி.

धौला, वि॰ வெள்ளை.

ध्याता, वि॰ தியானம் செய்யும்.

ध्याना, क्रि॰ स॰ நினைக்க ; தியானம் செய்ய.

ध्यानी, वि॰ தியானமுள்ள ; தியானம் செய்யும்.

ध्येय, वि॰ தியானிக்கத் தகுந்த. पु॰ நோக்கம்.

ध्रुव, वि॰ ஸ்திரமான.

ध्वंस, पु॰ நாசம்.

ध्वंसक, ध्वंसी, } वि॰ அழிக்கும்.

ध्वज, पु॰ அடையாளம் ; ஜண்டா.

ध्वजा, स्त्री॰ ஜண்டா.

ध्वस्त, वि॰ உடைந்த.

न

नंग-धड़ंग, वि॰ मुत्तिहुम आडैयत्त.

नंगा, वि॰ आडैयुडुत्ताद ; वेट्कमत्त.

नंगाबुच्चा, वि॰ तरित्तिरनै.

नंद, पु॰ आनंदनम् ; पैयन्.

नंदक, वि॰ आनंदमळिक्कुम्.

नंदन, पु॰ पैयन्. वि॰ आनंद मळिक्कुम्.

नंदित, वि॰ आनंदमान.

नंदोई, पु॰ नात्तनारिन् पुरुषन्.

नंबरी, वि॰ नम्बर् पोट्ट ; पिरसित्तियान.

न, अ॰ इल्लै.

नईम, स्त्री॰ स्वर्क्कम् ; अन्बु ; वेकुमति.

नकचढ़ा, वि॰ मुन् कोपम् कॊळ्ळुम्.

नकटा, पु॰ मूक्कऱैयन्.

नक़द, पु॰ } ॰ रोक्कप्
नक़दी, स्त्री॰ } पणम्.

नक़ब, स्त्री॰ सेंध कन्नमिडल्.

नक़ल, स्त्री॰ नकल् ;—**करना** नकल् एडुक्क ; काप्पि यडिक्क.

नक़लनवीस, पु॰ नकल् एडुक्कुम् कुमास्ता (Copyist).

नक़ली, वि॰ पोलि ; पॊय्यान.

नक़्श, पु॰ पडम्.

नक़्शा, पु॰ पडम् ; उरुवम्.

नक़ाब, स्त्री॰ मुक्काडु ;—**पोश** मुक्काडिट्ट.

नकार, पु॰ 'इल्लै' ऎन्नुम् सॊल् ; मऱुत्तल्.

नकारा, वि॰ पिरयोसनमत्त ; केट्ट.

नक़ाशी, स्त्री॰ = **नक्काशी**.

नक़ीब, पु॰ राजकवि.

नकेल, स्त्री॰ ऒट्टकत्तिन् मूक्कणै.

नक्कारखाना, पु॰ नकारा मण्डपम्.

नक़्क़ारची, पु॰ नकारा अडिप्पवन्.

नक़्क़ारा, पु॰ नकारा.

नक़्क़ाल, पु॰ नकल् सॆय्पवन् ; विदूषकन्.

नक्काश, पु॰ नकास् वेलै सॆय्पवन्.

नक़्क़ाशी, स्त्री॰ नकास् वेलै ; उलोकम्, कल् मुदलिय वऱ्ऱिल् पू वेलै सॆय्दल्.

नक्कू, वि॰ पॆरिय मूक्कुळ्ळ ; तन्नैत् तानॆ स्तुदि सॆय्दु कॊळ्पवन्.

नक़ल, स्त्री॰ = नक़ल.

नक़श, वि॰ எழுதப்பட்ட. पु॰ படம்.

नक़शा, पु॰ படம் ; உருவம் ; —निगार படம் எழுதுபவன்.

नक़शी, वि॰ நகாஸ் வேலை செய்த.

नक़शे-आब, पु॰ நீர்மேல் எழுத்து ; சீக்கிரம் அழியக் கூடிய வஸ்து.

नख, पु॰ நகம்.

नख़, स्त्री॰ நூல் ; பட்டம் விடும் நூல்.

नख़रा, **नख़रा-तिल्ला,** } पु॰ தளுக்கு.

नख़रेबाज़, वि॰ தளுக்கு செய்கிற.

नख़वत, स्त्री॰ கர்வம் ; தற்புகழ்ச்சி.

नख़ास, पु॰ மிருகங்கள் அல்லது அடிமைகள் விற்கப்படும் சந்தை.

नख़ल, पु॰ பேரீச்சமரம் ; மரம்.

नख़िलस्तान पु॰ பேரீச்சந் தோப்பு ; தோப்பு ; தோட்டம்.

नग, पु॰ மலை ; பாம்பு ; ரத்தினம்.

नगण्य, वि॰ அல்பமான.

नगद, पु॰ = नक़द.

नगमा, पु॰ = नग़मा.

नगाड़ा, **नगारा,** } पु॰ நகாரா.

नगीच, क्रि॰ वि॰ = नज़दीक.

नगीना, पु॰ ரத்தினம் ; —साज़ ரத்தின வேலை செய்பவன்.

नग़ज़, वि॰ உத்தமமான.

नग्न, वि॰ ஆடையணியாத.

नग़्म, **नग़्मा,** } पु॰ பாட்டு ; ராகம் ; இனிமையான குரல்.

नचनिया, पु॰ நர்த்தனம் செய்பவன்.

नचाना, क्रि॰ स॰ ஆடச்செய்ய ; ஆட்டிவைக்க ; அலைக்கடிக்க.

नज़अ, पु॰ மரண காலத்தில் மூச்சுத் திணறுதல்.

नज़दीक, क्रि॰ वि॰ पास அருகே.

नज़दीकी, वि॰ அருகே உள்ள. स्त्री॰ அருகாமை.

नज़्म, स्त्री॰ கவிதை.

नज़र, स्त्री॰ दृष्टि பார்வை ; 'திருஷ்டி' स्त्री॰ காணிக்கை ; —गाह நாடகசாலை ; —बंद ஒரு எல்லைக்குள் கைதியாக் வைக்கப்பட்ட ; —बन्दी அரசியல் கைதித்

தன்மை ;—**बाज़** கூரிய பார்வையுள்ள ; கூரியபுத்தியுள்ள; —**सानी** சோதனைக்காக மறுமுறை பார்த்தல்.

नज़रबाग़, पु• அரண்மனையைச் சுற்றியிருக்கும் தோட்டம்.

नज़राना, क्रि• अ• திருஷ்டிபட. क्रि• स• திருஷ்டி வைக்க.

नज़ला, पु• सर्दी ஜலதோஷம்.

नज़ा, पु• = **नज़अ**.

नज़ाकत, स्त्री• நாசுக்காக இருத்தல்.

नजात, स्त्री• முக்தி.

नज़ामत, स्त्री• = **निज़ामत**.

नज़ारत, स्त्री• மேல் பார்வையிடுதல்.

नज़ारा, पु• காட்சி.

नज़िस, वि• அழுக்கான ; அசுத்தமான.

नजीब, पु• कुलीन, உயர்குலத்தான்.

नज़ीर, स्त्री• உதாரணம்.

नजूम, पु• ஜோதிஷம்.

नजूमी, पु• ஜோஸ்யன்.

नज्जार, पु• बढ़ई தச்சன்.

नज्म, पु• நக்ஷத்திரம்.

नज़्म, स्त्री• கோர்த்தல் ; ஏற்பாடு செய்தல்.

नट, पु• நடிகன்.

नटखट, वि• விஷமம் செய்யும்; தந்திரமான.

नटना, क्रि• अ• நர்த்தனம் செய்ய; வார்த்தை புரள.

नटवर, पु• நடிப்பதில் நிபுணன்.

नटिन, स्त्री• நடிகனின் மனைவி.

नटी, स्त्री• நர்த்தனம் செய்பவள்.

नति, स्त्री• வணங்குதல் ; நமஸ்காரம்.

नतिनी, स्त्री• பெண்வயிற்றுப் பேத்தி.

नतीजा, पु• फल பயன்.

नतु, अ• இல்லையே !

नथी करना, क्रि• स• காகிதங்களை ஒன்றுபோல் கோர்க்க.

नथना, पु• மூக்கின் முன்பாகம் ; நாசித்துவாரம்.

क्रि• अ• சேர்த்துக் கோர்க்கப்பட.

नद, पु• பெரிய நதி.

नदामत, स्त्री• வெட்கப் படுதல் ; பச்சாத்தாபம்.

नदारद, वि• மறைந்துபோன.

नदीदा, वि• பார்க்காத.

नदीम, पु• தோழன்.

नदोश, पु॰ சமுத்திரம்.

नधना, क्रि॰ अ॰ நுகத்தடியில் கட்டப்பட ; ஈடுபட.

ननद्, स्त्री॰ நாத்தனர்.

ननदोई, पु॰ நாத்தனரின் கணவன்.

ननसार, स्त्री॰ } தாயின் தகப்
ननिहाल, पु॰ } பனுடைய வீடு.

नन्हा, वि॰ சின்னஞ் சிறு.

नपाई, स्त्री॰ அளத்தல்.

नपाक, वि॰ அசுத்தமான.

नफ़र, पु॰ வேலைக்காரன் ; ஆள் ; நபர்.

नफ़रत, स्त्री॰ வெறுப்பு.

नफ़री, स्त्री॰ அன்றுடக் கூலி ; ஷை வேலை.

नफ़स, पु॰ நொடிப்பொழுது ; சுவாசம்.

नफ़सानियत, स्त्री॰ சுயநலம் ; கர்வம்.

नफ़सानी, वि॰ சுவாச சம்பந்தமான.

नफ़सी, वि॰ **व्यक्तिगत**, ஒரு நபரைச் சேர்ந்த (Personal).

नफ़ा, पु॰ **लाभ** லாபம் ; பயன்.

नफ़ायस, स्त्री॰ உத்தமமான வஸ்துக்கள்.

नफ़ासत, स्त्री॰ மேன்மை.

नफ़ी, स्त्री॰ இல்லாமை ; ஒப்புக் கொள்ளாமை.

नफ़ीस, वि॰ உன்னதமான ; அழகான.

नफ़्फ़ार, वि॰ வெறுக்கும்.

नफ़्स, पु॰ = **नफ़स**.

नफ़्सानियत, स्त्री॰ = **नफ़सानियत**.

नफ़्सानी, वि॰ = **नफ़सानी**.

नबात, स्त्री॰ கறிகாய்.

नबी, पु॰ ஈசுவர தூதன் ; நபி.

नबेड़ना, क्रि॰ स॰ கடக்க.

नबेड़ा, पु॰ தீர்ப்பு ; நியாயம்.

नब्ज़, स्त्री॰ நாடி.

नभ, पु॰ **आकाश** ஆகாயம்.

नम, वि॰ ஈரமான.

नमक, पु॰ உப்பு.

नमकख़्वार, वि॰ உப்புண்ட.

नमकसार, पु॰ உப்பெடுக்குமிடம் ; உப்பளம்.

नमकहराम, पु॰ நன்றி கெட்டவன்.

नमकहलाल, पु॰ எஜமானனிடம் விசுவாசமுள்ளவன்.

नमकीन, वि॰ உப்புப் போட்ட (கின் பண்டம்) ; அழகான.

नमगीरा, पु॰ = **शामियाना**.

नमन, पु॰ நமஸ்காரம் ; வழிபடுதல்.

नमस्ते, पु॰ நமஸ்காரம்.

नमाज़, स्त्री॰ முகம்மதியரின் பிரார்த்தனை.

नमाज़ी, पु॰ 'नमाज़' செய் பவன்.

नमित, वि॰ வணங்கிய.

नमी, स्त्री॰ ஈரம்.

नमूद, स्त्री॰ வெளி வருதல்; தெளிவாதல்; அடையாளம்.

नमूदार, वि॰ प्रगट வெளியான; முன்னிலையில் வந்த.

नमूना, पु॰ மாதிரி.

नम्र, वि॰ வணக்கமான.

नय, पु॰ நீதி; அடக்கம்.

नयन, पु॰ கண்; — **गोचर** எதிரே; பார்வைக்கு எட்டிய தூரத்தில்.

नयनपट, पु॰ கண்ணிமை.

नयना, क्रि॰ अ॰ அடங்க; வணங்க.

नयनू, पु॰ **मक्खन** வெண்ணெய்.

नयशील, वि॰ நியாயம் அறிந்த; அடக்கமுள்ள.

नया, वि॰ புதிய.

नर, पु॰ மனிதன். वि॰ ஆண்.

नरकट, पु॰ நாணல்.

नरगिस, स्त्री॰ ஒருவிதப் பூ.

नरमाना, क्रि॰ स॰ மிருதுவாக்க. क्रि॰ अ॰ மிருதுவாக.

नरमी, स्त्री॰ மிருதுத் தன்மை.

नरसों, क्रि॰ वि॰ கழிந்த அல்லது வருகிற நாலாம் நாள்.

नरी, स्त्री॰ மிருதுவான தோல்.

नरेंद्र, पु॰ ராஜா.

नर्त्तक, पु॰ நர்த்தனம் செய்பவன்; விருது பாடுபவன்.

नर्त्की, स्त्री॰ நர்த்தனம் செய்பவள்.

नर्दन, स्त्री॰ பயங்கரமான குரல்.

नल, पु॰ குழாய்; சாக்கடை; —**पट्टी** குழாய் வரி.

नलिनी, स्त्री॰ தாமரை.

नली, स्त्री॰ சிறு குழல்.

नव, वि॰ புதிய; ஒன்பது.

नवनीत, पु॰ வெண்ணெய்.

नवयुवक, पु॰ யுவன்; இளைஞன்.

नवयौवना, स्त्री॰ யுவதி.

नवल, वि॰ புதிய; அழகிய.

नवाज, वि॰ தயாளு.

नवाना, क्रि॰ स॰ வளைக்க.

नवाला, पु॰ **कौर** கவளம்.

नवासा, पु॰ பெண் வயிற்றுப் பேரன்.

नवाह, स्त्री॰ அக்கம் பக்கத்து இடம்.

नविश्ता, वि॰ எழுதப்பட்ட. पु॰ தஸ்தவேஜு; பில்.

नवीन, वि॰ புதிய.

नवीस, पु॰ குமாஸ்தா.

नवीसी, स्त्री॰ எழுத்து வேலை.

नवेला, वि॰ புதிய ; யௌவன மான.

नवोढ़ा, स्त्री॰ புதிய மணமகள் ; யுவதி.

नव्य, वि॰ புதிய.

नशा, पु॰ போதை ; லாகிரி வஸ்து ; கர்வம் ;—**ख़ोर** குடிகாரன்.

नशीन, स्त्री॰ உட்காருகிற.

नशीनी, स्त्री॰ உட்காருதல்.

नशीला, वि॰ போதை யுண் டாக்கும்.

नशेब, पु॰ தாழ்ந்த நிலம் ; தாழ்வு.

नशे-बाज़, वि॰ லாகிரி வஸ்து வில் பிரியமுள்ள.

नश्तर, पु॰ ரண சிகிச்சை ; கத்தி.

नश्र, पु॰ வெளியிடுதல் ; பரப் புதல் ; வாழ்க்கை.

नस, स्त्री॰ நரம்பு.

नसब, पु॰ வம்சம் ; வம்சா வளி ;—**नामा** வம்சாவளி.

नसर, स्त्री॰ உதவி ; வியாசம்.

नसल, स्त्री॰ மக்கள் ; வம்சம்.

नसाना, क्रि॰ अ॰ அழிய.

नसीब, पु॰ भाग्य விதி, அதிர்ஷ் டம்.

नसीबवर, वि॰ பாக்கியசாலி.

नसीबा, पु॰ = **नसीब**.

नसीम, स्त्री॰ காலை நேரத்து குளிர்ந்த மந்த மான காற்று.

नसीर, पु॰ உதவி செய்பவன் ; கடவுள்.

नसीहत, स्त्री॰ उपदेश உபதே சம்.

नसेनी, स्त्री॰ஏணி.

नस्थ करना, क्रि॰ स॰ स्थापित करना நிலைநிறுத்த.

नस्य, पु॰ மூக்குத்தூள்.

नस्ल, स्त्री॰ = **नसर**.

नस्ल, स्त्री॰ = **नसल**.

नस्सार, पु॰ வசன நடை நன் றாய் எழுதுபவன்.

नहर, स्त्री॰ வாய்க்கால்.

नहरनी, स्त्री॰ நகம் எடுக்கும் ஆயுதம்.

नहलाना, क्रि॰ स॰ குளிப் பாட்ட.

नहस, वि॰ அசுபமான.

नहाना, क्रि॰ अ॰ குளிக்க.

नहार, पु॰ தினம்.

नहीं, अ॰ இல்லை.

नहीफ़, पु॰ மெலிந்த.

नहूसत, स्त्री॰ அவலக்ஷணம் ; அசுபம்.

नांघना, क्रि॰ स॰ தாண்டிக் குதிக்க.

नांव, पु॰ = नाम.

ना, अ॰ இல்லை.

ना-आशना, वि॰ பரிசயமற்ற.

ना-इत्तफ़ाक़ी, स्त्री॰ ஒற்றுமை யின்மை ; மனஸ்தாபம்.

नाइन, स्त्री॰ நாவிதனின் மனைவி.

ना-इन्साफ़, वि॰ அநியாய மான.

नाई, वि॰ போன்ற.

नाई, पु॰ நாவிதன்.

नाउम्मेद, वि॰ நம்பிக்கை யிழந்த.

नाउम्मेदी, स्त्री॰ நம்பிக்கை யின்மை.

नाक, स्त्री॰ மூக்கு ; மானம்.

ना-क़दर, वि॰ மரியாதை அல்லது கீர்த்தியற்ற.

ना-क़दरी, स्त्री॰ மதியாமை.

नाका, पु॰ நதியின் உற்பத்தி ஸ்தானம் ; பாதை ஆரம்பிக்கும் இடம் ; சுங்கக் கேட்டு.

ना-क़ाबिल, वि॰ யோக்கியதை யற்ற ; தகுதியற்ற.

ना-काम, ना-कारा, } वि॰ உபயோக மற்ற ; தகுதியற்ற.

नाक़िल, वि॰ பின்பற்றும் ; காபி செய்யும் ; வர்ணிக்கும்.

नाक़िस, वि॰ கெட்ட.

नाक़ूस, पु॰ ஊதுகிற சங்கு.

ना-ख़श, वि॰ அதிருப்தியடைந்த.

ना.ख़ून, पु॰ நகம்.

नाग, पु॰ பாம்பு ; யானை.

नागर, वि॰ நகரத்து. पु॰ நகர வாசி.

नागरिक, वि॰ நகரத்து ; நகரத்தில் வசிக்கும் ; நாகரீகமான.

नागवार, वि॰ பிரியமில்லாத ; சகிக்க முடியாத.

नागहां, क्रि॰ वि॰ தற்செயலாய்.

नागहानी, स्त्री॰ தற்செயலாய் நடக்கும் நிகழ்ச்சி.

नाग़ा, पु॰ இடை வெளி, தடை.

नागिन, स्त्री॰ பெண் பாம்பு.

नाचना, क्रि॰ अ॰ நாட்டிய மாட.

नाचरंग, पु॰ ஆனந்தம் ; களிப்பு.

ना-चार, वि॰ लाचार வேறு வழியில்லாத.

नाचीज़, वि॰ அல்பமான.

नाज, पु॰ தானியம்.

नाज़, पु॰ தளுக்கு ; கர்வம்.

नाज़नी, स्त्री॰ அழகானவள்.

ना-जायज़, वि॰ अनुचित அனுசித மான.

ना-जिन्स, वि॰ வேறு தினுசைச் சேர்ந்த ; ஜோடி சேராத ; லாயக்கற்ற.

नाज़िम, पु॰ மானேஜர்.

नाज़िर, पु॰ மேற்பார்வையிடுபவன்.

नाज़िरीन, पु॰ दर्शक பார்ப்பவர் ; पाठक படிப்பவர்.

नाज़िल, वि॰ இறங்குகிற ; விழுகிற.

नाज़िला, पु॰ संकट சங்கடம்.

ना़ज़ुक, वि॰ நாசூக்கான ; மிருதுவான.

ना़ज़ुक-मिज़ाज, पु॰ சீக்கிரம் கோபம் அடைகிற ; பொறுமையற்ற.

ना़ज़ुकी, स्त्री॰ நாசுக்காயிருத்தல் ; மிருதுத்தன்மை ; கர்வம்.

ना-ज़ेब, वि॰ भद्दा விகாரமான ; அனுசிதமான.

नाटकीय, वि॰ நாடக சம்பந்தமான.

नाटना, क्रि॰ अ॰ மறுக்க ; பின் வாங்க.

नाटा, वि॰ குட்டையான.

नाट्य, पु॰ நாட்டியம் ; நடித்தல்.

नाठा, वि॰ வார்சு இல்லாத.

नाड़ी, स्त्री॰ நாடி ; ரத்தக் குழல்.

नात, पु॰ சொந்தக்காரன் ; உறவு.

ना-तज़रुबेकार, वि॰ அனுபவமற்ற.

ना-तमाम, वि॰ பூர்ணமில்லாத ; அரைகுறையான.

ना-तवाँ, वि॰ பலஹீனமான.

नाता, पु॰ உறவு.

ना-ताक़त, वि॰ பலமற்ற.

नाती, पु॰ பெண்வயிற்றுப் பேரன்.

नाते, क्रि॰ वि॰ காரணத்தால் ; சம்பந்தத்தால்.

नातेदार, पु॰ சொந்தக்காரன்.

नाथ, पु॰ எஜமானன் ; கணவன் ; மூக்கணங்கயிறு.

नाथना, क्रि॰ स॰ மூக்கணங் கயிறு போட ; காகிதங் களைச்சேர்த்துக் கோர்க்க.

नादान, वि॰ மூட்டாள் ; ஒன்று மறியாத.

नादार, वि॰ ஏழையான.

नादिम, वि॰ लज्जित வெட்கமடைந்த.

नादिर, वि॰ अद्भुत அற்புதமான.

नादिरशाही, स्त्री॰ அட்டூழியம், எல்லையற்ற கொடுமை.

नादिहंद, वि॰ கொடுக்காத.

नादीदा, वि॰ பார்க்கப்படாத.

नाधना, क्रि॰ स॰ நுகத்தடியில் கட்ட ; ஆரம்பிக்க.

नान, स्त्री॰ ரொட்டி.

नानख़ताई, स्त्री॰ ஒருவித மிட்டாய்.

नानबाई, पु॰ ரொட்டிக்காரன்.

नाना, वि॰ பலவீதமான. पु॰ தாயின் தகப்பன்.

नानिहाल, पु॰ தாயின் தகப்பனுடைய வீடு.

नानी, स्त्री॰ தாயைப் பெற்ற பாட்டி.

ना-नुकर, पु॰ மறுத்தல்.

नाप, स्त्री॰ அளவு ; அளத்தல் ; அளக்கும் கருவி.

नाप-जोख, **नाप-तौल**, } स्त्री॰ அளத்தல், நிறுத்தல்.

नापना, क्रि॰ स॰ அளக்க.

नापसंद, वि॰ பிடிக்காத ; பிரியமில்லாத.

नापाक, वि॰ அசுத்தமான.

नापायदार, वि॰ உறுதியற்ற ; வலுவற்ற.

नापित, पु॰ நாவிதன்.

ना-पैदा, वि॰ பிறக்காத ; ரகசியமான ; அழிந்த.

नाफ़, स्त्री॰ தொப்புள் ; நடுபாகம்.

ना-फ़हम, वि॰ அறிவில்லாத.

ना-फ़हमी, स्त्री॰ அறிவில்லாமை.

नाबदान, पु॰ சாக்கடை.

नाबालिग़, वि॰ மைனரான ; வயதிற்கு வராத.

नाबूद, वि॰ அழிந்த ; நசிக்கும்.

नाभि, स्त्री॰ தொப்புள்.

नामंज़ूर, वि॰ ஒப்புக் கொள்ளப் படாத.

नाम, पु॰ பெயர் ; கீர்த்தி.

नामक, वि॰ பெயருள்ள.

नामकरण, पु॰ பெயரிடுதல்.

नामज़द, वि॰ நியமிக்கப்பட்ட (nominated) ; பிரசித்தி பெற்ற.

नाम-धाम, पु॰ பெயரும் விலாஸமும்.

नामनिशान, पु॰ அடையாளம் ; தகவல்.

नामर्द, पु॰ பேடி ; பயங்காளி.

नामलेवा, पु॰ வாரிசு ; சந்ததி.

नामवर, वि॰ பிரசித்தமான.

नामशेष, वि• பெயருக்குமட்டும் பாக்கியிருக்கிற ; வீணை ; இறந்த.

ना-महदूद, वि• எல்லையற்ற.

नामांकित, वि• பெயர் எழுதப்பட்ட அல்லது செதுக்கப்பட்ட.

नामाकूल, वि• நாலாயக தகுதியற்ற.

नामा-निगार, पु• கிருபர்.

नामी, वि• பெயர் பெற்ற.

नामुआफ़िक़, वि• உசிதமற்ற ; அனுகூலமற்ற.

नामुनासिब, वि• உசிதமில்லாத.

नामुमकिन, वि• சாத்தியமில்லாத.

नामुराद, वि• ஆசை நிறை வேறுத ; தூர்ப்பாக்கிய மான.

नामूजी, स्त्री• அகௌரவம்.

नाम्ना, वि• பெயருள்ள.

नायक, पु• தலைவன் ; எஜமானன்.

नायन, पु• நாவிதனின் மனைவி.

नायब, पु• உபதலைவன்.

नायाब, वि• சீக்கிரம் கிடைக்காத ; அருமையான.

नारंगी, स्त्री• கிச்சிலிப்பழம்.

नारंजी, स्त्री• கிச்சிலி நிறம்.

नार, स्त्री• கழுத்து. **पु•** வடக்கயிறு ; நெருப்பு.

नारकी, वि• பாவி.

नारवा, पु• நெருப்பு.

नारा, पु• சத்தம் ; கோஷணை ; கூடா.

नाराज़, वि• கோபமான.

नाराज़गी, स्त्री• கோபம்.

नारिकेल, नारियल, पु• தேங்காய்.

नारी, स्त्री ஸ்திரீ.

नाल, स्त्री• குழாய் ; குழந்தையின் தொப்புள் கயிறு ; லாடம் ; **बन्द** லாடக்காரன்.

नालकी, स्त्री• ஒருவகைப் பல்லக்கு.

नालीं, वि• அழுகிற ; முறையிடும்.

नाला, पु• வாய்க்கால்.

नालायक, वि• தகுதியற்ற ; லாயக்கில்லாத.

ना-लायक़ी, स्त्री• தகுதியின்மை.

नालिश, स्त्री• வழக்குத் தொடர்தல்.

नाली, स्त्री• வாய்க்கால் ; சிறு குழாய்.

नाव, स्त्री• படகு.

नावक, पु• சிறு அம்பு ; பட கோட்டி.

नावक्रत, वि॰ தவறுன நேரத்து.

नावाक्फ्रोयत, स्त्री॰ பரிசயமின்மை.

नावाक्फ़िफ़, वि॰ பரிசயமற்ற.

नावाजिब, वि॰ உசிதமற்ற.

नाविक, पु॰ படகோட்டி.

नाशपाती, स्त्री॰ பேரிக்காய்.

नाशाद्, वि॰ வருத்தமடைந்த.

नाश्ता, पु॰ சிற்றுண்டி.

नास, स्त्री॰ மூக்குப்பொடி.

नासज़ा, वि॰ **अनुचित** உசிதமற்ற.

नासमझ, वि॰ மூட்டாளான.

नासह, वि॰ உபதேசிக்கும்.

नासा, स्त्री॰ மூக்கு; நாசித்துவாரம்.

ना-साज़, वि॰ அசௌக்கிய மான.

नासिका, स्त्री॰ மூக்கு.

नासिख़, पु॰ எழுதுபவன்.

नासूर, पु॰ ஆழ்ந்த புண்.

नाहंजार, वि॰ கெட்ட நடத்தை யுள்ள.

नाहक, क्रि॰ वि॰ **व्यर्थ** வீணாய்.

नाहनूह, स्त्री॰ மறுத்தல்.

नाहर, पु॰ சிங்கம்.

नाहीं, अ॰ = **नहीं**.

निंदक, पु॰ நிந்திப்பவன்.

निंदनीय, वि॰ நிந்திக்கத்தக்க; கெட்ட.

निंदा, स्त्री॰ நிந்தனை; தூஷணை.

निंदित, वि॰ நிந்திக்கப்பட்ட.

निंदिया, स्त्री॰ தூக்கம்.

निंद्य, वि॰ நிந்திக்கத் தக்க; கெட்ட.

निंब, स्त्री॰ வேப்பமரம்.

निंबू, पु॰ எலுமிச்சம்பழம்.

निःशंक, वि॰ **निडर** பயமற்ற.

निःशेष, वि॰ பாக்கியின்றி. பூரா, முழு.

निःसंकोच, क्रि॰ वि॰ சங்கோச மில்லாமல்.

निःसीम, वि॰ எல்லையற்ற.

निःस्पृह, वि॰ இச்சையற்ற.

निकट, वि॰ சமீபத்து. क्रि॰ वि॰ சமீபத்தில்;—**वर्ती** சமீபத்து.

निकटस्थ, वि॰ சமீபத்து.

निकम्मा, वि॰ வேலை செய்யாத; உபயோகமற்ற.

निकर, पु॰ கூட்டம்; குவியல்.

निकलना, क्रि॰ अ॰ வெளிவர; பிரசுரிக்கப்பட; கழிய.

निकाई, स्त्री॰ நன்மை; அழகு.

निकाम, वि॰ வேலையற்ற; கெட்ட. क्रि॰ वि॰ வீணாய்.

निकालना, क्रि॰ स॰ வெளியெடுக்க ; வெளிப்படுத்த.

निकाला, पु॰ வெளியேற்றுதல் ; நாடு கடத்தும் தண்டனை.

निकास, पु॰ வெளிவருதல் ; வெளிப்படுத்துதல் ; வாசல் ; வரும்படி.

निकासी, स्त्री॰ புறப்படுதல் ; லாபம் ; வரும்படி ; சுங்கவரி.

निकाह, पु॰ முகம்மதிய விவாகம்.

निकुंज, पु॰ கொடிகளாலான மண்டபம்.

निकृष्ट, वि॰ தாழ்வான ; கெட்ட.

निकेत पु॰ இருப்பிடம்.

निक्षिप्त, वि॰ எறியப்பட்ட ; விடப்பட்ட.

निक्षेप, पु॰ எறிதல் ; போடுதல் ; செலுத்துதல் ; தியாகம் ; அடகு.

निखट्टू, वि॰ சம்பாத்தியமற்ற ; பிரயோசனமற்ற.

निखरना, क्रि॰ अ॰ சுத்தமாக.

निखारना, क्रि॰ स॰ சுத்தமாக்க.

निखालिस, वि॰ சுத்தமான.

निखिल, वि॰ முழு.

निखोट, वि॰ குற்றமற்ற.

निगरां, वि॰ மேற்பார்வை செய்கிற ; எதிர்பார்க்கும்.

निगरानी, स्त्री॰ மேல் பார்வை.

निगलना, क्रि॰ स॰ விழுங்க.

निगहबान, पु॰ ரக்ஷகன் ; காப்பாற்றுபவன்.

निगहबानी, स्त्री॰ காப்பாற்றுதல்.

निगार, वि॰ எழுதும் ; சித்திர வேலை செய்யும்.

निगाली, स्त्री॰ ஹுக்காவில் உறிஞ்சும் பாகம்.

निगाह, स्त्री॰ दृष्टि பார்வை ; —बान கவனிப்பவன்.

निगूढ, वि॰ மிக ரகசியமான.

निगोड़ा, वि॰ துர்ப்பாக்கியமான ; கெட்ட.

निग्रह, पु॰ தடுத்தல் ; அடக்குதல் ; சிகிச்சை.

निश्चय, पु॰ நிச்சயம்.

निचला, वि॰ தாழ்ந்த.

निचाई, स्त्री॰ தாழ்ந்த நிலைமை ; அல்பத்தனம்.

निचान, स्त्री॰ தாழ்வு ; சரிவு.

निश्चिंत, वि॰ கவலையற்று.

निचोड़, पु॰ பிழிந்தெடுத்த சாறு.

निचोड़ना, निचोरना, } क्रि॰ स॰ பிழிய.

निछक्का, पु॰ தனிமை.

निछावर, स्त्री॰ திருஷ்டிப் பரிகாரத்திற்காக சுற்றிப்போடுதல்.

निछोह, निछोही, } वि॰ அன்பற்ற ; தயையற்ற.

निज, वि॰ தன்னுடைய.

निज़ाम, पु॰ பந்தோபஸ்து.

निठल्ला, निठल्लू, } वि॰ வேலையற்ற.

निठाला, पु॰ ஒய்வு நேரம்.

निठुर, वि॰ கருணையற்ற.

निठुराई, स्त्री॰ கருணையின்மை.

निठौर, पु॰ கெட்ட இடம் ; கெட்ட நிலைமை.

निडर, वि॰ பயமற்ற.

निडाल, वि॰ தளர்ந்த.

नित, क्रि॰ वि॰ தினமும் ; எப்பொழுதும்.

नितांत, वि॰ மிக அதிகமான ; முழு.

नित्य, वि॰ சாசுவதமான ; தினசரி. क्रि॰ वि॰ ஒவ்வொரு நாளும்.

निदर्शन, पु॰ காண்பித்தல் ; உதாரணம்.

निदाघ, पु॰ வெய்யில் ; வெய்யிற் காலம்.

निदान, पु॰ காரணம் ; ரோக நிர்ணயம் ; முடிவு. क्रि॰ वि॰ கடைசியில்.

निदेश, पु॰ ஆளுகை ; கட்டளை.

निद्रा, स्त्री॰ தூக்கம்.

निद्रालु, वि॰ தூங்குகிற.

निद्रित, वि॰ தூங்கிய.

निधड़क, क्रि॰ वि॰ தடுப்பாரின்றி ; பயமின்றி.

निधन, पु॰ அழிவு ; மரணம். वि॰ ஏழை.

निधनी, वि॰ ஏழை.

निधान, पु॰ இருப்பிடம்.

निधि, स्त्री॰ நிதி ; கஜானா.

निनरा, वि॰ தனியான.

निनाद, पु॰ சத்தம்.

निनावाँ, पु॰ வாய் வெந்து போதல்.

निपट, क्रि॰ वि॰ வெறும் ; சுத்த ; முற்றிலும்.

निपटना, क्रि॰ अ॰ = **निबटना.**

निपात, पु॰ வீழ்ச்சி ; மரணம்.

निपातन, पु॰ வீழ்த்துதல் ; அழிவு.

निपाती, वि॰ வீழ்த்தும் ; அடிக்கும்.

निपीड़न, पु॰ துன்புறுத்துதல்.

निपूत, निपूता, निपूती, } वि॰ பிள்ளையில்லாத.

निफ़ाक़, पु॰ விரோதம் ; ஒற்றுமையின்மை.

निबंध, पु॰ கட்டுரை ; வியாசம்.

निबटना, क्रि॰ अ॰ கடமை நிறவேற்றப்பட.

निबटाना, क्रि॰ स॰ முடிக்க ; கடமையை நிறவேற்ற.

निबटेरा, पु॰ முடிவு ; தீர்ப்பு.

निबड़ना, क्रि॰ अ॰ = निबटना.

निबरना, क्रि॰ अ॰ புறப்பட ; விடுபட ; முடிய.

निबल, वि॰ பலம் குறைந்த.

निबह, पु॰ திரள்.

निबहना, क्रि॰ अ॰ காரியத்தை முடித்து ஒய்வுபெற ; நிர்வகிக்கப்பட.

निबाह, पु॰ நிர்வாகம் ; தப்பிக்கும் வழி.

निबाहना, क्रि॰ स॰ நடத்திவர ; பரிபாலிக்க.

निबिड़, वि॰ = निविड़.

निबुकना, क्रि॰ अ॰ காரியத்தை முடித்து ஒய்வுபெற.

निबेड़ना, क्रि॰ स॰ விடுவிக்க ; தீர்க்க.

निबेड़ा, पु॰ விடுதலை.

निबेरना, क्रि॰ स॰ — निबेड़ना.

निबौरी, निबौली, } स्त्री॰ வேப்பம் பழம்.

निभ, वि॰ இணையான ; போன்ற.

निभना, क्रि॰ अ॰ நிர்வாகம் நடக்க ; காரியத்தை முடித்து ஒய்வுபெற.

निभाना, क्रि॰ स॰ நடத்திவர ; பரிபாலிக்க.

निभृत, वि॰ வைக்கப்பட்ட ; அசையாத ; ரகசியமான ; மனிதரில்லாத.

निमंत्रण, पु॰ அழைப்பு.

निमंत्रित, वि॰ वि॰ அழைக்கப்பட்ட.

निमग्न, वि॰ மூழ்கிய.

निमज्जन, पु॰ மூழ்கிக் குளித்தல்.

निमज्जित, वि॰ மூழ்கிய ; குளித்த.

निमिख, पु॰ = निमिष.

निमित्त, पु॰ காரணம்.

निमिष, निमेष, } पु॰ நிமிஷம் ; இமை கொட்டுதல்.

निम्न, वि॰ கீழ்.

नियंता, पु॰ சரிவர நடத்துபவன் ; ஆளுபவன்.

नियंत्रण, पु॰ கட்டுப்பாடு ; ஒழுங்கு.

नियत, वि॰ நியமிக்கப்பட்ட.

नियति, स्त्री॰ நியமனம் ; ஸ்திரம் ; விதி.

नियम, पु॰ ஒழுங்கு ; முறை ; சட்டம் ; வழக்கம்.

नियमन, पु॰ ஒழுங்குபடுத்துதல் ; ஆட்சி.

नियमित, वि॰ முறையான.

नियराना, क्रि॰ अ॰ அருகே வர.

नियाज़, स्त्री॰ விருப்பம் ; பேட்டி.

नियामक, पु॰ சட்டம் செய்பவன் ; ஏற்பாடு செய்பவன்.

नियामत, स्त्री॰ அரிய பொருள் ; செல்வம்.

नियाव, पु॰ =न्याय.

नियुक्त, वि॰ நியமிக்கப்பட்ட.

नियुक्ति, स्त्री॰ நியமனம்.

नियोजक, पु॰ வேலையில் அமர்த்துபவன்.

नियोजन, पु॰ வேலையில் அமர்த்துதல்.

निरंकुश, वि॰ பயமில்லாத ; கண்டிப்பவர் இல்லாத.

निरंतर, वि॰ தொடர்ச்சியான ; சாசுவதமான.

निरक्षर, वि॰ எழுத்தறிவில்லாத.

निरखना, क्रि॰ स॰ பார்க்க.

निरखर, पु॰ =निर्झर.

निरत, वि॰ தயாரான.

निरधारन, क्रि॰ स॰ நிச்சயப்படுத்த.

निरपेक्ष, वि॰ லட்சியமற்ற ; பற்றுதலற்ற.

निरभ्र, वि॰ மேகமில்லாத.

निरमोल, वि॰ விலையற்ற.

निरमोही, वि॰ =निर्मोही.

निरर्थक, वि॰ அர்த்தமற்ற.

निरवलंब, वि॰ ஒத்தாசையற்ற.

निरवार, पु॰ விடுதலை.

निरवाह, पु॰ =निर्वाह.

निरस, वि॰ ரஸமற்ற.

निरसन, पु॰ விலக்குதல் ; தள்ளுபடி செய்தல்.

निरस्त्र, वि॰ ஆயுதமற்ற.

निरहंकार, वि॰ கர்வமற்ற.

निरा, वि॰ வெறும் ; கலப்பில்லாத.

निराई, स्त्री॰ களை பிடுங்குதல் ; களை பிடுங்கும் கூலி.

निराकरण, पु॰ வெட்டி ஒதுக்குதல்.

निरादर, पु॰ அவமதிப்பு.

निराना, क्रि॰ स॰ களையெடுக்க.

निरापद, वि॰ நன்முய் காற்கப்பட்ட.

निरामय, वि॰ நோயற்ற.

निरामिष, वि॰ மாமிசம் தின்னுதல.

निरालंब, पु॰ தனி இடம். वि॰ தனியான; விசித்திரமான; அசாதாரணமான.

निराश, वि॰ நம்பிக்கை இழந்த.

निराशा, स्त्री॰ நம்பிக்கையின்மை.

निरास, वि॰ = **निराश**.

निराहार, वि॰ சாப்பிடாத.

निरीक्षक, पु॰ மேல் பார்வையிடுபவன்.

निरीक्षण, पु॰ மேல் பார்வை.

निरीक्षा, स्त्री॰ பார்த்தல்.

निरीह, वि॰ சிரத்தையில்லாத.

निरुत्तर, वि॰ பதிலில்லாத.

निरुद्यम, वि॰ வேலையில்லாத.

निरुपम, वि॰ இணையற்ற.

निरुपयोगी, वि॰ வீணான.

निरुपाय, वि॰ உபாயமற்ற; உபாயம் செய்ய முடியாத.

निरूपण, पु॰ நிரூபித்தல்; விளக்குதல்.

निरोग, **निरोगी**, } वि॰ நோயற்ற.

निरोध, पु॰ தடை.

निर्ऋति, पु॰ दुर्विधितம்.

निर्गंध, वि॰ வாசனையற்ற.

निर्गत, वि॰ வெளியான.

निर्गम, पु॰ = **निकास**.

निर्घोष, पु॰ சத்தம்.

निर्जन, वि॰ தனியான.

निर्जीव, वि॰ உயிரற்ற; சக்தியற்ற.

निर्झर, पु॰ நீரோட்டம்.

निर्णय, पु॰ நிச்சயம்; தீர்ப்பு.

निर्णीत, वि॰ தீர்ப்பான.

निर्दय, वि॰ கருணையற்ற.

निर्दिष्ट, वि॰ நிச்சயிக்கப்பட்ட.

निर्देश, पु॰ ஒரு வஸ்துவைக் குறிப்பிடுதல்; நிச்சயித்தல்; வர்ணனை.

निर्दोष, **निर्दोषी**, } वि॰ குற்றமற்ற.

निर्द्वंद, **निर्द्वंद्व** } वि॰ போட்டியில்லாத; கவலையற்ற.

निर्धन, वि॰ ஏழையான.

निर्धारित, वि॰ நிச்சயிக்கப்பட்ட.

निर्निमेष, क्रि॰ वि॰ கண் கொட்டாமல்.

निर्बंध, पु॰ நிர்பந்தம்; தடை; பிடிவாதம்.

निर्भर, वि॰ பொறுத்த; ஆச்ரயித்த.

निर्भीक, वि॰ பயமற்ற,

निर्भ्रांत, वि॰ மயக்கமில்லாத.
निर्मम, वि॰ மமதையில்லாத,
निर्मल, वि॰ அழுக்கில்லாத ; தோஷமில்லாத ; சுத்தமான.
निर्माण, पु॰ உண்டாக்குதல் ; ஸ்தாபித்தல் ; அமைப்பு.
निर्माता, पु॰ உண்டாக்குபவன்.
निर्माल्य, पु॰ பூஜையில் சமர்ப்பித்த வஸ்து.
निर्मित, वि॰ ஸ்தாபிக்கப்பட்ட ; உண்டாக்கப்பட்ட.
निर्मूल, वि॰ வேரில்லாத ; மூலமில்லாத.
निर्मोह, वि॰ மமதை அல்லது பற்றுதல் இல்லாத.
निर्मोही, वि॰ கருணையில்லாத.
निर्लज्ज, वि॰ வெட்கமில்லாத.
निर्लिप्त, वि॰ பற்றுதல் இல்லாத.
निर्वाचक, पु॰ தேர்ந்தெடுப்பவன்.
निर्वाचन, पु॰ தேர்தல்,
निर्वाचित, वि॰ தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட.
निर्वाण, वि॰ அணைந்த ; அஸ்தமித்த. पु॰ முக்தி ; சாந்தி.
निर्वासन, पु॰ வேளியேற்றுதல்.
निर्वाह, पु॰ நிர்வாகம் ; பரிபாலித்தல்.
निर्विकार, वि॰ மாறுதலில்லாத.
निर्बीज, वि॰ விதையில்லாத ; காரணமற்ற.
निर्वीर्य, वि॰ வீரியமில்லாத ; பலஹீனமான.
निर्व्याज, वि॰ கபடமற்ற.
निर्लज्ज, वि॰ வெட்கமில்லாத.
निलय, पु॰ வீடு ; இடம்.
निवसन, पु॰ கிராமம் ; வீடு ; வஸ்திரம்.
निवह, पु॰ கூட்டம் ; திரள்.
निवाज, वि॰ தயாளு.
निवाड़ा, पु॰ சிறு படகு.
निवार, स्त्री॰ கட்டில் நாடா.
निवारक, वि॰ நிவாரணம் செய்யும்.
निवारण, पु॰ தடுத்தல் ; தீர்த்தல்.
निवाला, पु॰ **कौर** கவளம்.
निवास, पु॰ வசித்தல் ; வசிக்குமிடம்.
निवासी, पु॰ வசிப்பவன்.
निविड़, वि॰ அடர்ந்த.
निवेदक, पु॰ பிரார்த்திப்பவன்.
निवेदन, पु॰ வேண்டுகோள்.

निवेश, पु॰ விவாகம் ; கூடாரம் : வீடு ; பிரவேசம்.

निशंक, वि॰ பயமற்ற.

निशस्त, स्त्री॰ உட்காருதல் ; உட்காருமிடம்.

निशा, स्त्री॰ நிசி, இரவு ; மஞ்சள்.

निशाकर, पु॰ சந்திரன்.

निशाख्यातिर, स्त्री॰ தேற்றுதல்.

निशाचर, पु॰ இரவில் நடமாடுபவன் : ராக்ஷசன்.

निशात, स्त्री॰ खुशी ஆனந்தம் ; சுகபோகம்.

निशान, पु॰ அடையாளம் ; கொடி.

निशानची, पु॰ கொடி தூக்கிச் செல்பவன்.

निशाना, पु॰ குறி ; இலக்கு.

निशानी, स्त्री॰ ஞாபகச் சின்னம் : குறி.

निशापति, पु॰ சந்திரன்.

निशि-वासर, क्रि॰ वि॰ दिन रात இரவும் பகலும் ; சதா சர்வ காலமும்.

निशीथ, पु॰ இரவு.

निश्चयात्मक, वि॰ நிச்சயமான, கண்டிப்பான.

निश्चल, वि॰ அசையாத.

निश्चित वि॰ கவலையற்ற.

निश्चित, वि॰ நிச்சயமான.

निश्चेष्ट, वि॰ அசைவற்ற ; மூர்ச்சையான.

निश्छल, वि॰ கபடமில்லாத.

निश्वास, पु॰ வெளியே விடும் மூச்சு.

निश्शंक, वि॰ பயமில்லாத ; சந்தேகமில்லாத.

निश्शेष, वि॰ மீதியில்லாத.

निषंग, पु॰ அம்பறாத்தூணி ; வாள்.

निषिद्ध, वि॰ நிஷித்தமான ; கெட்ட.

निष्कंटक, वि॰ இடையூறில்லாத.

निष्कपट, वि॰ கபடமற்ற.

निष्कर्ष, पु॰ நிச்சயம் ; உண்மை ; சாறு.

निष्काम, वि॰ இச்சையில்லாத ; பலன் எதிர்பாராத.

निष्कासन, पु॰ வெளியேற்றுதல்.

निष्क्रमण, पु॰ வெளியே போதல்.

निष्क्रय, पु॰ சம்பளம் ; விற்பனை.

निष्क्रिय, वि॰ முயற்சியற்ற.

निष्ठ, वि॰ ஊன்றிய ; ஈடுபட்ட.

निष्ठा, स्त्री॰ நிஷ்டை ; நிலைமை ; நம்பிக்கை.

निष्ठुर, वि॰ கொடுமையான ; கடினமான.

निष्पक्ष, वि॰ பக்ஷபாதமில்லாத.

निष्पत्ति, स्त्री॰ முடிவு ; சித்தி.

निष्पन्न, वि॰ முடிந்துபோன.

निष्प्रभ, वि॰ பிரகாசம் இல்லாத.

निष्प्रयोजन, वि॰ கருத்தில்லாத ; வீணன.

निष्फल, वि॰ வீணன.

निसबत, स्त्री॰ சம்பந்தம் ; கல்யாணப் பேச்சு.

निसर्ग, पु॰ சுபாவம் ; ரூபம் ; தானம்.

निसस, वि॰ பிரக்ஞையற்ற.

निसा, स्त्री॰ திருப்தி.

निसान, पु॰ = निशान.

निसार, पु॰ அர்ப்பணம் செய்வது.

निसि, स्त्री॰ = निशि.

निसिदिन, **निसिवासर**, } क्रि॰ वि॰ இரவும் பகலும்.

निसीठा, वि॰ சாரமற்ற.

निसेनी, स्त्री॰ ஸோ ஏணி.

निसोत, वि॰ சுத்தமான.

निस्तब्ध, वि॰ அசைவற்ற ; ஜடமான.

निस्तरण, **निस्तार**, } पु॰ அக்கரை சேருதல் ; முக்தி ; விடுதலை.

निस्तेज, वि॰ பிரகாசமில்லாத.

निस्पृह, वि॰ இச்சையில்லாத.

निस्फ़, वि॰ பாதி.

निस्फ़ानिस्फ़, वि॰ சரிபாதி.

निस्सार, वि॰ சாரமற்ற.

निस्सीम, वि॰ எல்லையற்ற.

निस्स्वार्थ, वि॰ சுயநலமற்ற.

निहंग, वि॰ தனியாய் ; வெட்கமில்லாமல்.

निहत, वि॰ எறியப்பட்ட ; கொல்லப்பட்ட ; நஷ்டமான.

निहत्था, वि॰ ஆயுதமில்லாத ; ஏழையான.

निहां, वि॰ மறைந்த.

निहाई, स्त्री॰ கருமானின் பட்டரை.

निहायत, वि॰ बहुत மிகவும்.

निहार, पु॰ மூடு பனி ; பனிக் கட்டி.

निहारना, क्रि॰ स॰ கவனமாய்ப் பார்க்க.

निहाल, वि॰ விருப்பங்கள் நிறைவேறிய ;—होना ரொம்ப சந்தோஷம் அடைய.

निहाली, स्त्री॰ மெத்தை.

निहित, वि॰ ஸ்தாபிக்கப் பட்ட.

निहूरना, क्रि॰ अ॰ குனிய.

निहोरना, क्रि॰ स॰ பிரார்த்தி · க்க.

निहोरा, पु॰ அனுக்கிரகம்; வேண்டுகோள்; நம்பிக்கை.

नींद, स्त्री॰ தூக்கம்.

नींव, स्त्री॰ = नीव.

नीक, नीका, } वि॰ நல்ல.

नीके, क्रि॰ वि॰ நன்றாய்.

नीच, वि॰ அல்பமான.

नीचा, वि॰ ஆழமான; தாழ்ந்த; அல்பமான.

नीचे, क्रि॰ वि॰ கீழே.

नीज़, अ॰ மேலும்; கூட.

नीठि, स्त्री॰ விருப்பமின்மை. क्रि॰ वि॰ எப்படியாவது.

नीड़, पु॰ பக்ஷிக்கூடு.

नीति, स्त्री॰ நல்லொழுக்கம்; ராஜ தந்திரம்.

नीतिज्ञ, वि॰ நீதியறிந்த.

नीबू, पु॰ எலுமிச்சம்பழம்.

नीम, पु॰ வேம்பு. वि॰ பாதி.

नीम-जां, वि॰ குற்றுயிரான.

नीमरज़ा, वि॰ அல்ப சந்தோஷம்.

नीमराजी, वि॰ பாதி ராஜியான.

नीमहकीम, पु॰ அரை வைத்தியன்.

नीयत, स्त्री॰ உத்தேசம்; எண்ணம்.

नीर, पु॰ தண்ணீர்.

नीरज, पु॰ தாமரை; முத்து; ஜலத்தில் உண்டாகும் வஸ்து.

नीरद, पु॰ மேகம். वि॰ பல்லில்லாத.

नीरस, वि॰ உலர்ந்த; ரசமற்ற.

नीरोग, वि॰ நோயற்ற

नील, वि॰ நீல நிறமான.

नीलगाय, स्त्री॰ ஒருவித மான்.

नीलम, पु॰ நீல மணி.

नीला, वि॰ நீல நிறமான.

नीलाम, पु॰ ஏலம்.

नीलिमा, स्त्री॰ நீல நிறம்.

नीलोत्पल, पु॰ நீலமான தாமரை.

नीव, स्त्री॰ அஸ்திவாரம்.

नीहारिका, स्त्री॰ நக்ஷத்திரக் கூட்டம். (Milky way.)

नुकता, पु॰ புள்ளி.

नुकतागीर, वि॰ குணத்தை அல்லது தோஷத்தை எடுத்துரைக்கும்.

नुक्ताचीनी, स्त्री॰ தோஷங்களைக் குறிப்பிடுதல்.
नुकरा, पु॰, **चांदी** வெள்ளி.
नुक़सान, पु॰ நீங்கு ; நஷ்டம்.
नुकीला, वि॰ கூர்மையான.
नुक्कड़, पु॰ மூனி ; கடைசி பாகம்.
नुकस, पु॰ தோஷம் ; குறைவு.
नुजूम, पु॰ நட்சத்திரங்கள் ; ஜோதிடம்.
नुतफ़ा, पु॰ மக்கள்.
नुमा, वि॰ தென்படும் ; தெரிவிக்கும் ; போல.
नुमाइश, स्त्री॰ பொருட்காட்சி.
नुमाइशी, वि॰ பகட்டான.
नुमाई, स्त्री॰ காண்பித்தல்.
नुमायां, वि॰ தெளிவாய் தெரிகிற.
नुस्ख़ा, पु॰ மருந்துக் குறிப்பு. (Prescription.)
नूत, **नूतन**, } वि॰ புதிய ; விசித்திரமான.
नून, पु॰ உப்பு.
नूपुर, पु॰ சிலம்பு.
नूर, पु॰ ஒளி.
नूरा, वि॰ பிரகாசமான.
नूरानी, वि॰ பிரகாசமுள்ள ; அழகான.
नृ, पु॰ மனிதன்.
नृत्य, पु॰ நாட்டியம்.
नृप, **नृपति**, } पु॰ அரசன்.
नृसंस, वि॰ கொடிய ; தயவற்ற.
नेक, वि॰ நல்ல ; **क़दम** சுபமான வருகை ;—**ख़्वाह** நன்மை விரும்புவன் ; —**चलन** நன்னடத்தையுள்ள ;—**नाम** கீர்த்தி பெற்ற ; —**निहाद** நன்னடத்தையுள்ள ; —**नीयत** நல்ல எண்ணமுள்ள ;—**बख़्त** கபடமற்ற ; கீழ்ப்படிதலுள்ள; யோக்கியமான.—**मंज़र** அழகான.
नेकी, स्त्री॰ நல்ல தன்மை ; நன்மை.
नेग, पु॰ விவாக காலத்தில் கொடுக்கப்படும் வெகுமானம்.
नेजा, पु॰ ஈட்டி.
नेड़े, क्रि॰ वि॰ **पास** அருகே.
नेत, पु॰ தீர்மானம். स्त्री॰ **नीयत** எண்ணம்.
नेता, पु॰ தலைவன்.
नेत्र, पु॰ கண்.
नेपथ्य, पु॰ நாடகத்திரையின் பின்புறம்.
नेफ़ा, पु॰ நாடா நுழைக்கும் துவாரம்.

नेम, पु• நியமம்.

नेमत, स्त्री• அருமையான வஸ்து; நல்ல போஜனம்; செல்வம்.

नेमी, वि• நியமப்படி நடக்கும்.

नेरे, क्रि• वि• அருகே.

नेवज, पु• நைவேத்தியம்.

नेवतना, क्रि• स• அழைக்க.

नेवता, पु• = **न्योता.**

नेवरना, क्रि• अ• முடிவடைய.

नेवला, पु• கீரிப்பிள்ளை.

नेवाज, वि• = **निवाज.**

नेवारी, स्त्री• முல்லைபோன்ற ஒரு பூ.

नेश, पु• நுனி; கொடுக்கு.

नेश्तर, पु• ரண வைத்தியக் கத்தி.

नेस्त, वि• இல்லாத;—**नाबूद** அழிவடைந்த.

नेस्ती, स्त्री• இல்லாமை; சோம்பல்.

नेह, पु• சிநேகம்.

नेही, वि• அன்புள்ள.

नै, स्त्री• மூங்கில் குழல்; நதி.

नैचा, पु• ஹுக்காவின் நீண்ட குழல்.

नैतिक, वि• நீதி சம்பந்தமான.

नैनू, पु• ஒருவிதப் பூ வேலை செய்த துணி.

नैपुण्य, पु• சாமர்த்தியம்.

नैया, स्त्री• படகு.

नैरंग, पु• / **नैरंगी, स्त्री•** } கபடம்; இந்திரஜாலம்.

नैराश्य, पु• நம்பிக்கையின்மை.

नैष्ठिक, वि• நிஷ்டையுள்ள.

नैसर्गिक, वि• இயற்கையான.

नैहर, पु• ஸ்திரீயின் பிறந்தகம்.

नोक, स्त्री• நுனி;—**दार** கூர்மையான; நுனியுள்ள.

नोक-झोंक, स्त्री• ஆடம்பரம்; புண்படுத்தும் வார்த்தை.

नोकीला, वि• = **नुकीला.**

नोच-खसोट, स्त्री• பாக்கி வைக்காமல் கொள்ளை யடிப்பது.

नोचना, क्रि• स• பிறாண்ட; பிடுங்க.

नोना, पु• உப்பு மண்.

नोनिया, पु• உப்பெடுக்கும் ஜாதி.

नोनी, स्त्री• உப்பு மண்.

नौ, वि• ஒன்பது; புதிய;—**दो ग्यारह होना** ஓட்டமெடுக்க; கம்பி நீட்ட.

नौ-उम्र, वि• யௌவன.

नौकर, पु• வேலைக்காரன்.

नौकरशाही, स्त्री० உத்தியோக வர்க்கத்தார் நடத்தும் ஆட்சி.

नौकरानी, स्त्री० வேலைக்காரி.

नौकरी, स्त्री० வேலை ; உத்தியோகம்.

नौका, स्त्री० படகு.

नौजवान, वि० இளைஞன்.

नौजवानी, स्त्री० யௌவனம்.

नौनिहाल, पु० புதிய செடி ; யௌவன புருஷன்.

नौबत, स्त्री० நிலைமை ; நகாரா.

नौबती, पु० நகாரா அடிப்பவன் ; காவற்காரன்.

नौ-ब-नौ, वि० முற்றிலும் புதிய.

नौलखा, वि० ஒன்பது லக்ஷம் விலையுள்ள.

नौ-वारिद, वि० புதிதாய் வந்த.

नौशा, पु० மணமகன்.

नौसत, पु० சிங்காரம்.

नौसादर, पु० நவச்சாரம்.

नौसिखुआ, वि० புதிதாய்க் கற்ற.

नौसेना, स्त्री० கப்பல் சேனை.

न्यस्त, वि० வைக்கப்பட்ட.

न्यारा, वि० தூரமான ; தனியான ; விசித்திரமான ; அசாதாரணமான.

न्यारे, क्रि० वि० தூரத்தில் ; தனியாய்.

न्याव, पु० நியாயம்.

न्यास, पु० வைத்தல் ; அடகு.

न्यून, वि० குறைந்த ; கீழேயுள்ள.

न्योछावर, स्त्री० = **निछावर.**

न्योतना, क्रि० स० அழைக்க.

न्योतहरी, पु० விருந்தாளி ; அழைக்கப்பட்டவன்.

न्योता, पु० அழைப்பு.

प

पंक, पु० कीचड़ சேறு.

पंकज, पु० தாமரை.

पंकिल, वि० சேறுள்ள.

पंक्ति, स्त्री० வரிசை.

पंख, पु० சிறகு.

पंखड़ी, स्त्री० பூவின் இதழ்.

पंखा, पु० விசிறி.

पंखी, पु० பக்ஷி ; சிறு விசிறி.

पँखुड़ा, पु० தோளின் கீல்.

पंखुड़ी, स्त्री० பூவின் இதழ்.

पंग, वि० நொண்டி ; மந்தமான.

पंगत, पंगति, } **स्त्री०** வரிசை ; விருந்து ; சபை.

पंगा, वि० = **पंग.**

पंगु, पंगुल, } **वि०** நொண்டி

पंच, वि• ஐந்து ; பொது ஜனம் ; பஞ்சாயத்து.

पंचनामा, पु• பஞ்சாயத்தின் தீர்ப்பு.

पंचम, वि• ஐந்தாவது.

पंचमेल, वि• ஐந்து சாமான் கள் சேர்த்த.

पंछी, पु• பறவை.

पंज, वि• ஐந்து.

पंजर, पु• எலும்புக்கூடு ; தேகம்.

पंजहज़ारी, पु• ஐயாயிரம் சிப் பாய்களுக்குப் பொறுப் பான ஒரு உத்தியோகஸ் தன்.

पंजा, पु• ஐந்து விரல்களின் சேர்க்கை ; பிடி ; செருப் பின் முன் பாகம்.

पंडा, पु• பூசாரி.

पंडिताऊ, वि• பண்டிதர் முறை யில்.

पंडितानी, स्त्री• பிராம்மண ஸ்திரீ.

पंडु, वि• வெளுத்த.

पंडुक, पु• புறு ஜாதியைச் சேர்ந்த ஒரு பறவை.

पंथ, पु• மார்க்கம் ; நடத்தை ; சம்பிரதாயம்.

पंथी, पु• வழி நடப்பவன்.

पँवरना, क्रि• अ• நீந்த.

पँवरि, स्त्री• நிலைப்படி.

पँवरिया, पु• வாசல் காப் போன் ; கட்டை.

पँवाड़ा, पु• வீணைப்ப் பெருக் கிய வர்ணனை.

पंसारी, पु• பலசரக்கு வியா பாரி.

पंसेरी, स्त्री• ஐந்து சேர் நிறு வை.

पकड़, स्त्री• பிடி ; பிடித்தல்.

पकड़ना, क्रि• स• பிடிக்க.

पकना, क्रि• अ• பழுக்க ; பக் குவமாக.

पकवान, पु• தின்பண்டம்.

पकाना, क्रि• स• சமைக்க ; பழுக்கவைக்க.

पक्का, वि• பக்குவமான ; தேர்ச்சியுள்ள ; திடமான.

पक्ष, पु• பக்கம் ; பக்ஷம் ; சிறகு.

पक्षपात, पु• பக்ஷபாதம்.

पक्षघात, पु• பார்சுவ வாயு.

पक्षी, पु• பறவை.

पखंडी, पु• =पाखंडी.

पख, स्त्री• வீணைப் வளர்த்த பேச்சு ; சண்டை.

पख़, स्त्री• வீணைக்க குற்றம் கண்டு பிடித்தல்.

पखवारा-पु• பக்ஷம் (15 நாள்).

पखारना, क्रि• स• அலம்ப.

पखाल, स्त्री॰ தண்ணீர்ப்பை ; துருத்தி.

पखावज, स्त्री॰ சிறு மிருதங்கம்.

पखुरी, स्त्री॰ பூ இதழ்.

पखेरू, पु॰ பறவை.

पग, पु॰ பாதம் ; காலடி.

पगडंडी, स्त्री॰ ஒற்றையடிப் பாதை.

पगड़ी, स्त्री॰ தலைப்பாகை.

पगतरी, स्त्री॰ பாதரக்ஷை.

पगरा, पु॰ காலடி.

पगला, वि॰ = पागल.

पगा, पु॰ துப்பட்டா.

पगाह, स्त्री॰ காலை.

पगुराना, क्रि॰ अ॰ அசை போட.

पचड़ा, पु॰ சச்சரவு.

पचना, क्रि॰ अ॰ ஜீரணம் ஆக.

पचाना, क्रि॰ स॰ ஜீரணமாக்க.

पच्चड़, पच्चर, } पु॰ ஆப்பு.

पच्ची, स्त्री॰ கல் பதிப்பு ;— कारी स्त्री॰ கல் பதித்தல்.

पच्छिम, पु॰ = पश्चिम.

पच्छी, पु॰ பக்ஷி.

पछड़ना, क्रि॰ अ॰ சண்டையில் தோற்க.

पछताना, क्रि॰ अ॰ பச்சாத்தாபப்பட.

पछतावा, पु॰ பச்சாத்தாபம்.

पछवाँ, वि॰ மேற்கு திசையிலிருந்து வரும்.

पछाँह, पु॰ மேல்நாடு.

पछाड़, स्त्री॰ பிரக்ஞையற்று விழுதல் ;— खाना மூர்ச்சித்து விழ.

पछाड़ना, क्रि॰ स॰ வீழ்த்த.

पछाहीं, वि॰ மேல் நாட்டைச் சேர்ந்த.

पछुवाँ, वि॰ = पछवाँ.

पछोड़ना, क्रि॰ स॰ தானியம் முதலியவைகளைப் புடைக்க.

पज़मुर्दा, वि॰ வாடிய.

पजावा, पु॰ செங்கல் சூளை.

पटंबर, पु॰ பட்டு வஸ்திரம்.

पट, पु॰ வஸ்திரம் ; கதவு. वि॰ குப்புறக் கிடக்கும் ; = पड़ना குறைந்து போக, படுத்துப் போக.

पटकना, क्रि॰ स॰ வேகமாய்க் கீழே போட ; குஸ்தியில் வீழ்த்த.

पटका, पु॰ இடுப்பில் அணியும் பெல்டு.

पटतर, पु॰ சமத்தன்மை ; உபமானம்.

पटना, क्रि॰ अ॰ பள்ளம் நிரம்ப ; மனம் ஒப்ப.

पटपटाना, क्रि॰ अ॰ துடிக்க.

पटपर, वि॰ சமதளமான. **पु॰** மிகப் பாழான இடம்.

पटरा, पु॰ பலகை.

पटरानी, स्त्री॰ பட்டத்து ராணி.

पटरी, स्त्री॰ சிறு பலகை; எழுதும் பலகை; தெரு ஓரத்தி லுள்ள நடை பாதை.

पटल, पु॰ கூரை; திரை; பலகை.

पटवारगरी, स्त्री॰ கிராமக் கண க்கனின் வேலை.

पटवारी, पु॰ கிராமக் கணக் கன்.

पटवास, पु॰ கூடாரம்.

पटा, पु॰ ஆஸனம்; ஆயுதம்.

पटाका, पु॰ பட்டாசு.

पटाना, क्रि॰ स॰ பரப்ப; தார்சு செய்ய; கடன் தீர்க்க; தண்ணீர் பாய்ச்ச.

पटिया, स्त्री॰ கட்டிலின் சட் டம்; வகிடு; எழுதும் பலகை.

पटीखना, क्रि॰ स॰ பொய் புர ட்டு சொல்லித் தனக்கு அனுகூலமாக்கிக் கொள்ள.

पटु, वि॰ சாமர்த்தியமுள்ள.

पटुआ, पु॰ पटुवा சணல்.

पटुका, पु॰ துப்பட்டி.

पटुता, स्त्री॰ நிபுணத்துவம்.

पटेबाज़, पु॰ சிலம்பக்காரன்; துஷ்டன்.

पटेल, पु॰ கிராமத் தலைவன்.

पट्ट, पु॰ ஆஸனம்; சாஸனம் எழுதும் உலோகத் தகடு. **वि॰** முக்கியமான.

पट्टन, पु॰ பட்டினம், நகரம்.

पट्टा, पु॰ பட்டா (பத்திரம்); நாயின் கழுத்துப்பட்டை; ஆஸனம்; சேவகனின் வில்லை.

पट्टी, स्त्री॰ கட்டிலின் மேல் சட்டம்; துணியின் கரை; பங்கு; எழுதும் பலகை; கெட்ட உபதே சம்; சிப்பாய்கள் காலில் சுற்றிக்கொள்ளும் அகன்ற நாடா;—**दार** பங்காளி.

पट्टू, पु॰ ஒருவித கம்பளித் துணி.

पट्ठा, पु॰ பயில்வான்; நன்கு வளர்ந்த மனிதன்.

पठन, पु॰ படித்தல்.

पठनीय, वि॰ படிக்கத் தகுந்த.

पठाना, क्रि॰ स॰ அனுப்ப.

पठावन, पु॰ தூதன்.

पठित, वि॰ படித்து முடித்த; எழுதப் படிக்கத் தெரிந்த;

விவரமாய்ப் படிக்கவேண்டிய (detailed).

पढ़ता, पु॰ விகிதம்.

पढ़ताल, स्त्री॰ சோதனை ; விசாரணை.

पढ़तालना, क्रि॰ स॰ சோதிக்க ; விசாரிக்க.

पढ़ती, स्त्री॰ தரிசாய் விடப்பட்ட நிலம்.

पढ़ना, क्रि॰ अ॰ விழ ; படுக்க.

पढ़पढ़ाना, क्रि॰ अ॰ துடிக்க.

पढ़पोता, पु॰ கொள்ளுப் பேரன்.

पढ़वा, स्त्री॰ பிரதமை.

पढ़ाव, पु॰ பிரயாணிகள் தங்குமிடம்.

पढ़ोस, पु॰ அக்கம்பக்கம்.

पढ़ोसी, पु॰ அக்கம்பக்கத்தவர்.

पढ़ना, क्रि॰ स॰ படிக்க.

पढ़वाना, क्रि॰ स॰ படிக்கச் செய்ய.

पढ़ाई, स्त्री॰ படித்தல் ; கற்பித்தல்.

पढ़ाना, क्रि॰ स॰ கற்பிக்க.

पण, पु॰ சூதாட்டம் ; வாக்குத் தத்தம்.

पण्य, वि॰ விற்பனைக்கு லாயக்கான ; புகழத் தக்க.

पण्यशाला, स्त्री॰ கடை.

पतंग, पु॰ காற்றாடி ; அந்திப் பூச்சி.

पत, पु॰ எஜமானன். स्त्री॰ வெட்கம் ; மரியாதை.

पतझड़, स्त्री॰ இலையுதிர் காலம்.

पतन, पु॰ வீழ்ச்சி ; அழிவு ; —शील விழுகிற.

पतनोन्मुख, वि॰ விழப்போகிற.

पत-पानी, पु॰ கௌரவம்.

पतला, वि॰ மெலிந்த ; அதிக ஜலம் கலந்த அல்லது அதிக திரவமான.

पतलून, पु॰ நிஜார்.

पतवार, स्त्री॰ படகின் சுக்கான்.

पता, पु॰ விலாசம் ; தகவல்.

पताका, स्त्री॰ ஜண்டா.

पताकिनी, स्त्री॰ சேனை.

पताल, पु॰ =पाताल.

पति, पु॰ கணவன் ; எஜமானன்.

पतित, वि॰ வீழ்ச்சியடைந்த ; அற்பமான.

पतियाना, क्रि॰ स॰ நம்ப.

पतोली, स्त्री॰ தவலை.

पतुरिया, स्त्री॰ வேசி.

पतोह, **पतोहू**, स्त्री॰ நாட்டுப்பெண், மருமகள்.

पत्तर, पु॰ உலோகத்தகடு.

पत्तल, स्त्री॰ சாப்பிடும் தையல் இலை.

पत्ता, पु• இலை.

पत्ती, स्त्री• சிறு இலை.

पत्थ, पु• पथ्य பத்தியம்.

पत्थर, पु• கல் ; ஆலங்கட்டி.

पत्र, पु• இலை ; கடிதம் ; சமாசாரப் பத்திரிகை.

पत्रकार, पु• பத்திரிகாசிரியர்.

पत्रव्यवहार, पु• கடிதப் போக்குவரத்து.

पत्रा, पु• பஞ்சாங்கம்.

पत्रिका, स्त्री• கடிதம் ; சமாசாரப் பத்திரிகை

पत्री, स्त्री கடிதம் ; சிறு கட்டுரை.

पथ, पु• வழி.

पथराना, क्रि• अ• கெட்டியாக.

पथरी, स्त्री• கல்ச் சட்டி.

पथरीला, वि• பாறைப் பாங்கான.

पथिक, पु• வழிப்போக்கன்.

पद, पु• பதவி ; உத்தியோகம் ; பாதம் ; கால் சுவடு.

पदचर, स्त्री• கால் நடையாய்ச் செல்பவன்.

पदच्छेद, पु• பதம் பிரித்தல்.

पदच्युत, वि• பதவியிலிருந்து விலக்கப்பட்ட.

पदत्राण, पु• செருப்பு.

पददलित, वि• நசுக்கப்பட்ட ; அமுக்கப்பட்ட.

पदवी, स्त्री• பட்டம் ; பதவி.

पदाधिकारी, पु• உத்தியோகஸ்தன்.

पदाना, क्रि• स• மிகவும் தன் புறுத்த.

पदार्पण, पु• விஜயம் செய்தல்.

पदावली, स्त्री• கீர்த்தனங்கள்.

पद्धति, स्त्री• முறை ; வழி.

पद्म, पु• தாமரை.

पद्मराग, पु• மாணிக்கம்.

पद्मिनी, स्त्री• சிறு தாமரை.

पद्य, पु• கவிதை.

पधारना, क्रि• अ• எழுந்தருள.

पन, पु• வாக்குத் தத்தம்.

पनघट, पु• நீர் எடுக்கும் துறை.

पनच, स्त्री• வில் நாண்.

पनचक्की, स्त्री• ஜலம் மோதுவதால் சுற்றும் இயந்திரம். (water-mill.)

पनडुब्बा, स्त्री• ஜலத்தில் மூழ்குபவன் ; மீன் கொத்திப் பறவை.

पनडुब्बी, स्त्री• நீர் மூழ்கிக் கப்பல் (Sub-marine)

पनपना, क्रि• अ• செழிப்படைய ; முன்னேற.

पनबट्टा, पु• வெற்றிலைப் பெட்டி.

पनवाड़ी, पु• வெற்றிலைக் காரன்.

पनस, पु• பலாப்பழம்.

पनसारी, पु• = **पंसारी.**

पनसेरी, स्त्री• = **पंसेरी.**

पनहा, पु• துணியின் அகலம்; தாத்பர்யம்.

पनही, स्त्री• செருப்பு.

पना, पु• மாம்பழம் புளியம் பழம் முதலியவற்றின் ரஸத்தால் செய்யும் ஒரு சர்பத்.

पनाला, पु• = **परनाला.**

पनाह, स्त्री• शरण அடைக்கலம்.

पनिहा, वि• நீரில் வாழும்; நீர் கலந்த.

पनीर, पु• பாலாடைக் கட்டி.

पनीला,, वि• நீர் கலந்த.

पन्नग, पु• பாம்பு; மரகதம்.

पन्ना, पु• மரகதம்.

पन्नी, स्त्री• குருநாத்தகடு.

पपड़ा, पु• / **पपड़ी, स्त्री•** ரொட்டி முதலியவற்றின் மேலேயிருக்கும் பொருக்கு.

पपया, पपीता, புபப்பாளிப் பழம்.

पपीहा, पु• சாதகப் பக்ஷி.

पपोटा, पु• पलक கண்ணிமை.

पय, पु• பால்; நீர்.

पयद, पु• = **पयोद.**

पयस्विनी, स्त्री• கறவைப் பசு; நதி.

पयान, पु• பிரயாணம்.

पयाम, पु• தூது; செய்தி.

पयार, पयाल, புவைக்கோல்.

पयोद, पु• மேகம்.

पयोधर, पु• ஸ்தனம்; மேகம்; குளம்; மலை.

पयोधि, पयोनिधि, புசமுத்திரம்.

परंच, अ• இன்னமும்; இருந்தபோதிலும்.

परंतप, वि• விரோதிகளை வருத்தும்; புலன்களை வென்ற.

परंतु, अ• ஆனால்.

परंपरागत, वि• பரம்பரையாய் நடக்கும்.

पर, वि• பிறருடைய. **अ•** ஆனால்; மேல். **पु•** சிறகு.

परकना, क्रि• अ• பழக்கம் ஏற்படட.

परकाजी, वि• பரோபகாரி.

परकाना, क्रि• स• பழக்கம் ஏற்படுத்த.

परकार, पु• வட்டம் வரையும் கருவி (Compasses).

परकाला, पु॰ ஏணி ; நிலைப் படி.

परकास, पु॰ = प्रकाश.

परकासना, क्रि॰ स॰ பிரகாசிக்க.

परकीय, वि॰ பிறரைச் சேர்ந்த.

परकोटा, पु॰ கோட்டைச் சுவர்.

परख, स्त्री॰ சோதனை ; அடையாளம்.

परखना, क्रि॰ स॰ பரீக்ஷிக்க.

परखाना, क्रि॰ स॰ பரீக்ஷிக்கச் செய்ய.

परगना, पु॰ ஜில்லா.

परचना, क्रि॰ अ॰ = परकना.

परचा, पु॰ காகிதத் துண்டு ; கடிதம் ; பரீக்ஷை கேள்விக் காகிதம்.

परचाना, क्रि॰ स॰ = परकाना.

परचून, पु॰ அரிசி பருப்பு முதலிய மளிகை சாமான்கள்.

परचूनी, पु॰ மளிகைக் கடைக்காரன்.

परछना, क्रि॰ स॰ ஆரதி எடுத்து திருஷ்டி கழித்தல்.

परछाईं, स्त्री॰ நிழல் ; பிரதிபிம்பம்.

परतंत्र, वि॰ பிறருக்குக் கீழ்ப்பட்ட.

परत, स्त्री॰ மடிப்பு.

परतो, स्त्री॰ தரிசு நிலம்.

परत्व, पु॰ பிறருடையதாயிருத்தல்.

परथन, पु॰ ரொட்டி அல்லது அப்பளம் இடும்போது தொட்டுக் கொள்ளும் மா.

परदा, पु॰ படுதா ; திரை ; மறைவு ; ஸ்திரீகளை அந்தப்புரத்தில் வைத்திருக்கும் பழக்கம்.

परदाज़, पु॰ அலங்காரம் ; பூவேலை.

परदाज़ी, स्त्री॰ அலங்கரிக்கும் வேலை ; பூவேலை செய்தல்.

परदादा, पु॰ கொள்ளுப் பாட்டன் (தகப்பன் முறையில்.)

परदा-नशीन, वि॰ படுதா மறைவில் வசிக்கும்.

परदेश, पु॰ அயல் நாடு.

परदेशी, वि॰ அயல் நாட்டு.

परधाम, पु॰ வைகுண்டம்.

परनाला, पु॰ சாக்கடை.

परपंची, वि॰ சண்டையிடும் ; துஷ்ட.

परपट, पु॰ சமபூமி.

परपराना, क्रि॰ अ॰ எரிச்சலெடுக்க.

परपीड़क, पु॰ பிறருக்குத் துக்கம் விளைவிப்பவன்.

परपोता, पु॰ கொள்ளுப் பேரன். (மகன் வழி.)

परमान, पु॰ பிரமாணம்; அளவு; எல்லை.

परमार्थी, वि॰ உண்மையைத் தேடும்; முக்தியை நாடும்.

परवर, वि॰ காப்பாற்றும்.

परवरदा, वि॰ வளர்க்கப்பட்ட.

परवरदिगार, पु॰ வளர்ப்பவன்; கடவுள்.

परवरिश, स्त्री॰ पालन பரிபாலனம்.

परवल, पु॰ கோவைக்காய் போன்ற ஒரு காய்.

परवा, स्त्री॰ பரவா.

परवानगी, स्त्री॰ अनुमति அனுமதி.

परवाना, पु॰ அனுமதிச் சீட்டு; விளக்குப் பூச்சி.

परवाह, स्त्री॰ பரவா.

परश, पु॰ தொடுதல்.

परशु, पु॰ கோடரி.

परस, पु॰ =परश.

परसन, पु॰ தொடுதல்.

परसना, क्रि॰ स॰ தொட; பரிமார.

परसाल, पु॰ சென்ற வருஷம்; வரும் வருஷம்.

परसों, पु॰ முந்தாநாள்; நாளை நின்று.

परस्त, वि॰ பூஜை செய்யும்.

परिस्तिश, स्त्री॰ பூஜை.

परहरना, क्रि॰ स॰ தியாகம் செய்ய.

परहेज़, पु॰ பத்தியம்; விலக்கு; **गार** பத்தியம் செய்பவன்; தோஷத்தி லிருந்து விலகியிருப்பவன்.

परहेलना, क्रि॰ स॰ அவமதிக்க.

परांठा, पु॰ =परौठा.

पराकाष्ठा, स्त्री॰ सीमा எல்லை.

पराक्रम, पु॰ பலம்; ஆண்மை.

पराक्रमी, वि॰ பலமுள்ள; தைரியமுள்ள; முயற்சியுள்ள.

पराग, पु॰ மகரந்தம்;—**केसर** பூந்தாது.

पराजय, स्त्री॰ हार தோல்வி.

पराजित, वि॰ தோற்கடிக்கப் பட்ட.

परात, स्त्री॰ தாம்பாளம்.

पराना, क्रि॰ अ॰ ஓட.

पराभव, पु॰ தோல்வி; இகழ்ச்சி.

पराभूत, वि॰ தோற்கடிக்கப் பட்ட ; நஷ்டமான.

परामर्श, पु॰ எண்ணம் ; ஆலோசனை.

पराया, वि॰ பிறருடைய ; அன்னிய.

परास्त, वि॰ தோற்கடிக்கப் பட்ட.

पराह्न, पु॰ பிற்பகல்.

परिंदा, पु॰ பக்ஷி.

परिकर, पु॰ கட்டில் ; பரிவாரம் ; கூட்டம்.

परिक्रमा, स्त्री॰ பிரதக்ஷிணம்.

परिखन, वि॰ ரக்ஷிக்கும்.

परिखा, स्त्री॰ அகழி.

परिग्रह, पु॰ தோழர் ; அண்டி யிருப்பவர்.

परिगृहीत, वि॰ ஒப்புக் கொண்ட ; கலந்த.

परिग्रह, पु॰ பெறுதல் ; விவாகம்.

परिचय, पु॰ அறிமுகம் ; பரிச்சயம்.

परिचर, पु॰ வேலைக்காரன்.

परिचर्या, स्त्री॰ சேவை ; நோயாளிக்குச் செய்யும் சேவை.

परिचायक, पु॰ அறிமுகப் படுத்துபவன்.

परिचार, पु॰ தொண்டு.

परिचारक, पु॰ =**परिचर**.

परिचारिका, स्त्री॰ வேலைக்காரி.

परिचालक, पु॰ நடத்துபவன்.

परिचालन, पु॰ நடத்துதல்.

परिचालित, वि॰ நடத்தப் பட்ட.

परिचित, वि॰ தெரிந்த ; பழகிய ; அறிமுகமான.

परिच्छद, पु॰ மூடும் துணி ; உடை ; அரசனின் சேவகன்.

परिच्छन्न, वि॰ மூடப்பட்ட ; சுத்தமாக்கப்பட்ட.

परिच्छिन्न, वि॰ எல்லையில் அடங்கிய ; பிரிக்கப்பட்ட.

परिच्छेद, पु॰ பிரிவு ; அத்தியாயம்.

परिछाहीं, स्त्री॰ =**परछाईं**.

परिजन, पु॰ பரிவாரம் ; கூடவே இருக்கும் வேலைக்காரன்.

परिज्ञान, पु॰ பூர்ண ஞானம்.

परिणत, वि॰ வணங்கிய ; மாற்றப்பட்ட.

परिणति, स्त्री॰ மாற்றுதல்.

परिणय, पु॰ விவாகம்.

परिणाम, पु॰ முடிவு ; மாறுதல் ; மாற்றுதல்.

परिणीत, वि॰ விவாகமான ; முடிந்த.

परिताप, पु॰ சூடு ; துக்கம் ; பச்சாத்தாபம்.

परितुष्ट, वि॰ மிகத் திருப்தி யான ; சந்தோஷமான.

परितोष, पु॰ திருப்தி ; சந்தோஷம்.

परित्यक्त, वि॰ விடப்பட்ட ; விலக்கப்பட்ட.

परित्याग, पु॰ விட்டு விடுதல்.

परित्याज्य, वि॰ விட்டு விடக் கூடிய.

परित्राण, पु॰ **बचाव**, தப்பித்தல்.

परिधान, पु॰ ஆடையணிதல் ; ஆடை.

परिधि, स्त्री॰ சுற்றளவு ; மண்டலம் ; துணி.

परिपक्व, वि॰ நன்றாய் பக்குவமான ; நன்றாய் ஜீர்ணமான ; திறமை வாய்ந்த.

परिपाक, पु॰ சமைத்தல் ; ஜீர்ணமாதல் ; திறமை.

परिपाटी, स्त्री॰ நியமம் ; முறை.

परिपुष्ट, वि॰ நன்றாய் போஷிக்கப்பட்ட.

परिपोषण, पु॰ பரிபாலனம் ; புஷ்டி செய்தல்.

परिप्लुत, वि॰ முழுகிய ; நனைந்த.

परिभव, **परिभाव**, } पु॰ அவமரியாதை.

परिभाषा, स्त्री॰ பரிபாஷை. (definition).

परिभूत, वि॰ தோல்வியடைந்த ; அவமதிக்கப்பட்ட.

परिमल, पु॰ பரிமளம், வாசனை.

परिमाण, पु॰ அளவு ; நிறுவை ; சுற்றளவு.

परिमार्जन, पु॰ அலம்புதல் ; தேய்த்தல் ; பரிசோதனை.

परिमार्जित, वि॰ கழுவப்பட்ட ; தேய்க்கப்பட்ட.

परिमित, वि॰ எல்லையில் அடங்கிய ; ஏற்றத் தாழ்வு இல்லாத ; குறைந்த.

परिमिति, स्त्री॰ அளவு ; நிறுவை ; எல்லை.

परिमेय, वि॰ அளக்கக் கூடிய ; நிறுக்கக் கூடிய ; எல்லையுள்ள.

परिरंभ, **परिरंभण** } पु॰ அணைத்துக் கொள்ளல்.

परिवर्तन, पु॰ மாறுதல்.

परिवर्तित, वि॰ மாற்றப்பட்ட.

परिवर्ती, वि॰ மாறும் சுபாவமுள்ள ; மாற்றுகிற.

परिवर्द्धन, पु॰ விருத்தி.

परिवा, स्त्री॰ பிரதமை.

परिवार, पु॰ குடும்பம் ; குலம்.

परिवृत, वि॰ மூடப்பட்ட.

परिवेष, परिवेषण, } पु॰ சுற்றுச் சுவர், கோட்டைச் சுவர்.

परिवेष्टन, पु॰ நாலா புறமும் சூழ்தல்.

परिव्राज, परिव्राजक, } पु॰ அலைந்து கொண்டே இருக்கும் சன்னியாசி.

परिशिष्ट, वि॰ மிஞ்சிய. पु॰ அனுபந்தம்.

परिशीलन, पु॰ ஆழ்ந்து படித்தல்.

परिशोध, पु॰ பூர்ண சுத்தி; பூராக் கடன் தீர்ப்பு.

परिश्रम, पु॰ உழைப்பு; களைப்பு.

परिश्रमी, वि॰ உழைக்கும்.

परिश्रांत, वि॰ களைத்த.

परिषत, स्त्री॰ சபை; சமூகம்.

परिषद्, स्त्री॰ சபை; சமூகம்; அங்கத்தினர்; தர்பாரி.

परिष्कार, पु॰ சுத்தப் படுத்துதல்.

परिष्कृत, वि॰ சுத்தமாக்கப் பட்ட; கழுவப்பட்ட.

परिस्तान, पु॰ கந்தர்வலோகம்.

परिस्फुट, वि॰ வெளிப்படையான; நன்றாய் மலர்ந்த.

परिहरण, पु॰ பலாத்காரமாய் பிடுங்கிக் கொள்ளுதல்; விட்டு விடுதல்.

परिहास, पु॰ சிரிப்பு; பரிகாசம்.

परिहार, पु॰ பரிகாரம்; மாற்று; விட்டு விடுதல்; இகழ்ச்சி.

परिहार्य, वि॰ பரிகாரம் செய்யத் தகுந்த; தியாகிக்கத் தக்க.

परी, स्त्री॰ கந்தர்வ ஸ்திரீ; வெகு அழகானவள்.

परीक्षक, पु॰ பரீக்ஷை செய்பவன்.

परीज़ाद, वि॰ வெகு அழகான.

परुष, वि॰ கொடூரமான; பிடியாத.

परे, पु॰ அந்தப் பக்கம். अ॰ வெளியே; மேலே; பிறகு.

परेई, स्त्री॰ பெண் புறு.

परेखना, क्रि॰ स॰ சோதிக்க.

परेवा, स्त्री॰ பெண் புறு,

परेशान, वि॰ குழப்பமான; திகிலடைந்த.

परेशानी, स्त्री॰ குழப்பம்; திகில்.

परोक्ष, पु॰ பிரத்யக்ஷமில்லாமை; பரம ஞானி.

परोसना, क्रि॰ स॰ பரிமாற.

परोसा, पु॰ எடுப்புச் சாப்பாடு.

परौठा, पु॰ நெய் தடவிச் செய்யப்பட்ட 'சப்பாத்தி'.
पर्जन्य, पु॰ மேகம்.
पर्ण, पु॰ இலை ; ஆலிலை.
पर्णकुटी, पर्णशाला, } स्त्री॰ குடிசை.
पर्त, स्त्री॰ = **परत**
पर्दा, पु॰ = **परदा**.
पर्यंक, पु॰ கட்டில்.
पर्यंत, अ॰ **तक** வரைக்கும்.
पर्यटन, पु॰ சுற்றுதல், அலைதல் ; பிரயாணம்.
पर्यवसान, पु॰ அந்த முடிவு.
पर्याप्त, वि॰ போதுமான.
पर्याय, पु॰ சம அர்த்தமுள்ள வார்த்தை ; கிரமம்.
पर्यालोचना, स्त्री॰ பூர்ண விசாரணை.
पर्युपासक, पु॰ வேலைக்காரன்.
पर्युपासन, पु॰ சேவை.
पर्व, पु॰ புண்ணிய காலம் ; சமயம் ; உத்சவம் ; பங்கு.
पर्वत, पु॰ மலை.
पर्वतीय, वि॰ மலை நாட்டு.
पर्वरिश, स्त्री॰ போஷணை.
पर्हेज़, पु॰ = **परहेज़**.
पलंग, पु॰, கட்டில் ; = **पोश** கட்டில் விரிப்பு.
पलंगिया, स्त्री॰ சிறு கட்டில்.
पल, पु॰ நிமிஷம் ; க்ஷணம்.
पलक, स्त्री॰ கண் ணிமை ; க்ஷணம்.
पलका, पु॰ கட்டில்.
पलटन, स्त्री॰ சேனை ; சேனையில் ஒரு பங்கு.
पलटना, क्रि॰ अ॰ புரள ; மாற. क्रि॰ स॰ புரட்ட ; திருப்பித் தர.
पलटा, पु॰ மாறுதல் ; பதிலுக்குப் பதில்.
पलटाना, क्रि॰ स॰ திருப்பித் தர ; மாற்ற.
पलड़ा, पु॰ தராசுத் தட்டு.
पलथी, स्त्री॰ சப்பளம் ; —**मारकर बैठना** சப்பளம் போட்டு உட்கார.
पलना, क्रि॰ अ॰ போஷிக்கப்பட.
पलवाना, क्रि॰ स॰ போஷிக்கச் செய்ய.
पलस्तर, पु॰ காரைப்பூச்சு ; பிளாஸ்திரி.
पलाना, क्रि॰ अ॰ ஓட.
पलायन, पु॰ ஓடுதல்.
पलायित, वि॰ ஓடின.
पलास, पु॰ ஒருவித மரம்.
पलित, वि॰ கிழண்ட ; நரைத்த.
पली, स्त्री॰ கரண்டி, அகப்பை.

पलोता, पु• திரி. **वि•** மிகக் கோபமான.

पलोद, वि• அசுத்தமான; அசிங்கமான. पु• பூதம்.

पलुआ, वि• வளர்க்கப்பட்ட.

पलोटना, क्रि• स• காலைப் பிடிக்க. क्रि• अ• துடிக்க.

पल्लव, पु• கொழுந்து.

पल्लवित, वि• துளிர்த்த.

पल्ला, पु• தூரம்; தராசுத் தட்டு; வேஷ்டித் தலைப்பு;—**छुड़ाना** சம்பந்தத்தை நீக்கிக் கொள்ள; —**बांधना** மணம் புரிய.

पल्ली, स्त्री சிறு கிராமம்; குடிசை.

पल्लौ, पु• = **पल्लव**.

पवन, पु• காற்று; சுவாசம்; —**चक्की** காற்று மோதுவதால் சுழலும் யந்திரம் (wind-mill);—**चक्र** சுழல் காற்று.

पवाना, क्रि• स• உண்ணக் கொடுக்க.

पवि, पु• இடி; மின்னல்.

पवित्र, वि• சுத்தமான.

पशम, स्त्री• ஒருவித மிருதுவான ஆட்டு ரோமம்.

पशमीना, पु• மிருதுவான ஆட்டு ரோமத்தால் நெய்த துணி.

पशु, पु• மிருகம்.

पशुता, स्त्री• மிருகத் தன்மை.

पश्चात्, अ• **बाद**, பிறகு.

पश्चिम, पु• மேற்கு.

पश्चिमी, वि• மேற்கு திசையைச் சேர்ந்த.

पश्चिमोत्तर, वि• வட மேற்கு;

पशमीना, पु• = **पशमीना**.

पसंघा, पु• = **पासंग**.

पसंद, वि• பிரியமான.

पसंदीदा, वि• பிரியப்பட்ட.

पस, अ• பிறகு; கடைசியில்; அதனால்.

पसर, पु• சராங்காயளவு; உள்ளங்கையில் கொள்ளும் அளவு.

पसरना, क्रि• अ• பரவ; கால் நீட்டிப் படுக்க.

पसरहट्टा, पु• பலசரக்குக் கடைத்தெரு.

पसराना, क्रि• स• பரப்பச் செய்ய.

पसली, स्त्री• விலா எலும்பு.

पसाउ, पु• பிரசாதம்.

पसाना, क्रि• स• கஞ்சி வடிக்க.

पसार, पु• பரப்பு; **विस्तार**·णम்.

पसारना, क्रि॰ स॰ பரப்ப.
पसाव, पु॰ கஞ்சி.
पसावन, पु॰ = पसाव.
पसीजना, क्रि॰ अ॰ மனம் உருக ; வியர்க்க.
पसीना, पु॰ வியர்வை.
पसेरी, स्त्री॰ ஐந்து சேர் நிறுவை.
पसेव, पु॰ வியர்வை.
पसोपेश, पु॰ முன் பின் யோசனை ; தயக்கம்.
पस्त, वि॰ தோற்ற ; களைத்த.
पस्त-हिम्मत, वि॰ பயந்த.
पहुँसुल, स्त्री॰ **हसिया** அறுவா மணை.
पहचान, स्त्री॰ அடையாளம் ; பரிசயம்.
पहनना, क्रि॰ अ॰ உடுத்திக் கொள்ள.
पहनाई, स्त्री॰ அணிதல்.
पहनाना, क्रि॰ अ॰ உடுத்த.
पहनावा, पु॰ ஆடை.
पहर, पु॰ ஜாமம் ; மூன்று மணி காலம்.
पहरना, क्रि॰ स॰ = पहनना.
पहरा, पु॰ பாரா, காவல்.
पहराना, क्रि॰ स॰ = पहनाना.
पहरावनी, स्त्री॰ சிறியவருக்கு இனமர்க்கக் கொடுக்கும் ஆடை.
पहरी, पु॰ காவல்காரன்.
पहल, पु॰ பக்கம் ; காரிய ஆரம்பம்.
पहलवान, पु॰ பயில்வான்.
पहला, वि॰ முதலாவது.
पहलू, पु॰ பக்கம் ; பக்ஷம்.
पहले, क्रि॰ वि॰ முதலில் ; —**पहल** முதல் முதலாக ; எல்லாவற்றிற்கும் முதலில்.
पहलौठा, पु॰ தலைச்சன் (பையன்).
पहाड़, पु॰ மலை ; வெகு கஷ்டமான காரியம்.
पहाड़ा, पु॰ பெருக்கல் வாய்ப்பாடு.
पहाड़ी, वि॰ மலை நாட்டைச் சேர்ந்த.
पहिचान, स्त्री॰ = पहचान.
पहिया, पु॰ சக்கரம்.
पहिरावनी, स्त्री॰ = पहनावा.
पहिला, वि॰ पहला.
पहिले, क्रि॰ वि॰ = पहले.
पहुँच, स्त्री॰ எட்டும் தூரம் ; பிரவேசம், வந்து சேர்ந்த தகவல்.
पहुँचना, क्रि॰ अ॰ போய்ச் சேர ; எட்ட.
पहुँचा, पु॰ மணிக்கட்டு.
पहुँचाना, क्रि॰ स॰ சேர்ப்பிக்க.

पहुँची, स्त्री० மணிக் கட்டில் அணியும் ஆபரணம்.

पहुना, पु०, पाहुना, விருந்தாளி.

पहुनाई स्त्री० விருந்தாளியா யிருத்தல் ; விருந்தாளி உபசாரம்.

पहेली, स्त्री० புதிர் ; விடுகதை.

पांक, पु० कीचड़ சேறு.

पांख, पु० = पंख.

पांखी, स्त्री० அந்திப் பூச்சி.

पांखुरी, स्त्री० = पंखड़ी.

पांजर, पु० = पंजर.

पांडु, पु० வெளுத்த தன்மை ; பித்தப் பாண்டு என்னும் நோய்.

पांडुलिपि, स्त्री० கையெழுத்துப் பிரதி.

पांति, स्त्री० வரிசை.

पांथनिवास, पु० சாவடி ; சத்திரம்.

पांय, पु० பாதம்.

पांयँता, पु० கட்டிலின் கால் மாட்டு.

पांव, पु० கால் ; பாதம் ;—**पांव** கால் நடையாய்.

पांवरी, स्त्री० ஏணி ; படி.

पांसा, पु० சொக்கட்டான்.

पांहा, क्रि० वि० पास கிட்ட.

पा, पु० பாதம்.

पाई, स्त्री० தம்பிடி.

पाक, पु० சமைத்தல் ; சமையல் ; ஜீரணம். **वि०** சுத்தமான.

पाक-दामन, वि० நன்னடத்தையுள்ள ; தோஷமற்ற.

पाकर, पु० நாட்டு அத்தி.

पाकीज़गी, स्त्री० சுத்தம்

पाकीज़ा, वि० சுத்தமான.

पाखंड, पु० ஏமாற்றம் ; ஆடம்பரம் ; பொய் நடத்தை.

पाखंडी, पु० வஞ்சகன் ; ஆஷாடபூதி.

पाख, पु० பக்ஷம் (15 நாள்).

पाख़ा, पु० மூலை ; ஓரம்.

पाख़ाना, पु० टट्टी மலம் ; மலங் கழிக்குமிடம்.

पाग, स्त्री० தலைப்பாகை ; சர்க்கரைப் பாகு.

पागना, क्रि० स० ஜீராவில் போட.

पागल, वि० பைத்தியம் பிடித்த ;—**ख़ाना,** பைத்திய ஆஸ்பத்திரி.

पागुर, पु० அசை போடுதல் ; —**करना** அசைபோட.

पाचक, वि० ஜீர்ண சக்தியை விருத்தியாக்கும்.

पाचन, पु० ஜீரணம்.

पाछ, स्त्री० மரம் அல்லது மிருகத்தை கத்தியால் கீறுதல்.

पाछना, क्रि० स० அம்மை குத்த.

पाजामा पु० நிஜார்.

पाजी, पु० போக்கிரி ; துஷ்டன்.

पाज़ेब, स्त्री० சலங்கை.

पाटंबर, पु० பட்டு வஸ்திரம்.

पाट, पु० பட்டு ; ராஜ ஆசனம் ; அகலம் ; துணி.

पाटना, क्रि० स० பள்ளத்தை நிரப்ப ; கூரை போட.

पाटव, पु० சாமர்த்தியம் ; திடத்தன்மை.

पाटी, स्त्री० வழக்கம் ; நியமம். **पु०** மாணவர் எழுதும் பலகை ; கட்டிலின் நீளச் சட்டம்.

पाठ, पु० பாடம் ; படித்தல்.

पाठक, पु० படிப்பவன் ; கற்பிப்பவன்.

पाठा, पु० பலசாலி ; கொழுத்தவன்.

पाठी, पु० படிப்பவன்.

पाठ्य, वि० படிக்கத் தகுந்த ; கற்பிக்கப்படுகிற.

पाड, पु० வேஷ்டியின் கரை ; தூக்குமரப்பலகை ; வயலில் காவல் காற்பதற்கான மேடை.

पाड़, पु० ஆசனப்பலகை ; காவல் மேடை.

पाणि, पु० கை.

पात, पु० விழுதல் ; வீழ்த்துதல் ; அழிவு ; இலை.

पातक, पु० பெரும் பாவம்.

पातकी, वि० மகா பாபி.

पातर, स्त्री० தைத்த இலை.

पातापा, पातात्रा, } **पु०** மேஜோடு.

पाती, स्त्री० கடிதம் ; இலை.

पातुर, स्त्री० வேசி.

पात्र, पु० பாத்திரம் ; தகுதியுள்ளவன்.

पाथना, क्रि० स० தட்டி அழுத்தி உருவாக்க. (To mould).

पाथेय, पु० வழிச் செலவு.

पाथोज, पु० தாமரை.

पाथोधि, पु० சமுத்திரம்.

पाद, पु० பாதம் ; சுலோகத்தில் ஒரு வரி ; கால் பங்கு ; அபான வாயு.

पादत्र, पादत्राण, } **पु०** பாதரக்ஷை.

पादप, पु० மரம்.

पादपीठ, पु० ஆசனம்.

पादरी, पु० கிறிஸ்தவப்பாதிரி.

पादशाह, पु• = **बादशाह.**

पादाक्रांत, वि• *कालால் நசுக்கப் பட்ட.*

पादाति, पादातिक, पु• *கால் நடை சிப்பாய்.*

पादुका, स्त्री• *பாதரக்ஷை.*

पान, पु• *குடித்தல் ; வெற்றிலை.*

पानगोष्ठी, स्त्री• *குடிகாரக் கூட்டம்.*

पानदान, पु• *வெற்றிலைப் பெட்டி.*

पाना, क्रि• स• *பெற.*

पानागार, पु• *குடிகாரர் கூடுமிடம்.*

पानिप, पु• *ஒளி ; ஜலம்.*

पानी, पु• *ஜலம் ; மரியாதை ; ஒளி ; மூலாம் ;*—**दार** *கௌரவமுள்ள ; தணிந்த ; பிரகாசமுள்ள ;*—**देना** *தர்ப்பணம் செய்கிற ;*—**पानी होना** *வெட்கமடைய ;*—**पो पोकर कोसना** *நன்முய்ச் சபிக்க ;*—**फेरना** *நாசமாக்க ;*—**में आग लगाना** *சண்டை மூட்ட ;*—**लेना** *அவமதிக்க.*

पानीय, पु• *ஜலம்.* **वि•** *குடிக்கத் தக்க.*

पापड़, पु• *அப்பளம்.*

पापोश, स्त्री• *செருப்பு.*

पाबंद, वि• *கட்டப்பட்ட ; கைதியான ; நியமத்திற் கடங்கிய.*

पाबंदी, स्त्री• *நியமத்திற் கடங்கியிருத்தல்.*

पा-बोसी, स्त्री• *பெரியோர் பாதத்தை முத்தமிடுதல்.*

पामर, वि• *துஷ்ட ; அற்ப.*

पामाल, वि• *காலால் நசுக்கிய ; அழிந்த.*

पायँ, पु• *பாதம்.*

पायँता, पु• *கட்டிலின் கால் மாட்டு.*

पायंदाज, पु• *கால்மிதி.*

पाय, पु• *பாதம்.*

पायक, पु• *ஓடுபவன் ; தூதன் ; வேலைக்காரன் ; கால் நடை சிப்பாய்.*

पायजामा, पु• *நிஜார்.*

पाय-तख़्त, पु• *ராஜதானி.*

पायताबा, पु• *மேஜோடு.*

पायदार, वि• *கெட்டியான ; உறுதியான.*

पायमाल, वि• = **पामाल.**

पायल, स्त्री• *சலங்கை.*

पाया, पु• *கட்டில் மேஜை முதலியவற்றின் கால்.*

पायी, वि• *குடிக்கும்.*

पारंगत, वि• கரை கடந்த ; பூராவும் கற்ற.

पार, पु• அக்கரை ;—**करना, उतरना, होना** கடக்க ;—**पाना** நன்கு அறிய.

पारख, स्त्री• பரீக்ஷை ; சோதனை.

पारखी, पु• பரீக்ஷிப்பவன்.

पारग, वि• அக்கரை போகிற; காரியத்தை நிறைவேற்றுகிற ; நன்றாய் அறிந்த ; திறமை வாய்ந்த.

पारचा, पु• टुकड़ा துண்டு.

पारद, पु• பாதரசம்.

पारदर्शक, वि• ஒளி செல்லக் கூடிய (transparent.)

पारदर्शी, वि• முற்றிலும் பார்த்தறிந்த ; சாமர்த்திய முள்ள.

पारना, क्रि• स• போட.

पारस, पु• இரும்பைப் பொன்னாக்கும் சக்தியுள்ளதாகச் சொல்லப்படும் ஒரு கல், பரிமாறப்பட்ட போஜனம்.

पारसा, वि• நன்னடத்தையுள்ள.

पारा, पु• பாதரஸம்.

पारावत, पु• புறு.

पारावार, पु• இருகரை ; எல்லை ; சமுத்திரம்.

पारि, स्त्री• எல்லை ; பக்கம் ; ஏரி அல்லது சமுத்திரக் கரை.

पारितोषिक, पु• வெகுமதி.

पारिभाषिक, वि• அர்த்தத்தை விளக்குகிற.

पारी, स्त्री• बारी முறை.

पार्थक्य, पु• தனிமை ; பிரிவு.

पार्थिव, वि• பூமி சம்பந்தமான ; பூமியிலிருந்து உண்டான.

पार्श्व, पु• விலாப்பக்கம் ;—**वर्त्ती** பக்கத்திலிருப்பவன் ; தர்பாரி.

पार्षद, पु• =**पार्श्ववर्ती.**

पाल, स्त्री• காய்களை உஷ்ணப்படுத்திக் கனிய வைக்கும் முறை. **पु•** கப்பலின் பாய்.

पालक, पु• பரிபாலிப்பவன் ; குதிரைக்காரன் ; ஸ்வீகார புத்திரன் ; ஒருவிதக் கீரை.

पालकी, स्त्री• பல்லக்கு.

पालतू, वि• வளர்க்கப்பட்ட.

पालन, पु• போஷித்தல்.

पालना, क्रि• स• போஷிக்க. **पु•** தொட்டில்.

पाला, पु• பனி ;—**पड़ना (पाले पड़ना)** வசப்பட ; சம்பந்தம் ஏற்பட.

पालागन, स्त्री• நமஸ்காரம் ; தண்டனிடுதல்.

पालित, **पालू.** } वि• வளர்க்கப் பட்ட.

पावँ, पु• பாதம்.

पांबड़ा, पु• மரியாதைக்காகப் போடும் நடைப் பாவாடை.

पाव, वि• கால் பங்கு.

पावक, पु• அக்ன தீ.

पावदान, पु• கால் வைப்பதற்கான இடம் (Foot-rest),

पावन, वि• பரிசுத்தமான ; புனிதமான. पु• அக்கினி ஜலம்.

पावना, पु• பிறரிடமிருந்து கிடைக்கவேண்டிய பணம்.

पावस, स्त्री• மாரி காலம்.

पाश, पु• வலை ; சுருக்கு ; தண்டு.

पाशक, पु• சொக்கட்டான்.

पाश्चात्य, वि• மேற்கு திசையைச் சேர்ந்த.

पाषंड, पु• = **पाखंड.**

पाषाण, पु• கல்.

पास, पु• பக்கம் अ• கிட்ட, பக்கத்தில் ; அதிகாரத்தில் ; **—दारी** ரக்ஷை ; பக்ஷபாதம்.

पास-वान, पु• காவலாள். स्त्री• வைப்பாட்டி.

पासा, पु• சொக்கட்டான்.

पासी, पु• வலை வீசி பறவை பிடிப்பவன். स्त्री• சுருக்கு.

पाहन, पु• கல்.

पाहरू, पु• காவல்காரன்.

पाहि, अ• காப்பாற்று !

पाहुना, पु• விருந்தாளி.

पाहुर, पु• காணிக்கை.

पिंग, वि• மஞ்சளான ; மஞ்சள் கலந்த பழுப்பான ; மூக்குத்தூள் நிறமான.

पिंगल, वि• = **पिंग.** पु• காளிய சாஸ்திரம்.

पिंजड़ा, पु• கூடு.

पिंजर, वि• = **पिंड़-** पु• கூடு ; எலும்புக் கூடு.

पिंजरापोल, पु• கிழ மாடுகளுக்காக ஏற்பட்டிருக்கும் தர்மக் கொட்டம்.

पिंड, पु• உருண்டை ; குவியல் ; தேகம் ; சிராத்தத்தில் இடும் பிண்டம்.

पिंडज, पु• கர்ப்பத்திலிருந்து பிறக்கும் ஜந்துக்கள்.

(உ-ம். மணிதர்கள், மிருகங்கள்).

पिंडली, स्त्री॰ கெண்டைக்கால் தசை.

पिंडो, स्त्री॰ சிறு உருண்டை ; பலி பீடம்.

पिअराई, स्त्री॰ மஞ்சள் நிறம்.

पिअरो, स्त्री॰ மஞ்சள் நிற ஆடை.

पिउ, पु॰ पति கணவன்.

पिक, पु॰ कोयल குயில்.

पिघलना, क्रि॰ अ॰ உருக.

पिघलाना, क्रि॰ स॰ உருக்க.

पिचकना, क्रि॰ अ॰ உப்பியிருந்த இடம் சுருங்க.

पिचकाना, क्रि॰ स॰ உப்பி யிருந்த இடத்தைச் சுருங்கச் செய்ய.

पिचकारी, स्त्री॰ பீச்சாங்குழல்.

पिच्छल, वि॰ எண்ணெய்ப் பசையுள்ள ; வழுக்குகிற.

पिच्छिल, वि॰ வழுக்குகிற.

पिछड़ना, क्रि॰ अ॰ பின்தங்க.

पिछलगा, पु॰ பின் செல்பவன்.

पिछला, वि॰ பின் புறத்து ; கழிந்த.

पिछवाड़ा, पु॰ வீட்டின் பின் புறம் ; புறக்கடை.

पिछाड़ी, स्त्री॰ பின் பாகம்.

पिछौरा, पु॰ துப்பட்டி.

पिटंत, स्त्री॰ அடித்தல்.

पिटना, क्रि॰ अ॰ அடிபட.

पिटाई, स्त्री॰ அடித்தல் ; அடி ; அடிக்கும் கூலி.

पिटारा, पु॰ மூடைந்த பெட்டி.

पिट्ठू, पु॰ பின் செல்பவன் ; உதவிசெய்பவன்.

पित्ती, स्त्री॰ வேர்க்குரு.

पिदर, पु॰ பிதா.

पिद्दी, स्त्री॰ ஒரு சிறு பக்ஷி ; மிக அற்ப வஸ்து.

पिधान, पु॰ திரை ; மூடி.

पिनकना, क्रि॰ अ॰ தூங்கி விழ.

पिनपिनाना, क्रि॰ अ॰ மூக்கினல் அழ ; பலஹீனத்துடன் அழ.

पिनहाँ, वि॰ छिपा हुआ மறைந்த.

पिपासा, स्त्री॰ தாகம் ; பேராசை.

पिपीलिका, स्त्री॰ चींटी எறும்பு.

पिय, पु॰ पति கணவன்.

पियराई स्त्री॰ மஞ்சள் நிறம்.

पियराना, क्रि॰ अ॰ மஞ்சளாக.

पियूष, पु॰ அம்ருதம்.

पिराना, क्रि॰ अ॰ வலிக்க.

पिरीता, वि॰ அன்புள்ள.

पिरोना, क्रि॰ स॰ மணிகள் கோர்க்க.

पिलना, क्रि॰ अ॰ ऐरेयडि यायॅच् चाय.

पिलपिला, वि॰ उळ्ळुक्कुळ् मिरुदुवान.

पिलाना, क्रि॰ स॰ कुडिक्कच् चॅय्य ; कुडिक्कक् कॊडुक्क.

पिल्ला, पु॰ नाय्क्कुट्टि.

पिल्लू, पु॰ अऴुगिन पऴङ्कळिलिरुक्कुम् पुऴु.

पिव, पु॰ **पिय,** कणवन्.

पिशुन, पु॰ कोळ् सॊल्लुबवन्.

पिष्टपेषण, पु॰ सॊन्नदैत् तिरुप्पित् तिरुप्पिच् सॊल्लुदल्.

पिसनहारी, स्त्री॰ मावरैत्तु जीविप्पवळ्.

पिसना, क्रि॰ अ॰ अरैपड ; अडङ्गिप्पोग.

पिसर, पु॰ पुत्तिरन्.

पिसाई, स्त्री॰ अरैत्तल् ; अरैक्कुम् कूलि.

पिसान, पु॰ **आटा** माव्.

पिसौनी, स्त्री॰ अरैत्तल्.

पिस्ता, पु॰ पिस्ताक् कॊट्टै.

पिस्तौल, स्त्री॰ कैत्तुप्पाक्कि.

पिहकना, क्रि॰ अ॰ कुयिल् कूव.

पिहित, वि॰ ऒट्टिय.

पींजना, क्रि॰ स॰ पञ्जु अडिक्क.

पी, पु॰ **पिय** कणवन्.

पीक, स्त्री॰ वॆट्रिलै उमिऴ् नीर् ;—**दान** वॆट्रिलै उमिऴुम् पात्तिरम्.

पीका, पु॰ तळिर्.

पीछा, पु॰ पिन्बुरम् ;—**करना** तन् वेलैयै निऱैवेट्रिक् कॊळ्वतऱ्कागत् तॊन्तरवु सॆय्य; तुरत्तिक्कॊण्डे ऒड.

पीछू, क्रि॰ वि॰ = **पीछे.**

पीछे, क्रि॰ वि॰ पिऱगु ; पिन्नल् ; कडैसियिल् ; पिन्बुरम् ; कारणमाग ; —**पड़ना** कुऱिप्पिट्ट वेलैयै सॆय्युम्बडि अडिक्कडि सॊल्ल ; कुऱिप्पिट्ट वेलैयै निऱैवेट्ऱ निच्चयिक्क ;—**लगाना** पिन्तॊडर.

पीटना, क्रि॰ स॰ अडिक्क ; पुडैक्क.

पीठ, पु॰ आसनम्. स्त्री॰ मुदुगु; मेल् पागम्.

पीठा, पु॰ आसनम् ; ऒरुविदत्तिन्पण्डम्.

पीठी, स्त्री॰ नीरत्तु अरैत्त परुप्पु.

पीड़क, पु॰ துன்புறுத்துபவன்.

पीड़न, पु॰ **पीड़ा,** स्त्री॰ } வேதனை.

पीड़ित, वि॰ கஷ்டப்படுகிற; நோயுள்ள.

पीढ़ा, पु॰ ஆசனம்.

पीढ़ी, स्त्री॰ தலைமுறை; மக்கள்.

पीत, वि॰ மஞ்சள்.

पीतम, वि॰ மிக அன்புள்ள.

पीतल, पु॰ பித்தளை.

पीन, वि॰ **बड़ा,** பருத்த.

पीनक, स्त्री॰ போதையால் ஆடி விழ; தூங்கி விழ.

पीनता, स्त्री॰ பருமன்.

पीनस, पु॰ மூக்கின் வியாதி. स्त्री॰ பல்லக்கு.

पीना, क्रि॰ स॰ குடிக்க.

पीप, स्त्री॰ சீழ்.

पीपर, पीपल, } पु॰ அரசமரம்.

पीपा, पु॰ பீப்பாய்.

पीय, पु॰ **पिय** கணவன்.

पीयूष, पु॰ அமிர்தம்; பால்.

पीर, स्त्री॰ வேதனை; அனுதாபம். पु॰ மஹாத்மா; முகம்மதிய சந்நியாசி.

पीरी, स्त्री॰ கிழத்தன்மை; பெருமை.

पील, पु॰ யானை; —**वान** யானைப்பாகன்.

पीलपांव, पु॰ யானைக்கால் வியாதி.

पीला, वि॰ மஞ்சளான; வெளுத்த;—**पन** மஞ்சள் நிறம்.

पीलिया, पु॰ காமாலை.

पीव, पु॰ கணவன்.

पीवर, वि॰ பருமனான; கனமான.

पीवरी, स्त्री॰ யுவதி; பசு.

पीसना, क्रि॰ स॰ அரைக்க; கடினமான வேலை வாங்க.

पीहर, पु॰ ஸ்திரீகளின் பிறந்தகம்.

पुंज, पु॰ சேர்க்கை; குவியல்.

पुंसत्व, पु॰ ஆண்மை; வீர்யம்.

पुआ, पु॰ ஜீராவில் மாபிசைந்து செய்த பூரி; அதிரஸம்.

पुआल, पु॰ **पयाल** வைக்கோல்.

पुकार, स्त्री॰ கூப்பிடுதல்; உதவிக்காகக் கூவுதல்.

पुकारना, क्रि॰ स॰ கூப்பிட.

पुखर, पु॰ குளம்.

पुखराज, पु॰ புஷ்பராகம்.

पुचकार, स्त्री॰ =**पुचकारी.**

पुचकारना, क्रि॰ स॰ செல்லம் கொஞ்ச.

पुचकारो, स्त्री० चुम्बन करना.

पुचारा, पु० गीले कपड़े से थपथपाना; झूठी प्रशंसा.

पुच्छ, स्त्री० पूँछ; पीछे का भाग.

पुच्छल, वि० पूँछवाला.

पुछल्ला, पु० लम्बी पूँछ; पीछा न छोड़नेवाला; झूठी प्रशंसा करनेवाला.

पुछार, पु० पूछनेवाला; ग्राहक.

पुजना, क्रि० अ० पूजा जाना.

पुजाना, क्रि० स० पुजवाना; पूजा कराना.

पुजापा, पु० पूजा का सामान.

पुजारी, पुजेरी, पुजैया, पु० पूजा करनेवाला.

पुट, पु० दोनों ओर से ढँकना; लपेटना; मोड़ना.

पुटपाक, पु० दवा को पुटों में रखकर पकाना.

पुट्ठा, पु० पीठ; पुस्तक की जिल्द.

पुड़िया, स्त्री० पोटली; पुड़िया में बाँधी दवा.

पुतरी, स्त्री० = पुतली.

पुतला, पु० प्रतिमा.

पुतली, स्त्री० प्रतिमा; आँख की पुतली; नाचनेवाली; —घर नाचघर.

पुताई, स्त्री० लीपने-पोतने का काम; पुताई की मजदूरी.

पुत्तलिका, स्त्री० प्रतिमा.

पुत्र, पु० बेटा; —वती पुत्रवाली; —वधू बेटे की स्त्री.

पुत्रिका, स्त्री० लड़की; प्रतिमा; आँख की पुतली.

पुत्री, स्त्री० लड़की.

पुदीना, पु० एक पौधा.

पुनः, अ० फिर; दुबारा; पीछे.

पुनरावृत्ति, स्त्री० दुहराने की क्रिया.

पुनरुक्ति, स्त्री० दुहराना.

पुनि, क्रि० वि० पीछे.

पुनीत, वि० पवित्र.

पुरः, अ० आगे.

पुर, पु० नगर; घर; शरीर.

पुरइन, स्त्री० தாமரை ; தாமரை இலை.

पुरखा, पु० முன்னோர் ; முதியோர்.

पुरज़ा, पु० துண்டு ; பாகம்.

पुरबिया, वि० கிழக்கத்தி.

पुरवा, पु० கிராமம் ; மண் கலயம் ; கிழக்கத்திக் காற்று.

पुरवाई, पुरवैया, } **स्त्री०** கிழக்கத்திக் காற்று.

पुरसां, वि० पूछनेवाला கேட்கும்.

पुरसा, पु० நாலரை அல்லது ஐந்து முழ அளவு.

पुरस्कार, पु० வெகுமதி, இனம்.

पुरस्कृत, वि० இனம் பெற்ற.

पुरा, क्रि० वि० முன்னொரு காலத்தில் ; முன்பு. **पु०** கிராமம்.

पुराकृत, वि० பண்டைக்காலத்தில் செய்த.

पुरातत्व, पु० பண்டைக்கால சம்பந்தமான சாஸ்திரம்.

पुरातन, पुराना, } **वि०** பழைய.

पुरावृत्त, पु० புராண விருத்தாந்தம் ; தேச சரித்திரம்.

पुरी, स्त्री० நகரம்.

पुरुष, पु० மனிதன் ; ஆத்மா ; கணவன்.

पुरुषार्थ, पु० ஆண்மை ; சக்தி, சாமர்த்தியம்.

पुरुषार्थी, वि० சமார்த்திய முள்ள.

पुल, पु० பாலம்.

पुलक, पु० மயிர் கூச்சல்.

पुलकालि, पुलकावलि, } **स्त्री०** சந்தோஷத்தால் மயிர்க்கூச்சலெடுத்தல்.

पुलकित, वि० சந்தோஷத்தால் மயிர் கூச்சலெடுத்த.

पुलटिस, स्त्री० மாக்கட்டு (Poultice.)

पुलपुला, वि० அமுங்கக்கூடியதும் மிருதுவாயுமுள்ள.

पुलपुलाना, क्रि० स० மிருதுவான பதார்த்தத்தை அழுத்த.

पुलाव, पु० மாமிசத்துடன் சமைத்த சாதம்.

पुलिंदा, पु० கட்டு.

पुलिन, पु० தண்ணீரிலிருந்து சமீபத்தில் ஏற்பட்ட மண் திட்டு ; கரை.

पुवा, पु० = **पूआ.**

पुश्त, स्त्री० முதுகு ; வம்ச பரம்பரை ;—**नामा** வம்சாவளி.

पुश्ता, पु० சுவற்றிற்கு ஆதாரமாகக் கொடுத்திருக்கும் மண் சரிவு.

पुश्तो, स्त्री० ஆதாரம் ; உதவி ; பெரிய தலையணை.

पुश्तैनी, वि० முன்னோருடைய ; பரம்பரையான.

पुष्कर, पु० ஜலம் ; குளம் ; தாமரை.

पुष्कल, वि० அதிகமான.

पुष्ट, वि० போஷிக்கப்பட்ட ; புஷ்டியான.

पुष्टई, स्त्री० புஷ்டி மருந்து.

पुष्टता, स्त्री० புஷ்டி.

पुष्टि, स्त्री० பலம் ; புஷ்டி ; ஒரு விஷயத்தைக் காரணம் கூறி ஆமோதித்தல்.

पुष्टिकर, पुष्टिकारक, வி० புஷ்டியாக்கும்.

पुस्तकाकार, वि० புஸ்தக உருவமான.

पुहुप, पु० பூ.

पुहुमी, स्त्री० பூமி.

पूँछ, स्त्री० வால் ; பின் பாகம்.

पूंजी, स्त्री० ஐசுவரியம் ; முதல் ; குவியல் ;—**पति** முதலாளி.

पूआ, पु० ஜீரா கலந்து செய்த பூரி.

पूगीफल, पु० பாக்கு.

पूछ, स्त्री० கேட்பது ; தேடுதல் ; மரியாதை.

पूछ-ताछ, स्त्री० விசாரித்தல்.

पूछना, क्रि० स० கேட்க ; விசாரிக்க ; கவனித்துக் கொள்ள.

पूछ-पाछ, स्त्री० = **पूछताछ.**

पूजन, पु० பூஜை ; மரியாதை.

पूजना, क्रि० स० ஆராதிக்க ; மரியாதை செய்ய. **क्रि० अ०** நிறைவேற.

पूजनीय, वि० பூஜிக்கத்தக்க.

पूजा, स्त्री० பூஜை ; மரியாதை ; உபசாரம்.

पूजित, वि० பூஜிக்கப்பட்ட.

पूज्य, वि० பூஜிக்கத்தக்க.

पूड़ी, स्त्री० 'பூரி' என்னும் தின்பண்டம்.

पूत, वि० பவித்திரமான. **पु०** குமாரன்.

पूनी, स्त्री० பஞ்சுப் பட்டை.

पूर, वि० = **पूर्ण.**

पूरक, वि० பூராவாக்கும்.

पूरण, पु० நிரப்புதல் ; முடித்தல். **वि०** நிறைவேற்றும்.

पूरना, क्रि० स० நிறைவேற்ற.

पूरब, पु० கிழக்கு.

पूरबल, पु॰ பண்டைக்காலம் ; முற்பிறப்பு.

पूरबी, वि॰ =पूर्वी.

पूरा, वि॰ நிரம்பிய ;—करना பூர்த்தி செய்ய ; முடிக்க.

पूरित, वि॰ நிறைந்த ; திருப்தியான.

पूर्ण, वि॰ நிறைந்த ; முடிந்த.

पूर्णता, स्त्री॰ நிறைந்திருத்தல் ; முடிந்திருத்தல்.

पूर्णविराम, पु॰ முற்றுப் புள்ளி.

पूर्व, पु॰ கிழக்குத் திசை. वि॰ பழைய ; முன்னான. क्रि॰ वि॰ முதலில் ; முன்னல்.

पूर्वक, क्रि॰ वि॰ கூட, உடன்.

पूर्वज, पु॰ முன்னோர் ; அண்ணன்.

पूर्ववत्, क्रि॰ वि॰ முன்போல.

पूर्ववर्ती, वि॰ முன்னிருந்த.

पूर्ववृत्त, पु॰ சரித்திரம்.

पूर्वापर, क्रि॰ वि॰ முன் பின்.

पूर्वी, वि॰ கிழக்கு திசையின்.

पूला, पु॰ புல் கட்டு.

पूषण, पु॰ சூரியன்.

पूस, पु॰ தை மாதம்.

पृथक्, वि॰ தனியான.

पृथक्करण, पु॰ தனிப்படுத்துதல்.

पृथु, पृथुल, वि॰ பெரிய ; கனமான.

पृष्ट, वि॰ கேட்கப்பட்ட.

पृष्ठ, पु॰ முதுகு ; பின்புறம் ; புஸ்தகத்தின் பக்கம்.

पृष्ठपोषक, पु॰ முதுகு தட்டுபவன் ; உதவியாள்.

पेंग, स्त्री॰ ஊஞ்சல் ஆடும் பாதை.

पेंडुकी, स्त्री॰ ஒருவிதப் புறு.

पेंदा, पु॰ அடிப்பாகம்.

पेखना, क्रि॰ स॰ பார்க்க.

पेच, पु॰ சுழலுதல் ; சிக்கல் ; தந்திரம் ; யந்திரத்தின் ஒரு பாகம் ; திருகாணி ; குஸ்தியில் ஒரு பிடி.

पेचक, स्त्री॰ நூல்சண்டு.

पेचकश, पु॰ திருப்புளி.

पेचदार, वि॰ மறையுள்ள.

पेचवान, पु॰ பெரிய ஹுக்கா; ஹுக்காவின் வளைந்த குழல்.

पेचिश, स्त्री॰ வயிற்றுக் கடுப்பு.

पेचीदा, पेचीला, वि॰ மறையுள்ள ; சிக்கலான.

पेट, पु॰ வயிறு ; கர்ப்பம்; —दिखाना தரித்திரத்தைத் தெரிவிக்க.

पेटारा, पु॰ =पिटारा.

पेटिका, स्त्री॰ பெட்டி ; முடை நாத சிறு பெட்டி.

पेटी, स्त्री॰ சிறு பெட்டி.

पेटू, वि॰ அதிகமாய் சாப்பிடு கிற.

पेठा, पु॰ பூஷணிக்காய்.

पेड़, पु॰ மரம.

पेड़ा, पु॰ பாலால் செய்யும ஒரு மிட்டாய்.

पेडू, पु॰ வயிற்றின் கீழ் பாகம.

पेन्हाना, क्रि॰ स॰ = पहनाना. क्रि॰ अ॰ மடியில் பால் இறங்க, பால் சுறக்க

पेय, वि॰ குடிக்கத்தக்க. पु॰ குடிக்கக் கூடிய வஸ்து.

पेरना, क्रि॰ स॰ நசுக்கிச் சாறு பிழிய ; செக்கில் ஆட்ட ; துன்புறுத்த.

पेलना, क्रि॰ स॰ அமுக்கி உட் புகுத்த ; பலாத்காரப் படுத்த.

पेला, पु॰ தகராறு ; எதிர்ப்பு ; அமுக்குதல்.

पेश, क्रि॰ वि॰ எதிரே ;—आना நடந்துகொள்ள ; — करना ஆஜராக்க.

पेशकार, पु॰ கோர்ட்டில் ஒரு உத்தியோகஸ்தன்.

पेशगी, स्त्री॰ முன்பணம்.

पेशतर, क्रि॰ वि॰ முன்னே.

पेशबदी, स्त्री॰ முன் எச்சரிக் கையுடன் செய்த ஏற்பாடு அல்லது யுக்தி.

पेशराज, पु॰ கல் சுமக்கும் கூலி.

पेशवा, पु॰ தலைவன் ; மஹா ராஷ்டிர முக்கிய மந்திரி.

पेशवाई, स्त्री॰ பேஷ்வா பதவி ; अगवानी முன் சென்று வர வேற்பது.

पेशवाज़, स्त्री॰ நர்த்தனம செய் யும் ஸ்திரீகள் அணியும் ஆடை.

पेशा, पु॰ தொழில்.

पेशानी, स्त्री॰ நெற்றி ; விதி.

पेशाब, पु॰ மூத்திரம்.

पेशावर, पु॰ தொழிலாளி.

पेशी, स्त्री॰ வழக்கு தாக்கல் செய்தல் ; முன்னிலையில் இருத்தல்.

पेशीना, वि॰ ஜோசியம் சொல் லுகிற.

पेशीनगोई, स्त्री॰ ஜோசியம்.

पेशतर, क्रि॰ वि॰ முதலில்.

पैंजनी, स्त्री॰ கால் சலங்கை.

पैंठ, स्त्री॰ हाट, சந்தை.

पैंठौर, पु॰ கடை.

पैंड, पु॰ காலடி ; பாதை.

पैंड़ा, पु• ரஸ்தா ; லாயம் ; —**मारना**, வழி மறித்து அபகரிக்க.

पैंत, स्त्री• பந்தயம்.

पै, अ• ஆனல்.

पैकर, पु• உருவம்.

पैकार, पु• சிறு வியாபாரி.

पैख़ाना, पु• கக்கூஸ்.

पैग़ंबर, पु• ஈசுவர தூதன்.

पैग़ाम, पु• தூது ; செய்தி.

पैज, स्त्री• பிரதிக்ஞை ; பந்தயம்.

पैजामा, पु• = **पायजामा**.

पैज़ार, स्त्री• செருப்பு.

पैठ, स्त्री• பிரவேசம் ; போய்ச் சேருதல்.

पैठना, क्रि• अ• பிரவேசிக்க.

पैठार, पु• பிரவேசம் ; வெளிக் கதவு.

पैड़ी, स्त्री• ஏறுவதற்கான படிகள்.

पैतरा, पु• குஸ்தி செய்கிறவர் களின் நடை முதலிய பாவனைகள்.

पैतृक, वि• முன்னோர்களின்.

पैदल, वि• கால் நடையாய்ச் செல்லும். क्रि• वि• கால் நடையாய்.

पैदा, वि• பிறந்த ; அடைந்த. स्त्री• வரும்படி ;—**होना** பிறக்க ; உண்டாக ;—**करना** பெற ; உண்டாக்க ; பயிராக்க.

पैदाइश, स्त्री• உற்பத்தி.

पैदाइशी, वि• இயற்கையான.

पैदावार, स्त्री• விளைவு.

पैना, वि• கூர்மையான ; தார்க் குச்சி.

पैमाइश, स्त्री• மாப அளத்தல் ; அளவு.

पैमान, पु• பிரதிக்ஞை ; ஷரா ; நிபந்தனை.

पैमाना, पु• அளவு ; அளக் கும் கருவி.

पैयां, स्त्री• பாதம்.

पैर, पु• பாதம் ; காலடிச் சின்னம் ;—**गाड़ी** சைக்கிள் வண்டி.

पैरना, क्रि• अ• நீந்த.

पैरवी, स्त्री• வழக்கு நடத்துதல் ; பின் பற்றுதல் ; முயற்சி ; அலைச்சல் ;—**कार** வழக்கு நடத்துபவன்.

पैराई, स्त्री• நீந்துதல்.

पैराक, पु• நீந்துபவன்.

पैराव, पु• முழுகுதல்.

पैरो, वि• பின்பற்றுகிற.

पैरोक़ार, पु• = **पैरवीकार**.

पैवंद, पु• ஒட்டுப்போடும் துணி ; செடிகளை ஒட்டுக் கட்டுதல்.

पैवंदी, वि• ஒட்டுக் கட்டிய (செடி.)

पैवस्त, वि• பரவிய.

पैशाचो, स्त्री• ஒருவித ப்ராக்ருத பாஷை.

पैसना, क्रि• अ• பிரவேசிக்க.

पैसा, पु• காலணு ; பணம்.

पैसार, पु• = प्रवेश.

पैहारी, वि• பால் மாத்திரம் குடித்து ஜீவிக்கும்.

पोंगा, पु• குழல். **वि•** குழலான ; மூட்டாள்.

पोंगी, स्त्री• ஒருவித புல்லாங் குழல்.

पोंछन, स्त्री• துடைத்து எடுக்கும் அழுக்கு.

पोंछना, क्रि• स• துடைக்க.

पोआ, पु• பாம்புக் குட்டி.

पोखरा, पु• குட்டை.

पोच, वि• அற்பமான.

पोचो, स्त्री• தாழ்மை.

पोट, स्त्री• மூட்டை ; குவியல்.

पोटना, क्रि• स• ஒன்று சேர்க்க ; குழந்தைகளை சமாதானம் செய்ய.

पोटली, स्त्री• சிறு மூட்டை.

पोढा, वि• புஷ்டியான ; கெட்டியான.

पोत, पु• குஞ்சு ; குட்டி ; படகு ; நிலவரி ;—**दार** பொக்கிஷதார் ; சோதிப்பவன்.

पोतना, क्रि• स• பூச ; தேய்க்க. **पु•** மெழுகும் துணி.

पोता, पु• மகளின் மகன் ; வரி ; அண்ட கோசம்.

पोती, स्त्री• மகனின் மகள் ; பூசுதல்.

पोथा, पु• காகித அடுக்கு ; பெரிய புத்தகம்.

पोथी, स्त्री• புத்தகம்.

पोद्दार, पु• = पोतदार.

पोना, क्रि• स• ரொட்டி இட.

पोपला, वि• ஒட்டிய ; சுருங்கிய ; பல்லில்லாத.

पोपलाना, क्रि• अ• சுருங்கிப் போக.

पोर, स्त्री• விரல்கணு ; கரும்பு மூங்கில் முதலியவற்றின் கணு.

पोल, पु• ஒன்றுமில்லாத இடம் ; வெளிக் கதவு ; —**खोलना** குட்டு வெளிப்படுத்த.

पोला, वि• உள்ளே காலியாயிருக்கும் ; போலான.

पोशाक, स्त्री॰ ஆடை.

पोशीदगी, स्त्री॰ மறைந்திருத்தல்.

पोशीदा, वि॰ गुप्त மறைந்த.

पोषक, वि॰ வளர்க்கும்; போஷணை செய்யும்; உபகாரம் செய்யும்.

पोषण, पु॰ வளர்த்தல்; புஷ்டி.

पोष्य, वि॰ வளர்க்கத்தக்க.

पोष्यपुत्र, पु॰ மகனைப் போல் வளர்க்கப்பட்டவன்; ஸ்வீகார புத்திரன்.

पोस, पु॰ வளர்ப்பவனிடம் அன்பு.

पोसना, क्रि॰ स॰ பரிபாலிக்க.

पोस्त, पु॰ தோல்; அபின் செடி.

पोस्ता, पु॰ அபின செடி.

पोस्ती, पु॰ அபின் உட்கொள்ளுபவன்; சோம்பேறி.

पोहना, क्रि॰ स॰ மணிகள் கோர்க்க.

पौ, स्त्री॰ प्याऊ தண்ணீர்ப் பந்தல்; பிரகாசம்; சொக்கட்டானில் ஒரு ஆட்டம்; —फटना பொழுதுவிடிய; —बारह होना பெரிய அதிர்ஷ்டம் வர.

पौआ, पु॰ = पौवा.

पौदना, क्रि॰ स॰ யானை போல் அசைய; படுக்க.

पौढ़ाना, क्रि॰ स॰ அசைக்க; படுக்க வைக்க.

पौत्र, पु॰ மகனின் மகன்.

पौद, स्त्री॰ **पौधा** पु॰, } சிறு செடி.

पौन, पु॰ पवन காற்று. वि॰ முக்கால்.

पौनी, स्त्री॰ விசேஷ நாட்களில் உதவி செய்து இனம் பெறும் நாவிதன், வண்ணன் முதலிய ஜாதியோர்.

पौर, वि॰ நகர சம்பந்தமான.

पौरिया, पु॰ வாசல் காப்போன்.

पौरी, स्त्री॰ நிலைப்படி.

पौरुष, पु॰ ஆண்மை; பராக்ரமம்; முயற்சி.

पौरुषेय, वि॰ புருஷ சமபந்தமான; மனிதனால் செய்யப்பட்ட.

पौवा, पु॰ கால் சேர்; கால் சேர் பாத்திரம்.

पौष्टिक, वि॰ புஷ்டியுண்டாக்கும்.

प्याऊ, पु॰ தண்ணீர்ப் பந்தல்.

प्याज़, पु॰ வெங்காயம்.

प्याज़ी, वि• வெங்காய நிற மான ; லேசான ரோஜா நிறமான.

प्यादा, पु• வேலியாள்.

प्यार, पु• அன்பு ; சிநேகம.

प्यारा, वि• அன்பான.

प्याला, पु• கோப்பை; பேலா.

प्यास, स्त्री• தாகம் ; பேர்-விருப்பம்.

प्यासा, वि• தாகங்கொண்ட.

प्यासार, पु• = पोहर.

प्योसर, पु• சமீபத்தில் கன்று போட்ட பசுவின் பால்.

प्रकट, वि• பிரகடமான; பிரத்யக்ஷமான ; தெளிவான.

प्रकरण, पु• அத்தியாயம.

प्रकांड, वि• மிகப் பெரிய.

प्रकार, पु• விதம்.

प्रकाश, पु• பிரகாசம் ; வெளியாதல் ; வெய்யில்.

प्रकाशक, पु• பிரகாசம் உண்டாக்குபவன் ; வெளியாக்குபவன் பிரசுரிப்பவன்.

प्रकाशन, पु• வெளியீடு.

प्रकाशमान, वि• பிரகாசிக்கும்.

प्रकाशित, वि• பிரகாசமுள்ள ; வெளியான ; பிரசுரித்த.

प्रकृत, वि• உண்மையான ; இயற்கையான.

प्रकृति, स्त्री• சுபாவம் ; இயற்கை.

प्रकृतिस्थ, वि• இயற்கையான.

प्रकोप, पु• கோபம்.

प्रकोष्ठ, पु• பெரிய முற்றம் ; வாசலுக்குப் பக்கத்திலுள்ள அறை.

प्रक्रिया, स्त्री• அத்தியாயம் ; முறை ; பிரதிக்கிரியை (Reaction)

प्रक्षालन, पु• கழுவுதல்.

प्रक्षिप्त, पु• எறியப்பட்ட ; பின்பு சேர்க்கப்பட்ட.

प्रखर, वि• தீவிரமான ; கூர்மையான.

प्रख्यात, वि• பிரசித்தமான.

प्रगट, वि• = प्रकट.

प्रगल्भ, वि• கெட்டிக்கார ; பயமற்ற ; சாதுர்யமான பதில் கொடுக்கக்கூடிய.

प्रगाढ़, वि• மிக ஆழமான.

प्रचंड, वि• மிகத் தீவிரமான.

प्रचलन, पु• பிரசாரம்.

प्रचलित, वि• பழக்கத்திலிருக்கும் ; நடப்பிலிருக்கும்.

प्रचार, पु• பரவச் செய்தல்.

प्रचारक, पु• பிரசாரம் செய்பவர்.

प्रचारित, वि• பரப்பிய ; பிரசாரம் செய்த.

प्रचुर, वि• அதிகமான.

प्रच्छन्न, वि• மூடப்பட்ட ; மறைந்த.

प्रजा, स्त्री• பிரஜைகள், குடிகள்.

प्रजातन्त्र, पु• குடியரசு.

प्रज्ञ, पु• வித்வான்.

प्रज्वलित, वि• எரியும ; மிகத் தெளிவான.

प्रण, पु• திட நிச்சயம் ; பிரதிக்ஞை.

प्रणत, वि• நமஸ்கரித்த; தாழ்மையான.

प्रणय, पु• அன்பு.

प्रणयिनी, स्त्री• காதலி; மனைவி.

प्रणयी, पु• காதலன் ; கணவன்.

प्रणव, पु• 'ஓம' என்னும எழுத்து ; கடவுள்.

प्रणाली, स्त्री• வாய்க்கால் ; முறை.

प्रणीत, वि• அமைக்கப்பட்ட.

प्रणेता, पु• அமைப்பவன்.

प्रताप, पु• ஆண்மை ; பராக்கிரமம் ; கூடி.

प्रतापी, वि• பரக்கிரமசாலியான.

प्रतारण, स्त्री• வஞ்சனை ; மோசடி.

प्रति, उप• எதிரே, விரோதமாய், பதிலாய், ஒவ்வொரு, சமமான முதலிய அர்த்தங்களைக் காட்டும் பதுதிச் சொல் **अ•** பக்கமாக. **स्त्री•** நகல்.

प्रतिकार, पु• பழி.

प्रतिकूल, वि• விரோதமான.

प्रतिक्रिया, स्त्री• பழி ; பிரதிக்கிரியை (Reaction.)

प्रतिग्रह, पु• பெற்றுக் கொள்ளல் ; அங்கிகரித்தல்,

प्रतिघात, पु• மோதுதல்.

प्रतिघाती, पु• எதிரி.

प्रतिच्छाया, स्त्री• பிரதிபிம்பம ; நிழல்.

प्रतिद्वन्द्वी, पु• போட்டியிடுபவன்.

प्रतिनिधि, पु• ஒருவர் சார்பாக வேலைசெய்பவன்.

प्रतिपक्षी, पु• விரோதி.

प्रतिपदा, स्त्री• பிரதமை.

प्रतिपादन, पु• நன்றாய் எடுத்துரைத்தல் ; ப்ரமாணத்துடன் செல்லுதல்.

प्रतिबंध, पु• தடை ; ஆக்ஷேபம்.

प्रतिभा, स्त्री• மஹிமை.

प्रतिम, अ• சமமான ; போன்ற.

प्रतिमा, स्त्री• விக்கிரகம்.

प्रतियोगिता, स्त्री० போட்டி ; விரோதம்.

प्रतियोगी, पु० பங்காளி ; சத்துரு.

प्रतिरूप, पु० விக்கிரகம் ; படம்.

प्रतिरोध, पु० விரோதம் ; தடை.

प्रतिलिपि, स्त्री० நகல்.

प्रतिवाद, पु० எதிர் வாதம் ; தர்க்கம்.

प्रतिशोध, पु० பழிக்குப பழி.

प्रतिष्ठा स्त्री० ஸ்தாபித்தல் ; கௌரவம் ; மரியாதை.

प्रतिष्ठित, वि० கௌரவமுள்ள ; ஸ்தாபிக்கப்பட்ட.

प्रतिस्पर्द्धा, स्त्री० போட்டி.

प्रतिस्पर्द्धी, पु० போட்டி போடுபவன்.

प्रतिहार, प्रतिहारी, पु० வாசல் காப்போன்.

प्रतीक, पु० அடையாளம்.

प्रतीक्षा, स्त्री० எதிர் பார்த்தல்.

प्रतीची, स्त्री० மேற்கு.

प्रतीत, वि० தெரிந்த.

प्रतीति, स्त्री० அறிவு ; நம்பிக்கை.

प्रत्यंचा, स्त्री० வில் நாண்.

प्रत्यक्ष, वि० பிரத்தியக்ஷமான ; பார்க்கக்கூடிய ; புலன்களால் அறியக் கூடிய. **क्रि० वि०** எதிரே ; —**दर्शी** சாக்ஷி ; —**वादी** நேரில் கண்டதைத் தவிர மற்றதை நம்பாதவன்.

प्रत्यय, पु० விகுதி (இலக்கணம்).

प्रत्यशा, स्त्री० நம்பிக்கை.

प्रत्युत, अ० ஆனால்.

प्रत्युत्तर, वि० விடையின் விடை.

प्रत्येक, वि० ஒவ்வொரு.

प्रथम, वि० முதல் ; எல்லாவற்றிலும நல்ல.

प्रथमपुरुष, पु० தன்மை (இலக்கணம்).

प्रथा, स्त्री० நியமம் ; பழக்க வழக்கம்.

प्रद, वि० கொடுக்கும் (उ० **आनंदप्रद**).

प्रदत्त, वि० கொடுக்கப்பட்ட.

प्रदर्शक, पु० காண்பிப்பவன்.

प्रदर्शन, पु० காண்பித்தல்.

प्रदर्शिनी, स्त्री० கண் காட்சி.

प्रदान, पु० கொடுத்தல்.

प्रदीप, पु० விளக்கு ; வெளிச்சம்.

प्रदोष, पु० சூரியாஸ்தமன சமயம்.

प्रयोः, पु॰ கிரணம் ; பிரகாசம.

प्रधान, वि॰ முக்கியமான. पु॰ முக்கியஸ்தன்.

प्रधानता, स्त्री॰ முக்கியமாயிருத்தல்.

प्रपंच, पु॰ உலகம் ; உலக விஷயங்களின் தொந்தரவு ; ஆடம்பரம், மோசம.

प्रपंची, वि॰ மோசம் செய்யும்.

प्रपात, पु॰ வீழ்ச்சி.

प्रपौत्र, पु॰ பேரனின் புத்திரன்.

प्रफुल्ल, प्रफुल्लित, वि॰ மலர்ந்த ; திறந்த ; சந்தோஷம் கொண்ட.

प्रबंध, पु॰ கட்டுமம வஸ்து ; வியாசம ; ஏற்பாடு.

प्रबल, वि॰ பலமுள்ள ; தீவிரமான.

प्रबुद्ध, वि॰ விழித்துக் கொண்ட ; பிரக்ஞை வந்த ; ஞானம் உண்டான.

प्रबोध, पु॰ விழித்தல் ; ஞானம் ; எச்சரிக்கை ; ஆறுதல்.

प्रभंजन, पु॰ ஆंधी புயல்.

प्रभा, स्त्री॰ பிரகாசம்.

प्रभाकर, पु॰ சூரியன்.

प्रभात, पु॰ காலை.

प्रभाती, स्त्री॰ காலையில் பாடும் ஒரு பாட்டு.

प्रभाव, पु॰ செல்வாக்கு ; வல்லமை ; மகிமை.

प्रभुता, स्त्री॰ பெருமை ; எஜமானத்துவம்.

प्रभूत, वि॰ வெளிவந்த ; அதிகமான.

प्रभेद, पु॰ வித்தியாசம.

प्रमत्त, वि॰ போதையுள்ள ; பைத்தியமான.

प्रमदा, स्त्री॰ யுவதி.

प्रमाग, पु॰ ருஜுவு ; ஒப்புக் கொள்ளக் கூடிய விஷயம் ; எல்லை ;—**पत्र** ஸர்டிபிகேட்.

प्रमाणित, वि॰ ருஜுவான ; அத்தாட்சியான.

प्रमाद, पु॰ மனதின் பலஹீனம் ; பிரமை ; தப்பு.

प्रमुख, वि॰ முதல் ; முக்கிய.

प्रमुदित, वि॰ சந்தோஷமான

प्रमोद, पु॰ சந்தோஷம்.

प्रयत्न, पु॰, முயற்சி.

प्रयास, पु॰ முயற்சி ; உழைப்பு.

प्रयोग, पु॰ உபயோகித்தல்.

प्रयोजन, पु• காரியம் ; அர்த்தம; உத்தேசம்; உபயோகம்.

प्रयोजनीय, वि• காரியத்திற்கான, உபயோகப்படும் படியான.

प्रलाप, पु• வீண் பேச்சு ; உளறல்.

प्रलेप, पु• பூசுதல் ; பூசுக.

प्रलोभ, प्रलोभन, पु• ஆசை காட்டுதல் ; ஆசை.

प्रवर्त्तक, पु• நடத்துபவன்.

प्रवाद, पु• சம்பாஷணை ; வதந்தி ; பொய்யான அபகீர்த்தி.

प्रवाल, पु• பவழம.

प्रवास, पु• அயல் நாடு ; அயல் நாட்டு வாசம.

प्रवासी, वि• அயல் நாட்டு ; அயல் நாட்டில் வசிக்கும்.

प्रवाह, पु• பிரவாகம்; நீரோட்டம் ; தொடர்ச்சியாய் காரியம் நடத்தல்.

प्रवाहित, वि• பிரவாகமாய் ஓடுகிற.

प्रविष्ट, वि• பிரவேசித்த.

प्रवीण, वि• சாமர்த்தியசாலியான ; கைதேர்ந்த.

प्रवृत्त, वि• தயாரான ; ஈடுபட்ட.

प्रवृत्ति, स्त्री• பற்றுதல் ; மனப்போக்கு ; மனப்பான்மை.

प्रशंसक, वि• புகழும் ; முகஸ்துதி செய்யும்.

प्रशंसनीय, वि• புகழத்தக்க.

प्रशंसा, स्त्री• ஸ்துதி ; பெருமைப் படுகதுதல்.

प्रशस्त, वि• புகழத்தக்க ; உத்தமமான.

प्रशस्ति, स्त्री• புகழ் ; ராஜ ஆக்ஞை.

प्रशांत, वि• அமைதியான.

प्रश्न, पु• கேள்வி.

प्रश्नोत्तर, पु• வினு விடை.

प्रश्वास, पु• வெளிவிடும் மூச்சு.

प्रसंग, पु• சம்பந்தம் ; சந்தாப்பம்.

प्रसन्न, वि• சந்தோஷமான ; அனுகூலமான.

प्रसन्नता, स्त्री• சந்தோஷம ; ஆனந்தம்.

प्रसादी, स्त्री• நைவேத்தியம் ; பிரசாதம்.

प्रसार, पु• பரவல் ; விஸ்தாரம் ; சஞ்சாரம்.

प्रसिद्ध, वि• பிரசித்தி பெற்ற.

प्रसिद्धि, स्त्री• கியாதி.

प्रसुप्त, वि• தூங்கிய.

प्रसूत, वि० பிறந்த.

प्रसूता, स्त्री• ज्ञचा பிரசவித்த ஸ்திரீ.

प्रसून, पु• புஷ்பம்.

प्रस्तर, पु• கல்.

प्रस्तार, पु• பரவுதல் ; விரு த்தி.

प्रस्राव, पु• பிரேரணை.

प्रस्तावना, स्त्री• ஆரம்பம் ; முன் னுரை.

प्रस्तावित, वि• பிரஸ்தாபிக்கப் பட்ட.

प्रस्तुत, वि• சொலலப்பட்ட ; முன்நின்ற ; தயாரான.

प्रस्थान, पु• போதல் ; யாத்தி ரை ; புறபபடுதல்.

प्रस्वेद, पु• வியாவை.

प्रहर, पु• ஜாமம்.

प्रहरी, पु• பாராக்காரன்.

प्रहसन, पु• சிரிப்பு ; பரிகா சம் ; நகைச் சுவையுள்ள நாடகம.

प्रहार, पु• அடி.

प्रहारी, वि• அடிக்குமம.

प्रांगण, पु• முற்றம்.

प्रांजल, वि• கபடமற்ற ; உண் மையான.

प्रांत, पु• மாகாணம் ; எல்லை,

प्रांतीय, वि• மாகாணத்து.

प्राकार, पु• வெளிச்சுவர் ; பிராகாரம்.

प्राकृत, प्राकृतिक, वि• இயற்கையான.

प्राची, स्त्री• கிழக்கு.

प्राचीन, वि• கிழக்கேயுள்ள ; பண்டைக் காலத்து.

प्राचीर, पु• வெளிச்சுவா.

प्राच्य, वि• கிழக்கே உண் டான ; கீழ் நாட்டு ; பழையகாலத்து.

प्राज्ञ, पु• புதிமான் ; வித் வான்.

प्राण, पु• பிராணன், உயிர்.

प्राणधन, वि• மிகப்பிரியமான.

प्राणधारी, वि• உயிருள்ள. **पु•** பிராணி.

प्राणनाथ, पु• மிக அன்பான வன் ; கணவன்.

प्राणप्रद, वि• உயிரளிக்கும

प्राणांत, पु• மரணம.

प्रात, प्रातःकाल, वि• விடியற்காலை.

प्राथमिक, वि• முதல்

प्रादुर्भाव, पु• வெளியாதல்.

प्रादेशिक, वि• மாகாணத்து.

प्राप्त, वि• அடைந்த ; கிடை த்த.

प्राप्ति, स्त्री• கிடைத்தல் ; லாபம,

प्राप्य, वि• அடையத்தக்க ; கிடைக்கக் கூடிய.

प्रामाणिक, वि॰ அத்தாட்சி யான ; ஒப்புக்கொள்ளக் கூடிய.

प्राय, उप॰ சமானமான (उ॰ मृतप्राय).

प्रायः वि॰ முக்கியமாய் ; அநேகமாய்.

प्रायद्वीप, पु॰ தீபகற்பம்.

प्रारंभ, पु॰ ஆரம்பம்.

प्रारंभिक, वि॰ ஆரம்பத்து.

प्रारब्ध, वि॰ ஆரம்பிக்கப் பட்ட. पु॰ விதி.

प्रार्थी, वि॰ பிரார்த்தனை செய் யும்.

प्रासंगिक, वि॰ சந்தர்ப்பத்து.

प्रासाद, पु॰ மாளிகை.

प्रिय, वि॰ அன்புள்ள ;—तम மிக அன்புள்ள கணவன்.

प्रियदर्शी, वि॰ எல்லாரிடமும் அன்புள்ள.

प्रियभाषी, वि॰ இனிமை யாய்ப் பேசுகிற.

प्रियवर, वि॰ மிகப் பிரிய முள்ள.

प्रियवादी, पु॰ = प्रियभाषी.

प्रिया, स्त्री॰ ஸ்திரீ ; மனைவி ; அன்பானவள்.

प्रीत, वि॰ அன்புள்ள.

प्रीतम, पु॰ கணவன் ; அன்பா னவன்.

प्रीति, स्त्री॰ அன்பு.

प्रीतिभोज, पु॰ விருந்து.

प्रेक्षक, पु॰ பார்ப்பவன்.

प्रेत, पु॰ பிணம் ; பிசாசு.

प्रेम, पु॰ அன்பு.

प्रेमालाप, पु॰ அன்பு ததும்பும் பேச்சு.

प्रेमी, पु॰ அன்பன்.

प्रेयसी, स्त्री॰ காதலி.

प्रेरक, पु॰ தூண்டுபவன்.

प्रेरणा, स्त्री॰ தூண்டுதல்.

प्रेरित, वि॰ = प्रेषित.

प्रेषक, पु॰ அனுப்புபவன்.

प्रेषण, पु॰ அனுப்புதல்.

प्रेषित, वि॰ அனுப்பப்பட்ட.

प्रोत, वि॰ நன்றாய்க் கலந்த.

प्रोत्साह, पु॰ மிக அதிக உற் சாகம்.

प्रोत्साहन, पु॰ நன்றாய் உற்சா கப்படுத்துதல்.

प्रौढ, वि॰ யுவ நிலையை யடை ந்த ; பக்குவமான ; கம் பீரமான.

प्लावित, वि॰ நீரில் மூழ்கிய.

फ

फंका, पु॰ தண்டு ; ஒரு தட வையில் வாயில் வீசிப் போட்டுக் கொள்ளக்

கூடிய அளவு (தூளான பதார்த்தம்).

फंको, स्त्री॰ ஒரு முறைக்கான மருந்துத் தூள்.

फंद्, पु॰ வலை ; ஏமாற்றம்.

फंदा, पु॰ சுருக்கு.

फंसना, क्रि॰ अ॰ சிக்க ; மாட்டிக் கொள்ள.

फंसाना, क्रि॰ स॰ சிக்கவைக்க ; மாட்ட.

फक, वि॰ நிறம் கெட்ட.

फक्त, क्रि॰ वि॰ सिर्फ़ மாத்திரம் ; மட்டும்.

फक्कड़, पु॰ பிச்சைக்காரன் ; பக்கிரி ; சன்னியாசி ; ஏழை.

फक्कड़ी, स्त्री॰ பிச்சை யெடுத்தல் ; சன்னியாசம் ; ஏழைத் தன்மை.

फक्कर, **फक्क**, } स्त्री॰ ஏழ்மை ; பக்கிரித்தன்மை ; திருப்தி.

फख्र, पु॰ கர்வம் ; கர்வப் படும் விஷயம்.

फख्रिया, क्रि॰ वि॰ கர்வத்துடன்.

फगुआ, पु॰ ஹோலிப் பண்டிகை.

फजर, स्त्री॰ காலை.

फज़क, पु॰ கிருபை.

फज़ीलत, स्त्री॰ மேன்மை ; உயர்ந்த குணம்.

फज़ीहत, स्त्री॰ கெட்டநிலைமை ; அவமானம்.

फ़ज़ूल, वि॰ பிரயோஜனமில்லாத ; அர்த்தமில்லாத.

फ़ज़्ल, पु॰ மிகுதி ; அனுக்ரகம்.

फटक, पु॰ ஸ்படிகக் கல்.

फटकना, क्रि॰ स॰ புடைக்க. क्रि॰ अ॰ பிரிய ; போக ; துடிக்க.

फटकाना, क्रि॰ स॰ பிரிக்க.

फटकार, स्त्री॰ திட்டுதல் ; அதட்டுதல்.

फटकारना, क्रि॰ स॰ உதறி அடிக்க ; லாபமடைய ; அதட்ட.

फटना, क्रि॰ अ॰ கிழிய ; பிளக்க ; வெடிக்க ; முறிய.

फटा, वि॰ கிழிந்த ; முறிந்த.

फटिक, पु॰ ஸ்படிகம் ; சலவைக்கல்.

फड़क उठना, क्रि॰ अ॰ மிக்க சந்தோஷமடைய.

फड़कना, क्रि॰ अ॰ குலுங்க ; துடிக்க.

फण, पु॰ பாம்பின் படம்.

फणी, पु॰ பாம்பு.

फ़तवा, पु॰ முகம்மதிய குரு கொடுக்கும் ஆக்ஞா பத்திரம்.

फ़तह, स्त्री॰ जीत வெற்றி ;—मंद் வெற்றியுள்ள ; — याब வெற்றி பெற்ற.

फ़तिंगा, पु॰ அந்திப் பூச்சி.

फ़तूर, पु॰ தோஷம் ; உபத்திரவம் ; சண்டை.

फ़तूरी, वि॰ உபத்திரவம் விளைவிக்கும்.

फ़तूही, स्त्री॰ கையில்லாத சொக்காய்.

फ़न, पु॰ பாம்புப் படம்.

फ़न, पु॰ கல்லகுணம் ; கல்வி ; கைத்தொழில் ; ஏமாற்றும் வழி.

फ़नगा, पु॰ = फ़तिंगा.

फ़ना, स्त्री॰ அழிவு.

फ़न्नी, स्त्री॰ தளர்ந்த இடத்தில் அடிக்கும் சக்கை.

फ़पोला, पु॰ கொப்பளம்.

फ़बती, स्त्री॰ பரிகாச வார்த்தை.

फ़बना, क्रि॰ अ॰ அழகாய்த் தோன்ற.

फ़बोला, क्रि॰ சோபிக்கும்.

फ़रऊन, पु॰ முதலை ; கொடியவன் ; கர்விஷ்டன்.

फ़रक़, पु॰ வித்தியாசம்.

फ़रज़न्द, पु॰ மகன்.

फ़रज़ी, पु॰ சதுரங்க ஆட்டத்தின் மந்திரி. वि॰ கற்பனையான ; பொய்யான.

फ़रंद, स्त्री॰ சாமான்களின் ஜாப்தா.

फ़रफंद, पु॰ வஞ்சனை.

फ़रमां-बरदार, वि॰ கீழ்ப்படிதலுள்ள.

फ़रमा, पु॰ ஜோடு தைக்கும் அச்சு ; வார்ப்பு அச்சு ; புஸ்தகத்தின் ஒரு பாரம் (Form.)

फ़रमाइश, स्त्री॰ கட்டளை.

फ़रमाइशी, वि॰ கட்டளை பெற்று தயாரிக்கப்பட்ட.

फ़रमान, पु॰ ராஜ கட்டளை.

फ़रमाना, क्रि॰ स॰ கட்டளையிட ; சொல்ல (மரியாதைச் சொல்).

फ़रवी, स्त्री॰ அரிசிப் பொரி.

फ़रश, पु॰ விரிப்பு ; தளம்.

फ़रशी, स्त्री॰ ஹுக்கா.

फ़रसा, पु॰ கோடாலி.

फ़रसूदा, वि॰ பழைய ; உபயோகமற்ற ; களைத்த

फ़रह, फ़रहत, स्त्री॰ ஆனந்தம், சந்தோஷம்.

फ़रहरा, पु॰ ஜண்டா, கொடி.

फ़रहाद, पु• कल्लिल् सेदुक्कु वेलै सेय्पवन्.

फ़राक़, पु• मैदानम். वि• विस्तारमान.

फ़राकत्, **फ़राख़**, } वि• मिकवुम् पर वीय; विसालमान.

फ़राग़त, स्त्री• विडुदलै; कवलै यिन्मै; मलङ्कळित्तल्.

फ़रामोश, वि• मऱन्त.

फ़रायज़, पु• अवसियम् सेय्य वेण्डिय कडमैकळ्.

फ़रार, वि• ओट्टम् एडुत्त.

फ़रारी, वि• ओडुकिऱ; ओडि विट्ट.

फ़रासीसी, वि• प्रान्सु देसत्तु.

फ़राहम, क्रि• वि• ऒन्ऱुकूडि.

फ़रियाद, स्त्री• प्रार्त्तु; वेण्डुकोळ्; मुऱै.

फ़रियादी, वि• वऴक्कुत् तॊडुक्कुम्.

फ़रियाना, क्रि• स• सरित्तॆडुक्क; तीर्क्क.

फ़रिश्ता, पु• देवदूतन्; कन्तर्वन्.

फ़रीक़, पु• वित्तियासम् अऱिपवन्; विवेकमुळ्ळवन्; कूट्टम्; सण्डैयिल् ऒरु कक्षि.

फ़रीक़ैन, पु• वादिप् प्रतिवादि.

फ़रुही, स्त्री• सिऱु मण् वॆट्टि.

फ़र्रेदा, पु• नेर्त्तियान नावल् पऴम्.

फ़रेफ़्ता, वि• एमाऱुकिऱ; मोकिक्कुम्,

फ़रेब, पु• वञ्चनै; मोसम्.

फ़रेबी, पु• मोसक्कारन्.

फ़रोख़्त, स्त्री• विक्कि विऱ्पनै.

फ़रोश, पु• विऱ्पवन्.

फ़रोशी, स्त्री• विऱ्पनै.

फ़र्क, पु• = **फ़रक़**,

फ़र्ज़, पु• कर्त्तव्य कडमै; अनुमान कऱ्पनै.

फ़र्ज़न्, क्रि• वि• वैत्तुक् कॊण्डु; अनुमानित्तु (Supposing)

फ़र्ज़न्द, पु• मकन्; मक्कळ्.

फ़र्ज़ी, वि• = **फ़रज़ी**.

फ़र्द, स्त्री• तण्डुक् काकितम्; तुणित् तुण्डु; मेल् मडिप्पु.

फ़र्दन्-फ़र्दन्, क्रि• वि• ऒव्वॊन्ऱाय्; तनित् तनियाय्.

फ़र्राटा, पु• वेकम्.

फ़र्र, वि• मिक वेकमाय् ओडुम्.

फ़र्राश, पु॰ டேரா அடிப்பவன்.

फ़र्श, पु॰ = फ़रश.

फल, पु॰ பழம் ; பலன் ; அம்பு கட்டி முதலியவற்றின் தலை.

फलक, पु॰ ஆகாயம் ; ஸ்வர்க்கம்.

फलका, पु॰ கொப்புளம்.

फ़लकी, वि॰ ஆகாய சம்பந்தமான.

फलतः, अ॰ அதனால் ; பலனாக.

फलद्, वि॰ பழங்கள் கொடுக்கிற ; பலனளிக்கிற.

फलदार, वि॰ பழமுள்ள.

फलना, क्रि॰ अ॰ காய்க்க ; பலன் தர.

फ़ल्सफ़ा, पु॰ வேதாந்தம்.

फलहार, पु॰ = फलाहार.

फलहारी, वि॰ = फलाहारी.

फ़लाँ, वि॰ குறிப்பிட்ட ; இன்ன ; பலானது.

फ़लांग, स्त्री॰ பாய்தல் ; தாவும் தூரம்.

फ़लाना, पु॰ = फ़लाँ.

फ़लालीन, } पु॰ ஒருவிதச் கம்பளி (flannel).
फलालेन, }

फलाहार, पु॰ பழம் மட்டும் சாப்பிடுதல்.

फलाहारी, पु॰ பழம் மட்டும் சாப்பிடுபவன்.

फलित, वि॰ காய்த்த ; நிறைந்த.

फली, स्त्री॰ நீண்ட காய்கள் (அவரை போன்ற).

फ़लीता, पु॰ கயிறுவத்தி.

फलीभूत, वि॰ பலன் தரும்.

फ़व्वारा, पु॰ = फ़ौवारा.

फ़सल, स्त्री॰ விளைச்சல்.

फ़सली, पु॰ அக்பர் ஆரம்பித்த விவசாய ஆண்டு ; பஸலி ஆண்டு.

फ़साद, पु॰ கலகம் ; சண்டை.

फ़सादी, वि॰ சண்டை செய்யும் ; கலகப் பிரியனான.

फ़साना, पु॰ கற்பனைக் கதை.

फ़साहत, स्त्री॰ அழகான வர்ணனை ; பிரசங்கிக்கும் திறமை.

फ़सील, स्त्री॰ **परकोटा** மதில் சுவர்.

फ़सीह, वि॰ நன்றாய்ப் பேசும்.

फ़स्ले-बहार, स्त्री॰ வஸந்த காலம்.

फ़स्साद, पु॰ ரண வைத்தியன்.

फ़हम, स्त्री॰ புத்தி ; அறிவு ; மூளை.

फहराना, क्रि॰ स॰ காற்றில் அசையும்படி செய்ய.

फ़हरिस्त, स्त्री॰ तालिका அட்ட வணை.

फ़हीम, वि॰ அறிவுள்ள.

फाँक, स्त्री॰ துண்டு ; சுளை.

फांकना, क्रि॰ स॰ தூளை வீசி வாய்க்குள் போட்டுக் கொள்ள.

फांडा, पु॰ கட்டிக்கொண்ட வேஷ்டியில் மடி.

फांद, स्त्री॰ குதித்தல். पु॰ சுருக்கு.

फांदना, क्रि॰ अ॰ குதிக்க.

फांस, स्त्री॰ பாசம் ; வலை.

फांसना, क्रि॰ स॰ பாசத்தில் மாட்ட ; ஏமாற்றித் தன் வசமாக்க.

फांसी, स्त्री॰ சுருக்கு தூக்கு ; —देना தூக்கிலிட.

फाक़ा, पु॰ உபவாசம் ;—कश பட்டினியிருக்கும் ; ஏழை ;—ज़द பசியால் வருந்தும் ;—मस्त பசியிலும் உல்லாசமாயிருக்கும்.

फाख़्ता, स्त्री॰ पंडुक சிறு புறு.

फाग, पु॰ ஹோலிப் பண்டிகை ; ஹோலிப் பாட்டு.

फागुन, पु॰ பங்குனி.

फ़ाज़िल, वि॰ மிகுதியான. पु॰ வித்வான்.

फाटक, पु॰ பெரிய வாசல்.

फाड़न, स्त्री॰ கிழிந்த காகிதம் துணி வகையறு.

फाड़ना, क्रि॰ स॰ கிழிக்க ; பாலை முறிக்க.

फ़ातिहा, पु॰ இறந்தவர் பெயரில் நடக்கும் பிரார்த்தனை.

फ़ातेह, वि॰ ஜயிக்கும்.

फ़ानूस, पु॰ லஸ்தர் விளக்கு.

फ़ाम, पु॰ நிறம்.

फ़ायदा, पु॰ லாபம்.

फ़ायदेमंद, वि॰ லாபமான.

फ़ारख़ती, स्त्री॰ கடன் தீர்ப்புப் பத்திரம்.

फ़ारस, पु॰ பாரசீகதேசம்.

फ़ारसी, स्त्री॰ பாரசீக பாஷை.

फ़ारिग़, वि॰ கவலையற்ற ; விடுதலையடைந்த.

फाल, स्त्री॰ ஏரின் கொழு.

फ़ालतू, वि॰ மிகுதியான ; வீணான.

फ़ालिज, पु॰ பக்ஷவாதம்.

फ़ालूदा, पु॰ கோதுமைக் கஞ்சி.

फावड़ा, पु॰ மண் வெட்டி.

फ़ाश, वि॰ வெளிப்படையான.

फ़ासला, पु॰ தூரம்.

फाहा, पु• தைலத்தில் நனைத்த பஞ்சுத் துண்டு.

फ़िक्रा, पु• வாக்கியம்; பரிகாசம்.

फ़िक्रे-बाज़, वि• 'கிண்டலாய்' பேசும்.

फ़िक्र, स्त्री• கவலை; தியானம். —**मन्द** கவலைப்படுகிற.

फिटकार, स्त्री• இகழ்ச்சி; வசை.

फिटकिरी, स्त्री• படிக்காரம்.

फिटन, स्त्री• ஸாரட்டு வண்டி.

फ़ितना, पु• பாபம்; குற்றம்; சண்டை **अंगेज़**—கலகம்; செய்யும்.

फितरत, स्त्री• இயற்கை; சுபாவம்; புத்திசாலித்தனம்; போக்கிரித்தனம்.

फ़ितरती, वि• இயற்கையான; போக்கிரியான.

फ़ितूर, पु• = **फ़तूर.**

फ़िदवी, वि• கீழ்ப்படிதலுள்ள; எஜமான விசுவாசமுள்ள.

फ़िदा, वि• மனம் கவர்ந்த; மோகங் கொண்ட.

फ़िदाई, पु• பிறருக்காக உயிரையும் இழப்பவன்.

फ़िरंग, पु• வெள்ளையர் நாடு.

फ़िरंगी, पु• ஐரோப்பியர்.

फिरंट, वि• எதிரான; சண்டைக்கு நிற்கும்.

फिर, क्रि• वि• பிறகு; மறுபடி.

फ़िरक़ा, पु• ஜாதி; கூட்டம்; சம்பிரதாயம்;—**बन्दी** கக்ஷி கட்டுதல்.

फिरता, पु• திருப்பிக் கொடுத்தல்; ஒப்புக் கொள்ளாமை.

फ़िरदौस, पु• தோட்டம்; ஸ்வர்க்கம்.

फिरना, क्रि• अ• அலைய; திரும்ப.

फ़िराक़, पु• தேடுதல்.

फ़िराग़, पु• **रिहाई** விடுதலை; சாவகாசம்; ஆனந்தம்.

फ़िराना, क्रि• स• திருப்ப; நடப்பிவிக்க.

फ़िरार, पु• ஓட்டம் பிடித்தல்.

फ़िरासत स्त्री• சூக்ஷ்ம புத்தி.

फ़िरियाद, स्त्री• = **फ़रियाद.**

फ़िल-हक़ीक़त, क्रि• वि• **सचमुच** உண்மையாய்.

फ़िल-हाल, क्रि• वि• தர்சமயத்திற்கு.

फिल्ली, स्त्री• **पिंडली** கெண்டைக் காலின் தசை.

फिस, अ• ஒன்றுமில்லை!

फिसड्डी, वि॰ கடைசியான ; காரியத்திற்குதவாத.

फिसलना, क्रि॰ अ॰ வழுக்க ; சறுக்க.

फ़िसाद, पु॰ = फ़साद.

फ़िसाना, पु॰ = फ़साना.

फ़िहरिस्त, स्त्री॰ = फ़हरिस्त.

फ़ी, अ॰ ஒவ்வொரு.

फीका, वि॰ ருசியற்ற ; பிரகாசமில்லாத ; வெளுத்த.

फ़ीता, पु॰ நாடா.

फ़ीरोज़ा, पु॰ பச்சையும் நீலமும் கலந்த ஒரு இரத்தினம்.

फ़ीरोज़ी, वि॰ பச்சை கலந்த நீல நிறமான.

फ़ील, पु॰ யானை.

फ़ील-पा, पु॰ யானைக்கால் வியாதி.

फ़ील-पाया, पु॰ தூண்.

फ़ीलवान, पु॰ யானைக்காரன்.

फ़ीली, स्त्री॰ = फिल्ली.

फ़ी-सदी, क्रि॰ वि॰ நூற்றுக்கு (Per cent).

फुँकना, क्रि॰ अ॰ ஊதப்பட ; எரிய.

फुँकनी, स्त्री॰ ஊதுகுழல்.

फुँकरना, क्रि॰ अ॰ சீற.

फुँकार, पु॰ = फूत्कार.

फुँदना, पु॰ குஞ்சம்.

फुँदी, स्त्री॰ சுருக்கு ; முடிச்சு.

फुँसी, स्त्री॰ சிறு கொப்புளம் ; முகப்பரு.

फ़ुज़ूल, वि॰ = फ़जूल.

फुट, वि॰ தனிப்பட்ட. पु॰ அடி (12 அங்குலம்).

फुटकर, फुटकल, } वि॰ தனிப்பட்ட ; நானாவிதமான.

फुटका, पु॰ கொப்புளம்.

फुदकना, क्रि॰ अ॰ சந்தோஷத்தினால் குதிக்க ; தத்த.

फुदकी, स्त्री॰ ஒரு சிறு பக்ஷி.

फुनगी, स्त्री॰ தளிர்.

फुफकार, पु॰ சீறுதல்.

फुफकारना, क्रि॰ अ॰ சீற.

फुफेरा, वि॰ அத்தையைச் சேர்ந்த.

फुर, वि॰ உண்மையான.

फ़ुरक़त, स्त्री॰ பிரிவு.

फुरती, स्त्री॰ சீக்கிரம் ; துரிதம்.

फुरतीला, वि॰ துரிதமான.

फुरफुराना, क्रि॰ स॰, சிறகுகளை அடிக்க.

फ़ुरसत, स्त्री॰ சாவகாசம் ; சமயம்.

फुरहरी, स्त्री॰ சிறகடித்தல் ; துணி படபட வென்று அடித்தல்.

फुलका, पु॰ கொப்புளம் ; சப்பாத்தி (ரொட்டி).

फुलझड़ी, स्त्री॰ पूवाणम்.

फुलवारी, स्त्री॰ நந்தவனம், பூந்தோட்டம்.

फुलाना, क्रि॰ स॰ உப்பும்படி செய்ய ; ஊத (**मुँह फुलाना**-கோபித்துக் கொள்ள).

फुलाव, पु॰ உப்புதல்.

फुलिंग, पु॰ தீப்பொறி.

फुलेल, पु॰ வாசனைத் தைலம்.

फुलौरी, स्त्री॰ ஒருவித பஜ்ஜி.

फुसफुसाना, क्रि॰ स॰ ரகசியம் பேச.

फुसलाना, क्रि॰ स॰ இனிமையாய்ப் பேசித் தன் வசமாக்க.

फुहार, स्त्री॰ சாரல்.

फुहारा, पु॰ நீர் ஊற்று (Fountain).

फूँकना, क्रि॰ स॰ ஊத.

फूट, स्त्री॰ பிளவு ; விரோதம் ; மூலாம்பழம்.

फूटना, क्रि॰ अ॰ உடைய, பிளக்க ; மலர ; சிதற.

फूत्कार, पु॰ சீறுதல் ; ஊதும் சத்தம்.

फूफा, पु॰ அத்தை புருஷன்.

फूफी, स्त्री॰ அத்தை.

फूल, पु॰ பூ ; வெண்கலம் ; — **जाना** பேரானந்தமடைய ;—**झड़ना** நன்றாய்ப் பேச ; விளக்கிலிருந்து பொறி உதிர.

फूलगोभी, स्त्री॰ முட்டைக் கோஸ் பூ.

फूलदान, पु॰ பூ வைக்கும் அலங்காரமான பாத்திரம்.

फूलदार, वि॰ பூவேலை செய்த.

फूलना, क्रि॰ अ॰ உப்ப ; மலர ; பேரானந்தமடைய ; கோபங் கொள்ள.

फूली, स्त्री॰ கண்ணில் விழும் பூ.

फूस, पु॰ உலர்ந்த புல்.

फूहड़, वि॰ நாசூக்குத் தெரியாத ; வேலை செய்யும் முறை தெரியாத.

फेंकना, क्रि॰ स॰ எறிய ; வீண் செலவு செய்ய.

फेंट, स्त्री॰ இடுப்பு ; பெல்ட்டு.

फेंटना, क्रि॰ स॰ கலக்க ; அடிவண்டலைக் கையால் கலக்க ; சீட்டைக் கலைக்க.

फेंटा, पु॰ சிறு தலைப்பாகை.

फेन, पु॰ நுரை.

फेनी, स्त्री॰ பேணி (தின்பண்டம்).

फेफड़ा, पु॰ சுவாசப்பை, நுரை ஈரல்.

फेर, पु॰ சுழலுதல்; சிக்கல்; சந்தேகம்; தெரு திரும்பும் இடம்; மாறுபாடு; யுக்தி. अ॰ மறுபடியும்.

फेरना, क्रि॰ स॰ திருப்ப; நடப்பிவிக்க.

फेरफार, पु॰ மாறுதல்; சுழலுதல்.

फेरा, पु॰ சுழலுதல்; திரும்புதல்; சுற்றிச் சுற்றிப் போதல்.

फेरी, स्त्री॰ பிரதக்ஷிணம்; முறையாய் அடிக்கடி வருதல்.

फेरीवाला, पु॰ தெருத் தெருவாய் அலைந்து விற்கும் வியாபாரி.

फ़ेल, पु॰ **काम** காரியம்; கெட்ட காரியம்; ஜாமீன்.

फ़ेली, वि॰ கெட்ட.

फ़ैज़, पु॰ பரோபகாரம்; லாபம்.

फ़ैयाज़, वि॰ **उदार** மிக தாராள குணமுள்ள.

फ़ैयाज़ी, स्त्री॰ தானம் செய்யும் தன்மை; தாராள குணம்.

फ़ैल, पु॰ காரியம்; விளையாட்டு.

फैलना, क्रि॰ अ॰ பரவ; சிதற.

फैलसूफ़, वि॰ வீண் செலவு செய்யும்.

फैलाना, क्रि॰ स॰ பரப்ப.

फैलाव, पु॰ பரப்பு; பிரசாரம்.

फ़ैसला, पु॰ தீர்ப்பு.

फोकट, वि॰ உபயோகமற்ற; —में இலவசமாக.

फोकला, पु॰ தோல்.

फोड़ना, क्रि॰ स॰ பிளக்க; பிளவு உண்டாக்க.

फोड़ा, पु॰ கொப்புளம்.

फोड़िया, स्त्री॰ சிறு கொப்புளம்.

फोता, पु॰ நிலவரி; பை; அண்டகோசம்.

फौज, स्त्री॰ கூட்டம்; சேனை; **—दार** சேனாதிபதி; **—दारी** சண்டை; கலகம்; அடிதடி சண்டை வழக்கு (criminal case.)

फ़ौजी, वि॰ சேனை சம்பந்தமான.

फ़ौत, वि॰ இறந்த; கடந்த.

फ़ौरन, क्रि॰ वि॰ சீக்கிரம்.

फ़ौलाद, पु॰ எஃகு.

फ़ौलादी, वि॰ எஃகால் செய்த.

फ़ौव्वारा, पु॰ =फ़ुहारा.

फ्रांसीसी, वि॰ பிரான்சு தேசத்து.

ब

बंक, वि॰ கோணலான ; எட்ட முடியாத.

बंचक, पु॰ வஞ்சகன்.

बंचवाना, क्रि॰ स॰ படிப்பிக்க.

बंजर, पु॰ பாழ் நிலம்.

बँटना, क्रि॰ अ॰ பிரிக்கப்பட.

बँटवाना, क्रि॰ स॰ பிரிப்பிக்க.

बँटवारा, पु॰ பிரித்தல்; பங்கிடுதல்.

बँटाई, स्त्री॰ பிரித்தல் ; நிலத்தைக் குத்தகைக்கு விடுதல்.

बँटाना, क्रि॰ स॰ பிரிக்க.

बंडी, स्त्री॰ ஒரு வகைச் சொக்காய் (waist coat)

बंद, वि॰ மூடிய ; நின்று போன ; கைதியான.

बंदगी, स्त्री॰ வந்தனம் ; நமஸ்காரம் ; ஸேவை.

बंदगोभी, स्त्री॰ இலைக்கோஸ்.

बंदनवार, पु॰ தோரணம்.

बंदना, स्त्री॰ =वंदना.

बंदर, पु॰ குரங்கு ; துறைமுகம்.

बंदरगाह, पु॰ துறைமுகம்.

बंदा, पु॰ வேலைக்காரன் ; அடிமை ; கைதி.

बंदिश, स्त्री॰ கட்டுதல் ; ஏற்பாடு.

बंदी, पु॰ ராஜவிருது பாடுபவன் ; கைதி.

बंदीख़ाना, पु॰ சிறைச்சாலை.

बंदूक, स्त्री॰ துப்பாக்கி.

बंदूकची, पु॰ துப்பாக்கி சுடுபவன்.

बंदोबस्त, पु॰ ஏற்பாடு ; நிலவரி நிச்சயித்தல்.

बंधक, पु॰ அடகு ; கட்டுபவன்.

बंधन, पु॰ கட்டு ; கட்டுதல் ; கட்டும் வஸ்து.

बंधना, क्रि॰ अ॰ கட்டப்பட ; கைதியாக.

बंधवाना, क्रि॰ स॰ கட்டுவிக்க.

बंधान, पु॰ வியவகார முறை ; அணை.

बंधाना, क्रि॰ स॰ கட்டுவிக்க.

बंधु, पु॰ உறவினன் ; சகோதரன்.

बंधुआ, पु॰ கைதி.

बंधुत्व, पु॰ உறவு.

बंधेज, पु॰ வாடிக்கை ; தடுத்தல் அல்லது கட்டுதல்.

बंध्या, वि॰ பிள்ளை மலடான.

बंपुलिस, स्त्री॰ பொதுக் கக்கூஸ்.

बंबा, पु॰ தண்ணீர்க் குழாய்.

बंसलोचन, पु॰ மூங்கிலுப்பு.

बंसी, स्त्री॰ புல்லாங்குழல்.

बहंगी, स्त्री॰ பாரம் தூக்கும் காவடி.

बक, पु॰ கொக்கு. स्त्री॰ உளறுதல் ; பிரலாபம்.

बकतर, पु॰ கவசம்.

बकध्यान, पु॰ கபட வேஷம்.

बकना, क्रि॰ स॰ உளற.

बकबक, स्त्री॰ உளறுதல்.

बकरा, पु॰ வெள்ளாட்டுக் கடா.

बकरी, स्त्री॰ வெள்ளாடு.

बकला, पु॰ மரப்பட்டை ; பழத்தோல்.

बकवाद, **बकवास**, } स्त्री॰ வீண் வார்த்தை ; உளறுதல்.

बकसना, क्रि॰ स॰ தயவுடன் கொடுக்க ; மன்னிக்க.

बकसाना, क्रि॰ स॰ மன்னிக்கச் செய்ய.

बकसीस, स्त्री॰ இனம்.

बक्राया, **बक्रिया**, } वि॰ बाकी மிஞ்சின, பாக்கி.

बकुचना, क्रि॰ अ॰ ஒடுங்க.

बकुचा, पु॰ சிறு மூட்டை.

बकुल, पु॰ மகிழம்பூ.

बकोटना, क्रि॰ स॰ பிருண்ட.

ब-कौल, क्रि॰ वि॰ சொன்னபடி.

बक्कल, पु॰ பட்டை.

बक्काल, वि॰ வியாபாரி.

बक्की, वि॰ அதிகமாய்ப் பேசுகிற.

बक्स, पु॰ பெட்டி.

बक्सना, क्रि॰ स॰ = **बकसना**.

बक्सरा, पु॰ பாகம்.

बक्सीस, स्त्री॰ = **बकसीस**.

बक्षान, पु॰ வர்ணனை ; ஸ்துதி.

बक्षानना, क्रि॰ स॰ வர்ணிக்க ; புகழ.

बखार, पु॰ களஞ்சியம்.

बखिया, पु॰ ஒருவித உறுதியான தையல்.

बख़ील, पु॰ கஞ்சன்.

ब.ख़ूबी. क्रि॰ वि॰ வெகு நன்றாய்.

बखेड़ा, पु॰ சச்சரவு ; சிக்கல்.

बखेड़िया, वि॰ கலகம் செய்யும்.

बखेरना, क्रि॰ स॰ சிந்த ; சிதறடிக்க.

बख़ैर, क्रि॰ वि॰ க்ஷேமமாக ; நன்றாய்.

बख़्त, पु॰ பாக்கியம் ; விதி.

बख़्तर, पु॰ = **बकतर**.

बख़्शना, क्रि॰ स॰ இனம் கொடுக்க ; மன்னிக்க.

बख़्शिश, स्त्री॰ தானம் ; மன்னிப்பு.

बगछुट, **बगटुट**, } क्रि॰ वि॰ நாலுகால் பாய்ச்சலாய்.

बगमेल, पु० இரண்டு குதிரைகள் ஜோடியாகப் போதல்.

बगरना, क्रि० अ० பரவ.

बगराना, क्रि० स० பரப்ப ; சிதறடிக்க.

बग़ल, स्त्री० கக்கம் ; பக்கம்.

बगलबंदी, स्त्री० ஒருவிதச் சொக்காய்.

बगला, पु० கொக்கு.

बगलियाना, क्रि० अ० பக்கமாய்ப் போக. **क्रि० स०** பிரிக்க ; பக்கத்தில் கொண்டுவர.

बग़ली, स्त्री० தையற்காரன் சாமான்கள் வைத்திருக்கும் பை ; சட்டையில் கக்கத்தில் வரும் துண்டு ; குஸ்தியில் ஒரு பிடி. **वि०** பக்கத்து.

बगावत, स्त्री० கலகம்.

बगिया, स्त्री० / **बगीचा, पु०** சிறு தோட்டம்.

बगुला, पु० கொக்கு.

बगेरी, स्त्री० சிட்டுக் குருவி.

बग़ैर, अ० **बिना,** இல்லாமல்.

बग्गी, / **बग्घी,** **स्त्री०** சாரட்டு வண்டி.

बघंबर, पु० புலித்தோல்.

बघनहाँ, पु० புலி நகம் (ஆபரணம்); புலி நகம் (ஆயுதம்).

बघार, पु० தாளிதம்.

बघारना, क्रि० स० தாளித்துப் போட ; அதிகப் பிரசங்கித்தனமாகப் பேச.

बचकाना, वि० குழந்தைகளுக்குத் தகுந்த.

बचत, स्त्री० மீதம்.

बचन, पु० = **वचन.**

बचना, क्रि० अ० தப்ப ; தீங்கிலிருந்து விலகி இருக்க.

बचपन, पु० குழந்தைப் பருவம்.

बचाना, क्रि० स० காப்பாற்ற ; மீதி வைக்க ; விலக்க.

बचाव, पु० ரக்ஷை.

बच्चा, पु० குழந்தை ; குட்டி.

बच्छा, / **बछड़ा,** **पु०** கன்று.

बछेड़ा, पु० குதிரைக் குட்டி.

बजंत्री, पु० வாத்தியம் வாசிப்பவன்.

बजना, क्रि० अ० மணி அல்லது வாத்தியம் வாசிக்கப்பட ; ஒலிக்க.

बजनियाँ, पु० வாத்தியம் வாசிப்பவன்.

बजरा, पु० ஒருவிதப் படகு.

बजा, वि॰ उचितमान ;—**लाना** मूढिक्क ; निर्वहिवेट्र.

बज़ाज़, पु॰ जवुलि व्यापारि.

बज़ाज़ा, पु॰ जवुलिक् कडैत् तॆरु.

बज़ाज़ी, स्त्री॰ जवुलि व्यापारम्.

बजाना, क्रि॰ स॰ ऒलिक्कच् चॆय्य ; निर्वहिवेट्र.

बजाय, अ॰ इडत्तिल् ; पदिलाय्.

बजार, पु॰ = **बाज़ार**.

ब-जिन्स, क्रि॰ वि॰ मुन्निरुन्त पडियॆ.

ब-जुज़, अ॰ तविर ; मेलुम्.

बज्र, पु॰ = **बज्र**.

बज़्म, स्त्री॰ सबै ; नाडक सालै.

बझना, क्रि॰ अ॰ कट्टिलडङ्क ; सिक्किक् कॊळ्ळ.

बझाना, क्रि॰ स॰ सिक्कवैक्क.

बझाव, पु॰ सिक्कुदल्.

बट, पु॰ आलमरम् ; वळि.

बटखरा, पु॰ पडिक्कल्.

बटना, क्रि॰ स॰ (कयिर्रै) मूरुक्क. क्रि॰ अ॰ अरै पड.

बटपार, **बटमार**, पु॰ कॊळ्ळैक्कारन्.

बटला, पु॰ पॆरिय तवलै.

बटली, **बटलोई**, स्त्री॰ तवलै.

बटवार, पु॰ कावल्कारन् ; सालै वरि वसूलिप्पवन्.

बटाऊ, पु॰ **मुसाफ़िर** वळिप् पोक्कन्.

बटिया, स्त्री॰ कुळिकै ; मादत् तिरै ; सिरु कुळवि.

बटी, स्त्री॰ कुळिकै.

बटुवा, पु॰ पल अरैकळुळ्ळ पै ; तवलै.

बटेर, स्त्री॰ काडै.

बटोरना, क्रि॰ स॰ सेर्क्क.

बटोही, पु॰ वळिप् पोक्कन्.

बट्टा, पु॰ तरगु ; मदिप्पु ; वित्तियासम् ; नष्टम् ; कुळवि.

बड़, पु॰ आलमरम्.

बड़प्पन, पु॰ पॆरुन्तन्मै ; मेन्मै.

बड़बड़, स्त्री॰ उळरुदल्.

बड़बड़ाना, क्रि॰ अ॰ उळर.

बड़भाग, **बड़भागी**, वि॰ पाक्कियवानै.

बड़वाग्नि, **बड़वानल**, पु॰ समुद्रत्तिन् अडिपागत्तिलुळ्ळ उष्णम्.

बड़हन, पु॰ ऒरुविद नॆल्.

बड़हल, पु॰ ऒरुवगैप् पळम्.

बड़ा, वि॰ पॆरिय. पु॰ वडै.

बड़ाई, स्त्री॰ பெரிய நிலைமை ; பெருந்தன்மை.

बड़ा दिन, पु॰ கிறிஸ்மஸ் தினம்.

बड़ो, स्त्री॰ வடாம்.

बढ़ई, पु॰ தச்சன்.

बढ़ती, स्त्री॰ அதிகம் ; அதிகரித்தல்.

बढ़ना, क्रि॰ अ॰ அதிகரிக்க ; விருத்தியடைய ; முன் செல்ல ; மூட, அணைய.

बढ़नी, स्त्री॰ झाड़ू, விளக்குமாறு.

बढ़ाना, क्रि॰ स॰ அதிகமாக்க ; முன் செலுத்த ; (கடை வகையறு) மூட ; விளக்கணைக்க.

बढ़ाव, पु॰ விருத்தியாதல் ; முன் செல்லுதல்.

बढ़ावा, पु॰ ஊக்கமளித்தல் ; தூண்டுதல்.

बढ़िया वि॰ நேர்த்தியான.

बढ़ोतरी, स्त्री॰ = बढ़ती.

बणिक, पु॰ வியாபாரி.

बतकही, स्त्री॰ சம்பாஷணை.

बतख़, स्त्री॰ வாத்து

बतबढ़ाव, पु॰ வீணாய் வார்த்தை வளர்தல்.

बतरस, पु॰ சம்பாஷிக்கும் ஆனந்தம்.

बतराना, क्रि॰ अ॰ சம்பாஷிக்க.

बतलाना, **बताना,** } क्रि॰ स॰ சொல்ல ; தெரிவிக்க.

बताशा, पु॰ = बतासा.

बतास, स्त्री॰ வாதம் ; காற்று.

बतासा, पु॰ பத்தாசு (தின் பண்டம்).

बतिया, स्त्री॰ பிஞ்சு.

बतियाना, क्रि॰ अ॰ சம்பாஷிக்க.

बतियार, स्त्री॰ சம்பாஷணை.

बतौर, क्रि॰ वि॰ ரூபமாக (in the form of)

बत्ती, स्त्री॰ வத்தி, திரி ; விளக்கு.

बथुआ, पु॰ ஒரு கீரை.

बद्, वि॰ கெட்ட. स्त्री॰ ஏடு, பதில் ;—**अमली** கெட்ட ஏற்பாடு; கெட்ட ஆட்சி; —**इख़लाक़ी** கெட்ட நடத்தை ;—**इन्तज़ामी** கெட்ட ஏற்பாடு ;—**कार** ஒழுக்கம் கெட்ட ;—**ख़्वाह** தீமை விரும்புபவ ;—**गुमान** சந்தேகமுள்ள ; திருப்தியில்லாத ;—**गो** கெட்ட வார்த்தை பேசும் ; நிந்திக்கும் ; கோள்சொல்லும்; —**चलन,** கெட்ட நடத்தையுள்ள ;—**ज़ात** தாழ்ந்த பிறப்புடைய ; **दृष्ट**

னை ;—**ज़ुबान**, அடங்கிப் பேசாத ; —**तर** இன்ன மும் கெட்ட (worse); —**दुआ**, சாபம் ;—**नसीब** துரதிஷ்டமுள்ள ; —**नीयत** கெட்ட எண்ணம் கொண்ட ;—**नुमा** கோர மான ;—**बख़्त** அதிர்ஷ்ட மில்லாத ;—**मज़ा** கெட்ட ; கோபமான ; கெட்ட ருசி யுள்ள ;—**मस्त** குடிவெறி கொண்ட ;—**सूरत** விகார மான ;—**हज़मी** அஜீர்ணம் ; —**हवास** கலக்கமடைந்த ; வியாகூலப்பட்ட.

बदन, पु• தேகம்

बदना, क्रि• स• சொல்ல ; நிச்சயமாக்க ; பந்தயம் போட.

बदनाम, वि• பெயர் கெட்ட.

बदनामी, स्त्री• கெட்ட பெயர்.

बदबू, स्त्री• கெட்ட நாற்றம்.

बदमाश, वि• போக்கிரி.

बदमाशी, स्त्री• போக்கிரித்தனம்.

बदरंग, वि• நிறம் கெட்ட.

बदरा, पु• மேகம்.

बदराह, **बदराहा** } वि• கெட்ட வழியில் செல்லும்.

बदल, पु• மாறுதல்.

बदलना, क्रि• अ• மாற.

बदला, पु• பரஸ்பரமாகக் கொடுத்து வாங்குதல் ; பழி ;—**लेना** பழி வாங்க.

बदली, स्त्री• பரஸிய மேகம் ; இடம் மாறுதல்.

बदस्त, क्रि• वि• கையால் ; மூலமாய்.

बदस्तूर, क्रि• वि• வழக்கப் படி.

बदा, वि• தலையில் எழுதிய.

बदान, स्त्री• விதி ; பந்தயம் கட்டுதல்.

बदाबदी, स्त्री• போட்டி ; பந்தயம்.

बदी, स्त्री• கிருஷ்ண பக்ஷம் ; தீமை.

बदौलत, क्रि• वि• காரணமாய்.

बद्ध, वि• கட்டப்பட்ட ; நிச்சயிக்கப்பட்ட.

बद्धकोष्ठ, पु• மலச்சிக்கல்.

बद्धपरिकर, वि• தயாரான.

बद्धी, स्त्री• கயிறு ; ஒருவகை ஆபரணம்.

बध, पु• கொலை.

बधना, क्रि• स• கொல்ல. पु• கெண்டி.

बधाई, स्त्री• முபாரகுபாத் சந்தோஷ காலத்தில் பாரா

ट्टुदल (congratulations).

बधावा, पु॰ मंगल वाद्ययम ; शुभ कालमंगलीं अलिकडे नन्कोडे.

बधिक, पु॰ कोल्लुपवन ; वेडन्.

बधिया, पु॰ विरयडित्त मिरुगम्.

बधिर, वि॰ सेविडान.

बधूटी, स्त्री॰ नाट्टुप्पेण् ; शुमंगली ; पुदु नाट्टुप्पेण्.

बध्य, वि॰ कोल्लत्तगुन्द.

बन, पु॰ काडु.

बनकर, पु॰ काट्टु वरि.

बनखंडो, पु॰ वनवासि.

बनचर, पु॰ काट्टुप् पिराणि ; काट्टु मनिदन्.

बनचारी, वि॰ काट्टिल् नडमाडुम्.

बनज, पु॰ दामरै ; वियापारम्.

बनजारा, पु॰ वियापारि.

बनना, क्रि॰ अ॰ तयारागु ; अमैय ; नल्ल निलैमैक्कु वा ; आगिवर ; अलंकरित्तुक् कोळ्ळ ; अधिकमाग योक्कियत्तै युळ्ळवनुकप् पाशांकु शेय्य.

बनपट, पु॰ मरवुरि.

बनफ़शा, पु॰ ऒरु मरुंदुच् चेडि.

बनबिलाव, पु॰ काट्टुप् पूनै.

बनमानुस, पु॰ काट्टु मनिदन्.

बनमाला, स्त्री॰ कदम्बमालै.

बनमाली, पु॰ किरुष्णन्.

बनरा, पु॰ कुरंगु.

बनराज, पु॰ सिंगम् ; मिकप् पेरिय मरम्.

बनरी, स्त्री॰ पुदु नाट्टुप् पेण्.

बनबसन, पु॰ मरवुरि.

बनवाना, क्रि॰ स॰ शेय्विक्क.

बनवारी, पु॰ किरुष्णन्.

बनस्थली, स्त्री॰ काट्टु निलम्.

बनात, स्त्री॰ ऒरुविद उन्नद मान कम्बळि.

बनाना, क्रि॰ स॰ शेय्य ; मरामत्तु शेय्य ; परिकासम् शेय्य ; उयर्न्द निलैमैयडैयच् शेय्य.

बना-बनाया, वि॰ तयारान.

ब-नाम, अ॰ पेयरिल्.

बनाव, पु॰ अमैप्पु ; सिंगारम्.

बनावट, स्त्री॰ அமைப்பு ; பகட்டு.
बनावटी, वि॰ செயற்கையான.
बनासपती, स्त्री॰ தாவரம்.
बनिज, पु॰ வியாபாரம்.
बनिता, स्त्री॰ ஸ்திரீ ; மஹளி.
बनिया, पु॰ வியாபாரி.
बनिस्बत, अ॰ காட்டிலும்.
बनेठी, स्त्री சிலம்பத்தடி.
बनैला, वि॰ காட்டு.
बनौटी, वि॰ பஞ்சு போன்ற ; பஞ்சால் செய்த.
बन्द, वि॰ = **बंद**.
बपतिस्मा, पु॰ கிறிஸ்தவ ஞான ஸ்நானம் (Baptism).
बपु, पु॰ தேகம் ; அவதாரம்.
बपुख, पु॰ தேகம்.
बपुरा, वि॰ **बेचारा**, ஆதரவற்ற.
बपौती, स्त्री॰ பிதிரார்ஜித சொத்து.
बप्पा, पु॰ தகப்பன்.
बफारा, पु॰ ஈரோவி ஸ்நானம்.
बबर, पु॰ சிங்கம்.
बबुआ, पु॰ குழந்தாய்! (சிறியோரை அன்பாய் அழைக்கும் சொல்.)
बबूल, पु॰ கருவேலமரம்.
बभूत, स्त्री॰ விபூதி.
बम, पु॰ வெடி குண்டு ; பார்ச் சட்டம்.
बमूजिब, कि॰ अ॰ **अनुसार** அனுசரித்து.
बयस, स्त्री॰ வயது.
बया, पु॰ தூக்கணங் குருவி.
बयान, पु॰ வர்ணனை ; நிலைமை.
बयाना, पु॰ முன் பணம்.
बयाबान, पु॰ பாலவனம்.
बयार, स्त्री॰ காற்று.
बर, पु॰ மனமகன் ; வரன் ; பலம் ; ஆலமரம் ; ரேகை. वि॰ சிரேஷ்டமான. अ॰ மேலே சொல்லப்போனல்.
बरई, पु॰ வெற்றிலைக்காரன்.
बरकंदाज़, पु॰ சிப்பாய்.
बरकत, स्त्री॰ விருத்தி ; லாபம் ; செல்வம்.
बरक़रार, वि॰ ஸ்திரமான.
बरकाज, पु॰ விவாகம்.
बरखा, स्त्री॰ = **बर्षा**.
बरख़ास्त, वि॰ தள்ளப்பட்ட.
बर-ख़िलाफ़, कि॰ वि॰ எதிராக.
बरगद, पु॰ ஆலமரம்.
बर-गश्ता, वि॰ திரும்பிய ; விரோதமான ;
बरछा, पु॰ ஈட்டி ; வேல்.
बरछैत, पु॰ ஈட்டிக்காரன்.
बरजना, कि॰ स॰ தடுக்க.

बरज़बान, वि॰ மனப்பாட மான.

बरज़ोर, वि॰ பலமுள்ள ; கொடுமையான.

बरज़ोरी, स्त्री॰ பலாத்காரம்.

बरत, पु॰ = व्रत.

बरतन, पु॰ பாத்திரம்.

बरतना, क्रि॰ अ॰ உபயோகிக்க.

बरतरफ़, वि॰ கரையோர மான ; தள்ளப்பட்ட.

बरताना, क्रि॰ स॰ பிரிக்க.

बरताव, पु॰ நடத்தை.

बरती, वि॰ விரதம் பூண்ட.

बरतोर, पु॰ மயிர்க்காலில் உண்டாகும் சிரங்கு.

बरदार, वि॰ எடுத்துச் செல்லு கிற ; கட்டளையை நிறை வேற்றுகிற.

बरदाश्त, स्त्री॰ பொறுத்தல்.

बरन, पु॰ வர்ணம்.

बरनन, पु॰ வர்ணனை.

बरना, क्रि॰ स॰ மணம்புரிய ; தேர்ந்தெடுக்க.

बरपा, वि॰ நின்ற ; ஏற்பட்ட.

बरफ़, स्त्री॰ பனிக்கட்டி.

बरबंड, वि॰ பலமுள்ள.

बरबर, स्त्री॰ உளறுதல்.

बरबस, क्रि॰ वि॰ பலத்துடன் ; வீணாய்.

बरबाद, वि॰ அழிந்த.

बरबादी, स्त्री॰ அழிவு.

बरम, पु॰ கவசம்.

बरमा, पु॰ தமூர்.

बरषा, स्त्री॰ மழை ; மழை காலம்.

बरस, पु॰ வருஷம் ;—गांठ பிறந்த நாள்.

बरसना, क्रि॰ स॰ மழை பெய்ய ; பொழிய.

बरसात, स्त्री॰ மழை காலம்.

बरसाती, वि॰ மழை காலத்து. पु॰ மழைக்கோட்டு (Rain coat).

बरसाना, क्रि॰ स॰ மழை பெய் யச் செய்ய ; பொழிய.

बरसी, स्त्री॰ சிராத்தம்.

बरहना, वि॰ ஆடையில்லாத.

बरहम, वि॰ திகைப்படைந்த ; கோபித்த ; சிதறிய.

बरहा, पु॰ பாசன வாய்க்கால் ; பருமனை கயிறு ; மயில்.

बरही, पु॰ மயில் ; சேவல்.

बरात, स्त्री॰ பிள்ளை வீட்டுக்கா ரரின் நிச்சிதார்த்த ஊர் வலம்.

बराती, पु॰ பிள்ளை வீட்டுக்கார ருடன் வரும் இஷ்டமித் திரர்.

बराना, क्रि॰ स॰ காப்பாற்ற ; சலிக்க ; எரிக்க.

बराबर, वि॰ சமமான. क्रि॰ वि॰ விடாமல் ; தொடர்ச்சியாய் ;—**करना** மூடிக்க ; திர்க்க ; சரிப்படுத்த.

बराबरी, स्त्री॰ சமத்துவம் ; போட்டி.

बरामद, वि॰ கண்டெடுக்கப்பட்ட.

बरामदा, पु॰ தாழ்வாரம் (Verandah).

बराय, अ॰ वास्ते பொருட்டு. उ॰ **बरायनाम** பெயருக்கு மட்டும்.

बरायन, पु॰ விவாகமோதிரம்.

बराव, पु॰ தப்பித்தல்.

बराह, क्रि॰ वि॰ மூலமாய், வழியாய்.

बरी, स्त्री॰ வடாம். वि॰ விடுதலை யடைந்த.

बरु, अ॰ பரவவாயில்லை.

बरुनी, स्त्री॰ இமை மயிர்.

बरोठा, पु॰ நிலைப்படி ; உட்காருமிடம்.

बरौह, स्त्री॰ ஆலம் விழுது.

बरौनी, स्त्री॰ = बरुनी.

बर्क़, स्त्री॰ மின்னல். वि॰ புத்திசாலியான.

बर्ग, पु॰ இலை ; சாமான்கள்.

बर्जना, क्रि॰ स॰ தடுக்க.

बर्त्तना, क्रि॰ स॰ = बरतना.

बर्फ़, स्त्री॰ = बरफ़.

बर्फ़िस्तान, पु॰ பனி மூடிய இடம்.

बर्बर, पु॰ காட்டு மனிதன். वि॰ காட்டு.

बर्र-ए-आज़म, पु॰ கண்டம்.

बर्क़, वि॰ பிரகாசமான ; வேகமான ; தந்திரமான.

बर्राना, क्रि॰ अ॰ வீணாய்ப் பேச ; தூக்கத்தில் உளற.

बलंद, वि॰ உயரமான.

बल, पु॰ பலம் ; சேனை ; முறுக்கு ; கழி.

बलकना, क्रि॰ अ॰ கொதிக்க.

बलग़म, पु॰ கபம்.

बलना, क्रि॰ अ॰ எரிய.

बलबलाना, क्रि॰ अ॰ வீணாய் உளற.

बलम, पु॰ கணவன்.

बलय, पु॰ வளையம்.

बलवंत, वि॰ பலமுள்ள.

बलवा, पु॰ விரோஹ கலகம்.

बलवाई, पु॰ கலகக்காரன்.

बलवान, वि॰ பலமுள்ள.

बला, स्त्री॰ ஆக்ஷேபம் ; துக்கம் ; தண்டா ;—**का** மிகவும்.

बलाक, पु॰ கொக்கு.

बलात्, क्रि॰ वि॰ பலவந்தமாய்.

बसाय, स्त्री॰ = बसा.

बलिहारी, स्त्री० आत्म समर्प्पण.

बलुआ, वि० मनल कलन्त.

बलैया, स्त्री० आक्षेपम; तण्डा ;—**लेना** पिरुडैय वियाति अल्लतु तुक्कत्तै तान् वाङ्गिक् कॊळ्ळ.

बल्कि, अ० एतिराक ; सॊल्लप् पोनाल् ; आनाल्.

बल्लम, पु० कट्टि.

बल्ला, पु० तटि.

बल्ली, स्त्री० सिरु तटि.

बवंडर, पु० सुऴल् काट्रु.

बवासीर, स्त्री० मूलरोकम्.

बशर, पु० मनितन्.

बशाश, वि० सन्तोषमान.

बसंती, वि० वसन्त कालत्तु ; मञ्सळ् निरमान.

बस, अ० पोतुम्.

बसना, क्रि० अ० वसिक्क ; कुडियेर.

बसवार, पु० तालितम्.

बसर, पु० जीवनम्.

बसह, पु० काळै.

बसाना, क्रि० स० कुडियेट्र ; निलै निरुत्त. **क्रि० अ०** तुर्काट्रम् वीस ; पाच्चा पलिक्क.

बसीकत, बसीगत, स्त्री० वाचस्तलम् ; वाचम्.

बसीकरन, पु० कवर्च्चि ; वस माक्कुतल्.

बसूला, पु० वाच्चि (तच्चु आयुतम्.).

बसेरा, वि० वसिक्कुम्. **पु०** पिरयाणिकळ् इरात्तङ्कुमिटम् ; पक्षिकळ् इरात्तङ्कुमिटम्.

बसौंधी, स्त्री० पासन्ति (तिन् पण्टम्).

बस्ता, पु० पुस्तकम् कट्टुम् तुणि.

बस्ती, स्त्री० वाचस्तलम् ; पेट्टै.

बहँगी, स्त्री० सामान् सुमक्कुम् कावटि.

बहकना, क्रि० अ० वऴि तप्पित् तिरिय ; तवरु सॆय्य ; पेच्चिल् एमाट्र ; मॆय् मऱक्क.

बहकाना, क्रि० स० एमाट्र ; उत्तेसत्तिलिरुन्तु पिसकुम्पटि सॆय्य.

बहन, स्त्री० सकोतरि.

बहना, क्रि० अ० पाय्न्तोट (जलम् मुतलियवै).

बहनापा, पु० सकोतरित्तुवम्.

बहनोई, पु॰ அத்திம்பேர், சகோதரியின் கணவன்.

बहबूद, पु॰ நன்மை ; சுப காரியம்.

बहम, अ॰ साथ, கூட ;—**पहुँचना** கொண்டுவந்து கொடுக்க.

बहर, क्रि॰ वि॰ वास्ते நிமித்தம், பொருட்டு.

बहर-हाल, क्रि॰ वि॰ எப்படியாவது ; **जो हो** என்னவானலும்.

बहरा, वि॰ செவிடு.

बहराना, क्रि॰ स॰ இனிமையாய்ப் பேசி ஏமாற்ற.

बहरियाना, क्रि॰ स॰ வெளிப்படுத்த ; விலக்க. क्रि॰ अ॰ விலகியிருக்க.

बहरी, स्त्री॰ வல்லூறு.

बहलना, क्रि॰ अ॰ களிப்புண்டாக.

बहलाना, क्रि॰ स॰ களிப்பிக்க.

बहलाव, पु॰ களிப்பு.

बहली, स्त्री॰ ரதம் போன்ற மாட்டு வண்டி.

बहस, स्त्री॰ தர்க்கம் ; விவாதம்.

बहादुर, वि॰ தைரியமான.

बहाना, क्रि॰ स॰ பாய்ந்தோடச் செய்ய ; வீசச் செய்ய. पु॰ பொய்க் காரணம் ; சாக்குப் போக்கு.

बहार, स्त्री॰ வஸந்தருது ; அழகு ; காந்தி ; வேடிக்கை.

बहाल, क्रि॰ वि॰ முன்னிருந்த படியே ; நன்றாய் ; சந்தோஷமாய்.

बहाली, स्त्री॰ பழைய பதவியில் மறுபடி நியமித்தல்.

बहाव, पु॰ பிரவாகம்.

बहिन, स्त्री॰ சகோதரி.

बहिरंग, वि॰ வெளியிலுள்ள.

बहिर्गत, वि॰ வெளியே வந்த.

बहिश्त, पु॰ ஸ்வர்க்கம்.

बहिष्कृत, वि॰ விலக்கப்பட்ட ; பகிஷ்கரிக்கப்பட்ட.

बही, स्त्री॰ கணக்குப் புஸ்தகம் (Ledger).

बहु, वि॰ அநேக.

बहुज्ञ, वि॰ பல விஷயங்கள் அறிந்த.

बहुत, वि॰ அநேக ; போதுமான ;—**करके** அநேகமாக ;—**कुछ** ரொம்ப.

बहुताज, **बहुतायत,** } स्त्री॰ அதிகம் ; மிகை.

बहुतेरा, वि॰ அநேக. क्रि॰ वि॰ பல விதத்தில்.

बहुतेरे, वि॰ அநேக.

बहुधा, क्रि॰ वि॰ अकसर அநேக மாய்.

बहुमत, पु॰ பெரும்பான்மை (majority).

बहुमूल्य, वि॰ விலையுயர்ந்த.

बहुरना, क्रि॰ अ॰ திரும்ப.

बहुरि, क्रि॰ वि॰ மறுபடி ; பிறகு.

बहुरिया, स्त्री॰ புது நாட்டுப் பெண்.

बहुरूपिया, पु॰ பல உருவங்கள் தரிப்பவன்.

बहुल, वि॰ அதிகமான.

बहुवचन, पु॰ பன்மை (இலக்கணம்).

बहुश्रुत, वि॰ பல விஷயங்கள் அறிந்த.

बहुसंख्यक, वि॰ பல ; அதிக.

बहू, स्त्री॰ நாட்டுப் பெண் ; மனைவி.

बहेड़ा, पु॰ தாணிக்காய்.

बहेतू, वि॰ மிகவும் அலகிற.

बहेलिया, पु॰ வேடன்.

बह्, पु॰ சமுத்திரம்.

बांक, स्त्री॰ வங்கி ; காலில் அணியும் ஒரு வெள்ளி நகை. पु॰ கோணல். वि॰ கோணலான.

बांका, वि॰ கோணலான ; அழகிய.

बांग, स्त्री॰ கூச்சல் ; கூப்பிடுதல் ; முகம்மதிய பிரார்த்தனை காலத்தில் உரக்கக் கத்தப்படும் மந்திரம் ; —देना கோழி கூவ.

बांचना, क्रि॰ स॰ படிக்க.

बांछा, स्त्री॰ விருப்பம்.

बांछित, वि॰ விரும்பும்.

बांझ, स्त्री॰ மலடி ஸ்திரீ.

बांटना, क्रि॰ स॰ பங்கிட.

बांटा, पु॰ பாகம் பிரித்தல் ; பங்கு.

बांदी, स्त्री॰ வேலைக்காரி.

बांध, पु॰ அணை.

बांधना, क्रि॰ स॰ கட்ட ; அணை போட.

बांधव, पु॰ உறவினர் ; சிநேகிதர்.

बांबी, स्त्री॰ கறையான் புற்று ; பாம்புப் புற்று.

बांस, पु॰ மூங்கில்.

बांसली, बांसुरी, स्त्री॰ புல்லாங்குழல்.

बांह, स्त्री॰ புஜம் ; கை ; சட்டைக் கை.

बा, पु॰ ஜலம் ; தடவை.

बाइस, पु॰ காரணம் ; மூல கர்த்தா.

बाई, पु॰ ஸ்திரீகளைக் குறிப்பிடும் ஒரு மரியாதை

மொழி ; சில இடங்களில் வேசிகளைக் குறிப்பிடும் சொல்.

बाउर, वि॰ பைத்தியமான ; முட்டாள்.

बाएँ, क्रि॰ वि॰ இடது புறமாக.

बाक़ियात, स्त्री॰ பாக்கித் தொகைகள்.

बाक़ी, वि॰ பாக்கி.

बा-ख़बर, वि॰ ஜாக்கிரதையான.

बाग़, पु॰ தோட்டம் ;—डोर लगान ;—बान தோட்டக்காரன் ;—बानी தோட்ட வேலை.

बागर, पु॰ நதிக்கரையில் உயரமான இடம்.

बाग़ी, पु॰ கலகக்காரன் ; ராஜத்துரோகி.

बाग़ीचा, पु॰ சிறு தோட்டம்.

बाघंबर, पु॰ புலித்தோல்.

बाघ, पु॰ புலி.

बाघी, स्त्री॰ தொடையில் வரும் ஒரு கட்டி.

बाचा, स्त्री॰ பேசும் சக்தி ; வாக்கு.

बाछा, पु॰ கன்று ; பையன்.

बाज, पु॰ ராஜாளி.

बाज़, वि॰ சில ; இல்லாத ; — आना அருவருத்துப் போக ;—दावा தன் உரிமையை விட்டுவிட.

बाजन, पु॰ வாத்தியம்.

बाजरा, पु॰ கம்பு (தானியம்).

बाजा, पु॰ வாத்தியம்.

बाज़ारू, क्रि॰ वि॰ ஒழுங்காக. वि॰ ஒழுங்கான.

बाज़ार, पु॰ கடைத்தெரு ; சந்தை ;—गर्म होना நல்ல வியாபாரம் நடக்க.

बाज़ारी, बाज़ारू, } वि॰ கடைத்தெருவின் ; நாகரீக மற்ற.

बाजि, पु॰ குதிரை.

बाज़ी, स्त्री॰ பந்தயம்.

बाज़ीगर, पु॰ மந்திரவாதி.

बाजू, पु॰ புஜம் ; वंकि—बंद ஒரு நகை.

बाज़न, स्त्री॰ சிக்குதல்.

बाट, पु॰ வழி ; குழவி.

बाटना, क्रि॰ स॰ குழவியால் அரைக்க.

बाटिका, स्त्री॰ தோட்டம்.

बाटी, स्त्री॰ ஒருவித ரொட்டி ; அகன்ற கிண்ணம்.

बाडव, पु॰ சமுத்திரத்தீ.

बाड़ा, पु॰ வேலி போட்ட மைதானம் ; மாட்டுக் கொட்டில்.

बाड़ी, स्त्री॰ பூந்தோட்டம்.

बाद, स्त्री॰ விருத்தி ; பிரவாகம் ; கத்தியின் முனை ; சாணை.

बाण, पु॰ அம்பு.

बाणिज्य, पु॰ வியாபாரம்.

बात, स्त्री॰ வார்த்தை ;—**की बात में** நொடியில் ;—**गढ़ना** திட்டமாய்ப் பேச ; இட்டுக் கட்ட ; — **चबाना** அடக்கிப் பேச ;—**सुनाना** திட்ட.

बातचीत, स्त्री॰ சம்பாஷணை.

बातिन, पु॰ உள் பாகம் ; மனம்.

बातुल, वि॰ பைத்தியமான.

बातूनी, वि॰ அதிகமாய்ப் பேசுகிற.

बाद, क्रि॰ वि॰ பிறகு ; தவிர.

बादबान, पु॰ கப்பலின் பாய். पु॰ காற்று.

बादल, पु॰ மேகம்.

बादशाह, पु॰ ராஜா.

बादशाहत, स्त्री॰ ராஜ்யம்.

बादशाही, स्त्री॰ ஆட்சி.

बादामी, वि॰ வாதாங்கொட்டை நிறமான.

बादि, वि॰ வீணான.

बादी, वि॰ வாத சம்பந்தமான.

बादे-सबा, स्त्री॰ கிழக்குக் காற்று.

बाध, पु॰ தடங்கல்.

बाधक, वि॰ தடங்கல் செய்யும்.

बाधा, स्त्री॰ தடங்கல் ; கஷ்டம்.

बाधित, वि॰ தடுக்கப்பட்ட.

बाध्य, वि॰ கட்டாயப் படுத்தப்பட்ட.

बान, पु॰ பாணம். स्त्री॰ பழக்கம் ; பகட்டு.

बानक, स्त्री॰ வேஷம்.

बानगी, स्त्री॰ நமூனா.

बानर, पु॰ குரங்கு.

बाना, पु॰ ஆடை ; சுபாவம் ; தறியின் ஊடை நூல்.

बानि, स्त्री॰ அமைப்பு ; பழக்கம்.

बानी, स्त्री॰ வாக்கு ; பிரதிக்ஞை ; ஸரஸ்வதி ; நிலை நிறுத்துபவன் ; முக்கியஸ்தன்.

बाप, पु॰ பிதா.

बापुरा, वि॰ அற்பமான ; ஆதரவற்ற.

बापू, पु॰ = बाप.

बाफ, स्त्री॰ = भाप.

बाफता, पु॰ ஒருவிதப் பாட்டு.

बाब, पु॰ அத்தியாயம்.

बाबत, स्त्री॰ சம்பந்தம் ; விஷயம்.

बाबा, पु॰ பிதா ; பாட்டன் ; கிழவன் ; சாது சன்னியாசிகளைக் குறிப்பிடும் மரியாதை மொழி,

बाबू, पु॰ மரியாதை மொழி; தகப்பனரை அழைக்கும் வார்த்தை.

बाभन, पु॰ பிராம்மணன்.

बाम, पु॰ கூரை ; மாடி.

बा-मुहावरा, वि॰ சரியான சொல்லமைப்புள்ள.

बायन, पु॰ காணிக்கை ; பணம்.

बाया, वि॰ விற்கிற.

बायाँ, वि॰ இடது.

बायें, क्रि॰ वि॰ இடது புறம்.

बारंबार, क्रि॰ वि॰ அடிக்கடி ; தொடர்ச்சியாக.

बार, पु॰ பாரம் ; பலன் ; வாசல் ; தடவை ;—**बार** அடிக்கடி.

बारजा, पु॰ வாசலுக்கு மேல் முன் நீட்டியிருக்கும் தாழ்வாரம் (Balcony)

बारदाना, पु॰ ராணுவ சாப்பாட்டுச் சாமான்.

बारना, क्रि॰ स॰ தடுக்க ; விளக்கு ஏற்ற ; அடிக்க.

बारवधू, स्त्री॰ வேசி.

बारबरदार, पु॰ சுமை சுமப்பவன்.

बारहखडी, स्त्री॰ நாகரியின் உயிர் மெய்யெழுத்து வரிசைகள்.

बारहदरी, स्त्री॰ நாலா பக்கங்களிலும் திறந்த மண்டபம்.

बारहमासी, वि॰ பன்னிரண்டு மாதங்களும் பூக்கும்.

बारहसिंगा, पु॰ கலைமான்.

बारहा, क्रि॰ वि॰ பல முறை ; அடிக்கடி.

बारां, पु॰ மழை.

बारात, स्त्री॰ = **बरात**.

बारिधर, पु॰ மேகம்.

बारिश, स्त्री॰ மழை ; மழை காலம்.

बारी, स्त्री॰ கரை ; வேலி ; கத்தி முதலிய ஆயுதங்களின் முனை; தோட்டம்; பாத்தி ; முறை ; பெண் வீடு. पु॰ இலை, தொன்னை வகையறு தைக்கும் ஒரு ஜாதி ;—**बारी से** முறையாக.

बारीक, वि॰ நாசூக்கான ; சூக்ஷ்மமான ;—**बीनी** மிகவும்மெல்லியதான(மாவு);

விஷயங்களை நுட்பமாய்க் கவனித்தல்.

बारीकी, स्त्री॰ நாசூக்கு; விசேஷ குணம்.

बारूद, स्त्री॰ வெடி மருந்து.

बारे, क्रि॰ वि॰ கடைசியில்.

बारे में, अ॰ சம்பந்தமாக.

बाल, पु॰ பையன்; மயிர்; பெண்; கதிர். वि॰ இளமையான;—**बांका होना** சிறு தீங்கும் விளைய;—**बाल बचना** மயிரிழையில் தப்பிக்க.

बालक, पु॰ பையன்.

बालटी, स्त्री॰ வாளி.

बालतोड़, पु॰ மயிர் முறிவதால் உண்டாகும் பருவு.

बालना, क्रि॰ स॰ விளக்கேற்ற; நெருப்பு மூட்ட.

बालपन, पु॰ சிறு பிராயம்.

बालबच्चे, पु॰ குழந்தை குட்டிகள்.

बालम, पु॰ கணவன்; காதலன்.

बाला, स्त्री॰ யுவதி. अ॰ மேலே. वि॰ உயரமான; அதிகப்படியான;—**बाला,** இரகசியமாகவே.

बालाई, वि॰ அதிகப்படியான. स्त्री॰ பாலேடு.

बालाख़ाना, पु॰ மாடி அறை.

बाला-नशीन, पु॰ உட்காருவதற்கு நல்ல இடம். वि॰ உயர்ந்த ஆசனத்தில் அமர்ந்த.

बालापन, पु॰ = **बालपन.**

बालार्क, पु॰ உதய சூரியன்.

बालिका, स्त्री॰ சிறு பெண்.

बालिग़, पु॰ 18 வயதுக்கு மேற்பட்டவன், மேஜர்.

बालिश, स्त्री॰ தலையணை; அறிவற்ற.

बालिश्त, पु॰ சாண்.

बाली, स्त्री॰ காதில் அணியும் குண்டலம்; கதிர்.

बालुका, स्त्री॰ } மணல்; —**की**
बालू, पु॰ } भीत நிலைக்காத வஸ்து.

बाल्यावस्था, स्त्री॰ பாலியம்; சிறு பிராயம்.

बाव, पु॰ காற்று; வாய்வு; அபான வாயு.

बावड़ी, स्त्री॰ **बावली,** படிகள் வைத்த பெரிய கிணறு.

बा-वजूद, क्रि॰ वि॰ இப்படியிருந்தும்; இவ்வளவிருந்தும்.

बावरची, पु॰ சமையற்காரன்; —**ख़ाना** சமையலறை.

बावला, वि॰ பைத்திமான ; மூட்டாள்.
बावली, स्त्री॰ = बावड़ी.
बाशिंदा, पु॰ வசிப்பவன்.
बाष्प, पु॰ நீராவி ; கண்ணீர்.
बास, पु॰ வாசம் ; வாசனை ; உடுப்பு. स्त्री॰ இச்சை.
बासन, पु॰ பாத்திரம்.
बासना, स्त्री॰ வாசனை. क्रि॰ स॰ வாசனை போட.
बासर, पु॰ நாள் ; காலை.
बासा, पु॰ வசிக்கு மிடம்.
बासी, वि॰ செய்து நேரமான, பழைய (சாதம்).
बाहनी, स्त्री॰ சேனை.
बाहम, क्रि॰ वि॰ தங்களுக்குள்.
बाहमी, वि॰ आपस का தமக்குள் ளான.
बाहर, क्रि॰ வெளியே.
बाहरी, वि॰ வெளியே இருக் கும் ; அன்னிய.
बाहु, स्त्री॰ புஜம்.
बाहुल्य, पु॰ அதிகம்.
बाह्य, वि॰வெளியே உள்ள.
बिंदी, स्त्री॰ புள்ளி ; பொட்டு.
बिंधना, क्रि॰ अ॰ துளைக்க.
बिंब, पु॰ பிம்பம்.
बिंबा, पु॰ கோவைக்காய்.
बिछाना, क्रि॰ स॰ குட்டி போட.
बिकना, क्रि॰ अ॰ விற்கப்பட.
बिकल, वि॰ சஞ்சலமான ; அமைதியற்ற.
बिकवाना, क्रि॰ स॰ விற்கும்படி செய்ய.
बिकसना, क्रि॰ अ॰ மலர ; சந் தோஷப்பட.
बिकसाना, क्रि॰ स॰ மலரச் செய்ய ; ஆனந்தம் உண் டாக்க.
बिकाऊ, वि॰ விற்பனைக்கான.
बिकाना, क्रि॰ अ॰ = बिकना.
बिकार, पु॰ = विकार.
बिक्री, स्त्री॰ விற்பனை.
बिखरना, क्रि॰ अ॰ சிதற.
बिखेरना, क्रि॰ स॰ சிதறடிக்க.
बिगड़ना, क्रि॰ अ॰ கெட ; கோபிக்க ; சண்டை அல் லது மனஸ்தாபம் உண் டாக.
बिगड़ैल, वि॰ ஒவ்வொன்றுக் கும் கோபிக்கும் ; பிடி வாதமுள்ள.
बिगरना, क्रि॰ अ॰ = बिगड़ना.
बिगाड़, पु॰ கெடுத்தல் ; கெடு தல் ; விரோதம்.
बिगाड़ना, क्रि॰ स॰ கெடுக்க.
बिगार, पु॰ = बिगाड़.
बिगारी, स्त्री॰ = बेगारी.
बिगुन, वि॰ குணமற்ற.

बिगोना, क्रि० स० வீணாக்க ; மறைக்க.

बिघटना, क्रि० स० நாசமாக்க ; உடைக்க.

बिघन, पु० विघ्न இடையூறு.

बिचकाना, क्रि० स० கோப மூட்ட ; வாய் சப்பைக் கொட்ட.

बिचरना, क्रि० अ० அலைய ; பிரயாணம் செய்ய.

बिचलना, क्रि० अ० சஞ்சலப்பட ; தைரியத்தை இழக்க ; வார்த்தை புரள.

बिचला, वि० மத்தியிலுள்ள.

बिचलाना, क्रि० स० சஞ்சலப்படுத்த ; சிதறடிக்க.

बिचवान, पु० மத்தியஸ்தன்.

बिचारना, क्रि० நினைக்க ; விசாரிக்க யோசிக்க.

बिचारमान, वि० நினைக்கும் ; நினைக்கக்கூடிய.

बिचारा, वि० = बेचारा.

बिच्छू, पु० தேள்.

बिछना, क्रि० अ० பரவ.

बिछवाना, क्रि० स० பரப்பச் செய்ய.

बिछाना, क्रि० स० பரப்ப.

बिछावन, पु० = बिछौना.

बिछुआ, पु० ஒரு வகைக் கத்தி ; ஒருவித கால் ஆபரணம்.

बिछुड़न, स्त्री० பிரிதல்.

बिछुड़ना, बिछुरना, } क्रि० अ० பிரிய.

बिछोह, पु० विछोह பிரிவு.

बिछौना, पु० விரிப்பு ; படுக்கை.

बिजन, पु० விசிறி. वि० ஏகாந்தமான ; தனியான.

बिजली, बिज्जु, } स्त्री० மின்னல் ; மின்சாரம். वि० மிகச் சஞ்சலமான.

बिझकना, क्रि० अ० பயப்பட ; வாரியெறியப்பட.

बिट, पु० துஷ்டன் ; வைசியன்.

बिटिया, स्त्री० புத்திரி.

बिठाना, क्रि० स० = बैठाना.

बिडंब, पु० ஆடம்பரம்.

बिडंबना, स्त्री० நிந்தனை ; பரிகாசம்.

बिडरना, क्रि० अ० சிதற ; பயந்தோட.

बिडारना, क्रि० स० விரட்ட ; சிதறடிக்க.

बिडाल, पु० பூனை.

बितामा, क्रि० स० கழிக்க.

बित्त, पु० செல்வம்.

बित्ता, पु० சாண்.

बिथकना, क्रि० अ० ஆச்சரியப்பட.

बिथरना, } क्रि० अ० சிதற ;
बिथुरना, } பிரிய.

बिथारना, क्रि० स० சிதறடிக்க.

बिदकाना, क्रि० स० கிழிக்க ; காயப்படுத்த.

बिदा, स्त्री० புறப்படுதல் ; விடை பெறுதல் ;—होना விடைபெற.

बिदाई, स्त्री० விடை பெறுதல் ; புறப்படுதல் ; விடை பெறும்பொழுது கொடுக்கப்படும் சன்மானம்.

बिदारना, क्रि० स० கிழிக்க ; அழிக்க.

बिदून, अ० बिना இல்லாமல்.

बिदेश, पु० = विदेश.

बिद्दत, स्त्री० கெடுதல் ; கஷ்டம் ; ஆபத்து ; கெட்ட நிலைமை ; அட்டூழியம்.

बिध, स्त्री० விதம்.

बिन, पु० மகன். अ० बिना இல்லாமல்.

बिनति, } स्त्री० பிரார்த்தனை ;
बिनती, } வேண்டுகோள்.

बिनना, क्रि० स० பொறுக்க, தேர்ந்தெடுக்க ; நெய்ய.

बिनसना, क्रि० अ० அழிய.

बिनसाना, क्रि० स० அழிக்க.

बिना, स्त्री० அஸ்திவாரம் ; மூலாதாரம் ; ஆரம்பம். अ० இல்லாமல்.

बिनाई, } स्त्री० பொறுக்குதல் ;
बिनावट, } நெய்தல்.

बिनासना, क्रि० स० அழிக்க.

बिनौला, पु० பருத்திக் கொட்டை.

बिपच्छ, पु० = विपक्ष.

बिपच्छी, पु० = विपक्षी.

बिपत, } स्त्री० விபத்து.
बिपद, }

बिबरन, वि० வர்ணம் கெட்ட.

बिबस, वि० பராதீனமான ; வேறு வழியில்லாத.

बिबाई, स्त्री० பித்த வெடி.

बिबाक, वि० = बेबाक.

बिमन, वि० மனம் தளர்ந்த.

बिमोहना, क्रि० स० மனதைக் கவர ; மோஹிக்க.

बिया, पु० बीज விதை.

बियाबान, पु० பாலவனம்.

बिरंग, वि० பல நிறங்களுள்ள.

बिरझना, क्रि० अ० சண்டையிட.

बिरता, वि० = व्यर्थ.

बिरद, पु० = विरद.

बिरमना, क्रि० अ० தங்க ; இளைப்பாற.

बिरमाना, क्रि॰ स॰ தங்கச் செய்ய ; இளைப்பாறச் செய்ய.

बिरला, वि॰ மிகக் குறைவான.

बिरवा, पु॰ மரம் ; செடி.

बिरही, पु॰ காதலியின் பிரிவால் வருந்துபவன்.

बिराजना, क्रि॰ अ॰ அமர.

बिरादर, पु॰ சகோதரன்.

बिरादरी, स्त्री॰ சகோதரத்துவம் ; உறவு.

बिरादराना, वि॰ சகோதரப் பான்மையான.

बिरान, **बिराना**, } वि॰ = बेगाना.

बिराना, क्रि॰ स॰ 'அழகு காட்ட'.

बिरियाँ, स्त्री॰ சமயம் ; தடவை.

बिल, पु॰ பொந்து.

बिलकुल, क्रि॰ वि॰ முற்றிலும்.

बिलखना, क्रि॰ अ॰ அழ ; பிரலாபிக்க.

बिलग, वि॰ தனியான. पु॰ தனியாதல்.

बिलगाना, क्रि॰ अ॰ பிரிய ; விலக. क्रि॰ स॰ பிரிக்க ; விலக்க.

बिलटी, स्त्री॰ ரயில்வே ரசீது.

बिलपना, क्रि॰ अ॰ அழ.

बिल्-फ़र्ज़, क्रि॰ वि॰ இவ்வாறு அனுமானித்துக் கொண்டு.

बिलफ़ेल, क्रि॰ वि॰ இந்த சமயத்தில்.

बिलबिलाना, क्रि॰ अ॰ ஊர்ந்து வர ; வருத்தத்தால் முனக.

बिलमना, क्रि॰ अ॰ நேரமாக்க ; தங்க.

बिलमाना, क्रि॰ स॰ தங்கச் செய்ய.

बिललाना, क्रि॰ अ॰ = बिलखना.

बिलसना, क्रि॰ अ॰ நல்லதாகத் தோன்ற.

बिला, अ॰ बिना இல்லாமல்.

बिलाई, स्त्री॰ பூனை ; தள்ளுத் தாப்பாள்.

बिलाना, क्रि॰ अ॰ மறைய.

बिलोकना, क्रि॰ स॰ பார்க்க.

बिलोड़ना, क्रि॰ स॰ கடைய ; சீர் குலைக்க.

बिलोना, क्रि॰ स॰ கடைய.

बिल्ला, पु॰ ஆண் பூனை ; வில்லை.

बिल्ली, स्त्री॰ பூனை.

बिल्लौर, पु॰ ஸ்படிகம்

बिस, पु॰ = बिष.

बिसद्, वि॰ = बिशद्.

बिसमिल, वि॰ घायल காயமான.

बिसरना, क्रि॰ स॰ மறக்க.
बिसराना, क्रि॰ स॰ மறக்கடிக்க.
बिसराम, पु॰ = विश्राम.
बिसहना, क्रि॰ स॰ வாங்க.
बिसहर, पु॰ பாம்பு.
बिसात, स्त्री॰ சாமர்த்தியம்.
बिसाती, पु॰ பொம்மை முதலிய சில்லறைச் சாமான்கள் விற்பவன்.
बिसारना, क्रि॰ स॰ மறக்கடிக்க.
बिसाहना, क्रि॰ स॰ வாங்க.
बिसूरना, क्रि॰ अ॰ துக்கப்பட.
बिसेस, वि॰ = विशेष.
बिस्तर, पु॰ படுக்கை.
बिस्तारना, क्रि॰ स॰ பரப்ப.
बिस्तिमल, वि॰ காயமடைந்த ; பலியிடப் பட்ட.
बिहंग, पु॰ = विहंग.
बिहसना, क्रि॰ अ॰ புன்சிரிப்புக் கொள்ள.
बिहग, पु॰ विहंग.
बिहरना, क्रि॰ अ॰ அலைய ; உலாவ.
बिहान, पु॰ காலை ; மறுநாள். क्रि॰ நேரம் அல்லது நாள் கழிய.
बिहाना, क्रि॰ स॰ விட.
बिहाल, वि॰ வியாகூலமான ; அமைதியற்ற.
बिहिश्त, पु॰ = बहिश्त.
बिहीन, वि॰ இல்லாமல்.
बीं, वि॰ பார்க்கும்.
बींधना, क्रि॰ स॰ துளைக்க. क्रि॰ अ॰ சிக்க.
बी, स्त्री॰ = बीबी.
बीघा, पु॰ 120 சதுர அடி கொண்ட ஒரு நில அளவு.
बीच, पु॰ மத்தி. क्रि॰ वि॰ நடுவே, இடையே ;— बिचाव மத்தியஸ்தம்.
बीचोंबीच, क्रि॰ वि॰ நேர் மத்தியில்.
बीज, पु॰ விதை ; வீர்யம்.
बीजक, पु॰ பட்டியல்.
बीजगणित, पु॰ பீஜ கணிதம் (Algebra).
बीजन, पु॰ விசிறி.
बीजमंत्र, पु॰ மூல மந்திரம்.
बीजी, स्त्री॰ கொட்டைக்குள் விருக்கும் சதை.
बीजु, बीजुरी, } स्त्री॰ = बिजली.
बीजू, वि॰ ஒட்டில்லாத (ungrafted)
बीट, स्त्री॰ பக்ஷிகளின் எச்சம்.
बीठा, पु॰ சும்மாடு.

बीड़ा, पु॰ வெற்றிலை பீடா ; —**उठाना** ஏதாவது ஒரு காரியத்தை முடிப்பதாகப் பிரதிக்ஞை செய்ய.

बीतना, क्रि॰ अ॰ கழிய.

बीधना, क्रि॰ स॰ துளைக்க. क्रि॰ अ॰ சிக்க.

बीना, स्त्री॰ வீணை.

बीनना, क्रि॰ स॰ பொறுக்க ; நெய்ய.

बीनाई, स्त्री॰ பார்க்கும் சக்தி.

बीनी, स्त्री॰ மூக்கு.

बीफ़ै, पु॰ வியாழக்கிழமை.

बीबी, स्त्री॰ மனைவி ; குலஸ்திரீ.

बीभत्स, वि॰ வெறுக்கக்கூடிய.

बीमा, पु॰ இன்ஷியூரன்ஸ்.

बीमार, वि॰ நோயுள்ள ;—**पुरसी** நோயாளியை க்ஷேமம் விசாரித்தல்.

बीमारी, स्त्री॰ நோய்.

बीरन, पु॰ சகோதரன்.

बीरा, पु॰ = **बीड़ा**.

बीसी, स्त्री॰ இருபது உருப்படிகளுள்ள கூறு.

बीहड़, वि॰ சமமில்லாத ; கஷ்டமான.

बुंद, स्त्री॰ = **बूंद**.

बुंदकी, स्त्री॰ சிறு துளி ; சிறு புள்ளி.

बुंतिया, स्त्री॰ = **बूंदी**.

बुआ, स्त्री॰ = **जूआ**.

बुकनी, स्त्री॰ சூர்ணம்.

बुक्का, पु॰ அபிரகப் பொடி.

बुख़ार, पु॰ ஜ்வரம் ; நீராவி.

बुज़दिल, वि॰ **कायर** பயங்காளியான.

बुज़ुर्ग, वि॰ வயதான ; பெரிய ; **वर** பூஜிக்கத் தக்க.

बुझना, क्रि॰ अ॰ அணைய.

बुझाना, क्रि॰ स॰ அணைக்க ; விளங்கச் செய்ய.

बुड्ढा, वि॰ கிழ.

बुढ़ाई स्त्री॰ கிழத்தனம.

बुढ़ाना, क्रि॰ अ॰ கிழடாக.

बुढ़ापा, पु॰ **बुढ़ौती** स्त्री॰ } கிழத்தனம்.

बुत, पु॰ விக்கிரகம் ;—**कदा** கோவில் ;—**ख़ाना** பூஜை யிடம் ;— **परस्त** மூர்த்தி பூஜை செய்கிற ;—**शिकन** விக்கிரகங்களை உடைக்கிற.

बुतना, क्रि॰ अ॰ = **बुझना**.

बुताना, क्रि॰ स॰ அணைக்க.

बुत्ता, पु॰ வஞ்சனை.

बुदबुद, पु॰ குமிழி.

बुद्ध, वि॰ விழிப்புள்ள. पु॰ ஞானி.

बुनना, क्रि॰ स॰ நெய்ய; பொறுக்க.

बुनाई, स्त्री॰ நெசவு; நெசவுக் கூலி.

बुनावट, स्त्री॰ நெசவு.

बुनियाद, स्त्री॰ அஸ்திவாரம்; அடிப்படையான உண்மை.

बुभुक्षा, स्त्री॰ பசி.

बुभुक्षित, वि॰ பசியுள்ள.

बुरक़ा, पु॰ முகம்மதிய ஸ்திரீகளின் முகமூடி.

बुरा, वि॰ கெட்ட;—भला कहना திட்ட.

बुराई, स्त्री॰ தீமை; தோஷம்; நிந்தனை.

बुरादा, पु॰ மரத்தூள்.

बुर्ज, पु॰ கோட்டை மதிலில் அங்கங்கேயுள்ள சிறு மண்டபம்.

बुर्द, पु॰ லாபம்; பந்தயம்.

बुलंद, वि॰ உயர்ந்த.

बुलंदी, स्त्री॰ உயரம்.

बुलबुल, स्त्री॰ வானம்பாடி.

बुलबुला, पु॰ குமிழி.

बुलहवस, वि॰ பேராசையுள்ள.

बुलाक, स्त्री॰ புல்லாக்கு.

बुलाना, क्रि॰ स॰ கூப்பிட.

बुलावा, पु॰ அழைத்தல்; அழைப்பு.

बुल्ला, पु॰ = बुलबुला.

बुहारना, क्रि॰ स॰ பெருக்க (சுத்தம் செய்ய).

बुहारी, स्त्री॰ விளக்குமாறு.

बूँद, स्त्री॰ துளி.

बूँदाबांदी, स्त्री॰ மழைத்தூறல்.

बू, स्त्री॰ வாசனை; நாற்றம்

बूआ, स्त्री॰ அத்தை.

बूकना, क्रि॰ स॰ தூளாக்க.

बूचड़, पु॰ கசாப்புக்காரன்.

बूचा, वि॰ காதறுந்த.

बूझ, स्त्री॰ அறிவு; புத்தி.

बूझना, क्रि॰ स॰ அறிய; கேட்க.

बूट, पु॰ கொண்டைக் கடலைக் காய்.

बूटी, स्त्री॰ செடி; கொடி; பங்கி (லாகிரி வஸ்து); துணிகளில் தைக்கும் அல்லது அச்சிடும் பூ.

बूड़ना, क्रि॰ மூழ்க; அமுங்க.

बूड़ा, पु॰ கிழ.

बूता, पु॰ பலம்; சக்தி.

बूदो-बास, स्त्री॰ வாதம்.

बूम, पु॰ ஆங்தை.

बूरा, पु॰ பழுப்புச் சர்க்கரை.

बृहत्त, वि॰ பெரிய; உயர மான.

बेंग, पु॰ தவளை.

बेंट, बेंठ, } वि॰ கைப்பிடி.

बेंढा, वि॰ கோணலான.

बेंत, पु॰ பிரம்பு.

बेंदा, पु॰ நெற்றிப் பொட்டு; ஒரு நகை.

बेंदी, स्त्री॰ பொட்டு; ஒரு நகை.

बे, उप॰ 'இல்லாமல்' என் னும் அர்த்தம் கொடுக் கும் ஒரு பகுதி.

बेअकल, वि॰ மூட்டாள்.

बे-अदब, वि॰ மரியாதையற்ற.

बे-असर, वि॰ பிறபாவிக்காத.

बेआब, वि॰ பிரகாசமில்லாத.

बे-आबरू, वि॰ கௌரவமற்ற.

बे-इन्तहा, वि॰ எல்லையற்ற.

बे-इन्साफ़, वि॰ நியாயமற்ற.

बेईमान, वि॰ நாணயமற்ற; அயோக்கியனான.

बेउज़र, वि॰ தடையற்ற.

बेक़द्र, वि॰ அகௌரவமான.

बेक़रार, वि॰ அமைதியற்ற; வியாகூலமடைந்த.

बेकल, वि॰ கலக்கமடைந்த.

बेकली, स्त्री॰ மனக்கலக்கம்.

बेक़सूर, वि॰ குற்றமற்ற.

बेकहा, वि॰ ஒருவருடைய பேச்சையும் கேட்காத.

बेकाम, वि॰ உத்தியோகமில் லாத; உபயோகமற்ற,

बेक़ायदा, वि॰ சட்ட விரோத மான; ஒழுங்கற்ற.

बेकार, वि॰ பிரயோஜனமற்ற; வேலையில்லாத.

बे-क़सूर, वि॰ = **बेक़सूर.**

बेखटके, क्रि॰ वि॰ பயமின்றி; சங்கோசமின்றி.

बे-खबर, क्रि॰ वि॰ பிரக்ஞை யற்று.

बेग, पु॰ தனவந்தன்; ஒரு பட்டம்,

बेगम, स्त्री॰ ராணி.

बेगरज़, वि॰ சட்டை செய் யாத.

बेगाना, वि॰ அன்னிய; பரிச் சயமற்ற.

बेगार, स्त्री கூலி கொடாமல் பலாத்காரமாய் செய்விக் கும் வேலை; அரை மனத் துடன் செய்த வேலை; —टालना அரை மன்த்து டன் வேலை செய்ய.

बेगारी, पु॰ கூலி பெறாமல் கட்டாயத்திற்காக வேலை செய்பவன்.

बेगि, क्रि॰ वि॰ சீக்கிரம்.

बेगुनाह, वि॰ குற்றமற்ற.

बेचना, क्रि॰ स॰ விற்க.

बेचारा, वि॰ எளிய; ஆதரவற்ற. अ॰ பாவம்!

बेचैन, वि॰ அமைதியற்ற; வியாகூலமுள்ள.

बेजड़, वि॰ வேரற்ற; ஆதாரமற்ற.

बेज़बान, वि॰ பேசமுடியாத; ஊமையான.

बेजा, वि॰ உசிதமற்ற.

बेजान, वि॰ உயிரற்ற.

बेज़ाब्ता, वि॰ சட்ட விரோதமான; ஒழுங்கிற்கு விரோதமான.

बेज़ार, वि॰ கோபமான; அக்கமான.

बेजोड़, वि॰ ஜோடி சேராத.

बेटा, पु॰ மகன்.

बेठन, पु॰ மூட்டை கட்டும் துணி.

बे-ठिकाने, वि॰ இடம் பிசகிய.

बेड़, पु॰ வரப்பு.

बेड़ा, पु॰ தெப்பம். वि॰ கோணலான;—**पार करना** ஆபத்திலிருந்து தப்பிக்க.

बेड़ी, स्त्री॰ விலங்கு.

बेडौल, वि॰ உருவமற்ற; கோரமான.

बेढंगा, वि॰ நல்லமாதிரியாயில்லாத; ஒழுங்கில்லாத; விகாரமான.

बेदना, क्रि॰ स॰ வேலியிட.

बेदब, वि॰ = बेढंगा.

बेणु, पु॰ புல்லாங்குழல்.

बेतकल्लुफ़, वि॰ உபசாரமுறையில்லாத; சங்கோசமில்லாத.

बेतमीज़, वि॰ ஒழுக்கம் அறியாத.

बेतरह, क्रि॰ वि॰ கெட்டவிதமாய்; அதிகமாய்.

बेतरोक़ा, वि॰ ஒழுக்கத்திற்கு விரோதமான; உசிதமில்லாத.

बेतहाशा, क्रि॰ वि॰ வெகு வேகமாய்; பரபரப்புடன்.

बेताब, वि॰ விகல வியாகூலமான; பலஹீனமான.

बेतार, वि॰ கம்பியில்லாத (wireless.)

बेतुका, वि॰ बेढंगा சரியாய்ச் சேராத.

बेदख़ल, वि॰ அதிகாரமில்லாத; தள்ளப்பட்ட.

बेदख़ली, स्त्री॰ அதிகாரத்திலிருந்து நீக்கப்படுதல்.

बेदम, वि॰ மூச்சில்லாத; இறந்த.

बेदर्द, वि॰ பிறர் துக்கத்தை உணராத ; கொடிய.

बेदाग़, वि॰ சுத்தமான ; குற்றமற்ற.

बेदाना, पु॰ விதையில்லாத மாதுளை.

बेदार, वि॰ விழித்திருக்கும் ; ஜாக்கிறதையாய் இருக்கும்.

बेदारी, स्त्री॰ விழிப்பு ; ஜாக்கிரதை.

बेधड़क, क्रि॰ वि॰ பயமின்றி ; சங்கோசமின்றி.

बेधना, क्रि॰ स॰ துவாரம் செய்ய ; குத்த.

बेधीर, वि॰ தைரியமற்ற,

बेन, पु॰ மகுடி ; புல்லாங்குழல்.

बेनज़ीर, वि॰ ஒப்பற்ற.

बेनवा, वि॰ ஏழையான.

बेनसीब, वि॰ அதிர்ஷ்டமில்லாத.

बेना, पु॰ சிறு மூங்கில் விசிறி.

बे-नियाज़, वि॰ முற்றிலும் சுதந்திரமுள்ள.

बेनी, स्त्री॰ பின்னல்.

बेनु, पु॰ = वेणु.

बेपरद, वि॰ ஆடையில்லாத.

बेपरवा, **बेपरवाह**, } वि॰ கவலையற்ற ; இலட்சியமில்லாத ; சுயேச்சையான.

बेपीर, वि॰ கருணையற்ற.

बेपेंदी, वि॰ கீழ்ப்பாகம் இல்லாத (அடிக்கனம் இல்லாத);—का लोटा நிலையற்றவன்.

बेफ़िक्र, वि॰ கவலையற்ற.

बेबस, वि॰ வசமற்ற ; திறமையற்ற.

बेबसी, स्त्री॰ வசமின்மை ; சாமர்த்தியமின்மை.

बेबहा, वि॰ **बेशकीमत**, விலைமதிக்க முடியாத.

बेबाक़, वि॰ தீர்க்கப்பட்ட (கடன்).

बेबाक, वि॰ **निडर** பயமற்ற.

बेभाव, वि॰ கணக்கிலடங்காத.

बेमहल, वि॰ **बेमौका** அசந்தர்ப்பமான.

बेर, पु॰ இலந்தைப் பழம் ; स्त्री॰ தடவை ; தாமதம்.

बेरहम, वि॰ கருணையற்ற.

बेरा, पु॰ சமயம்.

बेरी, स्त्री॰ = बेर.

बेरुख़, वि॰ சமயத்தில் உதவாத ; நன்றியற்ற; கோபமுள்ள.

बेल, पु॰ வில்வம். स्त्री॰ கொடி.

बेलदार, पु॰ மண்வெட்டுபவன்.

बेलन, पु॰ அப்பளக் குழவி.

बेलना, पु॰ அப்பளக் குழவி. क्रि॰ स॰ அப்பளம் அல்லது ரொட்டி இட.

बेला, पु॰ மல்லிகை ; அலை ; கடலோரம் ; நேரம்.

बेलाग, वि॰ முற்றிலும் தனியான.

बेलास, वि॰ உண்மையான.

बेवकूफ़, वि॰ முட்டாள்.

बेवक़्त, क्रि॰ वि॰ தவறுன சமயத்தில்.

बेवफ़ा, वि॰ நன்றியறிவற்ற.

बेवरा, पु॰ = ब्यौरा.

बेवरेवार, वि॰ ब्यौरेवार விவரமான.

बेवसाय, पु॰ = व्यवसाय.

बेवहारपा, पु॰ கொடுக்கல் வாங்கல் செய்பவன்.

बेवा, स्त्री॰ விதவை,

बेश, क्रि॰ वि॰ அதிகமான ; நேர்த்தியான.

बेशक, क्रि॰ वि॰ சந்தேகமின்றி.

बेशरम, वि॰ வெட்கமற்ற.

बेशी, स्त्री॰ அதிகம்.

बेशुमार, वि॰ கணக்கிலடங்காத.

बेसन, पु॰ கடலைமா.

बेसर, पु॰ பேசரி ; நத்து.

बेसवा, स्त्री॰ விலைமாது.

बेसाहना, क्रि॰ स॰ விலைக்கு வாங்க.

बेसुध, वि॰ பிரக்ஞையற்ற.

बेसुर, **बेसुरा**, वि॰ ஸ்வரம் பிசகிய.

बेहंगम, वि॰ உருவற்ற ; கோரமான.

बेह, वि॰ உத்தமமான.

बेहद, वि॰ = बीहद.

बेहतर, वि॰ மேலான.

बेहतरी, स्त्री॰ சிரேஷ்டம் ; சிலாக்கியம் ; நன்மை.

बेहतरीन, वि॰ அதிக சிரேஷ்டமான.

बेहद, वि॰ எல்லையற்ற.

बे-हया, वि॰ வெட்கமற்ற.

बे-हयाई, स्त्री॰ வெட்கமின்மை.

बेहाल, वि॰ துக்கமான ; கிலேமை கெட்ட.

बेहिसाब, वि॰ மிக அதிகமான.

बेहूदगी, स्त्री॰ अशिष्टता அநாகரீகம் ; மரியாதையின்மை.

बेहूदा, वि॰ அநாகரிகமான ; மரியாதையற்ற.

बेहोश, वि॰ மூர்ச்சையான.

बेहोशी, स्त्री॰ மூர்ச்சை.

बैंगन, पु॰ கத்தரிக்காய்.

बैंगनी, बैंजनी, } वि॰ ஊதா நிறமான.

बै, स्त्री॰ விற்பனை.

बैइयत, स्त्री॰ கீழ்ப்படிதல்; சிஷ்யனாதல்.

बैज़, पु॰ முட்டை.

बैज़ा, पु॰ முட்டை; அண்ட கோசம்.

बैठक, स्त्री॰ உட்காருமிடம்; கூடம்; ஆசனம்.

बैठका, पु॰ கூடம்.

बैठकी, स्त्री॰ பஸ்கி'.

बैठन, स्त्री॰ = बैठक.

बैठना, क्रि॰ अ॰ உட்கார; கைபழக; சிலவாக; குறி அமைய.

बैठाना, क्रि॰ स॰ உட்கார்த்த; அமைக்க.

बैत, स्त्री॰ செய்யுள்.

बैद्, पु॰ வைத்தியன்.

बैद्गी, स्त्री॰ வைத்தியம்.

बैन, पु॰ வாக்கு. क्रि॰ वि॰ **बीचा** நடுவே.

बैना, पु॰ விவாக காலத்தில் பந்துக்களுக்கு அனுப்பப்படும் மிட்டாய்கள்.

बै-नामा, पु॰ விற்பனைப்பத்திரம்.

बैपार, स्त्री॰ தொழில்; வியாபாரம்.

बैपारी, पु॰ தொழிலாளி; வியாபாரி.

बैर, पु॰ விரோதம்.

बैरी, वि॰ வைரி, சத்துரு.

बैल, पु॰ எருது; முட்டாள்.

बैस, स्त्री॰ வயது; யௌவனம்.

बैसाख, पु॰ = बैशाख.

बैसाखी, स्त्री॰ நொண்டியின் கக்க தண்டம்.

बोआई, स्त्री॰ விதைப்பு. விதைப்புக்கூலி.

बोझ, पु॰ சுமை.

बोझना, क्रि॰ स॰ சுமத்த.

बोझल, बोझिल, } वि॰ கனமான.

बोझा, पु॰ சுமை.

बोटी, स्त्री॰ மாமிசத் துண்டு.

बोड़ा, पु॰ மலைப்பாம்பு.

बोतल, स्त्री॰ சீசா.

बोदा, वि॰ முட்டாள்.

बोध, पु॰ அறிவு; ஆறுதல்.

बोधक, पु॰ அறிவிக்கும்.

बोधगम्य, वि॰ அறியக்கூடிய.

बोना, क्रि॰ स॰ விதைக்க.

बोरना, क्रि॰ स॰ முழுக செய்ய; திரவ பதார்த்தத்தில் தோய்க்க.

बोरसी, स्त्री॰ கரியடுப்பு.

बोरा, पु॰ சாக்குப்பை.

बोरिया, पु॰ பாய் ; விரிப்பு ; —**बधना, उठाना** மூட்டை மூடிச்சு எடுத்துக் கொண்டு கிளம்ப.

बोरी, स्त्री॰ சிறு சாக்குப்பை.

बोल, पु॰ வார்த்தை ; பேச்சு.

बोल-चाल, स्त्री॰ சம்பாஷணை ; சிநேக பாவம்.

बोलता, पु॰ ஆத்மா ; பிராணன். वि॰ சொல்வன்மையுள்ள.

बोलना, क्रि॰ स॰ பேச ; கூவ ; கத்த ; சொல்ல.

बोलवाना, क्रि॰ स॰ = **बुलवाना**.

बोलाचाली स्त्री॰ = **बोलचाल**.

बोली, स्त्री॰ பேச்சு ; பாஷை ; கூவுதல் ; பரிகாசம் ;— **मारना** பரிகாசம்செய்ய ; வியங்கம் செய்ய.

बोवाना, क्रि॰ स॰ விதைப்பிக்க.

बोहनी, स्त्री॰ முதல் விற்பனை (போணி).

बोहित, पु॰ பெரிய படகு.

बोसा, पु॰ முத்தம்.

बौंडी, स्त्री॰ காய்.

बौखल, वि॰ பைத்தியமான.

बौखलाना, क्रि॰ अ॰ வெறி கொள்ள.

बौछाड़, **बौछार**, } स्त्री॰ மழை (shower) ; வார்த்தைப் பெருக்கு ; **बियङ्गिय** வார்த்தை.

बौना, पु॰ குள்ளன்.

बौर, पु॰ மாந்துளிர்.

बौरना, क्रि॰ अ॰ மாமரம் துளிர்க்க.

बौरहा, वि॰ = **बावला**.

बौरा, वि॰ பைத்தியமான ; ஒன்றும் தெரியாத.

बौराना, क्रि॰ अ॰ பைத்தியமாக ; புத்தி பிசக.

बौरी, स्त्री॰ பைத்திய ஸ்திரீ.

ब्यवहरिया, पु॰ —**बेहरिया**.

ब्यवहार, पु॰ கொடுக்கல் வாங்கல் ; வியவகாரம்.

ब्यवहारी, पु॰ காரியம் செய்பவன் ; வட்டிக் கடைக்காரன்.

ब्याज, पु॰ வட்டி.

ब्याना, क्रि॰ स॰ உண்டாக்க ; பிறப்பிக்க.

ब्यापना, क्रि॰ अ॰ பரவ ; சூழ.

ब्याल, पु॰ பாம்பு.

ब्याली, स्त्री॰ பெண் பாம்பு.

ब्यालू, पु॰ இராச்சாப்பாடு.

ब्याह, पु॰ விவாகம்.

ब्याहता, वि॰ விவாகம் செய்து கொண்ட.

ब्योंत, स्त्री० निबेड़ा ; मुक्ति ; ऐंचाताना ; सटाने के लिए कपड़े को काटना ।

ब्योंतना, क्रि० स० सटाने के लिए कपड़े को काटना ।

ब्योंताना, क्रि० स० कपड़े को काटने के लिए देना ।

ब्योपार, पु० व्यापार ।

ब्योरा, पु० विवरण ; समाचार ।

ब्रह्मांड, पु० चौदह लोक ; कपाल ।

भ

भंग, पु० अलग ; तोड़ना ; खंडित होना ; 'भंग' नामक नशीली चीज़ ।

भंगड़, स्त्री० 'भंग' पीने वाला ।

भंगी, पु० तोड़ने वाला ।

भंगुर, वि० टूटने वाला ; नाशवान ।

भंगेड़ी, पु० = भंगड़ ।

भंजक, वि० तोड़ने वाला ।

भंजन, पु० तोड़ना ।

भंजना, क्रि० अ० टूटना ; भुनाया जाना ; भंग होना ।

भंजाना, क्रि० स० तुड़वाना ; भुनाना ।

भंटा, पु० बैंगन ।

भंड, वि० बेकार बात करने वाला ; बकवादी ।

भंडा, पु० बर्तन ; नकली ; — फूटना भेद खुलना ।

भंडार, पु० भंडार ; रसोई ; खज़ाना ।

भंडारा, पु० भंडार ; साधुओं को भोजन कराना ।

भंडारी, स्त्री० छोटा कमरा ; भंडार का अफ़सर ; रसोइया ।

भंडौआ, पु० हास्यपूर्ण गीत ।

भंवर, पु० चक्कर ; भौंरा ; काला ।

भंवरजाल, पु० मायाजाल ।

भंवरी, स्त्री० चक्कर ।

भइया, पु० भाई ; बड़ा भाई ।

भकुआ, वि० मूर्ख ।

भकुआना, क्रि० अ० हक्का-बक्का होना । **क्रि० स०** हक्का-बक्का करना ; मूर्ख बनाना ।

भकोसना, क्रि० स० जल्दी-जल्दी खाना ।

भक्षक, वि० खाने वाला ।

भक्षना, क्रि॰ स॰ சாப்பிட.
भक्षी, वि॰ சாப்பிடும்.
भक्ष्य, वि॰ சாப்பிடக்கூடிய.
भक्ष, पु॰ உணவு.
भखना, क्रि॰ स॰ சாப்பிட.
भगंदर, पु॰ ஆசனத்தில் வரும் ஒரு சிரங்கு.
भग, पु॰ யோனி ; ஐசுவரியம்.
भगत, वि॰ உபாசிக்கும். पु॰ வைஷ்ணவ பக்தன்.
भगदर, स्त्री॰ ஓட்டம்.
भगना, क्रि॰ अ॰ = भागना.
भगाना, क्रि॰ स॰ விரட்ட.
भगिनी, स्त्री॰ சகோதரி.
भगोड़ा, वि॰ பயந்த ; ஓடுகிற.
भगौहाँ, वि॰ ஓடத் தயாரான ; பயந்த.
भग्गू, वि॰ பயங்காளியான.
भग्न, वि॰ உடைந்த.
भग्नावशेष, पु॰ பாழ் ; உடைந்த துண்டு.
भचकना, क्रि॰ अ॰ வியப்பில் மூழ்க ; நொண்டி நடக்க ; ஓட.
भजना, क्रि॰ स॰ ஜபிக்க ; பஜனை செய்ய.
भजनी, पु॰ பஜனை செய்பவன்.
भट, पु॰ சிப்பாய்.
भटकना, क्रि॰ अ॰ அலைந்து திரிய ; வழி தெரியாமல் திண்டாட.
भटकाना, क्रि॰ स॰ தப்புவழி காட்ட ; திண்டாடச் செய்ய.
भट्ठा, पु॰ உலையடுப்பு ; சூளை.
भट्ठी, स्त्री॰ உலையடுப்பு ; சூளை ; சாராயம் காய்ச்சும் இடம்.
भठियारा, पु॰ சத்திரத்தின் மணியக்கார்.
भड़क, स्त्री॰ பகட்டு ; ஆவேசம் ; —दार பகட்டான.
भड़कना, क्रि॰ अ॰ கொழுந்து விட்டெரிய ; சட்டென்று கோபிக்க ; திடுக்கிட.
भड़काना, क्रि॰ स॰ தூண்டிவிட.
भड़कीला, वि॰ பகட்டான.
भड़भूँजा, पु॰ தானியம் வறுக்கும் ஜாதி.
भड़ुआ, पु॰ படவா, வேசியர் தரகன்.
भणना, क्रि॰ स॰ சொல்ல.
भणित, वि॰ சொல்லப்பட்ட.
भतार, पु॰ கணவன்.
भतीजा, पु॰ சகோதரனின் மகன்.

भत्ता, पु॰ வழிச் செலவிற் காகக் கொடுக்கப்படும் 'படி' (Batta).

भदई, स्त्री॰ புரட்டாசியில் அறுவடையாகும் பயிர்.

भद्दा, वि॰ விகாரமான.

भद्र, वि॰ நாகரிகமான.

भद्रता, स्त्री॰ நாகரிகம்; நல்ல சுபாவம்.

भनक, स्त्री॰ தாழ்ந்த குரல்; வதந்தி.

भनकना, **भनना**, क्रि॰ स॰ சொல்ல.

भनभनाना, क्रि॰ अ॰ ரீங்காரம் செய்ய.

भनभनाहट, स्त्री॰ ரீங்காரம்.

भबका, पु॰ காய்ச்சி ரசம் இறக்கும் பாத்திரம்.

भभकना, क्रि॰ अ॰ கொதிக்க; கொழுந்துவிட்டெரிய.

भभकी, स्त्री॰ மிரட்டுதல்.

भब्भड़, **भभ्भड़**, स्त्री॰ சீரில்லாத கூட்டம்.

भभरना, क्रि॰ अ॰ பயப்பட.

भभूका, पु॰ ஜ்வாலை.

भभूत, स्त्री॰ விபூதி.

भयानक, वि॰ பயங்கரமான.

भयाना, क्रि॰ अ॰ பயப்பட.
क्रि॰ स॰ பயப்படுத்த.

भयावन, **भयावह**, वि॰ பயங்கரமான.

भर, वि॰ முழு; பூரா.

भरकना, क्रि॰ अ॰ = भड़कना.

भरण, पु॰ போஷணை.

भरतखंड, पु॰ இந்தியா.

भरना, पु॰ கத்தரிக்காய், உருளைக்கிழங்கு முதலியவற்றைச் சுட்டுச் செய்யும் சட்னி.

भरती, स्त्री॰ நிறம்புதல்; பிரவேசித்தல்.

भरना, क्रि॰ स॰ நிரப்ப; தீர்க்க; நிரம்ப; களைக்க; அதிருப்தியடைய. पु॰ லஞ்சம்.

भरनी, स्त्री॰ ஊடை நூல்.

भरपाई, स्त्री॰ பாக்கி நிற்கும் தொகையைப் பெறுதல்.

भरपूर, वि॰ பரிபூர்ணமான.

भरम, पु॰ = भ्रम.

भरमना, क्रि॰ अ॰ அலைந்து திரிய; ஏமாற.

भरमाना, क्रि॰ स॰ சந்தேக மூண்டாக்க; தப்பு வழி காட்ட. क्रि॰ अ॰ ஆச்சரியப்பட.

भरमार, स्त्री॰ மிகை.

भरराना, क्रि॰ अ॰ ஒடிந்து விழ.

भरवाना, क्रि॰ स॰ நிரப்பச் செய்ய.

भरमक, क्रि॰ वि॰ முடிந்த வரை.

भराई, स्त्री॰ நிரப்புதல்; நிரப்பும் கூலி.

भराव, पु॰ நிரப்புதல்.

भरित, वि॰ நிரம்பிய.

भरी, स्त्री॰ ஒரு தாலா நிறை.

भरोसा, पु॰ நம்பிக்கை.

भर्त्ता, पु॰ கணவன்; எஜமானன்.

भर्त्तार, पु॰ கணவன்.

भर्त्सना, स्त्री॰ தூஷணை.

भलमनसत, भलमनसी, स्त्री॰ மேன்மையான தன்மை.

भला, अ॰ நல்லது, சரி. वि॰ நல்ல; மேலான; —चंगा சௌக்கியமாய்; — बुरा कहना நிந்திக்க.

भलाई, स्त्री॰ நன்மை.

भलामानुस, पु॰ கனவான்.

भले, क्रि॰ वि॰ நன்றாய். अ॰ பேஷ்.

भले ही, क्रि॰ वि॰ ஆனாலும்.

भव, पु॰ உற்பத்தி; உலகம்.

भवदीय, वि॰ आपका தங்களுடைய.

भवन, पु॰ வீடு; மாளிகை.

भवभय, पु॰ ஜனன மரண பயம்.

भवितव्य, पु॰ होनहार, வரப் போகிற விஷயம்.

भवितव्यता, स्त्री॰ விதி.

भविष्य, वि॰ பிற்காலத்து. पु॰ எதிர்காலம்.

भविष्यत्, पु॰ எதிர்காலம்.

भविष्यद्वक्ता, पु॰ பின் நடக்கப் போவதைச் சொல்பவன்.

भविष्यद्वाणी, स्त्री॰ பின் வருவதைச் சொல்லுதல்.

भव्य, वि॰ அழகிய; பிரகாசமான.

भसना, क्रि॰ अ॰ நீந்த; மூழ்க.

भसाना, क्रि॰ स॰ தண்ணீரில் போட.

भसुंड, पु॰ யானை.

भसुर, पु॰ கணவனின் அண்ணன்.

भस्म, पु॰ சாம்பல்; விபூதி.

भस्मक, पु॰ யானைத்தீ என்னும் நோய்.

भस्मीभूत, वि॰ எரிந்து சாம்பலான.

भहराना, क्रि॰ अ॰ திடீரென்று விழ.

भांग, स्त्री॰ 'பங்கி' என்னும் லாகிரி வஸ்து.

भांज, स्त्री• முறுக்குதல் ; சில் லரை மாற்றுதல்.

भांजना, क्रि• स• முறுக்க.

भांटा, पु• கத்திரிக்காய்.

भांड, पु• விதூஷகன் ; பாத் திரம் ; தொந்தரவு.

भांडा, पु• பாத்திரம் ;—**फूटना** குட்டு வெளியாக.

भांडागार, पु• = **भंडार.**

भांडागारिक, पु• = **भंडारी.**

भांडार, पु• = **भंडार.**

भांत, भांती, } **स्त्री•** விதம் ; மாதிரி.

भांपना, क्रि• स• ஊகிக்க.

भांवर, स्त्री• சுற்றுதல் ; பிர தக்ஷிணம்.

भाई, पु• சகோதரன் ;—**चारा, बंद** உறவினர் ;—**बिरादरी** ஜாதிக்காரர்.

भाउ, पु• மனோநிலைமை ; அன்பு.

भाखना, क्रि• स• சொல்ல.

भाखा, स्त्री• = **भाषा.**

भाग, पु• பாகம் ; பாக்கியம் ; வகுத்தல்.

भागना, क्रि• अ• ஓட.

भागफल, पु• ஈவு.

भागी, पु• பங்காளி ; அதி காரம் வாய்ந்தவன்.

भाग्य, पु• விதி ; அதிர்ஷ் டம்.

भाजक, पु• வகுக்கும் தொகை. **वि•** பங்கிடுகிற.

भाजन, पु• பாத்திரம் ; தகுந் தவன்.

भाजी, स्त्री• கறிகாய்.

भाज्य, पु• வகுக்கப்படும் எண்.

भाट, पु• ராஜவிருது பாடுப வன் ; ஸ்துதி செய்பவன்.

भाटा, पु• வற்றுதல்.

भाड़, पु• பொரி. கடலை வகை யரு வறுக்கும் அடுப்பு ; —**झोंकना,** தாழ்ந்த வேலை செய்ய ;—**में झोंकना** நெருப் பில் போட.

भाड़ा, पु• வாடகை.

भात, पु• சாதம்.

भाथा, पु• அம்பருக்குத் தூணி.

भाथी, स्त्री• தருத்தி.

भादों, भाद्र, भाद्रपद, } **पु•** புரட்டாசி.

भान, पु• பிரகாசம் ; ஞாண்ம்.

भानजा, पु• மருமகன் (சகோ தரி புத்திரன்).

भानमती, स्त्री• மந்திரவாதினி.

भाना, क्रि• अ• பிடித்திருக்க.

भानु, पु• சூரியன்.

भानुजा, स्त्री० யமுனை.
भाप, स्त्री० நீராவி.
भाभी, स्त्री० மதனி, அண்ணி.
भायप, पु० = **भाईचारा.**
भार, पु० பாரம் ; பொறுப்பு.
भारती, स्त्री० வாக்கு ; ஸரஸ்வதி.
भारतीय, वि० இந்தியாவின். पु० இந்தியர்.
भारवाहक, वि० சுமை தூக்கும்.
भारी, वि० கனமான ; பெரிய.
भाल, पु० நெற்றி.
भालना, क्रि० स० நன்றாய்ப் பார்க்க.
भाला, पु० ஈட்டி.
भालाबरदार, पु० ஈட்டிக்காரன்.
भाली, स्त्री० ஈட்டியின் தனிப் பாகம்.
भालू, पु० கரடி.
भाव, पु० இருத்தல் ; மன நிலைமை ; அபிப்பிராயம் ; சிரத்தை ; பக்தி ; விலை விகிதம் ; தளுக்கு.
भावज, स्त्री० சகோதரன் மனைவி.
भावता, वि० பிரியமான.
भावताव, पु० விலை விகிதம் வகையறு.
भावना, स्त्री० பாவனை ; தியானம் ; விருப்பம்.
भावनीय वि० பாவிக்கத்தக்க.
भावार्थ, पु० கருத்துரை.
भावी, स्त्री० எதிர்காலம் ; **वि०.**
भावुक, वि० நாசுக்கான மனோ நிலைமையுள்ள.
भाषण, पु० பிரசங்கம்.
भाषांतर, पु० மொழி பெயர்ப்பு.
भाषी, पु० பேசுபவன்.
भाष्य, पु० சூத்திரங்களின் வியாக்கியானம் ;—**कार** வியாக்கியானம் செய்பவர்.
भास, पु० பிரகாசம் ; கிரணம்.
भासना, क्रि० अ० தெரியவர ; பிரகாசிக்க.
भासमान, वि० தென்படும்.
भासित, वि० பிரகாசமான.
भास्कर, पु० சூரியன்.
भिंगाना, भिंजाना, } **क्रि० स०** = **भिगोना.**
भिंडी, स्त्री० வெண்டைக்காய்.
भिक्षा, स्त्री० பிச்சை.
भिक्षु, पु० பிச்சைக்காரன் ; சன்னியாசி.
भिक्षुक, भिखमंगा, } **पु०** பிச்சைக்காரன்.
भिखारिणी, भिखारिन, } **स्त्री०** பிச்சைக்காரி.

भिखारी, पु॰ பிச்சைக்காரன்.
भिगोना, क्रि॰ स॰ நனைக்க.
भिजाना, क्रि॰ स॰ = भिगोना.
भिज्ञ, वि॰ அறிந்த.
भिड़, स्त्री॰ குளவி.
भिड़ना, क्रि॰ अ॰ சண்டையில் கலக்க.
भितल्ला, पु॰ மடித்த துணியில் கீழ் மடிப்பு.
भित्ति, स्त्री॰ சுவர், படம் எழுதும் காகிதம் துணி வகையறு ; பயம்.
भिदना, क्रि॰ अ॰ நுழைய. துவாரமாக ; காயப்பட.
भिनकना, भिनभिनाना } क्रि॰ अ॰ ரீங்காரம் செய்ய.
भिनसार, पु॰ காலை.
भिन्न वि॰ தனியான ; வேறு. पु॰ பின்னம்.
भिन्नता, स्त्री॰ வேற்றுமை.
भिश्ती, पु॰ தோல் பையில் தண்ணீர் தூக்குபவன்.
भिषक, पु॰ வைத்தியன்.
भींगना, भींजना, } क्रि॰ अ॰ நனைய.
भी, अ॰ கூட.
भीख, स्त्री॰ பிச்சை.
भीगना, क्रि॰ अ॰ நனைய.
भीटा, पु॰ மேடு.
भीड़, स्त्री॰ கூட்டம்; ஆபத்து.
भीड़भड़क्का, पु॰ भीड़भाड़, स्त्री॰ } கூட்டம்.
भीत, स्त्री॰ சுவர். वि॰ பயந்த.
भीतर, क्रि॰ वि॰ உள்ளே.
भीतरी, वि॰ உள்ளேயுள்ள.
भीति, भीती, } स्त्री॰ பயம் ; சுவர்.
भीनना, क्रि॰ अ॰ நனைய ; ஊற.
भीर, स्त्री॰ = भीड़.
भीरु, वि॰ பயங்காளியான.
भीरुता, स्त्री॰ பயங்காளித் தனம்.
भीरे, क्रि॰ वि॰ அருகே.
भीषण, वि॰ பயங்கரமான.
भुँई, स्त्री॰ பூமி.
भुँजना, क्रि॰ अ॰ = भुनना.
भुअंग, पु॰ = भुजंग.
भुअन, पु॰ = भुवन.
भुआल, पु॰ ராஜா.
भुइंडोल, पु॰ பூகம்பம்.
भुक, पु॰ போஜனம் ; தீ.
भुक्खड़, वि॰ பசித்த ; அதிகமாய்ச் சாப்பிடுகிற; தரித்திரனை.
भुक्त, पु॰ சாப்பிடப்பட்ட.
भुखमरा, वि॰ பசியால் வருந்தும் ; அதிகமாய்ச் சாப்பிடுகிற.

भुखाना, क्रि॰ अ॰ பசியால் வருந்த.

भुगतना, क्रि॰ स॰ சகிக்க; கணக்குத் தீர்க்க.

भुगतान, पु॰ கணக்குத் தீர்த்தல்.

भुगताना, क्रि॰ स॰ கணக்குச் செலுத்த.

भुजंग, **भुजग**, } पु॰ பாம்பு.

भुजदंड, पु॰ கையின் மேற் பாகம்.

भुजपाश, पु॰ கழுத்தின்மேல் கைபோடுவது.

भुजबंद, पु॰ வங்கி.

भुजा, स्त्री॰ தோள்; கை.

भुजाली, स्त्री॰ வளைந்த கத்தி.

भुजिया, पु॰ புழுங்கலரிசி; வறுத்த கறி.

भुट्टा, पु॰ சோளக்கதிர்.

भुनगा, पु॰ ஒரு சிறு பூச்சி.

भुनना, क्रि॰ अ॰ வறுக்கப்பட.

भुनाना, क्रि॰ स॰ சில்லறை மாற்ற.

भुरकना, क्रि॰ अ॰ முறமுறப் பாய் உலர.

भुरकुस, पु॰ பொடி.

भुरता, पु॰ சட்னி.

भुरभुरा, वि॰ மணல் மணலான.

भुलक्कड़, वि॰ மறதியுள்ள.

भुलवाना, क्रि॰ स॰ மறக்கடிக்க; பிரமையுண்டாக்க.

भुलाना, क्रि॰ स॰ மறக்க; மறக்கடிக்க. क्रि॰ अ॰ மறந்துவிட.

भुलावा, पु॰ ஏமாற்றம.

भुव, स्त्री॰ பூமி.

भुवन, पु॰ உலகம்.

भुवाल, पु॰ ராஜா.

भुस, पु॰ = भूसा.

भूँकना, क्रि॰ अ॰ குலைக்க.

भूँचाल, पु॰ பூகம்பம்.

भूंजना, क्रि॰ स॰ வறுக்க; தீண்புறுத்த.

भूंजा, पु॰ வறுக்கப்பட்ட தானியம்.

भूँडोल, पु॰ பூகம்பம்.

भू, स्त्री॰ பூமி.

भूख, स्त्री॰ பசி.

भूखा, वि॰ பசியுள்ள; ஏழையான.

भूगर्भ, पु॰ பூமியின் உள் பாகம்;—**शास्त्र** பௌதிக சாஸ்திரம். (Geology).

भूचर, पु॰ தரை வாழ்ப் பிராணி.

भूचाल, पु॰ பூகம்பம்.

भूडोल, पु॰ பூகம்பம்.

भूत, पु• பூதம் ; இறந்த காலம் ; பிராணி. வி• கழிந்த.

भूतत्वविद्या, स्त्री• भूगर्भशास्त्र.

भूतपूर्व, वि• முற்காலத்து ; மாஜி.

भूतल, पु• பூமியின் மேற் பாகம் ; உலகம்.

भूतात्मा, पु• சரீரம் ; ஜீவாத்மா.

भूति, स्त्री• ஐசுவரியம் ; பஸ்மம்.

भूतिनी, स्त्री• பெண் பூதம்.

भूधर, पु• மலை.

भूनना, क्रि• स• வறுக்க.

भूपाल, पु• ராஜா.

भूमंडल, पु• பூமி.

भूमि, स्त्री• பூமி ; நிலம்.

भूमिका, स्त्री• முகவுரை.

भूमिज, वि• நிலத்தில் விளைந்த.

भूरा, वि• பழுப்பு நிறமான ; மண் நிறமான.

भूरि वि• அதிகமான.

भूल, स्त्री• பிசகு ; மறத்தல்.

भूलना, क्रि• स• மறக்க ; பிசகு செய்ய ; கர்வம் கொள்ள.

भूलभुलैयाँ, स्त्री• பல சுற்று வழிகளுடன் புத்தி தடுமாறச் செய்யும் கட்டிடம்.

भूवा, पु• பஞ்சு.

भूशायी, वि• தரையில் படுத்திருக்கும், இறந்த.

भूषण, पु• / **भूषा,** स्त्री• } அலங்காரம் ; நகை.

भूषित, वि• அலங்கரிக்கப் பட்ட.

भूसा, पु• / **भूसी,** स्त्री• } உமி.

भृंग, पु• குளவி வண்டு.

भृंगराज, पु•கரிசிலாங்கண்ணி.

भृंगी, स्त्री• குளவி வண்டு.

भृकुटी, स्त्री• புருவம்.

भृत्य, पु• வேலைக்காரன்.

भेंट, स्त्री• சந்திப்பு ; காணிக்கை.

भेंटना, क्रि• स• சந்திக்க ; தழுவிக்கொள்ள.

भेक, पु• தவளை.

भेख, पु• =भेष.

भेजना, क्रि• स• அனுப்ப.

भेजा, पु• மூளை.

भेड़, स्त्री• செம்மறியாடு.

भेड़ा, पु• செம்மறியாட்டுக் கடா.

भेदिया, पु• ஒநாய்.

भेदियाधसान, पु• குருட்டுத் தனமாய்ப் பின்பற்றுதல்.

भेड़ी, स्त्री॰ = भेड़.

भेद, पु॰ சத்துருவின் கக்ஷிக் குள் பிளவு உண்டாக்கு தல் ; ரகசியம் ; வித்தியா சம் ; விதம் ; மாதிரி ; பிளவு ; துவாரம்.

भेदक, वि॰ துவாரம் செய் யும் ; பேதி யுண்டாக் கும்.

भेदन, पु॰ துளைத்தல்.

भेदना, क्रि॰ स॰ துளைக்க.

भेदभाव, पु॰ வித்தியாசம்.

भेदिया, पु॰ உளவன்.

भेदी, वि॰ = भेदक.

भेद्य, वि॰ பிளக்கக்கூடிய ; துளைக்கக்கூடிய.

भेरी, स्त्री॰ பேரிகை, பெரிய நகரா.

भेली, स्त्री॰ வெல்லக் கட்டி.

भेव, पु॰ ரகசியம்.

भेष, पु॰ வேஷம்.

भेषज, पु॰ ஔஷதம்.

भेस, पु॰ வேஷம் ; செயற்கை அலங்காரம்.

भैंस, स्त्री॰ எருமை.

भैंसा, पु॰ எருமைக்கடா.

भैना, स्त्री॰ சகோதரி.

भैया, पु॰ சகோதரன்.

भैयाचारी, स्त्री॰ சகோதரத் தன்மை.

भैयादूज, स्त्री॰ வட இந்தியா வில் தீபாவளிக்கு அடுத்த நாள் சகோதரி சகோதர னுக்கு மரியாதை செய் யும் ஒரு கொண்டாட் டம்.

भैरव, वि॰ பயங்கரமான.

भोंकना, क्रि॰ स॰ கூரிய ஆயுதத் தால் குத்த.

भोंडा, वि॰ விகாரமான.

भोंदू, वि॰ முட்டாள்.

भोंपू, पु॰ ஊதும் வாத்தியம்.

भोक्ता, वि॰ சாப்பிடுகிற ; அநு பவிக்கிற ; சுகஜீவியான.

भोग, पु॰ அனுபவித்தல் ; சுக போகம் ; விதி ; நைவேத் தியம்.

भोगना, क्रि॰ अ॰ அனுபவிக்க.

भोग-विलास, पु॰ சுகபோகம்.

भोगी, पु॰ அனுபவிப்பவன். वि॰ விஷய வாசனை களில் ஈடுபட்ட.

भोग्य, वि॰ அனுபவிக்கக் கூடிய ; உபயோகிக்கக் கூடிய.

भोज, पु॰ விருந்து.

भोज्य, पु॰ சாப்பாட்டுப் பதார்த்தம். वि॰ சாப் பிடக் கூடிய.

भोर, पु॰ அதிகாலை.

भोला, वि॰ கபடமற்ற;—**भाला** கபடமற்ற.

भौं, स्त्री॰ **भौंह** புருவம்;—**टेढ़ी करना** கோபத்தைத் தெரிவிக்க;—**तानना** புருவம் நெறிக்க.

भौंर, पु॰ சுழல்.

भौंरा, पु॰ குளவி வண்டு.

भौंरी, स्त्री॰ சுழல்; விவாகத்தில் அக்கினிப் பிரதக்ஷிணம்.

भौंह, स्त्री॰ புருவம்.

भौगोलिक, वि॰ பூகோள சம்பந்தமான.

भौचक, वि॰ திகைத்த.

भौजाई, स्त्री॰ மதனி.

भौतिक, वि॰ பஞ்சபூத சம்பந்தமான.

भौन, पु॰ = **भवन**.

भौम, वि॰ பூமி சம்பந்தமான. पु॰ செவ்வாய் கிரகம்.

भौम वार, पु॰ செவ்வாய்க் கிழமை.

भौमिक, पु॰ ஜமீன்தார்.

भ्रंश, पु॰ வீழ்ச்சி, वि॰ கெட்ட; விழுந்த.

भ्रकुटि, स्त्री॰ புருவம்.

भ्रम, पु॰ பிரமை; மலைப்பு.

भ्रमण, पु॰ சுற்றுதல்; அலைதல்.

भ्रमना, क्रि॰ अ॰ சுற்ற; வழி தப்பி அலைய.

भ्रमर, पु॰ குளவி வண்டு.

भ्रमात्मक, वि॰ சந்தேகமான; மலைக்கக்கூடிய.

भ्रमाना, क्रि॰ स॰ சுற்ற; மலைக்கச் செய்ய.

भ्रष्ट, वि॰ கெட்டுப்போன; வீழ்ச்சியடைந்த.

भ्रांति, स्त्री॰ பிரமை; ஏமாற்றம்; சந்தேகம்; புத்திமயக்கம்.

भ्राता, पु॰ சகோதரன்.

भ्रातृत्व, पु॰ சகோதரத் தன்மை.

भ्रामक, वि॰ மலைக்கச் செய்கிற.

भ्रुकुटी, **भ्रू**, } स्त्री॰ புருவம.

भ्रूण, पु॰ கர்ப்பம்.

भ्रूभंग, पु॰ புருவம் நெறித்தல்.

म

मंगता, **मंगन**, } पु॰ பிச்சைக்காரன்.

मँगनी, स्त्री॰ இரவல்; இரவல் வாங்கிய வஸ்து; விவாக நிச்சயம்.

मंगल, पु• மங்களம் ; செவ்வாய்க் கிழமை ; செவ்வாய் கிரகம்.

मंगलवार, पु• செவ்வாய்க் கிழமை.

मंगाना, क्रि• स• வரவழைக்க.

मंच, पु• மேடை ; மஞ்சம் ; கட்டில்.

मंजन, पु• பற்பொடி.

मंजना, क्रि• अ• தேய்க்கப் பட ; பழக.

मंजरी, स्त्री• தளிர் ; பூங் கொத்து.

मंजाना, क्रि• स• தேய்க்கச் செய்ய.

मंजार, स्त्री• பூனை.

मंज़िल, स्त्री• பிரயாணிகள் தங்குமிடம் ; மாடி.

मंजिलत, स्त्री• अोहदा உத்தியோகம் ; பதவி.

मंजीर, पु• சலங்கை ; சிலம்பு.

मंजु, मंजुल, } **वि•** அழகான.

मंजूर, वि• ஒப்புக்கொள்ளப் பட்ட ; —**करना** ஒப்புக் கொள்ள.

मंजूरी, स्त्री• சம்மதம்.

मंजूषा, स्त्री• சிறு பெட்டி.

मंडन, पु• அழகுபடுத்துதல் ; ருஜுக்களுடன் ஸ்தாபித்தல்

मंडराना, क्रि• अ• வட்டமிட.

मंडल, पु• வட்டம் ; மண்டலம் ; சபை.

मंडलाकार, वि• வட்டமான.

मंडली, स्त्री• சிறிய சபை.

मँडवा, पु• மண்டபம்.

मंडित, वि• அலங்கரிக்கபட்ட ; நிரப்பப்பட்ட.

मंडी, स्त्री• மண்டி ; பேட்டை.

मंडूक, पु• தவளை.

मंतव्य, पु• எண்ணம்.

मंत्र, पु• ஆலோசனை : மந்திரம் ; —**जंत्र** மந்திரம் போடுதல் ; —**फूंकना,** மந்திரம் போட.

मंत्रणा, स्त्री• ஆலோசனை.

मंत्रित्व, पु• மந்திரிப் பதவி.

मंथन, पु• கடைதல் ; பிரயாசைப் பட்டு தத்துவத்தை அறிதல்.

मंथर, वि• சோம்பேறியான ; மந்தமான ; கனத்த.

मंद, वि• மந்தமான ; சோம்பேறியான ; மூட்டாளான ; —**भाग्य** துர்பாக்கியம்.

मंदा, वि• = **मंद.**

मंदाग्नि, स्त्री• அஜீரணம்.

मंदार, पु॰ கொக்கு மந்தாரை; எருக்கு.

मंदिर, पु॰ கோயில்; வீடு.

मंदी, स्त्री॰ மலிவு.

मंद्र, वि॰ அழகான.

मंशा, } स्त्री॰ விருப்பம்; உத்
मंसा, } தேசம்.

मंसूख़, वि॰ ரத்து செய்யப் பட்ட.

मआज़-अल्लाह, अ॰ கடவுள் காப்பாற்றட்டும்!

मआनी, पु॰ **माने** அர்த்தம்; உத்தேசம்.

मआश, स्त्री॰ **आजीविका** ஜீவனோ பாயம்.

मकई, स्त्री॰ சோளம்.

मकड़ा, पु॰ பெரிய சிலந்தி.

मकतब, पु॰ பள்ளிக்கூடம்.

मकतल, पु॰ கொலைகளம்.

मकतूब, वि॰ எழுதப்பட்ட पु॰ லியாசம்; பத்திரம்.

मक़दूर, पु॰ **शक्ति,** சாமர்த்தி யம்; சக்தி.

मक़फ़ूल, वि॰ அடகுவைத்த.

मक़बरा, पु॰ கல்லறை, சமாதி.

मक़बूल, वि॰ ஒப்புக்கொள்ளப் பட்ட; தேர்ந்தெடுக்கப் பட்ட; நல்ல.

मकरूज़, वि॰ ऋणी கடன் பட்ட.

मक़रूह, वि॰ வெறுக்கப்பட்ட; அசிங்கமான.

मक़सद, पु॰ அபிப்பிராயம்; விருப்பம்.

मकसूद, वि॰ உத்தேசிக்கப் பட்ட.

मकान, पु॰ வீடு; இருப்பிடம்.

मकाम, पु॰ இடம்; தங்கு மிடம்,

मगर, अ॰ **शायद,** ஒருகால்.

मकोड़ा, पु॰ பூச்சி.

मकोय, स्त्री॰ ஒருவித பெரிய மணத்தக்காளி.

मक्का, पु॰ சோளம்.

मक्कार, वि॰ கபடமான.

मक्खन, पु॰ வெண்ணெய்.

मक्खी, स्त्री॰ ஈ;—**मारना** வேலை யில்லாதிருக்க.

मक्खीचूस, पु॰ வடிக்கட்டின கஞ்சன்.

मक्षिका, स्त्री॰ ஈ.

मख, पु॰ யக்ஞம்.

मख़ज़न, पु॰ கஜானா; திரட்டு.

मख़मूल, पु॰ கறுப்புப்பட்டு.

मख़दूम, पु॰ எஜமானன்.

मख़मल, स्त्री॰ வெல்வெட்டுத் துணி.

मख़लूक़, वि॰ செய்யப்பட்ட. स्त्री॰ சிருஷ்டிக்கப் பட்டவை.

मख़लूक़ात, स्त्री॰ जीवजन्तुक्कळ்.
मख़लूत, वि॰ சேர்க்கப்பட்ட.
मखशाला, स्त्री॰ யக்ஞசாலை.
मखौल, पु॰ பரிகாசம்.
मग, पु॰ மார்க்கம்.
मगज़, पु॰ மூளை.
मगज़ी, स्त्री॰ துணியின் கரை.
मगन, वि॰ சந்தோஷமான; ஆழ்ந்த.
मग़मूम, वि॰ துக்கப்படுகிற.
मगर, पु॰ முதலை. अ॰ ஆனால்.
मग़रिब, पु॰ மேற்கு.
मग़रूर, स्त्री॰ घमंडी கர்வமுள்ள.
मग़रूरी, वि॰ घमंड கர்வம்.
मग़लूब, वि॰ पराजित தோல்வியுற்ற.
मग्गु, पु॰ मार्ग வழி.
मग्ज़, पु॰ मस्तिक மூளை.
मग्ज़ी, स्त्री॰ ஓரம்; மார்ஜின்.
मग्न, वि॰ डूबा हुआ முழுகிய; லயித்த; சந்தோஷமான.
मचक, स्त्री॰ दबाव, அழுத்துதல்.
मचकना, क्रि॰ स॰ அழுத்த.
मचलना, क्रि॰ अ॰ हठ करना, பிடிவாதம் செய்ய. [கிற.
मचला, वि॰ பிடிவாதம் செய்
मचलाना, क्रि॰ अ॰ வாந்தி வர.
मचान, स्त्री॰ வயலில் காவல் மேடை.
मचाना, क्रि॰ स॰ சண்டை, இரைச்சல், உபத்திரவம் முதலியவை உண்டாக்க.
मचिया, स्त्री॰ சிறு கட்டில்.
मच्छ, पु॰ பெரிய மீன்.
मच्छड़, **मच्छर**, } पु॰ கொசு.
मच्छी, **मछली**, } पु॰ மீன்.
मछुआ, **मछुवा**, } पु॰ செம்படவன்.
मज़कूर, वि॰ சொல்லப்பட்ட; சர்ச்சை செய்யப்பட்ட.
मज़कूरा-बाला, वि॰ மேலே சொல்லப் பட்ட, முற் கூறிய.
मज़दूर, पु॰ கூலியாள்; தொழிலாளி.
मज़दूरी, स्त्री॰ கூலி வேலை; கூலி.
मजनूँ, पु॰ காதற் பித்துக் கொண்டவன். वि॰ மெலிந்த.
मज़बूत, वि॰ दृढ़ கெட்டியான; பலமுள்ள.
मजबूर, वि॰ विवश வேறு வழியற்ற.
मजबूरन्, क्रि॰ वि॰ लाचारी से கட்டாயப் படுத்தப்பட்டு. வேறு வழியின்றி.

मजबूरी, स्त्री• बेबसी கட்டாயம்; வேறு வழியில்லாமை.

मजमा, पु• जमघट கூட்டம்.

मजमूआ, पु• சேர்க்கை. **वि•** சேகரிக்கப்பட்ட.

मज़मून, पु• लेख வியாசம் அல்லது பிரசங்கத்தின் விஷயம்.

मजरूआ, वि• உழுது விதைக்கப்பட்ட.

मजलिस, स्त्री• सभा சபை; திருவிழா; நர்த்தனக் கூடம்.

मज़लूम, वि• கொடுமையுடன் நடத்தப்பட்ட.

मज़हब, पु• धर्म மதம்.

मज़ा, पु• रुचि; आनंद ருசி; ஆனந்தம்.

मज़ाक़, पु• हँसी-ठट्ठा, परिहास பரிகாசம்.

मज़ाक़िया, पु• विनोदप्रिय ன்.

मजाज़न, क्रि• वि• मुनासिब படி; சட்டப்படி.

मजाज़ी, वि• सांसारिक செயற்கையான; நகலான; லௌகீகமான.

मज़ामीन, पु• व्यासंगकर्ता வியாசங்கள்.

मज़ार, पु• क़ब्र சமாதி.

मजारी, स्त्री• बिल्ली பூனை.

मजाल, स्त्री• शक्ति சாமர்த்தியம்.

मजीठ, स्त्री• शिवप्पुच्चायम் இறக்கும் செடி.

मजीठी, वि• शिवप्पु.

मजीद, वि• उच्चतर; पवित्र திரமான (**कलाम—मजीद** குரான்).

मजीरा, पु• छोटी झाल्ल्रा.

मजूरी, स्त्री• = **मज़दूरी.**

मज़ेदार, वि• स्वादिष्ट ருசியான; நேர்த்தியான.

मज्जन, पु• स्नानम்.

मज्जा, स्त्री• एलुम்பினுள்ளிருக்கும் பதார்த்தம்.

मझधार, स्त्री• நடு ஆறு.

मझला, वि• मध्यवर्ती நடுவுள்ள.

मझार, क्रि• वि• நடுவில்.

मझोला, वि• मध्यवर्ती நடுவுள்ள; நடுத்தரமான.

मटक, स्त्री• गति போக்கு; டம்பமாய் நடத்தல்.

मटकना, क्रि• अ• டம்பமாய் நடக்க.

मटका, पु• बड़ा घड़ा பெரிய மண்பாண்டம்.

मटकाना, क्रि• स• கண் சிமிட்ட.

मटकी, स्त्री• छोटा मटका சிறிய மண் பாண்டம்.

मटमैला, वि• खाकी காக்கி நிறமான.

मटर, पु॰ பட்டாணி.

मटर-गश्त, पु॰ உலாவுதல்.

मटियामेट, पु॰ सर्वनाश அழிவு.

मट्ठी, स्त्री॰ = मिट्ठी.

मट्ठा, पु॰ மோர்.

मठ, पु॰ மடம்.

मठिया, पु॰ சிறிய மடம்; குடிசை.

मड़ई, स्त्री॰ குடிசை.

मड़वा, पु॰ மண்டபம.

मड़ुक, पु॰ கேழ்வரகு.

मढ़ना, क्रि॰ स॰ சுற்ற; சுமத்த; சாட்ட.

मढ़ी, स्त्री॰ = मठिया.

मतंग, पु॰ யானை.

मत, पु॰ அபிப்பிராயம; மதம்; 'ஓட்' (Vote). अ॰ இல்லை (கட்டளையில் மட்டும்).

मतबा, पु॰ அச்சுக்கூடம்.

मतलब, पु॰ அர்த்தம்; உத்தேசம்; சம்பந்தம்; சுயநலம்.

मतलबी, वि॰ சுயநலங் கொண்ட.

मतवाला, वि॰ பைத்தியம் பிடித்த; வெறி கொண்ட.

मताधिकार, पु॰ 'ஓட்' கொடுக்கும் அதிகாரம் (Franchise).

मतानत, स्त्री॰ मज़दूरी, கெட்டித் தனம்; புஷ்டி.

मतीन, वि॰ पक्का கெட்டியான.

मतीरा, पु॰ முலாம்பழம்.

मत्त, वि॰ मस्त.

मत्था, पु॰ நெற்றி.

मत्सर, पु॰ பொறுமை.

मथना, क्रि॰ स॰ கடைய; திவம்சம் செய்ய; நன்கு தேட.

मथनी, स्त्री॰ தயிர் கடையும் பாத்திரம்.

मथानी, स्त्री॰ மத்து.

मद, पु॰ ஆனந்தம், கர்வம்; வெறி. स्त्री॰ கணக்கு (பேரேடு).

मदकची, वि॰ குடிப்பழக்க முள்ள.

मदद, स्त्री॰ உதவி;—गार உதவி செய்பவன்.

मदमत्त, वि॰ மதம் பிடித்த.

मदरसा, पु॰ பள்ளிக்கூடம்.

मद-होश, वि॰ मस्त போதை கொண்ட.

मदांध, वि॰ = मदमत्त.

मदाख़िलत, स्त्री॰ தலையிடுதல்; அதிகாரம் ஸ்தாபித்தல்; —बेजा உரிமையின்றி தலையிடுதல்.

मदार, पु॰ அர்க் எருக்கு.

मदारी, पु॰ குரங்காட்டி.
मदिरा, स्त्री॰ शराब சாராயம்.
मदीय, वि॰ என்னுடைய.
मदीला, वि॰ नशीला போதை யுண்டாக்கும்.
मदुकरी, स्त्री॰ அன்னப் பிச்சை.
मदोन्मत्त, वि॰ மதம்பிடித்த.
मद्दे, अ॰ மத்தியில் ; பற்றி.
मद्य, पु॰ சாராயம்.
मधु, पु॰ தேன் ; வசந்த காலம். वि॰ இனிப்பான.
मधुकर, **मधुप**, } पु॰ குளவி வண்டு.
मधुमक्खी, स्त्री॰ தேனீ.
मधुर, वि॰ मीठा இனிமை யான.
मध्य, पु॰ நடுவு.
मध्यम, वि॰ நடுத்தரமான ; —पुरुष முன்னிலை (இலக்கணம்).
मध्यवर्ती, वि॰ நடுவேயுள்ள.
मध्यस्थ, पु॰ மத்தியஸ்தன் ; நடு நிலையிலிருப்பவன்.
मध्यान्ह, **मध्याह्न**, } पु॰ மத்தியானம், நடுப்பகல்.
मन, पु॰ மனம் ; விருப்பம் ; மணங்கு.
मनका, पु॰ மாலையின் மணி.
मनकामना, स्त्री॰ விருப்பம்.
मनःकूला, वि॰ ஸ்திரமில்லாத, ஜங்கம (जायदाद मनकूला ஜங்கம சொத்து).
मनकूहा, वि॰ மணங்த.
मनगढ़न्त, वि॰ கற்பனை செய்த. स्त्री॰ வெறுங் கற்பனை.
मनचला, वि॰ साहसी துணி வுள்ள ; ஆவலுள்ள.
मनचाहा, **मनचीता**, } वि॰ इच्छित. விரும் பிய.
मनज़र, पु॰ दृश्य காட்சி.
मनन, पु॰ தியானம் ; மனம் செலுத்திப்படித்தல் ; — शील ஆலோசிக்கும் சுபாவ முள்ள.
मनभाया, वि॰ மனதிற்குப் பிடித்த.
मनमाना, वि॰ இஷ்டப்பட்ட. क्रि॰ वि॰ இஷ்டம்போல.
मनमुटाव, पु॰ மனஸ்தாபம்.
मनमोदक, पु॰ மனப்பால்.
मनमौजी, वि॰ மனம் போன படி நடப்பவன்.
मनवांछित, वि॰ விரும்பிய.
मनशा, स्त्री॰ इच्छा விருப்பம் ; मतलब, கருத்து.
मनसब, पु॰ ओहदा உத்தியோ கம் ;—दार உத்தியோகஸ் தன்.
मनसा, स्त्री॰ विरुप्पम். क्रि॰ वि॰ மனதிலிருந்து.

मनसूख, वि॰ விடப்பட்ட.
मनसूबा, पु॰ इरादा எண்ணம்.
मनस्वी, वि॰ புத்திமான்.
मनहूस, वि॰ अशुभ அமங்கள மான.
मना, वि॰ தடுக்கப்பட்ட; உசிதமில்லாத;—करना தடுக்கச் செய்ய; வேண்டிக் கொள்ள.
मनाना, क्रि॰ स॰ ஒப்புக் கொள்ள.
मनाही, स्त्री॰ निषेध தடை.
मनिहार, पु॰ வளையற்காரன்.
मनी, स्त्री॰ அகங்காரம்; வீர்யம்.
मनुज, पु॰ மனிதன்.
मनुहार, स्त्री॰ ஸ்துதி; வேண்டுகோள்; மரியாதை.
मनोकामना, स्त्री॰ इच्छा விருப்பம்.
मनोगत, वि॰ மனதிலுள்ள.
मनोज्ञ, वि॰ மனோகரமான.
मनोनीत, वि॰ पसंद பிரியமான; தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட.
मनोरंजक, वि॰ மனதிற்குப் பிடித்த.
मनोरंजन, पु॰ मनोविनोद சந்தோஷம்.
मनोरथ, पु॰ விருப்பம்.
मनोरम, वि॰ அழகான.
मनोवांछित, वि॰ इच्छित விரும்பிய.
मनोहर, वि॰ அழகான.
मनौती, मन्नत, } स्त्री॰ கடவுளை வேண்டிக் கொள்ளுதல்.
मन्तक, पु॰ தர்க்க சாஸ்திரம்.
मन्द, वि॰ =मंद.
मम, सर्व॰ मेरा என்னுடைய.
ममता, स्त्री॰ 'தான்' என்னும் எண்ணம்; அன்பு; மோகம்.
ममनून, वि॰ நன்றியுள்ள.
मम्बा, पु॰ நீரோட்டம்; ஊற்று; உற்பத்திஸ்தானம்.
मयंक, पु॰ சந்திரன்.
मयंद, पु॰ சிங்கம்.
मय, अ॰ கூட, உடன்.
मयस्सर, वि॰ கிடைத்த.
मयार, वि॰ தயாளு.
मयूर, पु॰ மோர மயில்.
मरकज़, पु॰ केन्द्र கடு இடம்.
मरकत, पु॰ पन्ना மரகதம்.
मरघट, पु॰ மயானம்.
मरज़, पु॰ व्याधि; கெட்ட வழக்கம்.
मरजाद, मरजादा, } स्त्री॰ =मर्यादा,
मरज़ी, स्त्री॰ इच्छा விருப்பம்; சந்தோஷம்.

मरतबा, पु॰ बार தடவை ; பதவி.

मरदानगी, स्त्री॰ ஆண்மை ; துணிவு.

मरदाना, वि॰ புருஷர்களைப் பற்றிய.

मरदुम, पु॰ மனிதன் ;—**शुमारी** ஜனக் கணக்கு (census).

मरदूद, वि॰ **नीच** அற்பமான.

मरना, क्रि॰ अ॰ இறக்க.

मरभुक्का, वि॰ மிக ஏழையான.

मरम, पु॰ = **मर्म**.

मरमर, पु॰ சலவைக்கல்.

मरम्मत, स्त्री॰ மரம்மத்து ; பழுது பார்த்தல்.

मरसिया, पु॰ இறந்தவரைப் பற்றிய கவிதை.

मरहट, पु॰ மயானம்.

मरहम, पु॰ களிம்பு (மருந்து).

मरहूम, वि॰ **स्वर्गीय** காலஞ் சென்ற.

मरातिब, पु॰ பதவி ; வீட்டின் மாடி.

मराल, पु॰ அன்னப் பக்ஷி.

मरिच, पु॰ **मिर्च** மிளகாய்.

मरियल, वि॰ மிகபலஹீனமான.

मरी, स्त्री॰ 'ப்ளேக்' நோய்.

मरीचि, स्त्री॰ கிரணம்.

मरीज़, पु॰ நோயாளி.

मरु, पु॰ பாலைவனம்.

मरुत्, पु॰ வாயு ; பிராணன்.

मरुभूमि, स्त्री॰, **मरुस्थल**, पु॰ } பாலைவனம்.

मरोड़, पु॰ வயிற்றுவலி.

मरोड़ना, क्रि॰ स॰ முறுக்க.

मर्कट, पु॰ குரங்கு.

मर्ग, पु॰ மரணம.

मर्ज़, पु॰ நோய்.

मर्तबा, पु॰ தடவை ; பதவி.

मर्तबान, पु॰ ஜாடி.

मर्द, पु॰ மனிதன் ; கணவன் ; தைரியசாலி.

मर्दना, क्रि॰ स॰ நசுக்கி அரைக்க.

मर्दुमी, स्त्री॰ புருஷத்தன்மை.

मर्दन, पु॰ அரைத்தல் ; அழித்தல்.

मर्म, पु॰ ரகஸியம்.

मर्मज्ञ, वि॰ தத்துவமறிந்த.

मर्मभेदी, वि॰ உள்ளே காயமுண்டாக்கும் ; வருத்தமுண்டாக்கும்.

मर्य्यादा, स्त्री॰ மரியாதை ; எல்லை ; நியமம்.

मल, पु॰ அழுக்கு ; மலம்.

मलका, स्त्री॰ பட்டராணி.

मलना, क्रि॰ स॰ தேய்க்க.

मलमल, स्त्री॰ மல் துணி.

मलमास, पु॰ அதிக மாஸம்.

मलवाना, क्रि॰ स॰ தேய்க்கச் செய்ய.

मलहम, पु॰ = मरहम.

मलाई, स्त्री॰ பால் ஆடை. स्त्री॰ தேய்த்தல்; தேய்ப்புக் கூலி.

मलामत, स्त्री॰ लानत நிந்தனை.

मलार, पु॰ மழைகாலத்தில் பாடும் ஒரு ராகம்.

मलाल, पु॰ துக்கம்; மனத் தளர்ச்சி.

मलाह, पु॰ = मल्लाह.

मलिंद, पु॰ भौरा குளவி வண்டு.

मलिक, पु॰ ராஜா.

मलिन, वि॰ அழுக்கான; துக் கங் கொண்ட.

मलियामेट, वि॰ நாசம்.

मलीदा, पु॰ மிக நேர்த்தியான கம்பளி.

मलीन, वि॰ அழுக்கான; வருத்தமடைந்த.

मल्ल, पु॰ பயில்வான்.

मल्लयुद्ध, पु॰ குஸ்தி.

मल्लाह, पु॰ केवट படகோட்டி.

मल्हाना, **मल्हारना,** } क्रि॰ स॰ पुचकारना; மூத்த மிடுவது போல் சத்தம் செய்ய.

मवक्किल, पु॰ கக்ஷிக்காரன்.

मवाजिब, पु॰ குறிப்பிட்ட சமயத்தில் கிடைக்கும் பணம்.

मवाद, पु॰ = पीब.

मवास, पु॰ பத்திரமான இடம்; கோட்டை.

मवेशी, पु॰ கால் நடைப் பிராணி.

मवेशीख़ाना, पु॰ மாட்டுக் கொட்டம.

मशक, पु॰ मच्छड़, கொசு. स्त्री॰ தோலால் செய்த தண் ணீர்ப் பை.

मशक्कत, स्त्री॰ परिश्रम உழைப்பு.

मशगूल, वि॰ ஈடுபட்ட.

मशरिक़, पु॰ கிழக்கு.

मशरिक़ी, वि॰ கிழக்குப்புற த்து.

मशवरत, स्त्री॰ ஆலோசனை; சதியாலோசனை.

मशविरा, पु॰ सलाह ஆலோசனை.

मशहूर, वि॰ प्रख्यात பிரசித்தி பெற்ற.

मशायरा, पु॰ मुशायरा கவிகளின் மகாநாடு.

मशाल, स्त्री॰ தீவட்டி.

मशालची, पु॰ தீவட்டிக்காரன்.

मश्क़, पु॰ अभ्यास, அப்பியா சம்.

मश्कूर, वि॰ நன்றியுள்ள.

मश्चाक़, वि॰ நன்கு பழகிய.

मसक, पु॰ கொசு.

मसकना, क्रि॰ स॰ தலை கிழி ந்துபோகுபடி முறுக்க.

मसख़रा, पु॰ விதூஷகன்.

मसख़री, स्त्री॰ பரிகாசம்.

मसजिद्, स्त्री॰ மசூதி.

मसनद्, स्त्री॰ திண்டு.

मसरफ़, पु॰ உபயோகம்.

मसरूफ़, वि॰ செலவழிக்கப் பட்ட ; வேலையில் ஈடு பட்ட.

मसल, स्त्री॰ கஹாவத பழமொழி.

मसलन्, क्रि॰ वि॰ உதாரண மாக.

मसलना, क्रि॰ स॰ கசக்க.

मसलहत, स्त्री॰ மறைமுகமான நன்மை.

मसला, पु॰ கஹாவத பழமொழி.

मसविदा, पु॰ = मुसौदा.

मसहरी, स्त्री॰ கொசு வலை.

मसा, पु॰ பரு ; கொசு.

मसान, पु॰ மயானம்.

मसाना, पु॰ மூத்திராசயம்.

मसाफ़ल, पु॰ தெள்ளிகள.

मसालहत, स्त्री॰ உடன்படிக் கை ; சிநேகம்.

मसाला, पु॰ மசாலா சாமான் கள் ; உபகரணங்கள்.

मसालेदार, वि॰ மசாலா உள்ள.

मसाहत, स्त्री॰ பைமாஷ் (நிலத் தை அளத்தல்).

मसि, स्त्री॰ மை ; கல்மை ; கருமை.

मसीह, **मसीहा**, } पु॰ ஏசுநாதர்.

मसूढ़ा, पु॰ சது (பல்லின் கிழுள்ள மாமிசம்).

मसूर, पु॰ சிவப்புத் துவரை.

मसूरिका, स्त्री॰ அம்மை.

मसूसना, **मसोसना**, } क्रि॰ स॰ மனதிற் குள்ளேயே துக் கப்பட.

मसौदा, पु॰ லியாசத்தின் மூதல் முறிப்பு ; சட்ட மசோதா.

मस्करा, पु॰ = मसख़रा.

मस्त, वि॰ போதையிலிருக் கும் ; சந்தோஷமான.

मस्तक, पु॰ தலை.

मस्ताना, वि॰ = मस्त.

मस्तिष्क, पु॰ மஹா புத்தி ; மூளை.

मस्ती, स्त्री॰ மதம் ; போதை.

मस्तूल, पु॰ பாய் மரம்.

मस्सा, पु॰ = मसा.

महंगा, वि॰ கிராக்கியான.

महंगी, स्त्री॰ கிராக்கி ; பஞ்சம்.

महक, स्त्री॰ நல்ல வாசனை, மணம்.

महकना, क्रि० अ० மணக்க.

महकमा, पु० இலாகா.

महज़, क्रि० वि० மட்டும்.

महज़-क़ैद, स्त्री० வெறுங்காவல்.

महज़र, पु० விளம்பரப் பத்திரம்.

महत, वि० பெரிய.

महताब, स्त्री० நிலா. पु० சந்திரன்.

महताबी, स्त्री० ஒருவித வானம். மட்காரும் மேடை.

महतारी, स्त्री० தாய்.

महत्तम, वि० மிகச் சிறந்த.

महत्तर, वि० குறிப்பிட்ட இரண்டு வஸ்துக்களில் சிறந்த.

महत्त्व, पु० பெருமை; சிறப்பு.

महदूद, वि० எல்லையிடப் பட்ட; சரியான எற்பாடு செய்யப் பட்ட.

महफ़िल, स्त्री० சபை.

महफ़ूज़, वि० நன்றாய் ரக்ஷிக்கப்பட்ட.

महबूब, पु० அன்பன்.

महबूबी, स्त्री० அன்பு.

महमह, क्रि० वि० கல்ல வாசனையுடன்.

महमहाना, क्रि० अ० வாசனையடிக்க.

महरम, पु० அந்தரங்க நண்பன்.

महराई, स्त्री० தலைமை.

महराब, पु० =मेहराब.

महरूम, वि० வஞ்சிக்கப்பெறுத.

महल, पु० அரண்மனை; மாளிகை;—सरा அந்தப்புரம்.

महला, पु० பேட்டை.

महशर, पु० (முகம்மதிய) நியாய விசாரணை நாள்.

महसूल, पु० வரி; வாடகை.

महसूस, वि० அநுபவஞானம் பெற்ற;—करना மனதில் கொள்ள. (to feel).

महा वि० பெரிய.

महाई, स्त्री० கடைதல்; கடையுமிடக் கூலி.

महाउत, पु० =महावत.

महाउर, पु० महावर.

महाजन, पु० தனவான்; ஸாஹூகார்; செட்டி,

महाजनी, स्त्री० வட்டி வியாபாரம்.

महाद्वीप, पु० பூகண்டம்.

महानिद्रा, स्त्री० மரணம்.

महानुभाव, पु० பெரிய மனிதன்.

महामाई, स्त्री० பெரியம்மை,

महामारी, स्त्री० கொடிய நோய்.

महारथी, पु॰ பெரிய யுத்த வீரன்.
महाल, पु॰ பேட்டை ; பங்கு.
महावत, पु॰ யானைப் பாகன்.
महावर, पु॰ சுமங்கலிகள் காலில் பூசிக்கொள்ளும் ஒருவிதச் சிவப்புச்சாயம்.
महाशय, पु॰ ஐயா, கனவான்.
महि, स्त्री॰ பூமி.
महिका, स्त्री॰ சீமாட்டி.
महिष, पु॰ எருமைக்கடா.
महिषी, स्त्री॰ ராணி; பட்டத்து ராணி.
मही, स्त्री॰ பூமி ;—धर மலை.
महीन, वि॰ மெல்லிய.
महीना, पु॰ மாதம் ; மாதச் சம்பளம்.
महुआ, पु॰ இலுப்பை மரம.
महोदय, पु॰ ஸ்ரீமான்.
मां, स्त्री॰ தாய்.
मांग, स्त्री॰ கேட்டல்; கிராக்கி; மகிடு.
मांगना, क्रि॰ स॰ கேட்க ; யாசிக்க.
मांड, पु॰ மீன்.
मांजना, क्रि॰ स॰ (பாத்திரம், பல்) தேய்க்க ; காற்றடிக் கயிற்றில் மாஞ்சா தடவ. क्रि॰ अ॰ அப்பியாசம் பெற.
मांसा, पु॰ நதியில் இருக்கும் தீவு ; காற்றடிக் கயிற்றில் தடவும் மாஞ்சா.
मांसिक, वि॰ மாமிசமுள்ள.
मांसी, पु॰ கேவட படகோட்டி.
मांड, पु॰ கஞ்சி.
मांदना, क्रि॰ स॰ பிடிக்க ; போரடிக்க.
मांदव, पु॰ கல்யாணப் பந்தல்.
मांदी, स्त्री॰ கஞ்சி.
मांदना, क्रि॰ अ॰ பைத்தியம் பிடிக்க.
मांद, स्त्री॰ குதை.
मांदगी, स्त्री॰ வியாதி.
मांदा, वि॰ நோஞ்சல் ; நோய்வாய்ப்பட்ட.
मांस, पु॰ மாமிசம்.
मांसल, वि॰ கொழுத்த.
मांह, अ॰ में இல்.
मा, **माइ**, } स्त्री॰ தாய்.
माइका, पु॰ = मायका.
माई, स्त्री॰ தாய்.
माकूल, वि॰ உசித, தகுந்த.
माखन, पु॰ = मक्खन.
माखी, स्त्री॰ = मक्खी.
माछ, पु॰ மீன்.
माछी, स्त्री॰ = मक्खी.
माजरा, पु॰ நடந்த விஷயம்.
माज़ी, वि॰ மாஜி, பழைய.

मामूल, पु॰ லேகியம்.
माट, पु॰ மண் சால்.
माटी, स्त्री॰ = मिट्टी.
मातंग, पु॰ ஹாथी யானை.
मात, स्त्री॰ पराजय தோல்வி. वि॰ தோற்ற.
मातदिल, वि॰ நடுத்தரமான குணமுள்ள.
मातना, क्रि॰ अ॰ மதம் பிடிக்க.
मातबर, वि॰ நம்பக்கூடிய.
मातम, पु॰ இறந்த வீட்டில் துக்கம் கொண்டாடுதல்.
मातमपुर्सी, स्त्री॰ துக்கம் விசாரிக்தல்.
मातमी, वि॰ துக்கம காட்டுகிற.
मातहत, वि॰ கீழ் உத்தியோகம் செய்யும்.
मातामह, पु॰ नाना தாயாரின் தகப்பன்.
मातुल, पु॰ மாமா.
मातृका, स्त्री॰ தாதி ; தாய்.
मात्र, अ॰ மிகை மாத்திரம்.
मात्रा, स्त्री॰ பரிமாணம், அளவு.
मात्सर्य, पु॰ பொருமை.
माथा, पु॰ நெற்றி ;—पच्ची சஷ்டப்படுதல்.
मादक, वि॰ போதையுண்டாக்கும்.
मादर, स्त्री॰ தாய்.
मादरी, वि॰ தாயைச் சேர்ந்த ; —ज़बान தாய்ப் பாஷை.
मादा, स्त्री॰ தாய் ஜந்து.
माद्दा, पु॰ மூல தத்துவம் ; தகுதி.
माधुरी, स्त्री॰ இனிமை ; சோபை.
मान, पु॰ அளவு ; மானம் ; கீர்த்தி ; ஊடல்.
मानचित्र, पु॰ தேசப்படம்.
मानना, स्त्री॰ = मनत.
मानना, क्रि॰ स॰ ஒப்புக் கொள்ள ; அனுமானிக்க ; கடவுளை வேண்டிக் கொள்ள ; மரியாதிக்க.
माननीय, वि॰ மதிக்கத்தக்க ; கனம் பொருந்திய.
मान-मनौती, स्त्री॰ = मनत.
मानव, पु॰ மனிதன்.
मानस, पु॰ மனம் ; மானசரோவர் ஏரி. वि॰ மனதில் தோன்றிய.
मानसर, मानसरोवर, पु॰ மானஸரோவர் ஏரி.
मानसशास्त्र, पु॰ மனோவிஞ்ஞானம்.
मानसिक, वि॰ மனதில் உற்பத்தியான ; மனச்சம்பந்தமான.

मानिंद, वि० போல ; சமான மான.

मानिक, पु० மாணிக்கம்.

मानी, वि० சுயமரியாதை யுள்ள ; மதிக்கப்பட்ட. स्त्री० அர்த்தம்.

मानुषिक, वि० மனிதனைச் சேர்ந்த.

माने, पु० அர்த்தம்.

मानो, अ० जैसे, गोया வைத்துக் கொள்ளேன் (as if.)

मान्य, वि० மதிக்கத் தகுந்த.

माप, स्त्री० அளவு ; அளத்தல்.

मापक, पु० அளப்பவன் ; அளக்கும் கருவி.

मापना, क्रि० स० அளக்க.

माफ़, वि० மன்னிக்கப்பட்ட.

माफ़कत, स्त्री० மேல் பொருத்தம் ; ஒத்துகூலம்.

माफ़िक, वि० போல ; அனுசரணையாக.

माफ़ी, स्त्री० क्षमा மன்னிப்பு.

माफ़ी-दार, पु० இனம் (வரியில் லாத) நிலம் பெற்றவன்.

मामता, स्त्री० ममता.

मामलत, } स्त्री० मामला, வியவ
मामलति, } காரம்.

मामला, पु० சச்சரவு ; வழக்கு ; விஷயம்.

मामूर, वि० நிறைந்த ; நியமிக்கப்பட்ட.

मामूली, वि० சாதாரணமான ; வழக்கப்படியான.

मायका, पु० பிறந்தகம்.

मायल, वि० வளைந்த ; ஈடுபட்ட.

मायावी, स्त्री० வஞ்சகக்காரி.

मायावी, पु० தந்திரசாலி ; மந்திரவாதி.

मारू, वि० குற்றமுள்ள ; கெட்ட .

मारूस, वि० நம்பிகையிழந்த.

मारूसी, स्त्री० மனத்தளர்ச்சி.

मार, स्त्री० அடித்தல். पु० காமதேவன் ; விஷம் ; ஔஷதத்தை.

मारक, वि० கொல்லுகிற.

मारका, पु० அடையாளம் ; யுத்தம்.

मारकेका, वि० महत्वपूर्ण மிகச் சிறந்த.

मारकाट, स्त्री० சண்டை.

मारकीन, पु० ஒருவித முரட்டுத் துணி.

मारग, पु० = मार्ग.

मारण, पु० கொல்லுதல்.

मारना, क्रि० स० கொல்ல ; குஸ்தியில் தோற்கடிக்க ;

உலோகத்தின் பஸ்மம் தயாரிக்க.

मारपेच, पु॰ வளசல் ; துஷ்டத்தனம்.

मारफ़त, अ॰ ज़रिये மூலமாய்.

मारामार, कि॰ वि॰ வெகு சீக்கிரம்.

मारुत, पु॰ पवन காற்று.

मारू, पु॰ யுத்த காலத்தில் பாடப்படும் ராகம்.

मारे, अ॰ वजह से காரணமாய்.

मार्ग, पु॰ வழி.

मार्गशीर्ष, पु॰ மார்கழி மாதம்.

मार्गी, पु॰ வழிப்போக்கன்.

मार्जन, पु॰ सफ़ाई சுத்தம் ; மா஫ி மன்னிப்பு.

मार्जनी, स्त्री॰ துடைப்பக் கட்டை.

मार्जार, पु॰ பூனை.

मार्जित, वि॰ சுத்தம் செய்யப் பட்ட.

मार्तंड, पु॰ சூரியன்.

मार्फ़त, अ॰ ज़रिये வழியாய் ; மூலமாய்.

मार्मिक, वि॰ மனதில் படும் படியான.

माल, पु॰ செல்வம் ; பொருள்.

मालकियत, स्त्री॰ எஜமானத்துவம்.

मालख़ाना, पु॰ மாளிகை.

मालगाड़ी, स्त्री॰ 'கூட்ஸ்' வண்டி.

मालगुज़ार, पु॰ நிலவரி கொடுப்பவன்.

मालगुज़ारी, स्त्री॰ நிலவரி.

माल-गोदाम, पु॰ கூட்ஸ் ஷெட் (goods-shed).

मालदार, वि॰ பணக்கார.

मालपुआ, पु॰ பூரி போன்ற ஒரு பக்ஷணம்.

माला, स्त्री॰ மாலை.

मालामाल, वि॰ அதிக ஐசுவரிய முள்ள.

मालिक, पु॰ எஜமானன் ; கணவன் ; கடவுள்.

मालिका, स्त्री॰ வரிசை ; மாலை.

मालिकाना, पु॰ எஜமானனின் உரிமை.

मालिश्च, पु॰ அழுகு.

मालियत, स्त्री॰ விலை ; விலையுயர்ந்த சாமான் : சம்பத்து.

मालिश, स्त्री॰ தேய்த்தல்.

माली, पु॰ தோட்டக்காரன்.
वि॰ பொருளாதார.

मालोदा, पु॰ = मलोदा.

मालूम, वि॰ தெரிந்த ;—होना தெரிய ;—करना தெரிந்து கொள்ள.

माकेमुश्त, पु॰ இலவச சொத்து ;—**दिल बेरहम** இலவச சொத்து கண்ணீர் பட்ட பாடாய் செலவாகிறது.

माशा, पु॰ எட்டு குந்துமணி நிறுவை.

माशा, अल्लाह, अ॰ கடவுள் காப்பாற்றட்டும் !

माशूक, वि॰ காதலிக்கப்பட்ட (ஸ்திரீ).

माशूकाना, वि॰ காதலர்போல்.

माशूकी, स्त्री॰ காதலித்தல் ; அழகு.

मास, पु॰ மாதகம்.

मासना, क्रि॰ स॰ சந்திக்கச் செய்ய.

मासिक, वि॰ மாதமொருமுறை நடக்கும்.

मासी, स्त्री॰ **मौसी** தாயாரின் சகோதரி.

मासूम, वि॰ குற்றமற்ற ; ஒன்றுமறியாத.

माह, अ॰ **में** இல். पु॰ மாதம் ; சந்திரன்.

माहताब, पु॰ சந்திரன்.

माहर, वि॰ நன்றாய் அறிந்த.

माहरू, वि॰ சந்திரனைப் போன்ற ; அழகிய.

माहवार, क्रि॰ वि॰ மாதா மாதம்.

माहवारी, वि॰ ஒவ்வொரு மாதத்து.

माहिं, अ॰ **में** உள்ளே.

माहिर, वि॰ நன்றாய் அறிந்த.

माही, स्त्री॰ மீன் ;—**गीर** செம்படவன்.

माहुर, पु॰ விஷம்.

मिंघाई, स्त्री॰ பிசைதல் ; பிசையும் கூலி.

मिक़दार, स्त्री॰ **परिमाण** அளவு.

मिचकना, क्रि॰ अ॰ கண் புடைமூடித் திறக்க.

मिचना, क्रि॰ अ॰ கண்மூட.

मिचलाना, क्रि॰ अ॰ வாந்திவர.

मिज़गाँ, स्त्री॰ கண்ணிமைகள்.

मिज़राब, स्त्री॰ வீணை வாசிப்பவர் விரலில் அணியும் கம்பி.

मिज़ाज, पु॰ இயற்கை குணம் ; சுபாவம் ; மனது ; கர்வம் ;—**पुरसी** க்ஷேமம் விசாரித்தல்.

मिज़ाजदार, वि॰ கர்வமுள்ள.

मिज़ाज, शरीफ़, अ॰ தாங்கள் க்ஷேமந்தானே ?

मिटना, क्रि॰ अ॰ அழிய.

मिटाना, क्रि॰ स॰ அழிக்க.

मिट्टी, स्त्री॰ பூமி ; மண் ; பிணம் ;—**का तेल** மண்ணெண்ணெய் ; **—पलीद होना**

நிலைமை கெட ;—ठिकाने लगाना புதைக்க ;—ढाकना மறைக்க ;—में मिलाना காச மாக்க.

मिठो, स्त्री॰ முத்தம்.

मिठबोला, पु॰ இனிமையாய்ப் பேசுபவன்.

मिठलोना, पु॰ சொற்ப உப்புள்ள.

मिठाई, स्त्री॰ இனிப்பு ; மிட்டாய் ; இனிய பண்டம்.

मिठास, स्त्री॰ இனிப்பு.

मित, वि॰ மிதமான.

मितभाषी, पु॰ மிதமாய்ப் பேசுபவன்.

मितव्यय, पु॰ மிதமாய் செலவு செய்தல்.

मितव्ययता, स्त्री॰ செட்டுத் தனம.

मितव्ययी, पु॰ செட்டாய் இருப்பவன்.

मिताई, स्त्री॰ மித்ரதா.

मिति, पु॰ காலவரை ; எல்லை; அளவு. स्त्री॰ திதி அல்லது தேதி; நாள் ;—पूजना செலுத்தவேண்டிய தேதி வர.

मित्र, पु॰ சிநேகிதன் ; சூரியன்.

मित्रता, स्त्री॰ சிநேகம்.

मिथ्या, वि॰ பொய்யான.

मिनकार, पु॰ அலகு ; தமுரு.

मिन-मुमला, क्रि॰ वि॰ எல்லாம் சேர்ந்து, மொத்தமாக.

मिनती, स्त्री॰ विनती விண்ணப்பம்.

मिनहा, वि॰ குறைக்கப்பட்ட தொகை.

मिन्नत, स्त्री॰ வேண்டுகோள்.

मिमियाना, क्रि॰ अ॰ ஆடு கத்த.

मियां, पु॰ முஸல்மான் ; கணவன் ; ஸ்ரீமான்.

मियां मिट्ठू, पु॰ இனிமையாய்ப் பேசுபவன் ; முட்டாள் ; கிளி.

मियान, स्त्री॰ =म्यान.

मियाना, पु॰ ஒரு வகைப பல்லாக்கு.

मिरगी, स्त्री॰ வலிபபு நோய்.

मिरचा, पु॰ மிளகாய்.

मिरज़ई, स्त्री॰ ஒரு வகை பனியன்.

मिरज़ा, पु॰ अमीर का बेटा ஒரு பட்டம்.

मिर्च, स्त्री॰ மிளகு ;—काली மிளகாய்.

मिलन, पु॰ சந்திப்பு ;—सार சிநேக சுபாவமுள்ள,

मिलना, क्रि॰ स॰ சந்திக்க ; கிடைக்க.

मिलान, पु॰ ஒப்பிடுதல்.
मिलाना, क्रि॰ स॰ சேர்க்க; அறிமுகப்படுத்த; ஒப்பிட.
मिलाप, पु॰ சந்திப்பு.
मिलावट, स्त्री॰ கலப்பு.
मिलित, वि॰ சேர்ந்த; கலந்த.
मिल्कियत, स्त्री॰ சொத்து.
मिसल, स्त्री॰ கெருங்கிய ஒற்றுமை; ஒற்றுமை.
मिश्रण, पु॰ கலப்பு.
मिश्रित, वि॰ கலந்த.
मिष, पु॰ கபடம்; சாக்குப் போக்கு.
मिष्ट, वि॰ திட்டமான; —भाषी இனிமையாய்ப் பேசுபவன்.
मिष्टान्न, पु॰ மிட்டாயி.
मिस, पु॰ = मिष.
मिसकीन, वि॰ बेचारा எளிய.
मिसरा, पु॰ உர்து பாட்டில் ஒரு அடி.
मिसरी, स्त्री॰ கற்கண்டு.
मिसाल, स्त्री॰ உபமானம்.
मिसिल, स्त्री॰ பத்திரங்கள்.
मिस्तर, पु॰ தோட்டி.
मिस्तरी, पु॰ மேஸ்திரி.
मिस्मार, वि॰ உடைக்கப்பட்ட; இடிக்கப்பட்ட.
मिस्र, पु॰ எகிப்து தேசம்.
मिस्री, स्त्री = मिसरी.
मिस्ल, वि॰ போல; சமான மான.
मिस्सी, स्त्री॰ பற்களில் தடவும் ஒரு கருப்புச்சாயம்.
मिहिर, पु॰ சூரியன்.
मींजना, क्रि॰ स॰ பிசைய.
मींड, स्त्री॰ கமகம் (சங்கீதம்.)
मींड़ना, क्रि॰ स॰ பிசைய.
मीआद्, स्त्री॰ अवधि காலவரை.
मीआदी, वि॰ காலவரையறுத்த.
मीचना, क्रि॰ स॰ கண்ணை மூட.
मीज़ान, पु॰ கூட்டுத்தொகை.
मीठा, वि॰ இனிப்பான; ருசியான; —तेल நல்லெண்ணெய்.
मीठी छुरी, स्त्री॰ பொய் சிநேகிதன்.
मीन, पु॰ மீன்.
मीना, पु॰ உலோகங்களின் மேல் பல நிறங்களில் செய்யப்படும் நகாசு வேலை; —कारी மெடி தொழில்; —कार மெடி தொழில் செய்பவன்.
मीनार, स्त्री॰ கோபுரம்.
मीयाद्, स्त्री॰ अवधि காலவரை.

मीर, पु॰ தலைவன்;—**मजलिस** சபாபதி.

मीरफ़र्श, पु॰ விரிப்பின் மூலைகளில் கனத்திற்காக வைக்கப்படும் சாமான்.

मीरास, स्त्री॰ **बपौती** பூர்வீக சொத்து.

मीरासी वि॰ வாரிசு சம்பந்தமான.

मील, पु॰ மைல்.

मीलित, पु॰ மூடப்பட்டது.

मुँगरा, पु॰ கொட்டாப்புளி.

मुंगोरी, स्त्री॰ பாசிப் பருப்பு வடை.

मुंड, पु॰ தலை.

मुंडन, पु॰ தலையை மொட்டையடித்தல்.

मुँडना, क्रि॰ अ॰ மொட்டையடிக்கப்பட; ஏமாற.

मुंडा, पु॰ மொட்டை; ஒருவித எழுத்து.

मुंडेरा, पु॰ மொட்டை மாடியின் கைப்பிடிச்சுவர்.

मुंदना, क्रि॰ अ॰ மூடப்பட.

मुंदरी, स्त्री॰ மோதிரம்.

मुंशी, पु॰ எழுதுபவன்.

मुसरिम, पु॰ மானேஜர்; ஹெட் குமாஸ்தா.

मुंसिफ़, पु॰ நியாயாதிபதி.

मुंसिफ़ी, स्त्री॰ முனிசீப் கோர்ட்டு.

मुंह, पु॰ வாய்; முகம்;—**काला** அபகீர்த்தி;—**ज़ोर** அதிகப் பிரசங்கி;—**दिखाई** மணப் பெண்ணின் முகத்தைப் பார்க்கும் சடங்கு; அச் சமயம் கொடுக்கப்படும் பணம்;—**देखा** முகஸ்துதி;—**फट** சங்கோசமின்றி அற்பமாய்ப் பேசும்;—**मांगा** விரும்பிய.

मुअइयन, वि॰ நியமிக்கப்பட்ட;—**लगाना** அதிக செல்லம் கொடுக்க;—**में पानी भर आना** நாக்கில் ஜலம் ஊற.

मुअज़्ज़म, वि॰ மிக்க மரியாதை செய்யப்பட்ட; கனம் பொருந்திய.

मुअज़्ज़िज़, वि॰ கௌரவமான.

मुअत्तल, वि॰ 'ஸஸ்பெண்டு' செய்யப்பட்ட.

मुअन्नस, पु॰ பெண்பால்.

मुआफ़िक़, वि॰ = **माफ़िक**.

मुआफ़िकत, स्त्री॰ அனுசரணை; போல இருத்தல்.

मुआयना, पु॰ **जांच-पड़ताल** சோதனை.

मुआवज़ा, पु॰ நஷ்ட ஈடு.

मुआहदा, पु॰ निश्चयमान तीर्मानम.

मुक़द्दमा, पु॰ अभियोग, वझक्कु.

मुक़द्दमेबाज़, पु॰ वझक्कुप् पिरियन्.

मुक़द्दस, वि॰ पिन् नडक्कप् पोकिऱ ; मुक्कियमान.

मुक़द्दस, वि॰ पवित्तिरमान.

मुकम्मल, वि॰ पूर्णमान.

मुकरना, क्रि॰ अ॰ वार्त्तै पुरळ.

मुकर्रर, क्रि॰ वि॰ मऱुपडि.

मुकर्रर, वि॰ तैनात नियमिक्कप् पट्ट.

मुकर्ररी, स्त्री॰ निर्णयिक्कप् पट्ट सम्पळम्, वरि मुतलियन ; नियमनम्.

मुक़ाबला, पु॰ सन्तिप्पु ; ऒप्पिडुदल्.

मुक़ाबिल, क्रि॰ वि॰ एतिरे. पु॰ एतिराळि.

मुक़ाबिला, पु॰ = मुकाबला.

मुकाम, पु॰ तङ्गुमिडम् ; तङ्गुदल्.

मुकियाना, क्रि॰ स॰ कुत्त.

मुक़र्रम, वि॰ निश्चयिक्कप् पट्ट.

मुकुट, पु॰ किरीडम्.

मुकुर, पु॰ आईना कण्णाडि.

मुकुल, पु॰ कली मॊट्टु.

मुकुलित, वि॰ पाति मलर्न्त.

मुक्का, पु॰ मुष्टियिनाल् कुत्तुवतु.

मुक्की, पु॰ मुष्टिक् कुत्तु ; उडम्पुवलि नीक्कुवतर्कागक् कुत्तुतल्.

मुक्केबाज़ी, स्त्री॰ कुत्तुच् चण्डै.

मुक्त, वि॰ विडुतलै पॆट्ट.

मुक्तकंठ, वि॰ मुऴु मनतुडन् सॊल्लप्पट्ट.

मुक्तक, पु॰ तॊडर्च्चियाय् ऒरु विषयत्तैप् पट्रियिल्लाद कविदै.

मुक्तहस्त, वि॰ कारालमाय् दानम् सॆय्युम्.

मुक्ता, स्त्री॰ मुत्तु ;—फल मुत्तु.

मुख, पु॰ मुकम ; वाय्.

मुखड़ा, पु॰ मुकम् ; तोट्रम्.

मुख़तार, पु॰ एजण्डु.

मुख़तारी, स्त्री॰ अधिकारम् पॆट्रु पिरर् वझक्कै नडत्तुतल्.

मुखड़, वि॰ आण्मैयट्ट.

मुखबंध, पु॰ मुकवुरै.

मुख़बिर, पु॰ जासूस उळवन्.

मुख़बिरी, स्त्री॰ उळवु वेलै.

मुखर, वि॰ कटिङ्गुबेसुम ; अलङ्कु मीरिप् पेसुम्.

मुख़लिस, वि॰ उण्मैयान ; तनियान ; कलिपाणमाकात.

मुख़ातब, मुख़ाम्र, } वि॰ मनप्पाटम् सेय्त.

मुख़ातिब, पु॰ पेसुकिरवन् ; —होना ओरुवरै नोक्कि (पेस).

मुख़ापेक्षा, स्त्री॰ पिरर् उतवि एतिर्पार्त्तल्.

मुख़ालिफ़, वि॰ विरोधी विरोतमान.

मुख़ालिफ़त, स्त्री॰ विरोतम्.

मुखिया, पु॰ तलैवन्.

मुख़्तसर, वि॰ संक्षिप्त सुरुक्कमान.

मुख़्तार-नामा, पु॰ अधिकारपत्तिरम्.

मुख्य, वि॰ मुक्कियमान.

मुगदर, पु॰ करलाक्कट्टै.

मुग़ालता, पु॰ एमाट्रुतल्.

मुग्ध, वि॰ मोकित्त.

मुचलका, पु॰ मूच्चलिकै; नन्नडत्तैप् पत्तिरम्.

मुछंदर, पु॰ पेरिय मीसैक्कारन् ; विकारमानवन् ; मूट्टाळ्.

मुज़क्कर, वि॰ आण्पाल्.

मुज़्तर, वि॰ बेचैन अमैतियट्रु.

मुज़फ़्फ़र, वि॰ विजयी वेट्रि पेट्रुम्.

मुजरा, पु॰ वेशियिन् पाट्टुक्कच्चेरि.

मुजरिम, वि॰ पिरतिवादि.

मुज़ायक़ा, पु॰ तटै.

मुज़ाहिम, वि॰ कष्टप्पटुत्तुकिट ; तटङ्कल्सेय्किट.

मुज़ाहिमत, स्त्री॰ कष्टप्पटुत्तुतल् ; तटङ्कल् सेय्तल्.

मुटाई, स्त्री॰ परुमन् ; कर्वम्.

मुटाना, क्रि॰ स॰ तटिक्क ; पेरुक्क.

मुटिया, पु॰ सुमप्पवन्.

मुट्ठा, पु॰ पिटि अळवु (सामान्).

मुट्ठी, स्त्री॰ मुष्टि ; पिटि अळवु (सामान्) ; कैप्पिटि.

मुठभेड़, स्त्री॰ सण्टै ; सन्तिप्पु.

मुठिया, स्त्री॰ आयुतङ्कळिन् कैप्पिटि ; पिटिक्कलयम्.

मुड़ना, क्रि॰ स॰ तिरुम्प, वळैय.

मुतअल्लिक़, अ॰ के बारे में सम्पन्तमाक.

मुतअस्सिर, वि॰ பிரபாவிக்கப் பட்ட.

मुतफक्की, वि॰ துஷ்ட.

मुतफ़रिक़ात, वि॰ சில்லறை யான (Miscellaneous).

मुतफ़र्रिक़, वि॰ விதவிதமான ; சிதறிப்போன.

मुतबन्ना, पु॰ ஸ்வீகார புத்தி ரன்.

मुतमैयन, वि॰ திருப்தியான ; கவலையற்ற.

मुतलक़, क्रि॰ वि॰ ज़रा भी கொஞ்சம்கூட ;—बिलकुल முற்றிலும்.

मुतवज्जह, वि॰ கவனமாயிருக் கும்.

मुतवातिर, क्रि॰ वि॰ लगातार ஒன்றன்பின் ஒன்றாய் ; தொடர்ச்சியாய்.

मुतसद्दी, पु॰ = मुन्शी.

मुताबिक़, क्रि॰ वि॰ अनुसार அனு சரித்து.

मुतहय्यर, वि॰ ஆச்சரிய மடைந்த.

मुताअबा, पु॰ கேட்டல்.

मुताला, पु॰ வாசித்தல் ; பெறு தல்.

मुत्तफ़िक़, वि॰ एकमत ஒரே அபிப்பிராயமான.

मुद, पु॰ சந்தோஷம்.

मुदग्गर, पु॰ = मुगदर.

मुदर्रिस, पु॰ अध्यापक உபாத்தி யாயர்.

मुदा, अ॰ அதாவது ; ஆனால்.

मुदाम, क्रि॰ वि॰ सदा எப்போ ழுதும் ;—हू-ब-हू ; சரி யாய்.

मुदामी, वि॰ எப்பொழுதும நடக்கிற.

मुदित, वि॰ சந்தோஷமான.

मुदिर, पु॰ மேகம்.

मुद्दआ, पु॰ அபிப்பிராயம்.

मुद्दई, पु॰ வாதி ; விரோதி.

मुद्दत, स्त्री॰ வெகு காலம் ; கால வரை.

मुद्दालेह, पु॰ பிரதிவாதி ;

मुद्रक, पु॰ அச்சடிப்பவன்.

मुद्रण, पु॰ முத்திரை ; அச்சு.

मुद्रा, स्त्री॰ முத்திரை ; நாண யம்.

मुद्रिका, स्त्री॰ अंगूठी மோதிரம்.

मुद्रित, वि॰ அச்சடிக்கப் பட்ட.

मुधा, क्रि॰ वि॰ व्यर्थ வீணாக. पु॰ मिथ्या பொய்.

मुनकिर, वि॰ மறுக்கப்பட்ட. पु॰ நாஸ்திகன்.

मुनक्कश, वि॰ நகாசு வேலை செய்யப்பட்ட.

मुनक्का, पु॰ உலர்த்திய பெரிய திராக்ஷை.

मुनसरिम, पु॰ மானேஜர்; கோர்ட்டு ஹெட் குமாஸ்தா.

मुनहसर, वि॰ निर्भर பொறுத்திருக்கிற.

मुनादी, स्त्री॰ ढिंढोरा, பறை.

मुनाफ़ा, पु॰ லாபம்.

मुनासिब, वि॰ உசிதமான.

मुनासिबत, स्त्री॰ உசிதமாய் இருத்தல்.

मुनीब, } पु॰ கணக்குப்
मुनीम, } பிள்ளை.

मुन्तक़िल, वि॰ இடம் மாற்றப்பட்ட.

मुन्तख़िब, वि॰ தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட.

मुन्तज़िम, वि॰ ஏற்பாடு செய்கிறவன்; மானேஜர்.

मुन्तज़िर, वि॰ எதிர் பார்க்கிற.

मुन्दरज, वि॰ பதியப்பட்ட.

मुफ़लिस, वि॰ ஏழை.

मुफ़स्सल, वि॰ விவரமான. நகரத்தைச் சுற்றியிருக்கும் இடம்.

मुफ़ीद, वि॰ லாபமான.

मुबारिज़, वि॰ [illegible]மான.

मुब्तला, वि॰ [illegible]க்கொண்ட.

मुबलिग़, वि॰ பணத்தொகைக்கு முன் சேர்க்கப்படும் வார்த்தை मुबलिग़ पचास रुपये. 50 ரூ. மாத்திரம்

मुबादला, पु॰ பண்டம் மாற்றல்.

मुबारक, वि॰ மங்களமான; ஆசீர்வதிக்கிற;—बाद, बादी ஆசீர்வாதம்.

मुबाहिसा, पु॰ बहस தர்க்கம்.

मुमकिन, वि॰ நடக்கக்கூடிய.

मुमताज़, वि॰ மதிக்கத்தக்க.

मुमानअत, स्त्री॰ மறுத்தல்; தடை.

मुमुक्षु, वि॰ முக்தி விரும்புகிற.

मुमूर्षा, स्त्री॰ இறக்க விருப்பம்.

मुमूर्षु, वि॰ மரண வாயிலிருக்கும்.

मुम्तहिन, पु॰ परीक्षक பரீட்சை செய்பவன்.

मुर, पु॰ மூட்டை கட்டும் துணி.

मुरकना, क्रि॰ अ॰ சுளுக்க.

मुरग़ा, पु॰ சேவல்.

मुरग़ाबी, स्त्री॰ கோழி இனத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பறவை.

मुरछना, } क्रि॰ अ॰ தளர;
मुरछाना, } மூர்ச்சிக்க.

मुरज, पु॰ மிருதங்கம்.

मुरझाना, क्रि॰ अ॰ வாட.

मुरत्तब, वि॰ வரிசைக் கிரம மான.

मुरत्तिब, पु॰ வரிசைப் படுத் துபவன்.

मुरदन, पु॰ இறத்தல்.

मुरदनी, स्त्री॰ மரண விகாரம்; முகம் வெளுத்தல்.

मुरदा, पु॰ பிணம்.

मुरदार, वि॰ இறந்த.

मुरब्बी, पु॰ பரிபாலிப்பவன்; காப்பாற்றுபவன்.

मुरब्बज, वि॰ பழக்கத்திலிருக் கும்.

मुरशिद, पु॰ गुरु குரு.

मुरहा, वि॰ விஷமம் செய்யும்.

मुराद, स्त्री॰ விருப்பம்; அபிப் பிராயம்.

मुरादी, वि॰ அனுகூலமான.

मुराफ़ा, पु॰ மணி; அப்பீல்.

मुरीद, पु॰ சிஷ்யன்.

मुरेठा, पु॰ தலைப்பாகை.

मुरौवत, स्त्री॰ शील மரியாதை யான நடத்தை, ஸங்கோ சம்.

मुर्दा, पु॰ சேவல்.

मुर्दनी, स्त्री॰ मुरदनी.

मुर्दा, पु॰ मुरदा.

मुर्शिद, पु॰ வழிகாட்டி; குரு.

मुलकी, वि॰ ஆட்சி சம்பந்த மான; நாட்டைச்சேர்ந்த.

मुलज़िम, वि॰ குற்றம் சாட் டப்பட்ட.

मुलतवी, वि॰ स्थगित, ஒத்தி வைக்கப்பட்ட.

मुलम्मा, पु॰ முலாம்; இல்டு; வெளிப்பகட்டு.

मुलाकात, स्त्री॰ சந்திப்பு.

मुलाकाती, वि॰ அறிமுகமான.

मुलाज़िम, पु॰ வேலையாள்.

मुलाज़िमत, स्त्री॰ வேலை.

मुलायम, वि॰ மிருதுவான.

मुलायमियत, स्त्री॰ மிருதுத் தன்மை.

मुलाहज़ा, पु॰ மேற் பார்வை; தயவு.

मुलेठी, स्त्री॰ அதிமதுரம்.

मुल्क, पु॰ தேசம்; மாகா ணம.

मुल्की, वि॰ தேச சம்பந்த மான.

मुल्ला, पु॰ = मौलवी.

मुवक्किल, पु॰ கக்ஷிக்காரன்.

मुवफ़्फ़िक़, अ॰ போல.

मुशायरा, पु॰ கவிகளின் மகா நாடு.

मुशाहरा, पु॰ சம்பளம்.

मुश्क, पु॰ கஸ்தூரி.

मुश्किल, वि॰ कष्टमान. स्त्री॰ कटिनम்; தொந்திரவு; —कुश कष्टங்களைத் தீர்ப்பவன்; கடவுள்.

मुश्की, वि॰ கரு நீலமான.

मुश्कें कसना, கைகளைப் பின்புறம் இழுத்துக் கட்டுதல்.

मुश्त, स्त्री॰ முஷ்டி (एक मुश्त ஒரே தடவையாக).

मुश्तरका, वि॰ பலருக்குப் பாத்தியமுள்ள; பங்கிடப்படாத.

मुश्तहिर, விளம்பரப்படுத்துபவன்.

मुश्ताक़, वि॰ அதிக விருப்பமுள்ள.

मुष्टि, स्त्री॰ मुट्ठी, முஷ்டி; கைப்பிடி.

मुष्टिक, पु॰ முஷ்டிக் குத்து.

मुष्टियुद्ध, पु॰ குத்துச் சண்டை.

मुसकराना, क्रि॰ अ॰ புன்சிரிப்புச் சிரிக்க.

मुसकराहट, **मुसकान**, } स्त्री॰ புன்சிரிப்பு.

मुसद्दस, पु॰ அறுகோணம்.

मुसना, क्रि॰ अ॰ திருடப்பட.

मुसन्ना, पु॰ நகல்.

मुसन्निफ़, पु॰ लेखक எழுத்தாளர்.

मुसफ़्फ़ा, वि॰ சுத்தம் செய்யப்பட்ட.

मुसफ़्फ़ी, वि॰ சுத்தப்படுத்துகிற.

मुसम्मात, स्त्री॰ ஸ்திரீகள் பெயருக்கு முன் சேர்க்கப்படும் வார்த்தை.

मुसलमानी, वि॰ முகம்மதியர் சம்பந்தமான. स्त्री॰ ஸுன்னத் சடங்கு.

मुसल्लम, वि॰ தண்டிக்கப்படாத.

मुसल्लह, वि॰ ஆயுதம் தரித்த.

मुसल्ला, पु॰ முகம்மதியர் பிரார்த்தனை செய்ய உபயோகிக்கும் விரிப்பு.

मुसव्विर, पु॰ சித்திரக்காரன்.

मुसहर, पु॰ பச்சிலை விற்கும் காட்டு ஜாதி.

मुसाफ़िर, पु॰ பிரயாணி;—ख़ाना பிரயாணிகள் தங்குமிடம்.

मुसाफ़िरत, स्त्री॰ பிரயாணம் செல்லுதல்; அயல் நாடு.

मुसाफ़िरी, स्त्री॰ பிரயாணம்.

मुसाहब, पु॰ தர்பாரி.

मुसाहबी, स्त्री॰ தர்பாரிப் பதவி.

मुसीबता, स्त्री॰ கஷ்டம் ; விபத்து.

मुस्टंडा, वि॰ தடியன்.

मुस्तक़िल, वि॰ स्थायी சாசுவதமான.

मुस्तग्ना, वि॰ விதிக்கு விலக்கான.

मुस्तहक़, वि॰ அதிகாரம் பெற்ற ; உரிமையுள்ள.

मुस्तैद, वि॰ तत्पर தயாரான.

मुस्तैदी, स्त्री॰ தயார் ; ஸிரைவு.

मुहकमा, पु॰ இலாகா.

मुहज़्ज़ब, वि॰ மரியாதை முறை அறிந்த.

मुहताज, वि॰ ஏழை ; உதவியை எதிர்பார்க்கும்.

मुहब्बत, स्त्री॰ प्रेम அன்பு ; சிநேகம் ; காதல்.

मुहर, स्त्री॰ = मोहर.

मुहरा, पु॰ மூன்பாகம் ; சதுரங்கக்காய்.

मुहर्रम पु॰ முகம்மதிய வருஷத்தின் முதல் மாதம் ; துக்கம்.

मुहर्रमी वि॰ முகாரம் சம்பந்தமான ; துக்ககரமான.

मुहर्रिर, पु॰ मुंशी குமாஸ்தா.

मुहाफ़ा, पु॰ ஒருவிதப் பல்லக்கு.

मुहाफ़िज़, पु॰ ரக்ஷகன் ; கோர்ட்டில் ஒரு உத்தியோகஸ்தன் ; —ख़ाना தஸ்தவேஜுகள் வைக்கப் பட்டிருக்கும் அறை (record-room).

मुहाल, वि॰ நிகழ முடியாத ; கஷ்டமான. पु॰ இலாகா.

मुहावरा, पु॰ பாஷை நடை (idiom) ; பழக்கம்.

मुहासरा, पु॰ மூற்றுகை.

मुहासिब, पु॰ கணக்கன்.

मुहिब, पु॰ காதலன் ; நண்பன்.

मुहिम, स्त्री॰ கஷ்டமான காரியம்.

मुहीब, वि॰ பயங்கரமான.

मुहैया, वि॰ தயாரான ; ஆஜரான ; —करना, ஆஜராக்க.

मूंग, स्त्री॰ பாசிப்பயறு.

मूंगफली, स्त्री॰ நிலக்கடலை.

मूंगा, पु॰ பவளம்.

मूँछ, स्त्री॰ மீசை.

मूंज, स्त्री॰ தர்ப்பை.

मूँड़न, पु॰ மொட்டை யடித்தல்.

मूंड़ना, क्रि॰ स॰ க்ஷவரம் செய்ய ; ஏமாற்றி அபகரிக்க.

मूँड़ी, தலை.

मूदना, क्रि॰ स॰ मूट.
मूक, वि॰ ऊमा ; செயலற்ற.
मूजिद, वि॰ புதிதாய்க் கண்டுபிடிக்கிற அல்லது உண்டாக்குகிற.
मूजिब, पु॰ காரணம.
मूजी, पु॰ தன்புறுத்துபவன்; துஷ்டன்.
मूठ, मूठी, } स्त्री॰ முஷ்டி ; கைப்பிடி.
मूढ, वि॰ மூடனை.
मूत, पु॰ पेशाब மூத்திரம்.
मूतना, क्रि॰ अ॰ மூத்திரம் பெய்ய.
मूनिस, पु॰ நண்பன் : உதவி செய்பவன்.
मूर, पु॰ வேர் ; மூலதனம்.
मूरख, वि॰ = मूर्ख.
मूरत, स्त्री॰ = मूर्ति.
मूरि, मूरी, } स्त्री॰ வேர்.
मूर्ख, वि॰ முட்டாள்.
मूर्त, वि॰ உருவமுள்ள.
मूर्ति, स्त्री॰ விக்கிரகம்.
मूल, पु॰ வேர் ; மூலதனம்.
मूली, स्त्री॰ முள்ளங்கி.
मूल्य, पु॰ விலை.
मूल्यवान्, वि॰ அதிக விலையுள்ள.
मूषक, मूस, } पु॰ எலி.
मूसदानी, स्त्री॰ எலிப்பொறி.
मूसना, क्रि॰ स॰ அபகரிக்க.
मूसर, मूसल, } पु॰ உலக்கை.
मूसलधार, वि॰ உலக்கைப் பரிமாணமான, கனத்த (மழை).
मूसला, पु॰ ஆணி வேர்.
मूसा, पु॰ எலி.
मृग, पु॰ மிருகம் ; மான் ; —तृष्णा கானல் ;—मद् कस्तूरी ; —मरीचिका கானல் (mirage).
मृगया, पु॰ शिकार, வேட்டை.
मृगी, स्त्री॰ பெண் மான் ; வலிப்பு.
मृणाल, स्त्री॰ தாமரைக் காம்பு.
मृत, वि॰ இறந்த.
मृतक, पु॰ பிணம்.
मृत्तिका, स्त्री॰ மண்.
मृत्यु, स्त्री॰ மரணம்.
मृदुल, वि॰ மிருதுவான ; இளசான.
मृण्मय, वि॰ மண்ணால் செய்த.
मेख, स्त्री॰ முளை.
मेखला, स्त्री॰ ஒட்டியாணம்.
मेघ, पु॰ மேகம்.

मेघाच्छन्न, मेघाच्छादित, } वि॰ மேகங் களால் மூடிய.

मेज़, स्त्री॰ மேஜை.

मेज़बान, मेज़मान, } पु॰ விருந்தளித்து உபசரிப்பவன்.

मेटना, क्रि॰ स॰ = मिटाना.

मेड़, पु॰ வரப்பு.

मेदक, पु॰ தவளை.

मेदा, पु॰ செம்மறியாட்டுக் கடா.

मेथो, स्त्री॰ வெந்தயம்.

मेदा, पु॰ வயிறு.

मेदिनी, स्त्री॰ பூமி.

मेध, पु॰ யாகம்.

मेधा, स्त्री॰ ஞாபகசக்தி.

मेम, स्त्री॰ துரைசாணி.

मेमना, पु॰ செம்மறியாட்டுக் குட்டி.

मेमार, पु॰ கொத்தன்.

मेमारी, स्त्री கொத்து வேலை.

मेल, पु॰ சந்திப்பு; ஒற்றுமை.

मेला, पु॰ உற்சவம்; திருநாள்; கூட்டம்.

मेलो, पु॰ சிநேக சுபாவமுள்ளவன்.

मेवा, पु॰ உலர்த்திய பழம்.

मेवासा, पु॰ क़िला, கோட்டை.

मेवासी, पु॰ வீட்டின் எஜமானன்.

मेष, पु॰ ஆடு.

मेहँदी, स्त्री॰ மருதாணி.

मेह, पु॰ மேகம்; மழை: மேகரோகம்.

मेहतर, पु॰ பங்கி ஒட்டன்.

मेहनत, स्त्री॰ உழைப்பு.

मेहनताना, पु॰ கூலி; சம்பளம்.

मेहनती, वि॰ உழைப்பாளியான.

मेहमान, पु॰ अतिथि விருந்தாளி; **—दारी** விருந்தாளி உபசாரம்; **—नवाज़** விருந்தாளிகளை உபசரிப்பவன்; **—नवाज़ी** விருந்து உபசரணை.

मेहमानी, स्त्री॰ விருந்தளித்தல்.

मेहर, स्त्री॰ கிருபை.

मेहरबान, वि॰ தயாளு.

मेहरबानी, स्त्री॰ கிருபை.

मेहरा, पु॰ ஸ்திரீகள் போல் நடத்தையுள்ளவன்.

मेहराब, स्त्री॰ நீலவாசலுக்கு மேல் இருக்கும் கமான்.

मेहरी, स्त्री॰ ஸ்திரீ; மனைவி.

मै, स्त्री॰ சாராயம்.

मैका, पु॰ = मायका.

मै-ख़ाना, पु॰ சாராயக்கடை.

मैत्री, स्त्री॰ मित्रता சிநேகம்.

मैदा, पु॰ மைதாமாவு.

मैयत, स्त्री॰ மரணம் ; பிணம்.
मैया, स्त्री॰ தாய்.
मैल, स्त्री॰ அழுக்கு.
मैलखोरा, वि॰ அழுக்குத் தெரி யாத (மண் நிறமான).
मैला, वि॰ அழுக்கான ; —**कुचैला,** அழுக்குத் துணி உடுத்திய.
मोअायना, पु॰ = **मुआयना.**
मोंछ, स्त्री॰ மீசை.
मोंढ़ा, पु॰ பிரம்பு அல்லது நாளால் செய்யப்பட்ட மேஜை.
मोखा, पु॰ காற்று வருவதற் காக சுவர்களில் விடும் துவாரம்.
मोघ, वि॰ பிரயோசனமில் லாத ; தவறிய.
मोच, स्त्री॰ சளுக்கு.
मोचन, पु॰ முக்தி ; விடுதலை.
मोचना, क्रि॰ स॰ விடுவிக்க.
मोची, पु॰ சக்கிலியன்.
मोछ, स्त्री॰ மீசை.
मोजा, पु॰ மேஜோடு(Socks).
मोट, स्त्री॰ மூட்டை ; கபிலை.
मोटरी, स्त्री॰ மூட்டை.
मोटा, वि॰ பருமனான ;—**ताज़ा** கொழுகொழு வென்றிருக் கிற.
मोटाई, स्त्री॰ பருமன் ; குறும் புத்தனம்.
मोटाना, क्रि॰ अ॰ பருக்க ; கர்வங்கொள்ள.
मोटिया, पु॰ முரட்டுத் துணி ; சுமை தூக்குபவன்.
मोड़, पु॰ திரும்பும் இடம்.
मोड़ना, क्रि॰ स॰ திருப்ப ; மடிக்க.
मोतक़िद, वि॰ நம்புகிற : மத நம்பிக்கையுள்ள.
मोताद, स्त्री॰ மருந்து முதலிய வற்றின் அளவு (dose).
मोतिया, पु॰ மல்லிகை.
मोतियाबिंद, पु॰ கண்ணில் விழு கிற பூ.
मोती, पु॰ முத்து.
मोतीचूर, पु॰ பூந்தி லட்டு.
मोथा, पु॰ ஒருவிதப் புல்.
मोद, पु॰ ஆனந்தம் ; வாசனை.
मोदक, पु॰ லட்டு.
मोदी, पु॰ பலசரக்கு வியா பாரி ; **खाना** மளிகைக் கடை.
मोना, क्रि॰ स॰ நனைக்க.
मोम, पु॰ மெழுகு ;—**बत्ती** மெழுகு வர்த்தி ;—**जामा** நனைபடாத துணி (tarpaulin).

मोमिन, पु॰ முகம்மதிய பக்தன் ; முகம்மதிய நெசவுக் காரன்.

मोयन, पु॰ பிசையும் மாவில் நெய் கலத்தல்.

मोर, पु॰ மயில்.

मोरचा, पु॰ जंग துரு ; யுத்தக் களத்தில் சிப்பாய்கள் பதுங்கும் அகழி அல்லது மறைவான இடம்.

मोरछल, पु॰ மயில் இறகுச் சாமரம்.

मोरनी, स्त्री॰ பெண் மயில்.

मोरी, स्त्री॰ पनाली சாக்கடை.

मोल, पु॰ कीमत விலை.

मोह, पु॰ அஞ்ஞானம் ; பிரமை ; அன்பு.

मोहक, वि॰ மோகம் உண்டாக்கும்.

मोहड़ा, पु॰ மேல் பாகம் அல்லது முன் பாகம்.

मोहतमिम, पु॰ ஏற்பாடு செய்பவன்.

मोहताज, वि॰ = मुहताज.

मोहनभोग, पु॰ ஒருவித அல்வா.

मोहर, स्त्री॰ முத்திரை ; ஒரு நாணயம்.

मोहरा, पु॰ துவாரம் ; வழி ; சதுரங்கக்காய்.

मोहरिर, पु॰ मुंशी குமாஸ்தா.

मोहलत, स्त्री॰ फ़ुरसत அவகாசம்.

मोहालिक, वि॰ கொல்லுகிற, பயங்கரமான (நோய்).

मोहसिन, वि॰ உபகாரம் செய்யுமு.

मौक़ा, पु॰ தருணம் ; நிகழ்ச்சிஸ்தலம்.

मौक़ूफ़, वि॰ வேலையிலிருந்து தள்ளப்பட்ட ; பொருந்திய.

मौखिक, वि॰ ज़बानी வாய்வார்த்தையான.

मौज, स्त्री॰ ஊக்கம் ; ஆனந்தம் ; அலை.

मौज़ा, கிராமம்.

मौजी, वि॰ மனம் போனவிதம் செய்கிற.

मौज़ूँ, वि॰ उचित உசிதமான.

मौजूद, वि॰ हाज़िर, முன்னிலையில் இருக்கும்.

मौजूदा, वि॰ தற்காலத்து..

मौत, स्त्री॰ மரணம்.

मौर, पु॰ மாம்பூ ; மணமகன் அணியும் மகுடம்.

मौरना, क्रि॰ स॰ மாமரம் பூக்க.

मौक़ूफ़ी, वि॰ पैतृक, பிதிரார்ஜித.

मौलवी, पु॰ முகம்மதிய பண்டிதர்.

मौलसिरी, स्त्री॰ மகிழம்பூ.

मौला, पु॰ மித்திரன்; எஜமானன்; கடவுள்.

मौलाना, पु॰ பெரிய வித்வான்.

मौलूद, पु॰ பிறந்த குழந்தை; முகம்மது நபியின் பிறந்த நாள் கொண்டாட்டம்.

मौसम, पु॰ = **मौसिम**.

मौसा, पु॰ தாயாரின் சகோதரியின் கணவன்.

मौसिम, पु॰ ऋतु காலம்.

मौसी, स्त्री॰ தாயாரின் சகோதரி.

मौसूफ़, वि॰ வர்ணிக்கப்பட்ட; கூறப்பட்ட.

म्यान, पु॰ வாளுறை.

म्लान, वि॰ அழுக்கான; வாடிய; துக்கமடைந்த.

य

यंत्र, पु॰ மந்திரித்த தாயத்து; ஆயுதம்; வாத்தியம்.

यंत्रणा, स्त्री॰ கஷ்டம்; துக்கம்.

यंत्र-मंत्र, पु॰ மந்திரித்தல்.

यंत्रालय, पु॰ யந்திராலயம்; அச்சாலயம்.

यंत्री, पु॰ தாந்திரிகன்; கம்பி இழுக்கும் அச்சு.

यक, वि॰ ஒன்று; —**जुम** மொத்தமாக; ஒரே முறையில்; —**ज़बाँ** வார்த்தை தவறுத; —**जहत** ஏக மனதாய்; —**जा** ஒன்று கூடி; —**जाई** ஒன்று கூடிய; —**ब-यक** திடீரென்று; —**बारगी** திடீரென்று; —**मुश्त** ஒரே தடவையில்; —**लख़्त** ஒரே தடவையில்; —**सर** முற்றிலும்; —**साँ** ஒரேமாதிரியான.

यकता, वि॰ இணையற்ற; போட்டியில்லாத.

यक़ीन, पु॰ நம்பிக்கை.

यक़ीनन्, क्रि॰ वि॰ நிச்சயமாய்.

यक़ीनी, वि॰ முற்றிலும் நிச்சயமான.

यक़ृत्, पु॰ பித்தப்பை.

यगाना, वि॰ நெருங்கிய உறவுள்ள; தன்னுடைய.

यक्ष्मा, पु॰ க்ஷயரோகம்.

यजमान, पु॰ யாகம் செய்பவன்.

यति, पु॰ சன்னியாசி.

यतीम, पु॰ அநாதை; —**ख़ाना** அநாதாலயம்.

यत्किंचित्, क्रि॰ वि॰ கொஞ்சமாய்.

यत्न, वि॰ முயற்சி ; வழி ; ஜாக்கிரதை ; —**वान्** முயற்சியுள்ள.

यत्रतत्र, क्रि॰ वि॰ இங்கு மங்குமும்.

यथाक्रम, क्रि॰ वि॰ முறைப்படி ; வரிசைக்கிரமமாக.

यथातथ्य, क्रि॰ वि॰ முன்னிருந்தபடி ; வித்தியாசமில்லாமல்.

यथार्थ, क्रि॰ वि॰ சரியாய் ; உசிதமாய்.

यथावत्, अ॰ முன்னிருந்தபடி.

यथेष्ट, वि॰ வேண்டிய அளவு.

यथोक्त, क्रि॰ वि॰ முன் சொன்னபடி.

यथोचित, वि॰ உசிதமான.

यदाकदा, क्रि॰ वि॰ சிற்சில பொழுது.

यदि, अ॰ அகர ஆல்.

यद्यपि. क्रि॰ वि॰ இருந்தபோதிலும்.

यमज, पु॰ இரட்டைக் குழந்தைகள்.

यमल, पु॰ ஜோடி.

यव, पु॰ பார்லி.

यवन, पु॰ கிரேக்கர் ; முகமதியர்.

यवनिका, स्त्री॰ நாடகத்திரை.

यश, पु॰ கீர்த்தி.

यशस्वी, वि॰ கீர்த்தியுள்ள.

यहूदी. पु॰ யூதர்.

यां, क्रि॰ वि॰ = **यहां**.

या, अ॰ அல்லது.

याकूत, पु॰ மாணிக்கம்.

याचना, क्रि॰ स॰ பிச்சை கேட்க. स्त्री॰ பிச்சை யெடுத்தல்.

यातना, स्त्री॰ கஷ்டம்.

याद, स्त्री॰ நினைவு ; ஞாபக சக்தி ;—**गार** ஞாபகச் சின்னம் ; —**फ़रमाना** அழைக்க.

यादद्दाश्त, स्त्री॰ ஞாபகம் ; ஞாபக சக்தி ; ஞாபகப் படுத்தும் குறிப்பு (memorandum).

यान, पु॰ வாகனம்.

यानी, **याने**, } अ॰ அதாவது.

याफ़्त, स्त्री॰ அடைதல் ; வரவு.

याम, पु॰ ஜாமம்.

यामिनी, स्त्री॰ ராத்திரி.

यार, पु॰ சிநேகிதன் ; கள்ளக் கணவன் ; —**बाश** சிநேக பாவமுள்ள.

याराना, पु० सिनेक भावम்.
वि० सिनेकன் போன்ற.
यारी, स्त्री० सिनेகம் ; கள்ளக் காதல்.
याल, स्त्री० பிடரி மயிர்.
यावर, पु० உதவி செய்பவன்.
याल, स्त्री० निराशा நம்பிக்கை யின்மை.
युक्त, वि० கூடிய ; உசித மான.
युगल, पु० ஜோடி.
युगांतर, पु० யுகமாறுதல்.
युग्म, पु० ஜோடி.
युत, वि० =युक्त.
युयुत्सा, स्त्री० யுத்த ஆசை.
युयुत्सु, वि० சண்டை பிடிக்க விரும்பும்.
युवक, पु० யுவன்.
युकति, युवती, } अ० யுவதி.
युवा, वि० யௌவனமான.
यूँ, अ० =यों.
यूथ, पु० குண்ட திரள்.
यूनान, पु० கிரீஸ் தேசம்.
यूनानी, वि० கிரேக்க.
यूप, पु० பலி பீடம்.
यों अ० இவ்விதம்.
योंही, अ० வெறுமனே ; சும்மா.
योग, पु० சந்திப்பு ; கூட்டல் ; யோக சாஸ்திரம் ;—क கூட்டுத் தொகை.
योग्य, वि० தகுந்த.
योग्यता, स्त्री० தகுதி.
योजक, वि० சேர்க்கும்.
योजन, पु० எட்டு மைல் தூரம்.
योजना, स्त्री० ஏற்பாடு.
योद्धा, पु० சிப்பாய்.
योनि, स्त्री० போனி : சுரங் கம்.
यौगिक, पु० கூட்டுச் சொல்.

र

रंक, वि० பரம ஏழை.
रंग, पु० நிறம் : ஆனந்தம் ; —जमाना பிரபாவிக்க ; —ढंग நிலைமை ;—बदलना கோபமடைய ; —में भंग पड़ना சந்தோஷம் தடை பட ;—लाना சக்தி அல் லது குணத்தைக் காண் பிக்க.
रंगत, स्त्री० நிலைமை ; ஜோர்.
रंगना, क्रि० स० சாயமேற்ற.
रंगबिरंगा, वि० பல நிறமான.
रंगभवन, पु० =रंगमहल.
रंगभूमि, स्त्री० நாடகசாலை ; யுத்த களம்.

रंगमहल, पु॰ விலாச மாளி கை.

रंगरली, स्त्री॰ ஆனந்தக் கொண் டாட்டம்.

रंगरूट, पु॰ சேனையில் புதி தாய்ச் சேருபவன் (recruit.)

रंगरेज़, पु॰ சாயம் போடுப வன்.

रंगरेली, स्त्री॰ = रंगरली.

रंगवाना, क्रि॰ स॰ சாயம் போடுவிக்க.

रंगशाला, स्त्री॰ நாடகசாலை.

रंगसाज़, पु॰ சாயம் போடு பவன்.

रंगाई, स्त्री॰ சாயவேலை; ஷெக்குக் கூலி.

रंगी, वि॰ ஆனந்திக்கும்.

रंगीन, वि॰ வர்ணமுள்ள; சுகப் பிரியமுள்ள.

रंगीला, वि॰ ரஸிகத் தன்மை யுள்ள; அழகான.

रंच, **रंचक,** } वि॰ கொஞ்சம்.

रंज, वि॰ துக்கம்.

रंजक, पु॰ சந்தோஷ முண் டாக்கும்.

रंजन, पु॰ சந்தோஷப்படுத்து தல்.

रंजित, वि॰ வர்ணமிடப்பட்ட.

रंजिद, **रंजीदगी,** } स्त्री॰ துக்கித்தல்.

रंजीदा, वि॰ துக்கமடைந்த; கோபமுள்ள.

रँडापा, पु॰ விதவையாதல்.

रंडी, स्त्री॰ வேசி.

रंडुआ, **रँडुवा,** } पु॰ மனைவியை இழந்தவன்.

रंदना, क्रि॰ स॰ இழைக்க.

रंदा, पु॰ இழைப்புளி.

रंधन, पु॰ சமைத்தல்.

रंध्र, पु॰ துவாரம்.

रंभाना, क्रि॰ अ॰ மாடு கத்த.

रई, स्त्री॰ மத்து.

रईस, पु॰ மிராசுதார்; கன வான்.

रऊसा, पु॰ (रईस का बहुवचन) கனவான்கள்.

रक़बा, पु॰ விஸ்தீர்ணம்.

रक़म, स्त्री॰ பணம், விதம், ரகம்.

रकाब, स्त्री॰ ஜேணத்தில் தொ ங்கும் கால் தாங்கல்.

रकाबी, சிறு தட்டு.

रकीक़, वि॰ நிரவமான; மிரு துவான.

रकीक़, वि॰ பலஹீனமான; அல்பமான.

रक़ीब, पु॰ போட்டிக் காத லன்; சத்துரு.

रक्तपात, पु॰ ரத்தம் சிந்துதல்.
रक्षाबंधन, पु॰ ஆவணி அவிட்டத்தன்று கடக்கும் வட இந்தியப் பண்டிகை.
रक्षित, वि॰ காப்பாற்றப் பட்ட.
रक्ष्य, वि॰ காப்பாற்றத் தகுந்த.
रखना, क्रि॰ स॰ வைக்க.
रखवाला, पु॰ ரக்ஷகன்; காவல் காரன்.
रखवाली, स्त्री॰ காவல் காத்தல்.
रखाई, स्त्री॰ ரக்ஷித்தல்; கூலியின் கூலி.
रखाना, क्रि॰ स॰ வைக்கச் செய்ய.
रखेली, स्त्री॰ வைப்பு ஸ்திரீ.
रग, स्त्री॰ நரம்பு அல்லது நாடி.
रगड़, स्त्री॰ உரைதல்; தேய்த்தல்,
रगड़ना, क्रि॰ स॰ தேய்க்க. क्रि॰ अ॰ சிரமப்பட்டு உழைக்க.
रगेदना, क्रि॰ स॰ விரட்ட.
रचना, स्त्री॰ ஆக்குதல்; செய்தல்; சிங்காரித்துக்கொள்ளல்.
रचयिता, पु॰ ஆக்கியோன்; இயற்றுபவன்.
रचाना, क्रि॰ स॰ மருதாணி இட்டுக் கொள்ள.
रचित, वि॰ இயற்றப்பட்ட.
रज, स्त्री॰ தூசி. पु॰ பூத்தூள்; வண்ணன்.
रजक, पु॰ வண்ணன்.
रजत, स्त्री॰ வெள்ளி. वि॰ வெண்மையான.
रजनी, स्त्री॰ ராத்திரி; மஞ்சள்;—कर சந்திரன்.
रजनीचर, पु॰ ராக்ஷசன்.
रजवाड़ा, पु॰ ராஜ்யம்; சுதேசி ராஜ்யம்.
रज़ा, स्त्री॰ விடுமுறை; இஷ்டம்.
रज़ाई, स्त्री॰ போர்த்திக்கொள்ளும் மெத்தை.
रज़ामंद, वि॰ मर्ज़ी சம்மதப் பட்ட.
रज़ील, वि॰ ஜாதியில் தாழ்ந்த; அற்பமான.
रज्जु, स्त्री॰ கயிர்.
रट, स्त्री॰ உருப்போடுதல்; ஜபித்தல்.
रटना, क्रि॰ स॰ மனப்பாடம் செய்ய.
रण, पु॰ யுத்தம்;—क्षेत्र யுத்த களம்;—रंग யுத்த ரங்

सम ;—स्तम्भ विजयस्तम्भ
पम.

रत, वि॰ रुचिपट्ट ; प्रीति
तल् कोण्ड.

रतजगा, पु॰ इरा विழிப்பு.

रतनार, **रतनारा**, } वि॰ सिवन्त.

रतनारी, स्त्री॰ सिवப்பு.

रतौंधी, स्त्री॰ माலैக்கண்.

रत्ती, स्त्री॰ குன்றுமணி நிறு
வை (எட்டு அரிசி). वि॰
மிகச் சிறிய.

रत्नाकर, पु॰ சமுத்திரம் ; சுரங்
கம்.

रद, **रदन**, } पु॰ பல்.

रदपट, पु॰ உதடு.

रद्द, वि॰ வெட்டி நறுக்கி உரு
மாற்றப் பட்ட ; ரத்து
செய்யப்பட்ட. स्त्री॰ வா
நதி;—करना ரத்து செய்ய.

रद्दा, पु॰ சுவற்றின் செங்கல்
வரிசை ; அடுக்கு.

रद्दी, वि॰ உபயோகமற்ற.

रनबाँकुरा, पु॰ சூரவீரன்.

रनवास, **रनिवास**, } पु॰ அந்தப்புரம்.

रपटना, क्रि॰ अ॰ சறுக்க ;
நழுவ.

रफ़ल, पु॰ துப்பாக்கி (rifle) ;
கம்பிளி.

रफ़ा, वि॰ விலக்கப்பட்ட ;
—करना விலக்க.

रफ़ीक़, पु॰ தோழன் ; உதவி
புரிபவன்.

रफ़ू, पु॰ இழைத்தையல் ;=
गर இழைத்தையல்போடுப
வன்.

रफ़ूचक्कर, वि॰ गायब மாயமாய்
மறைந்த ;—होना மாய
மாய் மறைய.

रफ़्त, वि॰ கழிந்த.

रफ़्तगी, स्त्री॰ செல்லுதல்.

रफ़्तनी, स्त्री॰ ஏற்றுமதி.

रफ़्तार, स्त्री॰ गति செல்லும்
வேகம்.

रफ़्ता-रफ़्ता, क्रि॰ वि॰ மெள்ள
மெள்ள.

रब, पु॰ கடவுள்.

रबड़, पु॰ ரப்பர்.

रबड़ी, स्त्री॰ திரட்டுப்பால்.

रबी, स्त्री॰ வஸந்தருது ; வஸ
ந்த காலத்து அறுவடை.

रबत, पु॰ அப்பியாசம் ; சம்
பந்தம் ;—ज़ब्त நிரோகம்.

रमकना, क्रि॰ अ॰ ஊஞ்சலாட.

रमण, पु॰ விளையாட்டு ; சுக
போகம்.

रमणी, स्त्री० स्त्रीं.

रमणीक, रमणीय, } वि० अमृगान.

रमता, वि० ऐरु इडत्तिल् तङ्गाद.

रमना, क्रि० अ० मनदु ऊडु पड ; सेन्ऱुविड.

रमल, पु० आरूडम्.

रमाना, क्रि० स० मोगम् उण्डाक्क.

रमूज़, स्त्री० कण् जाडै ; रगसियम्.

रम्माल, पु० आरूडम सोल्पवन्.

रम्य, वि० अमृगान.

रय्यत, स्त्री० प्रजै.

ररना, क्रि० अ० = रटना.

रलो, स्त्री० आनन्दम्.

रव, पु० शब्दम्.

रवकना, क्रि० अ० ओड.

रवाँ, वि० पाय्किऱ ; सेल्लुकिऱ ; अमृलिल् इरुक्किऱ ; पऴक्कमान.

रवा, पु० मिगच् चिऱु तण्डु ; रवै. वि० उचितमान ; वऴक्कत्तिलुळ्ळ.

रवाज, स्त्री० पऴक्क वऴक्कम्.

रवादार, वि० सम्बन्धप्पट्ट ; पऱ्ऱुदलुळ्ळ ; रवै रवैयान.

रवानगी, स्त्री० पुऱप्पडुदल्.

रवाना, वि० पुऱप्पट्ट ; —होना पुऱप्पड.

रवा-रवी, स्त्री० सीक्किरम्.

रवि, पु० सूरियन्.

रविश, स्त्री० पोक्कु ; पाद्दिगळिन् नडुविलिरुक्कुम् चिऱु पादै.

रवैयत, स्त्री० तेन्बडुदल् ; तरिसनम्.

रवैया, पु० नडत्तै ; मादिरि.

रशीद, वि० उपदेसत्ताल् सीर्तिरुत्तप्पट्ट.

रश्क, पु० पॊरुमै.

रश्मि, पु० किरणम्.

रस, पु० सारु ; रुसि.

रसज्ञ, वि० काव्यरसज्ञान मुळ्ळ.

रसद, स्त्री० पङ्गु ; सेनैयिन् आगारप् पॊरुळ्.

रसदार, वि० रसमुळ्ळ.

रसना, स्त्री० नाक्कु. क्रि० अ० सॊट्ट ; रसिक्क.

रसराज, पु० पादरसम्.

रसरी, स्त्री० रस्सी कयिर्.

रसा, वि० पहुँचानेवाला सेर्प्पिक्किऱ.

रसा, स्त्री० भूमि ; नाक्कु.

रसाई, स्त्री० एट्टुदल्.

रखाना, क्रि॰ स॰ रखवाना.
रखाल, पु॰ मालपाल. वि॰ रखवाला.
रखिक, पु॰ रक्षिकन्.
रखित, पु॰ रक्षानी.
रखिया, पु॰ रक्षिकन्.
रखीद्, स्त्री॰ रसीद.
रखीदा, वि॰ पाया हुआ अर्जित.
रखीका, वि॰ रसीद मिला हुआ.
रखूम, पु॰ पकाने के बरतन.
रखूल, पु॰ देवदूत.
रखोइया, पु॰ रसोइया.
रखोई, स्त्री॰ रसोई; रसोई घर; —घर रसोई घर; —दार रसोइया.
रस्ता, पु॰ रास्ता मार्ग.
रस्म, स्त्री॰ पकाने का बरतन.
रस्मी, वि॰ साधारण.
रस्सा, पु॰ बड़ा रस्सा.
रस्सी, स्त्री॰ रस्सा.
रहँट, पु॰ पानी निकालने का एक यंत्र.
रहटा, पु॰ रहट.
रहन, स्त्री॰ बंधक.
रहन-सहन, स्त्री॰ जीवन-शैली.
रहना, क्रि॰ अ॰ ठहरना.
रह-नुमा, रह-बर, वि॰ मार्ग दिखाने वाला.
रहम, पु॰ करुणा; —दिल दयालु.
रहमत, स्त्री॰ करुणा.
रहमान, वि॰ दयालु.
रहवाई, स्त्री॰ किराया.
रहस, पु॰ रहस्य; आनंदमय स्थान; निर्जन स्थान.
रहसना, क्रि॰ अ॰ आनंदित होना.
रहाई, स्त्री॰ सुख; शांति.
रहित, क्रि॰ वि॰ बिना बगैर.
रहिला, पु॰ चना एक अन्न.
रहीम, वि॰ दयालु.
रांगा, पु॰ राँगा.
रांचना, क्रि॰ स॰ राँगा चढ़ाना.
रांड, स्त्री॰ विधवा.
रांधना, क्रि॰ स॰ पकाना.
राइ, पु॰ सिद्धराज.
राई, स्त्री॰ कटुक.
राका, स्त्री॰ पूर्णिमा.
राकेश, पु॰ चंद्रमा.
राख, स्त्री॰ राँगा.
राखी, स्त्री॰ रक्षाबंधन.

रागी, पु॰ காதலன். வி॰ சிற்றின்பப் பிரியனை; சிவந்த.

राज्ञ, पु॰ ரகசியம்.

राज, पु॰ ஆட்சி; ராஜ்யம்; கொத்தன்.

राजकर, पु॰ சர்க்கார் வரி.

राजकीय, वि॰ அரசியல் சம்பந்தமான.

राजगद्दी, स्त्री॰ சிங்காசனம்.

राजगीर, पु॰ கொத்தன்.

राजत्व, पु॰ அரசியல்.

राजपथ, पु॰ ராஜவீதி.

राजमहल, पु॰ அரண்மனை.

राजयक्ष्मा, पु॰ க்ஷயரோகம்.

राजसी, वि॰ அரசர்களுக்குத் தகுந்த.

राजि, स्त्री॰ வரிசை; கோடு.

राजित, वि॰ சோபிக்கும்.

राजिव, पु॰ தாமரை.

राजी, स्त्री॰ வரிசை.

राज़ी, वि॰ ராஜியான; ஏற்பாட்டை ஒப்புக்கொண்ட;—**खुशी** சந்தோஷ —**खुशी** स्त्री॰ சௌக்கியம்.

राज़ीनामा, पु॰ வாதிப் பிரதிவாதியின் ராஜிப் பத்திரம்.

राजीव, पु॰ தாமரை.

राज्यतंत्र, पु॰ அரசியல் முறை.

राज्यव्यवस्था, स्त्री॰ அரசியல் ஏற்பாடு; சட்டம்.

राढ़, वि॰ அற்பமான.

रात, स्त्री॰ இரவு.

रातिब, पु॰ பிராணிகளின் உணவு.

रान, स्त्री॰ जांघ தொடை.

रानी, स्त्री॰ ராணி; எஜமானி.

राब, स्त्री॰ கருப்பஞ்சாற்றின் பாகு.

रावता, पु॰ சிநேகம்; உறவு.

रामतरोई स्त्री॰ வெண்டைக்காய்.

रामरज, स्त्री॰ கோபிச்சந்தனம்.

रामरस, पु॰ உப்பு.

रामबान, वि॰ சிக்கிரத்தில் குணப்படுத்துகிற (மருந்து).

राय, वि॰ ராஜா स्त्री॰ அபிப்பிராயம்.

रायज, वि॰ பழக்கத்திலிருக்கிற.

रार, पु॰ சச்சரவு.

रारा, स्त्री॰ உமிழ் நீர்.

रावटी, स्त्री॰ கூடாரம்.

रावत, पु॰ சிற்றரசன்; தலைவன்.

रावल, पु॰ ராஜா; அந்தப்புரம்.

राशि, स्त्री॰ குவியல் ; மேஷம் முதலிய ராசி.
राष्ट्र, पु॰ தேசம்.
राष्ट्रतंत्र, पु॰ ஆட்சி முறை.
राष्ट्रीय, वि॰ தேசிய.
रास, स्त्री॰ ராஸக் கிரீடை.
रासभ, पु॰ கழுதை.
रासायनिक, वि॰ ரஸாயனம் அறிந்த.
रास्त, वि॰ சரியான ; உசித மான ; அனுகூலமான ; —बाज़ யோக்கியமான.
रास्ता, வழி.
रास्ती, स्त्री॰ உண்மை.
राह, स्त्री॰ வழி ;—गीर பிர யாணி ;—जन கொள்ளைக் காரன் ;—जनी கொள்ளை ; —खोटी करना வழியில் தாம திக்க.
राहत, स्त्री॰ சௌக்கியம.
राही, पु॰ வழிப்போக்கன்.
रिआयत, स्त्री॰ சலுகை.
रिआया, स्त्री॰ பிரஜை.
रिकाबी, स्त्री॰ சிறு தட்டு.
रिक्त, स्त्री॰ மிருதுத் தன்மை; கிருபை.
रिक्त, वि॰ खाली, காலியான.
रिज़क, पु॰ ஜீவனோபாயம்.
रिजाली, स्त्री॰ வெட்கக்கேடு.
रिज़्क, पु॰ ஜீவனோபாயம்.
रिझाना, क्रि॰ स॰ மயக்க ; சந் தோஷப் படுத்த.
रिझाव, पु॰ சந்தோஷமடை தல்.
रिनी, वि॰ ऋणी, கடன் பட்ட.
रिपु, पु॰ சத்துரு.
रिमझिम, स्त्री॰ தூற்றல்(மழை)
रिया, स्त्री॰ வஞ்சனை ;—कार வஞ்சிக்கும்.
रियाज़, पु॰ தோட்டங்கள்.
रियाज़ी, स्त्री॰ கணிதம், ஜோதி ஷம், சங்கீதம் முதலிய கலைகள்.
रियासत, स्त्री॰ தேசிய சமஸ்தா னம்.
रिवाज़, पु॰ பழக்க வழக்கம்.
रिश्ता, पु॰ உறவு.
रिश्तेदार, पु॰ உறவினர்.
रिश्वत, स्त्री॰ லஞ்சம் ;—ख़ोर லஞ்சம் வாங்குகிற.
रिस, स्त्री॰ கோபம்.
रिसाना, क्रि॰ अ॰ கோபமடைய.
रिसाल, पु॰ சர்க்கார் வரி.
रिसालदार, पु॰ குதிரைப்படை உத்தியோகஸ்தன்.
रिसाला, पु॰ குதிரைப்படை.
रिहल, स्त्री॰ புஸ்தக பீடம்.
रिहा, वि॰ मुक्त விடுதலை யடைந்த.

रिहाई, स्त्री॰ விடுதலை.
रींधना, क्रि॰ स॰ =रांधना.
रीछ, पु॰ கரடி.
रीझना, क्रि॰ अ॰ மயங்க ; சந்தோஷமடைய.
रीठा, पु॰ பூந்திக் கொட்டை.
रीढ़, स्त्री॰ முதுகெலும்பு.
रीता, वि॰ காலியான.
रीति, स्त्री॰ முறை ; நியமம்.
रीस, स्त्री॰ கோபம் ; பொறாமை ; போட்டி.
रुंड, पु॰ தலையில்லாத முண்டம்.
रुंधना, क्रि॰ अ॰ சிக்கிக் கொள்ள ; அடைபட ; சூழப்பட.
रुआब, पु॰ =रोब.
रुकना, क्रि॰ अ॰ தங்க; தடைப்பட .
रुक्का, पु॰ ரோக்கா, சீட்டு ; குறிப்பு.
रुक्ख, पु॰ மரம்.
रुक्म, पु॰ பொன்.
रुक्ष, वि॰ வரண்ட ; உலர்ந்த ; மினுமினுப்பு இல்லாத.
रुख़, पु॰ கன்னம். क्रि॰ वि॰ ஏறக்க பக்கமாய்.
रुख़सत, स्त्री॰ புறப்படுதல்.
रुख़सती, स्त्री॰ விடை யளித்தல்.
रुख़्सार, पु॰ கன்னம்.
रुखाई, स्त्री॰ வரட்சி.
रुख़ानी, स्त्री॰ உளி.
रुग्ण, वि॰ நோயுள்ள.
रुचना, क्रि॰ अ॰ பிடித்திருக்க.
रुचि, स्त्री॰ பிரியம் ; ருசி ; —कर பிடித்த.
रुचिर, वि॰ அழகான.
रुज, पु॰ வேதனை ; காசம்.
रुजाली, स्त्री॰ பல கஷ்டங்கள்.
रुजी, वि॰ நோயுள்ள.
रुजू, वि॰ பற்றுதலுள்ள.
रुठाना, क्रि॰ स॰ கோபமூட்ட.
रुतबा, पु॰ மரியாதை ; பதவி.
रुदन, वि॰ அழுகை.
रुद्ध, वि॰ சூழப்பட்ட ; தடுக்கப்பட்ட.
रुद्र, वि॰ பயங்கரமான.
रुधिर, पु॰ ரத்தம்.
रुपया, पु॰ ரூபாய் ; பணம்.
रुपहला, वि॰ வெள்ளி நிறமான ; வெள்ளி போன்ற.
रुमूज़, स्त्री॰ கண் ஜாடை ; சூக்ஷ்மமான விஷயம் ; ரகசியம்.
रुरुआ, पु॰ ஒருவித பெரிய ஆந்தை.
रुलाई, स्त्री॰ அழுகை.
रुलाना, क्रि॰ स॰ அழவைக்க.
रुष्ट, वि॰ கோபமான.

रुसवा, वि॰ अपकीर्ति प्राप्त.

रुसवाई, स्त्री॰ कलंक ; कलंकम.

रुसूख, पु॰ दिडक्तनम् ; तैरियम्.

रुसूम, पु॰ रस्म पलक्क वलक्कंगळ्.

रूंधना, क्रि॰ स॰ वेलियेपोड.

रू, पु॰ चेहरा मुकम्.

रूई, स्त्री॰ पंजु ;—दार पंजु निरैन्द.

रूख, पु॰ मरम्.

रूखा, वि॰ सार सारप्पाद ; रसमट्र ; वरण्ड.

रूठना, क्रि॰ अ॰ मनम् सुणंगिक.

रूढ़, रूढ़ा, } वि॰ उत्तममान.

रूढ़, वि॰ एरिय.

रूढ़ि, स्त्री॰ पलक्कम् ; वलक्कम्.

रूपक, पु॰ उरुवम् ; नाडकम् ; ओरु काव्य अलंकारम्.

रूपा, पु॰ वेळ्ळि.

रूपोश, वि॰ मरैन्द.

रू-इकार, पु॰ आजराक्कुदल् ; कोर्ट्टु उत्तरवु (summons).

रू-बरू, क्रि॰ वि॰ सामने एदिरे.

रूमाल, पु॰ कैक्कुट्टै.

रूरा, वि॰ अलगान.

रू-रिआयत, स्त्री॰ पक्षपातम् ; सलुगै.

रूसना, क्रि॰ अ॰ = रूठना.

रूह, स्त्री॰ आत्मा ; सत्तु.

रूहानी, वि॰ आत्मा संबंधमान.

रेंकना, क्रि॰ अ॰ कळुदै कत्त.

रेंगना, क्रि॰ अ॰ ऊर्न्दु सेल्ल.

रेंड, पु॰ आमणक्कु.

रेंडी, स्त्री॰ आमणक्कु विदै.

रेख, स्त्री॰ कोडु ; अडैयाळम् ; पुदु मीसै.

रेखता, पु॰ ओरु विदप पाट्टु.

रेखा, स्त्री॰ कोडु.

रेग, पु॰ = रेत.

रेगिस्तान, पु॰ पालैवनम्.

रेचक, वि॰ पेदियुण्डाक्कुम् (मरुन्दु).

रेचन, पु॰ पेदि मरुन्दु.

रेचना, क्रि॰ स॰ पेदियुण्डाक्क.

रेज़, स्त्री॰ पक्षिकळिन् कलरवम्.

रेज़गारी, रेज़गी, } स्त्री॰ चिल्लरै.

रेज़ा, पु॰ மிகச் சிறிய துண்டு; சித்தாள்.
रेणु, स्त्री॰ தூசி.
रेणुका, स्त्री॰ மணல்; தூசி.
रेत, स्त्री॰ மணல்.
रेतना, क्रि॰ स॰ ராவ.
रेता, पु॰ மணல்; மணற்பாங்கான மைதானம்.
रेती, स्त्री॰ அரம்; மணல் மேடு.
रेतीला, वि॰ மணற் பாங்கான.
रेफ़, पु॰ நாகரியில் எழுத்துக்குமேல்வரும் (र्) எஸ்னும் அடையாளம் (र्).
रेल, स्त्री॰ தண்டவாளம்; (rail); அபரிமிதம்.
रेलना, क्रि॰ स॰ மூன்புறம் தள்ள; மிகவும் நிரம்பி இருக்க.
रेलपेल, स्त्री॰ பெரிய கூட்டம்.
रेला, पु॰ பிரவாகம்.
रेवड़ी, स्त्री॰ எள், சர்க்கரை முதலியன சேர்த்துத் தயாரித்த தின்பண்டம்.
रेशम, पु॰ பட்டு.
रेशमी, वि॰ பட்டால் செய்த.
रेशा, पु॰ நார்.
रेह, स्त्री॰ உவர் மண்.
रेहन, पु॰ அடகு;—धर अடகுக்காக பொருள் பெற்றுக்கொள்பவன்; —नामा அடமான பத்திரம்.
रैन, स्त्री॰ இரவு.
रैयत, स्त्री॰ குடிகள்.
रोंगटा, पु॰ ரோமம்.
रोआब, पु॰ =रोब.
रोक, स्त्री॰ தடங்கல்; தடுத்தல்; தடுக்கும் வஸ்து.
रोक-टोक, स्त्री॰ தடங்கல்.
रोकड़, स्त्री॰ ரொக்கம்.
रोकड़िया, पु॰ பொக்கிஷதார்.
रोकना, क्रि॰ स॰ தடுக்க.
रोग, पु॰ வியாதி.
रोग़न, पु॰ எண்ணெய்; பாலிஷ்.
रोगी, वि॰ நோயுள்ள.
रोचक, रोचन, } वि॰ பிடித்த.
रोज़, क्रि॰ वि॰ ஒவ்வொரு நாளும். पु॰ நாள்;—गार தொழில்:—गारी வியாபாரி;—नामचा தினசரிக் குறிப்பு.
रोज़मर्रा, क्रि॰ वि॰ ஒவ்வொரு நாளும. पु॰ தினசரி பாஷை.
रोज़ा, पु॰ விரதம்; (முகம்மதியர்களின்) உபவாசம்; —रखना உபவாசம் செய்ய.

रोज़ाना, क्रि॰ वि॰ ஒவ்வொரு நாளும்.

रोज़ी, स्त्री॰ ஜீவனோபாயம்.

रोज़ीना, पु॰ தினசரிக் கூலி; சம்பளம்.

रोट, पु॰ பெரிய ரொட்டி.

रोटी, स्त्री॰ ரொட்டி;—दाल चलना, ஜீவனம் நடந்து வர.

रोढ़ा, पु॰ சரளை;—अटकाना, डालना தடை செய்ய.

रोदन, पु॰ அழுகை.

रोदा, पु॰ प्रत्यंचा வில் நாண்.

रोधन, पु॰ தடங்கல்.

रोना, क्रि॰ अ॰ அழ;—पीटना துக்கம் கொண்டாட.

रोपण, पु॰ மேலே வைத்தல்; ஸ்தாபித்தல்.

रोपना, क्रि॰ स॰ நாற்று நட; ஸ்தாபிக்க.

रोपनी, स्त्री॰ நாற்று நடல்.

रोपित, वि॰ நடப்பட்ட; ஸ்தாபிக்கப்பட்ட.

रोब, पु॰ செல்வாக்கு; பிரபாவம்; மரியாதை பிறர் மனதில் உதிக்கும் பயம் அல்லது ஆதங்கம்;—जमाना செல்வாக்கு நிலைநிறுத்த;

செல்வாக்குள்ள; —में आना பயப்பட.

रोम, पु॰ ரோமம்;—हर्षण மயிர்க் கூச்சல்.

रोमपाट, पु॰ கம்பளி.

रोमांच, पु॰ மயிர்க் கூச்சல்.

रोयां, पु॰ ரோமம்.

रोर, स्त्री॰ शोर இரைச்சல்.

रोरी, स्त्री॰ =रोली.

रोला, पु॰ शोरगुल இரைச்சல்.

रोली, स्त्री॰ குங்குமம்.

रोशन, वि॰ பிரகாசிக்கிற; பிரசித்திபெற்ற.

रोशनचौकी, स्त्री॰ ஒருவித குழல் வாத்தியம். (clarionet.).

रोशनदान, पु॰ மேல் தண்ணல் (ventilator.)

रोशन-दिमाग़, पु॰ மூக்குப் பொடி.

रोशनाई, स्त्री॰ எழுதும் மை.

रोशनी, स्त्री॰ வெளிச்சம், பிரகாசம்.

रोष, पु॰ ரோஷம்; கோபம்.

रोषी, वि॰ கோபமுள்ள.

रोहण, पु॰ ஏறுதல்.

रोहित, वि॰ சிவந்த.

रोही, वि॰ ஏறுகிற.

रोहू, स्त्री॰ ஒருவிதப் பெரிய மீன்

रौंद, स्त्री० वट्टम ; रோந்து. (Round).

रौंदना, क्रि० स० மிதிக்க; அரைக்க.

रौं, पु० गति நடை.

रौग़न, पु० =रोग़न.

रौज़ा, पु० கல்லறை ; சமாதி.

रौताई, स्त्री० தலைமை.

रौद्र, वि० பயங்கரமான.

रौनक़, स्त्री० அழகு ; பகட்டு.

रौप्य, पु० வெள்ளி.

रौरव, वि० பயங்கரமான (நரகம்).

रौरे, सर्व० தாங்கள் (மட்டாம் வேற்றுமையில்).

रौला, पु० இரைச்சல்.

रौशन, वि० =रोशन,

ल

लंक, स्त्री० இடுப்பு.

लंग, पु० காலொடிந்த.

लंगड़ा, वि० கொண்டி.

लंगड़ाना, क्रि० स० நொண்ட.

लंगर, पु० நங்கூரம் ; தர்ம போஜனம்.

लंगूर, पु० குரங்கு ; குரங்கின் வால்.

लंगूल, पु० வால்.

लंगोटी, स्त्री० கௌபீனம்.

लंगोटिया, यार, பால்ய காலத்து சிநேகிதன்).

लंघन, पु० உபவாசம்; தாண்டுதல்.

लंठ, वि० முட்டாள் : மூடன்.

लंतरानी, स्त्री० வீண் பெருமை; டம்பம்.

लंपट, वि० காம வெறி கொண்ட.

लंबकर्ण, वि० நீண்ட காதுள்ள. पु० கழுதை.

लंबर, पु० இலக்கம்.

लंबा, वि० நீண்ட :—होना 'கம்பி நீட்ட.'

लंबाई, लंबान, } स्त्री० நீளம்.

लकड़फोड़, पु० மரங்கொத்திக் குருவி.

लकड़हारा, पु० விறகு வெட்டி.

लकड़ी, स्त्री० கட்டை : மரத்துண்டு.

लकब, पु० உபப்பெயர். பட்டம்.

लकलक, पु० காலர.

लकवा, पु० பக்கவாதம்.

लकीर, स्त्री० கோடு ; का फ़क़ीर होना, தானுக யோசிக்கா மல் பழையமுறைகளைக் கடைப் பிடிப்பவன் ;—

पोटना. तानुक योसिक्का मल् पलैय मुरैकळैक् कळैप्पिडिक्क.

लकुट, सं॰ कटि ; कंबु.

लकुड, पु॰ मरक्कट्टै.

लकुड-ब-दक्ष, वि॰ पाळडैन्त.

लक्ष, वि॰ लक्षम्.

लक्षण, पु॰ लक्षणम् ; अडैयाळम्.

लक्षित, वि॰ कुरिवैत्त.

लक्ष्य, पु॰ उद्देशम् ; कुरि.

लक्षपती, पु॰ लक्षाधिपति.

लक्षलक्षा पु॰ मूर्च्छैयैप् पोक्कुम् वासनैक् तिरवियम्.

लक्षात, पु॰ टुकडा तुण्डु.

लग, अ॰ तक वरैयिल् ; लिये निमित्तम्.

लगन, सं॰ पत्तुतल् ; ओक्कम् ; मुकूर्त्त नेरम्.

लगना, क्रि॰ अ॰ पड ; सेर ; सन्तिक्क ; ओट्ट ; आरम्पिक्क ; अऴुग ; मूडप्पड.

लगभग, क्रि॰ वि॰ करीब किट्टत्तट्ट.

लगातार, क्रि॰ वि॰ तॊडर्च्चियाय्.

लगान, पु॰ कीलवरि.

लगाना, क्रि॰ स॰ अडिक्क ; ओट्टवैक्क ; नड ; करै सेर्क्क ; सेलवु सॆय्य ; पडच्सॆय्य ; पाल् कऱक्क ;—दवाना उपयोगिक्क ; सार्ट्ट ; पोड ; अमर्त्त ; कोळ् सॊल्ल ; वत्ति वैक्क.

लगाम, सं॰ कुतिरैयिन् लकान्, कडिवाळम्.

लगायत, क्रि॰ वि॰ कूडिनवरैयिल् ; सेर्न्तु. अ॰ वरैयिल्.

लगालगी, सं॰ पत्तुतल् ; सम्पन्तम्.

लगाव, पु॰ सम्पन्तम्.

लग्गा, पु॰ / **लग्गी**, सं॰ नीण्ड मूङ्किल् ; तॊरट्टु ; आरम्पम्.

लघड, पु॰ राजाळी ; सिऱुत्तै.

लघु, वि॰ छोटा सिऱिय.

लघुचेता, पु॰ अल्प ऎण्णक्कारन्.

लघुमति, वि॰ अऱिवऱ्ऱ.

लघुशंका, सं॰ मूत्तिरम् पॆय्तल्.

लचक, सं॰ वळैतल्.

लचकना, / **लचना**, क्रि॰ अ॰ वळैन्तु कॊडुक्क.

लच्छ, पु॰ लक्ष्म.

लच्छा, पु॰ कट्टु ; कुंच्चलम्.

लच्छेदार, वि॰ तिरि तिरियायिरुक्कुम ; स्वारस्यमान ; इनिमैयान.

लजाबुर, वि॰ मिकवुम् वेट्कप्पडुम्.

लजाना, क्रि॰ अ॰ वेट्कप्पड.
क्रि॰ स॰ वेट्कप्पडुत्त,

लजालू, पु॰ 'तोट्टाच् चुरुङ्गि' ऎन्नुम् चॆडि ; नाणमुळ्ळवन्.

लज़ीज़, वि॰ मिक रुचियान.

लजीला, लजीहा, लजौहां, वि॰ नाणमुळ्ळ.

लज़्ज़त, स्त्री॰ रुचि.

लज्जा, स्त्री॰ वेट्कम् ; मानम् ; मरियादै.

लज्जित, वि॰ वेट्कप्पट्ट.

लट, स्त्री॰ मयिर्क् कॊत्तु ; —जाना माट्टिक्कॊळ्ळ.

लटकना, क्रि॰ अ॰ तॊङ्क.

लटका, पु॰ पेसुवतिल् चॆयर्कैच् चॆय्ड्ड.

लटकाना, क्रि॰ स॰ तॊङ्कविड,

लटकीला, वि॰ तॊङ्कुमिड.

लटना, क्रि॰ अ॰ कॊत्तु विऴ ; मॆलिन्दु पलवीनमाग ; आसैप्पड.

लटपटा, वि॰ उरुण्ड पिरण्ड ; तळ्ळाडिय.

लटपटाना, क्रि॰ अ॰ तळ्ळाड ; मोकित्तुप् पोग.

लट्टू, पु॰ पम्परम् ;—होना मनम् कवर्न्दुपोग.

लठ्ठ, पु॰ पॆरिय कडि ;—बाज़ चिलम्बक्कारन् ; — मार कॊडूरमाग.

लठ्ठा, पु॰ मरक्कट्टै.

लठैत, पु॰ चिलम्बक्कारन्.

लड़, स्त्री॰ सण्डै.

लड़, स्त्री॰ मणिकळिन् चरम.

लड़कई, स्त्री॰ लड़कपन चिऱु पिराय.म्.

लड़का, पु॰ पयन् ; कुमारन् ;—बाला मक्कळ्.

लड़कौरी, वि॰ कैक्कुऴन्दैयुळ्ळ.

लड़खड़ाना, क्रि॰ अ॰ तळ्ळाड.

लड़ना, क्रि॰ अ॰ सण्डैयिड ; मोद.

लड़ाई, स्त्री॰ सण्डै ; मनस् ताबम्.

लड़ाका, पु॰ युद्धवीरन् ; सण्डैयिडुम् सुबावमुळ्ळवन्.

लड़ाना, क्रि० स० सण्डै सेय्यिक्क ; ऐ स ल्ल म् कॊञ्ज ; उपयोगिक्क.

लड़ैता, वि० प्यारा सॆल्व मान.

लड्डू, पु० लट्टु.

लत, स्त्री० केट्ट पऴक्कम्.

लतखोरा, पु० उदै वाङ्गुबवन् ; कालमिदि.

लता, स्त्री० कॊडि.

लताड़ना, क्रि० स० कालाल् नसुक्क.

लताफ़त, स्त्री० सूक्ष्मत्तन्मै ; नेर्त्तियामिरुत्तल्.

लतिका, स्त्री० सिऱु कॊडि.

लतियाना, क्रि० स० नन्ऱाय् उदैक्क.

लतीफ़, वि० स्वारस्यमान ; नेर्त्तियान ; मिरुदुवान ; सूक्ष्ममान.

लतीफ़ा, पु० विनैदक् कुऱुक्कु.

लत्ता, पु० कन्दल्.

लथपथ, वि० नऩैन्द.

लथेड़ना, क्रि० स० सॆऱ्ऱिल् अऴुक्काक्क ; अदट्ट ; तॊन्दिरवु सॆय्य.

लदना, क्रि० अ० सुमै एऱ्ऱप्पड.

लदुवा, **लद्दू**, } वि० सुमै तूक्कुम्.

लद्धड़, वि० सोम्बल् उळ्ळ.

लपक, स्त्री० ज्वालै ; पिरकासम् ; कूडु.

लपकना, क्रि० अ० वेकमाय्प् पाय.

लपट, स्त्री० ज्वालै.

लपटना, क्रि० अ० = लिपटना.

लपलपाना, क्रि० अ० कत्ति मुदलिय वस्तुक्कळ् असैनदु मिन्नुदल्.

लपसी, स्त्री० ह्वल्वा.

लपाना, क्रि० स० ऒ म ल् लिय प्रेम्बु अल्लदु कुच्चियै इप्पडियुम् अप्पडियुम् आट्ट.

लपेट, स्त्री० मडित्तल् ; सुऱ्ऱुदल्.

लपेटना, क्रि० स० मडिक्क ; तुणियिल् सुऱ्ऱ.

लफ़ंगा, **लफ़ंगा**, } वि० वियापिचारियान.

लफ़्ज़, पु० वार्त्तै.

लफ़्ज़ी, वि० वाय्मॊऴियान.

लब, पु० उदडु ; ओरम्.

लवड़-धोंधों, स्त्री० वम्बुच् सण्डै ; वीण् सच्चरवु.

लवनी, स्त्री॰. कल् இறக்கும் பானை.

लवरेज, वि॰ வழிய வழிய நிறைந்த.

लव-व-लहजा, पु॰ பேசுகிற முறை.

लबादा, पु॰ பஞ்சடைத்த பெரிய சட்டை.

लबार, वि॰ பொய்; பொய் பேசும்.

लबारी, स्त्री॰ பொய் பேசுதல். वि॰ பொய் பேசுகிற.

लबालब, वि॰ வழிய வழிய நிறைந்து.

लबे-जान, वि॰ மரணத்தருவாயிலிருக்கும்.

लबेदा, पु॰ பருத்த தடி.

लब्ध, वि॰ கலந்த. पु॰ ஈவு.

लब्धप्रतिष्ठ, वि॰ கீர்த்தி வாய்ந்த.

लम्हा, पु॰ க்ஷணம்; நொடிப் பொழுது.

लय, पु॰ கலத்தல்; லயித்தல்; அன்பு; நாசம்; சங்கீதத்தின் லயம்.

लरजना, क्रि॰ अ॰ நடுங்க; பயப்பட.

लरी, स्त्री॰ =लड़.

ललक, स्त्री॰ பேராசை.

ललकना, क्रि॰ अ॰ மிகவும் விரும்ப.

ललकार, स्त्री॰ சண்டைக் கழைத்தல்.

ललकारना, क्रि॰ स॰ சண்டைக் கழைக்க.

ललचना, क्रि॰ अ॰ பேராசைப்பட.

ललचाना, क्रि॰ स॰ ஆசையுண்டாக்க.

ललचौहां, वि॰ பேராசை குடிகொண்ட.

ललन, पु॰ செல்வக் குழந்தை; அன்பான கணவன்.

ललना, स्त्री॰ ஸ்திரீ.

लला, पु॰ செல்வப் பிள்ளை; அன்பான கணவன்.

ललाई, स्त्री॰ சிவந்த நிறம்.

ललाट, पु॰ நெற்றி; தலை விதி.

ललाम, **ललित**, } वि॰ அழகான.

ललौहाँ, वि॰ சிவந்த.

ललोचप्पो, स्त्री॰ இனிமையாய் ஸ்துதி செய்பவன்.

लवंग, पु॰ கிராம்பு.

लव, पु॰ மிகச் சிறு அளவு.

लवण, पु॰ உப்பு.

लवन, पु॰ வெட்டுதல்; அறுவடை.

लवलीन, वि॰ लयित्त; मुழுகிய.

लवलेश, पु॰ மிகச் சிறு அளவு.

लवा, पु॰ பொரி (நெல் பொரி); ஒருவிதச் சிறிய குருவி.

लवारा, पु॰ கன்று.

लवाज़मा, पु॰ வேண்டிய சாமான்கள்.

लश्कर, पु॰ சேனை; சேனையின் முகாம்.

लस, पु॰ ஒட்டிக் கொள்ளும் குணம்; பசை.

लसना, क्रि॰ स॰ ஒட்ட. **क्रि॰ अ॰ शोभित होना.**

लसलसा, वि॰ பசையுள்ள.

लसी, स्त्री॰ பால் சர்பத்.

लसीला, वि॰ பசையுள்ள; அழகான.

लस्टम-पस्टम, क्रि॰ वि॰ எவ்விதத் திலாவது.

लस्त, वि॰ களைத்த.

लस्सी, स्त्री॰ ஒட்டிக் கொள்ளும் தன்மை; பால் சர்பத்.

लहँगा, पु॰ பாவாடை.

लहक, स्त्री॰ ஜ்வாலை.

लहकना, क्रि॰ अ॰ கொழுந்து விட்டெரிய.

लहजा, पु॰ பாடும் அல்லது பேசும் தொனி (intonation).

लहजा, पु॰ நொடிப்பொழுது.

लहद, स्त्री॰ கல்லறை, சமாதி.

लहन, स्त्री॰ குரல்; தொனி.

लहनदार, पु॰ கடன் கொடுப்பவன்.

लहना, क्रि॰ स॰ அடைய. **पु॰** கடன் வாங்கிய பணம்.

लहर, स्त्री॰ அலை; உற்சாகம்; விஷமேறுவது;—**दार** வளைவுகளுள்ள, அழகான (wavy).

लहरा, पु॰ அலை.

लहराना, क्रि॰ अ॰ காற்றில் அசைய; உற்சாக முண்டாக; அலையடிக்க. **क्रि॰ स॰** முன்னும் பின்னும் அசைக்க.

लहरी, स्त्री॰ அலை.

लहलहा, वि॰ हरा-भरा செழுமையாய் வளர்ந்த; ஆனந்தத்தில் மூழ்கிய.

लहलहाना, क्रि॰ अ॰ हरा-भरा होना பசுமை நிறைய; மலர்ந்திருக்க.

लहसुन, पु॰ உள்ளிப்பூண்டு.

लहालोट, वि॰ விழுந்து விழுந்து சிரிக்கும்.

लहू, पु० रक्तम् :—**पानी एक करना**—श्रमप्पट्टु वेलै सेय्य ;—**का घूंट पीना** कोपत्तै अडक्किक् कॊळ्ळ.

लांग, स्त्री० वेष्टियिन् कच्चै.

लांघना, क्रि० स० कडक्क.

लांच, स्त्री० रिश्वत लञ्चम्.

लांछन, पु० माचु ; अडैयाळम्.

ला, उप० 'इल्लाद' ऎन्ऱ अर्त्तम् तरुम् ऒरु पकुदि.

ला-इलाज, वि० चिकिच्चै इल्लाद ; उपायमिल्लाद ;

लाई, स्त्री० नॆल् पॊरि.

लाश, स्त्री० अरक्कु.

लाख, वि० लक्षम्. स्त्री० अरक्कु.

ला-हिराज, वि० वरियिल्लाद (निलम्) ; मानियमान.

लाग, स्त्री० पऱ्ऱुदल् ; अन्बु ; पोट्टि.

लाग-डांट, स्त्री० पोट्टि ; विरोदम्.

लागत, स्त्री० सामान् तयारिक्कुम् सॆलवु ; असल् विलै.

लाग़र, वि० मॆलिन्द ; बलमट्ऱ.

लाग़री, स्त्री० क्षीण निलैमै.

लागू, वि० अनुसरिक्कुम् ; —**करना** अमुलिल् कॊण्डु वर ; **होना** अमुलिल् वर.

लाघव, पु० सिऱुमै. क्रि० वि० सुलबमाय् ; सुऱुसुऱुप्पाग.

लाचार, वि० कट्टायप् पडुत्तप्पट्ट, वेऱु वळियऱ्ऱ.

लाचारी, स्त्री० कट्टायम् ; वेऱु वळियिल्लामै.

लाज, स्त्री० नाणम् ; वॆट्कम्.

ला-जवाब, वि० इणैयऱ्ऱ ; पदिल् सॊल्ल मुडियाद.

लाज़िम, वि० उचितमान.

लाज़िमी, वि० अवसियमान.

लाट, स्त्री० उयर्न्द पॊरुत्त तूण्. पु० आङ्किल पदवि (Lord);—**जंगी** सेनैत् तलैवि ;—**साहब** कवर्नर्-जॆनरल्.

लाठी, स्त्री० तडि.

लाड, पु० अन्बु, सॆल्वम्.

लाडला, वि० प्रियमान ; सॆल्वमान.

लात, स्त्री० पादम् ; उदै.

लाद, स्त्री० कुडल्.

लादना, क्रि० स० सुमैयेट्ऱु.

लादी, स्त्री० सुमति.

लानत, स्त्री० धिक्कार, अपमान.

लाना, क्रि० स० लेकर आना.

लापता, वि० जिसका पता न हो; गुम.

लापरवा, **लापरवाह,** वि० बेपरवा; लापरवाही करनेवाला.

लापरवाही, स्त्री० बेपरवाही.

लाभ, पु० फायदा; —**कारी, दायक,** फायदेमंद.

लाम, पु० सेना; युद्धक्षेत्र.

लाम-काफ़, पु० बेसिर-पैर की बात; बकवास.

लायक़, वि० योग्य; उचित.

लार, स्त्री० मुँह का पानी.

लाल, पु० प्यारा बेटा; रक्त. वि० लाल रंग का; —**पीले होना** क्रोधित होना.

लालच, पु० लोभ.

लालची, वि० लोभी.

लालटेन, स्त्री० लालटेन.

लालन, पु० लाड़-प्यार; —**पालन** लाड़-प्यार और पालन-पोषण.

लाल-बुझक्कड़, पु० अनुमान से मनमानी बात कहनेवाला.

लाल-मिर्च, स्त्री० लाल मिर्च.

लालसा, स्त्री० तीव्र इच्छा; चाव.

लाला, पु० बनिया; बच्चों को प्यार से पुकारने का शब्द.

लालायित, वि० उत्सुक.

लालित, वि० लाड़-प्यार से पाला हुआ.

लालित्य, पु० सौंदर्य.

लालिमा, स्त्री० लाली.

लाली, स्त्री० लालिमा; ललाई.

लाले, पु० लालसा; —**पड़ना** तरसना.

लावण्य, पु० सौंदर्य.

लावनी, स्त्री० एक प्रकार का गीत.

लाव-लश्कर, पु० सेना और उसके साथ के नौकर-चाकर.

लावल्द, वि॰ मक्कट्पेरिल् लाद.

लावा, पु॰ पॊरि.

ला-वारिस, वि॰ वार्च इल् लाद.

लाश, स्त्री॰ पिणम्.

लासा, पु॰ पसै.

लासनी, वि॰ इणैयट्ट.

लास्य, पु॰ नाट्टियम्.

लाह, स्त्री॰ अरक्कु.

लाहौलवलाकूवत, पु॰ अरुवरुप्पु अल्लत इकழ्च्चियैक् काट्टुम् ऒरुसॊल्.

लिंग, पु॰ अडैयाळम्; पाल् (इलक्कणम्).

लिक्खाड, पु॰ वरैन्त तळ्ळु पवन्.

लिखना, क्रि॰ स॰ ऎழुत.

लिखाई, स्त्री॰ ऎழुतुम् मुऱै; ऎழुत्तुक्कूलि.

लिखापढी, स्त्री॰ कडितप्पोक्कु वरत्तु; ऎழुत्तिल् पतिक्कल्.

लिखावट, स्त्री॰ ऎழुतुम् मुऱै; ऎழुत्तु.

लिखित, वि॰ ऎழुतप्पट्ट.

लिटाना, क्रि॰ स॰ पडुक्क वैक्क.

लिट्ट, पु॰ पॆरुमणल् ऒट्टि.

लिपटना, क्रि॰ स॰ कट्टिक्कॊळ्ळ; ऒट्टिक्कॊळ्ळ.

लिपटाना, क्रि॰ स॰ आलिङ्गनम् शय्य; ऒट्टवैक्क.

लिपाई, स्त्री॰ मॆழுकुतल्; मॆழுकुम् कूलि.

लिपि, स्त्री॰ ऎழுत्तु; ऎழுतुम् मुऱै अल्लत अक्षरावलि;—बद्ध ऎழுत्तिल् पतिन्त.

लिप्त, वि॰ मॆழுकप्पट्ट; ऊडुपट्ट.

लिप्सा, स्त्री॰ पेराचै.

लिफाफा, पु॰ काकित उऱै; पकट्टु.

लिबास, पु॰ आडै.

लियाक़त, स्त्री॰ चामर्त्तियम्.

लिल्लाह, क्रि॰ वि॰ कडवुळ् पॆयरिल्.

लिहाज़, पु॰ मट्टु मरियादै; वॆट्कम्.

लिहाफ़ पु॰ पोर्त्तिक् कॊळ्ळुम् मॆत्तै.

लीक, स्त्री॰ कोडु; —पीटना पழைय वழक्कप्पडियै नडत्तुकॊळ्ळ.

लीख, स्त्री॰ पेनिन् मुट्टै.

लीचड, वि॰ चोम्बलुळ्ळ.

लीची, स्त्री० நுங்குபோல் சதையுள்ள ஒரு இனிப்பான பழம்.

लीद, स्त्री० லத்தி.

लीन, वि० லயித்த; தன்மயமான.

लीपना, क्रि० स० மெழுக.

लीलना, क्रि० स० விழுங்க.

लुंज, वि० கை, கால் இல்லாத, முடமான.

लुंड, पु० = रुंड.

लुआठा, पु० கொள்ளிக்கட்டை.

लुआब, पु० பசை.

लुक, पु० வார்னிஷ்.

लुकना, क्रि० अ० மறைந்துகொள்ள.

लुक़मा, पु० கவளம்.

लुकाना, क्रि० स० மறைக்க.

लुग़त, स्त्री० பாஷை; அகராதி.

लुगाई, स्त्री० ஸ்திரீ.

लुग़ात, स्त्री० அகராதி.

लुच्चा, वि० கெட்ட நடத்தையுள்ள.

लुटना, क्रि० अ० கொள்ளையிடப்பட.

लुटाना, क्रि० स० கொள்ளையிடும்படி செய்ய; அதிகச் செலவு செய்ய.

लुटिया, स्त्री० சிறு சொம்பு.

लुटेरा, पु० கொள்ளைக்காரன்.

लुठना, क्रि० अ० தரையில் விழ; புரள.

लुढ़कना, क्रि० अ० உருள.

लुढ़काना, क्रि० स० உருட்ட.

लुत्फ़, पु० ஆனந்தம்; பிடித்திருத்தல்.

लुनना, क्रि० स० அறுவடை செய்ய.

लुनेरा, पु० அறுவடை செய்பவன்.

लुप्त, वि० மறைந்த; தென்படாத.

लुब्ध, वि० ஆசை காட்டப்பட்ட.

लुभाना, क्रि० अ० ஆசை கொள்ள. क्रि० स० ஆசை காட்ட.

लुहार, पु० கருமான்.

लू, स्त्री० அனல் காற்று.

लूक, स्त्री० ஜ்வாலை; அனல் காற்று.

लूका, पु० ஜ்வாலை.

लूट, स्त्री० கொள்ளை.

लूटना, क्रि० स० கொள்ளையடிக்க.

लूला, वि० முடமான.

लेंहड़,
लेंहड़ा, } पु० மந்தை.

कई, स्त्री० पसै ; सुण्णम् पुच् सारुत्तु.

केख, पु० एळुतिय विषयम् ; वियासम्.

केखक, पु० एळुत्तालर् ; नूलासिरियर्.

केखनी, स्त्री० पेनु.

केखा, पु० ऎण्णिक्कै; अळवु मानम् ; वरवु सेलवु विवरम्.

केखिका, स्त्री० एळुतुपवळ्.

केज़म, स्त्री० तेकाप्पियासत्तिर्काक उपयोकिक्कप्पटुम् ऒरुविध विल्.

केटना, क्रि० स० पडुक्क.

केटाना, क्रि० स० पडुक्कवैक्क.

केन, पु० वाङ्कुतल्.

केन-देन, पु० कॊडुक्कल्-वाङ्कल्.

केना, क्रि स० ऎडुत्तुक् कॊळ्ळ.

केप, पु० मॆळुकुम् वस्तु ; पसै.

केपना, क्रि० स० मॆळुक.

केरवा, पु० कन्नु.

केव, पु० = केप.

केवा, पु० ऎडुत्तुक्कॊळ्पवन् ; सुण्णम् पुच् सारुत्तु.

केवा-देई, स्त्री० = केन-देन.

केश, पु० मिकच् सिऱु अळवु ; अडैयाळम्.

केसना, क्रि० स० ऎरिक्क ; पसै तडव.

केहाज़ा, क्रि० वि० इसलिये इतनुल्.

कैस, वि० आयुतङ्कळ् तरित्त ; तयारान.

कोंदा, पु० मण् उरुण्डै.

कोई, स्त्री० ऒरुविधक् कम्बळि ; सालवै.

कोकना, क्रि० स० विऴुकिऱ वस्तुवैप् पिडिक्क.

कोकसंग्रह, पु० पॊतु नन्मै.

कोकाचार, पु० पऴक्कत्तिलिरुक्कुम् मरियादै मुऱै.

कोकोक्ति, स्त्री० पऴमॊऴि.

कोकोत्तर, वि० अति अत्पुतमान.

कोखर, स्त्री० इरुम्पु आयुतङ्कळ्.

कोग, पु० जनङ्कळ्.

कोच, स्त्री० वळैन्तु कॊडुत्तल् ; मिरुदुत्तन्मै.

कोचन, पु० कण्.

कोटना, क्रि० स० पुरळ.

कोटा, पु० सॊम्पु.

कोटिया, स्त्री० सिऱु सॊम्पु.

लोड़ना, क्रि० स० பூக்கள் கொய்ய.
लोढ़ा, पु० குழவி.
लोथ, **लोथी**, } स्त्री० பிணம்.
लोन, पु० लवण உப்பு ;—**मिर्च लगाना** மிகைப்படுத்திக் கூற.
लोना, वि० உப்பான ; அழகான.
लोनिया, पु० உப்புக் குறவர்.
लोनी, स्त्री० ஒருவிதக் கீரை.
लोप, पु० மறைதல்.
लोपन, पु० மறைத்தல்.
लोबान, पु० சாம்பிராணி.
लोबिया, पु० காராமணி.
लोभ, पु० பேராசை.
लोभी, पु० பேராசைக்காரன் ; கஞ்சன்.
लोम, पु० ரோமம்.
लोमड़ी, स्त्री० நரி.
लोमहर्षण, वि० மயிர்க் கூச்சலெடுக்கும்படியான.
लोयन, पु० கண்.
लोरी, स्त्री० தாலாட்டு.
लोल, वि० சஞ்சலமான.
लोलुप, वि० பேராசையுள்ள.
लोष्ट, पु० கல் ; மண்கட்டி.
लोह, पु० இரும்பு.
लोहकार, पु० எஃகு.
लोहा, पु० இரும்பு.
लोहार, पु० கருமான்.
लोहित, वि० சிவந்த.
लोहू, पु० இரத்தம் ;—**का घूंट पीना** பேசாமல் சகித்துப் போக.
लौकना, क्रि० अ० தென்பட.
लौंग, पु० கிராம்பு ; காதிலணியும் திருகு.
लौंडा, पु० சிறுவன், வேலைக்காரப் பையன்.
लौंडी, स्त्री० வேலைக்காரி.
लौ, स्त्री० ஜ்வாலை ; திருப்பம்.
लौकना, क्रि० अ० தென்பட.
लौकिक, वि० உலகத்து ; வியவகார சம்பந்தமான.
लौकी, स्त्री० சுரைக்காய்.
लौटना, क्रि० अ० திரும்ப.
लौट-फेर, पु० பெரிய மாறுதல்.
लौटाना, क्रि० स० திரும்பித் தர.
लौन, पु० உப்பு.
लौस, पु० கலப்பு ; சம்பந்தம்.
लौह, पु० இரும்பு.

व

वंक, वि० கோணலான.
वंचित, वि० ஏமாற்றப்பட்ட ; அடையாத ; பெறுத.

वंदना, स्त्री॰ वन्दनम्; स्तुति.

वंदनीय, वि॰ मानयितुं योग्य.

वंदित, वि॰ मानित.

वंदीजन, पु॰ चारण राजस्तुतिपाठकः.

वंश, पु॰ कुलम्; मूलम्.

वंशज, पु॰ पुत्रः; वंशजातः.

वंशधर, पु॰ कुलोत्पन्नः.

वंशलोचन, पु॰ मूलौषधिः.

वंशी, स्त्री॰ पुल्लिङ्गवेणुः.

वंशीय, वि॰ कुलोत्पन्न.

वक्र, पु॰ वृक्षः, कङ्कः.

वक्रता, स्त्री॰ कौटिल्यम्; कुटिलता.

वक्रोक्ति, स्त्री॰ वक्रवचनम्; व्याजोक्तिः.

वक्ष, पु॰ उरः; हृदयम्.

वक्षःस्थल, पु॰ हृदयम्; उरः.

वक्षस्, पु॰ उरः; हृदयम्.

वक्षस्थल, पु॰ हृदयम्; उरः.

वक्षोज, पु॰ स्तनः.

वक्षोरुह, पु॰ स्तनः.

वक्षोविलास, पु॰ हारः.

वक्षोविशाल, वि॰ विशालवक्षस्कः.

वक्षोविहार, पु॰ आलिङ्गनम्.

वक्षोज, पु॰ स्तनः.

वक्षोरुह, पु॰ स्तनः.

वक्षोविलास, पु॰ हारः.

वक्षोविशाल, वि॰ विशालवक्षस्कः.

वक्षोविहार, पु॰ आलिङ्गनम्.

वक्ष्यमाण, वि॰ वक्ष्यमाणः.

वक्ष्यमाणक, वि॰ वक्ष्यमाणः.

**वक्ष्यमाणकः

वज़ीरे-आज़म, पु॰ பிரதம மந்திரி.

व.ज़ू, पु॰ நமாஸுக்கு முன் செய்துகொள்ளும் சௌசம்.

वजूहात, स्त्री॰ காரணங்கள்.

वज्र, पु॰ வஜ்ராயுதம். वि॰ மிகக் கடினமான.

वट, पु॰ ஆலமரம்.

वटिका, वटी, } स्त्री॰ மாத்திரை.

वटु, वटुक, } पु॰ பிரம்மசாரி; சிறுவன்.

वणिक्, पु॰ வியாபாரி.

वतन, पु॰ தாய் நாடு.

वतनी, वि॰ தன் ஊரைச் சேர்ந்த.

वत्, कि॰ वि॰ சமானமாக.

वत्स, पु॰ குழந்தை; கன்று.

वत्सर, पु॰ வருஷம்.

वत्सल, वि॰ குழந்தைகளிடம் அன்பு காட்டுகிற.

वदन, पु॰ முகம்.

वधिक, पु॰ கொல்லுபவன்.

वधू, स्त्री॰ நாட்டுப் பெண்; புதிதாய் விவாகமானவள்.

वध्य, वि॰ கொல்லத்தக்க.

वन, पु॰ காடு; தோட்டம்; —कर காட்டில் வசிக்கும்.

वनस्पति, स्त्री॰ தாவரம்; —शास्त्र தாவர சாஸ்திரம்.

वनिता, स्त्री॰ ஸ்திரீ; காதலி.

वन्य, वि॰ காட்டைச் சேர்ந்த.

वपन, पु॰ விதைத்தல்.

वपु, पु॰ தேகம்.

वफ़ा, स्त्री॰ வாக்குப்படி நடத்தல்; ஒழுக்கம்; —दार எஜமானனிடம் பக்தியுள்ள.

वबा, स्त्री॰ தொத்துநோய்.

वबाल, पु॰ தொந்திரவு.

वमन, पु॰ வாந்தி யெடுத்தல்.

वय, स्त्री॰ வயது.

वयस्क, वि॰ வயது வந்த.

वयोवृद्ध, वि॰ வயது முதிர்ந்த.

वरंच, अ॰ ஆனால்.

वर, पु॰ வரம்; மணமகன்; கணவன். वि॰ உத்தமமான.

वरक़, पु॰ புஸ்தகத்தின் பக்கம்; தங்கம் அல்லது வெள்ளித்தாள்.

वरतना, कि॰ स॰ ஏமாற்ற; பிரமை உண்டாக்க; ஊக்குவிக்க.

वरज़िश, स्त्री॰ கஸரத் தேகப் பயிற்சி.

वरदी, स्त्री॰ சிப்பாய்கள், போலீசார் முதலியோரின் உடை (uniform).

वरन्, अ॰ ஆனல்.

वरना, अ॰ **नहीं तो** இல்லையானல்.

वरासत, स्त्री॰ (சொத்துக்கு) வாரிசாக இருத்தல் ; பிதிரார்ஜித சொத்து.

वराह, पु॰ பன்றி.

वर्क, पु॰ = **वरक़**.

वर्ग, पु॰ வகுப்பு ; ஜாதி.

वर्गफल, पु॰ ஒரு எண்ணை அதே எண்ணால் பெருக்குவதால் கிடைக்கும் தொகை.

वर्गमूल, पु॰ சதுரமூல எண் (square root).

वर्गाना, क्रि॰ स॰ சாக்குப் போக்கு சொல்லி ஏமாற்ற.

वर्जन, पु॰ தடுத்தல்.

वर्जित, वि॰ விட்டு விடப்பட்ட ; தடுக்கப்பட்ட.

वर्ण, पु॰ நிறம் ; ஜாதி ; எழுத்து ;—**माला** எழுத்து வரிசை.

वर्णन, पु॰ வர்ணனை.

वर्णसंकर, पु॰ ஜாதிக்கலப்பு.

वर्णित, वि॰ வர்ணிக்கப்பட்ட.

वर्तन, पु॰ நடத்தை ; விவகாரம்.

वर्तमान, वि॰ நிகழும் ;—**काल** நிகழ்காலம்.

वर्तुल, वि॰ வட்டமான.

वर्दी, स्त्री॰ = **वरदी**.

वर्द्धन, वि॰ पु॰ விருத்தி.

वर्द्धित, वि॰ விருத்தியடைந்த.

वर्ना, अ॰ = **वरना**.

वर्म, पु॰ கவசம்.

वर्वर, वि॰ **बर्बर** அநாகரீகமான ; தாழ்ந்த.

वर्ष, पु॰ வருஷம் ;—**गांठ** ஆண்டு நிறைவு ; பிறந்த நாள்.

वर्षा, स्त्री॰ மழை ; மழைகாலம் ;—**काल** மழைகாலம்.

वलय, पु॰ வட்டம் ; வளையம்.

वलवला, पु॰ உற்சாகம்.

वलि, पु॰ பலி ; வரி.

वली, स्त्री॰ சுருங்கல் ; पु॰ வரி ; எஜமானன் ; சன்னியாசி.

वल्कल, पु॰ மரப்பட்டை ; மரவுரி.

वल्द, पु॰ புத்திரன்.

वल्दियत, स्त्री॰ தகப்பனார் பெயரை அறிவித்தல்.

वल्मीक, पु॰ செல் புற்று.

वल्लभ, वि॰ அதிக அன்புள்ள, पु॰ கணவன்.

वल्लभा, स्त्री॰ பிரியமான ஸ்திரீ.

वहरि, वहरी, } स्त्री० கொடி.

वल्लाह, अ० கடவுள் ஆணை !

वल्ली, स्त्री० கொடி.

वश, पु० வசம் ; அதிகாரம் ; —**वर्ती,** பிறர் வசத்தில் இருக்கும்.

वशीभूत, वि० பிறர் வசத்தி லுள்ள.

वश्यता, स्त्री० ஆதீனம்.

वसन, पु० வஸ்திரம்.

वसीक़ा, पु० மானியம்.

वसीयत, स्त्री० 'உயில்'—नामा पु० உயில் பத்திரம்.

वसीला, पु० ज़रिया வழி.

वसुन्धरा, वसुधा, } स्त्री० பூமி.

वसूल, पु० வசூல்.

वसूली, स्त्री० வசூலித்தல்.

वस्तुतः, क्रि० वि० உண்மை யாய்.

वस्फ़, पु० गुण விசேஷ குணம்.

वस्ल, पु० சந்திப்பு; மரணம்.

वहदत, स्त्री० ஒற்றுமை.

वहन, पु० சுமத்தல்.

वहम, पु० பிரமை; சந்தேகம்.

वहमी, वि० சந்தேக மடை கிற.

वहशत, स्त्री० காட்டுமிராண்டித் தனம்.

वहशी, वि० காட்டுமிராண்டி ; அநாகரிகமான.

वहिः, अ० வெளியே.

वहिरंग, पु० வெளிப்பாகம்.

वहिर्गत, वि० வெளியே சென்ற ; வெளிவந்த. पु० பகிஷ்காரம்.

वहिष्कृत, वि० பகிஷ்கரிக்கப் பட்ட.

वहीद, वि० இணையற்ற.

वह्नि, पु० நெருப்பு.

वांछनीय, वि० விரும்பத்தக்க.

वांछा, स्त्री० வாஞ்சை, விருப் பம.

वांछित, वि० விரும்பப்பட்ட.

वा, अ० या அல்லது.

वाइज़, पु० தர்மோபதேசம் செய்பவன்.

वाक़ई, क्रि० वि० உண்மையில்.

वाक़ियत, स्त्री० அறிமுகம் ; பழக்கம்.

वाक़्या, पु० சம்பவம் ; சமா சாரம்;—**नवीस** பத்திரிகை நிருபர்.

वाक़िफ़, वि० பழகிய ; அனு பவமுள்ள.

वाक़े होना, क्रि० अ० घटना நிகழ.

वाक्पटु, वि० சாதுர்யமாய்ப் பேசுகிற.

वाग्मी, पु॰ நன்கு பிரசங்கம் செய்பவன் ; வித்வான்.

वाग्विलास, पु॰ உல்லாசமான சம்பாஷணை.

वाङ्मय, पु॰ साहित्य இலக்கியம்.

वाचक, वि॰ सूचक தெரிவிக்கும். पु॰ படிப்பவர்.

वाचन, पु॰ படித்தல்.

वाचा, स्त्री॰ வாக்கு.

वाचाल, वि॰ அதிகமாய் பேசுகிற.

वाज़, पु॰ உபதேசம் ; தர்மோபதேசக் கதை.

वाजिब, वि॰ உசிதமான ; —उल्-अदा செலுத்த அல்லது கொடுக்க வேண்டிய.

वाजिबी, वि॰ உசிதமான. स्त्री॰ உசிதம்.

वाजी, पु॰ குதிரை.

वाट, पु॰ வழி.

वाटिका, स्त्री॰ தோட்டம்.

वाण, पु॰ = बाण.

वाणिज्य, पु॰ வியாபாரம்.

वाणी, स्त्री॰ வார்த்தை ; சரஸ்வதி.

वात, पु॰ காற்று ; வாயு ரோகம்.

वातायन, पु॰ ஜன்னல்.

वातुल, वि॰ பைத்தியம் பிடித்த.

वात्सल्य, पु॰ குழந்தைகளிடம் பெற்றோர்கள் அன்பு.

वाद, पु॰ வாதவிவாதம் ; தர்க்கம் ; சித்தாந்தம்.

वाद-प्रतिवाद, **वाद-विवाद** } पु॰ தர்க்கம் ; வாதவிவாதம்.

वादा, पु॰ வாக்கு; प्रतिज्ञा —शिकनी வாக்கு மீற.

वापसी, वि॰ திரும்பிய ; திருப்பிய.

वापिका, **वापी**, } स्त्री॰ குளம் ; கிணறு.

वाम, वि॰ இடது ; கோணலான ; விரோதமான.

वामन, वि॰ குள்ளமான.

वामा, स्त्री॰ ஸ்திரீ.

वायस, पु॰ காக்கை.

वायु, स्त्री॰ காற்று.

वारंवार, क्रि॰ वि॰ அடிக்கடி.

वार, पु॰ வாசல் ; கிழமை ; தடங்கல் ; தடவை ; ஆக்கிரமிப்பு ;—करना ஆக்கிரமிக்க.

वारण, पु॰ தடை.

वारदात, स्त्री॰ மிகக் கெட்ட சம்பவம்.

वारना, क्रि॰ स॰ நியாகம் செய்ய ; தடுக்க.

वार-पार, पु॰ இரு கரைகள். क्रि॰ वि॰ இக்கரையிலிருந்து அக்கரை வரையில்.

वारांगना, स्त्री॰ வேசி.

वारि, पु॰ ஜலம்.

वारिज, पु॰ தாமரை ; சங்கு.

वारिद, पु॰ மேகம்.

वारिधि, पु॰ சமுத்திரம்.

वारिस, पु॰ வார்சு.

वार्ता, स्त्री॰ வார்த்தை ;—लाप சம்பாஷணை.

वार्द्धक्य, पु॰ = बुढ़ापा.

वार्षिक, वि॰ வருஷத்து.

वालिद, पु॰ தகப்பன்.

वालिदा, स्त्री॰ தாய்.

वालिदैन, पु॰ பெற்றோர்.

वाली, पु॰ எஜமானன் ; ராஜா ; ரக்ஷகன்.

वावैला, पु॰ பிரலாபம் ; இரைச்சல்.

वाष्प, पु॰ கண்ணீர் ; ஆவி.

वास, पु॰ வாஸம் ; வீடு ; வாசனை.

वासना, स्त्री॰ விருப்பம் ; விஷய வாஸனை.

वासर, पु॰ பகல்.

वास्तविक, वि॰ உண்மையான ; சரியான.

वास्ता, पु॰ சம்பந்தம்.

वास्ते, अ॰ பொருட்டு ; காரணமாய்.

वाह, अ॰ ஆஹா ! பேஷ் !

वाहक, पु॰ சுமப்பவன் ; தேரோட்டி.

वाहन, पु॰ சவாரி.

वाह-वाही, स्त्री॰ பாராட்டுப் புகழ்ச்சி.

वाहिद, वि॰ ஒரு ; தனியான. पु॰ (கடவுள்).

वाहिनी, स्त्री॰ சேனை. वि॰ ஓடுகிற, பாய்கிற.

वाहियात, वि॰ உபயோகமற்ற ; கெட்ட.

वाही, वि॰ சோம்பலுள்ள ; உபயோகமற்ற.

वाही-तबाही, वि॰ சம்பந்தமில்லாத ; ஒழுங்கில்லாத.

वाह्य, क्रि॰ वि॰ வெளியே ; தனியாய்.

विंदु, पु॰ நீர்த்துளி ; புள்ளி.

विकट, वि॰ பயங்கரமான ; கடினமான ; கடக்கமுடியாத.

विकराल, वि॰ பயங்கரமான.

विकल, वि॰ வியாகூலமான.

विकल्प, पु॰ ஏமாற்றம் ; இரண்டில் ஒன்று.

विकसना, क्रि॰ स॰ மலர ; வளர.

विकार, पु॰ விகாரம் ; தோஷம் ; விஷய வாசனை.

विकाश, पु॰ பிரகாசம் ; பரவுதல்.

विकास, पु॰ பரவுதல் ; மலருதல் ; வளர்தல்.

विकीर्ण, वि॰ நாலாபுறமும் பரவிய.

विकृत, वि॰ ரூபம் கெட்ட.

विक्रम, पु॰ தைரியம்.

विक्रमाब्द, पु॰ விக்ரமாதித்ய ஆண்டு.

विक्रमी, पु॰ தைரியசாலி.

विक्रय, पु॰ விற்பனை.

विक्रेता, पु॰ விற்பவன்.

विक्षिप्त, वि॰ சிதறி யடிக்கப் பட்ட ; பைத்தியம் பிடித்த.

विक्षुब्ध, वि॰ வியாகூலம் அடைந்த ; கோபமடைந்த.

विख्यात, वि॰ பிரசித்திபெற்ற.

विगत, वि॰ கழிந்த; இல்லாத.

विगलित, वि॰ இளகிய ; அழுகிய.

विग्रह, पु॰ விக்கிரகம் ; கலகம் ; யுத்தம் ; பகுத்தல்.

विघटन, पु॰ ஒடித்து முறித்து அழித்தல்.

विचरण, पु॰ அலைதல்.

विचरना, क्रि॰ स॰ அலைய.

विचलना, क्रि॰ स॰ வழுக்க ; தைரியம் இழக்க.

विचलित, वि॰ ஸ்திரமில்லாத ; ஆடிப்போன.

विचार, पु॰ எண்ணம்.

विचारक, पु॰ எண்ணுபவன் ; நியாயாதிபதி.

विचारणीय, वि॰ ஆலோசிக்கத் தக்க.

विचारना, क्रि॰ स॰ ஆலோசிக்க.

विचारवान्, पु॰ ஆலோசிக்கும் சுபாவமுள்ளவன்.

विचारशील, वि॰ ஆலோசிக்கும் சுபாவமுள்ள.

विच्छेद, पु॰ வெட்டி ஒதுக்குதல் ; பிரிவு.

विछोह, पु॰ वियोग பிரிவு.

विजन, वि॰ ஜனங்களில்லாத. पु॰ விசிறி.

विजय, स्त्री॰ ஜயம்.

विजयी, ஜயிப்பவன்.

विजातीय, वि॰ அன்னிய ஜாதியைச் சேர்ந்த.

विज़ारत, स्त्री॰ மந்திரிப் பதவி.

विजित, पु॰ ஜயிக்கப்பட்டவன்.

विजेता, पु॰ ஜயித்தவன்.

विज्ञ, वि॰ ஞான முள்ள ; வித்துவானை.

विज्ञप्ति, स्त्री॰ விளம்பரம் (notification).

विज्ञान, पु॰ விஞ்ஞானம் (science).

विज्ञापन, पु॰ விளம்பரம் (advertisement).

विट, पु॰ மலம்.

विटप, पु॰ மரம்.

विडंबना, स्त्री॰ பரிகாசம் செய்தல்.

विडरना, क्रि॰ अ॰ சின்னபின்ன மாக்க.

विडाल, पु॰ பூனை.

वितंडा, स्त्री॰ வீண் தர்க்கம்.

वितरण, पु॰ பிரித்துக் கொடுத்தல் ; வழங்குதல்.

वितरित, वि॰ பிரித்துக்கொடுக்கப்பட்ட ; வழங்கிய.

वितान, पु॰ பெரிய கூடாரம்.

वित्त, पु॰ செல்வம்.

विदा, स्त्री॰ புறப்படுதல் ; விடை.

विदाई, स्त्री॰ புறப்படுதல் ; புறப்படும்போது அளிக்கும் நன்கொடை.

विदारण, पु॰ கிழித்தல் ; கொல்லுதல்.

विदित, वि॰ அறியப்பட்ட, தெரிந்த.

विदीर्ण, वि॰ கிழிக்கப்பட்ட ; கொல்லப்பட்ட.

विदुषी, स्त्री॰ பண்டிதை.

विदूषक, पु॰ கோமாளி.

विदेश, पु॰ அயல்நாடு.

विद्यमान, वि॰ மௌஜூத் ஆஜராயிருக்கும.

विद्यार्थी, पु॰ மாணாக்கன்.

विद्यालय, पु॰ பள்ளிக்கூடம்.

विद्युत, स्त्री॰ மின்னல் ; மின்சாரம்.

विद्रोह, पु॰ துரோகம் ; கலகம்.

विद्रोही पु॰ கலகம செய்பவன்.

विद्वेष, पु॰ விரோதம்.

विधना, स्त्री॰ விதி. पु॰ பிரம்மா.

विधर्मी, पु॰ அன்னிய மதத்தான் ; தர்மம் பிசகிய வன்.

विधान, पु॰ ஏற்பாடு ; முறை.

विधि, स्त्री॰ மாதிரி ; நிலைமை ; விதி.

विधिवत्, क्रि॰ वि॰ விதிப்படி.

विधु, पु॰ சந்திரன்.

विधुर, वि॰ துக்கமடைந்த ; சஞ்சலப்பட்ட.

विध्वंस, पु॰ நாசம்.

विनत, वि॰ வணங்கின ; வணக்கமான.

विनती, स्त्री॰ வணக்கம் ; பிரார்த்தனை.

विनम्र, वि॰ வணக்கமான.

विनय, स्त्री॰ வணக்கம் ; பிரார்த்தனை ;—**शील** வணக்கமுள்ள.

विनयी, वि॰ வணக்கமுள்ள.

विनष्ट, वि॰ அழிந்துபோன ; இறந்த.

विना, अ॰ **विना** இல்லாமல்.

विनाश, पु॰ அழிவு.

विनिमय, पु॰ மாற்றிக்கொள்ளல் (exchange).

विनीत, वि॰ **नम्र** வணக்கமுள்ள.

विपक्ष, पु॰ எதிர்கக்ஷி.

विपक्षी, पु॰ எதிர் கக்ஷியைச் சேர்ந்தவன் ; எதிரி.

विपत्ति, **विपद्**, **विपदा**, स्त्री॰ விபத்து ; ஆபத்து.

विपन्न, वि॰ துக்கமடைந்த.

विपरीत, वि॰ **उल्टा**, எதிரான.

विपर्यय, पु॰ பெரிய மாறுதல்.

विपिन, पु॰ காடு.

विपुल, वि॰ பெரிய.

विप्र, पु॰ பிராமணன் ; புரோகிதன்.

विप्लव, पु॰ உபத்திரவம் ; கலகம்.

विफल, वि॰ பயனற்ற.

विभक्त, वि॰ பிரிக்கப்பட்ட.

विभव, पु॰ செல்வம்.

विभाग, पु॰ பிரிவு ; இலாகா.

विभाजित, वि॰ பிரிக்கப்பட்ட.

विभाति, स्त्री॰ அழகு ; சோபை.

विभिन्न, वि॰ பல்வேறு ; பலவிதமான.

विभूषित, वि॰ அலங்கரிக்கப்பட்ட.

विभेद, पु॰ வேறுபாடு : பலவித்தியாசங்கள்.

विमंडित, वि॰ அலங்கரிக்கப்பட்ட.

विमर्श, पु॰ விமரிசனம் ; ஆலோசனை.

विमल, वि॰ சுத்தமான ; குற்றமற்ற.

विमाता, स्त्री॰ மாற்றாந்தாய்.

विमुक्त, वि॰ விடுதலை பெற்ற.

विमुख, वि॰ விரோதமான ; நம்பிக்கையிழந்த.

विमूढ, वि॰ அறிவற்ற.

वियुक्त, वि॰ பிரிந்த.

वियोग, पु॰ பிரிவு.

विवोगी, पु॰ பிரிந்த காதலன்.
विरक्त, वि॰ பற்றுதலற்ற.
विरक्ति, स्त्री॰ பற்றுதலில்லாமை.
विरचित, वि॰ இயற்றப்பட்ட.
विरत, वि॰ வைராக்கிய மூள்ள
विरद, पु॰ கீர்த்தி.
विरदावली, स्त्री॰ விருது பாடல்.
विरमना, क्रि॰ अ॰ தங்க.
विरल, वि॰ அடர்த்தியில்லாத ; சொற்பமான.
विरस, वि॰ ரஸமற்ற.
विरह, पु॰ பிரிவினல் உண்டாகும் துக்கம்.
विरही, वि॰ பிரிந்த காதலியிடமிருந்து.
विराग, पु॰ வைராக்கியம்.
विराजना, क्रि॰ अ॰ அமர ; சோபித்திருக்க.
विराजमान, वि॰ அமர்ந்திருக்கும் ; பிரகாசிக்கும்.
विराट, वि॰ மிகப் பெரிய.
विराम, पु॰ நின்றிருத்தல் ; முற்றுப்புள்ளி.
विरासत, स्त्री॰ =वरासत.
विरुद, पु॰ கீர்த்தி ; விருது.
विरुदावली, स्त्री॰ விருதுபாடல்.
विरुद्ध, वि॰ எதிரான. क्रि॰ वि॰ எதிராய்.
विरूप, वि॰ அழகற்ற ; கோரமான.
विरेचन, पु॰ பேதி மருந்து.
विलंब, पु॰ தாமதம்.
विलक्षण, वि॰ விசித்திரமான.
विलखना, क्रि॰ अ॰ அழ.
विलग, वि॰ தனியான.
विलगाना, क्रि॰ अ॰ தனியாய்ப் போக. क्रि॰ स॰ தனியாக்க.
विलपना, क्रि॰ अ॰ அழ.
विलाप, पु॰ அழுகை.
विलायत, पु॰ அயல்நாடு ; ஐரோப்பா; இங்கிலாந்து.
विलायती, वि॰ அயல்நாட்டு.
विलास, पु॰ ஆனந்தம் ; சுக போகம்.
विलासी, पु॰ சுகபோகி.
विलीन, वि॰ மறைந்த.
विलोकना, क्रि॰ स॰ பார்க்க.
विलोचन, पु॰ கண்.
विलोल, वि॰ சஞ்சலமான.
विवर, पु॰ துவாரம் ; குகை.
विवरण, पु॰ விருத்தாந்தம்.
विवर्तन पु॰ சுற்றுதல்.
विवश, वि॰ வேறு வழியில்லாத.
विवाद, पु॰ சண்டை ; விவாதம்.

विवादास्पद, वि॰ விவாதத்திலுள்ள.

विवादी, पु॰ விஸ்சண்டை வளர்ப்பவன்; கக்ஷிக்காரன்.

विवाहित, वि॰ விவாகமான.

विविध, वि॰ விதவிதமான.

विविर, पु॰ குகை; துவாரம்.

विवेक, पु॰ பகுத்தறிவு; புத்தி.

विवेचन, पु॰ சோதித்தல், விமரிசனம்.

विशद, वि॰ சுத்தமான; தெளிவான; அழகான.

विशारद, पु॰ வித்துவான். वि॰ சாமர்த்தியமுள்ள.

विशिख, पु॰ அம்பு.

विशुद्ध, वि॰ சுத்தமான; கலப்பில்லாத.

विशृंखल, वि॰ வரிசை அல்லது கோர்வை இல்லாத.

विशेषज्ञ, पु॰ விசேஷ ஞானமுள்ள.

विशेषण, पु॰ பெயர் உரிச்சொல். (व्या).

विश्रांति, स्त्री॰, विश्राम, पु॰ } இளைப்பாறுதல்.

विश्रुत, वि॰ பிரசித்திபெற்ற.

विश्लेषण, पु॰ நன்கு பரிசோதித்தல்.

विश्वविद्यालय, पु॰ சர்வகலாசாலை.

विश्वसनीय, वि॰ நம்பக்கூடிய.

विश्वस्त, वि॰ நம்பிக்கையுள்ள.

विश्वास, पु॰ நம்பிக்கை;—घात நம்பிக்கைத் துரோகம்; —पात्र நம்பக்கூடிய.

विश्वासी, वि॰ நம்பக்கூடிய.

विषधर, पु॰ பாம்பு.

विषम, वि॰ சமமில்லாத; மிகக் கடினமான.

विषयक, वि॰ விஷயமான.

विषाक्त, वि॰ விஷம் கலந்த.

विषाद, पु॰ துக்கம்.

विशाल, पु॰ மரணம்; சங்கிப்பு.

विस्तीर्ण, विस्तृत, } वि॰ பரவிய; விசாலமான.

विस्फोट, पु॰ கொப்புளம்; வெடித்தல்.

विस्मय, पु॰ ஆச்சரியம்.

विस्मरण, पु॰ மறதி.

विस्मित, वि॰ வியப்படைந்த.

विस्मृत, वि॰ மறந்த.

विस्मृति, स्त्री॰ மறத்தல்.

विहंग, विहग, } पु॰ பக்ஷி.

विहसित, पु॰ புன்சிரிப்பு.

विहित, वि॰ ஏற்படுத்தப்பட்ட.

विहीन, वि॰ இல்லாத ; துறக்கப்பட்ட.

विह्वल, वि॰ கலக்கமடைந்த.

वीक्षण, पु॰ பார்த்தல்.

वीचि, **वीची**, } स्त्री॰ அலை.

वीज, पु॰ விதை; முக்கிய காரணம் ; வீரியம்.

वीथी, स्त्री॰ வழி.

वीरान, वि॰ பாழான (deserted).

वीराना, पु॰ பாழ் இடம் ; காடு.

वृंद, पु॰ கூட்டம்.

वृक, पु॰ ஓநாய்.

वृत्ति, स्त्री॰ தொழில்.

वृत्र, पु॰ இருட்டு ; மேகம் ; சத்துரு.

वृथा, वि॰ வீணான. क्रि॰ वि॰ வீணாக.

वृष, **वृषभ**, } पु॰ காளை ; எருது.

वृष्टि, स्त्री॰ மழை.

वृहत्, वि॰ பெரிய.

वेणी, स्त्री॰ பின்னல்.

वेणु, पु॰ மூங்கில் ; புல்லாங்குழல்.

वेतन, पु॰ சம்பளம்.

वेत्ता, वि॰ அறிந்த.

वेदी, स्त्री॰ வைதிக காரியத்திற்கான மேடை.

वेध, पु॰ துளைத்தல்.

वेला, स्त्री॰ காலம் ; அலை.

वेश, पु॰ வேஷம் ; உடை.

वेश्या, स्त्री॰ வேசி.

वेष्टन, पु॰ மூட்டை கட்டும் துணி.

वैचित्र्य, पु॰ விசித்திரத் தன்மை.

वैज्ञानिक, पु॰ விஞ்ஞான சாஸ்திரி.

वैतनिक, पु॰ சம்பளம் பெறுகிற உத்தியோகஸ்தன்.

वैदेशिक, वि॰ அயல்நாட்டு.

वैध, वि॰ உசிதமான.

वैमनस्य, पु॰ மனஸ்தாபம். (mis-understanding).

वैर, पु॰ சத்துருத்துவம்.

वैवाहिक, वि॰ விவாக சம்பந்தமான.

व्यंग्य, वि॰ பரிகாசம் ; 'கிண்டல்.'

व्यंजन, पु॰ பலகாரம் ; காய்கறி முதலியவை.

व्यक्त, वि॰ வெளியான; தெளிவான.

व्यक्ति, स्त्री॰ நபர்.

व्यक्तिगत, वि॰ குறிப்பிட்ட நபருடன் சம்பந்தப் பட்ட (personal).
व्यग्र, वि॰ சஞ்சலப்பட்ட.
व्यतिक्रम, पु॰ ஒழுங்கின்மை ; தடங்கல்.
व्यतिरिक्त, क्रि॰ वि॰ இன்ன மும் ; அதிகப்படியாய்.
व्यतिरेक, पु॰ இல்லாமை ; வித்தியாசம்.
व्यतीत, वि॰ கழிந்த ;—करना கழிக்க (நாள், நேரம்).
व्यथा, स्त्री॰ வலி ; துக்கம்.
व्यथित, वि॰ வலியுள்ள ; துக்க முள்ள.
व्यय, पु॰ செலவு.
व्यर्थ, वि॰ வீணன.
व्यवसाय, पु॰ தொழில் ; ஜீவ னோபாயம்.
व्यवसायी, पु॰ தொழிலாளி.
व्यवस्था, स्त्री॰ ஏற்பாடு.
व्यवस्थापक, पु॰ ஏற்பாடு செய் பவர், மானேஜர்.
व्यवस्थित, वि॰ ஒழுங்கான.
व्यवहार, पु॰ வர்த்தன நடந்து கொள்ளும் மாதிரி (conduct).
व्यसन, पु॰ ஏதாவது ஒரு கெட்ட விஷயத்தில் அதிக பிரியம்.

व्यस्त, वि॰ காரியத்தில் ஈடு பட்ட.
व्याकरण, पु॰ இலக்கணம்.
व्याकुल, वि॰ மனம் கலங்கிய.
व्याख्या, स्त्री॰ வியாக்கியானம்.
व्याख्यान, पु॰ பிரசங்கம்.
व्याघात, पु॰ தடங்கல் ; அடி.
व्याघ्र, पु॰ புலி.
व्याज, पु॰ வட்டி ; வஞ்சனை.
व्याध, पु॰ வேடன்.
व्याधि, स्त्री॰ வியாதி.
व्यापक, वि॰ பரவிய.
व्यापना, क्रि॰ अ॰ பரவ.
व्यापार, पु॰ வியாபாரம் ; காரி யம் ; தொழில்.
व्याप्त, वि॰ பரவிய.
व्यायाम, पु॰ தேகப் பயிற்சி.
व्याल, पु॰ பாம்பு ; புலி.
व्यालू, स्त्री॰ இராச்சாப்பாடு.
व्यास, पु॰ விஸ்தீரணம்.
व्यावहारिक, वि॰ விவகார சம் பந்தமான.
व्यूह, पु॰ அணிவகுப்பு.
व्योम, पु॰ ஆகாயம் ; ஜலம்.
व्यौरा, पु॰ விவரம்.
व्रण, पु॰ ரணம்.
व्रीड़ा, स्त्री॰ வெட்கம்

श

शंका, स्त्री॰ சந்தேகம் ; பயம்.

शंकित, वि॰ சந்தேகம் கொண்ட ; பயந்த.
शंख, पु॰ சங்கு.
शंठ, पु॰ ஆண்மையற்றவன் ; முட்டாள்.
शंबर, पु॰ யுத்தம்.
शंबुक, पु॰ घोंघा நத்தை.
शक्कर, पु॰ வேலைத் திறமை ; புத்தி.
शक, पु॰ சந்தேகம்.
शकट, पु॰ மாட்டு வண்டி.
शकरकंद, पु॰ சக்கரை வள்ளிக் கிழங்கு.
शकर-कथ, वि॰ இனிமையாய்ப் பேசும்.
शकल, स्त्री॰ आकृति, உருவம்.
शकील, वि॰ அழகான.
शक्कर, स्त्री॰ சர்க்கரை.
शक्की, वि॰ சந்தேக சுபாவ மான.
शक्त, पु॰ சக்தி வாய்ந்த.
शक्ल, स्त्री॰ = शकल.
शख्स, पु॰ நபர்.
शख्सयत, स्त्री॰ व्यक्तित्व தனிப் பட்ட நபரின் விசேஷத் தவம் (individuality).
शख्सी, वि॰ व्यक्तिगत தனிப் பட்ட நபரின் (personal)
शग़ल, पु॰ அலுவல் (hobby).
शगुफ़्ता, वि॰ மலர்ந்த.
शग़ूफ़ा, पु॰ மொட்டு.
शग़ल, पु॰ = शग़ल.
शजर, पु॰ மரம்.
शठ, वि॰ துஷ்ட.
शत, वि॰ நூறு.
शतक, पु॰ நூறு ; நாற் றாண்டு.
शतदल, पु॰ தாமரை.
शतरंज, स्त्री॰ சதுரங்கம்.
शतरंजी, स्त्री॰ ஜமக்காளம்; சது ரங்கம் ஆடுபவன்.
शताब्दी, स्त्री॰ நூற்றாண்டு.
शतायु, पु॰ நூறு வயதான வன்.
शनाख़्त, स्त्री॰ पहचान, அடை யாளம்.
शनाख़्त, वि॰ அடையாளம் அறி கிற.
शनैः, कि॰ वि॰ धीरे மெள்ள.
शपथ, स्त्री॰ பிரதிக்ஞை ; ஆணை.
शफ़क़, स्त्री॰ அதிகாலை அல் லது அந்திப் பொழுதில் ஆகாயத்தில் காணப்படும் சிவப்பு நிறம்.
शफ़क़त, स्त्री॰ कृपा தயவு.
शफ़ा, स्त्री॰ ஆரோக்கியம்.
शफ़ाअत, स्त्री॰ விருப்பம்; சிபா ரிசு.
शफ़ाख़ाना, पु॰ ஆஸ்பத்திரி.

शक्रोक्त, वि॰ தயாளு.
शब, स्त्री॰ இரவு.
शबनम, स्त्री॰ பனி ; மிக மெல்லிய துணி.
शबाब, पु॰ யௌவனப் பருவம் ; அதிக அழகு.
शबीह, स्त्री॰ चित्र படம்.
शम, पु॰ அமைதி ; மன்னிப்பு.
शमशेर, स्त्री॰ வாள்.
शमा, स्त्री॰ விளக்கு ; மெழுகுவர்த்தி;—दान தீபம் வைக்கும் ஸ்டாண்டு.
शम्बा, पु॰ சனிக்கிழமை.
शम्भ, पु॰ சூரியன்.
शयन, पु॰ தூங்குதல்.
शयनागार, पु॰ தூங்கும் அறை.
शय्या, स्त्री॰ படுக்கை; கட்டில்.
शर, पु॰ அம்பு ; ஒரு வகைப் புல்.
शरअ, स्त्री॰ குரானில் இடப்பட்ட கட்டளை ; முகம்மதிய தர்ம சாஸ்திரம்.
शरण, स्त्री॰ சரணம் ; அடைக்கலம்.
शरत्, स्त्री॰ குளிர்காலம்.
शरत, स्त्री॰ = शर्त.
शरद्, स्त्री॰ = शरत्.
शरभ, पु॰ टिड्डी कीड़ा.
शरम, स्त्री॰ வெட்கம் ;—सार வெட்கமுள்ள ; नाम முள்ள.
शरमाना, क्रि॰ अ॰ வெட்கப்பட. क्रि॰ स॰ வெட்கமுண்டாக்க.
शरमिन्दगी, स्त्री॰ நாணம் ; வெட்கம்.
शरमिंदा, वि॰ வெட்கமடைந்த.
शरमीला, वि॰ நாணும் சுபாவமுள்ள.
शरर, पु॰ चिनगारी தீப்பொறி.
शरह, स्त्री॰ விவிதம்; விபாக்கியானம் (உரை).
शराकत, स्त्री॰ பங்கு (share).
शराफ़त, स्त्री॰ सज्जनता பெருந்தன்மை.
शराब, स्त्री॰ சாராயம் ;—खाना சாராயக் கடை ;—ख़ोरी கள் குடித்தல்.
शराबी, पु॰ குடியன்.
शराबोर, वि॰ முற்றிலும் நனைந்த.
शरार, पु॰ தீப்பொறி.
शरारत, स्त्री॰ குறும்பு.
शरासन, पु॰ வில்.
शरीअत, स्त्री॰ முகம்மதிய வேதம்.
शरीक, वि॰ கலந்த. पु॰ பங்காளி.
शरीफ़, पु॰ सज्जन கனவான்.

शरीफ़ा, पु• சீத்தாப்பழம்.

शरीर, தேகம். वि• குறும்பு செய்கிற.

शर्त, स्त्री• நிபந்தனை; ஷரா.

शर्तिया, क्रि• वि• நிச்சயமாக. वि• நிச்சயமான.

शर्म, स्त्री• =शरम.

शलगम, } पु• ஒருவித கிழங்கு.
शलजम, }

शलभ, पु• தத்துக்கிளி.

शलाका, स्त्री• கம்பி; அம்பு.

शलूका, पु• அரைக்கை ஷர்ட்டு.

शल्य, पु• ரண வைத்தியம்.

शव, पु• பிணம்.

शश, } पु• முயல்.
शशक, }

शशधर, पु• சந்திரன்.

शश-व-पंज, पु• असमंजस தயக்கம்.

शशि, पु• சந்திரன்.

शस्त्र, पु• हथियार ஆயுதம்.

शस्त्रक्रिया, स्त्री• ரண சிகிச்சை (operation).

शस्त्रागार, पु• ஆயுதசாலை.

शस्य, पु• பசும்புல்; தானியம்.

शहंशाह, पु• =शाहंशाह.

शह, पु• ராஜா. स्त्री• சதுரங்கக்கில் 'அரசு' என்னும் எச்சரிக்கை. (check-mate).

शहज़ादा, पु• =शाहज़ादा.

शहज़ोर, वि• பலமுள்ள.

शहतीर, पु• பருத்த மரக் கட்டை.

शहदूत, पु• முசுக்கட்டைச் செடி.

शहद, पु• தேன்.

शहनाई, स्त्री நாயனம்.

शहबाला, पु• மாப்பிள்ளைத் தோழன்.

शहर, पु• பட்டணம்;—पनाह நகரத்தின் மதில்.

शहरियत, स्त्री• நாகரீகம்.

शहरी वि• நகரத்து.

शहादत, स्त्री• சாக்ஷி; ருஜு.

शहीद, पु• ஏதாவது ஒரு நோக்கத்திற்காக; உயிரைக் கொடுப்பவன் (martyr).

शांत, वि• அமைதியான; கம்பீரமான.

शाइस्तगी, स्त्री• நல்லபடி நடந்து கொள்ளல்.

शाइस्ता, वि• நல்ல நடத்தையுள்ள; வணக்கமுள்ள.

शाक, पु• கறிகாய்.

शाकल, पु• ஒரு தண்டு.

शाकाहार, पु॰ மாமிசமுண்ணு தவன்.

शाकिर, वि॰ நன்றியுள்ள.

शाख, स्त्री॰ சிறு கிளை ; தண்டு.

शाखा, स्त्री॰ கிளை.

शागिर्द, पु॰ சிஷ்யன்

शातिर, पु॰ துஷ்டன் ; தூதன் ; சதுரங்கம் ஆடுபவன்.

शाद, वि॰ खुश, சந்தோஷ மான ;—मान சந்தோஷ மான.

शादाब, वि॰ செழிப்பான.

शादियाना, पु॰ மங்கள வாத்தி யம்.

शादी, स्त्री॰ விவாகம்.

शान, स्त्री॰ பகட்டு ; கௌர வம் ;—दार பகட்டான ; —शौकत பகட்டு.

शाना, पु॰ சீப்பு ; தோள்.

शाबाश, अ॰ ஸபாஷ், பேஷ் !

शाब्दिक, वि॰ வார்த்தை சம் பந்தமான.

शाम, स्त्री॰ மாலை நேரம்.

शामत, स्त्री॰ தர்ப்பாக்கியம் ; —आना, தன்பப்படுகிற ; அதிர்ஷ்டமில்லாத ;— सवार होना தன்பம் வர.

शामियाना, पु॰ பந்தல் ; கூடா ரம்.

शामिल, वि॰ கலந்துகொண்ட.

शामिलात, स्त्री॰ பாகம் பிரிச் காத சொத்துக்கள்.

शायक, पु॰ அம்பு.

शायक, वि॰ விருப்பமுள்ள ; ஆசையுள்ள.

शायद, कि॰ वि॰ ஒருக்கால்.

शायर, पु॰ கவி.

शायरा, स्त्री॰ பெண் கவி.

शायरी, स्त्री॰ செய்யுள் இயற் றுதல்.

शाया, वि॰ பிரசுரிக்கப்பட்ட ; —करना பிரசுரிக்க.

शायी, वि॰ தூங்கும்.

शारंग, पु॰ =सारंग.

शारिका, स्त्री॰ மைனா.

शारीरिक, वि॰ தேக சம்பந்த மான.

शाक, पु॰ சால விருக்ஷம் स्त्री॰ சால்வை.

शाला, स्त्री॰ இடம் ; வீடு.

शालीन, वि॰ வணக்கமுள்ள ; சாமர்த்தியமுள்ள.

शावक, पु॰ மிருகம் அல்லது பக்ஷிகளின் குட்டி.

शासक, पु॰ ஆளுபவன்.

शासन, पु॰ ஆட்சி.

शासित, वि॰ ஆளப்பட்ட ; தண்டிக்கப்பட்ட.

शास्ति, स्त्री॰ ஆட்சி ; தண்டனை.

शाहंशाह, पु॰ சக்கரவர்த்தி.

शाह, पु॰ ராஜா ; முகம்மதிய பக்கிரி.

शाहज़ादा, पु॰ ராஜகுமாரன்.

शाहनामा, पु॰ ராஜாக்களின் சரித்திரம்.

शाहाना, वि॰ அரசியல் சம்பந்தமான.

शाही, वि॰ அரசர்கள் ஸம்பந்தமான.

शिकंजा, पु॰ பிழியும் யந்திரம்.

शिकन, स्त्री॰ மடிப்பு ; சுருங்கல்.

शिकम, पु॰ வயிறு.

शिकमी कारतकार, पु॰ குடிவாரத்திற்கு உழுபவன்.

शिकरा, पु॰ ஒருவித ராஜாளி.

शिकवा, पु॰ शिकायत குறைகள் (complaint).

शिकस्त, स्त्री॰ தோல்வி.

शिकस्ता वि॰ ஒட்டை உடைசல் ; கிருக்கெழுத்து.

शिकायत, स्त्री॰ கோள் ; குறை ; நோய்.

शिकार, पु॰ வேட்டை.

शिकारी, पु॰ வேடன்.

शिक्षक, पु॰ உபாத்தியாயர்.

शिक्षण, पु॰ கல்வி ; சிக்ஷை.

शिक्षा, स्त्री॰ கல்வி ; நீதி.

शिक्षार्थी, पु॰ மாணவன்.

शिक्षालय, पु॰ பள்ளிக்கூடம்.

शिक्षित, पु॰ கல்வி பயின்ற.

शिखंड, पु॰ மயில் தோகை.

शिखि, पु॰ மயில்.

शिगाफ़, पु॰ பிளவு ; வெடிப்பு.

शिगुफ़्ता, वि॰ = शगुफ़्ता.

शिगूफ़ा, पु॰ शगूफ़ा மொட்டு.

शिताब, वि॰ சீக்கிரமான.

शिथिल, वि॰ தளர்ந்த ; கனிந்த.

शिद्दत, स्त्री॰ வேகம் ; கடுமை ; மிகுதி.

शिनाख़्त, स्त्री॰ = शनाख़्त.

शिनास, वि॰ = शनास.

शिनासाई, स्त्री॰ பரிசயம் ; அறிமுகம்.

शिरकत, स्त्री॰ பங்கு.

शिरमौर, पु॰ கிரீடம் ; முக்கியஸ்தன்.

शिरोधार्य, वि॰ சிரமேல் ஏற்றுக்கொள்ளகூடிய.

शिला, स्त्री॰ பெரிய கல்.

शिलालेख, पु॰ கல் வெட்டுப் பத்திரம்.

शिवा, स्त्री॰ பெண் நரி.

शिवाला, पु॰ சிவன் கோயில்.

शिविका, स्त्री॰ சிவிகை, பல்லக்கு ; டோலி.

शिविर, पु॰ கூடாரம்.

शिशिर, पु॰ பின் பனிக்காலம்; பனி.

शिष्ट, वि॰ நாகரிகமான : மரியாதை முறையான.

शिष्टाचार, पु॰ மரியாதை முறை ; உபசாரம்.

शिस्त, स्त्री॰ மீன் பிடிக்கும் தூண்டில் ; கட்டுப்பாடு (discipline).

शीकर, पु॰ தூற்றல்.

शीत, शीतल, } वि॰ குளிர்ந்த.

शीतला, स्त्री॰ வசூரி.

शीर, पु॰ शीर பால் ;—गर्म नकच्चूडान.

शीरा, पु॰ ஜீரா ; சர்க்கரைப் பாகு.

शीरीं-ज़बां, वि॰ இனிமையாய்ப் பேசுகிற.

शीरी, वि॰ இனிப்பான.

शीरीनी, स्त्री॰ இனிப்பு ; மிட்டாய்.

शीर्ण, वि॰ உடைந்த; இழிந்த; பலமற்ற ; பழைய.

शीर्ष, पु॰ தலை ; உச்சி.

शीर्षक, पु॰ தலையங்கம்.

शील, पु॰ நல்லொழுக்கம்.

शीलवान, वि॰ ஒழுக்கமுள்ள.

शीशम, पु॰ தேக்குப் போன்ற ஒரு வட இந்திய மரம்.

शीशमहल, पु॰ கண்ணாடி பங்களா.

शीशा, स्त्री॰ கண்ணாடி ; முகம் பார்க்கும் கண்ணாடி.

शीशी, स्त्री॰ புட்டி.

शुंठि, शुंठी, } स्त्री॰ सोंठ சுக்கு.

शुंड, पु॰ सूंड துதிக்கை.

शुक, पु॰ கிளி.

शुक्ति, स्त्री॰ சிப்பி.

शुक्र, पु॰ நன்றியறிவிப்பு ; வெள்ளிக்கிழமை ; வீரியம்.

शुक्रगुज़ार, वि॰ कृतज्ञ, நன்றியறிவுள்ள.

शुक्रिया, पु॰ धन्यवाद्, மெத்த வந்தனம் (thanks.)

शुद्ध, वि॰ வெண்மையான ; பிரகாசமான.

शुचि, वि॰ சுத்தமான.

शुजाअत, स्त्री॰ வீரத்தனம்.

शुतुर-मुर्ग़, पु॰ ஒருப்புக் கோழி.

शुद, वि॰ கழிந்து போன.

शुदनी, स्त्री॰ होनहार நடக்கப் போவது. वि॰ சம்பவிக்கக்கூடிய.

शुबहा, शुभा, पु• சந்தேகம்.

शुभचिंतक, वि• நன்மை கோரும்.

शुभ्र, वि• வெள்ளையான.

शुमार, पु• எண்ணிக்கை ; கணக்கு.

शुमाल, पु• வடக்கு.

शुरू, पु• ஆரம்பம்.

शुल्क, पु• சம்பளம் ; கட்டணம் (fee).

शुश्रूषा, स्त्री• தொண்டு.

शुष्क, वि• உலர்ந்த ; ரஸமற்ற.

शूकर, पु• பன்றி.

शून्य, पु• ஆகாயம் ; பூஜ்ஜியம். वि• காலியான ; உருவமற்ற.

शूप, पु• முறம்.

शूम, पु• கஞ்சன்.

शूल, पु• வலி ; வேல்.

शृंखल, पु• சங்கிலி ; ஒட்டியாணம் ; விலங்கு.

शृंखला, स्त्री• வரிசை ; சங்கிலி ; ஒட்டியாணம் ; —बद्ध தொடர்ச்சியான.

शृंग, पु• மலையுச்சி ; கொம்பு.

शृगाल, पु• நரி.

शेख, पु• முகம்மதின் வம்சத்தாரின் பட்டம் ; முகம்மதிய ஆசாரியர்.

शेख़-चिल्ली, पु• மனக்கோட்டை கட்டுபவன்.

शेखर, पु• தலை; கிரீடம் ; மலை உச்சி.

शेखी, स्त्री• கர்வம் ; சுய புகழ்ச்சி ;—बघारना, मारना டம்பம் அடிக்க.

शेफ़्ता, वि• பற்றுதலுள்ள.

शेर, शेरबबर, पु• சிங்கம்.

शेरवानी, स्त्री• முகம்மதியர்கள் அணியும் நீண்ட கோட்டு.

शेष, पु• பாக்கி ; முடிவு. वि• மிஞ்சிய ; முடிந்த.

शै, स्त्री• चीज़ வஸ்து.

शैतान, पु• துஷ்ட தேவதை ; துஷ்டன். वि• துஷ்டத்தனமுள்ள.

शैतानी, स्त्री• துஷ்டத்தனம்.

शैथिल्य, पु• தளர்ச்சி.

शैदा, वि• மோகிக காதல் கொண்ட.

शैदाई, पु• காதலன்.

शैल, पु• மலை.

शैली, स्त्री• முறை ; சரி (style).

शैवाल, पु• பாசி.

शैशव, पु॰ குழந்தைப் பருவம் ; சிறு பிராயம்.
शोक, पु॰ வருத்தம்.
शोक्ल, वि॰ பிடிவாதமான ; சஞ்சலமான.
शोक्ली, स्त्री॰ பிடிவாதம் ; துஷ்டத்தனம் ; சஞ்சலம்.
शोच, पु॰ துக்கம் ; கவலை.
शोचनीय, वि॰ கவலைக்கிடமான.
शोणित, वि॰ சிவந்த. पु॰ ரத்தம்.
शोध, पु॰ சோதனை.
शोधक, पु॰ சோதிப்பவன்.
शोधन, पु॰ சோதித்தல் ; தேடுதல்.
शोधना, क्रि॰ स॰ சுத்தம் செய்தல் ; சோதிக்க.
शोभना, क्रि॰ अ॰ சோபிக்க.
शोभा, स्त्री॰ அழகு ; சோபை.
शोभायमान, वि॰ அழகான.
शोभित, वि॰ அழகான ; சோபிக்கிற.
शोर, पु॰ சத்தம்.
शोरबा, पु॰ குழம்பு ; சாறு.
शोरा, पु॰ வெடியுப்பு.
शोरोशा, स्त्री॰ இரைச்சல் ; சச்சரவு.
शोका, पु॰ ஜ்வாலை.
शोशा, पु॰ அற்புதமான விஷயம் ; நுணி.
शोषक, पु॰ உறிஞ்சுகிறவன்.
शोषण, पु॰ உறிஞ்சுதல் ; உலர்த்துதல்.
शोहदा, पु॰ போக்கிரி ; சோதாப்பயல்.
शोहरत, स्त्री॰ } பெயர் ; கீர்
शोहरा, पु॰ } த்தி.
शौक़, पु॰ அதிக விருப்பம் ; பற்றுதல்.
शौकत, स्त्री॰ = शान.
शौकिया, क्रि॰ वि॰ அதிக விருப்பத்துடன். वि॰ शौकीन ஷோக்கான.
शौक़ीन, पु॰ தீவிர விருப்பமுள்ளவன் ; ஷோக் புருஷன்.
शौक़ीनी, स्त्री॰ தீவிர விருப்பம் ; ஷோக்.
शौत, स्त्री॰ = सौत.
शौहर, पु॰ கணவன்.
श्मशान, पु॰ மயானம்.
श्याम, } वि॰ கருநீலமான.
श्यामक, }
श्येन, पु॰ ராஜாளி.
श्लेष्य, वि॰ பூஜிக்கத்தக்க.
श्रम, पु॰ களைப்பு ; உழைப்பு ; —कण வியர்வை ; —जल வியர்வை ; —जीवी பாடு

பட்டு வயிறு வளர்க்கும்.

श्रमी, पु॰ உழைப்பவன்.

श्रवण, **श्रवन**, } पु॰ காது.

श्रव्य, वि॰ கேட்கத் தகுந்த.

श्रांत, वि॰ களைத்த.

श्रांति, स्त्री॰ களைப்பு ; இளைப் பாறுதல்.

श्रावण, पु॰ ஆவணி மாதம்.

श्रीखंड, पु॰ சந்தனம்.

श्रीफल, पु॰ வில்வம் ; தென்னை ; நெல்லிக்காய்.

श्रीयुक्त, **श्रीयुत**, } वि॰ ஸ்ரீமான்.

श्रेणी, स्त्री॰ படிக்கட்டு ; வரிசை : வகுப்பு.

श्रेय, वि॰ மிகவும் நல்ல. पु॰ பெருமை ; சிரேயசு.

श्रेयस्कर, वि॰ மங்களகரமான.

श्रोता, पु॰ கேட்பவன்.

श्लाघनीय, वि॰ சிலாகிக்கத் தக்க, புகழத்தக்க.

श्लाघा, स्त्री॰ ஸ்துதி ; பொய் ஸ்துதி.

श्लाघ्य, वि॰ சிலாக்கியமான, புகழத்தக்க ; மிகச் சிறந்த.

श्लोक, वि॰ உத்தமமான.

श्लेष्मा, पु॰ கபம்.

श्वपच, पु॰ சண்டாளன்.

श्वशुर, पु॰ **ससुर** மாமனார்.

श्वान, पु॰ நாய்.

श्वास, पु॰ மூச்சு.

श्वासा, स्त्री॰ பிராணன்.

श्वेत, वि॰ வெண்மையான ; பிரகாசமான.

ष

षट्, वि॰ ஆறு.

षट्पद, पु॰ குளவி வண்டு.

षड्यंत्र, पु॰ சதியாலோசனை.

षोडश, वि॰ பதினாறவது ; பதினாறு.

स

संकर, पु॰ கலப்பு.

संकल, स्त्री॰ சங்கிலி.

संकलन, पु॰ திரட்டுதல்.

संकलित, वि॰ திரட்டிய ; தேர்ந்தெடுத்த.

संकल्प, पु॰ நிச்சயம் ; சங்கல் பம்.

संकीर्ण, वि॰ குறுகிய ; அற்ப மான.

संकुचित, वि॰ சங்கோசப் பட்ட ; சுருங்கிய ; குறு கிய.

संकुल, वि॰ நிரம்பிய.

संकेत, पु॰ ஜாடை.

संक्रामक-वि॰ ஒட்டுவாரொட்டி (நோய்).

संक्षिप्त, वि॰ சுருக்கமான.

संक्षेप, पु॰ சுருக்கம்.

संक्षेपतः, क्रि॰ वि॰ சுருக்கமாய்.

संखिया, पु॰ பாஷாணம்(arsenic).

संख्या, स्त्री॰ எண்ணிக்கை.

संग, पु॰ சேர்க்கை; சந்திப்பு; கல். क्रि॰ वि॰ கூட.

संगठन, पु॰ திரட்டிப் பலப்படுத்துதல் (organisation).

संगठित, वि॰ திரட்டிப் பலப்படுத்திய.

संगत, स्त्री॰ ஸஹவாசம்.

संग-तराश, पु॰ கல் தச்சன்.

संगति, स्त्री॰ ஸஹவாசம்; சேர்க்கை.

संगदिल, वि॰ கல் நெஞ்சுள்ள.

संगम, पु॰ நதிகளின் சங்கமம்.

संग-मर्मर, पु॰ சலவைக்கல்.

संग-मूसा, पु॰ கருப்புச். சலவைக்கல்.

संगती, संगी } पु॰ தோழன்.

संगीन, पु॰ துப்பாக்கியின் சனியன் (bayonet). वि॰ கல்லால் செய்த; உறுதியான; நிலைமை முற்றிய.

संगृहीत, वि॰ திரட்டப்பட்ட.

संग्रह, पु॰ சேர்த்தல்.

संग्राम, पु॰ யுத்தம்.

संघटन, पु॰ சேர்க்கை; அமைப்பு.

संघर्ष, संघर्षण } पु॰ உரைதல்; போட்டி.

संघात, पु॰ கூட்டம்; காயம்; கொலை.

संघाती, पु॰ தோழன்.

संघारना, क्रि॰ स॰ அழிக்க; கொல்ல.

संचय, पु॰ சேர்க்கை;—करना சேர்க்க.

संचालक, पु॰ நடத்துபவன்; மானேஜர்.

संचालन, पु॰ நடத்துதல்.

संचित, वि॰ சேமித்த.

संजाफ़, स्त्री॰ கரை; துணியின் ஓரத்திலிருக்கும் ஜால்ரா.

संजीदा, वि॰ கம்பீரமான; அறிவுள்ள; தகுதியுள்ள.

संजीवन, वि॰ உயிரளிக்கும்.

संजीवनी, स्त्री॰ உயிரளிக்கும் மருந்து.

संजुक्त, वि॰ =संयुक्त.

संजोग, पु॰ =संयोग.

संज्ञा, स्त्री॰ விவேகம்; புத்தி; பெயர்ச்சொல்.

संज्ञाहीन, वि॰ பிரஞ்ஞையற்ற.

संदसा, पु॰ இடுக்கி, சிம்டா.
संडा, वि॰ பருத்த.
संडास, पु॰ கக்கூஸ்.
संतत, अ॰ எப்பொழுதும் ; விடாமல்.
संतति, स्त्री॰ மக்கள்.
संतप्त, वि॰ சூடான ; துக்கப் பட்ட.
संतरा, पु॰ கமலாப் பழம்.
संतरी, पु॰ காவல் சிப்பாய் (sentry).
संतान, स्त्री॰ மக்கள்.
संताप, पु॰ உஷ்ணம் ; துக்கம்.
संतापी, पु॰ துக்கம் உண்டாக்குபவன்.
संतुष्ट, वि॰ திருப்தியான.
संतोष, पु॰ பொறுமை ; திருப்தி; சந்தோஷம்; சுகம்.
संतोषी, पु॰ திருப்தியுள்ளவன்.
संदर्भ, पु॰ சந்தர்ப்பம்.
संदल, पु॰ சந்தனம்.
संदिग्ध, वि॰ சந்தேகமுள்ள.
संदूक, पु॰ பெட்டி ;—चा, ची சிறு பெட்டி.
संदेश, संदेसा, } पु॰ செய்தி.
संधान, पु॰ குறி வைத்தல் ; தேடுதல்.
संधि, स्त्री॰ சந்திப்பு ; உடன் படிக்கை.
संध्या, स्त्री॰ மாலை நேரம்.
संपत्ति, संपद्, संपदा, } स्त्री॰ ஐசுவரியம்.
संपन्न, वि॰ நிறைந்த ; செல்வ முள்ள.
संपर्क, पु॰ சம்பந்தம் ; பற்றுதல் ; கலப்பு.
संपा, स्त्री॰ பின்னல்.
संपादक, पु॰ பத்திரிகாசிரியர் (editor)
संपादकीय, वि॰ பத்திரிகாசிரியர் சம்பந்தமான (editorial).
संपादन, पु॰ புஸ்தகமோ பத்திரிகையோ சீர்படுத்தி இயற்றுதல் (editing); சம்பாதித்தல் ; வேலையை முடித்தல்.
संपुट- पु॰ சம்படம்.
संपूर्णतः संपूर्णतया, } क्रि॰ वि॰ முழுதும்.
सँपेरा, पु॰ பாம்பாட்டி.
सँपोला, पु॰ பாம்புக்குட்டி.
संप्रति, क्रि॰ वि॰ अभी இப்பொழுதே.
संबंधी, वि॰ சம்பந்தமுள்ள. पु॰ உறவினர் ; சம்மந்தி.
संवत्, पु॰ = संवत्.

संबद्ध, वि॰ இணைக்கப்பட்ட.

संबल, पु॰ வழிச்சாப்பாடு ; வழிச் செலவு.

संबोधन, पु॰ எழுப்புதல் ; அழைத்தல் ; எச்சரித்தல்.

संबोधना, क्रि॰ स॰ புத்தி புகட்ட.

संभलना, क्रि॰ अ॰ ஜாக்கிரதையாயிருக்க ; சமாளிக்க ; ஸ்வஸ்தமாக.

संभव, पु॰ நிகழக் கூடியது ; தற்செயல் : உற்பத்தி.

संभवतः, अ॰ பெரும்பாலும் (possibly).

संभार, पु॰ ஆயத்தம் ; வளர்த்தல் ; செல்வம்.

संभारना, **संभालना**, क्रि॰ स॰ சமாளிக்க.

संभावना, स्त्री॰ சம்பவிக்கக் கூடிய நிலைமை ; கற்பனை.

संभावित, वि॰ கற்பனை செய்யப்பட்ட ; நிகழக்கூடிய.

संभूत, वि॰ சேர்ந்து உற்பத்தியான ; பிறந்த.

संभ्रांत, वि॰ கலக்க மடைந்த; கௌரவிக்கப்பட்ட.

संयत, वि॰ கட்டப்பட்ட ; மூடப்பட்ட ; புலன்களை அடக்கிய.

संयम, पु॰ தடை ; புலனடக்கம் ; தீங்கிலிருந்து விலகியிருத்தல்.

संयमी, वि॰ ஒழுக்கத்தில் கட்டுப்பாடுள்ளவன்.

संयुक्त, **संयुत**, वि॰ சேர்ந்த ; பிணைக்கப்பட்ட.

संयोग, पु॰ தற்செயல்; சந்திப்பு.

संयोजक, पु॰ ஒன்று சேர்ப்பவன்; கூட்டுபவன்.

संरक्षक, पु॰காப்பாற்றுபவன்.

संरक्षण, पु॰ காப்பாற்றுதல்.

संरक्षित, वि॰ காப்பாற்றப்பட்ட.

संलग्न, वि॰ ஒட்டிய : கூடுபட்ட.

संलाप, पु॰ சல்லாபம், சம்பாஷணை.

संवत्, पु॰ வருஷம் ; சகாப்தம்; விக்ரமாதித்ய சகாப்தம்.

संवरण, पु॰ விலக்குதல் ; மூடுதல் ; மறைத்தல் ; தேர்ந்தெடுத்தல்.

संवरना, क्रि॰ अ॰ அலங்கரித்துக்கொள்ள.

संवर्द्धक, पु॰ விருத்தி செய்பவன்.

संवर्द्धन पु॰ விருத்தியாதல்; விருத்தியாக்குதல்.

संवाद, पु॰ சம்பாஷணை; சமாசாரம்;—दाता பத்திரிகை நிருபர்.

सँवारना, क्रि॰ स॰ ஒழுங்கு படுத்த; அலங்கரிக்க.

संवेद, पु॰ அநுபவம்; வேதனை.

संवेदन, पु॰ அநுபவித்தல்; தெரிவித்தல்.

संशय, पु॰ சந்தேகம்; பயம்.

संशयात्मक, वि॰ சந்தேகத்திற் கிடமான.

संशोधक, पु॰ சீர்திருத்துபவன்

संशोधन, पु॰ சீர்திருத்துதல்.

संशोधित, वि॰ சீர்திருத்திய.

संश्लिष्ट, वि॰ சேர்க்கப்பட்ட; அணைத்துக் கொள்ளப்பட்ட.

संसर्ग, पु॰ ஸஹவாசம்.

संसार, पु॰ உலகம்.

संसारी, वि॰ உலக சம்பந்தமான; லௌகிகமான.

संसृति, स्त्री॰ பல ஜன்மங்கள் எடுத்தல் என்னும் கொள்கை.

संस्करण, पु॰ பதிப்பு; சீராக்குதல்.

संस्कार, पु॰ சீராக்குதல்; நல்ல சேர்க்கையின் பலன்.

संस्कृति, स्त्री॰ நாகரீகம்; சீர்திருத்தம்.

संस्था, स्त्री॰ கழகம், ஸ்தாபனம்.

संस्थान, पु॰ இருப்பிடம். பொது இடம்.

संस्थापक, पु॰ கிளை நிறுத்துபவன், ஸ்தாபிப்பவன்.

संस्थापन, पु॰ ஸ்தாபித்தல்.

सस्मरण, पु॰ நல்ல ஞாபகம்.

संहार, पु॰ அழிவு; முடிவு.

संहारक, पु॰ அழிப்பவன்.

सकद, पु॰ அதிர்ஷ்டம்.

सकड, वि॰ கடினமான; கசப்பான (சொல்).

सकादत, स्त्री॰ நன்மை;—मंद கீழ்ப்படிதலுள்ள.

सई, स्त्री॰ விருத்தி; முயற்சி; உழைப்பு.

सईद, वि॰ பாக்கியசாலியான.

सकट, पु॰ வண்டி.

सकत, स्त्री॰ பலம்; சக்தி.

सकता, पु॰ மூர்ச்சை.

सकपकाना, क्रि॰ अ॰ கியப்படைய; தயங்க.

सकल, वि॰ சகலமான.

सकाना, क्रि॰ अ॰ சந்தேகப் பட ; பயத்தால் பின் வாங்க.

सकारना, क्रि॰ अ॰ ஒப்புக் கொள்ள.

सकारे, क्रि॰ वि॰ காலையில்.

सकालत, स्त्री॰ சமை ; கனம்.

सकीम, वि॰ நோயுள்ள ; தோஷமுள்ள.

सकील, वि॰ கனமான ; அஜீர்ணப்படுத்துகிற.

सकुचना, क्रि॰ अ॰ வெட்கப் பட.

सकुचाना, क्रि॰ अ॰ சங்கோசப் பட.

सकून, पु॰ தங்குதல் ; மன அமைதி.

सकूनत, स्त्री॰ இருப்பிடம்.

सकेलना, क्रि॰ स॰ ஒன்று சேர்க்க.

सक्का, पु॰ தண்ணீர் கொண்டு வரும் வேலையாள்.

सक्करी, स्त्री॰ பத்தி (சமையல்).

सक्खा, पु॰ தோழன்.

सक्रावत, स्त्री॰ கொடை சுபாவம்.

सक्ती, वि॰ தாராள குணமுள்ள.

सखुन, पु॰ பேசும் மொழி ; பழமொழி ; கவிதை.

सखुन-तकिया, पु॰ तकिया कलाम வழக்கச் சொல் mannerism).

सखुन-फ़हम, वि॰ சொல்லின் மர்மத்தை அறியும்.

सख़्त, वि॰ கடுமையான.

सख़्तदिल, वि॰ கடுங் நெஞ்சுள்ள.

सख़्ती, स्त्री॰ கொடூரம் ; அதட்டுதல் ; கஷ்டம்.

सगबगाना, क्रि॰ अ॰ கனைய ; சந்தேகப்பட.

सगा, वि॰ ஒரே தாய் வயிற்றில் பிறந்த.

सगाई, स्त्री॰ உறவு ; நிச்சிதார்த்தம்.

सग़ीर, वि॰ சிறிய.

सघन, वि॰ அடர்ந்த.

सच, वि॰ உண்மையான.

सचमुच, क्रि॰ वि॰ உண்மையாய்.

सचराचर, पु॰ ஸ்தாவர ஜங்கம வஸ்துக்கள்.

सचाई, स्त्री॰ உண்மை.

सचान, पु॰ ராஜாளி.

सचित, वि॰ கவலையுள்ள.

सचिव, पु॰ மந்திரி.

सचेत, वि॰ ஜாக்கிரதையான ; உயிருள்ள.

सचेतन, पु॰ ஜாக்கிரதை.

सचेष्ट, वि॰ முயற்சிக்கிற.

सचा, वि॰ உண்மையான.

सचाई, स्त्री॰ உண்மை.

सज, स्त्री॰ அழகு.

सजग, वि॰ விழித்துக்கொண்டிருக்கிற.

सज-धज, स्त्री॰ சிங்காரம் ; பகட்டு.

सजन, पु॰ கணவன் ; காதலன்.

सजना, क्रि॰ स॰ அலங்கரிக்க.
क्रि॰ अ॰ அலங்கரித்துக் கொள்ள.

सजल, वि॰ ஜலம் நிறைந்த ; கண்ணீர் நிரம்பிய.

सज़ा, स्त्री॰ தண்டனை.

सजातीय, वि॰ ஒரு ஜாதியைச் சேர்ந்த.

सजाना, क्रि॰ स॰ சீராய் வைக்க ; அலங்கரிக்க.

सज़ायाफ़्ता, **सज़ायाब**, } पु॰ தண்டனை அனுபவித்த.

सजाव, पु॰ ஆடைத் தயிர்.

सजावट, स्त्री॰ அலங்காரம்.

सज़ावार, वि॰ தகுதியுள்ள ; பலன் தருகிற.

सजीला, वि॰ பகட்டுள்ள ; அழகுள்ள.

सजीव, वि॰ உயிருள்ள.

सज्जन, वि॰ கனவான்.

सज्जानव, स्त्री॰ அலங்காரம் ; படுக்கை.

सज्जित, वि॰ அலங்கரித்த ; தேவையான சாமான்களோடு கூடிய.

सज्जी, स्त्री॰ சோடாக்காரம். (washing-soda.)

सटक, स्त्री॰ ஹுக்காவின் குழல்.

सटकना, क्रि॰ अ॰ மெள்ளத் தப்பித்து மறைந்து போக ; 'கம்பிநீட்ட.'

सटना, क्रि॰ अ॰ ஒட்டிக் கொள்ள.

सटपटाना, क्रि॰ अ॰ = सिटपिटाना.

सटरपटर, वि॰ அற்பமான ; சாதாரணமான.

सटाना, क्रि॰ स॰ ஒட்ட.

सटीक, वि॰ வியாக்கியானத்திடன் கூடிய (புத்தகம்).
क्रि॰ वि॰ சரியாக.

सट्टा, पु॰ ஒப்பந்தம் (contract) ;—सट्टा रहसिय ஒப்பந்தம் ; சதியாலோசனை.

सट्टी, स्त्री॰ மண்டி.

सड, पु॰ = शड.

सठियाना, क्रि० अ० அறுபது வயதாக ; இழண்டுபோக; புத்தி மந்தப்பட.

सड़क, स्त्री० சாலை.

सड़ना, क्रि० अ० அழுகிப் போக;

सड़ाना, क्रि० स० அழுக வைக்க.

सत, पु० शत நூறு.

सतत, अ० सदा, எப்பொழுதும்.

सतर, स्त्री० கோடு ; வரிசை. वि० கோணலான ; கோபமுள்ள.

सतराना, क्रि० अ० கோபப்பட ; சிடுசிடுக்க.

सतर्क, वि० எச்சரிக்கையான ; தர்க்கத்துடன் கூடிய.

सतसई, स्त्री० எழுநூறு.

सतह, स्त्री० மேல் பாகம் (surface).

सताना, क्रि० स० தொந்திரவு செய்ய, ஸதாயிக்க.

सती, स्त्री० பதிவிரதை ; உடன் கட்டை ஏறுபவள்.

सद्दल, पु० தூண்.

सत्कार, पु० மரியாதை ; உபசாரம்.

सत्त, पु० சத்து ; சாரம் ; தத்துவம்.

सत्ता, स्त्री० அதிகாரம் ; பக்தி ; இருப்பது (existence).

सत्ताधारी, पु० அதிகாரி.

सत्त्व, पु० சத்துமா.

सत्पथ, पु० நல்வழி ; நன்னடத்தை.

सत्पात्र, पु० தானம் பெறத் தகுந்தவன்.

सत्य, वि० உண்மையான ; அசலான. पु० உண்மை.

सत्यतः, क्रि० वि० உண்மையாய்.

सत्यवादी, वि० உண்மை பேசுகிற.

सत्यसंध, वि० வார்த்தை தவறுத.

सत्याग्रह, पु० உண்மையைக் கடைப்பிடித்தல், ஸத்யாக்ரகம்.

सत्यानास, पु० ஸர்வ நாசம்.

सत्यानासी, वि० ஸர்வ நாசம் செய்யும்.

सत्र, पु० சத்திரம் ; வீடு.

सत्व, पु० சாறு ; அதிகாரம் (right).

सद, स्त्री० மறைவு ; சுவர் ; சுபாவம் ; பழக்கம்.

सदक़ा, पु० தானம் ; பலி.

सदन, पु० இருப்பிடம் ; வீடு.

सदमा, पु० மனப்புண்.

सदय, वि० தயையுள்ள,

सदर, वि॰ முக்கியமான. पु॰ முக்கிய உத்தியோகஸ் தன் இருக்குமிடம் (Headquarters).

सदर-आला, पु॰ ஸப்ஜட்ஜ்.

सदर-मुक़ाम, पु॰ ஆபீஸின் முக்கிய பட்டணம் (Head-quarters).

सदर-सदूर, पु॰ முக்கிய நியாயாதிபதி.

सदरी, स्त्री॰ கையில்லாத ஜாக்கெட்.

सदस्य, पु॰ அங்கத்தினர்.

सदहा, वि॰ நூற்றுக்கணக்கான.

सदा, अ॰ எப்பொழுதும். स्त्री॰ சத்தம்; எதிரொலி; கூப்பிடுதல்.

सदाक़त, स्त्री॰ ஸத்தியம்; உண்மை; சாக்ஷி.

सदाचरण, सदाचार, पु॰ நன்னடத்தை.

सदारत, स्त्री॰ தலைமை, அக்கிராஸனம்.

सदावर्त, पु॰ खैरात ஏழைகளுக்கு தினம் உணவளித்தல்.

सदा-बहार, वि॰ வருஷம் முழுதும் பசுமையாயிருக்கிற (ever-green).

सदी, स्त्री॰ நூற்றாண்டு.

सदृश, वि॰ समान போன்ற.

सदैव, अ॰ எப்பொழுதும்.

सद्म, पु॰ வீடு.

सद्य, सद्यः, अ॰ இப்பொழுதே, உடனே.

सधना, क्रि॰ अ॰ காரியம் கைகூட; தேர்ச்சி பெற.

सधवा, स्त्री॰ ஸுமங்கலி.

सन, पु॰ வருஷம்; சகாப்தம்.

सन, पु॰ சணல்.

सनअत, स्त्री॰ சிற்ப வேலை.

सनई, स्त्री॰ ஒருவிதச் செடி.

सनक, स्त्री॰ ஒரு குறிப்பிட்ட காரியத்தில் பிடிவாதம், பைத்தியம்.

सनकना, क्रि॰ अ॰ பைத்தியம் பிடிக்க.

सनद, स्त्री॰ பட்டம்; அத்தாட்சிப் பத்திரம் (certificate).

सनद-याफ़्ता, वि॰ பட்டம் பெற்ற.

सनना, क्रि॰ अ॰ நனைந்து போக.

सनम, पु॰ அன்பன்; விக்கிரகம்.

सनमुख, सम्मुख, எதிரே.

सनसनी, स्त्री॰ கொரக்கனி; பயம்; தீவிர உணர்ச்சி.

सनहकी, स्त्री० எனமல் பாத்திரம்.
सनाअत, स्त्री० = सनअत.
सनाय, स्त्री० சூரத்தாவாரை.
सनाह, पु० கவசம்.
सनेह, पु० = स्नेह.
सनेही, वि० சிநேகமுள்ள.
सन्दूक़चा, वि० சிறு பெட்டி.
सन्न, वि० உணர்ச்சியற்ற ; பிரமித்த.
सन्नद्ध, वि० தயாரான ; கட்டப்பட்ட ; சூடுபட்ட.
सन्नाटा, पु० தனிமை ; சத்தமின்மை.
सन्नाटे में आना, क्रि० अ० பிரமித்துப்போக ; நாக்கு எழாமல் போக.
सन्निकट, अ० சமீபத்தில்.
सन्निधान, पु० சமீபம் ; ஸ்தாபித்தல்.
सन्निधि, स्त्री० சமீபம் ; சன்னிதி.
सन्निविष्ट, वि० சேர்ந்து உட்கார்ந்த ; அடங்கிய.
सन्निवेश, पु० சேர்ந்து உட்காருதல் ; புகுதல்.
सन्निहित, वि० கூடவைக்கப்பட்ட.
सपक्ष, वि० தன் கக்ஷியைச் சேர்ந்த ; சிறகுள்ள.
सपत्नि, स्त्री० = सौत.
सपत्नीक, क्रि० वि० மனைவியுடன்.
सपना, पु० கனவு.
सपरना, क्रि० अ० வேலை முடிய.
सपाट, वि० ஸமதளமான.
सपाटा, पु० செல்லும் வேகம் ; பாய்தல்.
सपुर्द, स्त्री० ஒப்புவித்தல் ;— करना, ஒப்புவிக்க.
सपूत, पु० நல்ல புத்திரன்.
सपेद, वि० सफ़ेद வெண்மையான.
सपोला, पु० பாம்புக் குட்டி.
सप्ताह, पु० வாரம்.
सफ़र, पु० யாத்திரை.
सफ़री, वि० பிரயாணத்தில் உபயோகப்படுகிற. पु० வழிச் செலவு.
सफल, वि० வெற்றியடைந்த.
सफलता, स्त्री० வெற்றி.
सफलीभूत, वि० வெற்றிபெற்ற; நிறைவேறிய.
सफ़हा, पु० புஸ்தகத்தின் பக்கம் ; மேற்பரப்பு (surface).
सफ़ा, वि० சுத்தமான ; வழவழப்பான.
सफ़ाई, स्त्री० சுத்தம் ; சுத்தம் செய்தல்.

सफ़ाचट, वि॰ *சுத்தமான ; வழ வழப்பான.*

सफ़ाया, पु॰ *மீதியின்மை ; முடித்துவிடுதல்.*

सफ़ी, वि॰ पवित्र *சுத்தமான.*

सफ़ीना, पु॰ *கோர்ட்டு ஸம்மன்.*

सफ़ीर, पु॰ *ராஜதூதன். स्त्री॰ பறவைகளின் கூச்சல்.*

स.फ़ूफ़, पु॰ *சூர்ணம் ; பொடி.*

सफ़ेद, वि॰ *வெள்ளையான ; —पोश வெள்ளை ஆடை உடுப்பவன்.*

सफ़ेदी, स्त्री॰ *வெண்மை ;— पुतवाना, வெள்ளையடிக்க.*

सफ़्फ़ाक, वि॰ *தயையற்ற.*

सब, वि॰ *எல்லா ; பூரா.*

सबक़, पु॰ पाठ *பாடம்.*

सबब, पु॰ *காரணம்.*

सबर, पु॰ = सब्र.

सबल, वि॰ *பலமுள்ள ; சேனையுள்ள.*

सबा, स्त्री॰ *காலை நேரத்துக் குளிர்ந்த காற்று.*

सबील, स्त्री॰ *சாலை ; உபாயம் ; தண்ணீர்ப் பந்தல்.*

सबूत, पु॰ *ருஜு.*

सब्ज़, वि॰ *பசுமையான ;— बाग दिखलाना ஆசை காட்ட.*

सब्ज़ा, पु॰ *பசுமை.*

सब्ज़ी, स्त्री॰ *கீரை ; காய்கறி ; பங்கி.*

सब्र, पु॰ *பொறுமை.*

सभा, स्त्री॰ *ஸபை ; பொதுக் கூட்டம்.*

सभागा, वि॰ *அதிர்ஷ்டசாலி.*

सभासद, पु॰ *அங்கத்தினர்.*

सभ्य, वि॰ *நாகரீகமான. पु॰ அங்கத்தினர்.*

सभ्यता, स्त्री॰ *நாகரீகம்.*

समंत, पु॰ *எல்லை.*

समंद, पु॰ *குதிரை.*

सम, वि॰ *ஸமானமான. போன்ற.*

समकालीन, वि॰ *ஒரே காலத்தைச் சேர்ந்த.*

समकोण, वि॰ *ஸமகோண முள்ள.*

समक्ष, क्रि॰ वि॰ सामने *முன் நிலையில்.*

समग्र, वि॰ *பூரா.*

समझ, स्त्री॰ *அறிவு ;—दार அறிவுள்ள.*

समझना, क्रि॰ स॰ *புரிந்து கொள்ள.*

समझाना, क्रि॰ स॰ *விளங்கக் கூற ; தேற்ற.*

समझौता, पु॰ *ஒப்பந்தம்.*

समतल, वि॰ *ஒரே மட்டமான.*

समता, स्त्री॰ बराबरी ஸமத்துவம்.

समदृग्, पु॰ காணிக்கை.

समदर्शी, पु॰ எல்லோரையும் ஸமமாய்ப் பாவிப்பவன்.

समधियाना, पु॰ ஸம்மந்தி வீடு.

समधी, पु॰ ஸம்மந்தி.

समन, पु॰ விலை; கோர்ட்டு ஸம்மன்.

समन्दर, पु॰ = समुन्दर.

समन्वय, पु॰ ஸந்திப்பு.

समन्वित, वि॰ சம்பந்தப் பட்ட.

समर, पु॰ யுத்தம்.

समरथ, वि॰ = समर्थ.

समरभूमि, स्त्री॰ / **समरांगण**, पु॰ } யுத்தகளம்.

समर्थ, वि॰ சாமர்த்திய முள்ள.

समर्थक, पु॰ ஆமோதிப்பவர்.

समर्थन, पु॰ ஆமோதித்தல்.

समर्पक, वि॰ அர்ப்பணம் செய்யும்.

समर्पण, पु॰ காணிக்கை செலுத்துதல்.

समर्पित, वि॰ அர்ப்பணம் செய்த.

समर्पित, वि॰ ஒன்றுசேர்க்கப் பட்ட.

समष्टि, स्त्री॰ ஒன்று கூடியது (federation).

समस्त, वि॰ எல்லா; பூரா.

समस्या, स्त्री॰ பிரச்னை;—पूर्ति செய்யுளின் ஒரு அடிக்குத் தகுந்தபடி இரண்டாவது அடி எழுதிப் பூர்த்தி செய்தல்,

समा, पु॰ ஆகாயம்.

समाअत, स्त्री॰ குறைகளை கவனித்தல்.

समागत, वि॰ வந்திருக்கும்.

समागम, पु॰ சந்தித்தல்.

समाज, पु॰ ஸமூகம்; ஸபை.

समाजत, स्त्री॰ வெட்கம்; வேண்டுகோள்; முகஸ்துதி.

समादर, पु॰ மரியாதை.

समाना, क्रि॰ स॰ பிரவேசிக்க; கொள்ள.

समापक, पु॰ நிறைவேற்றுபவன்.

समापित, वि॰ முடிக்கப்பட்ட.

समाप्त, वि॰ முடிவடைந்த.

समाप्ति, स्त्री॰ முடிவடைதல்.

समारंभ, पु॰ சிராய்த் தொடங்குதல்.

समारोह, पु॰ கொண்டாட்டம்.

समालोचक, पु॰ விமரிசனம் செய்பவர்.

समालोचना, स्त्री॰ விமரிசனம்.

समावर्त्तन, पु॰ திரும்பி வருதல்.

समाविष्ट, वि॰ பிரவேசித்த.

समावेश, पु॰ உட்புகுதல்.

समिति, स्त्री॰ கமிட்டி.

समीकरण, पु॰ ஸமமாக்குதல்.

समीक्षा, स्त्री॰ நன்றாய்ப் பார்த்தல்; விமரிசனம்; முயற்சி.

समीचीन, वि॰ சரியான; உண்மையான.

समीपवर्त्ती, वि॰ பக்கத்து.

समीर, समीरण, पु॰ காற்று.

समुद्र, पु॰ ஸமுத்திரம்.

समुचित, वि॰ உசிதமான, வேண்டிய.

समुत्थान, पु॰ முன்னேற்றம், எழுந்திருத்தல்; உற்பத்தி; ஆரம்பம்.

समुदाय, पु॰ சேர்க்கை; கூட்டம்.

समुचति, स्त्री॰ வேண்டிய அளவு விருத்தி.

समुल्लास पु॰ ஸந்தோஷம்; அத்தியாயம்.

समुहाना, क्रि॰ स॰ எதிரே வர.

समूम, स्त्री॰ உஷ்ணக் காற்று.

समूल, क्रि॰ वि॰ வேருடன்.

समूह, पु॰ குவியல்; கூட்டம்.

समृद्ध, वि॰ ஐசுவரியம் நிறைந்த.

समृद्धि, स्त्री॰ ஐசுவரியம்.

समेटना, क्रि॰ स॰ ஒன்று சேர்க்க.

समेत, अ॰ सहित கூட.

सम्त, पु॰ திசை; பக்கம்.

सम्मत, वि॰ ஸம்மதித்த.

सम्मति, स्त्री॰ அபிப்பிராயம்.

सम्मान, पु॰ மரியாதை; கௌரவம்.

सम्मानित, वि॰ கௌரவமுள்ள, கௌரவிக்கப்பட்ட.

सम्मिलन, पु॰ சந்திப்பு.

सम्मिलित, वि॰ கலந்த.

सम्मुख, अ॰ सामने எதிரே.

सम्मेलन, पु॰ சந்திப்பு; ஸபை; மகாநாடு.

सम्मोहन, पु॰ மோகிக்கச் செய்தல்.

सम्राज्ञी, स्त्री॰ சக்கரவர்த்தினி.

सम्राट, पु॰ சக்கரவர்த்தி.

सयाना, वि॰ வயதிற்கு வந்த; புத்திசாலியான; துஷ்டனான.

सर, पु॰ குளம்; அம்பு; தலை. वि॰ ஜயிக்கப்பட்ட.

सरंजाम, पु॰ ஸாமான்கள் ; ஏற்பாடு ; முடிவு.

सरकना, क्रि॰ अ॰ நகர.

सरकश, वि॰ கிளர்ச்சி செய்கிற ; சொன்ன பேச்சுக் கேளாத.

सरखुश, वि॰ எல்லாவிதத்திலும் சுகமான.

सरग, पु॰ स्वर्ग ஸொர்க்கம்.

सरग़ना, पु॰ தலைவன் ; முன்னணியிலிருப்பவன்.

सर-गरदां, वि॰ கலக்கமடைந்த ; பிரமித்த ; அர்ப்பணம் செய்யப்பட்ட.

सर-गर्म, वि॰ ஆவேசமுள்ள ; தயாரான.

सर-गश्ता, वि॰ வியாகுலமடைந்த.

सर-गुज़श्त, स्त्री॰ அனுபவித்த விஷயம்; (experiences); ஜீவிய சரித்திரம்.

सरज़मीन, स्त्री॰ தேசம் ; பூமி.

सरजा, पु॰ தலைவன் ; சிங்கம்.

सर-ज़ोर, वि॰ பலமுள்ள ; துஷ்ட ; சொன்ன வார்த்தை கேளாத.

सरताज, पु॰ உயர்ந்த வஸ்து.

सर-ता-पा, क्रि॰ वि॰ தலைமுதல் கால் வரை ; அடி முதல் நுனி வரை.

सरद, वि॰ = सर्द.

सरदार, पु॰ தலைவன்.

सरदारी, स्त्री॰ தலைமை.

सरनाम, वि॰ பிரசித்திபெற்ற.

सरनामा, पु॰ மேல் விலாசம்; கடிதத்தின் ஆரம்பத்திலிருக்கும் மரியாதை மொழி.

सरपंच, पु॰ பஞ்சாயத்துத் தலைவன்.

सरपट, क्रि॰ वि॰ நாலுகால் பாய்ச்சலாய்.

सरपत, पु॰ ஒருவித தர்ப்பை.

सर-परस्त, पु॰ ரக்ஷகன்.

सरपेच, पु॰ தலைப்பாகையில் அணியும் ஒரு ஆபரணம்.

सरपोश, पु॰ மூடி ; சாப்பாட்டுத் தட்டை மூடும் துணி.

सर-फ़राज़, वि॰ கீர்த்தியுள்ள.

सर-बराह, **सर-बराहकार**, } पु॰ மானேஜர் ; காரியஸ்தன்.

सर-ब-सर, क्रि॰ वि॰ ஒரு கோடியிலிருந்து ; முற்றிலும்.

सर-बस्ता, वि॰ மறைந்த.

सर-मस्त, वि॰ மதம் பிடித்த.

सरल, वि॰ ஸுலபமான ; கபடமற்ற.

सरवत, स्त्री॰ ஐசுவரியம் (prosperity).

सरवर, पु॰ = सरोवर.

सरस, वि॰ ரஸமுள்ள ; அழகான ; சிறந்த.

सरसना, क्रि॰ अ॰ பசுமையாய் இருக்க ; சிறந்திருக்க ; பாவம் நிறைந்திருக்க.

सरसब्ज, वि॰ பசுமையான ; செழுமையான ; ஸந்தோஷமான.

सरमरी, क्रि॰ वि॰ சீக்கிரம் ; மொத்தத்தில். वि॰ வேகமான.

सरसार, वि॰ முழுகிய ; நடுபட்ட.

सरसिज, पु॰ தாமரை.

सरसी, स्त्री॰ சிறுகுளம் ; குட்டை.

सरसों, स्त्री॰ மஞ்சளான கடுகு.

सरह, पु॰ அந்திப்பூச்சி.

सरहज, स्त्री॰ மைத்துனன் மனைவி.

सरहद्, स्त्री॰ எல்லை.

सरहदी, वि॰ எல்லையின்.

सराप, पु॰ சாபம்.

सरापा, क्रि॰ वि॰ = सर-ता-पा

सराफ़, पु॰ நகை வியாபாரி, தட்டு வியாபாரி ; ஸராப்பு வியாபாரி.

सराफ़ा, पु॰ நகைக் கடை ; காசுக் கடை.

सराफ़ी, स्त्री॰ நகை அல்லது ஸராப்பு வியாபாரம்.

सरावोर, वि॰ முழுதும் நனைந்த.

सराय, स्त्री॰ சாவடி ; சத்திரம்.

सरासर, क्रि॰ वि॰ முற்றிலும்.

सरासरी, स्त्री॰ சீக்கிரம் ; கண் மதிப்பு.

सराहना, क्रि॰ स॰ புகழ.

सराहनीय, वि॰ புகழத்தக்க.

सरिता, स्त्री॰ பிரவாகம் ; நதி.

सरियाना, क्रि॰ स॰ அடுக்கி வைக்க.

सरिश्ता, पु॰ கோர்ட்டு ; இலாகா.

सरिश्तेदार, पु॰ சிரஸ்ததார்.

सरीखा, वि॰ போன்ற.

सरीफ़ा, पु॰ ஸீதாப்பழம்.

सरोह, वि॰ வெளிப்படையான ; தெளிவான.

सरोहन्, क्रि॰ वि॰ வெளிப்படையாய் ; தெளிவாய்.

सरूप, वि॰ உருவமுள்ள ; போன்ற ; அழகான. पु॰ ஸொரூபம்.

सरूर, पु॰ ஸந்தோஷம் ; லேசான போதை.

सरे-दस्त, क्रि॰ वि॰ இப்பொழுதே ; உடனே ; கையோடு.

सरे-बाज़ार, क्रि॰ वि॰ வெளிப் படையாய்; எல்லாரெதி ரில்.

सरे-शाम, स्त्री॰ மாலை நேரம். क्रि॰ वि॰ மாலையானதும்.

सरेश, सरेस, } पु॰ வஜ்ஜிரம் (பசை.)

सरो, पु॰ சவுக்கை மரம்.

सरोकार, पु॰ ஸம்பந்தம்.

सरोज, पु॰ தாமரை.

सरोद, पु॰ வீணை போன்ற வாத்தியம்.

सरोरुह, पु॰ தாமரை.

सरोवर, पु॰ குளம், பொய்கை.

सरोष, क्रि॰ वि॰ கோபத்துடன்.

सरोसामान, पु॰ ஸாமான்கள்; உபகரணம்.

सरौता, पु॰ பாக்கு வெட்டி.

सर्ग, पु॰ செல்லுதல்; அத்தியாயம்.

सर्द, वि॰ ठंडा குளிர்ந்த; மந்தமான.

सर्दी, स्त्री॰ குளிர்ச்சி.

सर्फ़, वि॰ செலவு செய்யப்பட்ட. पु॰ செலவு; வீண் செலவு; இலக்கணம்.

सर्फ़ा, पु॰ விருத்தி; செட்டு.

सर्वस, पु॰ = सर्वस्व.

सर्राफ़, पु॰ = सराफ़.

सर्वज्ञ, पु॰ எல்லாமறிந்தவன்; கடவுள்.

सर्वतः, क्रि॰ वि॰ காலாபுறமும்; எல்லாவிதத்திலும்.

सर्वत्र, अ॰ எல்லா இடத்திலும்.

सर्वथा, अ॰ எல்லாவிதத்திலும்.

सर्वदा, अ॰ எப்பொழுதும்.

सर्वनाम, पु॰ பிரதிப் பெயர்ச் சொல் (pronoun).

सलगम, सलजम, } पु॰ 'டர்னிப்' என்னும் கிழங்கு.

सलज, वि॰ வெட்கப்பட்ட.

सलतनत, स्त्री॰ ராஜ்ஜியம்; அரசு; ஸௌகரியம்.

सलफ़, वि॰ बीता हुआ கழிந்த.

सलवात, स्त्री॰ நல் விருப்பம்; ஸலாம்; கெட்ட வார்த்தை.

सलाक, पु॰ அம்பு.

सलाबत, स्त्री॰ திடம.

सलाम, पु॰ सलाम-अलैकुम, स्त्री॰ } வந்தனம்.

सलामत, क्रि॰ वि॰ க்ஷேமமாக.

सलामती, स्त्री॰ ஆரோக்கியம்; க்ஷேமம்.

सलामी, स्त्री॰ வந்தனமளித்தல்; மரியாதைக்காக குண்டு போடுதல்.

सलाह, स्त्री॰ ஆலோசனை ; அபிப்பிராயம் ;—**कार** அபிப்பிராயம் சொல்லுபவன் ; மந்திரி.

सलिल, पु॰ ஜலம்.

सलीका, पु॰ நல்லொழுக்கம் (manners) ; ஸாமர்த்தியம்.

सलीस, वि॰ ஸுலபமான ; வழங்கி வரும் (பாஷை).

सलूक, पु॰ நடத்தை ; உபகாரம்.

सलोना, वि॰ உப்புக் கலந்த ; அழகான.

सवाई, स्त्री॰ ஒன்றுக்கு ஒன்றேகாலாக வசூலித்தல்.

सवाब, पु॰ **नेकी,** நன்மை ; சிறப்பு; உண்மை; ஸவாரி செய்பவன்.

सवार, पु॰ குதிரை ஏறியவன். वि॰ ஸவாரி செய்கிற.

सवारी, स्त्री॰ ஏறுதல் ; வாகனம் ; ஊர் வலம்.

सवाल, पु॰ கேள்வி ; வேண்டுகோள் ;—**जवाब** தர்க்கம்.

सवालात, पु॰ கேள்விகள்.

सवेरा, पु॰ காலை.

सशंक, वि॰ ஸந்தேகமுள்ள ; பயமுள்ள.

ससुर, पु॰ மாமனார்.

ससुराल, स्त्री॰ மாமனார் வீடு.

सस्ता, वि॰ மலிவான.

सस्ती, स्त्री॰ மலிவு ; மலிந்த காலம்.

सह, अ॰ **सहित** ; கூட.

सहकार, पु॰ உபகாரி.

सहकारता, सहकारिता, स्त्री॰ உபகாரம்.

सहकारी, पु॰ உபகாரி. वि॰ கூட்டுறவு ஸம்பந்தமான (co-operative).

सहचर, पु॰ வேலைக்காரன்.

सहचरी, स्त्री॰ வேலைக்காரி ; மனைவி ; தோழி.

सहचारी, पु॰ ஸேவகன்.

सहज, वि॰ ஸாதாரணமான ; ஸுலபமான.

सहन, पु॰ பொறுத்துக்கொள்ளுதல் ; முற்றம் ; ஒரு வகைப் பட்டு.

सहनक, पु॰ சிறு முற்றம் ; சிறு தட்டு.

सहनशील, वि॰ பொறுமையுள்ள.

सहना, क्रि॰ स॰ பொறுக்க ; அனுபவிக்க.

सहपाठी, पु॰ கூடப் படிப்பவன்

सहभोज, सहभोजन, पु॰ ஸமபங்கி போஜனம்.

सहभोजी, पु॰ ஸமபங்தி போஜனம் செய்பவர்கள்.

सहम, पु॰ பயம்; ஸங்கோசம்; ஒடுக்கம்.

सहमत, वि॰ ஒரே அபிப்பிராயம் கொண்ட;—होना ஒப்புக்கொள்ள.

सहमना, क्रि॰ अ॰ பயப்பட.

सहयोग, पु॰ கூட்டுறவு; ஒத்துழைப்பு.

सहयोगी, पु॰ கூட உழைப்பவன்.

सहर, स्त्री॰ அதிகாலை.

सहरा, पु॰ மைதானம்; காடு.

सहल, वि॰ ஸுலபமான.

सहलाना, क्रि॰ स॰ தடவிக் கொடுக்க. क्रि॰ अ॰ கூச்சம் உண்டாக; அரிக்க.

सहसा, अ॰ திடீரென்று.

सहस्र, वि॰ ஆயிரம்.

सहाध्यायी, पु॰ கூடப் படிப்பவன்.

सहानुभूति, स्त्री॰ அனுதாபம்.

सहारा, पु॰ உதவி; மூட்டு; ஆதாரம் (support).

सहिजन, पु॰ முருங்கை.

सहित, अ॰ கூட.

सहिष्णु, वि॰ பொறுமையுள்ள.

सहिष्णुता, स्त्री॰ பொறுமை.

सही, वि॰ சரியான. स्त्री॰ கையொப்பம்.

सही-सलामत, वि॰ ஆரோக்கியமான; குற்றமற்ற.

सहूलत, **सहूलियत**, } स्त्री॰ आसानी ஸுலபம்; ஸௌகரியம்.

सहृदय, वि॰ தயாளு.

सहेजना, क्रि॰ स॰ புத்தி புகட்டி ஒப்புவிக்க.

सहेली, स्त्री॰ தோழி; வேலைக்காரி.

साईं, पु॰ स्वामी, எஜமானன்.

सांकर, स्त्री॰ சங்கிலி. पु॰ ஸங்கடம.

सांग, स्त्री॰ சட்டி.

सांग, वि॰ முழு, பூரணமான.

सांच, वि॰ உண்மையான; சரியான.

सांचा, पु॰ வார்ப்பிற்கு வேண்டிய அச்சு.

सांझ, स्त्री॰ மாலை நேரம்.

सांड, पु॰ காளை மாடு.

सांढनी, स्त्री॰ பெண் ஒட்டகம்.

सांत्वना, स्त्री॰ ஆறுதல்.

सांध्य, वि॰ மாலை நேரத்து.

सांप, पु॰ பாம்பு.

सांपत्तिक, वि॰ ஐசுவரிய ஸம்பந்தமான; பொருளாதார.

सांप्रत, अ॰ இதே ஸமயத்தில்.

सांप्रदायिक, वि॰ ஜாதி ஸம்பந்த மான (communal).
सांवला, वि॰ கருநீல நிறமான.
सांस, स्त्री॰ மூச்சு; அவகாசம்.
सांसत, स्त्री॰ மூச்சு திணறு தல்.
सांसारिक, वि॰ உலகத்து.
सा, अ॰ போன்ற.
साइत, स्त्री॰ மு கூ ர் த் த ம் ; க்ஷணம் ; ஒரு மணி நேரம்.
साई, स्त्री॰ முன் பணம் ; அச் சாரம். पु॰ முயற்சிப்ப வன்.
साईस, पु॰ குதிரைக்காரன்.
साका, पु॰ சகாப்தம்; கியாதி.
साकार, वि॰ உருவமுள்ள.
साकिन, वि॰ வசிக்கிற. पु॰ மெய்யெழுத்து (க், ப் முத லியவை).
साक़ी, पु॰ சாராயம் குடிக்கச் செய்பவன். पु॰ காதலன்.
साकेत, पु॰ அயோத்தி.
साक्षर, वि॰ எழுதப் படிக்கத் தெரிந்த.
साक्षात, अ॰ எதிரே. वि॰ உரு வமுள்ள.
,, पु॰ சந்திப்பு.
साक्षात्कार, पु॰ சந்திப்பு,
साख, पु॰ மரியாதை; சாக்ஷி ; வியாபார நம்பிக்கை (credit).
साखी, पु॰ ஸாக்ஷி ; மரக்கிளை.
साखू, पु॰ சால விருக்ஷம்.
साग, पु॰ கீரை ; காய்கறி ; சமைத்த கறி.
सागर, पु॰ ஸமுத்திரம்; பெரிய ஏரி.
साग़र, पु॰ கிண்ணம் ; சாரா யக் கோப்பை.
सागू, पु॰ ஜவ்வரிசி மரம்.
साज, पु॰ சிங்காரித்தல் ; உப கரணங்கள். மராமத்துக் காரன்.
साजन, पु॰ கணவன் ; காத லன் ; கடவுள்.
साज-बाज, पु॰ ஏற்பாடு.
साजसामान, पु॰ உபகரணங் கள் ; தட்டு முட்டுச் சாமான்கள் ; பகட்டு.
साज़िन्दा, पु॰ வா த் தி ய ம் வாசிப்பவன்.
साज़िश, स्त्री॰ சதியாலோசனை.
साझा, पु॰ பங்கு.
साझी, पु॰ பங்காளி.
साढ़ी, स्त्री॰ புடலை.
साढ़ू, ஷட்டகன்.
साथ, पु॰ கூட இருத்தல் ; தோழன்.
साथी, पु॰ தோழன்.

साद्, पु॰ ஒப்புக்கொள்ளுதல் அல்லது சரி என்பதைக் குறிப்பிடுவதற்காகப் பேசும் அடையாளம் ✓.

सादगी, स्त्री॰ ஆடம்பரமின்மை (simplicity); கபடமின்மை; கண்.

सादा, वि॰ ஸாதா; படாடோபமில்லாத; ஈகாசு இல்லாத;—लौह கபடமற்ற; முட்டாளான.

सादिक़, वि॰ உண்மையான; சரியான.

सादिर, वि॰ வெளியாகும்; அமுலிலிருக்கும்.

सादी, पु॰ வேடன்; குதிரை.

सादृश्य, पु॰ ஸமானம். स्त्री॰ விருப்பம்.

साधक, पु॰ அப்பியசிப்பவன்; சாதிப்பவன்.

साधना, स्त्री॰ வித்தி; உபாஸனை. क्रि॰ स॰ குறிவைக்க; சாதிக்க; அப்பியாஸம் செய்ய.

साधारणतः, अ॰ ஸாதாரணமாக; பெரும்பாலும்.

साधो, पु॰ ஸன்னியாஸி.

साध्य, वि॰ ஸாத்தியமான; நிறைவேற்றக் கூடிய; ஸுலபமான.

साध्वी स्त्री॰ பதிவிரதை.

सानंद, वि॰ ஆனந்தத்துடன்.

सान, पु॰ சாணைக்கல்;—देना, धरना, चढ़ाना சாணைபிடிக்க.

सानना, क्रि॰ स॰ நனைக்க; ஒன்று சேர்க்க: குற்றம் சாட்ட.

सानो, वि॰ ஸமமான.

साप, पु॰ = शाप.

साफ़, वि॰ சுத்தமான. क्रि॰ वि॰ தெளிவாக.

साफ़गो, पु॰ மறைக்காமல் வெளிப்படையாகச் சொல்லுபவன்.

साफ़ा, पु॰ தலைப்பாகை.

साफ़ी, स्त्री॰ கைக்குட்டை.

साबिक़॰, वि॰ முன் நடந்த.

साबिक़ा, पु॰ சந்திப்பு; ஸம்பந்தம்.

साबित, वि॰ ருஜுப்படுத்தப்பட்ட; சரியான; வலுவான.

साबुन, पु॰ ஸோப்பு.

साबूदाना, पु॰ ஜவ்வரிசி.

सामंजस्य, पु॰ உசிதம்; பொருத்தம்.

सामंत, पु॰ வீரன்; தலைவன்.

सामग्री, स्त्री॰ ஸாமான்கள் ; உபகரணங்கள்.

सामना, पु॰ எதிரேயிருத்தல் ; எதிர்த்தல் ;—**करना** எதிர்க்க.

सामने, क्रि॰ वि॰ எதிரே.

सामयिक, वि॰ காலத்தை ஒட்டிய ; காலத்தை அனுஸரித்த.

सामरिक, वि॰ யுத்த ஸம்பந்தமான.

सामर्थ, सामर्थ्य } पु॰ ஸாமர்த்தியம் ; சக்தி ; திறமை.

सामाजिक, वि॰ ஸமூக ஸம்பந்தமான.

सामान्यतः, सामान्यतया, } क्रि॰ वि॰ ஸாதாரணமாய் ; பெரும்பாலும்.

सामुद्रिक, पु॰ கைரேகை சாஸ்திரம்.

साम्य, पु॰ ஸமானமாயிருத்தல்.

साम्यवाद, पु॰ அபேதவாதம்.

सायं सायंकाल, } पु॰ மாலை நேரம்.

सायक, पु॰ அம்பு.

सायत, स्त्री॰ சுபமுகூர்த்தம்.

सायबान, पु॰ சாய்ப்பு ; தாழ்வாரம்.

सायर, वि॰ பூரா ; பாக்கி. पु॰ நன்கு உலாவுபவன் ; சுங்கவரி.

सायल, पु॰ வினவுகிறவன் ; பிச்சைக்காரன் ; வேண்டுபவன்.

साया, पु॰ நிழல்.

सारंग, पु॰ மான் ; மயில் ; மேகம் ; தவளை ; வில் ; அம்பு ; பாம்பு.

सारंगी, स्त्री॰ ஒருவித கம்பி வாத்தியம்.

सारगर्भित, वि॰ தத்துவம் நிறைந்த.

सारथि, पु॰ தேர்ப்பாகன்.

सारना, क्रि॰ स॰ நிறைவேற்ற; முடிக்க.

सारस, पु॰ கொக்கு.

सारांश, पु॰ சுருக்கம் ; கருத்து.

सारा, वि॰ எல்லா ; பூரா.

सारिका, स्त्री॰ மைனா.

सार्थक वि॰ அர்த்தம் கூடிய ; பலனளித்த.

सार्वजनिक, सार्वजनीन, } वि॰ பொதுஜன ஸம்பந்தமான.

सार्वभौम, पु॰ சக்ரவர்த்தி.

साल, पु॰ வருஷம். स्त्री॰ தூக்கப் படுத்துதல் ; தூக்கம் ; துவாரம் ;—**गिरह** ஆண்டு நிறைவு ;—**तमाम** வருஷத்

தின் கடைசிப் பாகம்; வருஷ முடிவு.

सालक, वि॰ துக்கம் விளைக்கும்.

सालन, पु॰ கறி.

सालना, क्रि॰ स॰ துக்கமடைய; குத்த. क्रि॰ स॰ துக்கப் படுத்த; குத்த.

सालसा, पु॰ ஒரு ரத்தசுத்திக் கஷாயம்.

सालसो, स्त्री॰ பஞ்சாயத்து.

साला, पु॰ மைத்துனன்; வசை மொழி.

सालाना, वि॰ வருஷாந்திர.

सालार, पु॰ வழிகாட்டி; முக்கியத் தலைவன்;—ज़ंग सेनापति.

सालिक, पु॰ பிரயாணி; ஆசாரமாய் இருப்பவன்.

सालिम, वि॰ பூரா.

सालियाना, वि॰ வருஷாந்திர, पु॰ வருஷத்திற்கொரு முறை கொடுக்கப்படும் பணம் (annuity).

साबेह, वि॰ நல்ல; ஒழுங்கான; பாக்கியசாலியான.

साव, पु॰ =साहुकार.

सावधान, वि॰ எச்சரிக்கையான.

सावन, पु॰ ஆவணி மாதம்.

सास, स्त्री॰ மாமியார்.

साह, पु॰ நல்ல மனிதன்; வியாபாரி.

साहचर्य, पु॰ சேர்க்கை; ஸஹவாஸம்.

साहनी, स्त्री॰ ஸேனை.

साहब, पु॰ ஒரு மரியாதை மொழி; கனவான்.

साहब-ज़ादा, पु॰ குமாரன்.

साहब-सलामत, स्त्री॰ பரஸ்பர வந்தனம்.

साहबान, पु॰ साहब பன்மை.

साहस, पु॰ துணிவு.

साहसी, वि॰ துணிந்த.

साहाय्य, पु॰ ஸகாயம்.

साहित्य, पु॰ இலக்கியம்.

साहित्यिक, वि॰ இலக்கியஸம்பந்தமான. पु॰ இலக்கிய ஆசிரியர்.

साहिब, पु॰ =साहब.

साहिर, पु॰ மந்திரவாதி.

साही, स्त्री॰ மூள்ளம்பன்றி.

साहु, साहूकार, पु॰ மஹாஜன வட்டிக் கடைக்காரன்; வியாபாரி.

साहूकारा, पु॰ மஹாஜனி வட்டி வியாபாரம்.

साहेब, पु॰ =साहब.

सिंगा, पु॰ கொம்பு வாத்தியம்.

सिंगार, पु॰ சிங்காரம்; அழகு.

सिंगारहार, पु॰ பவழமல்லிப்பூ.
सिंघाड़ा, पु॰ ஜலத்தில் உண் டாகும்ஒரு கொடி ; ஷை யின் காய் (பச்சையாயும், வேக வைத்தும், மாவா யும் சாப்பிடப்படுவது).
सिंघासन, पु॰ ஸிம்மாஸனம்.
सिंचन, पु॰ பாய்ச்சுதல்.
सिंचाई, स्त्री॰ பாய்ச்சுதல் ; பாய்ச்சும் கூலி.
सिंदूर, पु॰ குங்குமம்.
सिंह, पु॰ ஸிங்கம்.
सिंहद्वार, पु॰ முக்கியமான வாசல்.
सिंहनी, स्त्री॰ பெண் ஸிங்கம்.
सिकड़ी, स्त्री॰ கதவுக்கொண்டி ; சங்கிலி.
सिकता, स्त्री॰ மணல்.
सिकहर, पु॰ உறி.
सिकुड़न, स्त्री॰ ஸங்கோசம் ; ஒடுங்குதல் ; சுருங்குதல்.
सिकुड़ना, क्रि॰ अ॰ ஒடுங்கியிரு க்க ; சுருங்க.
सिकोड़ना, क्रि॰ स॰ ஒடுக்க ; சுருக்க.
सिकोही, वि॰ ஆடம்பரமுள்ள.
सिक्कड़, पु॰ =सीकड़.
सिक्का, पु॰ நாணயம் ; நாணய அச்சு.
सिक्त, वि॰ ஈரமான ; பாய்ச் சப்பட்ட.
सिख, स्त्री॰ சிக்ஷை. पु॰ சீக்கி யர்.
सिखाना, क्रि॰ स॰ கற்பிக்க.
सिखावन, पु॰ உபதேசம்.
सिजदा, पु॰ நமஸ்காரம்.
सिझाना, क्रि॰ स॰ உருக்க.
सिटकिनी, स्त्री॰ தாழ்ப்பாள்.
सिटपिटाना, क्रि॰ अ॰ அடங்கிப் போக.
सिट्टी, स्त्री॰ பேச்சு சாமர்த்தி யம் ; அளவு கடந்து பேசு தல்.
सिद्ध, स्त्री॰ பைத்தியம்.
सिद्धी, वि॰ பைத்தியம் பிடி த்த.
सित, वि॰ வெள்ளையான. पु॰ சுக்கிலபக்ஷம்.
सितता, स्त्री॰ வெண்மை.
सितम, पु॰ கொடுமை.
सितमगर, वि॰ கொடியவன்.
सितमज़दा, वि॰ கொடுமையாய் நடத்தப்பட்ட.
सिता, स्त्री॰ சர்க்கரை.
सिताब, क्रि॰ वि॰ சிக்கிரம்.
सितारा, पु॰ நக்ஷத்திரம் ; வித ; ஜிகினப் பொட்டு.
सितारिया, ஸிதார் வாசிப்ப வன்.

सितासित, पु॰ கருப்பும் வெள்ளையும்.
सिद्दिक, वि॰ உண்மையான.
सिद्ध, वि॰ பலனடைந்த; सिद्ध பெற்ற;—सस्त सिद्ध நிபுணனை.
सिद्धांत, पु॰ கொள்கை.
सिधाई, स्त्री॰ கபடமின்மை.
सिधारना, क्रि॰ अ॰ போக (மரியாதை மொழி).
सिन, पु॰ வயது.
सिपर, स्त्री॰ கேடயம்; காப்பாற்றும் வஸ்து; மறைவு.
सिपहगरी, स्त्री॰ ஸிப்பாய் உத்தியோகம்.
सिपहसालार, पु॰ ஸேனாபதி.
सिपाह, स्त्री ஸேனை.
सिपाहियाना, वि॰ ஸிப்பாய்கள் போன்ற.
सिपाही, पु॰ ஸிப்பாய்.
सिपुर्द, पु॰ =सुपुर्द.
सिप्पा, पु॰ குறி பார்த்து அடித்தல்; காரியம் நிறைவேறும் வழி.
सिफ़त, स्त्री॰ விசேஷம்; குணம்.
सिफ़र, पु॰ சூன்யம்.
सिफ़रा, वि॰ அற்பமான.
सिफ़ल, वि॰ பருத்த.

सिमटना, क्रि॰ अ॰ ஒடுங்க; சுருங்க.
सियह, वि॰ கருப்பான.
सियादत, स्त्री॰ தலைமை; ஆட்சி.
सियापा, पु॰ இறந்த வீட்டில் அழுதல்; துக்கம் கொண்டாடுதல்.
सियार, सियाल, } पु॰ நரி.
सियासत, स्त्री॰ ஆட்சி; மிரட்டுதல்; பயம்.
सियाह, वि॰ கருத்த; அமங்களமான.
सियाहा, पु॰ வரவு செலவு கணக்குப் புஸ்தகம்.
सियाही, स्त्री॰ स्याही மை; இருட்டு; கெட்ட பெயர்.
सिर, पु॰ தலை;—आखों पर होना ஸந்தோஷத்துடன் ஏற்றுக் கொள்ள;—उठाना விரோதம் செய்ய; தொந்திரவு கொடுக்க;—ऊँचा करना, தலையெடுக்க;—खाना நச்சுப் படுத்த;—खपाना ஆழ்ந்து யோசிக்க;—चढ़ाना, தலையால் ஏற்றுக் கொள்ள; அதிக இடம் கொடுக்க;—घूमना, கலக்க மடைய; மூர்ச்சிக்க;—

देना, உயிரைக்கொடுக்க ; —धुनना, மிக வருத்தப்பட ; பச்சாத்தாபப்பட ; —नीचा करना வெட்கப்பட ; —पटकना, धुनना தலையிலடித்துக்கொள்ள ; — पर पाँव रखना, ஒட்ட மெடுக்க ; —पर खून चढ़ना கொல்லத் தயாராக ;—फिरना மயக்கம் கொள்ள ; பைத்தியம் பிடிக்க ; — मारना ஆழ்ந்து யோசிக்க ;—मुद्दाते ही जोले पड़ना காரிய ஆரம்பத்திலேயே இடையூறு உண்டாக ;—से कफ़न बांधना இறக்கத் தயாராக.

सिरका, पु॰ காடி.

सिरकी, स्त्री॰ நாணல்.

सिरताज, पु॰ கிரீடம் ; சிறந்தவன்.

सिरनामा, पु॰ மேல் விலாஸம்.

सिरनेत, पु॰ தலைப்பாகை.

सिरपेच, पु॰ தலைப்பாகை.

सिरमौर, पु॰ கிரீடம் ; சிறந்தவன்.

सिरस, पु॰ தூங்குமூஞ்சி மரம்.

सिरा, पु॰ நுனி.

सिराना, क्रि॰ स॰ குளிரச் செய்ய, क्रि॰ अ॰ குளிர ; முடிய.

सिरिश्ता, पु॰ இலாகா.

सिरिश्तेदार, पु॰ சிரஸ்ததார்.

सिरोही, पु॰ வாள்.

सिर्फ़, क्रि॰ वि॰ மாத்திரம்.

सिल, स्त्री॰ பாறை ; அம்மி.

सिलवट, स्त्री॰ அம்மி.

सिलसिला, पु॰ கோர்வை ; தொடர்ச்சி.

सिलसिलेवार, वि॰ கோர்வையான ; தொடர்ச்சியான.

सिलह, पु॰ ஆயுதம்.

सिला, स्त्री॰ =शिला.

सिलाई, स्त्री॰ தையல் ; தையற் கூலி.

सिलाना, क्रि॰ स॰ தைப்பிக்க.

सिलाह, पु॰ கவசம்.

सिलौट, सिलौटा, पु॰ கல் ; அம்மி.

सिवई, स्त्री॰ சேமியா.

सिवा, अ॰ தவிர.

सिवान, पु॰ எல்லை.

सिवाय, अ॰ தவிர.

सिवार, सिवाल, स्त्री॰ பாசி.

सिविर, पु॰ =शिविर.

सिसकना, क्रि॰ अ॰ விம்ம.

सिहरना, क्रि॰ अ॰ நடுங்க.

सिहरी, स्त्री॰ நடுக்கம்.

सिहाना, क्रि० अ० பொறுமைப் பட.
सींक, स्त्री० துரும்பு.
सींग, पु० கொம்பு.
सींचना, क्रि० स० பாய்ச்ச.
सी, वि० போன்ற.
सीकर, पु० நீர்த்துளி ; வியர் வை.
सीख, स्त्री० शिक्षा படிப்பு ; நீதி.
सीख़चा, पु० இரும்புக் கம்பி ; மாமிஸம் வாட்டும் கம்பி.
सीखना, क्रि० स० கற்க.
सीग़ा, पु० இலாகா.
सीझना, क्रि० अ० உருக.
सीटना, क्रि० स० शेखी मारना டம்பம் அடித்துக் கொள்ள.
सीटी, स्त्री० சிட்டி ; ஊதுதல்.
सीठा, वि० ரஸமற்ற.
सीठी, स्त्री० சக்கை.
सीड, स्त्री० ஈரம் ; நமுத்திருத் தல்.
सीढ़ी, स्त्री० படி ; ஏணி.
सीतलपाटी, स्त्री० பத்தமடைப் பாய் ; மெல்லிய பாய்.
सीदना, क्रि० अ० தக்கமடைய.
सीधा, वि० நேரான ; கபட மற்ற ; ஸுலபமான.
सीधे, क्रि० वि० நேராய் ; எதிரே.
सीना, क्रि० स० தைக்க. पु० மார்பு ;—ज़ोर பலவந்த மான ; கொடுமையான ; —सिपर மார்பை விரித்து சண்டையிடுதல்.
सीप, पु० சிப்பி.
सीपिज, पु० முத்து.
सीपी, स्त्री० சிப்பி.
सीम, स्त्री० வெள்ளி ; செல் வம் ;—तन சிவப்பான மேனியுடைய.
सीमा, स्त्री० எல்லை.
सीमाब, पु० பாதரஸம்.
सीर, स्त्री० சொந்தத்தில் உழப் படும் நிலம்.
सीरनी, स्त्री० மிட்டாய்.
सीरा, पु० ஜீரா.
सील, स्त्री० ஈரம் (dampness).
सीवन, पु० தையல்.
सीस, पु० தலை.
सीसमहल, पु० பளிங்கு மாளி கை.
सीसा, स्त्री० ஈயம்.
सुँघनी, स्त्री० மூக்குத்தூள்.
सुँघाना, क्रि० स० வாஸனை காண்பிக்க.
सुंदर, वि० அழகான.
सुआ, पु० =सूआ.
सुक, पु० =शुक.

सुकुमार, वि॰ மிருதுவான மேனியுடைய.
सुकूत, पु॰ மௌனம்.
सु.कूत, पु॰ விழுதல்.
सुकून, पु॰ மன அமைதி, ஸ்திரத்துவம்.
सुकूनत, स्त्री॰ = सकूनत.
सुकृत, वि॰ சிறந்த காரியம் செய்கிற; தர்ம நோக்க முள்ள.
सुकृत, पु॰ புண்ணியம்.
सुकृति, स्त्री॰ சுபகாரியம்.
सुखकंद, सुखकर, सुखद, वि॰ ஸுகம் தருகிற.
सुखधाम, पु॰ சுகத்தின் இருப்பிடம்; வைகுண்டம்.
सुखप्रद, वि॰ ஸுகம் தரும்.
सुखमा, स्त्री॰ அழகு.
सुखसार, पु॰ மோக்ஷம.
सुखांत, पु॰ ஸுகத்தில் முடியும் நாடகம்.
सुखाना, क्रि॰ स॰ உலர்த்த.
सुखिया, सुखी, वि॰ பல விதத்திலும் ஸுகமுள்ள.
सुगंध, स्त्री॰ நல்ல வாஸனை.
सुगंधित, वि॰ நல்ல வாஸனையுள்ள..
सुगम, वि॰ ஸுலபமான.
सुग्गा, पु॰ तोता கிளி.
सुघड़, वि॰ அழகான.
सुघाना, क्रि॰ स॰ நினைப்பூட்ட.
सुघारु, वि॰ மிக அழகான.
सुचि, वि॰ सूचि.
सुचित, वि॰ கவலையற்ற; ஊன்றிய மனத்துடன்.
सुजन, पु॰ நல்ல மனிதன்; குடும்ப ஜனங்கள்.
सुजनी, स्त्री॰ ஒரு வகை விரிப்பு.
सुजान, वि॰ அறிவுள்ள; நிபுணனை.
सुझाना, क्रि॰ स॰ மனதில் தோன்றச் செய்ய (to suggest).
सुठि, वि॰ அழகான. क्रि॰ वि॰ வெகு; முற்றிலும்.
सुडौल, वि॰ வளர்ந்த சரீர முள்ள.
सुत, पु॰ புத்திரன்.
सुतरां, अ॰ मत: அதனல்; இன்னமும்.
सुतली, स्त्री॰ சணல் கயிறு.
सुता, स्त्री॰ புத்திரி.
सुतार, पु॰ தச்சன்; சிற்பி; ஸௌகரியம். वि॰ உத்தமமான.
सुथना, पु॰ सुथनी, स्त्री॰ ஸ்திரீகள் அணியும் நிஜார்.
सुथरा, वि॰ சுத்தமான.

सुदिन, पु॰ நல்ல நாள்.
सुदी, स्त्री॰ சுக்ல பக்ஷம்.
सुदूर, वि॰ வெகு தூரமான.
सुदृढ, वि॰ வெகு திடமான.
सुद्ध, वि॰ சுத்தமான.
सुध, स्त्री॰ ஞாபகம்; உணர்ச்சி.
सुधरना, क्रि॰ अ॰ சீர்திருந்த.
सुधांशु, पु॰ சந்திரன்.
सुधा, स्त्री॰ அமிர்தம்;—कर, धर சந்திரன்.
सुधार, पु॰ சீர்திருத்தம்.
सुधारक, पु॰ சீர்திருத்தக்காரன்.
सुधारना, क्रि॰ स॰ சீர்திருத்த.
सुधि, स्त्री॰ = सुध.
सुन-गुन, स्त्री॰ ரகசியம்.
सुनना, क्रि॰ स॰ கேட்க.
सुनवाई, स्त्री॰ கேட்பது; சரங்கி (hearing).
सुनसान, वि॰ மனித ஸஞ்சாரமில்லாத.
सुनहरा, सुनहला, वि॰ பொன் நிறமான.
सुनाना, क्रि॰ स॰ கேட்கச் செய்ய; கடிந்து பேச.
सुनार, पु॰ தட்டான்.
सुन्न, वि॰ உயிரற்ற. पु॰ பூஜ்ஜியம்.
सुन्ना, पु॰ பூஜ்ஜியம்.
सुपच, पु॰ சண்டாளன்.
सुपथ, पु॰ உத்தம மார்க்கம்; நன்னடத்தை.
सुपन, सुपना, पु॰ கனவு.
सुपात्र, पु॰ தகுந்த.
सुपारी, स्त्री॰ பாக்கு.
सुपास, पु॰ சுகம்.
सुपुर्द, पु॰ = सपुर्द.
सुपूत, वि॰ = सपूत.
सुपेद, वि॰ = सफ़ेद.
सुपेदी, स्त्री॰ = सफ़ेदी.
सुप्त, वि॰ தூங்குகிற.
सुप्रसिद्ध, वि॰ மிகவும் பிரஸித்தமான.
सुबह, स्त्री॰ காலை;—सादिक़ கிழக்கு வெளுக்கும் ஸமயம்.
सुबहानल्लाह, अ॰ ஸந்தோஷம் அல்லது ஆச்சரியத்தைக் காட்டும் மொழி (கடவுளே!).
सुबास, स्त्री॰ நல்ல வாஸனை.
सुबासिक, वि॰ நல்ல வாஸனையுள்ள.
सुबिता, सुबीता, पु॰ = सुभीता.
सुबुक, वि॰ இலேசான; அழகான;—दस्त தரிதமாய் வேலை செய்யும்.

सुबुकी, स्त्री॰ लेसायिरुत्तल்; அபகீர்த்தி.

सुबून, पु॰ = साबून.

सुबोध, वि॰ ஸுலபமாய்ப் புரிகிற.

सुभग, वि॰ அழகான; ஸுகத்தைத் தரும்.

सुभट, पु॰ பெரிய வீரன்.

सुभाषी, वि॰ இனிமையாய்ப் பேசுகிற.

सुभीता, पु॰ ஸௌகரியம்; நல்ல ஸந்தர்ப்பம்.

सुभ्र, वि॰ = शुभ्र.

सुम, पु॰ குளம்பு.

सुमन, पु॰ பூ.

सुमरनी, **सुमिरनी**, स्त्री॰ ஜபமாலை,

सुमुख, वि॰ அழகான; ஸந்தோஷமான தோற்றமுடைய.

सुयश, पु॰ கீர்த்தி.

सुयोग, पु॰ நல்ல ஸந்தர்ப்பம்.

सुर, पु॰ தேவன்; ஸ்வரம்.

सुरक्षित, वि॰ நன்றாய் காப்பாற்றப்பட்ட.

सुरखाब, पु॰ चकवा சக்கிரவாகப்பக்ஷி;—का पर लगाना விசித்திரமாக.

सुरखी, स्त्री॰ செங்கல்தூள்.

सुरचाप, पु॰ வானவில்.

सुरझाना, क्रि॰ स॰ = सुलझाना,

सुरती, स्त्री॰ தூள் புகையிலை.

सुरभि, स्त्री॰ பூமி; பசு; வாஸனை.

सुरभित, वि॰ வாஸனையுள்ள.

सुरभी, स्त्री॰ பசு; ஸுகந்தம்.

सुरमा, पु॰ கண்ணிலிடும் மை.

सुरम्य, वि॰ மிக மனோகரமான.

सुरस, वि॰ ருசியான; இனிமையான.

सुरसरि, **सुरसरी**, स्त्री॰ கங்கை; கோதாவரி.

सुरा, स्त्री॰ சாராயம்.

सुराख, पु॰ = सूराख़.

सुराग, पु॰ நல்ல ராகம்; தகவல்.

सुराही, स्त्री॰ மண் கூஜா.

सुरीला, वि॰ இனிமையான குரலுள்ள.

सुरूर, पु॰ ஆனந்தம்; இலேசான போதை.

सुर्ख़, वि॰ சிவந்த.

सुर्ख़रू, वि॰ ஒளியுள்ள; வெற்றியால் முகம் சிவந்த.

सुर्ख़ी, स्त्री॰ சிவப்பு; செங்கல் தூள்.

सुलगाना, क्रि॰ अ॰ எரிய.

सुलगाना, क्रि॰ स॰ நெருப்பு மூட்ட

सुलझना, क्रि० स० सिक्कली नीक्क.

सुलटा, वि० नेरान

सुलझ, वि० मिरुदुवान.

सुलझा पु० हुक्काप् पुकैयिलै ; कञ्जा.

सुलह, स्त्री० उडन्पडिक्कै.

सुलहनामा, पु० उडन्पडिक्कैप् पत्तिरम्.

सुलाना, क्रि० स० तूङ्क वैक्क.

सुवक्ता, वि० नन्रुय्प् पिरसङ्गम् सॆय्किऱ.

सुवन, पु० सुमन पुत्तिरन्.

सुवर्ण, पु० पॊन्.

सुवा, पु० किळि.

सुवास, पु० वासनै ; नल्ल वासस्तलम्.

सुविधा, स्त्री० = सुभीता.

सुशील, वि० नन्नडत्तैयुळ्ळ.

सुषमा, स्त्री० मिकअऴकु.

सुसुप्त, वि० आऴ्न्तु तूङ्कुकिऱ.

सुष्ट, वि० नल्ल.

सुस्त, क्रि० वि० नन्रुय्. वि० सिऱन्त.

सुसंगति, स्त्री० नल्ल वऴिकैकम्.

सुसताना, क्रि० अ० इळैप्पाऱ.

सुसराल, स्त्री० = ससुराल.

सुस्त, वि० सोम्पलुळ्ळ.

सुस्ताना, क्रि० अ० इळैप्पाऱ.

सुस्ती, स्त्री० सोम्पल्.

सुस्थ, वि० नोयट्ऱ ; नल्ल निलैमैयिलिरुक्किऱ.

सुस्थिर, वि० मिक तिडमान.

सुस्वादु, वि० मिक रुचियान.

सुहाग, पु० सौमङ्कलित्तन्मै ; सौळपाक्कियम्.

सुहागा, पु० वॆङ्कारम्.

सुहागिन, सुहागिनी, स्त्री० सौमङ्कलि.

सुहाना, क्रि० अ० सोपिक्क.

सुहावना, वि० अऴकान.

सुहृद्, सुहृत्, पु० नल्ल मनमुळ्ळवन् ; नण्बन्.

सुहेला, वि० अऴकान.

सूँघना, क्रि० स० वासनै पार्क्क.

सूँघ, स्त्री० तुळित्तिक्कै.

सूअर, पु० पन्रि.

सूई, स्त्री० ऊसि.

सूकर, पु० पन्रि.

सूक्ति, स्त्री० अऴकिय मॊऴि.

सूक्ष्म, वि० मिकच् चिऱिय ;—दर्शक, यन्त्र मैक्रास्कोप् ;—दर्शी कूर्मैयान पुत्तियुळ्ळ ;—दृष्टि कूरिय पार्वै अल्लतु पुत्ति.

सूखना, क्रि० अ० உலர; மெலிய.
सूखा, वि० உலர்ந்த. पु० வற ட்சி.
सूचक, वि० தெரிவிக்கிற. पु० ஊசி.
सूचना, स्त्री० அறிவிப்பு; விளம்பரம்;—पत्र விளம் பரம்.
सूचिका, स्त्री० ஊசி.
सूचित, वि० தெரிவிக்கப் பட்ட.
सूचीपत्र, पु० ஜாப்தா (catalogue).
सूजन, स्त्री० வீக்கம்.
सूजना, क्रि अ० வீங்க.
सूजा, पु० பெரிய ஊசி.
सूजी, स्त्री० ரவா; ஊசி.
सूझ, स्त्री० அறிவு; ஊகம்.
सूझना, क्रि० अ० மனதில் தோன்ற; தென்பட.
सूत, पु० நூல்; தேர்ப்பாகன்; சாரணன்.
सूतक, पु० பிறப்பு, ஸுதகம்.
सूता, पु० நூல்.
सूति, स्त्री० பிறப்பு; பிரஸவம்.
सूतिका, स्त्री० ஸமீபத்தில் பிர ஸவித்தவள்;—गृह பிர ஸவ அறை.
सूती, वि० பஞ்சால் செய்த.
सूत्र, पु० நூல்; சூத்திரம்.
सूत्रकार, पु० தச்சன்; சேணி யன்.
सूत्रपात, पु० ஆரம்பம்.
सूयनी, स्त्री० ஸ்திரீகளின் நிஜார்.
सूद, पु० வட்டி;—खोर வட்டி வாங்குபவன்;—दर सूद வட்டிக்கு வட்டி; (compound interest);—बट्टा லாப நஷ்டம்.
सूदन, वि० அழிக்கும்.
सूधा, वि०=सीधा.
सूधे, क्रि० वि०=सीधे.
सून, पु० பிரஸவம்; மொட்டு; பூ; புத்திரன்.
सूना, वि० ஜனங்களில்லாத. स्त्री० மகள்.
सूनु, पु० மகன்; மக்கள்.
सूप, पु० முறம்; சமையற் காரன்.
सूफ़, पु० கம்பளி செய்யும் ரோமம்.
सूफ़ियाना, वि०=सोफ़ियाना.
सूफ़ी, पु० ஒரு முகம்மதிய ஸம்பிரதாயம்.
सूबा, पु० மாகாணம்.
सूबेदार, पु० மாகாணத் தலை வன்; ராணுவ உத்தியோ கப் பட்டம்.
सूबेदारी, स्त्री० ஸுபேதார் பதவி.

सूम, वि॰ கஞ்சனை.
सूर, पु॰ குருடன் ; வீரன்.
सूरज, पु॰ ஸூரியன்.
सूरत, स्त्री॰ உருவம் ;—**हराम** கெட்டவன்.
सूरन, पु॰ சேனைக் கிழங்கு.
सूरमा, पु॰ வீரன்.
सूरा, पु॰ குரானில் ஒரு அத்தியாயம்.
सूराख़, पु॰ துவாரம்.
सूख, पु॰ ஈட்டி ; வழி ; வேதனை.
सूली, स्त्री॰ கழுவேற்றும் மரம்.
सृंखला, स्त्री॰ = **शृंखला**.
सृग, पु॰ = **शृंग**.
सृजन, पु॰ கிருஷ்டி.
सेंकना, क्रि॰ स॰ தீயில் வாட்ட ; ஒத்தடம் கொடுக்க. (**आंख सेंकना** அழகான பொருளைப் பார்த்து ஆனந்திக்க.)
सेंत, स्त्री॰ இலவசம்.
सेंत-मेंत, क्रि॰ वि॰ இலவசமாய் ; வீணாய்.
सेंध, स्त्री॰ திருடன் கன்னம் வைத்த துவாரம்.
सेंधा, पु॰ இந்துப்பு.
सेंवई, स्त्री॰ ஸேமியா.
सेंहा, पु॰ இலாகா.
सेज, स्त्री॰ படுக்கை ; கட்டில்.
सेतु, पु॰ பாலம்.
सेन, पु॰ ராஜாளி.
सेना, स्त्री॰ ஸேனை. क्रि॰ स॰ ஸேவை செய்ய ; அடை காக்க.
सेनानी, पु॰ ஸேனபதி.
सेनी, स्त्री॰ சிறு தட்டு ; ஏணி ; வரிசை.
सेब, पु॰ ஆப்பிள் (apple).
सेम, स्त्री॰ அவரைக்காய்.
सेमल, पु॰ இலவமரம்.
सेर, पु॰ ஸேர். वि॰ திருப்தியடைந்த.
सेराना, क्रि॰ अ॰ குளிர ; முடிய ; திருப்தியடைய.
सेराब, वि॰ நீர் பாய்ந்த ; செழிப்பான.
सेल, पु॰ ஈட்டி.
सेलना, क्रि॰ अ॰ **मरना** இறக்க.
सेला, पु॰ பட்டுத் துப்பட்டா.
सेवँई, स्त्री॰ ஸேமியா.
सेव, पु॰ = **सेय**.
सेवकाई, स्त्री॰ தொண்டு ; ஸேவகம்.
सेवनसेवा, **सेवा-टहल**, } क्रि॰ தொண்டு.
सेवा-बंदगी, स्त्री॰ ஆராதனை.
सेवार, **सेवाल**, } स्त्री॰, பாசி.

सेवावृत्ति, स्त्री॰ नौकरी सेवकम्; उद्दियोग जीवनम्.
सेविका, सेवकारी.
सेवी, वि॰ दोण्डु पुरियुम्.
सेव्य, वि॰ सेविक्कत् तगुन्द; सेविक्कप्पडुम्; उपयोगिक्कत् तगुन्द.
सेह, वि॰ मूण्ड्रु; — **माही** मूण्ड्रु मादत्तिर्कोरु मुरै; —**मंज़िला**, मूण्ड्रु माडिगळुळ्ळ.
सेहत, स्त्री॰ स्वास्थ्यम्; देहसौलभ्यम्; पिळै तिरुत्तुदल्; —**बख़्श**, आरोग्यमळिक्कुम्.
सेहर, पु॰ **जादू** इन्द्रजालम्.
सेहरा, पु॰ विवाह कालत्तिल् तलैयिल् अणियुम् पुष्प आभरणम्.
सेहरबंदी, पु॰ सेव्वाय्क्किळमै; कल्याण समयत्तुप् पाट्टु.
सैंतना, क्रि॰ स॰ तिरट्टु; सेर्त्तुवैक्क.
सैंधव, पु॰ इन्दुप्पु.
सैकड़ा, पु॰ नूरु.
सैकड़े, क्रि॰ वि॰ नूट्रुक्कु.
सैकड़ों, वि॰ नूट्रुक् कणक्कान.
सैकत, वि॰ मणल् पाङ्कान.
सैक्ल, पु॰ तेय्त्तु सायम् पिडिदल्;—**गर**, सायक्कारन्.
सैद्धांतिक, वि॰ तत्तुव सम्बन्धमान.
सैन, स्त्री॰ जाडै.
सैनिक, पु॰ वीप्पाय्. वि॰ सेनै सम्बन्धमान.
सैफ़, स्त्री॰ **तलवार** वाळ्.
सैयद, पु॰ तलैवन्.
सैय्याद, पु॰ वेट्टै.
सैर, स्त्री॰ उलावुदल्.
सैल, स्त्री॰ प्रवाहम्.
सैलानी, वि॰ उलावुम्.
सैलाब, पु॰ वेळ्ळम्; प्रवाहम्.
सोंटा, पु॰ तडि.
सोंठ, स्त्री॰ सुक्कु.
सोंधा, वि॰ मण् वासनैयान.
सो, अ॰ वह अदु; **इसलिये** अदनाल्.
सोआ, पु॰ ऒरुवगैक् कीरै.
सोई, अ॰ = वही,
सोचना, क्रि॰ स॰ उरिञ्चु.
सोचविचार, स्त्री॰ मनक् कलक्कम्; तुक्कम्.
सोख़्ता, पु॰ मैयुरिञ्जिक् कागितम् (blotting paper). वि॰ एरिन्द; मनम् पुण्णान.

सोग, पु॰ शोक, துக்கம் ;—बार துக்கமடைந்த.

सोच, पु॰ கவலை; பச்சாத்தாபம்.

सोचना, क्रि॰ स॰ நினைக்க ; கவலைப்பட.

सोच-विचार, पु॰ யோசனை.

सोज़, पु॰ எரிச்சல் ; துக்கம்.

सोज़नी, स्त्री॰ ஒருவித ரஜாய்.

सोज़िश, स्त्री॰ வீக்கம் ; எரிச்சல் ; துக்கம்.

सोझ, सोझा, } वि॰ सीधा நேரான.

सोत, पु॰ स्रोत நீர் ஒட்டம் ; தாரை, ஊற்று.

सोतां, पु॰ தாரை ; ஊற்று.

सोदर, पु॰ ஸகோதரன்.

सोधना, क्रि॰ स॰ பிழை திருத்த ; தேட ; பரிசோதனைசெய்ய ; கடன் அடைக்க.

सोना, पु॰ பொன்.
क्रि॰ अ॰ தூங்க.

सोनार, पु॰ = सुनार.

सोपान, पु॰ ஏணி.

सोफ़ता, पु॰ தனிமையான இடம்.

सोफ़ियाना, वि॰ सूफ़ियों का தோற்றத்தில் எளியவரா யும், நோக்கத்தில் உயர்ந் தவராயும்.

सोभित, वि॰ = शोभित.

सोहना, क्रि॰ अ॰ சோபிக்க ; பிடித்திருக்க.

सोहबत, स्त्री॰ தூண.

सोहराना, क्रि॰ स॰ = सहलाना.

सोहाग, पु॰ = सुहाग.

सोहागिन, स्त्री॰ = सुहागिन,

सोहाना, क्रि॰ अ॰ சோபிக்க ; பிடித்திருக்க.

सोहावना, वि॰ = सुहावना.

सौंध, வாஸனை.

सौंपना, क्रि॰ स॰ ஒப்புவிக்க.

सौंफ़, स्त्री॰ சோம்பு ; பெருஞ் ஜீரகம்.

सौंह, सौगंद } स्त्री॰ ஆணை.

सौगंध, पु॰ வாஸனை.

सौग़ात, स्त्री॰ காணிக்கை.

सौत, सौतिन, } स्त्री॰ சக்களத்தி

सौतेला, वि॰ சக்களத்திக்குப் பிறந்த.

सौदा, पु॰ ஸாமான் ; கொடுக்கல் வாங்கல் ;—सुलुफ़ வாங்கிய ஸாமான்கள்.

सौदाई, पु॰ பைத்தியக்காரன்.

सौदागर, पु॰ வியாபாரி.

सौदामिनी, स्त्री॰ மின்னல்

सौध, पु॰ மாளிகை; வெள்ளி.
सौभग, पु॰ ஸௌபாக்கியம்; சுகம்.
सौभागिनी, स्त्री॰ ஸுமங்கலி.
सौभाग्य, पु॰ நல்ல பாக்கியம்; வைபவம்.
सौम्य, वि॰ சாந்தமான.
सौरभ, पु॰ வாஸனை.
सौरी, स्त्री॰ பிரஸவ அறை.
सौष्ठव, पु॰ அழகு; சிறப்பு.
सौहँ, स्त्री॰ ஆணை.
सौहार्द, सौहार्द्य, सौहृद, पु॰ ஸ்நேகம்.
स्कंध, पु॰ தோள்; கிளை.
स्खलित, वि॰ விழுந்த.
स्तंभ, पु॰ தூண்.
स्तंभित, स्तब्ध, वि॰ செயலற்ற.
स्तर, पु॰ அடுக்கு (layer).
स्तवन, पु॰ ஸ்துதி.
स्तुत, वि॰ துதிக்கப்பட்ட.
स्तुति, स्त्री॰ துதி.
स्तुत्य, वि॰ துதிக்கத்தக்க.
स्तेय, पु॰ திருட்டு.
स्थगित, वि॰ முகதவி ஒத்திலைக்கப்பட்ட; நிறுத்தப்பட்ட.
स्थविर, पु॰ கிழவன்.
स्थाई, वि॰ = स्थायी.
स्थान, पु॰ இடம்.
स्थानच्युत, स्थानभ्रष्ट, वि॰ இடத்திலிருந்து விழுந்த, அல்லது விலக்கப்பட்ட.
स्थानापन्न, वि॰ பதிலுக்கு வேலை பார்க்கும் (acting).
स्थानीय, वि॰ அதே இடத்தைச் சேர்ந்த (local).
स्थापक, पु॰ ஸ்தாபித்தவர்.
स्थापना, स्त्री॰ ஸ்தாபித்தல்.
स्थापित, वि॰ ஸ்தாபிக்கப்பட்ட.
स्थायी वि॰ நிலைத்திருக்கும் (Permanent).
स्थायी समिति, स्त्री॰ நிலைத்திருக்கும் ஸபை (standing committee).
स्थावर, वि॰ அசையாத. पु॰ மலை.
स्थित, वि॰ தங்கி நிற்கும்; இருக்கிற.
स्थिति, स्त्री॰ நிலைமை; வாஸம்.
स्थिर, वि॰ அசையாத.
स्थूल, वि॰ பருமனான.
स्नातक, पु॰ கல்வி பயின்று முடித்தவன்.
स्नानागार, पु॰ குளிக்கும் அறை.
स्नायु, स्त्री॰ நரம்பு.
स्निग्ध, वि॰ ஸ்நேகமுள்ள.

स्नेह, पु॰ அன்பு ; ஸ்நேகம்.
स्नेही, पु॰ ஸ்நேகிதன் ; அன்பன்.
स्पंदन, पु॰ நடுங்குதல் ; துடித்தல்.
स्पर्द्धा, स्त्री॰ போட்டி.
स्पर्श, पु॰ தொடுதல்.
स्पष्ट, वि॰ தெளிவான.
स्पष्टतया, क्रि॰ वि॰ தெளிவாய்.
स्पष्टीकरण, पु॰ தெளிவாக்குதல்.
स्पृश्य, वि॰ தொடத் தகுந்த.
स्पृहणीय, वि॰ விரும்பத் தகுந்த.
स्पृहा, स्त्री॰ விருப்பம்.
स्पृही, वि॰ விரும்பும்.
स्फटिक, पु॰ ஸ்படிகக்கல்.
स्फार, वि॰ தீவிரமான; அதிகமான.
स्फीत, वि॰ விருத்தியடைந்த; உப்பிய.
स्फुट, वि॰ பிரகாசிக்கிற; மலர்ந்த; தனிப்பட்ட.
स्फुटित, वि॰ மலர்ந்த.
स्फुरण, पु॰ துடித்தல்.
स्फुरित, वि॰ துடிக்கும்.
स्फुलिंग, पु॰ தீப்பொறி.
स्फूर्ति, स्त्री॰ फुर्ती விரைவு.
स्फोट, पु॰ வெடித்தல்.
स्फोटक, पु॰ கொப்பளம். वि॰ வெடிக்கும்.
स्मरण, पु॰ நினைவு.
स्मरणीय, वि॰ ஞாபகம் வைக்கத் தகுந்த.
स्मारक, वि॰ நினைவூட்டும். पु॰ यादगार ஞாபகார்த்தம்.
स्मित, पु॰ புன்சிரிப்பு. वि॰ மலர்ந்த.
स्मृति, स्त्री॰ ஞாபகம் ; தர்ம சாஸ்திரம்.
स्यंदन, पु॰ தேர்.
स्यात्, अ॰ शायद ஒருவேளை.
स्याना, वि॰ கெட்டிக்கார ; தந்திரமுள்ள ; வயதுவந்த.
स्यापा, पु॰ ஒப்பாரி.
स्यार, पु॰ = सियार.
स्याह, वि॰ கருத்த.
स्याहः, पु॰ = सियाहा.
स्याही, स्त्री॰ மை ; கறுமை.
स्रवण, पु॰ ஜலதாரை ; கர்ப்பம் கலைதல்.
स्रष्टा, पु॰ பிரம்மா.
स्राव, पु॰ बहना பாய்தல் ; ஊற்று.
स्रोत, पु॰ ஓடுகால்.
स्वेश, पु॰ சிலேடை.
स्व, वि॰ தன் ; சொந்த.
स्वगत, क्रि॰ वि॰ தனக்குத்தானே ;—कथन நாடகத்

தில் பேசிக் கொள்ளும் "தனக்குத்தான்." 'aside'.

स्वच्छंद, वि॰ ஸ்வயேச்சையுள்ள; அடக்குவாரில்லாத.

स्वच्छ, वि॰ சுத்தமான.

स्वजन, पु॰ உறவினர்.

स्वजातीय, वि॰ தன் ஜாதியைச் சேர்ந்த.

स्वतः अ॰ தானே.

स्वत्व, पु॰ உரிமை.

स्वभावतः अ॰ இயற்கையாகவே.

स्वयं, अ॰ தானே; தனக்குத் தானே.

स्वयंसेवक, पु॰ தொண்டர்.

स्वयमेव, क्रि॰ वि॰ खुद தானே.

स्वर्गीय, वि॰ காலஞ்சென்ற.

स्वर्ण, पु॰ பொன்;—**कार** தட்டான்.

स्वांग, पु॰ பொய் வேஷம்.

स्वांत, पु॰ ஆத்மா.

स्वांस, स्त्री॰ / **स्वांसा,** पु॰ } மூச்சு.

स्वागत, पु॰ நல்வரவு; வரவேற்பு;—**कारिणी सभा** வரவேற்பு ஸபை.

स्वाद पु॰ ருசி.

स्वादिष्ट, / **स्वादिष्ठ,** } वि॰ ருசியுள்ள.

स्वादु, वि॰ இனிப்பான; ருசியான.

स्वाध्याय, पु॰ வேதாப்பியாஸம்;தானுகவே படித்தல்.

स्वान, पु॰ श्वान.

स्वाभाविक, वि॰ இயற்கையான.

स्वायत्त, वि॰ ஸ்வாதீனமான; —**शासन** ஸ்வாதீன ஆட்சி.

स्वारथी, वि॰ = **स्वार्थी.**

स्वार्थ, पु॰ ஸ்வயநலம்;—**परता** ஸ்வயநலம் பாவிக்கும் தன்மை;—**परायण** ஸ்வயநலம் கொண்ட.

स्वार्थांध, वि॰ ஸ்வயநலத்தால் கண் மூடிப்போன.

स्वार्थी, वि॰ ஸ்வயநலக்காரனான.

स्वास, पु॰ / **स्वासा,** स्त्री॰ } மூச்சு.

स्वास्थ्य, पु॰ तन्दुरुस्ती ஆரோக்கியம்;—**कर** ஆரோக்கியம் விளைவிக்கும்.

स्वीकार, पु॰ அங்கீகாரம்.

स्वीकृत, वि॰ அங்கீகரித்த; ஒப்புக்கொண்ட.

स्वीकृति, स्त्री॰ ஸம்மதம்; அங்கீகாரம்.

स्वेच्छा, स्त्री॰ ஸ்வய விருப்பம்; —**चार** மனம்போனபோக்கு செல்லுதல்;

—चारी, மனம் போனபடி நடக்கும்.

स्वेद, पु॰ पसीना வியர்வை; ரோமி.

स्वेदज, वि॰ வியர்வையில் பிறந்த (பேன், மூட்டைப் பூச்சி முதலியன).

स्वैर, वि॰ மனம் போனபடி செல்லும்.

ह

हँकरना, क्रि॰ अ॰ கர்வத்துடன் பேச.

हँकाना, क्रि॰ स॰ கூப்பிட.

हँकार, स्त्री॰ கத்திக் கூப்பிடுதல்.

हँकारना, क्रि॰ स॰ கத்திக் கூப்பிட.

हंकारी, स्त्री॰ தூதன்.

हंगामा पु॰ உபத்திரவம்; சச்சரவு; பெருத்த சத்தம்.

हंजार, पु॰ மார்க்கம்; போக்கு.

हंडा पु॰ அண்டா.

हंडिया, हंडी, } स्त्री॰ பானை.

हंत, अ॰ ஐயோ!

हंता, पु॰ கொல்லுபவன்.

हंस, पु॰ அன்னப் பறவை.

हँसना, क्रि॰ अ॰ சிரிக்க.

हँसमुख, वि॰ சிரித்த முக முள்ள.

हँसली, स्त्री॰ ஒருவித அட்டிகை.

हँसाई, स्त्री॰ சிரிப்பு; நிந்தை.

हँसाना, क्रि॰ स॰ சிரிக்க வைக்க.

हँसिया, स्त्री॰ அரிவாள்.

हँसी, स्त्री॰ சிரிப்பு; பரிகாஸம்; —उड़ाना, பரிகாஸம் செய்ய; —समझाना விளையாட்டாக நினைக்க.

हँसुआ, हँसुवा, } पु॰ = हँसिया.

हँसोड़, वि॰ பரிகாஸம் செய்பிற.

हक़, वि॰ உண்மையான; உசிதமான. पु॰ உரிமை; கடவுள்.

हक़तलफ़ी, पु॰ உரிமை அபகரிக்கப்படுதல்.

हकदार, पु॰ உரிமையுள்ளவன்.

हक़-नाहक़, क्रि॰ वि॰ காரணமின்றி; வீணாக.

हक़-परस्त वि॰ ஆஸ்திகனான.

हकबकाना, क्रि॰ अ॰ கலக்கமடைய.

हक़-रसी, स्त्री॰ நியாயம்.

हकला, वि॰ திக்கிப் பேசும்.

हकलाना, क्रि० अ० திக்கிப் பேச.

हक़शफ़ा, पु० நில ஏலத்தில் அக்கம் பக்கத்து நிலத் தாருக்கு அதை வாங்குவ தற்கு உள்ள முதல் உரிமை.

हक़ारत, स्त्री० வெறுப்பு; அகௌரவம்.

हक़ीक़त, स्त्री० உண்மை; தத் துவம்;—में உண்மையாக (दर हक़ीक़त)

हक़ीक़ी, वि० அஸலான; சொந்த.

हकीम, पु० வைத்தியன்.

हक़ीर, वि० மெலிந்த; அற்ப மான.

हक्का-बक्का, वि० பிரமித்த.

हक़ीयत, वि० உரிமையுடைய.

हगना, क्रि० अ० மலங் கழிக்க.

हज, पु० மெக்கா யாத்திரை.

हज़, पु० ஸௌபாக்கியம்; ஸந்தோஷம்.

हज़म, पु० ஜீர்ணம்.

हज़रत, पु० ஐயா! மரியாதை மொழி.

हजामत, स्त्री० க்ஷவரம்.

हज़ार, वि० ஆயிரம்.

हज़ारहा, वि० ஆயிரக்கணக்கான.

हजूम, पु० = हुजूम.

हज़ूर, पु० = हुज़ूर.

हजो, स्त्री० தீமை.

हज्ज, पु० = हज.

हज्जाम, पु० நாவிதன்.

हज़्म, वि० ஜீர்ணமான;—करना ஏமாற்றிவிட.

हटकना, क्रि० स० தடுக்க.

हटना, क्रि० अ० விலகிப்போக.

हटाना, क्रि० अ० அப்புறப் படுத்த.

हट्टा-कट्टा, वि० கொழுத்த; பல முள்ள.

हठ, पु० / **हठधर्मी**, स्त्री० } பிடிவாதம்; அடம்.

हठना, क्रि० अ० பிடிவாதம் செய்ய.

हठात्, क्रि० अ० பிடிவாதமாக.

हठी, / **हठीला**, } वि० பிடிவாத முள்ள.

हड, स्त्री० கடுக்காய்.

हड़कंप, पु० பெரும் குழப் பம்.

हड़कना, क्रि० अ० = तरसना.

हड़काना, क्रि स० மிகவும் ஆசைகாட்ட.

हड़ताल, स्त्री० வேலை நிறுத் தம் (hartal).

हड़पना, क्रि॰ स॰ वायिल् पोट्टुक्कॊळ्ळ ; अपकरिक्क.

हड़बड़, स्त्री॰ आत्तिरम्.

हड़बड़ाना, क्रि॰ अ॰ आत्तिरप्पड.

हड़बड़ी, स्त्री॰ आत्तिरम् ; अवसरम्.

हड्डा, पु॰ कुळि.

हड्डी, स्त्री॰ ऎलुम्पु ; कुलम्.

हत, वि॰ कॊल्लप्पट्ट.

हतक, स्त्री॰ अकॆरवम् ; —हुज्जती मान नष्टम्.

हतना, क्रि॰ स॰ कॊल्ल ; अडिक्क.

हतबुद्धि, वि॰ मुट्टाळ्.

हतभागा, हतभागी, हतभाग्य, वि॰ तुर्भाक्कियमान.

हताश, वि॰ नम्पिक्कै यिऴन्त.

हताहत, वि॰ कायप्पडुत्तिक् कॊल्लप्पट्ट.

हतोत्साह, वि॰ ऊक्कम् इऴन्त.

हत्ता, अ॰ = यहां तक कि.

हत्था, पु॰ कैप्पिडि.

हत्थे, क्रि॰ वि॰ कैयिल्.

हत्यारा, पु॰ कॊलैयाळि.

हथकंडा, पु॰ कैत्तिऱमै ; तन्त्रिरमान वॆलै (trick).

हथकड़ी, स्त्री॰ कैविलङ्कु.

हथफेर, पु॰ कैमाट्ऱुक् कडन्.

हथसार, स्त्री॰ यानैक् कॊट्टम्.

हथियाना, क्रि॰ स॰ ऎमाट्ऱिक् कैक्कुळ् पोट्टुक् कॊळ्ळ.

हथियार, पु॰ आयुतम् ;—बंद् आयुतम् तरिक्त.

हथेली, स्त्री॰ उळ्ळङ्कै.

हथौड़ा, पु॰ सम्मट्टि.

हथौड़ी, स्त्री॰ सुत्तिल्.

हद, स्त्री॰ ऎल्लै.

हदिया, पु॰ काणिक्कै.

हदीस, स्त्री॰ मुकम्मदु नबियिन्. उपदेसङ्कळ्.

हदूद्, स्त्री॰ (हद् का बहु॰) ऎल्लैकळ्.

हनन, पु॰ कॊल्लुदल् ; अडित्तल्.

हनोज़, क्रि॰ वि॰ इदुवरैयिलुम्.

हफ़्ता, पु॰ सप्ताह, वारम्.

हवरहवर, क्रि॰ वि॰ अवसर अवसरमाय्.

हबशी, पु॰ நீக்ரோ ஜாதிக் காரன்.

हबीब, पु॰ ஸ்நேகிதன் ; அன் பன்.

हबूब, पु॰ நீர்க்குமிழி.

हब्स, पु॰ சிறைவாஸம்.

हम, सर्व॰ நாம். क्रि॰ वि॰ भी கூட. वि॰ **परस्पर** பரஸ்பர மான.

हम-आगोश, वि॰ அணைத்துக் கொண்ட.

हम-उम्र, वि॰ ஸமவயதான.

हमजोली, पु॰ தோழன்.

हमदर्द, पु॰ இரக்கப்படுபவன்.

हमदर्दी, स्त्री॰ सहानुभूति அநு தாபம்.

हम-पा, वि॰ கூடச் செல்லும்.

हमराह, वि॰ கூட ; சேர்ந்து.

हमल, पु॰ கர்ப்பம்.

हमला, पु॰ எதிர்ப்பு ; படை யெடுப்பு.

हम-वतन, वि॰ தன் நாட்டு.

हमवार, वि॰ बराबर ஒரே மட்ட மான.

हम-शक्ल, वि॰ ஸமரூபமுள்ள.

हमसर, पु॰ ஸமமானவன்.

हमसरी, स्त्री॰ ஸமம்.

हम-साया, पु॰ அண்டை வீட் டார்.

हम-सिन, वि॰ ஸமவயதுடைய.

हमाम, पु॰ = **हम्माम**, ஸ்நான அறை.

हमाल, पु॰ கூலியாள்.

हमायुभा, पु॰ நம்மைப் போன்ற ஸாதாரணமான வர்கள்.

हमेल, स्त्री॰ காசுமாலை.

हमेव, पु॰ அஹங்காரம்.

हम्माम, पु॰ குளிக்கும் அறை.

हमेशा, क्रि॰ वि॰ எப்பொழு தும்.

हम्माल, पु॰ சுமை தூக்கி ; கூலியாள்.

हय, पु॰ குதிரை.

हया, स्त्री॰ शर्म வெட்கம்.

हयात, स्त्री॰ வாழ்க்கை.

हर, वि॰ ஒவ்வொரு ; நீக்கு கிற.—**एक**, ஒவ்வொரு ;—**दम** எப்பொழுதும். पु॰ —**हल** கலப்பை.

हरकत, स्त्री॰ கெட்ட நடத்தை.

हरकारा, पु॰ **डाकिया**, தபால் காரன்.

हरगिज़, अ॰ ஒருபொழுதும் ; எக்காரணத்தாலும்.

हरचंद, क्रि॰ वि॰ எத்தனையோ ; பலமுறை ; **यद्यपि** இருந்த போதிலும்.

हरज-पु॰ = **हर्ज** நஷ்டம்.

हरजा, पु॰ தண்டம் ; நஷ்ட ஈடு.

हरजाई, पु॰ வீணுய் அலைந்து கொண்டேயிருப்பவன்.

हरजाना, पु॰ நஷ்ட ஈடு. स्त्री॰ துஷ்டை.

हरण, पु॰ அபகரித்தல் ; பிடுங்கிக் கொள்ளுதல்.

हरना धरना, पु॰ பூர்ண உரிமையுள்ளவன்.

हरताल, पु॰ வேலை நிறுத்தம் ; அதிகாரம்.

हर-दिल-अज़ीज़, वि॰ सर्वप्रिय எல்லோராலும் விரும்பப் படுகிற.

हरना, क्रि॰ स॰ பிடுங்கிக் கொள்ள ; அபகரித்துக் கொள்ள.

हरनौटा, पु॰ மான் குட்டி.

हरफ़, पु॰ எழுத்து ; குற்றம் ; —आना குற்றம் சாட்டப் பட.

हरबा, पु॰ ஆயுதம்.

हरबोंग, वि॰ நாட்டுப் புறத்து; முட்டாள். पु॰ அட்டேழியம்.

हरम, पु॰ अंत:पुर கோஷா ஸ்திரீகள் வஸிக்குமிடம்.

हरमज़दगी, स्त्री॰ துஷ்டத் தனம் ; குறும்பு.

हरम-सरा, स्त्री = हरम.

हरसिंगार, पु॰ பாரிஜாத மரம்.

हरा, वि॰ பச்சையான ; ஸந்தோஷமடைந்த ;—भरा செழிப்பாய் வளர்ந்த.

हराना, क्रि॰ स॰ தோற்கடிக்க ; கலைப்பிக்க.

हराम, पु॰ பன்றி ; அயோக்கியத்தனம் ; பாவம். वि॰ கெட்ட ; தர்ம விரோதமான ;—का அயோக்கியமாய் ஸம்பாதித்த ;—ख़ोर பாபச் சொத்தை அனுபவிப்பவன் ;—ज़ादा கலப்புப் பிறப்புடையவன் ; துஷ்டன்.

हरामी, वि॰ அற்பமான ; கலப்பு பிறப்புடைய.

हरारत, स्त्री॰ உஷ்ணம் ; இலேசான காய்ச்சல்.

हरास, पु॰ பயம் ; நம்பிக்கையின்மை.

हरि, पु॰ குதிரை; குரங்கு ; மயில் ; பாம்பு; லிங்கம் ; விஷ்ணு.

हरियाली, स्त्री॰ பசுமை.

हरित, हरित, वि॰ பசுமையான.

हरिद्रा, स्त्री॰ हल्दी மஞ்சள்.

हरिन, पु॰ மான்.

हरियाली, स्त्री॰ பசுமை ; செழுமை.

हरीफ़, पु॰ विरोधी.
हरूफ़, पु॰ लेखन.
हरैया, वि॰ अपकारक.
हर्ज, पु॰ क्षति ; हानि.
हर्ता, पु॰ अपहारक.
हर्फ़, पु॰ हरफ़ लेखन.
हर्रे, स्त्री॰ कटुक.
हर्ष, पु॰ संतोष.
हर्षित, वि॰ संतोषित.
हल्, पु॰ व्यंजनवर्ण.
हल, पु॰ कलह.
हलकंप, पु॰ कलकल ; कोलाहल.
हलक़, पु॰ कण्ठ ; गला.
हलकई, स्त्री॰ अपमान ; अवहेलना ; तिरस्कार.
हल करना, क्रि॰ स॰ विधि खोजना (to solve).
हलका, वि॰ लघु ; अल्प ; तुच्छ ; अगंभीर.
हलक़ा, पु॰ वृत्त ; परिधि ; किसी अधिकारी के अधीन क्षेत्र.
हलकान, वि॰ दुःखी ; व्याकुल.
हलचल, स्त्री॰ कोलाहल ; कलकल ; उपद्रव.
हलदी, स्त्री॰ हरिद्रा ;—**लगा के बैठना**, कष्टसाध्य कार्य में हाथ न डालना ;—**चढ़ना** विवाह निश्चय होना.
हलना, क्रि॰ अ॰ चलना.
हलफ़, पु॰ शपथ ;—**नामा** लिखित शपथ (affidavit.)
हलफ़ना, क्रि॰ वि॰ शपथ खाना.
हलराना, क्रि॰ स॰ धीरे धीरे चलाना.
हलवाई, पु॰ मिष्टान्न विक्रेता.
हलवाह, **हलवाहा**, पु॰ हलजीवी ; कृषक.
हलाक, वि॰ मृत ; नष्ट ; विनष्ट.
हलाकू, वि॰ संहारक ; विनाशक.
हला-भला, पु॰ निर्णय ; निष्पत्ति.
हलाल, वि॰ उचित ; **करना** काटना ; —**का** पकाया हुआ.
हलालख़ोर, पु॰ परिश्रमी ; उद्यमी.
हलावत, स्त्री॰ मधुरता ; मिठास ; स्वादिष्टता.

हलाहल, पु॰ कठोर मान विषम.

हलीम, वि॰ नल्ल स्वभाव मुळ्ळ ; अमैतियान.

हलोरना, क्रि॰ स॰ तण्णीरै असैक्क ; कडैय.

हल्दी, स्त्री॰ मञ्जळ्.

हल्ला, पु॰ कूच्चल्.

हवन, पु॰ होमम्.

हवलदार, पु॰ सिरु राणुव उत्तियोकस्तन्.

हवस, स्त्री॰ विरुप्पम्.

हवा, स्त्री॰ काट्रु ;—करना विसिर ;—खाना उलाव ; —दार काट्रोट्टमुळ्ळ ; —बताना तळ्ळि विड ; —बांधना पेरुमै यडित्तुक्कोळ्ळ ; — बदलना निलमै माट्र ;—हो जाना मऱैय ; — बिगड़ना तोत्तु व्याति परव ; केट्ट ऎण्णङ्कळ् अधिकरिक्क ;—से लड़ना अनुवसियमाक सण्डै पोड ;—से बातें करना वेकु वेकमाय्च् चॆल्ल ; तनक्कुत्तानै पेसिक्कॊळ्ळ ;—लगना ऒरु वरुडैय 'काट्रु पड' ; —हो जाना मऱैन्तु पोक.

हवाई, वि॰ काट्रु सम्बन्तमान ; कट्पनैयान ; —जहाज़, आकायक् कप्पल्.

हवाल, पु॰ हाल निलैमै ; सारम्.

हवाला, पु॰ पॊऱुप्पु ; उदारणम्.

हवालात, स्त्री॰ सिऱैवासम्.

हवाले करना, क्रि॰ स॰ ऒप्पुविक्क.

हवास, पु॰ प्रक्ञै.

हवेली, स्त्री॰ माळिकै ; मनै.

हशमत, स्त्री॰ कॆलरवम् ; वैपवम्.

हश्र, पु॰ कयामत कडैसि विसारणै ; प्रलापम् ; कूच्चल् ;—बरपा होना कूच्चल् उण्डाक.

हसद, पु॰ ईर्षा पॊऱुमै.

हसन, पु॰ सिरित्तल् ; परिकासम्. वि॰ सिऱन्त.

हसब, क्रि॰ वि॰ = हस्ब.

हसरत, स्त्री॰ तुक्कम् ; पेर्विरुप्पम्.

हसीन, वि॰ अऴकान.

हस्त, पु॰ कै ;—कौशल कैत्तिऱमै.

हस्तक्षेप, पु॰ தலையிடுதல்.
हस्तगत, वि॰ கைக் கெட்டிய.
हस्तलिपि, स्त्री॰ கை எழுத்து.
हस्ताक्षर, पु॰ கையொப்பம்.
हस्तामलक, पु॰ உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி ; தெளிவான விஷயம்.
हस्ती, पु॰ யானை.
हस्ते, क्रि॰ वि॰ மூலமாய்.
हस्ब, क्रि॰ वि॰ **मुताबिक़** அனுஸரித்து ;—**दस्तूर** வழக்கப்படி.
हहर, स्त्री॰ நடுக்கம் ; பயம்.
हहरना, क्रि॰ अ॰ நடுங்க ; பொருமைப்பட.
हहराना, क्रि॰ अ॰ நடுங்க. क्रि॰ स॰ நடுங்கச் செய்ய.
हाँ, अ॰ ஆம்.
हाँक, स्त्री॰ கூப்பிடுவதற்காகக் கத்துதல் ; சண்டைக் கழைத்தல் ; உதவியை நாடுதல்.
हाँकना, क्रि॰ स॰ ஓட்ட ; விசிற ; பெருமையடித்துக்கொள்ள.
हाँडी, स्त्री॰ பானை.
हाँपना, **हाँफना**, } क्रि॰ अ॰ மேல்மூச்சு வாங்க.
हाँसी, स्त्री॰ = **हँसी**.
हाऊ, पु॰ பூச்சாண்டி.
हाकिम, पु॰ ஆளுபவன் ; பெரிய உத்தியோகஸ்தன்.
हाजत, स्त्री॰ தேவை ; கிறை.
हाज़मा, पु॰ ஜீர்ணமாதல்.
हाज़ा, सर्व॰ यह இந்த.
हाज़िर, वि॰ ஆஜராயிருக்கும் ; —**जवाब** விரைவாகவும் ஸாமர்த்தியமாகவும் பதில் கூறுகிற (ready-witted).
हाजी, पु॰ ஹஜ்யாத்திரை செய்தவன்.
हाट, स्त्री॰ கடைவீதி ; சந்தை.
हाटक, पु॰ **सोना** பொன்.
हाड, पु॰ = **हड्डी**.
हाता, पु॰ வேலிச்சுட்பட்ட இடம் ; எல்லை ; மாகாணம்.
हातिम, पु॰ நிபுணன் ; தாராள குணமுடையவன்.
हाथ, पु॰ கை ;—**उठाना** ஸலாம் செய்ய ; கையை ஓங்க ; —**ऊँचा होना** நல்ல நிலைமையடைய ;—**कट जाना** வார்த்தையால் கட்டுப்பட ; —**की मैल** அற்பமான வஸ்து ;—**खींच लेना** பின் வாங்க ;—**खुजलाना** அடிக்க விரும்ப ; பணம்பெறும் அடையாளங்கள் உண்டாக ;—**चलाना** அடிக்க ;

—चूमना மரியாதை காண் பிக்க ;—छोड़ना அடிக்க ; —जोड़ना கை கூப்ப ; —डालना உதவிசெய்ய ; —तंग होना பணமில்லாமற் போக ;—धोना இழக்க ; —धोकर पीछे पड़ना முழுமன துடன் சுடுபட ;—पकड़ना தடுக்க ; தஞ்சமளிக்க ; மணந்துகொள்ள ; — पर हाथ धरे बैठे रहना சும்மா உட்கார்ந்திருக்க ;— पसारना फैलाना கை நீட்டிக் கேட்க ;—पाँव चलाना முயற்சிக்க ;—पाँव फूलना பயங்கொள்ள ; — पैर जोड़ना விண்ணப்பித்துக் கொள்ள ;—फेरना அடித் துக் கொண்டுபோக ;— बहना உதவிசெய்ய ;— मलना பச்சாத்தாபப்பட ; —मारना அடித்துக் கொண்டு போக ;—रंगना லஞ்சம் வாங்க ;—लगना பெற ; ஆரம்பிக்கப்பட ; —लगाना ஆரம்பிக்க ; தொட ; — साफ़ करना அடிக்க ; அடித்துக் கொண்டுபோக.

हाथापाई, हाथाबांही, ஸ்ரீ• அடிதடி சண்டை.

हाथी, பு• யானை ;—वान யானைப் பாகன்.

हाथों हाथ, வி• கையோடு கையாய்.

हादसा, பு• கெட்ட ஸம்பவம்.

हादिस, வி• புதிய.

हादी, பு• வழிகாட்டி ; தலைவன்.

हानि, ஸ்ரீ• நஷ்டம் ; —कारक நஷ்டம் விளைவிக்கும்.

हाफ़िज़, பு• குரானை மனப்பாடம் செய்த முகம்மதியன்.

हाफ़िज़ा, பு• ஞாபக சக்தி.

हामिल, வி• சுமைதூக்குகிற.

हामिला, ஸ்ரீ• கர்ப்பவதி.

हामी, பு• உதவியாள். ஸ்ரீ• ஆமாம் என்று சொல்லுதல் ;—भरना ஆமாம், ஆமாம் என்று சொல்லுதல்.

हाय, ம• ஐயோ !

हायल, வி• காயப்பட்ட ; தடங்கல் செய்கிற.

हार, பு• மாலை. ஸ்ரீ• தோல்வி ; —खाना தோல்வியடைய.

हारना, क्रि॰ अ॰ தோற்க; களைக்க. क्रि॰ स॰ இழக்க.

हारिल, पु॰ ஒருவிதப் பறவை.

हारी, वि॰ சுமந்து செல்லும்; திருடிச் செல்லும்; கவருகிற.

हारीत, पु॰ திருடன்; திருடுதல்.

हार्दिक, वि॰ மனப் பூர்வமான; உண்மையான.

हाल, पु॰ நிலைமை; ஸமாசாரம். वि॰ நிகழ்கிற;—में ஸமீபத்தில்.

हालत, स्त्री॰ நிலைமை.

हालांकि, अ॰ யயபி இருந்தபோதிலும்.

हालात, पु॰ (हाल का बहु॰) ஸமாசாரங்கள்.

हाली, क्रि॰ वि॰ சீக்கிரம்.

हावी, वि॰ வசத்தில் வைத்துக் கொள்ளும்; நிபுணனை.

हाशिया, पु॰ ஓரம்; மார்ஜின்; ஓரக் குறிப்பு.

हास, சிரிப்பு; பரிகாஸம்.

हासिद, वि॰ பொறுமையுள்ள.

हासिल, वि॰ प्राप्त கிடைத்த.

हास्य, वि॰ சிரிப்புண்டாக்கும். पु॰ சிரிப்பு; பரிகாஸம்.

हास्यास्पद, वि॰ சிரிப்புக்கிடமான.

हाहाकार, पु॰ துக்கக் கூச்சல்.

हिंडोल, **हिंडोला,** } पु॰ ஊஞ்சல்; தொட்டில்.

हिंद, पु॰ இந்தியா.

हिंसक, वि॰ இம்சிக்கிற; கொல்லுகிற.

हिंसा, स्त्री॰ இம்சை.

हिंसात्मक, वि॰ இம்சையுள்ள.

हिंसालु, वि॰ இம்சிக்கும்.

हिंस्र, वि॰ குரூரமான.

हिआव, पु॰ = हियाव.

हिकमत, स्त्री॰ உபாயம்.

हिकमती, वि॰ ஸாமர்த்திய மாய்க் காரியத்தைச் ஸாதிக்கிற; செட்டான.

हिकायत, स्त्री॰ कहानी கதை.

हिक़ारत, स्त्री॰ = हक़ारत.

हिक्का, स्त्री॰ हिचकी விக்கல்.

हिचक, स्त्री॰ தயக்கம்.

हिचकना, क्रि॰ अ॰ விக்க; தயங்க.

हिचकिचाना, क्रि॰ अ॰ தயங்க.

हिचकी, स्त्री॰ விக்கல்; விம்மி அழுதல்.

हिजड़ा, पु॰ ஆண்மையற்றவன்; பேடி.

हिजरत, स्त्री॰ அயல் நாட்டு வாஸம்.

हिजरी, पु० मुहम्मदीय सकाब्दम्.

हिजाब, पु० मर्यादा; लज्जा.

हिज्जे, पु० अक्षरविन्यास (spelling).

हिज्र, पु० वियोग विरह.

हित, पु० नन्मा; अनुग्रह. वि० नन्मा इच्छुक.

हितकर, हितकारक, पु० नन्मा करनेवाला.

हितचिंतक, पु० खैरख्वाह नन्मा चाहनेवाला.

हितचिंतन, पु० नन्मा चाहना.

हिताई, स्त्री० उपकार.

हिती, हितू, पु० नन्मा चाहनेवाला; उपकारी.

हितैषी, वि० नन्मा चाहनेवाला.

हिदायत, स्त्री० उपदेश; प्रेरणा; सीख.

हिनहिनाना, क्रि० अ० हिनहिनाना.

हिना, स्त्री० मेंहदी.

हिफाज़त, स्त्री० रक्षा; हिफाज़त (safety).

हिम्मत, क्रि० वि० साहस; मन. पु० साहस; धैर्य.

हिम्मा, पु० दान; —नामा दानपत्र.

हिम, पु० बर्फ; —उपल ओले; —कर चन्द्रमा.

हिमांशु, पु० चन्द्रमा.

हिमाक्त, स्त्री० मूर्खता.

हिमायत, स्त्री० आश्रय; सहायता.

हिमायती, वि० आश्रय देनेवाला.

हिम्मत, स्त्री० साहस; उत्साह.

हिय, हिया, पु० हृदय; मन.

हियाव, पु० साहस.

हिरण्य, पु० सोना सुवर्ण.

हिरन, पु० मृग.

हिरफ्त, स्त्री० कमी; घटती.

हिराना, क्रि० अ० खो जाना.

हिरास, स्त्री० भय; आशंका.

हिरासत, स्त्री० कैद; रक्षा.

हिर्स, स्त्री० लालच; लोभ.

हिलकार, हिलकोरा, पु० लहर.

हिलगाना, क्रि० स० लटकाना; चिपकाना.

हिलना, क्रि० अ० चलना; हिलना.

हिलाना, क्रि० स० அசைக்க ; நட்புண்டாக்க.

हिलोर, हिलोरा, } पु० அலை.

हिलोरना, क्रि० स० அலையுண்டாக்க.

हिसका, पु० பொறுமை.

हिसाब, पु० गणित கணக்கு ; கொடுக்கல் வாங்கல் ;—**किताब** வரவு செலவு விவரம் ;—**चुकाना** கணக்குத் தீர்க்க.

हिस्सा, पु० பங்கு.

हिस्सेदार, पु० பங்காளி.

हींग, स्त्री० பெருங்காயம்.

हींसना, क्रि० अ० கனைக்க.

ही, अ० மட்டும்.

हीक, स्त्री० விக்கல்.

हीन, वि० रहित இல்லாத ; குறைந்த.

हीन-हयान, स्त्री० ஜீவிய காலம்.

हीर, हीरक, हीरा, } पु० வைரம்.

हीला, पु० பொய்க்காரணம்.

हुँकार, पु० சண்டைக் கழைத்தல் ; கர்ஜித்தல்.

हुंकारना, क्रि० अ० அதட்ட ; கர்ஜிக்க.

हुंडी, स्त्री० உண்டியல் பெட்டி ; உண்டியல் (cheque).

हुंम, पु० = **हुक्म.**

हुकूक, पु० உரிமைகள்.

हुकूमत, स्त्री० ஆட்சி ; அதிகாரம்.

हुक्का, पु० ஹுக்கா ;—**पानी बन्द करना** ஜாதியை விட்டு விலக்க.

हुक्काम, पु० அதிகார வர்க்கத்தினர்.

हुक्म, पु० கட்டளை ; அனுமதி ;—**नामा** அனுமதிச் சீட்டு ;—**बरदार** கீழ்ப்படிபவன்.

हुक्मराँ, पु० ஆளுபவன்.

हुक्मरानी, स्त्री० ஆட்சி.

हुक्मी, वि० பராதீனமான ; அவசரமான.

हुजूम, पु० ஜனக்கூட்டம்.

हुजूर, पु० ஸன்னிதி ; துரை. अ० ஐயா !

हुज्जत, स्त्री० வீண் தர்க்கம்.

हुज्जती, स्त्री० வீண் தர்க்கம் செய்கிற.

हुड्दा, पु० பெற்றோரை விட்டுப் பிரிந்த குழந்தையின் ஏக்கம்.

हुड्दंग, पु० உபத்திரவம்.

हुड्क, पु० உடுக்கு.

हुताशन, पु॰ தீ.

हुनर, पु॰ கலை ; தொழில் திறமை ;—मंद् கலைத் திறமையுள்ள.

हुरमत, स्त्री॰ கௌரவம்.

हुलसना, क्रि॰ अ॰ ஸந்தோஷப் படு.

हुलसाना, क्रि॰ स॰ களிப்பிக்க.

हुलास, पु॰ ஸந்தோஷத்தால் பொங்குதல்.

हुलिया, पु॰ நபரின் அடையாளங்களை வர்ணித்தல்.

हुसड, पु॰ இரைச்சல்.

हुस्न, पु॰ அழகு ; லாவண்யம் ;—परस्त ஸௌந்தரிய உபாஸனை செய்யும்.

हूक, स्त्री॰ வலி ; மனவேதனை.

हूकना, क्रि॰ अ॰ வலிக்க.

हूदा, वि॰ ஸரியான; बे-हूदा ஸரியில்லாத ; உபயோகமற்ற.

हू-नहू, वि॰ அப்படியே ; சற்றும் வித்தியாஸமில்லாத.

हूर, स्त्री॰ தேவலோக ஸ்திரீ.

हूल, स्त्री॰ வலி.

हूलना, क्रि॰ स॰ ஈட்டியால் குத்த ; வலிக்கச் செய்ய.

हूश, वि॰ அநாகரீகமான.

हृत, वि॰ சேர்ப்பிக்கப்பட்ட ; கவரப்பட்ட.

हृदयंगम, वि॰ மனதில் பதிந்த.

हृदयस्पर्शी, वि॰ மனதைப் பிரபாவிக்கும்.

हृद्गत, वि॰ ஹிருதயத்து.

हृष्ट, वि॰ அதிக சந்தோஷப் பட்ட ;—पुष्ट திடகாத்திரமான ; பலமுள்ள.

हेकड़ी, स्त्री॰ முரட்டுத்தனம் ; பலாத்காரம்.

हेच, हेठा, } वि॰ அற்பமான.

हेठी, स्त्री॰ மான நஷ்டம்.

हेतु, पु॰ காரணம்

हेम, पु॰ பனி ; பொன்.

हेय, वि॰ அற்பமான ; விடத் தக்க.

हेर-फेर, पु॰ மாறுதல்.

हेरना, क्रि॰ स॰ தேட.

हेराना, क्रि॰ अ॰ இழந்துபோக; மெய் மறக்க.

हेलना, क्रि॰ अ॰ நீரில் பிரவேசிக்க.

हेल-मेल, पु॰ சுட்பு.

हेला, स्त्री॰ இகழ்தல் ; காம விளையாட்டு ; படையெடுப்பு.

हैजा, पु॰ காலரா நோய்.

हैफ़, अ॰ ஐயோ !

हैबत, स्त्री॰ பயம் ;—नाक பயங்கரமான.

हैरत, स्त्री॰ ஆச்சர்யம்.

हैरान, वि॰ आश्चर्यत्तार्ल प्रिर मित्त ; कलैत्त.

हैवान, पु॰ मिरुकम் ; मुट्टाळ்.

हैसियत, स्त्री॰ निलैमै ; स्तामर्त्तियम்.

होंठ, पु॰ उतटु.

हो जाना, क्रि॰ स॰ पोय्वर.

होकर, स॰ मार्क्कमाक ;—**रहना** अवशियम் निकழ.

होड़, स्त्री॰ पन्तयम் ; पोट்टि.

होड़ल, पु॰ अप्रिरकम்.

होड़ाहोड़ी, स्त्री॰ पोट்टि.

होतव, होतव्य, पु॰ नटक்कवेण்टिय.

होनहार, पु॰ नटक்कवेण்टियतु. वि॰ मुन்नुक்कुवरक் कूटिय.

होना, क्रि॰ स॰ इरुक்क ; वशीक்क.

होनी, स्त्री॰ उर்पत्ति ; विरुत्तान்तम் ; नटक்कवेण்टियतु.

होरसा, पु॰ चन्तनक்कल்.

होरी, होली, स्त्री॰ कामतैवन் पण்टिकै ; कामतकनम் ;—**खेलना** ऒरुवर் मट்रॊरुवर் मेल் कामतैवन் पण்टिकैयिन் पॊழுतु सिकप்पु निरत்तण்णीर் अटिप்पतु.

होश, पु॰ प्रिरक்कै ;—**उड़ना** मूर்च்सिक்क ; पयत்तार्ल मनम் कलङ்क.

होशियार, वि॰ कॆट்टिक்कार.

हौआ, पु॰ पूच்चाण்टि.

हौज़, पु॰ तॊट்टि.

हौदा, पु॰ अम்पारि.

हौल, पु॰ पयम் ; नॆञ்सु पट पटत்तल்.

हौलदिला, वि॰ पयङ்कालि यान

हौले, क्रि॰ वि॰ मॆल்ल.

हौवा, स्त्री॰ ईवा ऎन்नुम் आति स्त्रीर् (Eve).

हौस, स्त्री॰ विरुप்पम் ; ऊक்कम.

हौसला, पु॰ कारियत்तै निऱै वेट்रुम் विरुप்पम் ;—**मंद** ऊक்कमुटैय.

हृद, पु॰ पॆरिय एरि.

ह्रस्व, वि॰ सिऱिय, कुऱिल் (ऎऴுत்तु).

ह्रास, पु॰ तेय்तल் ; कुऱैवु.

हाँ, अ॰ वहाँ अङ்कै.

परिशिष्ट

अंटाचित, மல்லாந்து, முதுகுப் புறமாக விழுதல். —होना, ஸ்தம்பித்துப் போதல்.

अंतरनाद, ஹிருதய ஒலி.

अंसुवाना, கண்களில் நீர் தளும்புதல்.

अंहडा, கன்னம் (வைத்தல்) தராசுக்கல்.

अकचकाना, திடுக்கிடுதல்.

अक्ब, பின்புறம்.

अकसाम, किस्म व कसम का बहुभचन விதங்கள், சபதங்கள்.

अकाली, ஸீக்கியர்களின் ஒரு ஜாதி.

अकून, அளக்க முடியாத.

अक्द, संबन्ध, शादी கல்யாணம்.

अक्लैत, பயில்வான்.

अगमानी, अगुआ, தலைவன்.

अचोता, முன்யோசிக்காத.

अजनौब, மறைந்த; ரகஸிய மான.

अज़मत, स्त्री० பெருந்தன்மை.

अजमाइश, பரிசோதனை.

अटवर, ஆடம்பரம்; குடும்பம்; குயில்.

अटाऊ, முற்றிலும்.

अड़ोस-पड़ोस, அக்கம் பக்கம்.

अताअत, ஸேவகம் புரிதல்.

अदबदाकर, வேண்டுமென்றே.

अदू, விரோதி.

अनखना, अनखनाना, अनखाना, } கோபங்கொள்ள

अनगिनत, எண்ணிக்கையற்ற.

अनलहक़, 'நானே பகவான்' अहम ब्रह्मास्मि. [தல்

अनाकानी, கவனியாமலிருத்

अनायास, கஷ்டமில்லாமல்; திடீரென்று.

अनासक्त, பற்றில்லாத.

अनासिर, மூலதத்துவம்.

अपकाजी, ஸ்வயநலங் கொண்ட.

अफ़राज़, அழகை அதிகரிக்கிற.

अबाबील, स्त्री० கருங்குருவி.

अबे, அடே!—तबे करना, மரியாதை யின்றி கூப்பிட.

अमू, स्त्री० புருவம்.

अभिजात, உயர்குலத்தில் பிறந்த.

अभिसार, ரகஸ்யமாகக் கூடுவதற்காகப் போவது.

अमानी, புறம்போக்கு.

अमिताभ, புத்தபகவான்.

अमूनन, உத்தேசமாக.

अर्ज़ीनवीस, மனு எழுதுபவன்.

अलकाब, பட்டம்.

अल्ल हिसाब, கணக்கிடமுடியாத.

अल्लसाना, சோம்பல் படுதல்.

अल्लानिया, வெளிப்படையாக.

अवारजा, வரவு செலவு புத்தகம்.

अविकल, மாறுதலடையாத ; பூர்ணமான.

अशआर, பாடகர்கள்.

अशराफ़, மேன்மை தங்கியவன் ; கனவான்.

अशराफ़त, स्त्री० = शराफ़त மேன்மை.

असहाब, साहब का बहुवचन கனவான்கள்.

असील, உயர்ந்த குலத்தைச் சேர்ந்த.

असैला, கெட்டவழியில் செல்பவன்; ஸரியில்லாத.

असौज, ஐப்பசி.

अहतियात, முன் எச்சரிக்கை ; —नामा ஒப்பந்த பத்திரம்.

अहम, முக்கியமான. (Vital)

अहल, தகுந்த நபர் ; குடும்பத்தவர் ; எஜமான் ; —ए-वतन தன் நாட்டு ஜனங்கள்.

अहसास, உணர்ச்சி.(Feeling)

आंकड़ा, எண் ; புள்ளி விவரம்.

आँखों में ख़ून उतरना, கோபத்தால் கண்கள் சிவத்தல்.

आकलन, சேர்த்தல்.

आकुंचन, சுருங்குதல்.

आग बबूला होना, ரொம்ப கோபம் கொள்ள.

पानी में आग लगाना, சண்டை மூட்ட ; முடியாத காரியத்தைச் செய்ய.

आज़िम, யோசிக்கிற.

आजी, स्त्री० தகப்பளின் தாயார்.

आत्मज, குமாரன்.

आदतन, பழக்கத்தின் காரணமாக.

आदम-ज़ाद, மனிதன்.

आन-बान, அலங்காரம் ; ஒய்யாரம்.

आपेक्षिक, விரும்புகிற ; மற்றொரு வஸ்துவை ஆதாரமாகக் கொண்ட.

आफ़रीन, சாபாஷ்.

आब-ख़ाना, கக்கூஸ் ; **खोरा** டம்ளர் ;—**दीदा,** கண்ணீர் ததும்பும் ; **दोज़,** **किश्ती,** submarine;—**शार—शरना,** அருவி.

आब रवाँ, ஓடும் தண்ணீர் ; ஒரு மெல்லிய துணி.

आबनूस, கருங்காலி.

आबी, जल संबन्धी, தண்ணீர் ஸம்பந்தமான.
आमंत्र, அழைப்பு.
आराज़ी, நிலம்.
आलूदगी, स्त्री० அசுத்தம்.
आलूदा, நனைந்த ; தண்ணீர் சொட்டுகிற.
आवुदी-कुनज़, கடமைப்பட்ட.
आवेज़, தொங்குகிற.
आशोब, வீக்கம்.
आश्कार, தெளிவான.
इद्दत, கணவன் இறந்த பின் நான்கு மாத காலம்.
इनकिसाम-हिस्से பாகங்கள்.
इनकाम, பழி வாங்குதல்.
इमला, ஒருவர் சொல்ல மற் றொருவர் எழுதுதல். (Dictation)
इन्तियाज़, குண தோஷங்கள் ; ஒற்றுமை வேற்றுமை அறிவது.
ईज़ा, துன்பம் ; கஷ்டம்.
उंडेलना, ஜலம் கொட்டுதல்.
उकदा, முடிப்பு ; சிக்கிரம் புத்திக்கெட்டாத விஷ யம்.
उटकना, அனுமானித்தல் ; மதிப்பிடுதல்.
उड़ी, रकेबी, வைப்பாட்டி.
उदिरी, சும்மாடு.

उताना, மல்லாந்து.
उदू-दुश्मन, விரோதி.
उनहार, ஸமானமாக; மாதிரி.
उनहारि, ஒரே உருவமுள்ளது; ஸமானம்.
उफ़्तादा, காலியாயிருக்கிற.
उल्लू बनाना, முட்டாளாக்கு தல் ;—सीधा करना தன் நலத்தைக் கருதுதல்.
उसरना, தள்ளிப் போதல் ; மறந்து போதல்.
उसारा-वरासदा, முற்றம்.
एकांकी, ஒரு அங்கமுள்ள நாடகம்.
एकाध, ஒன்று-அரை ; கொஞ்சம்.
एड़, குதி கால் ; குதிரையை ஓட்டுவதற்காக இருக்கும் முள்—लगाना—ஓட்டுதல்.
एहसास, அனுபவித்தல்.
ऐबी, குற்றமுள்ள ; கெட்ட.
कचोटना, துன்புறுதல் ; வருத் தப் படுதல்.
कच्चा-चिट्ठा, कच्चा-हाल } உள்ள நிலையை அப்படியே சொல்லுதல்.
कच्ची रसोई, நெய்யில் செய்யப் படாத சமையல்.
कच्ची सड़क, கற்கள் நன்றாக இடிக்கப்படாத பாதை.

कच्चे बच्चे, மிக இளங்குழந்தைகள்.

कछनी, स्त्री॰ முழங்கால் வரை வரும் துண்டு ; முண்டு.

कछोटा, கச்சம்.

कटि, இடுப்பு.

कत्थक, நாட்டியமாடும் ஜாதி.

कम-अक़्ल, குறைந்த புத்தியுள்ள.

कमर-बांधना, தயாராகுதல்.

कर्म-वीर, கருமமே கண்ணுயிருப்பவன், கர்மவீரன்.

कलम-लगाना, இரு மரங்களின் நுனிகளைச் சேர்த்து ஒட்டுதல்.

कलम-अन्दाज़, எழுதும் பொழுது தவறிப்போனது.

कलमी-आम ஒட்டு மாம்பழம்.

कलेजे का टुकड़ा, உயிருக்குயிரான குழந்தை.

कलोर, வயது வந்த கன்று.

क़ल्ब, ஹிருதயம் ; மனம்.

क़ल्दन, जानकनकर, வேண்டுமென்றே.

कसर रहना, குறைவு ; குற்றம் இருத்தல்.

कहनूत, स्त्री॰ **कहावत**, பழமொழி.

कहीं का இங்குமில்லாமல் அங்குமில்லாமல் ;—**कहीं** முற்றிலும்வேறுபட்ட இடம்.

कार्य-क्रम, நடவடிக்கை.

कार्य-कारिणी समिति, காரியக் கமிட்டி.

कार्य परायण, காரியத்தில் கண்ணுள்ள.

काला अक्षर भैंस बराबर, எழுதப் படிக்கத் தெரியாத மூட்டாள்.

कूँदी, பானை ; யானையின் தலையில் இருக்கும் இரண்டு உயர்ந்த பாகங்கள்.

कूँदीकार, குயவன் ; சேவல்.

कुमक, உதவி.

कुमत, கெட்ட அபிப்பிராயம்.

कुमति, கெட்ட புத்தி.

कुरती, स्त्री॰ கையில்லாத ரவிக்கை ; 'பாடி'.

कुरबान होना, பலியாதல்.

कुर्व, பக்கத்திலுள்ள—**कुर्वार** சுற்றியுள்ள பிரதேசம்.

कुलक्षनी, கெட்ட அறிகுறியுள்ள.

कुव्वत, பலம்.

कूड़ाकरकट, பிரயோஜனமற்ற வஸ்து.

कूप मंडूक, கிணற்றுத் தவளை ; உலகமறியாதவன்.

कूवत, कुव्वत शक्ति ; பலம்.

கै, எத்தனை.

கோचवान, குதிரை வண்டிக் காரன்.

क्रोरा जवाब, நன்றுக மறுத்தல்.

क्यों-कि, ஏனென்றால் ;—**कर** எவ்விதம் ; எப்படி.

कोष्ट, வயிற்றின் உட்பாகம்.

कोष्टक, [ ] ( ) அடையாளம். bracket.

खंजन, ஒருவிதப் பறவை.

खड़खड़ाना, இரு பொருள்கள் முட்டிக் கொள்ளும் சப்தம்.

खतम-होना, முடிய.

खतरनाक, பயங்கரமான.

खतियौनी, स्त्री० பேரேடு ; பேரேட்டில் பதிதல்.

खत्ती, स्त्री० खत्ता, பள்ளம் ; தானியக் களஞ்சியம்.

खबास, பிசாசு ; சைத்தான்.

खपच्च, மூங்கில் சிம்பு,

खपना, விலையாக ; செலவாக.

खपरा, ஓடு ; ஆமை ஓடு.

खरका, தரும்பு.

खरखशा, சண்டை ; பயம் ; ஸங்கடம்.

खरभराना, இரைச்சல் போட.

खरखराहट, சொரசொரப்பு ; சலசல சப்தம்.

खरा, கூர்மையான ; நல்ல ; உண்மையான.

खराई, स्त्री० காலே மிகநேரம் வரை ஆகாரம் கிடைக் காததால் உடம்பு கெடுதல்,

खलियान, खलिहान, } களம் ; குவியல்.

खल, கொடுமையான ; போக்கிரி ; நீசன் ; சிறு உரல்.

खल्वार, மயிர் உதிர்ந்து சொட்டை விழும் வியாதி ; சொட்டையான.

खातिरजमा, स्त्री० ஸந்தோஷம் ; நம்பிக்கை ; ஸமாதானம்.

खातिर-तवाज़ा, स्त्री० உபசரிப்பு ; வரவேற்பு.

खाली, காலியான.

खालू, சித்தப்பா அல்லது பெரியப்பா (தாய்வழி.)

खिजलाना, கோபமடைய ; கோபமூட்ட.

खिजलाहट, स्त्री० கோபம்.

खींचातान, खींचातानी, விரோதம் ; எதிர்ப்பு.

खोरा, வெள்ளரிக்காய்.

खोल, பொரி.

खुजलाना, அரிக்க ; சொறிய.

खुजलाहट, அரிப்பு.

गंजी, स्त्री० पनियन; कुबियल.
गंजीफ़ा, चतुरंग आट्टम.
गंडाताबीज, मन्त्रिरम; ऒरु अणि.
गद्दा, मणिक्कट्टु.
गद्दा, विरकुक् कट्टु; पुल् कट्टु.
गदका, गतका शिलम्बुत्तडि.
गद्दा, गद्देला मॆत्तै.
गप्पा, पॆरिय कवलम; लाबम.
गप्पार, मिक्क तयवुळ्ळ.
गय-गुज़रा, गया बीता कॆट्ट निलैमैयडैन्द; अर्पन.
गरबाज़ीगर, वित्तैक् काट्टि.
कलईगर, भयम् पुरुवन्.
कारीगर, मिस्तिरि; शिरन्द तॊऴिलाळि.
गिलटी, स्त्री० नॆऱि.
गिलबिलाना, मुणङ्कुदल्.
गुज़रान गुज़र, निर्वाकम; उर्पत्ति स्तानम्.
गुज़रिया, इडैच्चि; कोपिकास्त्रि.
गुमना, काणामल् पोक;—नाम प्रसिद्धि पॆऱुक; पॆयर् कॊडुक्कप्पडाद.
गोशाला, माट्टुक् कॊट्टिल्; पशुक् कॊट्टम्.
घुट्टी, स्त्री० जीरणम् आवदर्कागक कुऴन्दैकळुक्कु कॊडुक्कुम् मरुन्दु.
घुड़सवार, कुदिरै वीरन्.
चकचन्दो, स्त्री० वयल्कळै शिऱु शिऱु पागमागप् पिरित्तल्.
चकल्लस, परिकासम्.
चट्टू, चटोरा, रुचियान पदार्त्तङ्गळै विरुम्बुपवन्.
चपकना, चिपकना ऒट्टिक् कॊळ्ळ.
चलनी, छलनी स्त्री० सल्लडै.
चहचहा, चहक पट्चिकळिन् आरवारम्.
चिबिल्ला, चञ्चलमान; पोक्किरि.
चिहुकना, चौंकना, नडुङ्क.
चुपके, रकस्यमाग.
चुंदरी, स्त्री० चुङ्कडिप्पुडवै.
चोटी का पसीना एड़ी तक आना नॆट्रि वियर्वै निलत्तिल् विऴ
चौकूटा चतुरमान; नाल् कोणमान.
छक्का-पंजा, मोचडि.
छगना, शिऱु कुऴन्दै (चॆल्लप् पॆयर्).
छनिक-क्षणिक, नाचमडैयक् कूडिय.
छुद-छुद्र, अल्पमान.

छेद खाना, துன்புறுத்தல்; —**छाद** சண்டை சச்சரவு.
छोनी, स्त्री० பூமி.
जजमान, யஜமானன்.
जजला, முடிவு.
जनख, வதந்தி; லோக நந்தை; இரைச்சல்.
जनवास-वासा, பொது மக்கள் தங்குமிடம்; மணமகன் வீட்டார் தங்குமிடம்.
जनश्रुति, स्त्री० வதந்தி.
जनसंख्या, स्त्री० ஜனத்தொகை.
जमैयत, स्त्री० கூட்டம்; வகுப்பு; திருப்தி, ஸைன.
जम्हाई, स्त्री० கொட்டாவி.
जलना, எரிய; தீய; பொறுமைப்பட.
जवाब दे देना, மறுத்தல்; வேலையிலிருந்து நீக்குதல்.
जहो-जहद, முயற்சியும், உழைப்பும்.
ज़हर कातिल, கொல்லக் கூடிய விஷம்.
ज़हरदार, விஷமுள்ள.
ज़हरबाद, விஷப்பிளவை.
ज़हरमोहरा, பாம்பின் விஷத்தை முறிக்கக் கூடியது என்று சொல்லப்படும் ஒரு கல்.
ज़हर उगलना கூடான வார்த்தை சொல்ல.
ज़हर का घूट पीना, தகாத வார்த்தை கண்டு கோபத்தை மனதிலேயே அடக்கிக் கொள்ளல்.
ज़हर का बुझाया हुआ, மிகவும் உபத்திரவம் செய்யப்பட்ட.
जान में जान आना, தைரியம் உண்டாகுதல்.
ज़ाब्ता, முறை; சட்டம்.
जार, அன்பான; கள்ள நாயகன்.
जारज, கள்ள நாயகனுக்குப் பிறந்த குழந்தை.
ज़िन्दगी, வாழ்க்கை.
ज़िबह, கழுத்தை நெறித்துக் கொல்லுதல்; ஹிம்ஸை.
जिरह बख़्तर, கவசம் அணிந்த.
जिहालत, जहालत स्त्री० அஞ்ஞானம்.
ज़ीन, सैणम सवारी-साज़, சேணம் செய்கிறவன்.
जोम, நாக்கு.
जोवन-चरित, ஜீவிய சரித்திரம்.
जोई, தேட (ऐव जोई)
जोगी, योगी, ஸன்னியாஸி.
जोत-ज्योति, स्त्री० ஒளி.
झख-झष மீன்.
झंझर, கண்ணீர்ப் பானை.

ग्रौरे, பக்கத்தில்.

टप्पा, குதித்தல் ; வித்தியாஸம் ; குறிப்பிட்ட தூரம்.

टाल, விரித்தல் ; அடர்த்தி.

ठाकुर द्वार, கோவில்.

ठुमरी, ஒருவிதப் பாட்டு.

ठेकेदार, ठीकेदार ஒப்பந்தக்காரன் ; கண்ட்ராக்டர்.

डंडवत, ஸாஷ்டாங்கமாக.

डंडपेलना, கஸரத் செய்ய.

डाक बंगला, பிரயாணிகள் தங்குமிடம்.

डांकना, குதித்துத் தாண்டுதல்.

डिठाई, தகாச்செயல்;துடுக்கு.

डेरा, camp (தங்குமிடம்) கூடாரம்.

डेला, கண் வெள்ளை விழி.

डेला देना, தன் பெண்ணை கலியாணத்திற்காக வரன் வீட்டிற்கு அழைத்துச் செல்லுதல்.

डोला देना, பெண்ணைழைப்பு.

ढक, ஒரு விதவாத்தியம்.

ढाक, பலாசு இல்லை.

ढाना. உடைக்க.

ढिंढोरा, தண்டோரா ;—**पिटवाना** — விளம்பரப்படுத்தல்.

तंदूर, ரொட்டி செய்யும் ஒரு வித பாத்திரம்.

तकब्बूर, கர்வம்.

तकमील, நிரம்புதல்.

तक्ष, மோர்.

तकली, தக்ளி.

तखरी, திராசு.

तनातनी-कड़ा, சண்டைசச் சரவு.

तय्यार-तैयार, தயாராக.

तरसों, மூன்றுவது நாள்.

तरह देना, பாராட்டாமல் இருக்க.

तलुवा-तलवा, உள்ளங்கால்.

तवाज़ा स्त्री० மரியாதை ; உபசாரம் ; விருந்து.

तस्नीफ़-तसनीफ़, நூல் ; நூல் இயற்றுதல்.

तस्फ़िया-तसफ़िया சண்டையைத் தீர்த்தல்.

तामचीनी, பீங்கான்; Enamel.

तारतम्य, சீர்தூக்கிப் பார்த்தால் ; ஒற்றுமைப்பாடு.

तारपीन, (Turpentine) ; டர்பெண்டைன் தைலம்.

तुक बंद, அந்தியப் பிராசம்.

तुहफ़ा-तोहफ़ा, காணிக்கை ; பரிசு.

तोफ़ा, तोहफ़ा காணிக்கை ; பரிசு.

तोरई, स्त्री० तुरई பீர்க்கங்காய்.

तस्त, பயந்த ; கஷ்டப்படு கிற.

तेगली, தூண் ; **थिगली** துணிக்கு போடும் ஒட்டு.

दंग रहना, வியப்படைதல்.

दंत, பல்—**कथा** பரம்பரையாய் வந்த ஸமாசாரம்.

दंद-फंद, கபடம் ; தந்திரம்.

दखील कारी, मोक्ररी, पैतृक பித்ரார்ஜிதமான.

दयानतदारी, நாணயம்.

दरामद, வருகை ;—**करना** கொண்டுவர ; ஆஜர் செய்ய.

दस्तावेज़, தஸ்தாவேஜ்.

दहशत ज़दा, भयभीत, பயந்த.

दांव-पेंच, குயுக்தி ; தந்திரம்.

दाखिल करना, பிரவேசிக்கும் படி செய்ய ; நுழையச் செய்ய.

दावा, (claim)—**दार** (claiment.

दिन चढ़ना, நேரமாகுதல்.

दिन ढलना, ஸாயங்காலம் ஆகுதல்.

दिन दहाड़े, பட்டப்பகல்.

दिमाग़ी, புத்தி ஸம்பந்தமான.

दियानत, விசுவாஸமுள்ள ; நம்பிக்கையுள்ள.

दियानतदार, நம்பிக்கையான ; உண்மையான.

दिल बहलाव, மனஸை ஸந்தோஷப்படுத்த.

दिल बैठ जाना, அதைரியப் படுதல்.

दुआह-दूसरा ब्याह, இரண்டாவது கல்யாணம்.

धर पकड़, கைது செய்ய.

धींगा मुश्ती, பலாத்காரம் ; போக்கிரித்தனம்.

धुआना, புகை வாஸனை அடிக்க.

धौंस दिखाना, அதட்ட ; அதிகாரம் செய்ய ; மிரட்ட.

नंगा लुच्चा, போக்கிரி ; கீசன் ; துஷ்டன்.

नउआ, அம்பட்டன்.

नाकामयाब, அபஜயமடைந்த.

नालायकी, स्त्री० தகுதியின்மை.

नाक में दम करना, மிகவும் தொந்திரவு செய்ய.

नासूदा, ஒடக்காரன்.

निषेध, தடை. **करना** தடை செய்தல் ; தடுத்தல்.

निस्बत-निसबत, ஸம்பந்தமாக.

नीवी, स्त्री० தொப்புள் ; கடிவஸ்திரம் ; இடுப்பில் இருக்கும் துணி.

नीहार, பனி.

नुचना, பிடுங்கப்படல்.

नेक निहार, நன்னடத்தை யுள்ளவர்.

पंखि, சிறு விசிறி.

पंडाल, ஸபை நடப்பதற்காக கட்டப்பட்டிருக்கும் மண்டபம் ; பந்தல்.

पक्का फर्श, பெரிய விரிப்பு.

पक्का मकान கெட்டி கட்டிட வீடு.

पक्की रसोई, நெய்யில் தயார் செய்யப்பட்ட போஜனம்.

पगहा, पगही, } மிருகங்கள் கட்டப் படும் கயிர்.

पचीसी, सो=खेल ஒரு விளையாட்டு.

पच्छ, பக்கம் ; பக்ஷம்.

पछहिया, மேற்கு பிரதேசத்து; மேற்கு திசையினுடைய.

पटसन, ஒரு பிரஸித்தமான மரம்.

पटसा, பட்டாசு.

पटाव, பரப்புதல்.

पढ़ा-लिखा படித்த.

पदक, மெடல் ; (Medal) பதக்கம்.

पयोद, மேகம்.

परपोडक, பிறருக்கு துன்பம் அளிப்பவன்.

परवस्तो, पालन ரக்ஷித்தல்.

परवाज़, उड़ना பறக்க.

परिणीता, விவாகம் செய்து கொண்ட பெண்.

मिट्टी पलीद करना, बरबाद करना நாசம் செய்ய.

पल्ला पड़ना, விருப்பமில்லாத தொடர்பு ஏற்பட.

पल्ला भारी रहना, ஒருவனுடைய கக்ஷி பலமாகுதல்.

पल्लेदार, தானியம் சுமக்கும் மனிதன் ; கூலி.

पाटा, உட்காரும் பலகை.

पारसाई, பரிசுத்தமான.

पारसाल, சென்ற வருஷம்.

पारिवारिक பரிவார ஸம்பந்தமான; குடும்ப ஸம்பந்தமான.

पाशविक, குரூரமான ; கொடூரமான.

पिंड छूटना, ஸம்பந்தம் விட்டுப் போகுதல்.

पितामह, தாத்தா (தகப்பனாரின் தந்தை).

पियादा, காலாட் படை.

पिस्सू, நாய் முதலிய மிருகங்களின் மேலிருக்கும் ஒரு விதமான பூச்சி.

पीलवान, யானைப் பாகன்.

पुख्ता, திடமான ; பலமான.

पुर असर, जोश, வேகத்துடன் நிறைந்த.

पुस्तकालय, புத்தகாலயம்.

पूजा पाठ, பூஜைப்பாடம்.

पैर उखड़ना, பின்வாங்க.

पैरवकार, வழக்கு நடத்துபவன்.

पैलगी-नमस्कार கால் தொடுதல்; நமஸ்காரம்.

पौंगा, சுழல் ; சுழலான் ; மூட்டாள்.

पौंगो, ஒருவித பில்லாங் சுழல்.

प्रतिहिंसा, பழிக்குப் பழி வாங்குதல்.

प्रश्न-पत्र, கேள்வித் தாள்.

प्रसंगवश, ஸந்தர்ப்பத்தில் ; பேச்சு மத்தியில்.

प्रसारिणी, விஸ்தாரம் செய்யும் ; சஞ்சாரம் செய்யும்.

प्राणघात, கொலை ; கொல்லுதல்.

फटेहाल-गरीबी, ஏழ்மை.

फफूंदी-स्त्री० மழை காலத்தில் விறகு முதலியவைகளின் மேல் வெள்ளையாய்ப் பூக்கும் ஒரு வஸ்து.

फलदान, கல்யாணத்தில் கொடுக்கப்படும் பலதானம். [ஊற்று.

फव्वारा-फौवारा ; செயற்கை

फाजिल, அவசியத்தைக் காட்டிலும் அதிகமான ; ரித்துவான்.

फ़िदिया, கைதியை விடுவிப்பதற்காக கட்டும் பணம்.

फूट फूट कर रोना, விம்மி விம்மி அழுதல்.

फेना, स्त्री० பேணி (தின்பண்டம்)

बचे-खुचे, மீதமான ; மிஞ்சின.

बटाना, அரைக்க, துடார்த்து இல்லாமலிருத்தல்.

बदकिस्मत, பாக்கியம் கெட்ட; அதிர்ஷ்டம் கெட்ட.

बदतमीज़, நாகரீகமில்லாத.

बद् शक्ल, உருவமில்லாத ; குரூபமான.

बदनक्श, மூச்சில்லாத.

बर आना, பூர்ணமாக ; நிரம்பி வர.

बरदान, வரதானம்.

बराबरी करना, ஸமத்துவம் செய்ய ; போட்டி போட.

बलवीर, பலராமன்.

बलिदान, பலிதானம்; உயிர் தியாகம் செய்தல்.

बशर्ते कि, இன்ன நிபந்தனை இருந்தால்.

बाज़ रखना, பந்தயம் வைத்தல்.

बात बनाना, சண்டை போட; சாக்குப் போக்குச் சொல்ல.

बातों बात-में உடனே.

बाना, (मुंह) திறக்க(to open)

बामुराद, நினைத்த பலன் கிடைத்தல்.

बायें हाथ का खेल, மிகவும் ஸுலபமான.

बारे आम, பொதுவான; எல்லோரும் அறிந்த.

बिगड़ी बात बनाना, கெட்டதை சீர்படுத்த.

बिगुल, ஒருவித ஊதுகிளை (Bugle)

बितान, वितान, பெரிய கூடாரம்.

बुद्धिमत्ता, புத்திசாலித்தனம்.

बुद्धू, மூட்டாள்.

बुना-बिना இல்லாமல்.

बेहूदगी, மரியாதையற்ற.

बेहूदगी, அவமரியாதை.

बेईमानी, நாணயமின்மை; அயோக்கியத்தனம்.

बेउसूल, லக்ஷ்யமில்லாத; கொள்கையற்ற,

बेकाम, வேலையில்லாத; உபயோகமற்ற.

बेकाबू, வசமில்லாத.

बेदाद, ஒற்றுமையில்லாத.

बेलबूटे, சித்திரவேலை; கோலம்.

बेलौस, உண்மையான.

बेसबब, காரணமில்லாத; ருஜு இல்லாத.

बेसिलसिला, ஸம்பந்தமில்லாத; தொடர்ச்சியற்ற.

बेसूद-बेफायदा, வட்டியில்லாத; பிரயோஜனமில்லாத.

बै करना-बेचना விற்பனை.

बौडम-पागल, பைத்தியமான.

बौद्ध-विहार, புத்த ஸங்கியாவிகள் தங்குமிடம்.

भंगड़ी, 'பங்கி' யடிப்பவன்.

भँवरें, புருவங்கள்.

भगदड़, स्त्री० ஓட்டம்.

भगवा, காவி நிறமான.

भगीरथ-प्रयत्न, ஏதாவது வேலையை நிறைவேற்ற எடுத்துக் கொள்ளும் விசேஷ முயற்சி.

भजनानंदी, பஜனையில் ஆனந்திப்பவன்.

भटकटया, கண்டங்கத்திரி.

भद्-बदनामी கெட்ட பெயர்; அபகீர்த்தி.

भरण, पोषण போஷணை.

भराई, स्त्री० நிரம்புதல்; நிரப்புப் கூலி.

भर्राना, பரபர என்று சத்தம் செய்ய.

भागीरथी, கங்கா நதி.

भारी, भरकम, பெரியதும்; கனமுள்ளதும்.

मंगला, நடுவேயுள்ள.

मखाना, வருத்த தாமரை விதை.

मगज़ खाना, बातों से हैरान करना ஓயாமல் பேசி தொந்திரவு செய்ய.

मज़ा चखना, செய்கையின் பல அனுபவித்தல். चखाना,—அனுபவிக்கும்படி செய்தல்.

मज़दूर, मज़दूर கூலியாள்.

मतलाना, வாந்தி எடுக்க.

मतली, मिचली, के करना வாந்தி.

मधुकरी, स्त्री० அன்னப்பிச்சை.

मन इच्छित விரும்பிய.

मन बहलाव, மனதை ஸந்தோஷப்படுத்தல்.

मन मारना, उदास होना வருந்த.

मनशा, स्त्री० इच्छा விருப்பம்: (नतलब) (கருத்து).

मनावन, கோபித்துக் கொண்டவரை ஸந்தோஷப் படித்துவதற்காகச் செய்யும் வேலை.

मनोनीत, தேர்ந்தெடுக்கப் பட்ட.

मनो कामना, स्त्री० =इच्छा விருப்பம்.

मनोविकार, மனதில் மாறுதல் எழுச்சி.

मनोवृत्ति, மன நோக்கம்; மனப்போக்கு. (मन का झुकाव).

मनोहारी, மனதைக் கவரக் கூடிய.

मनोबल, ஸமாதானப்படுத்துதல்.

मन्थर, சோம்பேறியான; மந்தமான; மிருதுவான; மெள்ள மெள்ள.

मरकहा, முட்டுகிற மாடு.

मर्त्यलोक, பூலோகம்.

मर्माहत, நன்றாக அடிக்கப் பட்ட.

मटियामेट, நாசம்.

मसाकहत, मसाकेहत, } स्त्री० உடன் படிக்கை; ஸ்நேகம்.

मसका-मक्खन, வெண்ணெய்.
मस्तूरात = स्त्रियां ஸ்திரீகள்.
मस्नूई-बनावटी செயற்கை.
महती-महान, மிகப் பெரிய.
महत्वाकांक्षी, பெரும் நோக்க முள்ளவன்.
महनात्थ-बहुत परिश्रम அரிய உழைப்பு.
महराबदार, கமான் போல் உருவமுள்ள.
महरोन, महरूम, } **वंचित** கிடைக்கப் பெறாத.
महीप, அரசன்.
मिज़ाज़ी, கர்வமுள்ள.
मिसरानी, சமையற்காரி.
मिहराब = मेहराब. நிலவாச லுக்குமேல் இருக்கும் கமான்.
मीन मेष करना, சாக்குப் போக்குச் சொல்ல.
मुँह काला करना, बदनाम होना, அபகீர்த்தி அடைதல்.
मुँह में पानी भर आना, நாக்கில் ஜலம் ஊற.
मुख्तार आम, முழு அதிகாரம் பெற்ற பிரதிநிதி.
मुडाना, திருப்ப ; வளைக்க.
मुतसौदा, பணக்காரன்.
मुदाखिलत, स्त्री० தலையிடுதல் ; அதிகாரம் செலுத்துதல்.
मुलहठी, मुलेठी = मौरेठी அதிமதுரம்.
मुवज्जिन, மசூதிகளில் பிரார்த்தனைக்கு முன்னால் கூவுபவன்.
मुश्तक, அதிக விருப்பமுள்ள.
मुसद्दी, குமாஸ்தா.
मुहल्ला, வஸிக்கும் இடம்.
मुहलत, मोहलत தவணை.
मेहतरानी, கக்கூஸ் சுத்தம் செய்பவள்.
मेहरा, ஸ்திரீகள் போல் நடத்தை உள்ளவன்.
मोतबर, நம்பிக்கையுள்ளவன்.
मोतमइन, திருப்தி அடைந்த; சாந்தமான.
मोहना, மோஹித்துப் போதல் ; வசப்படுத்துதல் ; ஏமாற்றுதல்.
मोहनी, மோஹினி; வசீகரண மந்திரம்.
मोहाल, கஷ்டமான ; நடக்க முடியாத (காரியம்).
मोहासरा, முற்றுகை.
मोहासा, பருக்கள்.
मोहासिन, உபகாரம் செய்யும்.
मौन, மனம்.
मौसेरा (भाई) சிறிய தாயாரின் பிள்ளை.
म्लेच्छ, இழிகுலத்தோன்.

यकायक, एकाएक = इकाइक, திடீ ரென்று.

यथा, எப்படி.

यहीं, இங்கேயே.

याद दाश्त, स्त्री० ஞாபகம்; ஞாபக சக்தி; ஞாபகப் படுத்தும் குறிப்பு. (Memorandum).

युक्ति, உபாயம்; யுக்தி.

रखैल, स्त्री० வைப்புஸ்திரீ; வைப்பாட்டி.

रटंत, சப்திக்கிற.

रब्ब, रब கடவுள்.

रमल-पासे फेंककर शुभाशुभ फल बतानेवाला ज्योतिष சோழி போட்டு சுபாசுப பலன் கூறச் சொல்லும் ஜோஸ்யன்.

रहजनी, स्त्री० கொள்ளை.

राई का पर्वत बनाना துரும்பை தூணக்குதல்.

राजनीति, ராஜ நீதி.

राजकर्मचारी, அரசாங்க வேலைக் காரர்.

रात आखों में काटना, மிகவும் கவலைப்பட.

रावड़ी-रबड़ी, स्त्री० திரட்டுப் பால்.

रास नहीं आना, சரிவர இல் லாத; **(दो रास बैल)** நல்ல ஜோடி மாடு.

रिंद्-मस्त, हठी, பிடிவாதமுள்ள; ஸந்தோஷத்தில் லயித்தி ருக்கும்.

रियाया, स्त्री० பிரஜை.

रुचना, பிடித்திருக்க

रूखा सूखा, ருசியற்ற: உலர் ந்த.

रूदना, மனம் சுணங்க.

रेखा गणित, ரேகா கணிதம். (Geometry).

लहसन, लहसुन உள்ளிப் பூண்டு.

लिहाज़, மட்டு மரியாதை; லெவட்கம்.

लुंगी, முண்டு; வேஷ்டி; முகம்மதியர் அணியும் ஆடை.

वंदे, நமஸ்கரிக்கிறேன்.

व, और மேலும்; உம்.

वफ़ात, मौत (बहु०) மரணம் (பன்மை).

वयस, उम्र வயது.

वरासत, स्त्री० (சொத்துக்கு) வாரிஸாக இருத்தல்; பிதி ரார்ஜித ஸொத்து.

विषैला, விஷமுள்ள.

वैकल्पिक, விருப்பப்படியான. (optional)

वैतरणी, மரணத்துக்குப் பின் கடக்கப்பட வேண்டுமென நம்பப்படும் ஆறு.

वैधव्य, விதவை நிலைமை.

वैधानिक, (constitutional) அமைப்புச் சட்டஸம்பந்தமான.

शबोरोज़, அல்லும் பகலும்.

शमीम, सुगन्ध நல்ல வாஸனை.

शिफ़ा, ஆரோக்கியம்.

शृङ्गारदान, பவுடர் குங்குமம் முதலியவை வைக்கும் பெட்டி. (Toilet box)

शोकाकुल, சோகம் நிறைந்த.

शोकार्त, சோகத்தால் பீடிக்கப்பட்ட.

संयोग, संजोग தற்செயல்; சந்திப்பு.

संडसी, இடுக்கி; சிம்டா.

सकना, (can) முடியும்.

सट्टेबाज-सट्टा खेलनेवाला (Speculator) சூதாடுபவன்.

सटियल, அழுகிய.

सतसई, स्त्री० எழுநூறு.

सतालू, (Peaches) ஒரு வகைப் பழம்.

सतुआ-सत्तू, ஸத்துமாவு.

सदाचारी, நன்நடத்தையுள்ள.

सधना, காரியம் கைகூட; தேர்ச்சி பெற.

सनकी, பைத்தியம்.

सनीचर, சனிக்கிழமை.

समकक्ष, ஒரே வகுப்பைச் சேர்ந்த.

समवेदना, வருத்தம் தெரிவித்தல்.

समझ, குறைகளை கவனித்தல், **बधना,** விசேஷ பேச்சையோ பாட்டையோ கேட்டு லயித்துபோதல்.

समाजवाद, பொது உடமை.

समाजवादी பொது உடமைக் கக்ஷிக்காரன்.

समाधान, ஸமாதானம.

सम्यक, எல்லா விதமாகவும்; நன்றாக.

सर करना ஜயிக்க.

सर-गर्मी, ஊக்கம்.

सरपेंच, தலைப் பாகையில் அணியும் ஒரு ஆபரணம்.

सर-परस्त, ரக்ஷகன்.

सरे-आम, வெட்ட வெளியாய்.

सरे-दस्त இப்பொழுதே; உடனே; கையோடு,

सरे नौ, नये रिश्तेदार புதிய உறவினர்.

सर्म, सरम ஸமமான.

सलहज, सरहज மைத்துனனின் மனைவி.

सवा, ஒன்றேகால்.

सहवास, ஸகவாஸம்.

सहजन = सहिजन, முருங்கை.
सांठ-गांठ, मेल-मिलाप. சந்திப்பு.
सांस फूलना, மூச்சுத்திணற.
साझेदार, பங்காளி.
साटना, ஒட்ட.
सानी पानी, पशुओं का खली दाना मिला हुआ खाना பொட்டு முதலிய கலந்த உணவு.
साबिक़, दस्तूर, வழக்கம்போல.
सामूहिक, ஸமுதாய ஸம்பந்த மான.
साम्राज्य, ஸாம்ராஜ்யம்.
साली, स्त्री० மைத்துனி.
सिंहावलोकन, கம்பீரமான பார் வை.
सिंगार, நரி.
सिकंदर, ரயில் கை காட்டி (Signal).
सिक्का जमाना-बैठाना, செல்வாக் கை நிலை நிறுத்த.
सिंगार, ஸிதார் வாத்தியம்.
सिफ़ात, குணம்; அடையா ளம்.
सिफ़ारिश, ஸிபார்சு.
सिफ़ारिशी, ஸிபார்சு செய்ப வன்.
सिम्त-दिशा, திசை.
सिर पर सवार होना, தன் வேலை யை முடித்துக் கொள் வதற்காக ஒயாது தொந் தரவு செய்ய.
सिर जना, சிருஷ்டிக்க.
सिहाना, பொறுமைப்பட.
सिलह, ஆயுதம்; खाना-हथियार रखने का घर, ஆயுதங்களை வைக்கும் அறை.
सिलाह-बन्द, கவசம் தரித்த.
सिलाह-साज, கவசம் தயாரிப் பவன்.
सिल्ली, சாணைக் கல்.
सिसकी, விம்மல்.
सीतला, வைசூரி.
सीधा करना, நன்று புடைக்க.
सीधा सादा, ஸாதுவான; கப டமற்ற.
सीना, தையல், मार्पु, पिरोना-கோர்வைத் தையல் सिपर, மார்பை விரித்துச் சண் டை யிடுதல்.
सीत्कार-सिसकारी, வலியினால் உஸ்உஸ் என்பது.
सीसी, புட்டி.
सुखपूर्वक, ஸுகமாக.
हज़ारों, ஆயிரக்கணக்கான.
हाथ बटाना, உதவி செய்ய.
हार खाना, தோல்வியடைய.
हुद्दा-ओहदा, பலம்; ஓஹதா பதவி.
हुस्न शिनास, அழகை அறிந்து கொள்பவன்.